

روزنامه

خاطرات ناصرالدین شاه

در سفر سوم فرنگستان

کتب جم

پیش

دکتر محمد اسماعیل رضوانی - فاطمه قاضیها

روزنامه خاطرات ناصرالدین شاه در سفر سوم فرنگستان (کتاب دوم)

به کوشش : دکتر محمد اسماعیل رضوانی، فاطمه قاضیها

ناشر : مدیریت پژوهش و انتشارات سازمان اسناد ملی ایران

تیراژ : ۳۳۰۰ نسخه

تاریخ انتشار : ۱۳۷۱

حروفچینی : صمدی

چاپ و صحافی : شقایق

کلیه حقوق برای سازمان اسناد ملی ایران محفوظ است.

خلاصه مندرجات

شماره صفحه	فهرست خلاصه مندرجات
پنج - نه	فهرست اسناد
یازده - دوازده	دیباچه
سیزده - چهارده	مقدمه
پانزده - نوزده	صفحه آغازین متن اصلی با دستخط ناصرالدین شاه و ناصرالملک
بیست	آغاز نگارش کتاب دوم روزنامه خاطرات سفر فرنگستان در شهر آنورس (بلژیک)
۱	بیست و چهارم شوال : بروکسل - قصر لاکن - پادشاه بلژیک - سیرک - زبان
۱-۶	مردم بلژیک
۶-۱۱	بیست و پنجم شوال : کاندرال آنورس یا کلیسای بزرگ - کشتیها و رودخانه
	اسکو - بالماسکه - باغ پاله داندوستری - آتش بازی
۱۱-۱۶	بیست و ششم شوال : کسالت - شهر ییلاقی اسپا - روزنامه نویس ها و عکاس ها
	هتل بریتانیک - کازینو - بنای پطر کبیر و آب معدنی
۱۶-۱۹	بیست و هفتم شوال : رطوبت هوای فرنگستان - پارک میربر - سفارش ساخت
	تفنگ ربطیسیون برای ایران - گردش در شهر
۱۹-۲۶	بیست و هشتم شوال : کسالت - کارخانه سرنگ شهر لیژ - مسئله زن و احترام
	به آنها در فرنگستان - حاجی محمدحسن و برادرش
	«امین الضرب» در سر میز پادشاه ایران و بلژیک - مدرسه
	مخصوص بچه های یتیم کارخانه سرنگ - بازگشت به اسپا
	- پارک ستوریا باغ هفت ساعتی - آتش بازی و چراغان

- بیست و نهم شوال : گردش در باغ - عمارت حمام - تأثر - بازی توردمند ۲۶-۲۹
- غره ذیقعه : بازگشت به آنورس - مشایعت توسط پادشاه بلژیک - ۲۹-۳۳
- دوم ذیقعه : استقبال کشتی جنگی انگلیس مقابل رودخانه تایمز - ۳۳-۳۹
- استقبال ولیعهد انگلیس - لندن و استقبال و ازدحام مردم - تشریفات - عمارت بوکینگ هام
- سوم ذیقعه : شهر قدیمی ویندزور - ملاقات با ملکه انگلیس - بازگشت به لندن - تأثر غرق در گل ۳۹-۴۴
- چهارم ذیقعه : سیتی لندن و نهار رسمی در خانه لردمر بیگلربیگی - ۴۴-۵۰
- ازدحام مردم با تشریفات و احترامات - شام رسمی منزل لرد گدوکان مهردار ملکه
- پنجم ذیقعه : باغ وحش - خانه ولیعهد با حضور ملکه - تأثر ۵۰-۵۵
- ششم ذیقعه : توپ ماکسیم - اسب دوانی - خانه لرد زبری - آلبرت هال ۵۵-۵۸
- هفتم ذیقعه : حمام ترکی - پیشکش توپ توسط قونسول انگلیسی ایران - ۵۸-۶۲
- خانه گرانویل - داستان عشق دوک و دوسدرلند - کریستال پاله مهمان ولیعهد، شام و آتش بازی، استقبال و ازدحام مردم - اسامی وزرای خارجه مقیم لندن
- هشتم ذیقعه : کلپ های سه گانه کنسرواتور، کلپ وزرای لیبرال، کلپ اهل نظام - خانه ملکم - عمارت ییلاقی لرد سالزبوری Hot field - خبر گم شدن کیف محتوی روزنامه سفر فرنگستان - بازی شطرنج و مات کردن زن لرد سالزبوری ۶۳-۶۸
- نهم ذیقعه : خبر پیدا شدن کیف محتوی روزنامه سفر فرنگستان - گردش در باغ - بازی گلوله بازی - باغ و عمارت لرد براون یا قصر اشریج ۶۸-۷۳
- دهم ذیقعه : پارک و قصر آلفرد روچیلد - قصر وادستون فردیناند روچیلد - روچیلدهای لندن ۷۳-۷۹
- یازدهم ذیقعه : وضع خانه روچیلد - خانه لرد ویندزور ۸۰-۸۴
- دوازدهم ذیقعه : بیرمنگام - عمارت بلده - کارخانجات - گردش در پارک - شام انفرادی - آتش بازی ۸۴-۸۸

- سیزدهم ذیقعدہ : شهر کوچک پریان - ورود به شهر شفیله - استقبال رسمی - ۸۸-۹۴
کارخانه آهن و فولادسازی
- چهاردهم ذیقعدہ : کارخانه چاقوسازی راجز - کارخانه مفوض و طلاسازی - ۹۴-۹۸
لیورپول - قصر نیوشم هوس - شام رسمی
- پانزدهم ذیقعدہ : قصر دوک ویس مینس تر: ایتن هال ۹۸-۱۰۳
- شانزدهم ذیقعدہ : عزیمت به منچستر - کشتی اومبریا - هتل دوویل - ضیافت - ۱۰۳-۱۰۸
- هفدهم ذیقعدہ : کانالی که منچستر را به لیورپول وصل می کند ۱۰۸-۱۱۱
- هجدهم ذیقعدہ : دوک دمنتر وز و قصر بوکانان کاسل ۱۱۱-۱۱۵
- نوزدهم ذیقعدہ : تماشای دریاچه - گلاسکو - عمارت هتل دوویل - کارخانه کشتی سازی طامسن - شام انفرادی - حقه باز «شعیده باز» انگلیسی - آمد و شد کشتی ها در رودخانه کلاید ۱۱۵-۱۲۰
- بیستم ذیقعدہ : عزیمت به بالاطر - توصیف طبیعت - استقبال رسمی در شهر ابردین - ورود به بالاطر - استقبال پسر ولیعهد - خانه مکنزی - مجلس بال، رقص اکسی ۱۲۰-۱۲۵
- بیست و یک ذیقعدہ : گردش در پارک و جنگل - بدمستی فخرالاطباء - عزیمت به اینورکلد - بالمرال - شام و مجلس رقص ۱۲۵-۱۳۰
- بیست و دوم ذیقعدہ : عزیمت به مارلج از طریق قصبه برمار - عمارت اینورکلد ۱۳۰-۱۳۳
- بیست و سوم ذیقعدہ : عزیمت به شهر ادنبرگ - خانه لرد هویتن ۱۳۴-۱۳۷
- بیست و چهارم ذیقعدہ : ادنبرگ پایتخت نیو کاسل - قصر و عمارت لرد آرمسپترنگ ۱۳۷-۱۴۴
- بیست و پنجم ذیقعدہ : توصیف طبیعت - نیو کاسل - کارخانه توپ سازی آرمسپترنگ - کارخانه کشتی سازی آرمسپترنگ - عزیمت به برادفورد - استقبال رسمی - عمارت بلدیہ ۱۴۴-۱۵۰
- بیست و ششم ذیقعدہ : کارخانجات - شام رسمی ۱۵۰-۱۵۳
- بیست و هفتم ذیقعدہ : عزیمت به شهر برایتون - خانه داود ساسن یهودی ۱۵۳-۱۵۷
- بیست و هشتم ذیقعدہ : برایتون - بازدید از شهر هو ۱۵۷-۱۶۴
- بیست و نهم ذیقعدہ : حمام ترکی - دیدار با ماژور طالبت - پارک پرسطن ۱۶۴-۱۶۹
- سلخ ذیقعدہ : عزیمت به جزیره ویت - دیدار از شهر پورتمسوت ۱۶۹-۱۷۵
- غره ذیحجه : عزیمت به بندر شربورغ خاک فرانسه - ورود به پاریس ۱۷۶-۱۸۳
- استقبال سعدی کارنو رئیس جمهور فرانسه

- دوم ذیحجه: : اکسپوزیسیون - برج ایفل - شام در وزارت خانه
۱۸۳-۱۹۲
صدراعظم - ملاقات با لوئی پاستور - ...
- سوم ذیحجه : معرفی حکیم فوریه توسط طولوزان - ملاقات با پادشاه سیاه -
۱۹۲-۱۹۶
تماشای بوفالو بیل - شام در عمارت الیزه - ...
- چهارم ذیحجه : موزه لوور - باغ توولری - جشن و چراغان
۱۹۶-۲۰۲
- پنجم ذیحجه: : تماشای اکسپوزیسیون، غرفه ایران و اشیاء باستانی - شام
۲۰۲-۲۰۹
در عمارت وزارت خارجه با حضور صدراعظم
- ششم ذیحجه : نهار در شهر کوچک ورسای - پارک سن کوله - عمارت
۲۰۹-۲۱۳
پاله دن دستری
- هفتم ذیحجه : ملاقات با پادشاه سیاه - اکسپوزیسیون - رقاص های تونس -
۲۱۳-۲۱۹
هیپودروم - دیدار با روچیلدهای پاریس
- هشتم ذیحجه : حمام ترکی - اکسپوزیسیون - شام رسمی در گران اُپرا -
۲۱۹-۲۲۳
ترانس آتلانتیک
- نهم ذیحجه : بودشمن - خیابان شانزه لیزه
۲۲۳-۲۲۸
- دهم ذیحجه : آنگن - عمارت پرنسس متیلد - موزه معدن لوکزامبورک -
۲۲۸-۲۳۶
تماشاخانه ادن
- یازدهم ذیحجه : آخرین روز پاریس - الیزه، وداع با رئیس جمهور فرانسه
۲۳۶-۲۳۸
- اکسپوزیسیون
- دوازدهم ذیحجه : عزیمت به بادن بادن آلمان - عبور از شهر تروا، و زول شومن
۲۳۸-۲۴۱
- سیزدهم ذیحجه : عبور از آخر خاک سویس، بال، اوفان بورغ، - استقبال در
۲۴۱-۲۴۴
ورود به بادن بادن آلمان توسط گران دوک - عمارت شلوس
- چهاردهم ذیحجه : ملاقات با منچیکف روسی - بازدید از ماهی سازخانه
۲۴۴-۲۴۷
- تماشاخانه
- پانزدهم ذیحجه : هدیه گران دوک - خانه منچیکف - خانه دوک - زن دوک
۲۴۷-۲۵۵
- حمام بادن بادن - شام تمام رسمی با گران دوک - توصیف
شهر بادن بادن
- شانزدهم ذیحجه : قصه شوترینگن - شهر هایدلبرگ - تماشاخانه -
۲۵۵-۲۶۱
بازگشت به بادن بادن
- هفدهم ذیحجه : گردش در باغ و جنگل - توصیف باغ شوترینگن
۲۶۱-۲۶۵

۲۶۵-۲۶۸	هجدهم ذیحجه : جنوب بادن باد - شکار
۲۶۸-۲۷۶	نوزدهم ذیحجه : عزیمت به اشدود گار - ورود به وورتمبرگ - ملاقات با شاه - عمارت ویلها - ...
۲۷۶-۲۸۲	بیستم ذیحجه : تماشای شهر - گردش در باغ - شام در عمارت پادشاه - آتش بازی
۲۸۲-۲۹۶	یست و یکم ذیحجه : بازدید از عمارت شهر وورتمبرگ - عزیمت به مونیخ پایتخت باویر - استقبال در توقف اولم سرحد مونیخ - ورود به مونیخ - منزل در عمارت دولتی «شهر پریان»
۲۹۶-۳۰۵	یست و دوم ذیحجه : توصیف عمارت دو فرسنگی شهر پریان ، تختخواب ناپلئون اول - چهلچراغ عاج - جواهرات ملکه - گردش در شهر - نف بورگ «شهر پریان» و توصیف آن - شام رسمی
۳۰۵-۳۱۳	یست و سوم ذیحجه : عمارت هرشیم سی - عزیمت به سالزبورگ
۳۱۳-۳۱۷	یست و چهارم ذیحجه : ورود به سالزبورگ - باغ هل بورون و...
۳۱۷-۳۲۰	یست و پنجم ذیحجه : عزیمت به وین - استقبال امپراطور در گاروین - شام رسمی با امپراطور
۳۲۰-۳۲۳	یست و ششم ذیحجه : ملاقات با وزیر امور خارجه و سفرای بعضی کشورها - شام رسمی با امپراطور
۳۲۳-۳۳۰	یست و هفتم ذیحجه : گردش در شهر - حمام ترکی - تأثر - موزه هیس توواریا تورل
۳۳۰-۳۳۵	یست و هشتم ذیحجه : عزیمت به بوداپست از روی رودخانه دانوب - ورود به شهر گران «استراگوم» مجارستان و...
۳۳۶	— صفحه انتهائی متن اصلی با دستخط امین خلوت و ناصرالملک
۳۳۷-۴۰۷	— اسناد
۴۰۸-۴۳۶	— فهرست اعلام
۴۳۷-۴۴۷	— تصاویر

فهرست اسناد

- سند شماره (۱) - تلگراف امین اقدس به ناصرالدین شاه (لندن) ۳۳۷
- سند شماره (۲) - تلگراف انیس الدوله به ناصرالدین شاه (لندن) ۳۳۸
- سند شماره (۳) - تلگراف ظل السلطان به ناصرالدین شاه (لندن) ۳۳۹
- سند شماره (۴) - تلگراف یحیی خان مشیرالدوله به ناصرالدین شاه (لندن) ۳۴۰
- سند شماره (۵) - تلگراف ظل السلطان به ناصرالدین شاه (از اصفهان به لندن) ۳۴۱
- سند شماره (۶) - راپورت قورخانه مبارکه (از نایب السلطنه به لندن) ۳۴۲-۳۴۳
- سند شماره (۷) - دستخط ناصرالدین شاه از انگلستان به انیس الدوله (به طهران) ۳۴۴
- سند شماره (۸) - نمونه نقاشی ناصرالدین شاه و عزیز السلطان ۳۴۵
- سند شماره (۹) - نامه امین اقدس به ناصرالدین شاه (لیورپول) ۳۴۶
- سند شماره (۱۰) - نامه فخرالدوله به ناصرالدین شاه (لیورپول) ۳۴۸
- سند شماره (۱۱) - نامه فروغ الدوله به ناصرالدین شاه (لیورپول) ۳۵۰
- سند شماره (۱۲) - نامه فروغ الدوله به ناصرالدین شاه (لیورپول) ۳۵۲
- سند شماره (۱۳) - نامه فخرالدوله به ناصرالدین شاه (لیورپول) ۳۵۴
- سند شماره (۱۴) - ترجمه جواب تلگرافهای امین اقدس، عایشه، عزیزالدوله و اعتمادالحریم به ناصرالدین شاه (منچستر) ۳۵۶
- سند شماره (۱۵) - تلگراف انیس الدوله به ناصرالدین شاه (اسکاتلند) ۳۵۸
- سند شماره (۱۶) - نامه انیس الدوله به ناصرالدین شاه (لیورپول) ۳۵۹-۳۶۱
- سند شماره (۱۷) - تلگراف قمرسلطان خانم (شیرازی کوچک) به عزیز السلطان (منچستر) ۳۶۲
- سند شماره (۱۸) - نامه عزیز السلطان به ناصرالدین شاه ۳۶۳
- سند شماره (۱۹) - راپورت امور قشونی (اسکاتلند) ۳۶۵

- سند شماره (۲۰) - نمونه نقاشی عزیزالسلطان ۳۶۶
- سند شماره (۲۱) - دستخط ناصرالدین شاه از انگلستان به امین اقدس (به طهران) ۳۶۷
- سند شماره (۲۲) - نمونه نقاشی عزیزالسلطان ۳۶۸
- سند شماره (۲۳) - نامه امین الدوله به ناصرالدین شاه (از پاریس به برایتون) ۳۶۹
- سند شماره (۲۴) - نامه کامران میرزا نایب السلطنه به ناصرالدین شاه (برایتون) ۳۷۰
- سند شماره (۲۵) - تلگرافهای انیس الدوله و امین اقدس به ناصرالدین شاه ۳۷۲
- سند شماره (۲۶) - نامه کامران میرزا نایب السلطنه به ناصرالدین شاه (پاریس) ۳۷۴-۳۷۵
- سند شماره (۲۷) - اسامی اشخاصیست که در شب شنبه ۴ ذیحجه ۱۳۰۶ سر میز خانه صدراعظم فرانسه در پاریس حضور داشتند ۳۷۶
- سند شماره (۲۸) - نامه فخرالدوله به عزیزالسلطان (پاریس) ۳۷۷
- سند شماره (۲۹) - یک صفحه از روزنامه Le Journal Illustré که حاوی عکس پادشاه افریقائی (DINAH-SALIFOU) به اتفاق همسر و پسرش می باشد ۳۷۹
- سند شماره (۳۰) - نقشه قسمتی از شمال تهران ۳۸۰
- سند شماره (۳۱) - راپورت زنبور کخانه (پاریس) ۳۸۱
- سند شماره (۳۲) - راپورت قورخانه مبارکه (پاریس) ۳۸۲
- سند شماره (۳۳) - دستخط ناصرالدین شاه از فرنگ به امین حضور ۳۸۴
- سند شماره (۳۴) - دستخط ناصرالدین شاه به قوام الدوله وزیر خارجه و امین الملک ۳۸۵
- سند شماره (۳۵) - دستخط ناصرالدین شاه از فرنگ به یکی از همسرانش (عایشه) ۳۸۶
- سند شماره (۳۶) - پیش نویس تلگراف عزیزالسلطان به قمر سلطان خانم مشهور به شیرازی کوچک با دستخط ناصرالدین شاه (از آلمان به طهران) ۳۸۷
- سند شماره (۳۷) - دستخط ناصرالدین شاه از فرنگ به امین اقدس و انیس الدوله ۳۸۸
- سند شماره (۳۸) - دستخط ناصرالدین شاه از فرنگ به کامران میرزا نایب السلطنه ۳۸۹
- سند شماره (۳۹) - دستخط ناصرالدین شاه از فرنگ به حاجی سرورخان (اعتمادالحرم) ۳۹۰
- سند شماره (۴۰) - نامه الله قلی خان ایلخانی به ناصرالدین شاه (بادن باد) ۳۹۱-۳۹۲
- سند شماره (۴۱) - نامه فروغ الدوله به ناصرالدین شاه (بادن باد) ۳۹۳-۳۹۴
- سند شماره (۴۲) - راپورت کاپیتن قزاق (سالزبورغ) ۳۹۵-۳۹۶
- سند شماره (۴۳) - راپورت توپخانه ۳۹۸-۳۹۹
- سند شماره (۴۴) - مطلبی تحت عنوان «ایران در آغوش انگلیس» ترجمه روزنامه روسی شامل عکس روزنامه (ملکم خان، اتابک امین السلطان، درومندولف) ۴۰۱-۴۰۳
- سند شماره (۴۵) - ترجمه از روزنامه طمس [تایمز] مورخه ۱۵ مارس ۱۸۹۳ [رمضان ۱۳۱۰] ۴۰۵-۴۰۶

بسمه تعالی

دیباچه

دوره سلطنت ناصرالدین شاه یکی از گرانبارترین ادوار تاریخی کشور ماست، در این دوران آنچه در حکومت شاهان پیشین قاجار از دست نرفته بود، در طول قریب به پنجاه سال بر اثر غفلتها و سوءتدبیرهای سیاستگذاران و سیاست بازان داخلی برپا داشت. زمانی که دول اروپائی برای تصرف قطعه بسیار کوچکی از اراضی اروپائی باید سرمایه های انسانی و مادی فراوانی صرف می کردند، در ایران متأسفانه دولتمردان نالایق و بی اطلاع و بی تدبیر بخشهای وسیعی از خاک کشورمان را از دست می دادند و در قبال دریافت مبلغ ناچیزی رشوه امتیازهای پرسودی عطا می کردند.

برخی از امتیازات مانند امتیاز رویش بقدری خطرناک بود که می توانست عملاً کشور را میدان تاخت و تاز عمال بیگانه قرار دهد، این حکومت استبدادی در برابر بیگانگان تسلیم بود و در برابر مردم قدرت نمائی می کرد. شاه بی مسئولیت و بی خبر از درد مردم، مست از می نخوت یا به سفر فرنگ می رفت، یا در سفرهای طولانی داخلی حدود هشت نه ماه از سال را همراه چندین هزار نفر خدم و حشم، اهل حرم و درباریان به ییلاق و قشلاق می گذراند.

ره آورد عمده شاه از سفر سوم به فرنگ اعطای امتیاز انحصار خرید و فروش دخانیات به

سیزده

ماژور طالبوت انگلیسی و واگذاری امتیاز لاتاری به مسیو بورنگ کارل دونل منشی سفارت ایران در لندن بود که صاحب امتیاز اصلی در حقیقت خود ملکم خان ناظم الدوله سفیر کبیر ایران بود و آن را به دو کمپانی انگلیسی واگذار نمود. علیرغم اینکه امتیازات مزبور با اعلام تحریم علماء و مخالفت مردم لغو گردید اما تبعات بسیاری به دنبال داشت. امتیاز رژی عامل قیام عمومی شد، قیامی که عموم محققان آن را مقدمه انقلاب مشروطیت شمرده اند. اعطای امتیاز لاتاری و لغو آن ملکم خان پول پرست را سخت آزرده خاطر کرد، که در نتیجه روزنامه مشهور قانون را منتشر ساخت. و برای نخستین بار در یک نشریه فارسی زبان ایرانی، از شاه پرهیمنه و پرهیبت به تلخی انتقاد کرد و آن همه هیبت درهم شکسته شد. به هر صورت سفر سوم ناصرالدین شاه به فرنگستان مقدمه بروز حوادثی شد که تحقیقات بسیاری درباره آن به عمل آمده و از این به بعد نیز به عمل خواهد آمد. به همین جهت روزنامه خاطرات سفر سوم که زیر ساز این حوادث است از طرف سازمان اسناد ملی ایران در دسترس محققان قرار می گیرد. این سازمان علاوه بر آنکه خود را موظف به انتشار اسناد و منابع مهم تاریخ ایران می داند، همواره در پی ایجاد امکانات جهت بازنگری مستند تاریخ این سرزمین و تأمل بر گذشته تاریک و روشن آن است.

امید است مساعی همکاران ما در این وظیفه خطیر ملی با راهنمایی و هدایت اساتید و صاحب نظران جهت روشن نمودن نکات مبهم تاریخی مشرثر واقع گردد.

محمد رضا عباسی

سازمان اسناد ملی ایران

بسمه تعالی

مقدمه

خدا را سپاس می‌گزاریم که به ما توفیق داد که به وعده‌ای که به خوانندگان دادیم وفا کنیم. اینک جلد دوم و به گفته ناصرالدین شاه «کتاب دوم» از سفر سوم او را به فرنگستان به بازار تحقیق و تاریخ تقدیم می‌کنیم و از صمیم قلب و در نهایت خضوع مراتب سپاسگزاری و عبودیت خود را به درگاه پروردگار بی‌نیاز بی‌انبار بنده نواز عرضه می‌داریم و بر او توکل می‌کنیم و از او توفیق می‌خواهیم که ما را در انتشار «کتاب سوم» نیز به همین صورت یاری دهد - حسبنالله و نعم الوکیل، نعم المولی و نعم النصیر - و به مضمون من لم یشکر المخلوق لم یشکر الخالق (کسی که محبت‌های خلق را نسبت به خود سپاس ندارد نعمت‌های خدا را نیز سپاس نمی‌گذارد) از اولیاء علاقمند و دلسوز سازمان اسناد ملی ایران به خصوص جناب آقای محمدرضا عباسی ریاست محترم سازمان اسناد ملی ایران که از انجام هیچ نوع کمکی دریغ نورزیدند تشکر می‌کنیم. بدیهی است که اگر عشق و علاقه ایشان به انتشار آثار علمی و تاریخی نبود این کار انجام نمی‌شد.

نکاتی را که برای اطلاع خوانندگان گرامی کمال لزوم را داشت در مقدمه «کتاب اول» نگاشتیم و تکرار آنها ضرورتی ندارد معذالک بعضی نکته‌ها در این

پانزده

مجلد وجود دارد که لازم است به آنها اشاره شود.

کتاب دوم در میان سه کتاب سفرنامه فرنگستان مهمتر و پربارتر است کتاب دوم داستان سفر ناصرالدین شاه به انگلستان است، انگلستانی که در قرن نوزدهم یک‌هزار و عرصه سیاست گیتی بود و جهان آن روز بازیچهٔ نبوغ سیاسی زمامداران آن قرار گرفته بود. بقول خودشان آفتاب از کشورشان غروب نمی‌کرد و ملکه ویکتوریا پادشاه انگلستان و امپراطور هندوستان و کشورهای ماوراء بحار مقتدرترین و محترم‌ترین و متنفذترین فرمانروایان آن روز جهان به شمار می‌رفت و کسی را یارای همسری و برابری و رقابت با او نبود، بنابراین ناصرالدین شاه در این سفر با احتیاط بیشتری قدم برداشته و مطالبی را که تقریر کرده است دقیق‌تر و مؤدب‌تر و محتاطانه‌تر است. مهمانیها و ضیافت‌هایی که از سوی سرمایه‌داران انگلیسی از وی به عمل آمده زیادتر است، مهمانیهایی که یک نوع سرمایه‌گذاری مقدماتی است برای بهره‌برداری از ذخایر ایران زمین. بازدید از کارخانه‌ها و از کانونهای تولیدی بیشتر است. سعی می‌شود شاه به انواع و اقسام صنایع اعم از صنایع جنگی و غیرجنگی از توبه‌های عظیم گرفته تا چاقوهای راجز آشنا گردد تا از یک سو مرعوب گردد و خود را ناچیز و حقیر بیابد و از سوئی به خرید آنها راغب گردد و از این راه بازاریابی شود و به هر حال سفرنامه‌ای است یا کتابی است سودمند و دورنمایی است از آن دور و زمان که تاریخ معاصر ایران را بارور می‌کند و نیروی تدبیر و اندیشه جوانانی که دست اندر کار امور اداری کشورند وسعت می‌بخشد و صفحه‌ای از آئین مملکتداری را در جهان مادی غرب بر روی آنان می‌گشاید.

نکته جالبی که در این سفر به چشم می‌خورد این است که شاه در تدوین و تحریر این سفرنامه تنها نیست، از متن سفرنامه و از گزارشهای دقیق و تاریخچه‌های مبسوطی که در آن وجود دارد پیداست که تعدادی از همراهان از قبیل ناصرالملک و اعتمادالسلطنه و افرادی که از علم و فهم و شعور برخوردار بوده‌اند برای تهیه بعضی از مطالب ماموریت داشته‌اند از آن جمله است صورت اسامی رجال بزرگ استقبال‌کننده و دیپلماتهای مدعو در ضیافت‌ها.

محال است که ناصرالدین شاه که از هوش و حافظه خوبی هم برخوردار بوده در

این درجه از هوش و حافظه باشد که اسامی نامأنوس دولتمردان اروپائی را که به او معرفی می شده اند دقیقاً در همان آن با الفبای فارسی و لاتین به خاطر بسپرد و چند ساعت یا چند روز بعد تقریر کند و منشیان او با همان دقت تحریر کنند، به ویژه ارقام و اعدادی است که به خاطر سپردن آن امکان ندارد.

در ذیل یادداشت های سه شنبه ۱۵ ذیحجه ضمن وصفی که از خانه کنت ویستوم می کند گردن بند زن کنت و سر و سینه او چنان دقیق وصف شده که خواننده را به حیرت می اندازد. چنین وصفی مستلزم این است که دقایقی طولانی به زن کنت و سر و سینه و گردن او چشم بدوزد و به جواهراتی که بر سر و بر اوست خیره بشود و چنین عملی در ضیافتی رسمی که تمام چشم ها به سوی او است دور از ادب و نزاکت است و او هم به طور قطع چنین کاری نکرده است و این همراهان او بوده اند که این یادداشت دقیق را برای او تهیه کرده اند و چنین استنباط می شود که هدف این همکار چاپلوس نیز این بوده است که دلقکی کند و او را بخنداند.

این همکاریها از خلال خود یادداشت ها روشن می شود. مثلاً در یادداشت های روز یکشنبه ۱۳ شهر ذیحجه فهرست اسامی دولتمردانی است که در شهر باد بحضور رسیده اند درج شده، در این فهرست می نویسد:

«مارشال دربار قران دوک فردریک گلیوم ولیعهد باد که خود ناخوش بود و در شهر فری بورخ است به جهت تبریک مقدم مبارک مخصوصاً مأمور شده بود»

عبارت «مقدم مبارک» عبارتی نیست که شاه دربار خود بکار ببرد. این عبارتی است که بطور دائم بر زبان و در قلم درباریان جای داشته و این جا بطور ناخود آگاه بر قلم تهیه کننده فهرست جاری شده و سهواً به جا مانده است اگر این یادداشت تقریر خود ناصرالدین شاه بود لابد می نوشت «جهت تبریک ورود ما مخصوصاً مأمور شده بود»

با تمام این احوال نباید سهم شاه را در نگارش این یادداشتها کم گرفت بدون تردید سوای مطالب مذکور بقیه سفرنامه تقریر خود او است. ذیل وقایع یکشنبه ۲۸ ذیحجه بعد از بازگشت از مهمانی سفارت ایران می نویسد:

«برخاسته آمدم منزل یکساعت به نصف شب داشتیم که آمدم منزل روزنامه های ما عقب افتاده بود. امین خلوت را آوردیم بیچاره نشست تا یکساعت از نصف شب رفته

هی ما گفتیم و هی امین خلوت نوشت»

مشکلاتی که در جلد اول وجود داشت در این جلد نیز وجود دارد، از جمله تلفظ اسامی لاتینی در بعضی از موارد با املاء لاتینی آن فرق دارد مثل لاویسلاس که لاتین آن Ladislas است و ایریست که لاتین آن Iris می باشد افعال در بسیاری از جاها تکرار شده «در کنار این خیابان سمت دریا واقع است گردش می کند و راه می روند و گردش می کنند»

اسامی فرنگی بصورت های گوناگون آمده (اکسپوزیسیون - اکسپوزیسیون) (جنرال برژه - بروژه - برانژه) (این فل - ایفل) و امثال آنها و ما ناچار بودیم که مانند جلد اول صورت اصلی را حفظ کنیم و سرگردانی های محررین را در تحریر این الفاظ نامانوس روشن نمائیم.

خود شاه نیز در نگارش خود الفاظ و عباراتی به کار برده است که ظاهراً خاص خود او است و در متون آن دوره دیده نمی شود در بعضی مواقع می نویسد «راه ایستاد» یعنی ترن توقف کرد و به جای اینکه بگوید از قطار پیاده شدم، نوشته «از راه پیاده شدم» خوانندگان گرامی گمان نبرند که از ناحیه ما کوتاهی به عمل آمده است. در پایان برای تکمیل مقدمه ای که بر جلد اول نگاشته شد از بیان یک نکته ناگزیریم و آن اینکه: در مقدمه جلد اول نوشتیم یکی از همراهان بنام احمدخان تمام یا قسمتی از دستخط های شاه و گزارش های متفرقه و نقاشی های ملیجک و برنامه های تنظیم شده در ضیافت های رسمی را جمع آوری کرده و در پایان سفر در دو جلد به وی تقدیم داشته است اما در جریان بررسی این جلد متوجه شدیم که ظاهراً خود ناصرالدین شاه احمدخان را مأمور این کار کرده است. در تعلیقات کتاب سند شماره ۲۵ آمده است «ترجمه تلگراف های انیس الدوله و امین اقدس است که اواخر شهر ذیقعد که در اسکتلند بودیم عرض کرده بودند. در شهر برایتون انگلیس به توسط میرزا محمدخان به احمدخان سپرده شد جزء کتاب خود کند».

باری خاطرات ناصرالدین شاه با تمام محاسن و معایبی که دارد از اسناد پایدار و جاودانی تاریخ ایران بشمار می رود و مطالعه آن برای هر یک از طبقات اعم از سیاستمداران، اقتصاد دانان، تاریخ دانان و دانشمندانی که در تحول و تطور زبان فارسی

مطالعه می‌کنند سودمند است. برای اروپائیان نیز بدون تردید اهمیت تاریخی دارد لااقل به آنان نشان می‌دهد که یک فرمانروای مقتدر و نامدار مشرق زمین از مشاهده اوضاع سیاسی و اقتصادی و اجتماعی آنان و آداب و عاداتشان چه تلقی داشته است، اوضاع و عادات و آدابی که اغلب آنها از اجتماعشان رخت بریسته و جزء تاریخ شده است. شرح احوال سیاستمدارانی که می‌پنداشته‌اند که جهان بازیچه تدابیر آنهاست و اکنون خاک شده‌اند و خاکشان غبار شده و مصداق این آیه شریفه قرار گرفته‌اند «کم ترکوا من جنات و عیون و زروع و مقام کریم و نعمة کانوا فیها فاکهین کذلک و اورثناها قوماً آخرین فما بکت علیهم السماء والارض و ما کانوا منظرین».

تهران ۱۳۷۱ هجری شمسی
 محمد اسماعیل رضوانی - فاطمه قاضیها

کفریہ

الحمد لله
الذي جعل في كل شيء
لنا حكمة

[illegible]

باز در ریختن نشه و یا بر مین روزنامه زینت فرقه صفا
تعمید آید و شفا برین روزنامه و بوی جوهر رسد آید

۳۴ در احوال من غرض از بیان این در احوال دیگر با صفت بازرگانی

مدرسه قرآن و کتب اتم / نه کتب معتبره و کتب عامه

برادر این نوع افسار لغت خالد ام اسن سلطان ام خالد

انٹرفورس اور کالیکٹوریٹس کے درمیان میں

[illegible]

باراگراف اول: (دستخط ناصرالدین شاه)،

باراگراف دوم: (دستخط ناصرالملک)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله تعالى، کتاب روزنامه سفر فرنگستان را که به دست گرفته بودیم از طهران الی شهر آنورس بلجیک نوشته شد و به اتمام رسید، این کتابچه را حالا در شهر آنورس [که] بعد از دو روز از ورود ما گذشته به دست گرفته می نویسیم، اعتماد السلطنه با کمردرد و کسالت نشسته است پای میز روزنامه فرنگستان را می خواند، ناصرالملک ایستاده است منتظر است این روزنامه را بنویسد، جوجه^۱ و میرزا عبدالله^۲ خان هم در اطاق هستند، عزیز السلطان در اطاق دیگر با حسین بازی می کند، صدای قرقر کالسه که هم که از کوچه می گذرد گوش را صدمه می زند، بر پدر این نوع اسفار لعنت، حالا هم امین السلطان هم حالا^۳ آمده است، انگشتر فیروزه آورده است می گوید به مترس این عمارت باید بدهم.

دوشنبه بیست و چهارم شوال

امروز باید برویم بروسل در قصر لاکن (Laeken) با پادشاه و ملکه بلجیک نهار بخوریم، در ساعت یازده رفتیم به گار راه آهن بروسل^۴ سوار راه آهن شدیم، واگن مخصوص پادشاه را حاضر کرده اند، خیلی ظریف و مزین است، امین السلطان، منجرالدوله،

۱. جوجه: احمدخان پیشخدمت

۲. میرزا عبدالله: میرزا عبدالله یوشی برادر عایشه خانم لیلی خانم دوتن از همسران ناصرالدین شاه (بامداد،

تاریخ رجال ایران، ج ۲، ص ۲۹۹)

۴. بروکسل

۳. (کذا)

مجدالدوله، ناصرالملک، نظر آقا^۵، حکیم باشی طولوزان با لباس رسمی در رکاب بودند، وزیر خارجه بلجیک را هم دعوت کرده بودیم با ما بیاید، او هم بود، مهماندار و جنرال همراه مهماندار بودند، ما در اطاق کوچکی که پهلوی سالون بود تنها نشستیم، گاهی مجدالدوله و امین خلوت پیش ما می آمدند، سایرین در اطاق ما بودند، وزیر خارجه و سایر صحبت می کردند، طرن زیاد تند می رفت، طوری که به زمین نمی شد نگاه کرد، سر گیج می خورد، در بین راه از شهر مالین (Malines) گذشتیم، شهر خوبی است، ارشوک یعنی رئیس کشیشها اینجا مقیم است که از جانب پاپ است، کشیش آنورس و سایر را [۲۴۶] او معین می کند، از اینجا گذشتیم، رفتیم تا به گارلاکن رسیدیم، دیگر به گار بروسل نرفتیم این در خارج از شهر واقع است، در ورود گار دیدیم بلی، پادشاه درازوباریک مثل حقار^۶ ایستاده و منتظر ما است، این همان پادشاه است که در سفر اول در لاکن با همین ملکه اش نهار خوردیم، قدری ریش او بلندتر بود حالا کوتاه کرده است و آن وقت ریش او سیاه بود حالا جو گندم است، خیلی باریک است و دراز و لاغر و زرد، پای او می لنگد، بینی دراز قوزی دارد، چشمهای کوچک دراز و ابروی کوچک و کمی دارد، پیاده شدیم، به پادشاه دست دادیم، او به مهربانی زیاد و محبت دست ما را فشرد و یاد سفر اول ما را کرد و گفت در خاطر دارید همین جا آمدید و نهار خوردیم، ما هم اظهار مسرت کردیم و گفتیم خوب در خاطر داریم، بعد با پادشاه رفتیم تا آخر صف سرباز که برای احترام در گار حاضر بودند موزیکان می زدند، بعد از پله ممتدی پائین آمدیم به در گار با پادشاه سوار کالسکه شدیم از میان پارکی گذشتیم، پارک با صفائی بود، درختهای بزرگ کهن سایه دار، سبز و خرم، چمن و گل، اما چیزی که در اینجاها نیست آب است، دریاچه ها هست، اما آب آنها ایستاده و سبز، درحقیقت لجن زار است، جل وزغ گرفته، همچنین در شهرها که از رودخانه های بزرگ می گذریم مثل مرکب سیاه و چرکین است، چشمه و آب جاری صاف نیست، مگر آدم به کوهستانها برود، گذشتیم، رفتیم وارد عمارت شدیم، ملکه منتظر ما بود، ملاقات شد، بعد ما با پادشاه و ملکه رفتیم اطاقی در را به روی ما بستند، آنجا نشستیم، پادشاه، ملکه مات مات نگاه می کردند، اما ما هر طور بود به فرانسه صحبت کردیم و مشغول شدیم، بعد پادشاه گفت برویم در اطاق دیگری قدری راحت کنید، ما را برد به

۵. نظر آقا: وزیر مختار ایران در فرانسه

۶. حقار: نوعی پرند

اطاق‌های دیگر مثل اینکه چهار پنج روز اینجا خواهیم ماند، اطاق‌ها را معرفی کرد و نشان داد در را بست و رفت ما ماندیم تنها، آدمهای ما آن طرف هستند، پادشاه و ملکه در اطاق وسط، هیچکس هم نیست، تشنه هستیم و با این حالت باید راحت کنیم، آخر به در تقه زدم نوکر آدم آمد به او حالی کردم امین خلوت را آورد، گفتم ظرفی بیاورد بول کنیم ظرفی آورد بول کردیم، آبی بود طهارتی گرفتیم گفتم از پنجره ظرف را خالی کند قدری گذشت، آمدند خبر کردند وقت است، آمدیم در اطاق بزرگی همراهان خودمان را معرفی کردیم به پادشاه، پادشاه هم وزراء و اعیان و همه صاحب‌منصبان که بودند معرفی کرد، طولی کشید، ملکه می‌رفت گردش می‌کرد یک آدم دیگر پیدا کند معرفی بکند حتی فراخ‌خلوتهای خودش را. بعد رفتیم سر میز اطاق بزرگی بود، میز مزینی، پادشاه در دست چپ ملکه در دست راست جا گرفتند، ما هم بازوبه بازوی^۷ ملکه داده بودیم، پادشاه از عقب می‌آمد نشستیم، اطاق ظریف خوبی است، اما این عمارت زیاد بزرگ نیست، نهار خوردیم، صحبت گرمی کردیم، با پادشاه نشسته به سلامتی یکدیگر خوردیم، گیلان به هم زدیم (ترنکیز کردیم)، آلبالو آنجا بود با نمک، ما خواستیم آلبالو را به نمک بز نیم بخوریم پادشاه یک مرتبه مضطربانه دست ما را گرفت گفت چه می‌کنید این نمک است [۲۴۷] ملکه هم از آن طرف حمله آور دست ما را گرفت ما دیدیم اگر بگوئیم آلبالو را باید با نمک خورد خواهند گفت این سفیه و وحشی است، لابد گفتیم خیر سهو شد ببخشید گفتم شاید قند است، بفرمائید قند بیاورند، بعد چیلک^۸ آوردند، پادشاه پرسید در فارسی فرزند را چه می‌گویند گفتیم چیلک، تعجبی کرد او هم گفت چیلک بعد به حالت غریبی شروع کرد به خندیدن اما خنده عجیب مثل آدمی که آب سرد یا آب گرم به سرش بریزند سکسکه می‌کرد، اول یواش، بعد کم کم بلند می‌کرد و قاه‌قاه می‌خندید غش می‌کرد، گویا تعجب می‌کرد که فرزند را در فارسی چیلک بگویند و خودش به این زودی یاد بگیرد و به این قشنگی بگوید بعد چند چیز دیگر را پرسید، هر دفعه همان خنده و همان وضع بود، ملکه هم چیزی پرسید و همان خنده، ما را هم خنده گرفته بود می‌خندیدیم، روبرو به آدمها، ایرانی و فرنگی نگاه می‌کردیم می‌خندیدیم، بامزه بود، دو نفر دمد^۹ نور ملکه کنطس گرون و کنطس لمبورگ (Contesse Grunne) و (Contesse Limborg) در سر میز بودند، بعد

۸. چیلک یا چیلک: توت‌فرنگی

۷. اصل: بازو به بازوبه ملکه

۹. دم‌دنور: ندیمه

از نهار برخاستیم صدای ما هنوز گرفته است، پادشاه تکلیف کرد برویم در باغ گردش، خودش لنگان لنگان جلو افتاد، ما هم با این حالت نهار خورده معده پر با لباس رسمی شمشیر آفتاب و هوای گرم می‌رویم گردش، ملکه بیچاره هم همراه است، سایرین هم ایرانی، فرنگی، امراء، وزراء، با لباس رسمی از پشت سر رفتیم جلو نارنجستان، نارنج‌ها را بیرون آورده چیده بودند، خیابان ساخته بودند، داخل نارنجستان شدیم همه را از آهن و بلور ساخته‌اند، خیلی مرتفع و بزرگ، گل‌ها جوربه جور، خیلی خوب، بعضی گل‌ها بود که جانی ندیده بودیم، درخت‌های خوب دیدیم، باغبان اینجا انگلیسی است، اجیر کرده‌اند، خوب باغبانی است، بعد بیرون رفتیم، سر بالائی بود با این حالت بالا رفتیم بالای تپه گلزار خوب وسیعی بود گل پیوندی گل‌های درشت، گل سرخ بسیار خوب بود که به درشتی پیوند کرده‌اند، خیلی باصفا بود اما با این حالت کجا می‌توانیم صفا بفهمیم ملکه چند جا گل‌های خوب چید به ما داد، از آنجا سرازیر شدیم، از نزدیک گل‌خانه گذشتیم رفتیم عمارت، پنج دقیقه ما ندیم، وقت رسید، با ملکه وداع کردیم، با پادشاه به کالسه نشستیم، آمدیم گار از پله‌ها بالا رفتیم، به طرن رسیدیم، دست به پادشاه دادیم در واگن نشستیم، طرن حرکت کرد، پادشاه ایستاده بود، تعارفی کردیم، رد شدیم، از همان راه که آمده بودیم برگشتیم شهر آنورس، امشب باید برویم به سیرک و دایره و مجمع نقاشی Cercle des Artistes اسم رئیس این مجمع موسیو نوط (Nauts) است، در اینجا نقاش‌ها [ی] تازه یعنی نقاش‌های مدرن، پرده‌های [۲۴۸] خود را عرضه می‌کنند، جمع می‌شوند، در باب صنایع نفیسه گفتگو می‌کنند. جمعیت زیادی در آن مجمع بودند، در ساعت هشت و نیم رفتیم اطاق بزرگی بود بسته، اطراف آن پرده‌ها را گذاشته بودند، چه پرده‌های خوب، خیلی از دیدن آنها لذت بردیم، تعریف داشتند، اما اطاق بی‌منفذ، چراغ زیاد، جمعیت زیاد، به قدری خفه و گرم بود که نتوانستیم طاقت بیاوریم، اجمالاً ملاحظه کردیم و گشتی زدیم، بیرون آمدیم، پیاده رفتیم به باغی که متعلق به این مجمع است، در آنجا هم جمعیت زیاد زن و مرد، چراغ زیاد، موسیقیان چی دسته آنجا بودند می‌زدند، برای ما هم در جای خوبی صدلی گذاشته بودند، نشستیم، اعیان و اعظام در اطراف ما نشستند، قدری ساز زدند قدری آواز میلیطر^۱ خواندند گوش کردیم، این باغ چندان بزرگ نیست، اما درخت‌های بزرگ و خوب دارد، معلوم است که در روز باید سایه و خنک و باصفا باشد، از آنجا برخاستیم

آمدیم به سیرک، تمام مردم در ورود ما به سیرک برخاستند هورای بلند کشیدند، دست زدند، اظهار شغف کردند، این سیرک مثل سیرک‌های دیگر بالا خانه ندارد، در همان مرتبه نزدیک به جایی که اسب می‌دواندند جایی با تخته قدری از زمین مرتفع ساخته مزین کرده‌اند، صندلی گذاشته بودند، نشستیم حاکم وزن حاکم مهماندار، جنرال‌ها و اعیان بودند، عزیزالسلطان بود، امین‌السلطان بود، ملکم خان بود که شب پیش از لندن آمده است امروز صبح به حضور آمد، خیلی لاغر شده است می‌گفت ناخوش بودم، حالت او را بدیدم چشمها گود، لب‌ها فرورفته، گوش‌ها مثل گوش دوال پا آویخته. امروز صبح ولف وزیر مختار هم از لندن آمده، پیش از رفتن لاکن چند دقیقه او را دیدیم، پرگرام چاپ کرده آورده بود، ورق بزرگ، که پرگرام شما در توقف انگلیس این است خلاصه اسم دیر کتور یعنی رئیس سیرک موسیو هرزگ (Herzog) بود، آدم بلند قدی است، پیر است اما سبیل‌های کلفت سیاه دارد، ابروی درشت سیاه، خیلی قابل است، اسب‌ها را خوب تعلیم داده و خودش با قمچی^{۱۱} آن‌ها را به مهارت مشق و بازی می‌دهد، اسب‌های عربی اصیل نجیب اعلی دارد که البته یکی پانصد تومان می‌ارزد و این طور که آن‌ها را تعلیم داده‌اند هرگز دوهزار تومان هم نمی‌دهد. اسب‌ها حرکت‌های عجیب و غریب کردند و طوری به اشاره‌های آن شخص اطاعت می‌کردند که هرگز نوکر این طور نمی‌تواند. بازی‌های دیگر کردند، مقلدها، کریم شیرها خیلی بامزه بازی کردند، از جست و خیز و معلق و پشتک و کلاه بازی کارها کردند، بخصوص یک نفر آن‌ها که بامزه بود زیاد اسباب خنده شد مردم زیاد خندیدند، مختصر کارها کردند که به سحر می‌ماند پهلوان‌های این سیرک دیدنی بودند، جوان‌های قوی هیکل، بازوهای کلفت پر قوت، یکی از آن‌ها مخصوص جوان خوشگل بسیار قوی بود، دوشک آوردند انداختند، تخته‌ها گذاشتند، اسبی در وسط وا داشتند، پهلوان‌ها دست به آن تخته‌ها می‌زدند، جستن می‌کردند از روی اسب خیلی بلند در هوا معلق می‌زدند، راست سرپا می‌افتادند روی دوشک، بعد یک‌یک اسب زیاد می‌کردند، دو اسب و سه اسب از روی آن‌ها جستن می‌کردند تا آخر به هشت اسب رسید، پهلوی هم وا داشته بودن، این پهلوان‌ها می‌رفتند از دور میدان می‌گرفتند و به قدر پنج ذرع به هوا می‌رفتند، دو معلق در هوا می‌زدند، پنج ذرع هم آن طرف اسب‌ها راست به زمین می‌آمدند، چیز غریبی بود، پانزده ذرع جستن پنج ذرع در هوا [۲۴۹] و دو پشتک هوایی دیدنی بود. پشت سر

۱۱. قمچی: شلاق

یکدیگر پهلوان‌ها همین‌طور جستن می‌کردند، بعد رقاص‌های تماشاخانه آمدند باله‌وار^{۱۲} رقصیدند، بد نبود، زن و مرد سواره آمدند اسب بازی کردند، کارهای دیگر کردند، خیلی طول کشید، دیر تمام شد، از سیرک آمدم منزل، سیرک اینجا خیلی کوچک است مثل سیرک آمستردام نیست، سیرک آنجا عالی بود، سیرک اینجا را از تخته و چوب ساخته‌اند و کوچک است.

ما اول خیال می‌کردیم تمام اهالی بلژیک از جنس فرانسه هستند و زبان اصلی آنها فرانسه است. معلوم شد نصف بلژیک تقریباً فلامان هستند و زبان آن‌ها فلامان است، اما اغلب آن‌ها فرانسه می‌دانند و حرف می‌زنند و زبان رسمی دولتی فرانسه است، در قسمت دیگر بلژیک هم که زبان اصلی آن‌ها فرانسه نیست فلامان می‌دانند، زبان فلامان شبیه است به زبان هلند و هر دو شبیه هستند به زبان آلمان، فلامان را در فارسی فلمنگ می‌گوئیم، بچه‌های اینجا مثل بچه‌های طهران بادیادک هوا می‌کنند، در طهران بادیادک هندی می‌گویند، بند دارد، دنباله دارد، سه گوشه است، هوا می‌کنند، کبوتر بازهای ناقلا دارد، کفترهای دم سیاه پشت سیاه هوا می‌فرستند سوت می‌زنند خیلی کبوتر باز هست. در فرنگستان خر غیر باغ وحش هیچ جا دیده نمی‌شود، مگر آنکه در آمستردام یک خر دیدیم که به عراده بسته بودند، یک نفر در آن نشسته بود می‌کشید، شارلوت^{۱۳} خواهر پادشاه بلژیک زن ماکسیمیلین برادر امپراطور اطریش که ناپلئون او را در مکسیک^{۱۴} پادشاه کرد و بعد براو شوریدند و او را تیر باران کردند، زن او از وحشت و دیدن این حالت دیوانه شد و حالا هم به همان حالت باقی است، در عمارت بوکوط (Boucoute) که نزدیک لاکن است منزل دارد، اسم پادشاه بلژیک لیولند دوم، اسم ملکه هم این است Marie-Henriette-Anne

سه شنبه بیست و پنجم شوال:

امروز باید برویم تماشای کشتیهای زیاد که در روی رودخانه اسکو (Escaut) هستند، در ساعت سه سوار کالسکه شدیم، اول رفتیم به کاتدرال آنورس یعنی کلیسای بزرگ اینجا، رئیس و کشیش اینجا سینیور ساکره است، همان کشیشی است که امروز در روز عید و دسته بندی او را دیدیم نماز کرد، از جانب ارشوک مالین در اینجا

۱۳. اصل: شارلوت

۱۲. اصل: بالط

۱۴. مکریک

است، پیرمردی است، شصت متجاوز سال دارد، چاق است، ریش و سبیل خودش را می تراشد، آدم بامزه ایست، آن روز در عید و نماز که خواند او را دیدیم صورت خودش را جمع کرده بود، چشمش پائین هیچ جا نگاه نمی کرد و به صورت حضرت عیسی خودش را ساخته بود، اما شب بعد از عید یعنی همان روز شام را در خانه حاکم خوردیم، سرشام بود صحبت می کرد، می خندید و بشاش بود، بعد از شام او را خواستیم، صحبت کردیم، دیدیم خیر نمی شود انگشت به.... او کرد دهن او را پر کرد، می گفت در عهد ویکتور^{۱۵} امانوئل که با رُم منازعه بود من در جنگ بودم و مجاهده می کردم جزو قشون پاپ بودم، دم در کلیسا حاضر بود، رفیم داخل کلیسا بنای قدیم بسیار بزرگی است از سنگ، طوری کهنه است که سنگ پایه ها پوشیده است و وقتی شخص به طاق و مناره نگاه می کند کلاه از سر می افتد باید طاق واز خوابید و طاق را تماشا کرد ایستاده ممکن نیست [۲۵۰]. بنای کلیسا در هفتصد سال قبل شده، سیصد سال قبل سوخته است، دوباره آن را بنا کرده اند و ساخته اند، کلیسای کاتولیک بر خلاف کلیسای پروتستان زینت دارد، از پرده و تصویر و مجسمه و قندیل و اسباب چراغ تجمل محراب همه چیز دارد کلیسای پروتستان مثل مسجد ما ساده است. در این کلیسا پرده های خوب بود که چند پرده آن معروف است کار نقاش مشهور (Rubens) یکی Descente de la Croix یعنی پائین آوردن حضرت عیسی را از خاج کشیده است، دومی Erektion یعنی خاج کشیدن حضرت عیسی، سیمی Assonption یعنی عروج حضرت عیسی به آسمان، پرده های دیگر هم بود، شیشه ها، پنجره ها رنگین و نقاشی بود، کار قدیم، بعضی پنجره ها نقاشی جدید هم بود در روی شیشه صورت همین کشیش هم بود در روی شیشه خیلی شبیه بود. خیلی بزرگ جایی است به نظر ما صد و بیست قدم تقریباً باید طول داشته باشد اما قدم نکردیم، مجدالدوله قدم کرده بود می گفت صد و هفتاد قدم است، عرض آن هم زیاد است، ارتفاع طاق وسط نزدیک محراب یعنی کوپل خیلی بلند است و مناره مرتفع که نوشته ایم بالای این طاق است، در وسط طاق تصویر حضرت عیسی و صورت های مقدس کشیده اند، باید کار نقاش معروف Rubens باشد از پائین خیلی به زحمت دیده می شود، ستون های زیاد می خورد خیلی بزرگ و بلند، می گفتند همه سنگ است، اما روی آن ها چیزی مثل گچ مالیده بودند، مخلفات و اسباب مذهبی منبر و ظروف خاج و غیره زیاد بود، قیمتی، دیدنی. اما چون وقت نداشتیم به دقت ندیدیم، از

۱۵. اصل: ویکتور

این جا سوار کالسکه شده رفتیم کنار رودخانه و کشتی. در کالسکه که بودیم مهماندار و حاکم ما را خیلی گردانیدند در محلات و کنار رودخانه و انبارهای کنار رودخانه، انبار زیادی دیدیم که تمام را از آهن ساخته و از آهن پوشانیده‌اند، ستون‌های آهن زده، پوشش را هم آهن کرده‌اند، بعضی جاها برای روشنایی بلور گذاشته‌اند، اما خیلی پاکیزه و خیلی خوب آهن‌های مشبک خوش طرح در آنجا کار کرده‌اند، این انبارها برای این است که مال‌التجاره که با کشتیها می‌رسد یا از این طرف می‌برند به کشتی بگذارند محفوظ بماند در انبارها کیسه‌های زیاد گندم دیدیم که از ینگی دنیا آورده‌اند، روی هم چیده‌اند مثل کوه، معلوم می‌شود که از ینگی دنیا زیاد گندم به فرنگستان می‌آورند، همین‌طور پنبه زیاد دیدیم که از ینگی دنیا آورده‌اند، در همه جا در خیابان‌ها کنار رودخانه بالای بلندی‌ها، در پنجره‌ها، جمعیت زیادی جمع شده، تشریفات از حد گذشته همه هورا می‌کشیدند در بین راه هوا منقلب شد، رگ باران گرفت، خیلی شدید، روی کالسکه را بستند با وجود این قدری کروک بازمانده بود، آب زیادی به کالسکه ریخت، آخر رفتند زیر یکی از انبارها تا باران بگذرد مردم زن و مرد همین‌طور زیر باران بودند و حرکت نمی‌کردند، ما هم رفتیم به آنجا که باید سوار کشتی شد، جنرال‌ها، صاحب منصبان، کپتان کشتی زیاد بودند، با لباس رسمی باران باز می‌آید، در کشتی نشستیم، این کشتی موسوم به اسم ملکه بلجیک است، سوار شدیم راندیم رو به بالای آب، کشتی‌های زیادی دیدیم، لنگر انداخته بودند، خیلی زیاد، بیدق^{۱۶} افرشته تعظیم می‌کردند، توپ می‌انداختند، یک کشتی کوچک جنگی فرانسه اینجا بود از مقابل آن گذشتیم [۲۵۱] توپ انداخت، تعظیم کرد، ملاح‌ها هورا کشیدند، این رودخانه خیلی بزرگ بعضی جاها به نظر ما سیصد و چهارصد ذرع عرض دارد، آب آن سرخ است، سرچشمه این رودخانه از خاک فرانسه است، قدری که بالا رفتیم برگشتیم، از همانجا که سوار کشتی شده بودیم گذشتیم به سرازیری رودخانه رو به دریا رفتیم، چهل کشتی بزرگ با بیدق و موزیکان پشت سر ما می‌آمدند، از همه آن‌ها زن و مرد پر بودند، موزیکان می‌زدند، زن‌های خوشگل با لباس‌های قشنگ بودند، حرکت می‌کردند، تماشا می‌کردند، خود این کشتی‌ها و این جمعیت عالمی داشت، قدری که پائین آمدیم کشتی بزرگی دیدیم که از دریا می‌آمد، ندانستیم از کجا اما همین که ما را دید ایستاد، گویا از دیدن این همه کشتی با هم و این جمعیت و ساز زیاد تعجب کرد، ایستاد ببیند چه

۱۶. صحیح بیرق است.

خبر است، کشتی بزرگ خوبی بود، می‌توانستیم برویم آن را ببینیم، مراجعت کردیم به اسکله، باران هم ایستاده بود و هوای بسیار خوبی شده است از کشتی پیاده شده سوار کالسکه رانیدیم به منزل، امروز حقیقتاً فوق‌العاده احترام و پذیرائی قلبی را اظهار کردند، چه دولت و چه کارگذاران و چه اهل شهر که قلباً اظهار شفع زیاد می‌کردند، خیلی احترام کردند، کوچه‌های شهر همه جا بیدق ما را زده‌اند امروز زیاده‌تر از هر روز همه کشتیها را بیدق زده‌اند هنگامه ایست. صدای ما هنوز باز نشده و گرفته است، امروز صبح خون زیادی از بواسیر ما آمد اما عصر بند شد دیگر نیامد. روزی که به لاکن رفتم چیز غریبی دیدم، در سفر پیش که آمده بودیم یک تمثال الماس به پادشاه داده بودم، امروز دیدم یک تمثال صورت ما را از نقره ساخته و آویخته است، همچو می‌دانم که چون این پادشاه آدم بسیار خسیسی است تمثال ما را فروخته است و خیال کرده بود که دیگر ما را نخواهد دید، حالا که ما آمده‌ایم مجبوراً از نقره ساخته است، این عمارت که ما در اینجا منزل کرده‌ایم ناپلئون اول که به این شهر آمده در اینجا منزل کرده است و اغلب می‌مانده است، این عمارت بسیار کثیف و ناقابل و خفه است، یک عمارت دو طبقه است، دوره که در وسط یک حیاط^{۱۷} بسیار کثیف^{۱۸} سنگ فرش دارد، زیر طبقه اول که منزل ماست اعتماد السلطنه و صدیق السلطنه منزل دارد، صدیق السلطنه متصل از شکمش ناله دارد و اظهار کسالت می‌کند، اعتماد السلطنه نمی‌داند عرق‌النسا، دارد یا چه زهرمار که متصل ناله می‌کند از کمر، از ران، با کمال کثافت گاهی پیدا می‌شود روزنامه می‌خواند، صدیق السلطنه متصل حرف طهران و آرزوی طهران می‌کند، کلب علی قهوه‌چی تب سخت کرده، آقا دائی می‌گفت محرقه^{۱۹} کرده می‌میرد اما الحمد لله عرق کرده و بهتر است، باشی هم از سر حد تا به حال یا نوبه می‌کند یا خواب است و منگ و گیج، آقا دائی هم خیلی زحمت می‌کشد و کار می‌کند اما منگ است، مهدی خان کاشی متصل با شمشیر و چمدانش دعوا دارد و ته شمشیرش هم در آمده است می‌نالد [۲۵۲]، عزیز السلطان در این شهرها خریدهای خوب کرده است، با هم در آنورس بعضی پارچه‌های خوب و تفنگ‌های ته پر خوب خریده‌ایم خلاصه به منزل آمدیم، در ساعت نه رفتیم به سر کلیسا که جائی سرپوشیده و مجمعی است و رئیس دارد که در زمستانها گرم

۱۸. اصل: کسیف، کسافت

۱۷. اصل: حیات

۱۹. محرقه: درفارسی "به کسر راه" بیماری تیفوس را می‌گویند که تب‌سندید و سوزان دارد (فرهنگ فارسی عمید)

می شود و قریب به پنج هزار نفر جمعیت جا می شود و باله مسکه^{۲۰} می کنند باله مسکه باله ایست که روی بسته می رقصند و کسی نمی شناسد، سنی هم دارد که هر وقت بخواهند تیاتر می کنند و می رقصند، وارد شدیم، حاکم کل ایالت و جنرال ژلی و تمام اعظام و اعیان و بزرگان شهر و مهماندارهای ما و زن حاکم حاضر بودند ما رفتیم، جای ما را در جلو سن قرار داده بودند، صندلی بسیار بزرگ گذاشته بودند، عزیز السلطان هم بود، قریب به پنج هزار زن و مرد پشت سر ما در روی صندلی نشسته بودند و پرده سن هم مثل سایر جاها نبود، از یک تافته بود و معلوم بود که در پشت این پرده رقصاها هستند، دیدم این جایی که برای ما معین کرده اند به قسمی گرم است که هیچ حمامی به این گرمی ندیده بودم، دیدم اگر این جا بنشینم دیگر نمی توانم بر خیزم و یقین ناخوش می شوم، به مهمان دار و سایر گفتم که این جا گرم است بیرون برویم در موقع بازی برگردیم و اگر ممکن است یک هوائی به اینجا بدهید، فکر بنیاری کردند، رئیس آنجا می گفت اگر می فرمائید چند شیشه بشکنیم و میل نداشتند که ما از آن جا برویم چون زیاد زحمت کشیده بودند، خلاصه ما قبول نکردیم آمدیم دم در که رسیدم دیدم باد خنکی می آید، گفتم من همین جا می نشینم، خیلی اکراه داشتند و میل نداشتند، ما در یک صندلی نشستیم، عزیز السلطان هم دورتر در یک صندلی نشست، رؤسا هم نشستند و ما به این زن ها خیلی نزدیک بودیم که در روبروی ما نشسته بودند، رؤسا اوقاتشان تلخ بود که چشمشان درست نمی دید، سه پرده بالا رفت، هر سه پرده رقص بود، به لباس های مختلف اهل دنیا که همه با هم می رقصند و منحصر به رقص بود، سیاه ها رقصیدند رقص خوبی کردند، امین السلطان، مجدالدوله، امین خلوت و غیره در خانه مثل ما مهمان بودند، آن ها هم اینجا رسیدند، بعد از اتمام برخامینیم، یک طرف حاکم شکم گنده بود که متصل شکمش به ما می خورد، یک طرف رئیس اینجا که دهنش بوی خلا، می داد، متصل حرف می زد، اسم این باغ پاله دانه و ستیری است، چهار سال قبل از این برای اکسپوزسیون بلجیک بنا شده بود و حالا باغ تفرج است، رئیس اینجا مسیو دپرل است، آمدیم بیرون سوار شدیم، رفتیم به یک جایی که ساقها به تشریفاته نظامی رفته بودیم و تفصیلش را نوشته ایم، جمعیت زیاد از مرد و زن اینجا بودند، موزیک هم می زدند، قدری در میان مردم گشتیم، بعد رفتیم در میانه این مردم که صندلی برای ما گذاشته بودند نشستیم، مردم به ما و ما به مردم تماشا می کردیم، بسیار خنک بود موزیکی که می زدند،

۲۰. باله مسکه

بعد برخاستیم به باغی [۲۵۳] که در پائین بود رفتیم، چراغان بسیار عالی ممتازی کرده بودند، زن حاکی هم بود، نشستم، سایرین هم نشستند، آتش بازی مفصلی کردند، به این خوبی آتش بازی کمتر دیده بودم، از جمله صنایع این آتش بازی این چند چیز بود، به خط فرانسه اما فارسی نوشته بودند شاه به سلامت، شیروخورشید ما را ساخته بودند، تمثال ما را ساخته بودند، صورت دو آدم جنگی ساخته بودند، یک آدم ژیمناستیک ساخته بودند، صورت ماری که عقب پروانه می کرد ساخته بودند که هر یک این ها را که آتش زدند و ظاهر می شد با کمال جلوه و نمایش و تماشا بود، خصوصاً صورت این مار بود که به قدر یک ربع ساعت پروانه را عقب می کرد، حقیقتاً تعجید بسیار داشت، بعد از اتمام سوار شده به منزل آمدیم، امشب آن قدر هورا و شاه سلامت باد و احترامات فوق العاده بجا آوردند که بیشتر از [آن] تصور نمی توان کرد و به قسمی ازدحام بود که در موقعی که می خواستیم سوار بشویم اسب ها از ازدحام و فریاد دیوانه شده بودند، چون چاره نبود امیدم در وسط ها هم یک بازار موقتی ساخته بودند، اسب مقوائی بزرگ دور می زد کالسکه ها ساخته بودند، آدم سوار می شد بالا می رفتند پائین می آمدند تماشای بسیاری داشت، میل کردم پیاده شوم، به علت ازدیاد و اجتماع مردم که اغلب مست بودند ممکن نبود، در منزلی که داریم شب^{۲۱} ممکن نیست که بخوابم، اولاً کالسکه وارد این حیاط کوچک می شود و زمین حیاط که سنگ است صدا می کند، ثانیاً یک در بسیار بزرگی دارد که هر وقت می بندند صدای توپ می کند، متصل می بندند و باز می کنند، از خیابان جلو متصل کالسکه می گذرد و صدا می کند، کوچه تنگی هم پشت اطاق خواب ما هست که گاهی که کالسکه می گذرد چنان صدا می کند مثل این که دنیا خراب می شود، با این وضع به زحمت می خوابیدم، صبح ها که هیچ خوابم نمی برد، الحمد لله پشه ندارد، مگس دارد اما کم است.

چهار شنبه بیست و ششم [شوال]:

امروز باید یک از ظهر گذشته به اسپا بروم، از خواب برخاستم صدایم هنوز باز نشده است، کسالت بدنی هم احساس کردم، اشتها هیچ ندارم، غذا هم کم خوردم. اعتماد السلطنه هم احوال نداشت نیامده بود، ناصرالملک روزنامه ما را می نوشت، بارهای زیادی را هم از همین جا به حاجی محمد حسن^{۲۲} و برادرش دادم که به ایران بفرستند،

۲۱. که شب

۲۲. حاجی محمد حسن امین دارالضرب

باقی بارها را می بردند به گار، عزیز السلطان هم نهار خورد با اجزایش نیم ساعت پیش به گار رفتند، مهماندارها هم بودند [۲۵۴]، در ساعت یک سوار شده به گار رفتیم، سوارهای احترام باز جلو بودند و همه جا تشریفات بود، در گار هم سرباز ایستاده بود، با همان ترن که به لاکن رفته بودیم و ترن مخصوص شاه است که بسیار عالی است حاضر شده بود، سوار شد، خدا حافظ کرده به راه افتادیم، مملکت بلجیک بسیار آباد و حاصلخیز است، دهات و آبادی در هر هزار قدم و دوهزار قدم دیده می شود و تمام صحرا زراعت است، گندم هنوز حال که هفتم سرطان است سبز است، جو در بعضی جاها زرد شده است، در صحرا هیچ نمی توان راه رفت، زراعت متصل به هم است، رسیدیم به شهر لوان، در این جا ترن پنج دقیقه ایست کرد، یک دختر بسیار خوشگلی را در اینجا دیدم بعد به شهر آتش^{۲۳} رسیدیم گار نایستاد، رد شدیم، به شهر لیژ (Liege) رسیدیم، این شهر تمام کارخانجات تفنگ سازی بلجیک است در این حالت که اغلب دول تفنگ از این جا می خرند شهر در دره و تپه افتاده و بسیار بزرگ به نظر می آید و شهر بزرگی است، در گار ایستادیم، سرباز و حاکم و ژنرال ایستاده بودند، پیاده شدیم، از جلو سرباز گذشتیم و بعد از ملاحظه آنها دوباره به کالسکه راه آهن برگشتیم، در این جا هم دو زن بسیار خوشگل دیدم، می گفتند همین قسم که کارخانجات اینجا امتیاز دارد، زن های این شهر هم بر سایر شهرها امتیاز دارد، حرکت کردیم، این جا دیگر رسیدیم به دره، تپه، از رودخانه گذشتیم که حد وسط بود نه بزرگ و نه کوچک، ملاحظه شد. از نه (۹) تونل گذشتیم که هریک دو دقیقه طول کشید. یکی از تونل ها چهار دقیقه طول کشید که گذشتیم، بعد از اتمام تونل ها در صحرا یک مرتبه راه ایستاد و به قدری پس پس رفت، خط راه را تغییر داد و بعد از نیم ساعت به اسپا (Espa) رسیدم. از جمله معترضه است: در آنورس و سایر این جاها که آمده ایم هر جا که دو پله یا پنج پله بود این مهماندارها و صاحب منصبان می دویدند و دست ما را می گرفتند و متصل می گفتند مارش است، مارش است، دو مارش است، پنج مارش است، متصل پی هم می گفتند و باز از جمله معترضه است که هر جا حرکت می کردم چهار پنج روزنامه نویس متصل پشت سر ما هستند و حرکت ما را می نویسند و اغلب می شود که ما به روزنامه نویس می خوریم، این ها به قسمی مشغول نوشتن هستند که در سر راه می ایستادند و ملتفت نبودند و به آن ها می خوردم و اغلب سیگار می کشیدند و می افتاد از دهنشان [۲۵۵] و روزنامه شان

۲۳. اصل: بهرانش.

می سوخت، و باز هم حالت عکاس های اینجاست که به هر حالت که ما بودیم و حرکت می کردیم فوراً عکس را می چسبانیدند وارد اسپا شدیم، همان شهری است که در شانزده سال پیش از این آمده بودیم، چون در آن سفر در هتل دورانژ^{۲۴} منزل داشتم و ناخوش شده بودم سپرده بودم در هتل دیگر منزل بگیرند، این است که در هتل بریتانیک منزل کرده ایم، راه امروز از آنورس به اسپا چهار ساعت ونیم راه است، در گار راه آهن حاکم شهر و یک شخصی که اسمش این است "بارن دمیل" که در سی سال پیش منشی اسرار مسیو هانری که ایلچی موقتی بلجیک بود و مأمور ایران بود و ایران آمده بود ملاحظه شد، می گفت درسی سال پیش به طهران آمدم و به من این نشان را مرحمت فرموده اید، آدم قد بلند قوی هیکل غریبی است، سوار کالسکه شده وارد هتل شدم، هتل بسیار قشنگ تمیز خوبی است، نظر آقا حاضر کرده است، در مقابل هتل ما هتل دیگری هست که مردم متفرقه منزل دارند پنجره بسیار دارد که آنها را تماشا کردم، بعد از ورود پنج حب گنه گنه محض احتیاط خوردم، اغلب نوکرهای ما در همین هتل^{۲۵} منزل گرفته اند، عزیز السلطان، امین السلطان، مجدالدوله، غیره. اطاق ها کوچک، قشنگ زیاد دارد، سایر نوکرهای ما در همان هتل دورانژ منزل گرفته اند. عزیز السلطان بازار رفت، بعضی خریده ها کرده بود، کنیزهای هتل بسیار خوشگل هستند، رئیس هتل هم زن تنومند خوشگلی است. یک باغچه کوچکی هم در پشت هتل است اما باید پائین رفت و خودی به کوچه نشان داد و به باغچه رفت. نظر آقا شام بسیار خوبی حاضر کرده بود که نوکرها خورده بودند و همه تعریف می کردند. شهر اسپا شهر ییلاقی است، پنج هزار جمعیت دارد، در تابستان ها هم پنج هزار جمعیت اینجا به ییلاق می آیند، ده دوازده هزار جمعیت جمع می شود در تابستان قدری رفته پائین در باغچه گشتم، احوال خوب نبود، کمرم درد می کرد، بی اشتها بودم، با وجود بدی احوال میوه هم خوردم. شب شام بد خوردم، بی اشتها، اگر چه شام نظر آقا خیلی خوب بود. این هتل ما اسمش هتل بری تانیک است. دیشب حالت ما چندان خوب نبود با وجود این چون شهر را چراغان کرده بودند، محض اینکه اظهار التفاتی به مردم کرده باشیم بیرون آمدم قدری در خیابان جلو منزل راه برویم، بیرون آمدم، امین السلطان، عزیز السلطان، جمعی از پیشخدمت ها همراه بودند، مردم بطوری ازدحام کرده بودند که راه نبود، پلیس جلو افتاده بود و از اطراف راه باز می کردند، مردم به یکدیگر زور می آوردند مثل اینکه فیلی یا زرافه در اینجاست.

دکان‌های خیلی خوب دیدیم به چند دکان وارد شدیم، خریدهای خوب کردیم، رسیدیم به جای بزرگی، عمارت بزرگی بود، چراغ‌های زیاد داشت، گفتند اینجا کازینو است (Casino) [۲۵۶] ما نمی‌دانستیم کازینو چیست، خواستیم ببینیم خسته هم شده بودیم، بلکه آنجا راحتی بکنیم، داخل شدیم، در پائین حاهای بزرگ بود قهوه‌خانه، آن جا همه چیز گذاشته بودند و حاضر می‌کردند، راه پله بسیار عالی خوبی بود، از آنجا بالا رفتیم، اطاق‌ها و تالارهای بزرگ مزین دیدیم، در همه چهل چراغ، گاز و الکتریسیته، بالکن خوبی داشت، در بالکن قدری راحت کردیم، دیگر یک اطاق بزرگی بود، میزی در میان آن بود، قریب چهل نفر زن و مرد نشسته بودند دور آن، پرسیدیم چه می‌کنند گفتند یعنی رئیس دستگاه گفت اینجا با کارا بازی می‌کنند و رولت.^{۲۶} وارد این اطاق که شدیم مردم می‌خواستند برخیزند و بروند ما گفتیم بنشینند مشغول باشند مامی خواهیم تماشا کنیم، مشغول شدند، یک کسی آنجا نشسته بود گویا خلیفه بازی بود ورق گنجفه می‌کشید، مهره‌های عاجی پهن قرمز و سفید و زرد بود گویا عوض پول حساب می‌کردند یعنی حساب پول را نگاه می‌داشتند، ندانستیم چطور بازی می‌کردند، مردک خلیفه که آنجا بود یک قبضه ریش داشت گنده و فرنگی غریبی بود، چوب درازی در دست داشت، سر آن پهن و کج بود، پول‌ها را با آن می‌کشید پیش، زن‌ها و مردها بعضی بازی می‌کردند، بعضی زن‌ها کاغذی در دست داشتند سیاه می‌کردند، صرافی آنجا بود، همه را تماشا می‌کردیم، تالارهای دیگر بود، خیلی عالی، مثل عمارت سلطنتی، یک پادشاه می‌تواند اینجا منزل کند، یک تالار بود که آنجا کنسرت^{۲۷} می‌دهند، بال می‌دهند، اطاق دیگر همه جور اسباب بازی گذاشته بودند، تخته نرد و شطرنج و همه چیز در روی میزها اسباب بازی رولت تماشا داشت، یک قطار راه آهن ساخته‌اند در روی صفحه و اسبابی دارد که دور می‌زند و می‌چرخد، دو طرف آن میز گذاشته‌اند، در روی میزها اسامی ده پانزده شهر از شهرهای فرنگستان نوشته‌اند، دور صفحه قطار راه آهن هم همین اسامی را نوشته‌اند، اشخاصی که بازی می‌کنند هر یک شهری را اختیار می‌کنند و پول روی اسم آن شهر که در روی میز نوشته شده می‌گذارند، مثلاً من ده تومان روی پاریس می‌گذارم، دیگری روی لندن، دیگری روی آمستردام بعد قطار راه آهن را با اسباب حرکت می‌دهند، تند می‌چرخد، خیلی تماشا دارد، بعد هر

جا لکموئیو^{۲۸} ایستاد اسم هر شهر که باشد در هر شهر که ایستاد حریفی که روی آن شهر پول گذاشته می برد. اطاق دیگر هست در آنجا میز و صندلی هست خیلی مزین، تمام روزنامه ها به هر زبان در آنجا هست که مردم آنجا می روند و می خوانند، حقیقتاً راحتگاه غربی است، همه چیز در اینجا هست، خیلی منظم مرتب و خوب، اول ما به خیال اینکه این عمارت عالی را تماشا کنیم و زیاد خسته شده بودیم عرق کرده بودیم شاید قدری راحت بشویم و از جمعیت که ما را احاطه کرده اند خلاص بشویم، وارد شدیم معلوم شد اینجا کازینو است، چون دیدن و دانستن همه چیز خوب است، عجب اتفاقی بود که بر حسب اتفاق اینجا را دیدیم طرز قمار فرنگی ها را تماشا کردیم. اما اطاق بازی اینجا را نمی توان قمارخانه گفت، مردمان معقول آنجا بودند، بی صدا، آرام، مؤدب دور میز نشسته بودند، آدم تصور می کرد برای مشورت نشسته اند، اغلب متشخصین و معتبرین که برای معالجه اینجاها می آیند شب ها خودشان را اینجا مشغول می کنند، روزنامه می خوانند، بال می روند، کنسرت می روند، تفنن بازی می کنند، این طور اتفاقاً دیدن اینجا بد نبود، تماشائی کردیم، تازگی داشت، گفتند دستگاه بازی در موناکو (Monaco) هست خیلی از این ها بزرگ تر که مخصوص بازی است و برد و باخت زیاد در آن جا می شود. از کازینو رفتیم به هتل دوراثر که متصل به کازینو است، دفعه سابق که اسپا آمدم آنجا منزل داشتیم [۲۵۷] در آنجا تب و لرز کردیم، اطاقی که ما آن سفر منزل داشتیم مخبرالدوله منزل کرده است، مخبرالدوله را دیدیم صورتش برق می زد پرسیدیم چیست گفت در طهران ناخوشی ورمی در صورت داشتم، حکیم روغنی داده است مالیده ام. باز همان طور پیاده آمدم منزل، جمعیت هم ما را دنبال کرده بودند، در منزل اسباب هائی را که امین السلطان و قهوه چی باشی خریده بودند آوردند شبانه تماشا کردیم، خیلی کسل بودیم، خوابیدیم، جای خواب اینجا خوب است، صدا ندا آنجا نمی رسد، بی صدا و راحت است، اما شب را بد خوابیدیم، بدن کز می کرد، کمر درد می کرد، دهن تلخ بود و زبان بار داشت، نزدیک صبح عرقی کردیم، حالت ما بهتر شد، معلوم شد تب جزئی کرده ایم، این نوبه شانزده ساله است، آن دفعه در همین جا و حالا هم بعد از شانزده سال در این شهر تب کردیم، اما الحمدلله این دفعه خیلی خفیف و مختصر بود، الحمدلله نقلی نبود، طولوزان و فخرالاطباء آمدند گنه گنه خوردیم و حالا حالت ما بهتر است. در طهران سیاهه سفر را که می نوشتم اسم این شهر را که نوشتم

۲۸. اصل: لکموئیو

دانستیم و همان وقت گفتیم در اسپا تب خواهیم کرد، الحمدلله به سهولت گذشت. شب در مراجعت به منزل بنائی در سر راه بود موسوم به بنای پطر کبیر که در آنجا چاه آب معدنی است، مردم آنجا آب می‌خورند، رفتیم تماشا کنیم بنای بزرگ است، جای بزرگی در آنجا هست گرد است، طاق مرتفع بزرگ دارد، چراغ زیاد، دختر خوشگلی آنجا ایستاده به مردم آب می‌دهد، یک استکان به ما داد، آب بی‌مزه بدی بود، اینکه اینجا به اسم پطر کبیر است نمیدانم پطر کبیر این چاه را پیدا کرده یا آمده در اینجا معالجه شده است از این جهت به اسم او موسوم است، تفصیل این فقره را هر چه معلوم کردیم خواهیم نوشت، مجسمه نیم تنه هم از پطر کبیر در میان همین بنا دیده شد. مهماندارهای ما در بلجیک یکی موسیودله است (Dolez) که سمت وزیر مختاری دارد، در اوایل دولت سلطان عبدالحمید سلطان حالیه عثمانی در اسلامبول بود، چندی هم در پطر بورغ مأموریت داشته، وزیر مختار بود، یکی دیگر جنرال بدو (Baudoux) جنرال معتبری است.

جهت تسمیه بنائی که در آنجا چاه معدنی است به اسم پطر کبیر این است که پطر کبیر در سال ۱۷۱۷ مسیحی به جهت معالجه اینجا آمده و از آب اینجا فایده برده، پرنس و پرنسس دورانژ در اینجا بنائی کرده به اسم او موسوم کرده‌اند، ولی بنای حالیه آن بنا نیست، بعد بنا را بزرگ کرده‌اند.

شهر اسپا شش هزار و پانصد نفر جمعیت دارد ولی در سال قریب دوازده هزار نفر برای معالجه و گردش اینجا می‌آیند، اغلب شهر هتل و عمارت‌های اجاره‌ایست و دکان‌های مزین، اسباب‌های قطعه به جهت فروش.

پنجشنبه بیست و هفتم شهر شوال:

امروز صبح از خواب برخاستیم، خیلی کسل بودیم، هوای فرنگستان بد است، رطوبتی دارد و اغلب ابر است بخصوص اسپا که هواش شبیه به کلاردشت و کجور است، خیلی خفه است، شخص دلتنگ می‌شود، دیشب سرما سرما در بدن ما شد، تب جزئی کردیم، نزدیک صبح عرق آمد، تب قطع شد، کسالتی باقی است، دهن خشک است و زبان بار دارد، حکیم باشی [۲۵۸] طولوزان آمد، حب گنه گنه داد خوردیم، آقاداتی آتش پخته بود، معلوم نبود چه آتش است و چه چیز است، آب روانی بود، حکم پیاز داشت قدری از آن و کباب جوجه خوردیم، میوه و چیز دیگر و ترشی نخوردیم، پرهیز کردیم.

بعد از نهار یک زنی بود، یک پسر کوچکی از اهل و رشاب، گفتند پیانو خوب می‌زند و برای امپراطور پیانو زده است، در اکسپوزیسیون پاریس بوده است، به حضور ما آمد، پسر کوچکی بود، قریب هفت سال داشت، خیلی بدذات و زرننگ اما خیلی قشنگ و ملوس پیانو زد، چیز غریبی بود، همه هوش و حواس او پیش پیانو بود مادرش می‌گفت واله پیانو است در پیانو را گاهی می‌بندیم نتواند بزند قدری آسوده باشد تا وقت خوابیدن متصل می‌زند، چند مدال داشت ما هم یک مدال به او دادیم خیلی خوشحال شد و اجازه خواست که خود را پیانوزن ما بنامد اجازه دادیم، اسم مادرش لاورا کوچالسکی بود (Laoura Kouzalski) اسم خودش را اول کوچالسکی بود (Raoul Kouzalski)، دو کالسکه حاضر کرده بودند برویم گردش، ابوالحسن خان و میرزا محمد خان پیش ما بودند، آقاداتی، میرزا رضاخان و مهدی خان از عقب می‌آمدند رفتم برای پارک میر بیر (Meyer beer)، راندم، راه سر بالا بود، کالسکه گاهی یواش گاهی تند می‌رفت، قدری که از شهر دور شدیم کم کم عمارت‌های کوچک کوچک، ویلاهای ییلاقی تک تک پیدا شد، بسیار قشنگ همه باغچه و گل کاری‌های خوب دارند، در یکی از ویلاها پیاده شدیم، داخل شدیم، سرایدار پیر کثیفی داشت و زن پیر کثیفی اطاق‌ها را به ما نشان دادند، صاحب خانه اینجا نبود، به زنکه پیر گفتیم اگر شوهر تو زن بگیرد یا جنده بازی بکند تو چه می‌کنی گفت پدرش را در می‌آورم، سرش را می‌شکنم، از مرد که پرسیدیم راست بگو تو جنده بازی نکرد [ه] ای گفت خیر می‌کنم حالا هم می‌کنم، به زنکه گفتیم اقرار کرد سر او را بشکن گفت شوخی می‌کند، خلاصه نزدیک بود میان آن‌ها دعوا بیندازیم با مزه بود، یک امپریال به آن‌ها دادیم، دوباره سوار کالسکه شدیم راندم رو به بالا به جانی رسیدیم که آب معدنی آنجا هست، جای خوبی ساخته‌اند، قهوه‌خانه و رستوران^{۲۹} دارد، شراب و قهوه و سایر چیزها به مردم می‌دهند، آب را از چاه می‌کشند، سر هر چاه دختر جوانی است که او آب به مردم می‌دهد، پیاده شدیم ببینیم آب چطور است، استکانی آب آوردند اولاً متعفن بود، ثانیاً بدمزه که هیچ نمی‌شود خورد، فرنگی‌ها می‌آیند از این آب می‌خورند، آن دور چاه میز و صندلی و گل زیاد گذاشته مثل اینکه حوض کوثر است که مردم بیایند این آب متعفن را بخورند چند نفر هم مرد و زن بودند، قدری گردش کردیم، دوباره سوار شده راندم، راه سرازیر و سر بالا بود با چشم انداز در جنگل، خیلی باصفا و خلوت است، هیچ کس نیست، گاهی یک کالسکه

۲۹. اصل: رستوران

پیدا می شود زن و مرد در آن نشسته اند گردش می کنند، سرازیر که شدید مخبر الدوله را دیدیم با مهماندار و یکی دو نفر فرنگی در کالسکه می رفتند به آنجا که ما دیده بودیم، باز به چاه آب معدنی رسیدیم، همان طور بود، همان اوضاع که دیده بودیم، دختری در سر چاه، اینجا نایستادیم رد شدیم، به دالان سبز خوبی رسیدیم دو طرف درخت و روی آن سبز پیاده شدیم، هیچکس نبود، در روی نیم تخت [۲۵۹] قدری نشستیم، آخر این دالان پارک خوبی بود در مقابل عمارتی رفتیم آنجا یک نفر پیدا شد، معلوم شد سرایدار و ناظر صاحب خانه است، از او پرسیدیم خانه از کی است گفت از موسیو Simonis سیمونیس، خود موسیو سیمونیس سناتور^{۳۰} است و خانه در شهر ورویه (Veruier) دارد و آنجا چند کارخانه ماهوت بافی معروف متعلق به او است و این خانه را به یک نفر ایتالیائی برای چهار پنج ماهه به پانصد تومان اجاره داده و ایتالیائی چند روز دیگر خواهد آمد. اسم ناظر ژرمان بود (German) بعد آن شخص فرنگی ناظر در پارک را باز کرد، کالسکه های ما از میان پارک گذشت و از آن طرف رفیم، اسم این عمارتی که دیدیم نیووزه است (Niveuze). رانندیم خیلی راه رفتیم، از جنگل ها و ییلاق ها^{۳۱} و چشم اندازهای باصفا گذشتیم، رسیدیم به ییلاق وسیع خوبی، پارک و باغچه بزرگ بسیار باصفا داشت و عمارت خوبی، پیاده شده داخل شدیم، صاحب خانه حاضر بود اما زن او بسیار بدگل بود، حقیقتاً اگر زن او هم خوشگل بود ما به او حسادت می بردیم، به طرزی ییلاق او عالی باصفا و وضع زندگانی او راحت بود که جای حسادت داشت، داخل شدیم، ما را گردش دادند، در اطافی نشستیم، شامپین آوردند، یک گیلان آوردند خوردیم، سیگارتی کشیدیم، در این بین عزیز السلطان و من تبع او پیدا شدند، پرسیدیم کجا بودید گفت گردش می کردیم اینجا کالسکه شاه را دیدیم داخل شدیم، از اینجا عزیز السلطان هم به ما ملحق شد، رانندیم رو به منزل در باغچه این عمارت ییلاقی زیاد گردش کردیم، کالسکه های ما را باز از میان پارک آوردند به سر راه دیگر انداختند، یکسر رانندیم به منزل.

قبل از رفتن به گردش حاجی محمد رحیم برادر حاجی محمد حسن از [طرف] صاحب کارخانه های لیژ (Liege) آمده بودند نمونه تفنگ آورده بودند، تفنگ رپتیسیون (Repetition)، خیلی خوب تفنگهایی^{۳۲} بودند، پسندیدیم، گفتیم برای دولت

۳۱. اصل: ییلاق های

۳۰. اصل: سناطور

۳۲. اصل: تفنگها

ایران بسازند، امروز زیاد کسل بودیم، به واسطه کسالت خوش نگذشت والا می بایستی خیلی جاها پیاده می شدیم، جاهای خوب بود، گردش می کردیم، صدای ما هنوز گرفته است به علاوه پوست دست های ما می رود و اذیت می کند، عزیزالسلطان متصل می رود پائین خرید می کند می آید بالا، متصل پول می گیرد و هی خرید می کند. قدری در منزل راحت کردیم و نماز خواندیم، دلتنگ شدیم باز گفتیم کالسکه آوردند برویم گردش، ناصرالملک و صدیق السلطنه در کالسکه ما نشستند، میرزا محمدخان و احمد خان از عقب می آمدند، در کنار شهر عزیزالسلطان را با من تبع در کالسکه دیدیم و گذشتیم و سرازیر راندیم، قدری که رفتیم دیدیم عزیزالسلطان هم برگشته پشت سر می آید، از خیابان موسوم به Marteaux رفتیم و پیچیدیم [۲۶۰] از تپه بالا رفتیم، جنگل و چشم انداز داشت، راه سر بالا و سرازیر پیچ پیچ دوباره سرازیر شدیم، زیاد نماندیم زود برگشتیم به منزل.

روز جمعه ۲۸ شوال:

صبح از خواب برخاستم، احوالم خوب نبود، کسل بودم، زبانم بار داشت، پیچش داشتم، مثل آدم های مگ و گیج بودم، تخم های چشمم درد می کرد، تب نداشتم اما نبض تند می زد و بیخود عرق می کردم، روی هم رفته خیلی بدحال بودم، باین حالت باید برویم به کارخانه، امروز به کارخانه سرنگ که در شهر لیژ واقع است، این کارخانه ایست که حاجی محمدحسن و حاجی محمدرحیم اسباب آهن آلات و ماشین و راه آهن و این ها که برای ایران و مازندران لازم دارند از این کارخانه می خرند و معامله با این ها دارند و رفتن به این کارخانه به اصرار حاجی ها و پادشاه بلژیک و اهالی بلژیک تماماً است که همه می گویند باید به این کارخانه برویم، خود پادشاه هم می آید و باید در سوسیه همان کارخانه که عمارتی است پهلوی کارخانه با پادشاه بلژیک و رئیس کارخانه و همراهان خودمان و پادشاه نهار رسمی بخوریم، دو سه روز هم هست که رفتن به آنجا را خبر کرده ایم، عذر نمی توان خواست. با هر حالتی که هستیم باید برویم، با این حالت کسالت رخت پوشیده در ساعت هشت بعد از نصف شب سوار شده رفتیم به گار راه آهن، به ترن نشسته راندیم برای شهر لیژ اشخاصی که همراه بودند، از این قرارند: امین السلطان، عزیزالسلطان، مجدالدوله، امین خلوت، میرزا محمدخان، میرزا عبدالله خان، نظر آقا، ابوالحسن خان، احمدخان، اکبرخان، آقاداتی، ناصرالملک، میرزا

رضاخان، حاجی محمد حسن، امین همایون، آقا عبدالله بودند، راندیم از همان راهی که آن روز آمده بودیم از هفت هشت سوراخ گذشتیم رسیدیم به گار لی یژ، جمعیت زیادی در گار جمع شده بود، پادشاه بلژیک هم با وزرای خودش از قبیل وزیر جنگ، وزیر خارجه، وزیر دربار، وزیر مالیه، در گار ایستاده بودند، راه ایستاد پیاده شدیم، با پادشاه دست دادیم و تعارف کردیم و معافه شد، پادشاه خیلی از ملاقات ما اظهار مسرت کرد و بعد آمدیم دوباره به همان راه آهن و قدری به راه آهن رفتیم، بعد رایل راه تنگ شد که این ترن ها نمی رفت و آن راه مخصوص کالسکه های کوچک بخار است که به کارخانجات می رود و همه جا گردش می کند، آنجا از راه پیاده شده واگن بزرگ را بردند، بعد از کالسکه های کوچک بخاری آوردند، شکل این کالسکه ها مثل تران وای است ولی عوض اسب لکوموتیو^{۳۳} بخاری دارد که با بخار حرکت می کند، من و پادشاه، امین السلطان، نظر آقا رفتیم توی یک کالسکه، آدم ها و همراهان هم داخل کالسکه دیگر شدند و راندیم، اول رسیدیم به عمارت بزرگ، باید در اینجا نهار بخوریم، از جلو عمارت گذشته و کالسکه ها پس و پیش رفته و راندیم برای کارخانجات شهر سرنگ، رسیدیم به سرنگ، شهری است که تمام عملجات این کارخانجات در این شهر سکنا دارند [۲۶۱] و تمام این شهر بواسطه دود ذوغال سیاه است و زیر این شهر سرنگ تمام معدن ذوغال سنگ است که ذوغال تمام این کارخانجات را از زیر همین شهر بیرون می آورند و رئیس کارخانه می گفت که حساب کردیم تا هشتاد سال دیگر هم که در این کارخانجات کار کنیم ذوغال این کارخانجات را خود این شهر می دهد، سنگ آهن، هم در زیر این شهر و معادن این شهر هست که آب می کنند و کار می کنند، از اسپانیل هم سنگ آهن همان طور که از معدن بیرون می آورند می خردند و همان سنگ را می آورند، در این کارخانجات آب می کنند هم خود شهر سنگ آهن دارد و هم از خارج می آورند، خلاصه درب کارخانه پیاده شدیم و یک مدت طولانی با پادشاه و همراهان در این کارخانه ها گردش کردیم، بعداً بیرون آمده سوار همین تران وای های بخاری شدیم و رفتیم به کارخانه دیگر، باز مدتی توی آن کارخانه گردیدیم. این کارخانه ها دو جا، پنج جا توی هم دیگر است که باید تمام را گردش کنیم، از اینجا هم باز سوار شده رفتیم کارخانه دیگر، بعضی جاها هم طوری است که این راه تران وای بخاری از توی کارخانجات می گذشت که توی کالسکه بودیم چرخ و اسباب ها را تماشا می کردیم،

۳۳. اصل: لکمتیف

بالاخره مدتی مدید با همین تران وای های بخاری و پیاده توی این کارخانجات گردیدیم و خسته شدیم، این کارخانجات نه هزار و پانصد عمه دارد، هشت هزار نفر از این عملجات روی زمین توی این کارخانجات کار می کنند، هزار و پانصد نفر در زیر زمین در معادن ذوغال سنگ کار می کنند و آنجا در زیر زمین دستگاهی دارند، مثلاً به قدر یکصد و پنجاه اسب برده اند در آن زیر کار می کنند که این اسب ها ده سال پانزده سال آن زیر هستند و رنگ آسمان را نمی بینند، عراده دارند، آن زیر که این اسب ها را به آن عراده ها می بندند از این سوراخ به آن سوراخ از این رگ به آن رگ می برند کار می کنند، اغلب اسب ها هم بواسطه ندیدن هوای روشن کور هستند، خلاصه بعد از اینکه تمام کارخانه ها را گردش کرده خسته شدیم، رئیس کارخانه گفت برویم بالای این بلندی که چشم انداز خوبی است و تمام شهر و کارخانجات پیدا است، با پادشاه و همراهان سر بالا که راه آهن سر بالا می رفت راندیم، پیچ پیچ راه رفت بالا رسیدیم به بلندی که چشم انداز بسیار متعفن کثیفی بود، چیزی که دیده می شد میل های کارخانجات بود مثل جنگل که دود از سر آن ها بالا می رفت و هوا هم از شدت دود و ذوغال گرفته بود، در این بلندی هم از بس که ذوغال سوخته ریخته بودند متعفن شده بود نمی شد آن جا ماند، گفتم زودتر برویم پائین، برگشته با راه آهن بنا کردیم به سرازیر آمدن، قدری که سرازیر آمدیم رسیدیم به کارخانه^{۳۴} تیکه بعضی ماشین ها و چاه هاست که از آن چاه ها عملجات می روند پائین و در آن زیر کار می کنند و از ماشین دیگر هم آب آن چاه ها که زیاد می شود می کشند. داخل کارخانه شدیم عمارتی است، چاه ها هم در زیر سقف واقع است، آمدیم سر چاه ها، دو چاه است پهلوی هم که ششصد ذرع گودی آنها است، چاه های منظمی است، دور چاه ها [۲۶۲] دست اندازهای آهنی گذارده اند که کسی در این چاه ها نیفتد، عجب در این بود که رئیس کارخانه مرا تکلیف کرد که از این چاه بروید پائین و آن زیر را تماشا کنید. همین یکی باقی بود که برویم آن زیر، از بس حرف بی معنی بود هیچ جواب ندادم، چند نفر از عملجات حاضر شده بودند که بروند پائین از یک چاه می روند و از چاه دیگر عملجات دیگر که آن زیر هستند بالا می آیند، عملجات آمدند هر کدام یک چراغی که مخصوص این کار است دستشان بود، این چراغ ها شیشه های نازک و بعضی چیزهای تور^{۳۵} مانند دارند که هوا داخل فانوس ها شده چراغ روشن است خاموش هم نمی شود با چراغ ها نشستند جای

۳۵. اصل: طور

۳۴. اصل: کارخانه تیکه که

خودشان و رفتند پائین، این طناب‌ها با چرخ می‌رود به قدر نیم ساعت طول کشید که این طناب‌ها حرکت می‌کرد و این عملجات می‌رفتند پائین، از آن جا عملجات دیگر بیرون آمدند، مجدالدوله هم اصرار داشت که با این‌ها برود پائین توی چاه، اگر می‌رفت که حکماً می‌مرد نگذاشتم برود، خلاصه از گردش آنجا فارغ شده آمدم، سوار کالسکه‌های بخار شده آمدم برای عمارت که نهار باید بخوریم، جمعیت زیادی از مرد و زن جمع شده بودند، خوشحال بودند، این عمارت پارک خوبی دارد که تمام گل و چمن و سبز است اما افسوس که دور تا دور این ذوغال است و دود است و گرد ذوغال. اگر آدم بخواهد روی آن چمن‌ها بنشیند تماشای ذوغالی می‌شود، به قدر یک دقیقه من رفتم توی چمن‌ها گردش کنم یک سنگی به شکل قارچ از توی چمن‌ها بیرون آمده بود که خیلی خوب درست کرده بودند اما صندلی بود، همینکه رفتم روی آن سنگ بنشینم با دستکش زدم که روی سنگ را پاک کنم تمام دستکشم سیاه شد، خلاصه داخل عمارت شده رفتم بالاخانه. پادشاه ما را برد در اتاقی که راحت کنیم، خودش هم رفت اتاق دیگر گفت برای نهار شما را خبر می‌کنم قدری توی اتاق نشستم اما چه حالتی، کسل و خسته، بی‌حال و عرق کرده، هیچ احوال نداشتم، عزیزالسلطان هم گرسنه‌اش شده بود نهار می‌خواست گفتیم نهار عزیزالسلطان را آوردند در اتاق دیگر شروع کردند به نهار خوردن و آمدند عقب ما که نهار حاضر است، از اتاق بیرون آمدم، پادشاه هم از اتاق خودش بیرون آمد، دست همدیگر را گرفته رفتم اتاق نهار، اتاق بسیار بزرگی، میز بسیار عالی مفصل خوبی چیده بودند، نهار بسیار خوبی دادند اما چه فایده که من احوالم خوب نبود، در سر میز من وسط نشسته بودم دست راستم (مسیو ادلف گرای نر) رئیس کارخانه سرنگ نشسته بود، آدم جوان خوش روی خوش سیمای شیکی است، پهلوی او نظر آقا، پهلوی او امین خلوت نشسته بود، دست چپ من پادشاه نشسته بود، پهلوی او زن گرای نر نشسته بود و پهلوی او امین السلطان، بعد دیگران نشسته بودند، زن گرای نر خیلی زن تلخی بود و بدگل، چشم‌های درآمده آبی داشت، سرخ و سفید بود اما بدگل، پادشاه خیلی با زن گرای نر صحبت و اظهار تلافی می‌کرد، مسئله زن و احترام به آن‌ها در فرنگستان چیز عجیبی است. مثلاً این زن یک زن صاحب کارخانه است مثل یک امپراطریس به این حرمت [۲۶۳] می‌گذاشتند، احترام زن‌ها در فرنگستان چیز غربی است، اسم این رئیس کارخانه گرای نر است، باز پادشاه بنای خنده را گذارد، شراب زردی ریخت توی گیللاس و گفت ایرانی رنگ زرد را چه می‌گوید گفتم زرد، هی تکرار

کرد زرد را، بنا کرد به خندیدن همان طور قد قد مثل مرغ و سگسکه، توی دلش خندید و بنا کرد به بلند خندیدن، مثل فواره خنده بلندی کرد که اطاق پر شد، ما هم خنده به خنده او زدیم و خنده مفصلی شد، بسیار خوراک کم خوردم، بلکه هیچ نخوردم، قدری آب یخ خوردم، اما حالت نوبه الحمدلله نیامد، روز نوبه بود اما نیامد. حاجی محمد حسن و برادر حاجی محمد حسن هم در همان میز ما در صف نعال^{۳۶} نشسته بودند و نهار می خوردند، خیلی خنده داشت که با آن کلاه و ریش و ترکیب در سر میز پادشاه ایران و بلژیک و با حضور وزرا بنشینند و نهار بخورند. خلاصه نهار تمام شد، آمدیم پائین، پنج پسر این رئیس کارخانه گرای نر داشت، از پانزده سال الی پنج سال، آورد معرفی کرد، بعد توی اطاق های پائین که متعلق به گرای نر و زنش است قدری راه رفتیم، صحبت کردیم، بعد از جلو بچه های یتیم این کارخانه که در مدرسه مخصوص تحصیل می کنند گذشتیم، به قدر یکصد نفر می شدند، یک دسته موزیکانچی از خود این عملجات هست که موزیک می زدند در کمال خوبی، یک دسته سرباز هم از همین عملجات دارند که لباس سربازی و تفنگ دارند، بعد وقت رفتن شد، با پادشاه در این کالسکه های کوچک بخاری نشسته آمدیم به جائیکه ترن بزرگ بود، با پادشاه توی ترن بزرگ نشسته آمدیم به گار لی یژ، همان جا که پادشاه ایستاده بود، با پادشاه وداع کرده پادشاه رفت پائین، خودش با وزرا آنقدر ایستادند که ما از جلو پادشاه گذشتیم و پادشاه از نظر ما غایب شدند، مجدالدوله، میرزا عبدالله و بعضی ها از دیروز به لی یژ آمده شروع به تفنگ خری کرده اند، عزیزالسلطان هم چند روز بود می گفت می خواهم بروم لی یژ تفنگ بخرم، بعد از نهار عزیزالسلطان را سپردیم به حاجی محمد رحیم، میرزا رضاخان که بروند در لی یژ تفنگ بخرند، مجدالدوله، امین خلوت، ابوالحسن خان، اکبر خان، احمدخان، میرزا محمدخان، آقا مردک و اجزای عزیزالسلطان تمام رفتند تفنگ بخرند، کسی که در مراجعت با ما بود امین السلطان، آقا دانی، میرزا عبدالله، ناصرالملک بودند. تفصیل کارخانه از این قرار است: اصل کارخانه را شصت سال قبل از این بنا کرده اند یعنی در هزار و هشتصد و هجده (۱۸۱۸) مسیحی بنا شده، این کارخانه را شخص انگلیسی کوک ریل نام ساخته است (Coquerille) و بعد یک سوسیه یعنی جماعتی از اهالی خود

۳۶. صف نعال: کفش کن، پائین اطاق، آستانه، درگاه

بود که صدر نشینان بارگاه قبول نظر کنند به بیجارگان صف نعال

سعدی (لغت نامه دهخدا)

اینجا و بلژیک پیدا شده از کوک ریل این کارخانه را خریده‌اند. این کارخانه از یک آدم نیست، مال یک جماعتی است و رئیس این جماعت مسیودلوماتیو (Mr Deloye Mothieux) است. عمارتی که نهار خوردیم در سنه ۱۱۵۹ [۲۶۴] هزار و هفصد و پنجاه و نه که یکصد و سی سال پیش از این می‌شود این عمارت و باغ را کشیش‌ها ساخته بودند، مال آن‌ها بوده است، اسم آن کشیش این بوده است (Prince de liglis). پانزده میلیون^{۳۷} فرانک سرمایه این جماعت است و در سالی چهل و پنج میلیون معامله می‌شود، و در صد پنج و نیم منفعت عاید آن جماعت می‌شود، خیلی کارخانه وسیع است که صد کیلومتر راه آهن در دور و وسط و توی این کارخانجات دارد بقدر شانزده فرسنگ پیچ در پیچ راه آهن اینجا است، اسباب و کارهایی که می‌کنند اغلب آهن سازی و فولاد سازی است و روی سازی^{۳۸} است، اغلب از دول بیگانه به این کارخانه فرمایش می‌دهند اینجا می‌سازند و به آنها می‌فروشند، مثل رایل برای رفتن راه آهن، لکوموتیو^{۳۹} راه آهن، ماشین اسباب، چرخ بخار کشتی و اسباب چرخ‌های دیگر می‌سازند خیلی به سهولت برای حمل و نقل اسباب از این طرف به آن طرف و بالا بردن و پائین آوردن چیزهای غریب ساخته‌اند از آن جمله یک آهن بزرگی مثل دروازه حرکت می‌کرد و بالای این دروازه یک راه آهنی بود که اسباب‌های سنگین را این راه آهن که مثل دروازه است و حرکت می‌کند حرکت می‌دهد، این طرف و آن طرف می‌برند. بعضی اسباب‌ها از آهن مثل واگن‌های راه آهن ساخته‌اند که اسباب و ذوغال و اینها را می‌برد بالا می‌رود پائین، یک چکش بزرگی تو کارخانه داشت که برای نرم کردن روی آهن می‌خورد، چنان به آهن و فولاد می‌زد که آهن و فولاد را نرم می‌کرد و زمین کارخانه به لرزه می‌افتاد، اسم این چکش مارتوپیلن است Marteaux-Pilons چهار چرخ خیلی بزرگ عالی با ماشین‌های خیلی تند بود که اینها را برای باد دادن درست کرده‌اند که این چرخ‌ها دم می‌دهند به لوله‌های خیلی قطور بزرگ که از چنارهای خیلی قوی بزرگ‌تر است و از آن لوله‌ها دم می‌رود به کوره‌هایی که آنجا آتش بشود و آتش آهن را آب می‌کند و آهن آب کرده از زیر کوره مثل آب جاری است و آتش از کوره مثل کوه بیرون می‌آید، این دم آتش را درست می‌کند و آتش آهن را آب می‌کند، رفتیم درب ماشین تماشا کردیم، خیلی چیز غریبی است، هر کس داخل این جا بشود مثل این است که داخل جهنم شده

۳۸. اصل: روح سازی

۳۷. اصل: ملیان فرنک

۳۹. اصل: لکمتیف

است، هیچ تفاوتی با جهنم ندارد، آسمان، در، دیوار، زمین، آدم، حیوان، پرنده، کبوتر و گنجشک تمام سیاه هستند، در این شهر تنفس نمی شود. بواسطه این ذوغال و دود سیاهی که هست^۴، خلاصه رسیدیم به گار اسپا، رفتیم منزل، چون خیلی خسته بودم خوابیدم، بقدر یک ساعت خوابم برد^۵، طولوزان، فخرالاطباء آمدند یک دست اماله حاضر کردند و اماله را کردیم، باز کسل بودم چون دیشب اهالی شهر چراغان و آتش بازی خوبی کرده بودند ما نرفته بودیم امشب هم کرده اند، اگر امشب نمی رفتیم خیلی بد می شد، لهذا خواهی نخواهی هر طور بود ساعت هشت از ظهر گذشته لباس پوشیده [۲۶۵] با امین السلطان و مهماندارها رفتیم برای پارک ستور یعنی باغ هفت ساعتی، از کالسکه پیاده شده داخل باغ شدیم، در حقیقت وارد بهشت شدیم، در اینجا خیابانی است که معروف به خیابان هفت ساعتی است، چون این پارک در این خیابان است به این اسم موسوم است. اصل این محل یک دره ایست که عمارتها و هتل ها و قهوه خانه ها به این جانگاه می کنند، روبروی ما خیلی نزدیک دو تپه بزرگ است که جنگل است، در این محل که ما بودیم درخت های بسیار بزرگ و یک کلاه فرنگی از چوب هم در این محل ساخته اند، محض اینکه در آنجا موزیک بزنند و بسیار مفصل و قشنگ ساخته اند، تمام این دره را چراغان بسیار مفصل قشنگ کرده بودند، به علاوه در وسط جنگل به فاصله اسم دولت ها را به خط فرانسه یا از گاز یا الکتریک ساخته بودند که به خوبی خوانده می شد و حقیقتاً از عجایب بود، مثلاً پرس را به این خط نوشته و درآورده بودند و همچنین سایر دول مثل آلمان، روس، اطریش. هوای امشب بی باد و بسیار خوب بود، یک خرده هم باد نمی آمد، در وسط این پارک محوطه از سیم ساخته بودند، تمام زن های خوشگل و بچه های قشنگ فرنگی و مردها به حالت اجتماع دور این سیم ها ایستاده بودند، برای ما هم صندلی گذاشته بودند، در وسط محوطه نوکرها امین السلطان، عزیزالسلطان بودند، یک میز بزرگ قشنگی در جلو ما گذاشته بودند که بعضی تنگ های بلور و استکان های یخ چیده بودند و صندلی دورش چیده و کسی هم نزدیک به میز نمی رفت و چیزی نمی خورد، این وضع و محل و این میز و حالت این جنگل و این چراغان به عینه مثل تعزیه حوض کوثر است که همه انتظار دارند که پیغمبر بیاید و این زن های خوشگل مثل حوریان بهشت ایستاده بودند، عالم دیگر به نظر می آمد، ماهم در اینجا هیچ نشستیم، گاهی به سمت این سیم ها می رفتیم و با زن ها و بچه ها صحبت می کردم و به آنها تعارف

۴. اصل: دود سیاهی کر

و محبت می کردم برای اینکه این آتش بازی و این چراغان را اهل شهر کرده اند و همه این شهر را چراغان کرده اند، آنها هم بزرگ و کوچک همه هورا می گفتند، چه می زدند، به بچه هاشان یاد داده بودند، آنها هم چه می زدند، هورا می گفتند، همه شاه سلامت می گفتند، به بچه ها دست می دادم، آتش بازی کردند، حقیقتاً بسیار آتش بازی قشنگ عالی مثل تهران، بلکه بهتر هم بود، از توی درخت های جنگل آتش بازی بیرون می آمد و خیلی بر جلوه این جا می افزود و بعد از آتش بازی قدری گشتم، به یک عمارت قشنگی که وصل به پارک است آمدم، در مرتبه زیر این عمارت بازی می کردند، قمارخانه است، اینجا بازی غربی می کردند، آدمکی ساخته بودند باید آن آدمک را با گلوله بزنند برود به یک سوراخی بعد برگردد خودش، بعضی نمره ها در روی میز [۲۶۶] قرار داده بودند به نمره که شرط شده بود که می ایستاد، بردو باخت می شد، میز دیگر هم گلوله بازی بود، زن بسیار گنده [ای] ایستاده بود بازی می کرد، میرزا نظام هم چند گلوله زد، بعد برگشتم آمدم به منزل، بعد از مراجعت ما هوا بنای رعد و برق و باریدن گذاشت، شام خوردیم، خوابیدیم، در آنجا هم که بودم کسالت داشتم، عرق می کردم، خسته شده بودم.

روز شنبه ۲۹ شهر شوال:

امروز صبح که از خواب برخاستیم بحمدالله احوالمان بهتر بود و دیشب هم خوب خوابیده بودم، بعد از برخاستن یک دست اماله نموده و بعد نهار صرف شد، مجدالدوله و حاجی محمد رحیم به جهة خرید دوربین به شهر لی یژ رفتند ولی هنوز کسالت من باقی است و بالمره رفع نشده، نهار هم خیلی بی اشتها بودم، بلکه هیچ میل به غذا نداشتم، آقاداتی آش آلویی درست کرده بود همان آش راخوردم و به چیز دیگر میل نکردم که بخورم، بعد از نهار کالسکه حاضر کردند سوار شدیم، آقا میرزا محمدخان، ادیب الملک، احمدخان، ابوالحسن خان، همراه بودند، به همان خیابان و گردش گاه پریروز رفتیم و در آن پارکی که دالان سبز دارد و صاحبش هم نیست و باغ را به دیگری کرایه داده و بعد خواهند آمد منزل کنند، رفته و پیاده شدیم، قدری گردش کردیم، در این بین عزیز السلطان هم با همراهان خودش ما را پیدا کرده اینجا آمدند، قدری مانده گردش کردند و چون هوا منقلب بود و ابرهای سیاه در آسمان پیدا شده بود و احتمال بارندگی داشت به عزیز السلطان گفتم زودتر بروم منزل که سلامت برسد و خودمان هم

به همین ملاحظه انقلاب هوا اینجا ماندیم، رفتم توی عمارت نشستم، آقا میرزا محمدخان و احمدخان را فرستادم در قهوه‌خانه‌ایکه نزدیک اینجا بود قدری نان و پنیر و مشروبات بیاورند بعد از چند دقیقه آمدند و یک ضعیفه که صاحب دکان و قهوه‌خانه است با قدری نان و پنیر و مشروبات که در سینی گذاشته بود آمد، خود این ضعیفه هم چندان بدگل نیست، در این بین هوا مغشوش شد و رعد و برق زیاد و باران بسیار شدیدی مثل سیل بنای باریدن گذاشت و من هم از این نان و پنیر و مشروبات با اشتها و میل خوردم و کم کم قوتی گرفتم و ضعیفی که قبل از خوردن این غذا داشتم و عرق می‌کردم رفع شد و خیلی حالت‌م بهتر شد، ضعیفه هم دوباره به قهوه‌خانه رفت و چای آورد، به پیشخدمت‌ها گفتم چای را برده در گلخانه‌ایکه پشت این عمارت بود برونند بخورند، بعد از رفتن آنها من و ضعیفه تنها ماندیم، او ایستاده بود و من چیز می‌خوردم، اگر ضعف و کسالت این چند روز نبود و حالتی داشتم [۲۶۷] ممکن بود با او شوخی بکنم ولی ضعف و کسالت مانع بود و هیچ محل نگذاشتم، بعد از چند دقیقه رفت ظرف^۱ چای را برداشته به قهوه‌خانه رفت، ما هم باز قدری در این عمارت مکث کرده گردش نمودیم و منتظر بودیم که هوا قدری سالم شود و باران ساکت شده موقع رفتن حمام برسد، به آنجا برویم، قدری طول کشید، باران سبک‌تر شد ولی بالمره ساکت نشد، ناچار سر کالسکه را بسته محکم نمودیم و سوار شده یک راست به حمام آمدیم، درب حمام پیاده شدیم، حاجی حیدر و آقاداتی حاضر بودند، وارد عمارت حمام شدیم، بسیار عمارت عالی است، حکیم باشی طولوزان را با سه نفر فرنگی دیگر که می‌گفت از اطبای اینجا هستند دیدم که به تماشای حمام‌ها و آب‌های معدنی اینجا آمده بودند ولی این سه نفر طبیب به نظرم ظاهراً چندان لایق نیامدند، خلاصه این حمام و وضع عمارت عالی این بنا که ملاحظه شد اینطور است که یک طالار بزرگی در جلو واقع است، تمام دیوارهای این طالار سنگ مرمر است که رگ‌های سیاه دارد و سقف آن تخته و چوب نقاشی بسیار عالی مزین است و دو دالان بلند عریض دو طرف طالار است که یک طرف حمام‌های مردانه و طرف دیگر حمام‌های زنانه است و اقلاً در هر دالانی صد حمام است و وضع هر یک حمام این است که اوطاقی است دارای یک حوض کشکولی که دیگ مسی است و در کنار او طاق گذارده‌اند، آب گرم و سرد بواسطه لوله و پیچ‌های متعدد که هر وقت لازم شود باز می‌کنند وارد این دیگ مسی می‌شود و میز و صندلی و اسباب توالت خیلی خوب

۴۱. اصل: ضرف

در هر اطاقی با آینه و غیره حاضر است و به نظر این اطاق‌ها از یک طرف به کوه و جنگل و خیابان و کوچه‌های بسیار قشنگ خوبی است که در کمال طراوت و صفا است و از یک طرف دیگر به همین دالان بزرگ است و هر یک حمام متعلق به یک نفر است. بعد حاجی حیدر ما را به یک حمام مخصوص برد که در این عمارت گرم و حاضر کرده بود، این حمام قدری بزرگ‌تر و بهتر بود، زمین آن تخته مشبک بود. حاجی از من سر و کیسه مطبوظی کرد، هوای حمام گاهی گرم گاهی سرد هر طور بود شست و شوی کاملی شد، بیرون آمدم، صاحب حمام ما را به سایر عمارت و حمام‌های اینجا برد که گردش کنیم، به دقت رفتیم تماشا کردیم، این حمام دونوع آب دارد یک آب معدنی دارد که به جهة امراض مردم خوب است و به جهة معالجه اینجا می‌آیند و چون معدن این آب نزدیک و متصل به این جا است خیلی مفید است و یکی دیگر آب خالص است که هر کس هر نوع حمام بخواد حاضر است [۲۶۸] و یک نوع حمام دیگر دارد که حوض آن از تخته است و لجن آب گوگرد و آهن دارد که به جهة اشخاص مفاصلی ساخته‌اند، هر کس درد مفاصل داشته باشد می‌آورند در این حوض‌ها می‌خوابانند و کم‌کم زیر این لجن‌ها را گرم می‌کنند، بطوری که غلغل می‌کند، تا سی چهل دقیقه آنجا می‌ماند، خیلی مفید است و در این عمارت باز تفضیلات دیگر است که به دقت دیده شد و خیلی نقل دارد و به نظر من این عمارت و حمام‌ها باید به دویست هزار تومان ساخته شده باشد. بعد از ملاحظه و تماشای این جاها مراجعت به منزل کردیم، هنوز باران می‌آمد، در کالسکه سر بسته نشسته رانده وارد منزل شدیم. عزیزالسلطان بازی می‌کرد، قدری صحبت کردم و بعد به تیاطر اینجا رفتیم، مهماندارها هم حاضر بودند، سوار کالسکه شده رفتیم. این تیاتر^{۴۲} در همین کازینه^{۴۳} که قمارخانه است و چند شب پیش رفته بودم بود، وارد به گالری این عمارت شدیم، پرده‌های بسیار عالی خوب در این گالری است، از آنجا وارد طالاری شدیم، از آنجا به لژی که در روبروی سن برای ما معین کرده بودند رفتم، صندلی زیاد بود، مهماندارها و امین السلطان و بعضی آدم‌های ما نشسته، بعضی ایستاده بودند، این تیاطر کوچک‌تر از تیاطر طهران است اما قشنگ‌تر است، لژهای بالا سواست، یک ستون فاصله لژ است، در لژ نزدیک سن هم عزیزالسلطان و آدمهایش نشسته بودند، قریب دویست نفر زن و مرد نشسته بودند، یک زن بزرگی تنومندی هم در لژ پائین نشسته بود، جقه الماس برلانی هم در روی پستان زده بود و خودش را گرفته بود

۴۲. اصل: این تیاطر این تیاتر

۴۳. casino : (کازینو)

که من خوشگل هستم، خوشگلی که هم نداشت، چند زن دیگر هم این طرف آن طرف آن زن نشسته بودند، پرده‌ها بالا رفت، در تمام پرده‌ها به یک وضع بود و اسم این قسم تیاطر طابله و یوان است یعنی بازی مجسمه است، ده پانزده نفر از این زن‌های خوشگل در وسط سن بطور مجسمه در روی یک پله مصنوعی که در وسط سن گذاشته بودند از مرتبه اول تا آخر ایستاده، نشسته، خوابیده به ترتیب و داشته بودند اما نمی‌توانستند پیش از دو دقیقه بی حرکت بمانند این بود که بعد از دو دقیقه پرده پائین می‌آمد بالا می‌رفت به وضع دیگر می‌ایستادند، ده پرده به همین قسم بالا رفت، در دو پرده هم رقص کردند، یک رقص مو سیاه بسیار خوشگلی در میان آن‌ها می‌رقصید، این بازیگرها را هم از پایتخت بروکسل آورده‌اند، مخصوص خود اینجا نبودند، بعد برخاستم آمدم به طالار که قمار بازی می‌کردند، در آنجا بازی توردمند می‌کردند، دایره بود که در وسط آن دایره سه قسم بازی بود، راه آهنی ساخته بودند، این راه آهن حرکت می‌کرد به آن شرط‌ها که بسته شده بود [۲۶۹]، هر جا می‌ایستاد آن‌ها بردو باخت می‌کردند و آن شرط‌ها این بود که در وسط دایره اسم شهرها و پایتخت‌های معتبر و رنگ زرد و قرمز و اعداد جفت و طاق معین شده بود، مثلاً یکی شرط می‌کرد که به خط قرمز می‌ایستد، مثلاً به خط زرد که می‌ایستاد او می‌باخت، میرزا نظام چند دستی بازی کرد باخت، یک پیرزنی هم آنجا بود هر چه بازی می‌کرد می‌باخت، دلم به او سوخت، آخر دیگر هیچ نداشت، چندان پیر هم نبود، لباس سیاهی پوشیده بود، فرنگی زیادی هم دور میز ایستاده بودند، تماشا کردیم، بعد به منزل آمديم، شام خورده خوابیدم، اینجا خیلی نزدیک به سرحد آلمان است، از این جا یک ساعت ونیم به آنجا راه است.

روز یکشنبه غره ذی قعدة:

امروز باید برویم به آنورس، آنجا انشالله به کشتی بنشینیم برای رفتن به انگلیس، از اسپای نحس امروز حرکت می‌کنیم، الحمدلله بسلامت صبح از خواب برخاستیم، باید نهار اینجا بخوریم، ساعت یک بعد از ظهر حرکت کنیم، جنجال غریبی است، بارها را می‌بندند می‌برند می‌روند می‌دهند، از فرنگی‌ها هم هر یک برای کاری به یک خیالی در توی دالان هتل جمع شده‌اند، بر شلوغی افزوده‌اند، رخت پوشیدیم، بعد از رخت پوشیدن ما شلوغ تر شد، عینک و دوربین خواسته بودیم، مجدالدوله و حاجی محمد حسن از لی‌یژ آورده‌اند ریخته‌اند توی اطاق، برادر حاجی محمد حسن، خودش، سایرین در این

اطاق کوچک اسباب‌ها را ریخته ما عینک‌ها را امتحان می‌کنیم، مرد که عینک فروش خودش توی اطاق آمده نمره عینک و رنگ آنها را می‌نویسد، در این بین مجدالدوله دوربین‌ها را برداشته می‌کشد به ما می‌دهد امتحان کنیم، ما هم به باغچه کوچک پشت هتل می‌اندازیم، هیچ نمی‌فهمیم، دور می‌اندازیم، یک مرد که دیگر تفنگ ورندل آورده می‌گوید دانه‌ای هجده فرانک می‌دهم و ما از ایران دانه‌ای هفت تومان و هشت تومان خریده بودیم، حالا نمی‌دانیم این چه تفنگ ورندل است صحیح و بی‌عیب هست یا خیر، مرد که متوقع است حالا، الان از او ده هزار، بیست هزار تفنگ بخریم، آخر او را جواب دادیم گفتیم بعد بیاورد ببینیم بفهمیم چطور است، آنوقت خیال خرید بکنیم، عزیز السلطان هم تفنگی آورد که این خوب تفنگی است بخرید از دست می‌رود، حاجی حیدر ریش می‌تراشد خودمان با قیچی می‌زنیم، در این وقت موسیو کرنل آمده، امین السلطان آمده است که موسیو کرنل دیرکتور کارخانه کوکرل با پسرهایش آمده تشکر کند، یک زنی آمده دختر کوچکی دارد، دسته گلی آورده گفتیم دختر را دسته گل را آورد، از او پرسیدیم مادر داری که یک مرتبه مادرش خود را به اطاق [۲۷۰] انداخت، یک رومیزی بزرگی در دستش، زود زود باز کرده توی اطاق کوچک پهن کرده که کار ژاپون است باید بخرید، چون بد چیزی نبود محض رعایت او گفتیم بخرند، همه اینها در هم ریخته باید تصور کرد چه هنگامه، چه جنجال و چه شلوغی^{۴۴} است. امروز صبح اماله کردیم حالت ما بهتر است، بعد از نهار انشاله می‌رویم.

خلاصه یکساعت بعد از ظهر شد، وقت رفتن رسید، مهمان دارها آمدند، آمدیم پائین، سوار کالسکه شده رفتیم به گار، توی واگن‌ها جابجا شدیم، همینکه می‌خواستیم حرکت کنیم که یک ترن راه از لی‌یژ رسید و روبروی واگن ما ایستاد که یک دفعه دیدم بقدر هزار نفر آدم از این واگن‌ها آمدند پائین و روبروی ما صف کشیدند، بقدر یک شهر جمعیت بود، آنها را تماشا کردیم و بعد ترن ما به سمت آنورس حرکت کرد، رانندیم رانندیم تا رسیدیم به شهر لوان، در گار آنجا پادشاه بلژیک حاضر بود، رفتیم پائین با هم دست داده آمدیم توی ترن، پادشاه هم آمد پیش ما و رانندیم، امین السلطان، ناصرالملک، صدیق السلطنه، پیش ما نشسته بودند، و می‌رانندیم، ناصرالملک هم با پادشاه انگلیسی حرف می‌زد، چون یکساعت و نیم راه داریم تا برسیم به رودخانه اسکو سوار کشتی بشویم، حرف‌های متفرقه جور به جور مختلف پیدا کرده با پادشاه صحبت

می کردیم، از هر قبیل صحبت و چرند و غیره حرف می زدیم، چیز غریبی که امروز از پادشاه دیدیم این بود که ناخن های شصت و سبابه را گرفته بود، ناخن سه انگشت دیگرش که پهلوی هم هستند دراز و بلند بود، معلوم می شود که پادشاه ساز چنگ که به فرنگی حرب^{۴۵} می گویند می زند و این سه ناخنش به این جهت بلند است. سه چهار قلعه نظامی در اطراف دیدیم، از آنها گذشته از دروازه شهر آنورس داخل شهر شدیم و از کنار شهر رانیدیم تا رسیدیم به همان جائیکه آنروز از آنورس سوار کشتی شدیم، و تفصیل او رانوشته بودیم، آنجا پله گذارده بودند، پائین آمده با پادشاه داخل کشتی شدیم، دیگر جمعیت تماشاچی و متفرقه از این شهر و شهر های دیگر به اندازه [ای] بود که حساب نداشت و راه نبود، تمام قشون بلژیک هم از توپخانه و پیاده، سوار در کنار راه ایستاده بودند، اسم این کشتی ویکتورالبراست، ولف وزیر مختار انگلیس که جلو ما آمده بود، صاحب منصب و همراهان خود را معرفی کرد و با همه دست دادیم، بعد با پادشاه بلژیک دست داده وداع کردیم، با وزیر خارجه و سایر وزرای بلژیک و حاکم شهر آنورس که با هم آشنا بودیم و مهماندارهای بلژیک خودمان و جنرال جلی که سابق در آنورس دیده بودم تماماً دست داده وداع کرده تمام با پادشاه رفتند، ما هم به اطاق خودمان آمده لباس رسمی را عوض کرده رفتیم برای گردش بالای کشتی، این کشتی مخصوص سواری ملکه انگلیس است، دیگر کشتی از این بهتر و مقبول تر و خوب تر و تمیز تر نمی شود، مثل یک دستگاه ساعت بسیار اعلی چرخ و اسباب این کشتی ساخته شده است، یک پارچه الماس است، برای سواری و حرکت روی آب، در دنیا از این کشتی بهتر و راحت تر نمی شود، سه مرتبه اطاق و منزل دارد [۲۷۱]، هر اطاق از اطاق دیگر بهتر، مبل و اسباب های ممتاز، تخت خواب، لوازم راحت و آسودگی از هر جهت در اطاق ها هست، بطوری تمیز و پاکیزه است که آدم نمی تواند تف کند یعنی جای تف نیست. همه همراهان اطاق های خوب دارند، عزیز السلطان اطاق بسیار عالی خوبی دارد و منزل کرده است، دو سالن بسیار خوب در عمارت زیر و مرتبه بالا دارد، حمام دارد، ملزومات، خوراکی، از میوه جات و چای و غیره همه چیز حاضر بود، از آن جمله شیلی حاضر کرده بودند که در دنیا از این بهتر نمی شد، اول من تصور کردم هلو است بعد معلوم شد شلیل است، با وجودی که احوالم قدری خوب نبود حقیقت نتوانستم از شلیل ها بگذرم، پنج دانه بود خوردم، دیگر از نظم و پیشخدمت و عملجات و تعریف خود کشتی

نمی‌توان نوشت از تعریف و توصیف خارج است. یک کشتی دیگر هم برای بعضی ملتزمین و بارهای زیادی حاضر کرده‌اند که در آنجا منزل کنند، اسم آن کشتی آزرین است، ابوالحسن خان، ادیب‌الملک، احمدخان، مهدی‌خان آجودان مخصوص، اکبر خان، فخرالاطبا، باشی آنجا هستند، باقی دیگر اینجا هستند، کشتی ما چراغ‌های الکتریسته^{۴۶} دستی دارد که خود او روشن و خاموش می‌کند، تمام چرخ‌ها و اسباب کشتی طلاکاری است، تمام کشتی مفروش به قالی‌های خوب اعلی است، حاجی محمدحسن و حاجی محمد رحیم برادرش تا شهر لی‌یژ همراه ما بودند، آنجا پیاده شده رفتند به لی‌یژ چند روزی در لی‌یژ مانده از آنجا به پاریس خواهند آمد، نظر آقا هم از همان اسپا مرخص شد برود پاریس، مخارج در اسپا و این هتل و آن هتل روی هم رفته هزار و پانصد تومان شد. خلاصه روی هم رفته نیم ساعت کشتی توقف کرد و بعد به طرف انگلیس حرکت کرد، ساعت پنج از ظهر رفته به کشتی رسیدیم و ساعت پنج و نیم از ظهر رفته حرکت کردیم، در ساعت هشت از ظهر رفته، شام بسیار خوبی که حقیقت لایق این کشتی و دولت انگلیس بود حاضر کرده خوردیم، بسیار شام عالی، غذا‌های خوب ممتاز داشت پیشخدمت‌های ملکه در کمال معقولیت ایستاده خدمت می‌کردند، شلیل و هلوی خوبی هم در سر شام بود، بعد از شام شلیل و هلو را به اطاق خودم آوردم، با وجودی که حال خوب نبود جرئت کرده خوردم، حقیقت اینطور شلیل و هلو در هیچ جا نیست، هفت هشت دانه خوردم، یک ارمنی طهران که اسمش آوانس است و خیلی قداً و ترکیباً و رؤیتاً و همه چیزاً شبیه به ملکم خان اینجا دیدیم، این زبان انگلیسی خوب می‌داند، مدتی است از طهران آمده است در آنورس و انگلیس مشغول الماس تراشی است، حالا دولت انگلیس برای مترجمی ایرانی‌ها فرستاده‌اند که جا نشان بدهد و کار کند و مترجم باشد، خلاصه رختخواب انداخته خوابیدیم، نصف شب بیدار شدم، دیدیم کشتی لنگر انداخته ایستاده حرکت نمی‌کند، واهمه کردم که چرا کشتی ایستاده است [۲۷۲]، آقا میرزا محمدخان هم بیدار بود، مرا می‌مالید، گفتم برو یکی را پیدا کن سؤال بکن که چرا کشتی ایستاده است، میرزا محمدخان رفت و من تنها توی اطاق ماندم، مدتی طول کشید میرزا محمدخان آمد گفت کسی را پیدا نکردم گفتم دوباره برو، حتماً آوانس را پیدا نما و تحقیق کن، دوباره رفت و باز مدتی طول کشید مراجعت کرد و گفت بله کشتی مقابل رودخانه تایمز^{۴۷} رسیده ایستاده لنگر انداخته است، ما هم مطمئن شدیم

که جای امنی است خوابیدیم و راحت شدیم.

روز دوشنبه دوم ذی قعدة:

ساعت هفت از نصف شب گذشته از خواب برخاستم، رخت پوشیدم، احوالم الحمدلله بهتر بود، خوب بودم، معلوم شد اینجا که کشتی لنگر انداخته مقابل رودخانه تایمز نیست اصل وسط دریاست، هیچ دخلی به مقابل رودخانه تایمز ندارد، از سه ساعت و نیم از نصف شب گذشته الی حال اینجا لنگر انداخته است. از حالا تا دو ساعت و نیم دیگر همین جا خواهد ماند، جهت اینکه اینجا لنگر انداخته این است که چون باید ولیعهد انگلیس در ساعت معین به استقبال ما بیاید و چند کشتی جنگی انگلیس برای تشریفات ما جلو آمده سلام نظامی داده شلیک توپ نمایند اگر شب می رسیدیم این تشریفات به عمل نمی آمد به این جهت لنگر انداخته، یک جهت عمده هم این است که اینجاها را مه خیلی می گیرد و اغلب در هوای مه دو کشتی به هم می خورد و کشتی های بزرگ و کوچک هم متصل در این دریا حرکت می کند، با بودن مه خیلی به علم و استادی باید حرکت کند و الاسباب خطر و حرکت خیلی مشکل است، یکی هم به این جهت لنگر انداخته اند. اما الحمدلله از تفضل و التفات خداوند هوا در نهایت خوبی و آرامی و صاف و بی مه بود، هوای روشن خیلی خوبی است، دریا مثل حوض بی موج و تلاطم^{۴۸} است و آرام و نرم است، خیلی شکر کردیم که از فضل خداوند هوا اینطور است، عزیزالسلطان هم صبح زود برخاسته رفته در بالا و عرشه کشتی ماشالله تمام کشتی را گردیده مشغول بازی است، الان هم آنجاست. خلاصه ماهم بعد از اصلاح و پوشیدن رخت برخاسته ابتدا از یک دالان باریکی بلندی گذشته رفتیم آن طرف کشتی که جای فرنگی ها و بعضی آدم های خودمان است، در حقیقت یک دستگاه دیگری است، یکی دو اطاق را تماشا کرده از پله ها بالا رفته رفتیم به عرشه کشتی، در آن اطاق های عرشه که جای کاپیتان های کشتی است قدری نشسته با کاپیتان ها حرف زده صحبت کردیم و دوربین انداختیم و بعضی کشتی های بزرگ و کوچک که از دور و نزدیک پیدا بودند تماشا کردیم. مخبرالدوله را دیدیم که در بالای کشتی راه می رفت، توی اطاق نشسته بودم که یک دفعه دیدم اعتمادالسلطنه از پله های کشتی بالا می آید، چمان، خرامان، خرامان، دامن کشان، دامن کشان می خرامد و می آید، مدتی بود که بواسطه درد پا، و

۴۸. اصل: تلام

عرق النساء و ناخوشی که داشت او را ندیده بودم، ترکیب غریبی پیدا کرده بود، خیلی خنده داشت، تنه به آن گندگی لاغر شده، گوشت سفتی که در بدن داشت شل شده، ریش های سیاه و سفید مخلوط به هم [۲۷۳]، صورت سیاه ریزه، کله گنده، چشم ها گود رفته، دور چشم ها سیاه شده، آرواره های تو رفته، بینی گنده بزرگ، لباس چرک کثیف پوشیده بود، خیلی وضع غریب مضحکی داشت، قدری با او صحبت کردیم، دماغش را بالا کشید و رفت. بعد از عرشه پائین آمده یک پله چرخی بود که می رفت به سر اسباب ماشین حرکت کشتی، از پله پائین رفته آمدیم سر چرخ ها، جای گرمی بود، تماشا کردیم، یک دستگاه ماشین هم برای روشنی چراغ های الکتریسیته برقی این کشتی آنجا بود دیدیم، تمام قوه چراغ های برق کشتی از این ماشین داده می شود و برای دانستن اندازه و حد قوه برقی یک آهن ربائی دارند، یک تکه آهن بزرگ که مثل یک گازانبر بود دست گرفتم، به فاصله دو و جب مانده به آن آهن ربا دو تکه آهن از دست من کشید و چسبید به ماشین طوری که با نهایت زور آهن از آهن ربا کنده نمی شد، خیلی آهن ربای غریبی بود، بعد بالا آمده قدری در سطحه^{۹۱} کشتی گردش کرده آمدیم پائین، در اطاق سفره خانه چای خوردم، بعد آمدم اطاق خودم در ساعت نه و نیم از نصف شب گذشته که دوساعت و نیم به ظهر مانده باشد لنگر را کشیده به طرف انگلیس حرکت کردیم، وقتی که چای می خوردم حکیم طولوزان آمد پیش ما، دیدم اظهار کسالت می کند، می گفت گلویم درد گرفته زبانم ورم کرده، اینها همه از سیگاری است که می کشم و حالا دیگر سیگار را به کلی ترک می کنم و نمی کشم و متصل می گفت من چقدر آدم خری هستم، خیلی خیریت کردم، خیلی خیریت دارم، سه مرتبه از دست سیگار این طور شدم و گفتم ترک کنم نکردم و همینطور خیریت نمودم، این دفعه دیگر حکماً نمی کشم، خلاصه خیلی می گفت خیریت کردم.

طول و عرض این کشتی از این قرار است (یکصد و شصت قدم) طول دارد (هجده قدم) عرض این کشتی است، این کشتی چیزهای غریب و عجیب دارد، درحقیقت این کشتی عمارت بحری ملکه است، همینطور که در زمین عمارت دارد توی دریا هم یک دست عمارت دارد، همه چیز و همه جور اسباب و عملجات، حکیم دارد، نوکرها، آدم های متعدد دارد که همیشه در همین کشتی منزل دارند، صاحب منصب و امیرال این کشتی هم معتبرتر از دیگران هستند. خطر بزرگ و عمده ای که در این دریای شمالی و

رودخانه‌های اینجاست این است که اینجاها را مه زیاد می‌گیرد و حرکت کشتی‌های کوچک و بزرگ در اینجا مثل بازار است، از بس که زیاد است و مه طوری می‌شود که چشم، چشم را نمی‌بیند و اغلب دو کشتی به هم خورده غرق می‌شود [۲۷۴]، این فقره خیلی اسباب خطر است و برای این خطر تازه اختراعی در تمام کشتی‌ها کرده‌اند، در این کشتی هم هست، یک شیپوری است که بسیار صدای مهیب غربی دارد، از صدای این یقین است که صوراسرافیل هم بطور تحقیق صحیح است، در موقع مه این شیپور را متصل می‌زنند که دو کشتی به هم نخورد، خواستیم صدای این شیپور را تماشا کنیم، ابتدا بخاری به لوله‌های شیپور داده بعد به قاعده‌ایکه دارند در لوله را باز کرده که یک صدای غریب عجیبی کرد که پرده گوش من پاره شد و فرار کردم، ولف^{۵۰} هم پهلوی من ایستاده بود، این شیپور را در وقت مه متصل می‌زنند و معلوم نیست که بیچاره‌ها چه حالت پیدا می‌کنند، الحمدلله تعالی که هیچ هوای مه نبود و ما این صدا را نشنیدیم، یک چیز غریب هم این است که عملجات این کشتی با کشتی‌های دیگر با دست و دو بیدق متصل با هم بطور تلگراف که مرس می‌زنند حرف‌های مفصل طولانی بطور خوب می‌زنند که همه چیز معلوم می‌شود. دست خودشان [را] از این طرف از آن طرف بطورهای غریب تکان می‌دهند، مثلاً با کشتی آزرُن که اکبرخان و اینها نشسته بودند از کشتی ما حرف می‌زدند، تفصیل این کشتی زیاد است اگر بخواهیم بنویسیم مفصل می‌شود، خلاصه همینطور می‌رانند گاهی در بالا و پائین بودیم نهار می‌خوردیم، کشتی‌های بزرگ و کوچک بخاری و بادبانی در اطراف این کشتی از دور و نزدیک خیلی بودند آنها را تماشا کردیم، کشتی هم خوب می‌رفت، دریا هم در نهایت آرامی و ملایمت بوده خود کاپیتان هم اقرار داشت، می‌گفت سی سال است دریا را به این آرامی و خوبی و ملایمی ندیده‌ایم، همینطور که می‌رفتیم رسیدیم به وسط دریا، خیلی ترسیدم، آنجا دو کشتی بزرگ در دست راست و چپ کشتی یکی دو سال پیش و یکی سه سال پیش غرق شده‌اند، سوای دکل‌های آن و ریسمان‌ها چیزی پیدا نبود، خیلی کشتی‌های بزرگ بوده‌اند که غرق شده‌اند، الحمدلله از آنجا هم به سلامت گذشتیم، عزیزالسلطان هم ماشاءالله بالا و پائین کشتی را گردش می‌کرد و بازی می‌کرد. دیشب که دریا را تماشا می‌کردم بعضی ماهی‌های ریزه دیدم که مثل حیوانات کوچک فسفر دار که در مازندران کونشان برق می‌زند این ماهی‌ها هم توی دریا از زیر موج و کف آب که از زیر چرخ

کشتی بیرون می آید زیر وبالا می شدند و یک برق خوبی مثل الکتریسته می دادند خیلی تماشا داشت، بقدر یکساعت تماشای اینها را می کردم، خلاصه رانندیم، نرسیده به مقابل رودخانه تایمز سه کشتی جنگی زره پوش انگلیس آمد جلو استقبال ما، بنا کرد به شلیک توپ کردن و سلام دادن، کشتی های بخار [او] بادی زیاد هم که پر از جمعیت مرد و زن بود از انگلیس به تماشای ما آمده بودند هورا می کشیدند دستمال تکان می دادند، بقدری جمعیت زیاد بود توی کشتی ها که کم مانده بود کشتی غرق شود، از سوراخ های زیر کشتی مرد که دستش را بیرون آورده بود دستمالش را تکان می داد، اوضاع غربی بود، کم کم از طرفین سواحل پیداشد، گاهی دور و گاهی نزدیک تا رسیدیم به کرمدنت که رودخانه تایمز است، اینجا قلعه جات نظامی هم برای استحکام این رودخانه ساخته اند و متصل شلیک توپ می کردند، اطراف این رودخانه تمام [۲۷۵] کارخانه است و عمارت و آبادی است، روی هم کشتی های بادی و بخاری و قایق های کوچک بود که مثل گردو روی آب ریخته بود، زن های خوشگل توی آن ها بودند و موج کشتی اسباب خطر قایق های کوچک بود، کم مانده بود غرق شوند اما الحمدلله آسیبی به کسی نرسیده از کشتی ها و قایق ها گُل به کشتی ما می انداختند، چون ما تند آمدیم و به ساعتی که برای ورود ولیعهد معین کرده بودیم نیم ساعت مانده بود کشتی ما در کرمدنت توقف کرد تا ولیعهد بیاید یک روزنامه نویس نقاش هم از اسپا همراه ما بود و متصل صورت ما و مردم را بطورهای مختلف می کشید، انگلیسی هم هست، در کشتی هم بود، صورت همه را کشید در یکی از اطاق های بالای کشتی که نشسته بودم او را صدا کردم قلم و کاغذ او را گرفتم، در یک دقیقه نیم رخ او را کشیدم، بقدری شبیه بود که اسباب تعجب خودش و تمام فرنگی ها بود و همه تعریف کردند که شاه به این خوبی و زودی صورت را کشید. خلاصه بقدر نیم ساعت که معطل شدیم و مردم هم هی با کشتی ها از دور و اطراف ما می آمدند و می رفتند و هورا می کشیدند، ولیعهد آمد در کشتی ادین برق^{۵۱} که به اسم برادر ولیعهد است سوار بود آن کشتی را به کشتی ما چسبانند، ولیعهد آمد توی کشتی ما، با ولیعهد دست دادیم، تعارف کردیم، ولیعهد همان ولیعهدی است که در شانزده سال پیش دیده بودم، خلیق و معقول و آدم خوبی است، خیلی چاق و گنده شده است، خیلی این ولیعهد عیاش و خوش گذران است، متصل در پاریس و جاهای دیگر در گردش و خوشگذرانی است، به این جهت چاق و گنده است، دو پسرهای ولیعهد همراهش

بودند، یکی بزرگ تر و یکی کوچک تر که اسامی آنها نوشته خواهد شد، صاحب منصب، آجودان زیادی هم همراه ولیعهد بودند آنها را به [ما] معرفی کرد، تعارف کردیم، ما هم بعضی از همراهان خودمان را معرفی کردیم، عزیزالسلطان هم آمد پیش ولیعهد دست داد و تعارف کرد، بعضی از آدم‌های ما از قبیل زین دار باشی، صدیق السلطنه، اعتمادالسلطنه، کتابچی^{۵۲}، دندان ساز، شارل، با بارها رفتند به راه آهن که از آنجا بروند لندن، ما با ولیعهد و سایر همراهان رفتیم به کشتی ولیعهد، کشتی بسیار مقبولی است، سالن دارد، دراز و باریک، تمام این سالن را با گل و پارچه‌های خوب زینت داده بودند، میزی چیده بودند که روی آن خوراکی بود، یک بالاخانه خوبی داشت که ما آنجا نشسته بودیم همه جابجا شدیم و رانندیم برای لندن، هی رفتیم و رودخانه تنگ شد و به اندازه خودش قرار گرفت. کم کم نزدیک می شدیم به لندن، درحقیقت از کردمنت جزء لندن است، از محاذی دُگ‌ها گذشتیم، دُگ حوضی است که دستی برای کشتی‌های بزرگ می سازند که آنجا تعمیر کنند، پیدا نبود، دکل‌های کشتی را می دیدیم، ساعت به ساعت و دقیقه به دقیقه جمعیت زیاد می شد، هر جا که ممکن بود که آدم آنجا بایستد یا بنشیند یا سرش را بیرون بیاورد و یا دستش را بیرون بیاورد آدم از پشت بام [۲۷۶] تا پائین ایستاده بودند، دستمال تکان می دادند و هورا می کشیدند و شاد باش می گفتند، همین طور رانندیم تا از یک پل بزرگی گذشتیم، از پل که گذشتیم رسیدیم به که، معنی که این است که یک سمت این رودخانه را دیوار بلندی از سنگ کشیده‌اند که خیلی معتبر و محکم است و خیلی هم خرج کرده رودخانه را منظم کرده‌اند و در حقیقت شهر حسابی لندن از که به آن طرف است، اینجا دیگر جمعیت زیاد تر شد و تمام پشت که ایستاده بودند، از پل‌های آهنی بسیار بزرگ دو مرتبه و یک مرتبه گذشتیم، از پل‌های آجری بزرگ گذشتیم، روی این پل‌ها از یک مرتبه و دو مرتبه سیاه بود از جمعیت و مردم و معلوم بود که اینها از اعظم و محترمین هستند و همه هورا کشیده شادی می کردند، یک کشتی تریپل سر همراه بود، یکی هم همانطور از انگلیس آمد، اینها همین که به هم نزدیک شده بودند، خوردند به هم، کم مانده [بود] هر دو خورد و غرق شده حادثه غریبی روی بدهد، الحمدلله عیبی نکرد و سالم از هم گذشتند،

۵۲. کتابچی Jacques ketabchi پدر آنتوان کتابچی از اهالی گرجستان بوده و در اوائل قرن نوزدهم پس از اینکه گرجستان از طرف دولت روس تسخیر و تصرف گردید نامبرده جلائی وطن کرده و در ترکیه در شهر اسلامبول مقیم می شود و کتابچی خان تحصیلات خود را در لیوورن livourne از شهرهای ایتالیا به اتمام می رساند (بامداد، تاریخ رجال ایران، ج ۳، ص ۱۶۱)

خلاصه از جمعیت و مردم محشری بود و می‌راندیم، از پل‌ها گذشتیم، از گره نیچ که موزه بحری و مدرسه بحری آنجا است گذشتیم، از قلعه کهنه لندن که تاج و جواهرات قدیم سلاطین انگلیس آنجا است گذشتیم، از کلیسای سن پول گذشتیم و پارلمان و عمارت پارلمان و ساعت و اسباب‌های او از دور پیدا شد، نرسیده به آنجا کشتی ایستاد و از کشتی بیرون آمدیم، دوک دکامبریج عموی ملکه و سپهسالار کل، پرنس باتن برغ داماد ملکه که شاهزاده معقولی است، داماد دیگر ملکه که از شاهزاده‌های هس آلمان است و پیرمرد معقولی است، امیر آخور ملکه که جوان خوشگل مقبول گردن کلفت خوبی است و خیلی معتبر است و ملکه هم کمال میل را به او دارد با جمعی از معتبرین به استقبال آمده بودند، با همه تعارف کردیم و از دالان مصنوعی که با گل و غیره ساخته بودند گذشتیم و سوار کالسکه‌های سلطنتی شدیم، از اولی که به این کردمنت رسیدیم بوهای بسیار بد متعفن می‌آمد که معرکه بود، تمام دیوار و خانه شهر لندن هم سیاه است، نرسیده به کالسکه‌ها زن‌های معتبر و محترم زیادی توی این دالان ایستاده بودند که با همه تعارف کردیم، کالسکه‌ها تمام کالسکه درباری و سلطنتی است، تمام با اسباب‌های مجلل و کالسکه‌چی‌های لباس پوشیده قشنگ برای ما و همراهان حاضر بود، من با ولیعهد و ناظم الدوله توی یک کالسکه نشستیم، سایرین هم جابجا شدند و راندیم، سوار کار مخصوص ملکه با لباس‌های عالی، سربازهای مخصوص ملکه با لباس‌های گلی، سوارهای دیگر، افواج دیگر، ایشک آقاسی باشی‌ها، جلودارها از جلو و سرباز و سوار از دو طرف کوچه صف کشیده ما از میان این‌ها یواش یواش می‌رفتیم، دست راست و چپ کوچه بالا و پائین عمارت‌ها تماماً [۲۷۷] مملو بود از جمعیت مرد و زن هی هورا می‌کشیدند و تعارف می‌کردند و بی‌اختیار نعره می‌کشیدند، به قرار خود انگلیس‌ها و دوست و دشمن که تمام می‌گفتند برای هیچکس از سلاطین این طور پذیرائی و احترام نکرده بودند. الحق تمام لوازم پذیرائی را به عمل می‌آوردند که از این بهتر و بالاتر نمی‌شود. چون اینجا ملتی است و تمام این پذیرائی را ملت می‌کند خود ولیعهد هم می‌گفت که ما نمی‌توانیم این طور مردم را برای پذیرائی مجبور کنیم، خودشان به میل کرده‌اند، خلاصه از جلو همه گذشته از دروازه بوکین^{۵۳} کام داخل محوطه بوکین کام شدیم، آنجا هم جمعیت زیاد بود، از آنجا هم گذشته رسیدیم به پای پله عمارت بوکین کام پالتن، سرباز و سوار زیادی اینجا ایستاده بود، بیدق انگلیس را روی زمین جلو ما

۵۳. بوکینگ هام

خوابانده بودند، از کالسکه پیاده شده داخل عمارت شدیم، زن ولیعهد و دختر هایش تا درب پله استقبال آمده بودند، با همه دست داده تعارف کردیم و آمدم توی اطاق خیلی صحبت کردیم، یکی از دخترهای ولیعهد را که اسمش پرنسس لوئیز است بیست و دو سال دارد به کنت دو فیف که اهالی اکس انگلیس است نامزد کرده به او خواهند داد، همین جا حاضر بود، با او دست دادیم، وقتی هم که می گفتند نامزد است سرخ می شد، بعد ولیعهد و زنش آمدند اطاق و منزل های ما را نشان داده رفتند، اسم داماد پیر مرد ملکه که از شاهزاده های هس^{۵۴} است و به استقبال ما آمده بود این است: (مارک دولرن) است. شاید شاهزاده هس آلمانی^{۵۵} نباشد انگلیسی باشد، تا تحقیق شود، همان عمارتی است که شانزده سال پیش منزل کرده بودیم، همان است، مجدالدوله و همه اطاق های خودشان را می دانستند، رفتند منزل های خودشان، ما هم اطاق خودمان ماندیم، عزیزالسلطان هم پهلوی اطاق ما منزل گرفت، یک گلخانه بسیار خوبی که سقف و دیوارش تمام شیشه است پهلوی اطاق ما است، خیلی گلخانه خوبی است، انواع و اقسام گل ها در اینجا است و جای راحت گاه خوبی است. بلافاصله رفتیم به باغی که جلو عمارت واقع است، چمن بسیار خوبی دارد، باغ بسیار عالی است، همان باغ و چمنی است که آن دفعه دیده بودیم و در همین چمن آن دفعه امین السلطان مرحوم آتش ماست و چلو کباب درست کردیم و خوردیم، بلد بودم، عزیزالسلطان هم همراه ما آمد، از توی چمن رفتیم، خیلی قشنگ بود، سار و گنجشک و کبوتر و حیوانات قشنگ توی چمن ها به طرز خوب می چریدند، خیلی مقبول بود، آمدم تا پهلوی دریاچه این باغ که دریاچه بزرگی است، فواره بزرگی دارد [۲۷۸]، نوه های باریک دراز در این دریاچه بود، با مجدالدوله، عزیزالسلطان و سایرین توی نوها نشستیم، پارو زن های نوها حاضر بودند، قدری توی دریاچه گردش کردیم و آمدم بیرون، باز قدری توی باغ و گل های قشنگ و خوبی که دارد گردش کردیم و آمدم به اطاق خودمان، امشب کاری نداریم، راحت هستیم، احوال هم الحمدلله خوب است، شام خوردم و خوابیدم، اسم پسر بزرگ ولیعهد (پرنس ادوارد) است.

روز سه شنبه ۳ ذی قعدة:

امروز باید برویم به دیدن ملکه به ویندزور، یک بعد از ظهر باید برویم و نهار را هم

باید آنجا بخوریم اما چون وقت دیر بود مختصر نهارى هم در اینجا خورده ته بندى کردیم و رفتیم لباس رسمى پوشیدیم، اشخاصى که با ما آمدند آنها هم لباس رسمى پوشیده آمدند و آنهايکيه با ما آمدند از اين قرارند: امين السلطان، مجدالدوله، مخبرالدوله، امين خلوت، ناصرالملک، ميرزا نظام، ميرزا عبدالله خان، ميرزا محمد خان، آقاداتى، صبح قبل از حرکت بايد وزارى مختار[را] ببينم، ايشک آقاسى باشى و ايشک آقاسى هاى ملکه و غيره جلو، افتاده اند و ما را بردند به طبقه بالا و در تالارى که ملکه هيئت سفرا را مى پذيرد^{۵۶} و وزرا را سلام مى دهد آنجا رفتيم، تالارى خيلى عالى است و مجسمه هاى مرمر اعلا و زينت هاى زياد دارد، سفرا در تالار بطور دايره ايستاده بودند، اول وادين تون سفير کبير فرانسه معرفى شد، مرد معروفى است و مدتى است در لندن سفير است، ملکم خان همراه ما بود مترجمى مى کرد، بعد بارون استال وزير مختار روس ديده شد که مرد معتبرى است و مدتهاست در اینجا است، گونه قرمزى دارد، دو طرف گونه ريش سفيد دارد. بعد از آن که سفرا معرفى مى شدند خود آنها هم اجزاي خودشان را معرفى مى کردند، از جمله سفرا رستم پاشا سفير کبير عثمانى بود که خيلى کوچک و باريک بود و موهاى سفيد داشت، خيلى آدم غريبى بود، بطوريکه مى ارزد آدم از طهران بيايد اين سفير را اينجا ببيند، ارمنى هم هست، ترکى را هم درست نمى تواند حرف بزند، در حقيقت فرنگى است، سابقاً اين حاکم لبنان و شامات بوده، و در آنجا خدمات کرده و معروف شده، يکى از اجزاي رستم پاشا پسر خيرالله افندى است که سابقاً در طهران بود و بقدرى خوشگل بود که معروف شده بود، حالا بقدرى کثيف و بد بو شده است که حساب ندارد. بعد به ساير سفرا و اجزايشان همه صحبت کرده اظهار التفات شد، از جمله سفير چين بود که به عينه ترکمن، غير از زبان چينى هيچ زبانى هم نمى داند، يکى از انگليسى ها زبان چينى مى دانست، سفير چين به زبان چينى مى گفت، و آن انگليسى به زبان انگليسى ترجمه مى کرد و ملکم خان هم براى ما ترجمه مى کرد، ديگر سفير ژاپن بود که او از اين هم ترکمن تر [۲۷۹]، به عينه حاجى ترکمن هيچ فرقى با ترکمان ها ندارد، اسامى سفرا را بعد خواهم نوشت، بعد سفرا رفتند، بعد از پنج دقيقه لرد سالزبورى با دسته وزراى خودش که گُن سِرَواتر باشند به حضور آمدند، لرد سالزبورى مرد تنومند غريبى است، وزرا را معرفى کرد، وزير هند و کلنى ها، وزير پست و غيره، ساير وزرا، همه را معرفى کرد، با همه صحبت کرده مرخص شده رفتند. اسامى وزرا هم بعد

۵۶. اصل: مى بيزرد

نوشته خواهد شد. بعد کالسکه حاضر شد، ما و ویکتور آلبر که ادوار^{۵۷} [هم می گویند پسر بزرگ ولیعهد و ملکم در کالسکه نشسته رانندیم برای گار ویندزور^{۵۷} از هایت پارک گذشته بطوری جمعیت که حساب ندارد، متصل هورا می کشیدند و مثل شغال زوزه می کشیدند و فریاد می کردند، نمی گذاشتند که هیچ جا را تماشا کنیم و باید هی دست بالا کرده تعارف کنیم تا اینکه رانندیم و رسیدیم به گار ویندزور، من از سفر سابق خاطرم بود که کجا می رویم و راه را بلد بودیم، رسیدیم به گار، واگن ها خیلی کوچک بودند، گویا واگن بزرگ از این خط عبور نمی کند، بقدر ترن وای بودند، قدری بزرگتر، نشستیم به واگن و رانندیم. در واگن ما همان شاهزاده پسر ولیعهد و لارینسون و امین السلطان و ملکم نشسته بودند، بقدر نیمساعت یا بیشترک رانندیم، خیلی هم تند می رفت، تا رسیدیم به ویندزور، قلعه ویندزور همان است که در روزنامه سابق نوشته شده است، دیگر لازم نیست بنویسیم. ویندزور شهری است و این قدیم ترین شهرهای انگلیس است و تقریباً هفتصد هشتصدسال است که این شهر را ساخته اند، گاردهای ملکه با سوارها و فوج صف کشیده بودند، رفتیم تا رسیدیم به ویندزور، ملکه و دخترهایش و دام دنورها همه در پای پله ایستاده بودند، ملکه عصای سیاهی در دست گرفته لباس سیاهی هم پوشیده بود، مختصر جواهر و مرواریدی هم به خود زده بود، پیاده شده با ملکه دست داده خیلی تعارفات و معانقه گرمی به عمل آمد، بعد عصای خود را به یکی از دام دنورها داده دست ما را گرفته از پله بالا رفتیم، حقیقتاً این وضع ملکه به نظر من خیلی با عظمت آمد، ملکه خیلی پیر شده، پله ها هم زیاد بود، ما هم با احتیاط بالا می رفتیم، یکجوری تا رسیدیم بالا از گالری و دالان بزرگی که تابلوها در آنجا بود گذشتیم به اطاقی که شانزده سال قبل همانجا رفتیم وارد شدیم، با ملکه در یوی نیم تختی نشستیم، ملکم خان ترجمه می کرد و صحبت کردیم، بعد ملکه چند نفر از اعیان را معرفی کرد، ما هم امین السلطان، مخبرالدوله، مجدالدوله، ناصرالملک، حکیم باشی طولوزان را که آنجا بودند معرفی کردیم، نهار حاضر شد، رفتیم به نهار، به همان اطاق که آن سال نهار خوردیم، همان ظروف و همان اسباب طلا، ما به ملکه دست داده بودیم رفتیم سر میز نشستیم، ما در دست راست ملکه [۲۸۰] نشستیم، ملکه در دست چپ ما بود، در طرف

۵۷. windsor شهری در ناحیه یورکشایر در انگلستان کنار رود تایمز است، کاخ ویندسور که از زمان ویلیام فاتح تاکنون مقر شاهان انگلیس است در اینجاست، نمازخانه سنت جورج باشکوه ترین کلیسای انگلیس نیز در این جا قرار دارد. (فرهنگ معین)

دست راست ما پرنسس کریستین Princess Christian بود، دختر ملکه بثاتریس^{۵۸} و شوهرش و پرنس کریستین و دختر او و پسر ولیعهد لرد سالسبوری، زن سالسبوری و غیره. ایرانی‌ها هم امین السلطان و غیره در سر میز ما نهار خوردند. با ملکه خیلی صحبت کردیم، ملکه دو سه نفر نوکر هندی داشت، با لباس هندی فارسی می‌دانستند، مسلمان بودند، یک نفر آنها شیعه بود، ملکه می‌گفت معلم آورده‌ام زبان اردو یاد می‌گیرم، نهار تمام شد، بعد از نهار ملکه دسته گلی به ما داد، برخاستیم، آمدم اطاق دیگر قدری نشستیم، صحبت کردیم، بعد برخاستیم، دست به ملکه دادیم، آمدم، ملکه تا دم پله مشایعت کرد، آنجا وداع کرده سوار کالسکه شدیم، پرنسس کریستین پسر ولیعهد و امین السلطان با ما در کالسکه بودند. رفتیم به مقبره شوهر ملکه، پارک ویندزور^{۵۹} بزرگ است، از پارک گذشتیم، سوارها جلو و عقب بودند، گرد و خاک زیاد می‌کردند، ما را خفه کردند، رفتیم به مقبره، رسیدیم، بسیار عالی است، با سنگ سماق ساخته‌اند و سنگ‌های دیگر، خرج آنرا ملکه از خزانه شخصی داده دخیلی به دولت و پارلمان ندارد، دختر ملکه آلیس Alice و دختر همین که نوه ملکه باشد در آنجا مدفون هستند، اسم نوه ملکه که اینجا مدفون است این است....^{۶۰} سال قبل به ناخوشی گلو درد و دیفتری^{۶۱} مبتلا مادرش بی‌تابی می‌کرد و نزدیک او می‌رفت، هر چه منع کردند نشد، دختر را دوست می‌داشت و پرستاری می‌کرد، بعد از مردن دختر خودش هم مبتلا به دیفتری شد و مرد هر دو اینجا مدفون هستند و مجسمه هر دو را از مرمر ساخته‌اند، دختر کوچک پهلوی مادرش حالت خوشی داشت، دسته گلی را که ملکه داده بود سر قبر شوهر ملکه گذاشتیم، چون وقت راه آهن رسیده بود آمدم گار سوار راه آهن شدیم، امین السلطان، و ملکم از ایرانی‌ها در واگن ما نشستند، پسر ولیعهد و ولف هم بودند، آمدم تا گار در شهر در کالسکه نشسته راندم به عمارت، ساعت هشت و نیم می‌بایستی به تیاتر برویم، تیاتر موسوم به اپرا رویال در کونط گاردن^{۶۲} سوار کالسکه شده رفتیم، جمعیت زیاد بود، چراغان و آذین^{۶۳}، هورا کشیدند، از جلو کلوپ کنسرواتور و ویگ^{۶۴} گذشتیم، یکی توری و یکی ویگ اینجا جمع می‌شوند، هر دسته در کلوپ خودشان مثل رستوران [۲۸۱] شام و چای و قهوه دارند، یکدیگر را می‌برند، صحبت می‌کنند یا پلیتیک

۵۹. اصل: بارک وینزر

۶۱. اصل: دیفتریط

۵۸. اصل: بی‌آطریس

۶۰. اصل: جای اسم خالی است

62. Royal Italian Opera Covent garden

۶۴. توری و ویگ نام دو حزب مشهور انگلستان هستند

۶۳. اصل: آزین

می‌گویند. دیگر از میدان ترافالگار^{۶۵} گذشتیم، میدان وسیعی است، مجسمه نلسون آنجاست، در پایه مرتفعی در جنگ ترافالگار کشته شده مجسمه او را ساخته‌اند و میدان به اسم جنگ موسوم شده. از آنجا گذشتیم. رفتیم به تیاتر، در لژ نشستیم لژ بزرگ مزینی بود، ولیعهد، زن ولیعهد، دخترهای ولیعهد، پسرهایش، شاهزادگان آنجا بودند، تیاتر خیلی تیاتر عالی است، مطلقاً کاری زیاد دارد، خیلی مرتفع، پنج طبقه، امشب تمام بزرگان و نجبا و اعیان انگلیس اینجا هستند، زن‌ها با لباس سینه باز تمام کالا جواهر زیاد، لباس‌های فاخر، مردها با لباس رسمی در تمام این طبقات نشسته بودند، مجلس باشکوهی بود، گل زیاد در لژها بود، دسته گل‌های قشنگ، البته قیمتاً بقدر هفت هشت هزار تومان گل در آن مجلس بود، تمام اعظم در این تماشاخانه هستند آدم غیر معتبر نیست، در لژها جایکه مثلاً یک لیره می‌دادند می‌نشستند امشب به ده لیره رسیده بود، تمام با الکتریسته روشن است، همچو مجلس عالی باشکوهی به تصور نمی‌آید واز این بالاتر نمی‌شود، بوی عطر گل‌ها تمام تماشاخانه را گرفته بود، جای انیس الدوله خالی است که بگویند این همه گل‌ها نرزه می‌دهد، اگر اینجا بود نرزه باقی نمی‌ماند، تمام زن‌ها و مردها که نشسته بودند در حقیقت عرق گل بودند، این قدر گل در جلو لژها و دست اندازها بود و هر خانمی یک دسته گل بزرگ در دست داشت که کمتر از ده تومان البته نبود، بقدر هشت هزار تومان گل در اینجا بود، اپرا بود، ساز و آواز خیلی خوب و مطبوع بود، خواننده‌ها خوب خواندند، یکی مادام البانی بود از اهل امریک، خوب خواند، آن دفعه هم که انگلیس آمدیم همین جا خواند، حالا هم همانطور می‌خواند، آن وقت که جوان بود ولیعهد او را دوست می‌داشت، مادام ماری رز بود، خوب خواند، میس الاروس، مادام نوردیکا بودند، گویا همچو خاطر می‌آید که همین ماری رز باشد [۲۸۲] که چهار سال قبل شوهرش در بالون نشست رفت دیگر اثری از او ندیدند، رفت حالا هم می‌رود، خلاصه خیلی خوب تماشاخانه بود، ایتالین بود، آواز و ساز و حرف زدن، رقص هم می‌کردند، بسیار خوب تمام حرکات رقص با ساز موافق بود، در آخر هم اجماعاً رقص خوبی کردند، حقیقتاً هیچ وقت ما از آواز فرنگی لذت نمی‌بردیم، مثل بلبل می‌خواندند و صدای آن‌ها با صدای نی و ساز موافقت غریبی داشت، بسیار خوب بود، از آنجا مراجعت کردیم، شام خوردیم خوابیدیم.

از قرار خبر تلگرافی که امروز از طهران رسید نوشته بودند حاجی عالی‌خانم دختر

جان باجی که چند سال بود مفلوج شده بوده مرده است و در روزنامه‌های شهر طهران که نایب السلطنه لندن فرستاده بود نوشته شده بود هاجر خانم خواهر مجدالدوله ما در آقا کوچولو زن علی نقی خان هم مرده است.

لشب شنبه نیمه ربیع الثانی قوی ثیل هزار و سیصد و سیزده است، عمارت مبارکه سلطنت آباد است، شاهنشاه ارواحنافداه بحمداله تعالی ثم حمداً له در کمال صحت مزاج و خرمی و خرسندی نشسته‌اند و این اقل و احقر خانزادان علی نقی حکیم الممالک سابق و والی مبتدل حالیه در حضور مبارک به خواندن روزنامه مفتخر و مباهی بودم، با عینک کشیف خنده‌داری جناب آقای عزیزالسلطان پهلوی این بنده چراغ در دست دارند، سمت دیگر ادیب الممالک و حاجب الدوله باشی و اعتماد حضرت و احتساب الملک در حضور ایستاده‌اند، موکب همایون بعد از یک ماه توقف سلطنت آباد به سلامتی و اقبال به قصر یاقوت تشریف فرما می‌شوند، در روزنامه به اینجا رسیدیم که هاجر خانم خواهر^{۶۶} مجدالدوله را در روزنامه طهران نوشته بودند مرده است، یک دفعه حاجب الدوله و حسن باشی عرض کردند زنده است، نمرده، خیلی رفته^{۶۷} شد، برای یادداشت برحسب امر قلمی شد.^{۶۸}

روز چهار شنبه چهارم ذی قعدة:

امروز باید سیتی^{۶۹} لندن مهمان لرد میر بیگلریگی شهر [برویم] وقت ظهر رفتیم، نمی‌دانستیم، آنجا نهار خواهد بود، در منزل ته‌بندی کردیم، اگر چه آن دفعه دیده بودیم در خاطر ما نبود، بعد معلوم شد نهار مفصلی حاضر کرده‌اند، خلاصه در ساعت ۱۲ که ظهر بود ولیعهد به منزل ما آمده ما را برداشته در کالسکه نشسته با کمال توقیر و احترام به این تفصیل روانه سیتی شدیم، اولاً از در عمارت ما تا خانه بیگلریگی که قریب یک فرسنگ می‌شود، دو طرف راه سرباز و سوار زیاد با کمال نظم به جهة احترام ایستاده بود و در پشت سر آنها جمعیت خیلی زیاد از اهل شهر تماشاچی و غیره ایستاده بودند و با

۶۶. اصل: خامر

۶۷. عیناً رونویسی شد، ندانستیم چیست؟ شاید رقت بوده.

۶۸. این قسمت که در داخل قلاب قرار گرفته هنگام دوباره خوانی به خط حکیم الممالک و به دستور شاه در حاشیه صفحه ۲۸۳ نوشته شده است

۶۹. اصل: سیطه

تشریفات زاید الوصف در کمال شکوه و جلال رفت، از در و پنجره کوچه و هر کجا که ممکن بود کسی بایستد و تماشا کند البته بقدر دوست سیصد هزار نفر حاضر بودند و تمام د کاکین اطراف درها را باز کرده عوض متاع و اسباب فروشی آدم و مردم شهر ایستاده و بیدق‌های زیاد با انواع گل‌ها در پشت اوطاق‌ها و د کاکین و کوچه‌ها گذاشته، در کمال زینت و قشنگی آراسته بودند، طناب^{۷۰}‌های زیاد از کوچه‌ها آویخته و گل زیاد به آن‌ها بسته بودند که خیلی تماشائی بود و اسم ما را در اغلب پرده‌ها با لفظ مبارک باد نوشته بودند و الحق هیچ چیز از تشریفات و احترامات فروگذار نشده بود، با این ترتیب و تفصیل وارد عمارت بیگلر بیگی شدیم، لرد مر که بیگلربیگی است با نواب و شرفا و قضات و اعیان سیتی با لباس‌های قدیم نجبا و خرقه قاقم و زلف‌های عاریتی جلو ما افتاده ما را به عمارت و تالار بزرگی بردند، خود لرد مر خرقه قاقم^{۷۱} بلندی پوشیده بود که دو سه ذرع [۲۸۳] از عقب او کشیده می‌شد و جلو ما می‌رفت و من ملاحظه می‌کردم که مبادا پای خود را روی خرقه او بگذارم و سایر نواب و قضات و غیره با تور^{۷۲} زرین و عصاهای طلا در کمال شکوه جلو ما می‌رفتند تا وارد یک محوطه کوچکی شدیم که جلو او را قالیچه کشیده بودند، زن لرد مر که چندان جوان نیست و کامله زنی است و رؤیت خوشگلی هم ندارد با زن ولیعهد و سایر زن‌های معروفه شهر و شاهزاده خانم‌های محترم حاضر بودند، و وضع قانون اینجا طوری است که در این مواقع زن لرد مر مقدم بر زن ولیعهد است چنانچه ما هم در وقت رفتن از آنجا به تالار بزرگ با زن لرد مر دست و بازو داده از جلو می‌رفتیم و زن ولیعهد با ولیعهد و سایر زن‌ها و شاهزاده خانم‌ها از عقب ما می‌آمدند و با این تفصیل وارد تالار شدیم، در بالای تالار برجهای ملکه بالا می‌رفت و یک جائی بود که مشرف بر تالار بود، آن جا یک صندلی برای من گذاشته بودند و چندین صندلی و نیم تخت‌های دیگر گذاشته بودند که سایرین نشستند و بعد از نشستن ما شرفا و قضات و نواب در صندلی‌های دیگر نشسته شروع به نوشتن کاغذها نمودند و وضع مجلس طوری بود که شبیه به مجلس عقد کنان بود، خطبه [ای] لرد مر روی کاغذ نوشته بود، از روی صندلی برخاست و قرائت کرد، خیلی خطبه مفصل غرائی، تمام در تعظیم و تکریم ورود ما و خود ما بود، خیلی فصیح^{۷۳} و بلیغ بود و طولی کشید، وقت

۷۰. اصل: تنابهای

۷۱. قاقم: پستانداری است گوشته‌خوار از تیره واسو، پوست آن سفید و به غایت گرم است که بزرگان پوشند.

(فرهنگ معین)

۷۳. اصل: فسیح

۷۲. اصل: طور

خواندن خطبه تمام اهالی مجلس دست و چپ می زدند و داد می زدند و به تخته ها و میزها پا می زدند که صدای توپ می کرد. خطبه که تمام شد لارندسین قدیم پیرمرد خطبه لرد را ترجمه کرد، بعد ما هم جوابی در مقابل خطبه او گفتیم و لارندسین برخاست و جواب ما را ترجمه کرد، در بین جواب ما هم باز مردم دست زدند و چپ زدند و قال مقال شد و باز از مجلس صدای توپ بلند شد، خطبه که تمام شد برخاستیم باز لرد و شریف ها و قاضی ها و همان تشریفات، از جلو دست زن لرد به دست ما، از جلو ولیعهد و زن ولیعهد و سایرین از عقب ما رفتیم برای اطاق نهار. این تالار، تالار بزرگی خیلی قدیم و کهنه سیه قدیم است، باید هزار سال باشد که اینجا را ساخته اند، پنجره های تالار را نقاشی کرده به کلیسا بیشتر شبیه است تا به طالار، بعضی مجسمه های مرمر هم در تالار داشت. رفتیم سر میز نهار جای خودمان نشستیم، دست راست ما زن لرد مرد نشست، دست چپ ما خود لرد مرد نشسته بود، هشتصد نفر مهمان نهار خور در سر میزها از زن و مرد نشسته بودند، یک میز نبود، چندین میز پهلوی هم پهلوی هم گذارده بودند، هر میزی سی نفر، چهل نفر، پنجاه نفر نشسته بودند، اینقدر جا کم بود که یک بالاخانه بود آنجا موزیک می زدند، زیرا آن یک غلام گردش بود که آنجا را هم میز چیده بودند و مردم نشسته بودند، سیصد پیشخدمت مشغول خدمت بود که هر وقت راه می رفتند صدای [۲۸۴] توپ می کردند، خلاصه چند غذائی رد و بدل شد و سرها از باده ناب گرم شد و جارچی که پشت سر لردمرد بود فریاد کرد که آقایان خانم ها لردمرد میخواهد خطبه بخواند، دو نفر شیپورچی از طرف ما، دو نفر هم از آن طرف شیپور کشیدند، برای سکوت مردم، مردمی که بودند تمام دست زدند و کارد و چنگال ها که در دست داشتند به روی میزها زدند که صدای توپ بلند شد و بعد تمام ساکت شدند و لردمرد برخاست، خطبه غراء^{۷۲} مفصل مشروحنی در تعریف ما و ملکه و ولیعهد و دوستی انگلیس با ایران و خطبه غراء^{۷۳} با انگلیس خواند و مردم همه دست زدند و باز صدای توپ بلند شد و ما هم برخاستیم با تمام مردم به سلامت خوردیم و نشستیم، قدری که گذشت دوباره شیپورچی ها شیپور زدند و جارچی جارزد و ما برخاستیم و مردم همه دست زدند و ساکت شدند و مجلس نهار سکوت شد و دوباره لردمرد برخاست مجدداً خطبه قراء^{۷۴} مفصلی باز درباره ما مخصوصاً خواند و باز همه دست زدند و صدای توپ بلند شد و ما و همه برخاستیم و به سلامت خورده شد و نشستیم، قدری که گذشت ما خواستیم

۷۴. اصل: قراء

برخیزیم و به سلامت لرد وسیته بنوشیم، شیپورچی شیپور زد و چارچی جاززد و ما برخاستیم، مختصری به سلامت لرد گفتیم و ملکم خان ترجمه کرد، باز همه دست زدند و چه زد [ند] و صدای توپ بلند شد و نشستیم، همینکه رفته بنشینم مرد که صندلی را عقب برده فراموش کرده بود جلو بیاورد، دیدم خیلی فرو رفته، زود برخاستم، کم مانده بود زمین بخورم، چند نفر هم که جلو ما بودند ملتفت ما شدند و خندیدند، بعد شلوغ شد و گذشت، دوباره چارچی جار زد و شیپورچی ها شیپور کشیدند، ولیعهد برخاست، خطبه فصیح بلیغ مفصل مشروحی در تعریف و تمجید ما و دوستی با ایران و تعریف از لردمرد که به سلامت او خطبه خوانده بود قرائت کرد و مردم دست زدند و چه زدند و همه به سلامت او نوشیدیم، اغلب از خطبه های ولیعهد راجع به ما بود، دوباره چارچی جار زد و شیپورچی شیپور زد و گفت سالزبوری می خواهد خطبه بخواند، سالزبوری برخاست و از حفظ خطبه غراء مفصل مشروحی در پلتیک انگلیس و دوستی با دولت ها و دوستی با دولت ایران و ورود ما و مهربانی ما خیلی مشروح خواند، مردم در خطبه او خیلی شادی کردند و چه زدند و باز صدای توپ بلند شد، همه^{۷۵} غریبی شد و همه به سلامت نوشیدند، بعد از خطبه ها قدری که گذشت برخاستیم، به همان ترتیب باز بازوی زن لرد دست ما بود، سایرین از عقب، از تالار بیرون آمدیم، باز همان تشریفات و شریف ها، قاضی ها از جلو، به علاوه جلو ما چهار شیپور هم می زدند، آمدیم به اطاق اولی قدری راه رفتیم و قهوه خوردیم و سیگار کشیدیم و با ولیعهد آمدیم بیرون توی کالسه نشسته آمدیم [۲۸۵] برای منزل.

راهی که امروز رفتیم و مراجعت کردیم از این قرار است:

از عمارت بکنیک^{۷۶} هم به پارک سنت جیمس و کوچه پل مل که محل جمیع کلوپ های مشهور لندن است و از آنجا به میدان ترافالکار و کوچه استراند تا به سیتی و گلدهال^{۷۷} و مراجعت از گلدهال به ان بینکمنت که لبرودخانه است و کوچه نارتمبرلند^{۷۸} که محل مهمانخانه های بزرگ است و مراجعت از سنت جیمس پارک به بکنیک هم پلس.^{۷۹}

اسم پارک بزرگ که متصل به هاید پارک است کینزینگ طین پارک است. باز

۷۵. اصل: همه همه

76. Buckingham

۷۷. اصل: کلدحال

78. Northumberland

79. Buckingham palace

۸۰. اصل: کیسنگ طین

در مراجعت جمعیت همانطور مثل اول ایستاده بودند، وقت رفتن به سیه از پهلوی کلیسای سن پل گذشتم، این کلیسا به قدری بزرگ است که به قدر کوه دوشان تپه بلند و قطرش از دوشان تپه زیادتر است، از زیرش که می‌رفتیم یک کوهی به نظر می‌آمد، خیلی کلیسای بزرگی است، خلاصه رسیدیم منزل، با ولیعهد دست داده ولیعهد رفت و ما آمدیم به اطاق خودمان، قدری راحت کرده بعد با امین السلطان، ملکم خان، توی کالسکه نشسته و رانیدیم برای خانه ملکم و سفارت ایران. از هایدپارک گیزینگ طین پارک گذشتیم و از خیابان آخر محلات رفتیم خانه ملکم، در محلات آخر شهر است اما محله پرگلی است، تمام خانه‌ها جلوش باغچه ایست پر از گل، محله باصفائی است رسیدیم به خانه ملکم، پیاده شدیم، خانه ملکم خانه خوبی است، باغچه پرگلی جلو عمارتش است، اطاق‌های خوب، اسباب‌های خوب دارد، خیلی قشنگ است، میوه‌های خوب، شلیل، هلو، انگور و غیره حاضر کرده بود خوردیم، ملکم زنش را آورد معرفی کرد و می‌گفت خیلی زن من محترم است، اینجا سه دختر دارد، دو بزرگ دارد که نزدیک شوهر هستند اما بدگل هستند، یک دخت کوچک شش ساله داشت خیلی بامزه بود، شیرین با او صحبت کردیم، بعضی اسباب ملکم خان برای ما و عزیز السلطان پیشکش آورده بود، گفتیم تمام را صندوق بسته بیاورد منزل، یک کاکای مصنوعی داشت وقتی کوک می‌کردند، سیگار می‌کشید، خیلی چیز خوبی بود، قدری راحت کرده مراجعت به منزل کردیم، قدری راحت کرده رفتیم به منزل لرد گدوکان که مهرداد ملکه است، آنجا شام مهمان بودیم، با امین السلطان [و]OLF توی کالسکه نشسته رفتیم، مخبرالدوله، امین خلوت ناصرالملک، همراه ما بودند، رسیدیم، پیاده شدیم. خود لرد و زنش تا درب در به استقبال آمده بودند، دست دادیم، زن لرد خیلی بدگل و پیر است، جواهر زیادی زده بود، جواهر اینجا خیلی کم قُرب است و هیچ شآن ندارد، هر کس را نگاه می‌کنید تمام سر و سینه‌اش نیم تاج و سینه ریز الماس برلیان است، تمام این عمارت مرمر است، پله‌ها و دیوارها تمام مرمر ایتالیایی است که سفید و رگ سیاهی دارد، رفتیم بالاخانه، اطاق‌های [۲۸۶] بسیار خوب تو در توی عالی داشت، مبل‌های بسیار خوب داشت، ولیعهد آنجا بود، دست دادیم، سالزبوری و بعضی از اعظم شهر و محترمین حاضر بودند، زن سالزبوری و بعضی زن‌های دیگر بودند، خود لرد را اول که دیدم تصور کردم بچه است، قد کوتاهی داشت، ریش و سبیل هیچ نداشت، تعجب کردم بچه چطور لرد شده است، بعد کم‌کم که نگاه کردم دیدم پیرمرد است و ریش و سبیل خودش را می‌تراشد، قدری توی اطاق‌ها راه رفته

صحبت کرده امیدیم سرشام، تمام این عمارت پر از گل است، اطاق شام هم میز بسیار عالی چیده بودند پر از گل، به قدر سی نفر سر میز بودند، جاهای خودمان نشسته طرف دست راست من زن سالزبوری بود، طرف دست چپ من زن لرد بود، زن سالزبوری بسیار زن محترم قد کوتاه پلتیک دان عاقل خوبی است، تمام فنون پلتیک را می داند، در حقیقت وزیر خارجه است. پهلوی امین السلطان زن یکی از لردهای انگلیس که خیلی مقبول بود و جواهر زیاد زده بود نشسته بود، به امین السلطان گفته بود هر کس شانش زیاد باشد خوب نیست به شاه چون شانش زیاد بود پهلوی این دو زن پیر بد نشسته است، من که شآن ندارم پهلوی شما نشسته ام، خیلی با امین السلطان حرف می زد، پهلوی امین خلوت هم یک زن بسیار خوب خوشگلی نشسته بود اما پهلوی ما اینطور بود. خلاصه شام تمام شد، آمدیم اطاق دیگر، قهوه خوردیم، سیگار کشیدیم، با یکان یکان حرف زدیم و صحبت کردیم. بعد پائین آمده سوار کالسکه شده آمدیم منزل، امشب بعد از این همه خستگی ها در این عمارت که منزل ما است بقدر هزار و پانصد نفر زن و مرد به بال و رقص از اعظام و محترمین و وزرا و سفرای خارجه مهمان هستند که باید آنجا رفت، قدری که راحت شدیم وزیر دربار، چم برکند، ایشک آقاسی باشی آمدند که مهمان ها حاضرند، همانطور با عصاها جلو ما افتاد، ما هم لباس تمام رسمی پوشیده، بقدر پانزده نفر از همراهان ما هم لباس رسمی پوشیده از پله ها رفتیم بالا، چه بالائی، تمام اطاق ها مزین به چراغ های برقی تالارهای بسیار عالی و مبل های مزین، ولیعهد جلو آمد، دست دادیم، بعد رفتیم توی اطاق دیگری که زن ولیعهد هم آنجا بود، با زن ولیعهد دست دادیم و بعد بازو به بازوی زن ولیعهد دادیم، ایشک آقاسی ها از جلو، من و زن ولیعهد از عقب، ولیعهد و سایر شاهزاده خانم ها و شاهزاده ها حرکت کردند، اطاق به اطاق تالار به تالار، از کوچه میان دو صف زن و مرد گذشتیم و تا رسیدیم به تالار بزرگ رقص، این تالار بزرگ و سایر تالار و عمارت ها مملو بود از زن و مرد، بقدر هزار و پانصد نفر بلکه هم بیشتر امشب دعوت دارند، این تالار رقص خیلی بزرگ است، چراغ های برق زیاد دارد، یک بالخن دارد که آنجا موزیک می زدند، یک ارگ خیلی بزرگی هم در همین بالخن است [۲۸۷]، می گفتند این ارگ را پرنس آلبرت شوهر ملکه درست کرده است، از وقتی که مرده است دیگر این ارگ را کسی نزده است و خیلی ارک بزرگی است اما موزیک می زدند. این تالار مملو است از زن و مرد، وزرای محترم منصوب و معزول و سفرای خارجه تماماً، اگر بخواهیم اسامی آنها را بنویسیم یک روزنامه مخصوص می شود، همین

قدر می‌نوسیم که تمام اعظام و معتبرین و رجال دولت انگلیس از زن و مرد حاضر بودند، تمام زن‌ها لخت، سینه‌هاشان باز بود، تمام جواهرهای برلیان زده که تمام اطاق و تالار را برلیان پر کرده بود، بالای این اطاق یک شاه‌نشینی است که دو سه پله می‌خورد آنجا چند صندلی برای ما گذاشته بودند، رفتیم آنجا نشستیم، زن و لיעهد و خود و لיעهد و شاهزاده‌ها هم نشستند، جلو ما هم به یک اندازه‌ای از تالار باز بود برای رقص، قدری که نشستند و لיעهد و زن و لיעهد، پسرهای و لיעهد و دخترهای و لיעهد، شاهزاده خانم‌ها برخاستند برای رقص، اما من جای خودم نشسته بودم، قدری که رقص کردند آمدند نشستند، خستگی گرفته دوباره برخاسته رقص کردند، باز نشستند، باز خستگی گرفته رقصیدند، بارون استال وزیر مختار روس هم می‌رقصید، به رستم پاشای وزیر مختار عثمانی تکلیف کردم که رقص کند گفت حالا پیر شده‌ام اما پیش خوب می‌رقصیدم، خلاصه ده دوازده مرتبه همینطور هی رقص کردند و نشستند هوای اطاق گرم بود، من هم خسته شده بودم و خوابم گرفته بود، عزیزالسلطان هم پیش ما بود، خسته شد، رفت خوابید، این تالار بزرگ هم پر شده بود از بوی عطر که آدم گیج می‌شد، این رقص‌ها را امشب کردند: والس، پلکار، مزورکا، کادریل، بعد از این که ده دوازده مجلس رقص شد، برخاسته آمدیم به اطاق دیگر که میزی آنجا چیده بودند، باید سوپه کرد، تمام مردم هم آنجا جمع شدند، قدری همین‌طور ایستاده چیز خوردیم و صحبت کردیم، سوای دوک دوک کامبریج و خواهرش دوشس دوتک که مادرشان مرده است در این مجلس حاضر نبودند دیگر همه بودند، چون من خیلی خسته بودم با زن و لיעهد دست دادیم خود و لיעهد هم تا درب پله به مشایعت ما آمد از آنجا او را گذاردیم خودمان آمدیم منزل خودمان راحت کرده خوابیدیم، اما و لיעهد و سایرین دوباره برگشتند به همان تالار که برقصند، تا دو ساعت دیگر مشغول خواهند بود، اغلب از مهمان‌ها هم تازه می‌آمدند تا هوا روشن بود این‌ها می‌رقصیدند.

روز پنجشنبه پنجم ذی‌قعدة:

امروز پنج ساعت و نیم از ظهر گذشته باید به خانه و لיעهد برویم، امروز صبح را کاری نداشتیم و به خیال خودمان بودیم، هوای لندن ابر است و تیره، آفتاب کم دیده می‌شود، دو روز بود از بواسیر خون و اشده بود الحمد لله [۲۸۸] حالا بند آمده احوالمان خیلی خوب است، عزیزالسلطان هم ماشاالله احوالش خیلی خوب است، روزها توی دریاچه

کشتی می‌نشیند بازی می‌کند، گاهی بازار می‌رود، خیلی به او خوش می‌گذرد، کم‌کم خوب به وضع فرنگستان عادت کرده اما من رخت به قدری کثیف و چرک است که پیراهنم مثل قاب دستمال است، تنم متصل عرق دارد، خیلی چرک و کثیف شده‌ام تا حالا هم در لندن حمامی پیدا نکرده‌ام بروم یعنی دقیقه [ای] فرصت هم ندارم که بتوانم حمام بروم، حالا گفته‌ام حمامی پیدا کنند بلکه فردا بروم، اما تا حالا که نرفته‌ام، نهاری خوردیم و گفتیم دو سه کالسکه حاضر کردند که باغ وحش برویم، چون در سفر اول که به لندن آمدیم به همین باغ وحش رفته بودیم میخواستیم ببینیم این سفر تازه چه دارد، من با ناصرالملک و لرد ورس مهماندار دوم در کالسکه نشسته سایر همراهان هم که با ما بودند و اسامی آنها از این قرار است در کالسکه‌های دیگر نشسته رانندیم برای باغ وحش، صدیق السلطنه، مهدیخان، اکبرخان، آقاداتی، باشی، شاپور رسیدیم به پارک رنجیس پارک که باغ وحش توی این پارک است، پارک بزرگ است اما در آخرهای شهر است، کسی از اهل شهر به این پارک نمی‌آید، اشخاصی که در آخرهای شهر خانه دارند و بچه‌ها برای بازی زیاد به این پارک می‌روند، بچه‌های بزرگ بازی مخصوص اینجا می‌کنند که اسمش کریکط است، بعد داخل باغ وحش شدیم، زن و مرد زیادی بود، هر جا ما می‌گشتیم دور ما جمع می‌شدند، دخترهای خوشگل توی آنها خیلی بود، دم قفس شیرها رفتیم، هفت هشت ده تا شیر و پلنگ لاغر داشت از همان شیرهای معمولی، دو فیل که روی آنها تخت زده بودند و هر کس می‌خواست پول می‌داد و سوار می‌شد توی باغ می‌گشت با دو شتر اسباب زده هم دیدیم، مهدی خان و باشی را گفتم سوار شتر شدند، یک دختره هم رفت با آنها سوار شد، سه نفری با دختره شتر را راه می‌بردند، مهدی خان روی شتر اداها درآورد، خیلی خندید [ایم، بسیار بامزه بود، بعد رفتیم پهلوی شیرآبی، حوض درست کرده بودند توی حوض بود، همین که از دور ماهی به او نشان می‌دادند می‌پرید و از روی هوا می‌گرفت، بعد با آن دست و پای گوش ماهی را به بالاخانه آنجا برده می‌گذاشتند^{۸۱} این بالا می‌رفت و ماهی را خورده دوباره از همان جا توی آب پشتک می‌زد، دیگر میمون شکار، مرغ‌های رنگی، طوطی‌های مختلف، سایر حیوانات مثل باغ وحش‌های دیگر که دیده بودیم زیاد داشت، مار بسیار بزرگی اینجا دیدیم که در آکواریوم^{۸۲} برلن هم همچو چیزی نبود، قطرش به اندازه کنده

۸۱. معنی عبارات صحیح است اما فصیح نیست، به نظر می‌رسد افتادگی هائی دارد.

۸۲. اصل: آکواریوم

چنار و درازیش ده ذرع بود، هیچ همچو اژدهائی هیچ جا دیده نشده، یک شامپانزه هم داشت قدری کوچکتر از شامپانزه برلن بود، توی قفس دیدیم، شامپانزه کج خلقی بود، من به طرفش دست تکان می‌دادم، تهدیدش می‌کردم، او خیلی می‌ترسید و خیلی متغیر می‌شد از غیظش کاه زیادی را که آنجا ریخته بود جمع کرده روی من می‌ریخت، صاحبش از این کار خیلی اوقاتش تلخ بود، پول زیادی داده این را خریده است، می‌ترسید مبادا همینکه به او تشر می‌زنم بترسد و شاید از ترس یک دفعه بمیرد و آنوقت مبالغی قیمة میمون به او ضرر بخورد، همین که من جهة اوقات تلخی صاحب میمون را فهمیدم دست کشیدم، این شامپانزه به عینه خواجه‌های سیاه چاق است، تفاوتی که با آنها دارد اینست که حرف نمی‌زند، رئیس این باغ وحش یکی پیرمرد ریش سفید و دیگری مرد قدبلندیست که ریش سفید و سیاه دارد، هر دو جلو ما افتاده جانورها را نشان می‌دادند چون باید در ساعت پنج و نیم به خانه ولیعهد برویم حقیقت نتوانستیم تماشای درستی بکنیم [۲۸۹] متصل ساعت دستان بود و نگاه می‌کردیم که وقت کی می‌رسد. سوار شده این دفعه از کوچه رِجن استریک^{۸۳} گذشتیم بعد آمدیم به کوچه پیکادلی آن‌هم کوچه بزرگی است مثل کوچه رنجیس اسطریط^{۸۴} کوچه رنجیس اسطریط خیلی پاکیزه و وسیع است، در حقیقت بازار است دو طرف دکان‌ها هست، دکان‌های عالی، امتعه زیاد، همه دکان‌ها ممتاز است و جمعیت آمد و شد به قدری است که اندازه ندارد، در جلو دکان‌ها جمعیت ایستاده در مردم^{۸۴} و کوچه پیاده می‌روند و می‌آیند، در وسط کالسکه و عراده و امنی بوس به قدری که زمین کوچه پیدا نیست و شخص تعجب می‌کند که چطور از یکدیگر می‌گذرند و محال است در این کوچه کالسکه بتواند تند برود، با وجود این اگر مهارت کالسکه‌چی‌ها و قدرت پلیس این شهر نباشد روزی هزار اتفاق می‌افتد، قدرت پلیس طوری است که به یک اشاره دست جلو تمام را نگاه می‌دارد کالسکه هر کس باشد فوراً می‌ایستد، گفتگو ندارد، در پیکادلی هم جمعیت زیاد است نه آنقدر که در رنجیس اسطریط دیدم، تماشای اینجا را شخص در کالسکه نباید بکند، چون که در کالسکه متوحش است چه اتفاق بیفتد، اگر آدم در کنار بایستد و تماشا کند سیاحت غریبی دارد. آمدیم منزل، شب باید برویم به تیاتر آمپیر، این جا را ساسون‌ها اجاره کرده و اسباب فراهم آورده، مخصوصاً برای امشب که ما برویم، سوپه خوبی هم

(در متن اصلی نام خیابان مزبور به دو صورت مذکور در فوق نوشته شده است) 83. Regent street

۸۴. احتمالاً به جای کلمه «پیاده‌رو» «مردرو» آمده است.

حاضر کرده است، در حمیت ما مهمان ساسون‌ها هستیم، در ساعت نه و نیم رفتیم در سر راه باز همان طور جمعیت بود، زن و مرد هورا می‌کشیدند، تعارف می‌کردیم با دست و می‌رفتیم تا به تیاتر رسیدیم، ولیعهد، زن ولیعهد، پسرها و دخترهای او، وزراء و اعیان انگلیس، سفرای خارجه و معتبرین زن و مرد در اینجا هستند، رسمی نیست اما لباس نیم رسمی پوشیده‌اند، زن‌ها همان طور با لباس شب باز و سینه باز آمده‌اند، جواهر زده‌اند، با گل و دسته گل لژها را معطر کرده‌اند، بقدری جواهر و الماس هست که قدر هر جواهر در آنجا تمام است. امین‌السلطان، عزیزالسلطان و ایرانی‌ها جمعی بودند، وضع این تیاتر دخلی به سایر تیاترها ندارد، خیلی بزرگ است، همه مطلقاً است، در زینت داخل هم بعضی جاها مرمر کار کرده‌اند، با الکتریسیته روشن می‌شود، پنج مرتبه دارد، مرتبه اول از زمین بلند نیست، دور ستون دارد. و رو به عقب خیلی جا دارد، در حقیقت مثل این است که سایر مرتبه‌ها معلق است، آن زیر صندلی‌ها [ای] زیاد گذاشته‌اند، مرتبه‌های دیگر بالای این مرتبه است، مرتبه اول لژ ندارد، دوره به هم متصل است، مگر در بعضی جاها، در چند جا از تخته فاصله ساخته‌اند، جایی که ما نشسته‌ایم خیلی وسیع است، عقب آن پله‌ها دارد، مرتبه به مرتبه مردم آنجا پشت سر ما زیاد نشسته بودند، برای ما در جلو صندلی گذاشته بودند [۲۹۰] تمام زن و مرد نجبا بودند که نشسته بودند، با ولیعهد و زن ولیعهد و شاهزاده‌ها نشستیم، ایرانی‌ها پشت سر ما تک‌تک میان زن‌ها و مردها نشسته بودند، مگر ابوالحسن خان تنها افتاده بود و در جایی که اسباب خنده‌ما شده بود در یک طرف همه زن‌ها بودند و دخترها، در این میان ابوالحسن خان گردن کشیده نشسته بود، خیلی خنده داشت، بازی و پرده‌ها زیاد تماشا داشت، البته قریب سیصد نفر رقص دختر و زن و مرد و پسر بود، دخترهای کوچک بود، همه لباس‌های فاخر بطوریکه هیچ جا ندیده بودیم، لباس‌های درخشنده مشع رنگارنگ، البته چهل و پنج‌هزار تومان خرج آن‌ها شده، هر دفعه که پرده می‌افتاد لباس‌ها را عوض می‌کردند، بهتر و رنگین‌تر می‌پوشیدند، بسیار خوب میرقصیدند. این تیاتر را بواسطه اینکه بازی‌ها [ای] سبک و جلف در آنجا در می‌آوردند، زن ولیعهد و شاهزاده‌ها هرگز ندیده‌اند، امشب خوشحال بودند که بواسطه این مهمانی و خاطر ما آمده‌اند اینجا را ببینند، در یک پرده آنها که معلق می‌زنند لوطی‌ها آمدند بواسطه حضور خانم‌های معتبر لباس چسبان نهوشیده‌اند، با قبای سیاه معلق می‌زدند، خیلی غریب بود با این لباس سنگین اینطور معلق زدن که در هیچ سیرک ندیده بودیم. بعد ستون‌های بلند نصب

کردند، طناب‌ها بستند، معلق زن‌ها آمدند، از طناب‌ها بالا می‌رفتند چرخ می‌خوردند، در همان بین به طناب دیگر جستن می‌کرد، می‌گرفت، طناب‌های دیگر را و چرخ می‌زد، هیچ میمون نمی‌تواند اینطور اعمال بکند، همه اینها تماشا داشت، اما ما خسته شده بودیم، قریب دو ساعت و نیم آنجا نشسته بودیم، مثل جاهای دیگر نبود که بعد از افتادن پرده برویم بیرون شربت بخوریم راحت کنیم، در یک جا نشسته بودیم، خواب ما را گرفته بود، زن‌ها و رقاص‌ها همه خوشگل بودند. خلاصه بعد از اتمام تیاتر برخاستیم، از پله‌ها بالا رفتیم، جایی بود بزرگ و گرد، در آنجا ساسون‌ها سوپه حاضر کرده بودند، در وسط میز بزرگی بود، ما با خانواده سلطنت آنجا نشستیم، سایرین در میزهای گرد کوچک که در اطراف گذاشته بودند نشستند، تمام اشخاصی که در تیاتر بودند سوپه خوردند، در حقیقت شام مفصلی بود ما هم شام خورده بودیم، اشتها نداشتیم، مجبوراً غذائی خوردیم، دوک دکامبریج هم آنجا بود، اگر چه عزادار است بواسطه فوت مادرش، امشب آمده در گوشه‌ای علیحده نشسته است، خواهرش دوشس دوتک نیامده است، دوک دکامبریج در تماشاخانه هم بود گوشه‌ای خود را پنهان کرده تماشا می‌کرد، او هم سوپه خورد، بعد از سوپه خواب آلوده و خسته و مانده خیلی دیر بعد از نصف شب آمدیم منزل خوابیدیم.

امروز در ساعت پنج بعد از ظهر خانه ولیعهد رفتیم، در باغ مهمانی بود، ملکه آنجا بود [۲۹۱] می‌بایستی اول تفصیل این مهمانی را می‌نوشتیم، بعد تفصیل تیاتر را، اشتباهاً مقدم و مؤخر شد. در ساعت به خانه ولیعهد رفتیم، ولیعهد استقبال کرد، با او رفتیم، ملکه را که در آنجا بود در ورود ملاقات کردیم، معانقه به عمل آمد، دست دادیم، نشستیم در چادر کوچکی [که] در میان باغ روی چمن زده‌اند، خانواده سلطنت آنجا بودند، باغ بسیار مصفا ایست، زمین چمن مثل مخمل، روی آن راه می‌روند، گل کاری و درخت‌ها تک‌تک، چادرهای کوچک به جهة مردم یک یک زده‌اند، یک چادر بزرگ در کناری زده‌اند مردم آنجا عصرانه بخورند، میز بزرگی گذاشته‌اند و البته دو هزار زن و مرد و دختر بود، همه خوشگل، نجیب، در حقیقت تمام خانواده‌ها، بزرگان، نجبا، وزراء، سفرا، اینجا بودند که اگر تفصیل بنویسیم کتابی می‌شود، چون جمعی را از زن و مرد امروز می‌بایستی از حضور ملکه بگذرانند ما برخاستیم با دو پسر ولیعهد در باغ گردش کنیم، همین طور که می‌رفتیم زن و مرد راه وسیعی باز می‌کردند تعارف می‌کردند، ملکم خان همراه بود، بعضی را معرفی می‌کردیم دست می‌دادیم، صحبت می‌کردیم، قدری هم

در جلو چادر بزرگ که میز گذاشته بودند ایستادیم، بعد در چادر کوچکی که در گوشه‌ای بود نشستیم، پسر کنت^{۸۵} دپاری را اینجا دیدیم، حالا در انگلیس متوقف هستند، پدرش سویس رفته او هم، با ما^{۸۶} نشست صحبت کردیم، بعد آمدیم نزدیک ملکه، سلام و معرفی تمام نشده بود، ما هم پهلوی او نشستیم، یک یک از جلو او می‌آمدند، ایشیک آقاسی باشی لرد چامبرلین معرفی می‌کرد، به بعضی ملکه دست می‌داد، با بعضی صحبت می‌کرد، از این وضع خوشمان آمد، یک ربع طول کشید، ملکه می‌گفت سیاتیک یعنی عرق النساء دارم، نمی‌توانم بایستم، نشسته پذیرائی می‌کنم بعد ملکه رفت به ویزر^{۸۷} ما هم گردش کنان تا دم در آمدیم که برویم: پسر من پانسیه پسر لوئی فیلیپ را که از شاهزادگان اسپانیا محسوب می‌شود اینجا دیدیم، جوان است اما علیل و ضعیف، نمیتوانست بایستد، پدرش اینجا نیست، دختر ایزابل ملکه سابق اسپانیا زن اوست، دختر خوشگلی نیست با او صحبت کردیم، احوال مادرش را پرسیدیم، آمدیم منزل، در آنجا در چادر که نشسته بودیم شاهزاده کوری بود از شاهزاده‌های آلمان. دل ما به او سوخت [۲۹۲] شاهزاده روی صندلی نشسته بود، چشمش باز بود نمی‌دید.

جمعه ششم ذی قعدة

امروز صبح جنرال^{۸۸} انگلیس در همین پارک جلو منزل ما یک توپی آورده بود که به نظر ما برساند، رفتیم، توپی است که مخترع این توپ ما کسیم ینگه دنیانی است و این توپ هم به اسم همین شخص معروف است، توپ بسیار عجیب است لوله‌ای دارد که در زیر آن لوله آبی^{۸۹} تعبیه کرده‌اند که بواسطه انداختن گرم نشود و در صفحه خارج چهارصد فشنگ می‌گذارند و در زیر این توپ خزانه‌ایست، آن صفحه را آنجا گذاشته و یک صندلی در پشت سر دارد و آنجا می‌نشینند قراول می‌روند و یک جایی در پشت توپ قرار داده‌اند که جای دو شخص بزرگ است، آدم می‌نشیند قراول می‌رود، دست که آنجا می‌گذارند متصل فشنگ‌های فلزی که در صفحه هست خالی می‌شود و بسته‌های فشنگ از زیر می‌ریزد و فشنگ‌ها هم مثل فشنگ مارتین است، ما خودمان انداختیم، عزیزالسلطان و مجدالدوله هم انداختند خیلی تماشا داشت. آمدیم اطاق، یک بعد از ظهر

۸۵. اصل: کتظ

۸۶. اصل: هم

۸۷. (?)

۸۸. اصل: جنرال

۸۹. اصل: لوله تعبیه آبی کرده‌اند.

باید برویم به اسب دوانی، نمی دانستم آنجا نهار است، نهاری صرف کردیم، راه افتادیم، در کالسکهٔ ماولف و ملکم خان بودند، رفتیم از دم پارلمنت^{۹۰} گذشتیم به گار راه آهن که باید اسب دوانی برود رسیدیم، ترن حاضر بود ولیعهد و دو پسرش و لرنسون آنجا بودند، نشستیم، صحبت کنان می رفتیم، خیلی تند می رفت، رسیدیم به قصر اسطرابری هیل (strawberry Hill)، در آنجا قدری توقف کردیم، ولیعهد می گفت چرا ایستاد، بنا نبود بایستد بعد راه عوض کرد، آمد به اسب دوانی، از گار پیاده شدیم، دم گار یک دالانی مسقف است که از دو سمت ستون داشت و یک دیوار چوبی هم بود و بین این دیوار و این دالان همه گل کاری است، و خیلی باصفاست و این دالان طولانی است، تمام دالان را بیدق زده اند، قریب هزار قدم که رفتیم رسیدیم به اسب دوانی که اسم اسب دوانی این است (kempton park) کمپطن پارک، بالا خانه ای دیدم که مخصوص برای ما ساخته اند و در هجده روز این بنا را به اتمام رسانده اند و تازه تمام شده، سایر بالاخان های کهنه که قدیم ساخته اند در جلو به ترتیب دیده می شد، از پله ها بالا رفتم، چمن باصفائی در جلوه است، منظر خوبی داشت، از اعیان و زن های محترم خیلی آمده بودند، مردم های بی خیال متفرقه هم بسیار بودند خصوصاً در آنجائی که سر اسب ها شرط می بستند، که یک قال و مقال غریبی بود، صدا از صدا نمی افتاد، فریاد می کردند، شرط می بستند، یک نصف دوره اسب دوانند، هفت هشت اسب بود، نصف دوره مثلاً از میل اکبر آباد تا پای پله، بعد گفتند فلان اسب پیش افتاد، ما برخاستیم چند پله بالاتر رفتیم، اطاقی بود نهار حاضر کرده بودند، با وجود اینکه نهار خورده بودیم باز نهاری خوردیم، «انگلیس ها شلیل را نکتارین می گویند (nectarin)» [۲۹۳] ولیعهد، اعظم همه در سر نهار بودند، بعد از نهار به جای اول آمدیم، یک دور دیگر اسب دوانند، بعد ولیعهد گفت برویم پائین از نزدیک اسب ها را ببینید، پائین آمدیم، جنجال غریبی دور ما بود، از اعظم و اجامر^{۹۱}، چابک سوارها اسب ها را از جلو ما رد کردند، اسب و مادیان های خوب داشت، بعد از تماشا دوباره بالا رفتم یک دور دیگر هم دوانند، چون خیال حمام داشتم، برخاستم که بیایم، از اسب دوانی دو دور باقی مانده بود، با ولیعهد به همان دالان گل که اول رسیده بودیم آمدیم، سوار گار راه آهن شدیم، به لندن آمدیم، در گار ولیعهد رفت، باولف [و] ملکم خان نشستیم به منزل آمدیم، خیلی حسته بودم،

۹۰. اصل: پارلمند

۹۱. اجامر: گروه غوغا طلب، اوباش، مردم ولگرد (فرهنگ معین)

عرق کرده‌ام، عصرانه و چائی صرف شد، در ساعت شش و نیم به خانه لرد رزبری مهمانم، لباس رسمی پوشیده با امین‌السلطان، ولف، ملکم خان رفتیم، اگر چه ولف از این طبقه نیست و ضد با این طبقه است همراه بود، چون لرد رزبری از طبقه لیبرال است و از دسته گلاستون است. جوان خوش روی کوتاه قدی است، ریش و سبیل را می‌تراشد، خلاصه وارد اطاق شدیم، خانه‌اش خانه ساده‌ایست، اما خیلی خوب است، از در که وارد شدیم جلوخانی داشت و مهتابی در جلو عمارت بود که به منزله حیات عمارت بود، اما در مرتبه بالا بود، ولیعهد انگلیس، دوک دوشامبرن گلاستون، گرانویل، لرنسن یک شاعر معروفی نقاش پیرمرد بلندقدی که یک پرده صورت گلاستون را خیلی خوب ساخته بود و بالای دیوار همین عمارت کوبیده بود، بهترین نقاش‌های لندن است، جمعی دیگر از معارف و معتبرین شهر لندن همه در اطاق ایستاده بودند، تمام اهل مجلس مرد بودند، زن هیچ نبود، همینطور به اطاق دیگری که میز شام چیده بودند رفته نشستیم، همه جهة سی نفر بیشتر سر میز نبودند، نشستیم، گلاستون دست راست و لرد رزبری دست چپ ما، ولیعهد و لرد گرانویل روبرو نشسته بودند، از همراهان ما هم امین‌السلطان، ملکم خان، میرزا محمدخان، ناصرالملک بودند، یک قدر شام خوردیم، شام که تمام شد برخاستیم، از اینجا رفتیم به آلبرت حال، ولیعهد پیش رفته بود که آنجا را منظم کند، آلبرت حال محوطه بزرگیست، گنبد بزرگی دارد، تفصیل آلبرت حال همان است که در روزنامه سفر سابق نوشته‌ام، در مرتبه بالای این که از همه بالاتر است ستون‌ها دارد و ایوانی جلو آمده در باقی طبقات همین طور دوره جاست که صندلی‌ها گذاشته مردم نشسته‌اند، زمین و مرتبه‌های بالا و پائین پر از جمعیت بود، زن زیاد هم بود، ولیعهد، زن ولیعهد، دخترها، پسرهایش، جمعی دیگر از شاهزاده خانم‌ها جلو آمده ما را به سطح زمین آلبرت حال برده، میان مردم صندلی برای ما و برای خودشان گذاشته بودند، نشستیم، هوای آنجا [۲۹۴] خیلی گرم بود، چنان هوا بود که آدم خفه می‌شد، خواننده زیادی هم بود، یک مرد، دوزن خواندند، بعد تک تک هم خیلی خواندند، گر هم که دسته به دسته باشند همه یک دفعه با هم می‌خواندند، قریب پانصد نفر خواننده بود، هی طول می‌دادند، من کم مانده بود از گرما غش کنم، خیلی بد و سخت گذشت، تا آخر با کمال سختی و بدی نشستیم تا وقتی تمام شد سوار کالسکه شدیم. با نهایت خستگی، کسالت، کثافت به منزل مراجعت کرده بعد از ساعتی خوابیدیم، امشب در سر شام روزبری پارچه‌های یخ بزرگ مخروطی بود، خیلی صاف و براق و کلفت، پرسیدم این

یخ ها را از کجا می آورند گفت از دریاچه های شمال ینگى دنیا که یخ طبیعى مى کند بریده و با کشتى به لندن مى آورند، ارگ بزرگى هم در آلبرت هال بود.

روز شنبه هفتم ذى قعدۀ

از خواب برخاستم به حمام رفتم، حمام ترکی است، بسیار خوب حمامى بود، شست و شوى خوبى شد، بسیار چرک بودم، مجدالدوله هم همراه ما لخت شده بود، قبل از این که لخت بشوم یک دکانى دم در حمام بود که متعلق به این حمام است، آنجا رفتم، عطر، ماهوت، پاک کن و بعضى شیشه های عطر داشت، دو دختر بسیار خوشگل هم در آنجا بودند، به میرزا محمدخان فرمودیم عطر [و] بعضى از آن اشیاء را ایتىاع کرد، بعد از حمام بیرون آمدم، آمدم منزل، نهار خوردیم. ملکم خان عرض کرد که قونسول ایران که از اهل انگلیس است یک توپى پیشکش کرده و در پارک جلو عمارت حاضر کرده که به نظر مبارک برساند و چند عکاس هم حاضر شده اند که عکس بیندازند، بعد از نهار به باغ رفتم، بله توپ خوبى است، از سیستم ما کسیم که روز پیش دیده بودیم نبود، اما این هم بد نیست، وضعش این است که یک جعبه گردى ساخته اند و در آن فشنگ چیده اند، وسط توپ جانی ساخته اند که این جعبه را مى گذارند و در پشت توپ یک دستگیره قرار داد [ه] اند که مى چرخانند مثل سازه های دستی و به همان وضع توپ ما کسیم فشنگ ها خالى مى شود، انداختند، تماشا کردیم، آمدم اطاق، کالسه که حاضر بود، باید به خانه دوک دکامبریج و گلاستون و گرانویل برویم، با ملکم خان و ناصر الملک سوار شدیم، در کوچه های لندن و کوچه های بسیار دیگر پریچ و خم رفتیم تا رسیدیم به خانه دوک دکامبریج، در زدند، قاپوچى آمد، الحمدلله نبود، رد شدیم، به خانه گرانویل رسیدیم، گرانویل بود، وارد شدیم، گرانویل از دسته لیبرال است و یک وقتى وزیر خارجه بوده، آدم بى چیزى [است] نسبت به سایر معتبرترین و لردها، خانه داشته فروخته است و این خانه را کرایه کرده است، خودش شبیه به یک عنتر سفید است، بعد رفتیم پیش زنش، زن قد بلند حد وسطى داشت، دو دختر بسیار خوشگل داشت و دو پسر به سن پنج شش ساله، بعد آمدم پائین سوار شدیم به خانه گلاستون رفتیم. درى زدند، قاپوچى آمد، معلوم شد نیست، برگشتیم، راست به منزل آمدم، دوک دوسدرلند آمده بود او را ببینیم، این دوک دوسدرلند داستانى دارد که لازم است اینجا بنویسیم، در آن سفر که ما به انگلیس آمدم مهمان این شخص شدیم در ترنطام، این شخص بسیار متمول محترمی

است، در لندن بعد از عمارت دولتی هیچکس بهتر از او خانه ندارد، زنی داشت بسیار محترم که در تمام مهمانی‌ها اول بر همه بود و یک دختر بسیار خوشگلی هم داشت که دیده بودم، بعد از چندی بعد از آن سفر ما این دوک عاشق شد به یک زنی پست [۲۹۵]، زنش اطلاع به هم رسانید، آن دختر خوشگلش هم مرده بود، غصه زیاد خورده مرد، دوک هم این زن پست را گرفت، چون زنش محبوب ملکه بود ملکه و تمام اهل انگلیس از این فقره متألم شدند و زنش را در هیچ مجلسی راه ندادند، این هم مجبور شده است در ییلاقاش می‌ماند حالا از ترنظام آمده است، در آن سال که دیدم اگرچه ریش داشت اما خوشگل بود، جوان بلندبالائی بود، امروز دیدم پیر کثیف شده است، قدری صحبت کردیم رفت، بعد گیر عکاس‌ها افتادیم، عکاس انگلیسی اول عکس انداخت، بعد یک عکاس پلنی بود، او آمد توی اطاق ما را به زور قسم بیرون برد، بسیار آدم فضول پرحرفی بود، سر ما را این طرف آن طرف می‌کرد، هی می‌گفت حالا خوب شد، حالا خوب، هی حرف می‌زد ما را به تنگ آورده بود، تا عکس انداخت فارغ شدم، ساعت شش و نیم باید بروم به کریستال پاله مهمان ولیعهد هستم به شام و آتش بازی، سوار شدیم، امین السلطان، ناصرالملک، لرنسون هم پیش ما نشسته بودند. از اینجا تا کریستال پاله دو فرسنگ راه است. مثل طهران است تا صاحبقرانیه، این کریستال پاله عمارتی است از بلور، در اول اکسپوزیسیون که در فرنگ از برای متاع باز نمودند در اینجا بوده، بعد از آن این عمارت را به همان حالت نگاه داشته‌اند. ما گمان نداشتیم که سر راه ما جمعیت باشد خیال می‌کردیم مثل سایر روزهاست. وقتی به در عمارت رسیدیم دیدم مردم ده پشته بیست پشته ایستاده‌اند. به همین وضع تا دم کریستال پاله مردم ایستاده بودند، قریب سه کرور نفر آدم بدون اغراق ایستاده بودند، دیگر سوراخی نمانده بود از بالا پشت بالا پنجره در راه جای خالی کسی نمی‌توانست نشان بدهد، تمام این مردم با لباس‌های تمیز قشنگ بودند، یک نفر که لباس کثیف در بر داشت دیده نمی‌شد، البته چهارصد هزار از این مردم دختر بودند از سن ۴ سالگی الی هفده^{۹۲} سالگی و رسم دخترها همه این است تا شوهر نکنند باید موی سرشان را نبافند مثل دراویش موهایشان افشان است، این‌ها همه خوشگل، قشنگ ایستاده بودند و از در عمارت الی عمارت کریستال پاله به اتصال داد و فریاد و هورا بود، تکان دادن دستمال، زن‌ها مشت‌هایشان را که کوچک بودند بلند می‌کردند تکان می‌دادند، اگر یک سوراخی

۹۲. اصل: هوده

می دیدند دو دستمال تکان می خورد، خلاصه از بس با سر و دست جواب احترامات آنها را می دادم دستم به شدت درد گرفته است. کالسکه ما هم آرام رفت تا رسید به عمارت، وقتی رسیدیم ولیعهد، زنش، اعیان و اشراف همه حاضر بودند. وارد به چند دالان شدیم که اکسپوزیسیون گل سرخ بود، قریب به دو هزار گل به انواع مختلف ملاحظه کردیم، گل بود به اندازه یک دوری، زن ولیعهد یک گل به ما داد به سینه زدم و همچنین بعضی درخت های مجلسی شلیل، آلبالو و گیلان دیده شد که همه پربار بودند و خیلی خوب تربیت کرده بودند. در اینجا هم که از کالسکه پیاده شدم قریب به صد هزار جمعیت ایستاده بودند [۲۹۶] بعد از تماشای گل ها دست به توی دست زن ولیعهد داده وارد به اصل تالار شدیم، آنجا می گشتم، در اینجا هم قریب به دویست هزار جمعیت بود همه شاه سلامت و هورا می کشیدند، یک حالت و عالم غربی^{۹۳} بود که نمی توان گفت و نوشت، اگر انسان می خواست سیصد هزار دختر خوشگل منتخب می کرد و خیلی اوضاع غربی بود، همان قسم تماشا می کردیم تا رسیدیم به گنبد بلند که در وسط این عمارت است، در آنجا کنسرت ساز آواز است، صندلی بسیار گذاشته و مردم جا گرفته اند، قریب پنجاه هزار جمعیت در این محوطه بود، راه پله را گرفته بالا رفتم به جایی که برای [ما] انتخاب کرده بودند، قدری تماشا کردیم، یک ارگ بزرگ خوبی هم داشت، بعد آمدیم از آنجا به یک بالکان که تماشا به باغ و عمارت می کرد، این باغ هم قریب سیصد هزار جمعیت داشت، مثل دریا موج می زد آدم، فواره های بلند خوب دیده می شد، این فواره ها همیشه نمی جهد، هر وقت بخواهند آب بیندازند می جهد، یک دو عمارت بزرگ بود که از روی آنها آب می ریخت، خلاصه تماشای زیاد کردیم. آن گلی که در سینه داشتم از بالکان در میان جمعیت انداختم که قریب ده هزار نفر هجوم آوردند و هم دیگر را می زدند فریاد می کردند و از دست یکدیگر می ربودند، حقیقتاً یک نوع احترام بود نسبت به ما و خیلی خوب و به موقع انداخته بودم. دیگر باره یک دسته گلی گرفتم انداختم، باز به همان حالت اجتماع از دست یکدیگر می ربودند، پره های زمین ریخته را جمع می کردند، می بردند خیلی خیلی تماشا کردم، تمام این عمارت و این پارک مواج از آدم بود، دور و نزدیک همه چشم آدم می دید. بعد آمدیم به لژ اولی که ذکر کردیم نشستیم، عزیزالسلطان، امین السلطان، مجدالدوله، ابوالحسن خان، احمدخان، مهدیخان که همراه بودند در لژهای دیگر جا گرفته و این لژ روبروی این کنسرت^{۹۴} و این اجتماع

۹۴. اصل: کنسرت

۹۳. اصل: قریبی

است، فرش آوردند انداختند، اول یک دسته بازیگرها که جست و خیز و معلق می‌زدند مثلاً نمی‌توان گفت مثل جست و خیزهای دیگر است بلکه این یک قسم سحر است، مثلاً سه نفر آدم روی یکدیگر می‌ایستادند و یک نفر در بالای آن سه نفر سرش را بر آن گذاشته پاها را هوا کرده بود، یک تماشای دیگر پنج نفر ژاپنی بود که این‌ها شبیه به ترکمن بودند، قد کوتاهی داشتند شبیه به حاجی بیک ترکمن مجدالدوله بودند، بند بازی‌های غریب عجیب کردند، خصوصاً یک پسر شش ساله از آنها که خیلی قابل بود، بعد سه فیل آوردند، معلومات اینها این بود، اولاً ساز می‌زدند، می‌رقصیدند، بعد بازی الاکلنگ کردند، در سر یک چوب یک فیل نشست آن طرف یک فیل، بازی می‌کردند، بعد یک فیل ولوسفید^{۹۵} سوار شد و با خرطوم سکان را گرفته به هر طرف میل داشت می‌گردید و از این قبیل بازی‌های دیگر هم کردند، بعد برخاستم، آمدم سرشام، دست چپ ما زن ولیعهد و دست راست ما دختر ولیعهد بود، روبروی ما خود ولیعهد نشسته بود، عزیزالسلطان هم درین میز شام خورد، شام خوبی بود، در بین شام قال مقال [۲۹۷] از مردم زیاد بود، ولیعهد می‌گفت مردم می‌گویند، بس است شام، بیائید آتش بازی، در این شام داود ساسون هم بود، ولیعهد به اینها خیلی محبت دارد، در اغلب مهمانی‌ها هم وعده می‌گیرند از آنها، خلاصه برخاستم، آمدم در همان بالکان، ایستادیم جلو چراغان خیلی عالی بود، فواره‌های حوض را هم آب انداخته بودند، یک آتش بازی بسیار مفصل خوبی کردند که در هیچ جا ندیده بودم، خصوصاً رنگ‌های خیلی قشنگ داشت، مثلاً صورت ما را ساخته بودند و بواسطه سیم تلگراف که در بالکان بود می‌باید آتش نگیرد، این بود که به ما گفتند ما پیچ دادیم آتش گرفت، صورت ما در آمد که یکباره دوست هزار نفر هورا کشیدند، شاه شاه می‌گفتند، چه می‌زدند، یک دو شیر خورشید از آتش بازی بود، دو خروس بود، جنگ می‌کرد، تا یکی دیگری را کشت. همچنین دو آدم بودند که با شمشیر جنگ می‌کردند، یکی یکی را کشت، کمال امتیاز این آتش بازی‌ها داشت، این چراغان.

آتش بازی، این اجتماع، این احوالات، این مردم نوشتنی نیست باید دید و باز هم از عجایب همان فیل‌هاست که مثل یک نوکر مطیع نسبت به آقايش اطاعت بکند، از صاحبش اطاعت می‌کرد، هرچه می‌گفت می‌شنیدند و این فیل‌ها یکی کوچکتر و به تفاوت بودند، انواع بازی‌ها می‌کردند. خلاصه آمدم پائین، وقتی که به این عمارت

۹۵. velocipede دوچرخه، ولوسپید، چرخ (فرهنگ فرانسه، فارسی سعید نفیسی)

آمدیم از طرف الهام [؟] برا وارد شدیم، حالا از طرف دیگر که عمارت به وضع مصری ساخته بودند و مجسمه صورت موسی بود و بعضی تصاویر دیگر و حوض‌های قشنگ و فوارهای چوب داشت آمدیم و همان قسم دستم در دست زن ولیعهد تا دم کالسه، ولیعهد و زنش رفتند من هم کالسه را گفتم بستند، با امین‌السلطان و لرنسون آمدیم به منزل، خوابیدیم.

دیشب خوابم نبرد، یک تپش قلب گرفتم و ناراحت بودم و عرق می‌کردم، همه جهت تا صبح دو ساعت نیم خوابیدم. دیشب یک دکه الماس سرداری سردست ما گم شده است که پانصد تومان ارزش داشت، از بس دست بالا کردم و تعارف به مردم کردم این الماس گم شده است.

چراغ لندن نسبت به شهر و معروفیت آن بسیار کم است، در هر صد و پنجاه قدم یک چراغ گاز است، اما در بعضی کوچه‌ها چراغ پیه است. [۲۹۸]

سفرای خارجه لندن که به حضور آمدند

از این قرار است

وزرای مختار		سفرای کبیر	
کنت دوبیلاند	هولاند	وادینگ تون	فرانسه
بارون سولوین	بلژیک	استال	روس
موسو دانتاس	پرتقال	کنت هنزفلد	آلمان
کنت پسی پر	سوئد	رستم پاشا	عثمانی
موسیو دفالب	دانمارک	کنت دیم	اوستریا
فیلیپ آن گلو	کولوم بی	دون جوس آلبردا	اسپانیا
مستر رابرت لینکلن	امریکا	لوتجین	چین
پرنس گییکا	رومانی	جنا درلوس	یونان

شارژدافر

موسیو کاتالانی	ایتالیا
کنت دیتاکار	سیام
ویس کنت آکوب	ژاپن
فرانسیس هوفونگ	جزیره هاوایی
موسیو فرنان دیز [۲۹۹]	کاستاریکا

یکشنبه هشتم شهر ذی ۹۶ قعده

امروز باید از لندن برویم به خانه سالزبوری و شب آنجا بمانیم و از آنجا به اکس برویم، اوضاع غربی است، بعضی از آدم‌های ما باید بمانند بعد بیایند و نمی‌دانم کجا می‌آیند، بعضی در رکاب‌اند، حالت خودم خوب نیست، اشتها هیچ ندارم، یک ناهار بی میلی خوردم، امین السلطان هم گرفتار کار است باید خانه ولیعهد برود نشان ببرد به خودش و پسرهایش بدهد، انعام به نوکرها و سرایدارهای عمارت بدهد، هر چه از او سؤال می‌کنم جواب درست نمی‌دهد، اشخاصی که اینجا مانده‌اند از این قرارند:

اعتماد السلطنه، میرزا عبدالله خان، ابوالحسن خان، احمدخان، آقا مردک، ادیب، مهندس الممالک، امین خلوت، حاجی آقا، میرزا ابوالقاسم، عزیزخان، آدم‌های همراهین، کلبعلی خان، شاپور، باشی. ناصرالملک و صدیق السلطنه هم بنا بود بیایند، صدیق السلطنه می‌گفت دیشب حالت‌م به هم خورده است مرخص شد نیامد، ناصرالملک دیشب بختک رویش افتاده باید مثل ما شده باشد. تپش قلب و عرق کرده باشد آن هم احوالش خوب نیست نیامد. اشخاصی که در رکاب‌اند معلوم است، بعد از نهار امین السلطان آمد که وُلف عرض می‌کند که باید به کلوپ برویم، کالسکه هم حاضر بود. من، ولف، اکبری سوار شدیم رفتیم، در آنجا سه کلوپ است یکی کلوپ وزرای حالیه که کنسرواتر باشد و یکی وزرای لیبرال دارند و یکی دیگر کلوپ اهل نظام است، ابتدا به کلوپ کنسرواتر رفتم، بالا و پائین را گشتیم، آن دو دیگر را بالا پائین نگشتیم، وضع کلوپ یکی است، یکی را که می‌نویسیم معلوم می‌شود. اولاً عمارت بسیار عالی دارد، اول که وارد می‌شویم یک محوطه ایست بزرگ، عالی و در همان جا راهی است به اطاق‌ها، جنبین مثلاً یک اطاق بزرگ سفره‌خانه است که در آنجاها وزراء خصوصاً اشخاصی که زن ندارند آنجا غذا^{۹۷} می‌خورند، مثلاً وزرای لیبرال حق دخول به کلوپ کنسرواتر ندارند، اینجا مخصوص خودشان است، اطاقی دیگر محض سیگار است، اطاقی دیگر کتابخانه است، کتاب می‌خوانند، اطاق دیگر روزنامه است، روزنامه‌های تازه هر روز حاضر می‌کنند وزراء می‌خوانند. مرتبه بالا رفتم باز همین وضع است، اطاق دست^{۹۸} روشویی دارد، همه قسم اسباب اساسشان فراهم است [۳۰۰]. در کلوپ روزنامه

۹۶. در اصل اشتباهاً «نوشته شده شهر شوال»

۹۸. اصل: روشوری

۹۷. اصل: قضا

که رفتم یک نفر کلنل کوتاه قد ریش سفید روزنامه در دستش روی صندلی خوابش برده بود، قدری ایستاده به او نگاه کردیم، خندیدیم، همه خندیدند، بعد بیدارش کردم خیلی تماشائی بود. در هر کلوپ اسبابی هست که بدن شخص را وزن می کند، مثل صندلی، آدم می نشیند وزن معلوم می شود من نشستم، ۲۷ من بودم، ولف نشست ۳۵ من بود. این روزها بواسطه زحمت و خون بواسیر ناخوشی اسپا مرا ضعیف کرده است. خلاصه امروز صبح تمام عمارت ما یعنی بوکینگ هام را گردش کردم. عزیزالسلطان، موچول خان و غیره بودند، خیلی گشتم. با حالت کسالت و ضعفی که داشتم. عمارت عالی خوبی است، خیلی نقل دارد. اسباب و مخلفات و مجسمه ها و زینت، آینه های بسیار بزرگ، ستون های خوب، گچ بری ها، طلاکاری ها، خیلی تعریف دارد، خلاصه امروز کاری که خیلی بی مزه و خنک و بی معنی است این است که باید ساعت سه از ظهر گذشته برویم به خانه ملکم خان، بی جهت با این همه خستگی باید آنجا برویم و ساعت شش بعد از ظهر هم باید به عمارت هات فلدرلد سالزبوری برویم و شب را آنجا بخوابیم و مهمان باشیم. خلاصه سوار کالسکه شده امین السلطان هم بود، رفتم خانه ملکم، باز در اطراف راه دو طرف جمعیت زیاد ایستاده بودند، هورا می کشیدند و امروز بواسطه اینکه یکشنبه است و تمام دکانین بسته است، جمعیت زیادتر بود، همین طور از میان جمعیت گذشته وارد خانه ملکم شدیم، زن ملکم با دخترها و برادرش که میکائیل است جلو در ایستاده بودند، جمعیت زیادی هم از معارف شهر و وزرای مختار دعوت شده اند که در باغ و خانه ملکم گردش می کنند، من چون حالت خوب نبود و قدری کسل بودم و دیشب هم نخوابیده بودم، حالت این که با مردم گردش کنم و راه بروم نداشتم، در بالای باغ یک چادری زده بودند و میزی حاضر کرده بودند به جهت من و یک میز دیگر هم در گوشه باغ به جهت سایر مردم حاضر کرده بودند، من سر میز خود رفتم چون قرار بود ولیعهد هم اینجا بیاید، خیلی معطل شدم، قدری سر پائین، قدری سریالا رفتم. یک ساعتی طول کشید تا ولیعهد با زنش آمدند، پسرهایش همراه بودند، من با این حالت کسالت که هیچ میل به ماندن اینجا و این وضع مجلس نداشتم با اصرارهای خنک ملکم که قدری بمانید و صبر کنید هر طور بود به اتفاق ولیعهد دوباره سر میز رفته نشستیم، حضرات خیال داشتند مدت ها بنشینند و صحبت کنند میوه بخورند، من هم که خیلی کسل بودم می خواستم زودتر به منزل بروم و هیچ حالت نشستن نداشتم، بعد از قدری همراهی ناچار گفتم که حقیقت من منزل کار دارم و امشب باید حرکت کنم و به عمارت لرد سالزبوری بروم، هر

طور بود عذر خواسته رفتیم، ولیعهد و دیگران ماندند، من به منزل آمدم، یک حالت غریبی بود، پیشخدمت‌ها که اینجا می‌مانند مبهوت و متحیر بودند که امشب کجا خواهند بود، چه خواهند کرد، ابوالحسن خان گریه می‌کرد، عزیزالسلطان هم بازی می‌کرد، ولیعهد هم یک تفنگ ته پرخوبی به عزیزالسلطان داده است، یک تفنگ ته پر دیگر هم به عزیزالسلطان پیشکش کرده‌اند که خوب تفنگی است، خلاصه هر طور بود عازم حرکت شدیم، عزیزالسلطان را با آدم‌هایش روانه گار کردیم رفتند [۳۰۱] پیشخدمت‌هایی که باید بروند رفتند، آن‌ها که اینجا ماندنی بودند نزد من ماندند. بعد از اندکی خود من هم سوار کالسکه شده ولف و امین‌السلطان نزد من نشستند، چون هوا استعداد باران داشت سر کالسکه را بسته روانه گار راه آهن شدیم، از در عمارت تا گار باز اطراف راه جمعیت زیادی ایستاده بودند. هورا می‌کشیدند، دستمال حرکت می‌دادند، من هم با دست از توی کالسکه به آن‌ها تعارفی می‌کردم تا رسیدیم به گار و توی راه آهن رفتیم، آقا دانی و امین‌هایون از این طرف به آن طرف می‌رفتند و یک اسم کیفی بردند که گم شده است. در این بین راه آهن سوت زد و خواست حرکت کند که امین‌هایون هر طور بود خود را به راه آهن انداخت و می‌گفت خطر غریبی از من گذشت ولی آقا دانی نتوانست بیاید همانجا ماند، ما حرکت کردیم، تقریباً از هشت نه سوراخ گذشتیم که از زیر عمارت شهر و تپه‌ها و خانه‌ها می‌گذشت، وضع مهیبی داشت، اطاق‌های این واگن هم قدری کوچک و کوتاه است، از شهر و اطراف شهر گذشته تا وارد صحرا شدیم همه جا آباد و پرجمعیت و تمام صحرا خانه و آبادی است که ساخته‌اند، صحرا سبز و خرم با جنگل زیاد، گاوه‌های مختلف دیده شد، تا رسیدیم به یک آبادی راه آهن، از اینجا به قهقرا برگشت، اندکی نگذشت که به عمارت ییلاقی سالزبوری رسیدیم، خودش جلو راه ایستاده بود، پیاده شده با او دست دادیم و به اتفاق سوار کالسکه شده رانندیم، در عمارت و باغ که خیلی جای باصفائی است از کالسکه بیرون آمدیم، زن سالزبوری حاضر بود، با او دست دادیم، بعد زن ولیعهد دیده شد، با او هم دست دادیم، وارد باغ شدیم. خود ولیعهد هم در باغ گردش می‌کرد، نزد ما آمد، به او هم دست داده تعارف کردیم، این باغ بسیار جای باصفائی است، گل کاری خوبی دارد که خیلی با سلیقه درست کرده‌اند، منظر بسیار خوبی به جنگل و صحرا دارد. قدری راه رفتیم و گردش کردیم، ولیعهد و زنش با لرد سالزبوری و غیره همراه ما بودند. اینجا یک باغچه‌ای ساخته‌اند و از درخت کاج بطور دیوار سبز

چتری درست کرده‌اند و در یک جای گردی به طرز کوچه باغ خیابان‌های کوچک درهم برهم تشکیل داده‌اند که یک آدم می‌تواند راه برود و اگر نابلد باشد راه را هم گم می‌کند و نمی‌تواند برگردد، معلوم می‌شود اینجا را برای معشوقه بازی و هرزگی درست کرده‌اند، من و مجدالدوله قدری در این خیابان‌ها راه رفتیم بعد سالزبوری آمد و گفت که من آمدم مبادا گم بشوید، بعد عزیزالسلطان هم آمد قدری گشت و من هم باز قدری در باغ راه رفتم و تفرج کردیم، گفتم ما را به اطاق خود ببرند که راحت کنیم، لرد سالزبوری خودش جلو ما افتاد ما را اوطاق به اوطاق آورد از یک معبد و کلیسای کوچکی هم که در این عمارت ساخته شده گذشتیم تا وارد اطاق خود شدیم، سالزبوری هم اوطاق‌های ما را نشان داد و رفت و راحت شدیم، به همراهان ما هم اوطاق و منازل خوب داده‌اند که هر یک منزل مخصوص دارند، این عمارت را سیصد سال است ساخته‌اند، قدیماً مال الیزابت ملکه انگلستان بوده، به جد این سالزبوری که آن هم اسمش لرد سالزبوری بوده بخشیده و از آن وقت تا حال مال این‌ها است و خوب نگاه داشته‌اند، خلاصه بعد از اینکه ما در اوطاق خود آمديم آقا دائی آمد و مزمر کرد که کیف ما گم شده است و در لای آن کیف روزنامه سفر ما که از ابتدا تا اول این کتاب نوشته‌ایم با بعضی کاغذهای محرمانه دیگر که خیلی اهمیت دارد مفقود شده است از این بابت خیلی اوقاتم تلخ شد، زیاده از اندازه دل‌تنگ شدم، فی الفور حکم کردم آقا دائی با میرزا رضاخان بروند شهر لندن، اسباب‌های آنجا را تفحص نمایند بلکه پیدا کنند بیاورند، آنها معجلاً رفتند با راه آهن به لندن [۳۰۲]، در ساعت هشت لرد سالزبوری عقب ما آمده و ما را برداشته به سر شام برد، از اطاق‌های بسیار قشنگ خوبی گذشتیم که در سقف اطاق‌ها چراغ کوچک الکتریسیته زیاد بطور خیلی قشنگ روشن کرده بودند، بعد به اطاق شام وارد شدیم، سر میز ما ده نفر بودند به این ترتیب که در دست راست ما زن سالزبوری نشسته بود و دست چپ زن ولیعهد و روبروی ما ملک‌خان، دیگران بودند، اشخاص معروفی که در سر میز ما بودند از این قرار است ولیعهد، سالزبوری، امین‌السلطان، وزیر هندوستان، فرمان‌فرمای سابق اینترلند [؟]، وزیر ایرلند، ولف، لارین سن، پسرهای ولیعهد، دخترهای ولیعهد، و باقی معارف و معتبرین زیاد بودند که در چهار میز مدور دیگر که توی این اوطاق گذارده‌اند نشسته و شام می‌خورند، عزیزالسلطان، مهدیخان، آجودان مخصوص، فخرالاطباء و بعضی ایرانی‌های دیگر هم در سر یک میز بودند، فخرالاطباء چند گیلان شامپی هم خورده بود و حالتش قدری

مغشوش شده مست شده بود، سرش را برهنه نموده. بعد از شام از قراری که می گفتند روی میز رفته بود نشسته بود یک نفر فرنگی گفته بود سهو کرده اید این میز است صندلی نیست، فخر بر خاسته بود، بعد عزیزالسلطان یک طوری فخر را بیرون برده بود که در مجلس نباشد بعد از شام ابتدا تمام زن ها و خانم ها از قبیل زن ولیعهد و زن لرد سالزبوری و دیگران از سر میز بر خاسته به اطاق دیگر رفتند و ما با ولیعهد و سالزبوری و سایر اشخاصی که در سر میز ما بودند همین طور نشستیم، حضرات قدری صحبت کردند، سیگار کشیدند. «لرد سالزبوری سگی داشت سگش له له داشت، له له جلو همه می نشست سگ را به لحاف می پیچید نگاه می داشت، متصل سالزبوری معرفت سگ را نقل می کرد ما چ می کرد، باز می آمد در میان همه مردم»^{۱۹}، به فاصله ساعتی بر خاسته به اطاق زن ها رفتیم، آنجا یک شطرنجی روی میز حاضر بود پرسیدم از شماها کی بازی می تواند بکند، زن لرد سالزبوری که زن پیر ناقلای غریبی است و با آنکه سنی دارد خوش بینه و گردن کلفت است او گفت من حاضرم، نشستیم شروع به بازی کردیم، با اینکه هم خود زن سالزبوری شطرنج خوب می دانست و هم سایر اعیان و اشراف انگلیس که حاضر بودند به او یاد می دادند چند بازی طولی نکشید او را مات کرده و بازی را از او بردم، بعد هم ناظم الدوله با مرکیزاف لودیان وزیر اسکاتلند یک دست شطرنج بازی کرد و ناظم الدوله برد، این وزیر اسکاتلند همان کسی است که در مقدمه دعوای اول دولت با انگلیس ها هنگام وزارت میرزا آقاخان با مستر موره متفق شده این اوضاع را فراهم کردند، خلاصه قدری صحبت کرده رفتیم استراحت کنیم، لرد سالزبوری همراه ما آمد که ما را به اطاق خود برساند از این اطاق ها که می گذشتیم در یک اطاق طولانی که بطور دالان است پسر ولیعهد با بعضی مردها و زن ها مشغول رقص بودند و به صدای موزیک که در اطاق دیگر می زدند حضرات می رقصیدند قدری آنجا مانده تماشا کردیم و به چرچیل گفتم تو هم برقص گفت بلد نیستم. بعد رفتیم اطاق خودمان، سالزبوری ما را رسانده برگشت اما تفصیل این اطاقی که امشب شام خوردیم این است که اصل اطاق تمام از تخته و چوب منبت است که خیلی خوب و قشنگ ساخته اند و در سقف اطاق چراغ های الکتریک کوچک تک تک نصب کرده اند که بسیار باسلیقه و خوب است و به دیوار این اطاق چهار بیدق کهنه است، تحقیق کردم از کجا است [۳۰۳] گفتند در جنگ واطرلو دوک ولفنظین از ناپلئون گرفته است و به پدر لرد سالزبوری داده است او

۹۹. جملات داخل گیومه در حاشیه صفحه (۳۰۳) اصل سفرنامه و با دستخط ناصرالدین شاه نوشته شده است.

هم در این طاق خودش به جهة افتخار نصب کرده است، خلاصه ما در اطاق خود که آمديم خواستيم بخوابيم چون جزو کش مفقود شده است بقدری حواسم^{۱۰۰} پرت بود که خوابم نمی برد و هر کس از در وارد می شد یا صدائی بلند می شد می گفتم آقا دائی است و خبری از کیف آورده است، همین که می دیدم خبری نیست بیشتر کسل و کدر شده ساکت می شدم، بالاخره هر طور بود ناچار خوابیدم و امشب هم بهتر از دیشب خوابیدم و خوب خوابم برد.

اسم باغچه سرویکه خیابان ساخته اند اهی رنت است و آدم بی بلد گم می شود.

روز [دوشنبه] ۹ شهر ذی قعدة

امروز عصر از اینجا باید برویم به باغ و عمارت لرد بران ولو که اسمش قصر استریج است مهمان او هستم و این مرد از لردهای معتبر است و بسیار قامت بلند خوش ترکیبی دارد، جوان است اما خوش گل نیست، ریش زرد دارد، منصبش سرهنگ انگلیس است لذا افواج داوطلب در تحت اداره اوست، باید چهل و پنج سال داشته باشد.

خلاصه از خواب برخاستم باز حالت و حواس من بواسطه پیدا نشدن کیف خیلی پرت بود و اوقاتم بی اندازه تلخ بود، باز هر کس وارد می شد و صدای در بلند می شد یا مجدالدوله می آمد توی اطاق گمان می کردم که خبری از کیف آمده است و چون متصل صدای سوت راه آهن که از لندن به اینجا و از اینجا به لندن می رفت و می آمد بلند بود و هیچ خبری از آقا دائی و کیف نمی رسید، یقین کردم که کیف مفقود شده و به این جهت از شدت اوقات تلخی به اغلب فحش می دادم و بد می گفتم و به همین علت باز امروز صبح از بواسیرم خون آمد، با این حالت و اوقات تلخ امین السلطان وارد شد و یک کاغذی در دست داشت پرسیدم چه است گفت تلغراف آقا دائی است من چون خیلی مأیوس بودم گفتم یقین نوشته است کیف را پیدا نکردیم، امین السلطان گفت من نمی توانم بخوانم رفت بیرون داد به ملکم خان خوانده بود، عرض کرد که کیف را پیدا کرده اند، این حرف را که شنیدم بی اندازه مسرور شدم، لذت بردم، خیلی خوشحال شدم که این کیف بدست مردم نیفتاد و فی الفور حالم بهتر شد، بعد رخت پوشیدیم و به اتفاق امین السلطان و لرد سالزبوری و ولف و لارین سان به کتابخانه سالزبوری رفتیم و آنجا بقدر یکساعت صحبت کردیم و حرف زدیم بعد بیرون آمده کالسکه حاضر کرده بودند که

۱۰۰. اصل: هواسم

در باغ گردش کنیم، سوار شدیم، مجدالدوله و اکبرخان توی کالسکه پیش ما نشستند و پسر لرد سالزبوری که اسمش لرد کران بوزن است و از اجزای مشورت خانه است در بالای کالسکه بجای کالسکه چی نشسته بود و چون او را نمی شناختم گمان کردم کالسکه چی است تا رفتیم و از خیابان های سبز و جنگل های خیلی کهنه قدیم گذشتیم، به یک عمارت کهنه کوچک مندرسی رسیدیم، پیاده شدیم، آنجا از درخت دیوارهای سبز ساخته اند و دالان های غریب از اشجار درست کرده اند و یک جایی بود آب کمی جمع شده بود، پسر سالزبوری می گفت دریاچه است. خلاصه قدری گردش کرده آنجا پسر سالزبوری را شناختم به او دست داده در عوض اکبرخان [۳۰۴] توی کالسکه پیش خودمان نشاند اکبرخان را بجای او بالای کالسکه نشاند مراجعت کردیم و به عمارت آمدیم، بعد از چند دقیقه سالزبوری آمده ما را به اطاق نهار برد که همان مجلس شام دیشب است، ترتیب نهار و اشخاص سر میز همانطور است که دیشب بود، ولیعهد، زن ولیعهد، سالزبوری، امین السلطان و دیگران بودند، امروز عصر به جهت تشریفات ما مهمانی مفصلی سالزبوری نموده بقدر هزار و پانصد نفر از اعیان و اشراف انگلستان و غیره را به آنجا دعوت کرده است که آمده صرف شربت و چای و عصرانه نمایند، من جمله دوک دومال پسر لوئی فیلیپ پادشاه فرانسه است که در نزدیکی پاریس قصری دارد موسوم به شان تی بی و این شخص پیرمردی است که صورت خود را می تراشد و در چانه قدری ریش دارد ولی آدم خوبی است، ریش او شبیه به بز است، دیروز از پاریس آمده است.

خلاصه بعد از نهار رفتیم باغ گردش کردیم نزدیک باغ کوچه دارد، روی صندلی ها نشستیم، همه وزراء، سفرای خارجه، ولیعهد، زن ولیعهد، شاهزاده ها، شخصی امریکائی یک زن داشت و یک نوکر، اسباب تفنگ اندازی فراهم آورده تفنگ های کوچک بزرگ مخصوص داشت، تفنگ کوچکش فشنگ فزنی باریک کوچک داشت که گلوله را توی فشنگ قرار داده بودند، در سر فشنگ یک تدبیری است برای اینکه راست به نشانه بخورد گلوله های مثل توپ از شیشه یا چیز دیگر بود دست نوکر و زنش می داد هوا می انداختند، متصل روی هوا می زد، از این گلوله ها روی سر و دو شانه زنش می گذاشت یکی یکی می زد دست زن می داد می زد می خوابید دَمَر قیاج^{۱۰۱} می زد، به مجدالدوله گفتم رفت چند تیر انداخت اول نزد بعد چند تیر زد، مرد که بدش آمد داد

۱۰۱. قیاج زدن: تیر زدن، تیر برگشته زدن (لغت نامه دهخدا)

می زد که نمی خواهم تفنگ مرا کسی بیندازد ملکم خان هم بطور کج خلقی می گفت که مجدالدوله کار نداشته باش، خلاصه خیلی از این کارها کرد بعد برخاستم که بروم منزل قدری راحت شده برویم چندرقاص و سازنده اسپانیولی حاضر کرده بودند من عذر خواسته رفتم بالا، ولیعهد و سایرین دم پله عمارت نشستند، در جلو آن ها رقص هارقص کردند، دو نفر رقص بود چند نفر سازنده، رقص ها زن بودند، بسیار لباس خوبی پوشیده بودند، من از بالای پنجره دیدم، لباس خیلی قشنگ داشتند اما چندان خوشگل نبودند، بعد آمدم پائین رفتم پیش ولیعهد و غیره ایستادم، تماشای ساز و رقص را کرده تعریف کردم، رستم پاشای سفیر عثمانی با آن پیری چشم از رقص ها برنمی داشت، خلاصه وقت رفتن رسید، با ولیعهد و زنش و غیره وداع کردیم، رفتم در کالسکه، سالزبوری هم نشست پیش ما، رسیدیم به راه آهن نشستیم، شاهزاده ویکتور پسرینز رگ ولیعهد همراه ما می آید، آمد نشست توی کالسکه راه آهن پیش من، امین السلطان، ملکم، مجدالدوله هم بودند، عزیزالسلطان هم نزدیک ما بود رانندیم، در باغ سالزبوری و همه باغ ها و عماراتی که دیدم بازی گلوله بازی درست کرده اند، بازی بسیار خوبی است، توی چمن خط دایره مستطیلی ریخته اند از سفید [۳۰۵] وسط او را مثل تور دیوار کوچکی کشیده به گاو سرها در آخر نصب و بسته اند، جمعی این طرف دیوار توری جمعی آن طرف اما توی خط مفروض سفید باید بایستند با چوب هایی که در دست دارند و سر چوب ها مثل کون تار وسط خالی است، گلوله های توپ را با آن می زنند آن طرف می زنند به این طرف، این طرفی ها هم همان گلوله را باید با همان چوب که در دست دارند برگردانند برای حریف به طوری که از خط دایره خارج نشوند بازی خیلی قشنگی است، در توی چمن جلوی عمارت و این نوع بازی البته صفائی مخصوص دارد، خلاصه رانندیم با راه آهن، همه جا اطراف راه آهن صحرا سبز و خرم و پر جنگل، آباد، بسیار باصفا بود، در راه آهن پرنس پیش من بود و خوابش برد، همه راه خواب بود، مجدالدوله هم با ملکم پیش من بودند، تمام صحرا حاصل است و هنوز که تقریباً بیست روز از سرطان می رود حاصل گندم و جو آنجا را درون کرده اند و همه سبز است، خط راه آهن در شهر سنت آلبنس^{۱۰۲} تغییر کرد، در نصف راه رسیدیم به شهر و اطرف فرد^{۱۰۳} و از آنجا به استاسین برک هم

استید^{۱۰۴} راه یک ساعت و نیم طول کشید، مخلوق زیادی از دهات اطراف جلو گار راه آهن جمع شده بودند و هورا می کشیدند و اظهار شوق و شغف می کردند ولی وضع لباس و زیرکی این ها به مردمان شهری شبیه است، دخترهائی که دیده می شوند همه سفید می پوشند که این لباس سفید خیلی آن ها را خوشگل و قشنگ می کند و مخصوصاً هر چه دیده شد زن ها و دخترهای مقبول خوشگل لباس سفید پوشیده اند و زن های بدگل به جهت اینکه اگر لباس سفید بپوشند بدگلی آن ها آشکار می شود کمتر لباس سفید می پوشند بلکه هیچ نمی پوشند، خلاصه از راه آهن پیاده شدیم، لرد بران ولو که امشب مهمان او هستیم دم راه حاضر بود، به او دست دادیم، تعارف کردیم، قدری رفته از چند پله پائین رفتیم، کالسکه حاضر بود، من و شاهزاده و ملکم و امین السلطان سوار شدیم لرد هم که جوان بلند قامتی است و لباس ماشی رنگی پوشیده است که تمام سرتاپای او یک جور و یک رنگ است سوار شده جلو ما افتاد و یک دسته سوار که لباس آن ها هم ماشی رنگ است از جلو و عقب ما به جهت تشریفات سواره می تاختند و از دو طرف گرد زیاد می کرد ولی چاره نبود، همینطور راندیم و از وسط جنگل و پارک و درخت های خیلی کهن گذشتیم، باز در کنار راه ده نفر، بیست نفر، پنج نفر، دو نفر، تک تک زن ها و مرد ها به جهت تماشا ایستاده بودند، قدری که رفتم کنار جعبه توی جنگل دو سه دسته مرال بودند به انواع مختلف، سیاه، ابلق، کوچک، بزرگ، خیلی تماشا داشت، این ها وحشی هستند و مخصوصاً توی این پارک انداخته اند، از گار تا منزل لرد که قصر اشریج است یک فرسنگ راه است، بعد از طی این مسافت که به عمارت اشریج رسیدیم لوی بران ولو که زن لرد است و در جوانی خیلی خوشگل بوده [۳۰۶] و حالا تقریباً چهل و هفت سال دارد و باز هم چندان بد نیست و بسیار زن خوب مهربانی است دیده شد، اغلب از نجبا و معارف انگلیس هم قبل از وقت دعوت شده حاضر بودند، با همه تعارف کردیم، این عمارت و باغ بسیار جای باصفائی است و از حیث گل کاری و شکوه عمارت و حسن سلیقه و زینت خانه در درجه کمال است، وضع گل کاری آنجا خیلی نقل دارد و با سلیقه است، گل های شمعدانی سرخ، گل های دیگر در هر گوشه یک حالت غریبی دارد، با لرد قدری در باغ گردش کردیم، یک مرغی از ینگ دنیای جنوبی آورده است که هر وقت آدم را دید صدا می کند و آواز او نوع غریبی است، هم مهیب است و هم انسان را محزون می کند، تا حال همچو مرغی ندیده بودم، شبیه به طاوس ماده است،

از دیدن آن حیرت کردیم و بعد به اتفاق لرد به اطاق و منزل خود آمدیم، همه اطاق‌ها را لرد نشان داد معرفی کرد و رفت، ما قدری راحت شدیم، اطاق عزیزالسلطان را هم نزدیک به من داده‌اند، بسیار اطاق‌های تمیز پاکیزه خوبی است، در ساعت هشت به سر شام رفتیم، اطاق شام بسیار عالی و مزین بود، میز خوبی ترتیب داده‌اند، سر میز نشستیم، زن صاحب‌خانه دست راست ما نشسته بود و دست چپ ما زن دوک اف نسترا که اسم او دوشس^{۱۰۵} نسترا است نشسته بود و پهلوی او شاهزاده پسر ولیعهد نشسته بود و شوهر او هم که از ملاکین ایرلند است و بسیار با مکت است روبروی زنش طرف مقابل میز نشسته بود، و پسر ولیعهد با زن او در کمال گرمی صحبت می‌کرد و نجوا می‌داد و طوری صحبت می‌کرد و با او حرف می‌زد که کمی مانده بود او را..... و از طرف دیگر من هم با او گرم گرفته صحبت می‌کردم و شوهرش سرخ و سفید شده خجالت می‌کشید و تماشا می‌کرد، از دور صورت این زن خیلی خوب بود، نزدیک که به دقت صورت او را دیدم چونه آن کمی کج بود و دندان‌های بسیار بدی داشت، دست‌های بلند و ناخن دراز، چندان تعریفی نداشت، اما جوان است، شیرین بود. خلاصه اشخاصی که سر شام بودند از این قرار است: دوک آلبر کورن با زنش، مارکی اف، باث، لرد دو فرین فرمان فرمای سابق هندوستان که یک چشمش را عینک می‌گذارد و ریش کوسه دارد مرد خوش روئی است، لرد کیلماری با زنش و جمعی از زن‌های معتبر، زن صاحبخانه کنتس برانلو خانم بسیار مؤدب عاقل پولتیک دانی است، زن و شوهر بسیار اهتمام داشتند که به ما خیلی خوش بگذرد، بعد از شام رفتیم به گلخانه قشنگی که همه جور برگ و گل‌ها به وضع خوش چیده بودند و در وسط گلخانه یک چادر قلندری کوچک که اطرافش زنبوری بود و پارچه توی چادر مخمل زری بسیار عالی بود زده بودند که در نهایت خوبی و قشنگی و سلیقه بود و معلوم می‌شود که این چادر مال ما بوده و محمدحسن خان حاجب‌الدوله که پارسال گلوریش گرفته غفلتاً در کمال سختی و بدی مرد در جزو [۳۰۷] انبار اسقاط فتحعلی شاه مرحوم که دو سال قبل فروخته‌اند به فرنگی‌ها داده است و آن‌ها خریده به اینجا آورده‌اند و این چادر اسقاط حالا یکی از زینت‌های مخصوص خوب این عمارت شده است و معلوم نیست جهت اسقاطی این چه بوده است، و یک حوض کوچک مرمری که بعضی مجسمه‌های خوب دارد و آب کمی چک چک به حوض می‌ریزد و صدای خوبی دارد، در بغل دیواری که یک طرف او هم به این گلخانه

است نصب کرده‌اند، بسیار قشنگ و خوب است، خلاصه توی این چادر کوچک با ناظم‌الدوله و لرد دوفرین قدری نشسته صحبت کردیم و حرف زدیم، بعد برخاسته با خانم‌ها در این باغ که فواره بلندی دارد و تقریباً بیست ذرع می‌جهد و چراغان مفصلی اطراف حوض و باغچه‌ها شده گردش کرده تفرجی کردیم، بسیار چراغان عالی شده است. در مراجعت در یک کریاس^{۱۰۶} راه بلند که سقف بسیار بلندی دارد و چراغ زیاد روشن کرده‌اند و سه دختر از ده سال تا دوازده سال به جهة رقاصی حاضر کرده بودند صندلی به جهة ما گذاشته نشستیم، پسر و لیه‌هد و بعضی خانم‌ها و زن صاحب‌خانه نزد ما نشستند و این دخترها بازی عجیب و غریبی کردند، با صندلی و میز و اسباب‌های مختلف بازی کردند، روی هم سوار شدند، معلق‌های زیاد زدند، خیلی تماشا داشت، بعد یک شخصی که صاحب فن‌گراف^{۱۰۷} است آمد جلو ما ایستاد و خطبه مفصلی در تعریف فن‌گراف خواند، از اهل امریک است، ملکم ترجمه کرد بعد فن‌گراف را وسط مجلس حاضر کرد، معلوم شد این نوع فنگ راف غیر از فنگ رافی است که در طهران ما داریم، هم آسان‌تر و سهل‌تر است و هم صدا را بهتر پس می‌دهد. اول صدای موزیکی در او داده بودند پس داد، خیلی خوب و واضح، بعد حرف زدند، همانطور پس داد، به مهدیخان آجودان مخصوص گفتم توی فنگ راف حرف بزنند، دو شعر حافظ خواند که این است:

اگر چه باده فرح‌بخش و باد گل‌بیزاست به بانگ چنگ مخور می‌که محتسب تیزاست
صراحی و حریفی گرت به چنگ افتد به عیش کوش که ایام فتنه انگیز است
بعد ناظم‌الدوله حرف زد، همانطور جواب داد، صاحب فنگ راف وعده داد که یک دستگاه فنگ راف همین‌طور پیشکش نماید، به ملکم خان گفتم بگیرد بعد به طهران بفرستد، بعد از این تماشا خسته بودم به اطاق خودمان آمده استراحت نمودم.

سه شنبه دهم ذی قعدة

سه شنبه، امروز که دهم ذیقعدة است باید از اینجا یکساعت بعد از ظهر برویم به باغ و پارک و قصر وادستون که مال فردیناند روچیل^{۱۰۸} است، لیکن باید اول برویم به

۱۰۶. کریاس: به کسر اول برون‌الیاس. دربار پادشاهان و امرا را گویند - و در عربی بالاخانه را گویند - خلوت خانه سلاطین و امرا را هم گفته‌اند (برهان قاطع)

۱۰۷. فونوگراف Phonographe دستگاه ضبط صوت که در سال ۱۸۲۷ توسط ادیسون اختراع شده است (فرهنگ فارسی عمید)

108. Rothschild

پارک و قصر آلفرد روچیل آنجا نهار بخوریم، بعد از نهار برویم به وادستون که شب را در وادستون فردیناند روچیل بنخواهیم. خلاصه از خواب برخاستم، رخت پوشیده، هوا اگر چه ابر بود اما نمی بارید، کالسکه حاضر کرده بودند، رفتم، من و لرد وراولینسون [۳۰۸] نشستیم در کالسکه، عزیزالسلطان، مجدالدوله، میرزا محمدخان، اکبرخان هم در کالسکه دیگر نشسته رفتم. پارک و جنگل های لرد را دور زده گردش کردیم، خیلی جاهای باصفا داشت، جنگل ها اغلب در چوبی دارد که قفل^{۱۰۹} می کنند، سواری جلو بود، درها را باز می کرد، کالسکه داخل می شد، درخت های کهنه قوی خیلی داشت، چمن، گل، سبزه، چشم انداز، بسیار خوب بودند. در توی جنگل های خلوت سر راه قفس به قفس خیلی ساخته بودند، هر قفس یک مرغ داشت که تخم قرقاول را زیر مرغ می گذارند، فره می گیرند و الآن فره های زیادی دور قفس از توی علف ها در آمده راه می رفتند، وقت کباب و خوردن فره ها بود اما حیف که این ها معنی غذا خوردن را نفهمیده اند که این فره ها را بگیرند به سیخ کباب بکشند بخورند، می روند خرچنگ و عمر [؟] پدر سوخته را می خورند. خلاصه خیلی فره قرقاول دیدم. بعد رسیدیم به یک دسته مرال و شکارهای کوچک بزرگ سیاه ابلق رنگ به رنگ خیلی قشنگ نزدیک آن ها باز فره قرقاول زیادی بود، کالسکه را نگاه داشته آمدیم پائین، عزیزالسلطان هم آمد، فره ها را عقب کرد، به اکبرخان گفتم شکارها را عقب کرد، گریخته رفتند باز آن طرف تر ایستادند، بعد باز ما سوار شدیم رانندیم، رفتیم به عمارت یک نهار مختصری خنک بدی حاضر کرده بودند که به منزله نهار قلیان است کمی خوردیم و بعد به جهة حرکت پائین آمده یک عکس گروهی^{۱۱۰} انداختیم، زن لرد هم دیشب سرماخوردگی پیدا کرده کسالتی دارد، با حالت نقاهت حاضر بود، خلاصه با زن لرد و خود لرد و سایرین وداع کرده کالسکه اسبی حاضر کرده بودند و از آنجا باید تا منزل فردیناند روچیل با کالسکه برویم، ما و شاهزاده پسر ولیعهد و امین السلطان و ناظم الدوله سوار یک کالسکه شده باقی ملتزمین هم سوار کالسکه های دیگر شده روانه شدیم، همه جا آبادی و سبزه و جنگل و خیلی باصفا بود، از بعضی دهات و قصبات کوچک گذشتیم که خیلی قشنگ و مصفا بود، بقدر یک ساعت راه که طی شد رسیدیم به پارک و قصر آلفرد روچیل که نهار اصلی را باید اینجا بخوریم و بعد به قصر فردیناند روچیل برویم، با کالسکه تا درب

۱۰۹. اصل: غلف

۱۱۰. منظور از عکس گروهی عکس دسته جمعی است. گروه: group

عمارت و پله آمديم. آلفرد روچيل و جمعی از منسوبان آن‌ها حاضر بودند، پياده شديم و داخل عمارت شده به اطاق راحت خود رفتيم، آلفرد روچيل مردی است وسط‌القامه، چهل و هفت سال دارد و صورت بشاشی شبیه والی‌خان، ولی دو طرف گونه او قدری ریش دارد و چانه را می‌تراشد و اگر والی‌خان قدری کوتاه‌تر بود و ریش خود را دو طرف می‌تراشید خیلی شبیه به این بود، پسر عموی این شخص که لرد روچيل است و در حقیقت رئیس خانواده این روچيل‌هاست شخصی است شبیه به ملک قاسم میرزا، خان عمو، پسر مرحوم فتحعلی شاه [۳۰۹]. بعد از ورود که ما را به اطاق راحت بردند این اطاق خیلی نقل دارد تمام دیوار و سقف این اطاق مطلا است و در نهایت زینت و قشنگی است. پارچه‌های بسیار عالی به دیوار این اطاق چسبانیده‌اند که از تعریف و توصیف خارج است، آینه‌های بزرگ و مبیل این اطاق و فرش ایرانی که قالی جوشقانی است و سایر اسباب و لوازم این اطاق در کمال نظافت^{۱۱۱} و پاکیزگی است و نباید مثل و مانند این اطاق جز در بهشت یافت شود، آنقدری که لازمه سعی و اهتمام است در خوبی و پاکیزگی این عمارت شده است، قدری اینجا مانده بود، به جهت صرف نهار به طالار بزرگ نهارخانه رفتيم و با زن لرد روچيل بازو داده داخل اطاق نهار شديم، چون صاحبخانه زن ندارد زن لرد روچيل صاحب خانگی می‌کند میز خیلی عالی حاضر کرده بودند، بارون استال سفیر روس و جمعی از معارف و معتبرين را هم دعوت کرده بودند و حاضر شده سرمیز بودند، زن لرد روزبری^{۱۱۲} که در شهر لندن یک شب مهمان او بوديم دست راست وزن بارون روچيل دست چپ ما بود و این زن لرد روزبری يهودی است و از عموزادگان روچيل‌ها است ولی خود روزبری مسیحی است و این زن خیلی چاق و فربه و گردن کلفت است، بطوری که از شدت چاقی زیادی سن او معلوم نمی‌شود و خیلی شبیه عجه‌های ترکمن است. این عمارت آلفرد روچيل موسوم است به عمارت هال تن، کسانی که سر میز بودند از این قرار است:

پسر بزرگ ولیعهد، سفیر روس استال، دوکراف، ابرکون، لرد روچيلد، زن لرد روچيل و چند نفر از اقوام روچيل‌ها که همه از رؤسای دولتمندان فرنگستان هستند، وضع این روچيل‌های يهودی از این قرار است:

روچيل‌های لندن سه برادر هستند، اول لرد ناشيل روچيلد است که رئیس خانواده

۱۱۱. اصل: نزافت

است، دوم آلفرد روچیلد است، سوم فردیناند روچیلد، یک روچیل هم از این ها در شهر فرانکفورت آلمان می نشیند، یک روچیل هم در وین می نشیند پایتخت اطریش، یکی هم در پاریس می نشیند و اینها همه با هم جمع المالد و شریکند، در نفع و ضرر و در غم و غصه و ثمر و ضرر، در عیش و عشرت همه با هم رفیق و شریک و متفقند. خلاصه نهار خوردیم و برخاستیم، رفتیم توی باغ گردش کنیم. عزیزالسلطان، مجدالدوله، اکبرخان، مهدی خان، میزرا محمدخان همراه ما بودند، فرنگی ها هم ما را عقب نکردند و پسر ولیعهد با زن ها و مردها به چادری که در کنار باغ زده و یک دسته سازنده مجارستانی مشغول ساز بودند آنجا رفتند، ما شروع کردیم به گردش باغ این یهودی، جلو عمارت گل کاری های خیلی خوب شده است و بقدری گل سرخ و زرد و آبی و الوان مختلف دارد که حساب ندارد و جلو باغچه ها یک حوض بیضی^{۱۱۳} بسیار خوبی ساخته اند که در وسط آن مجسمه اسب و آدم است [۳۱۰] که از وسط دهن آدم ها و اسب ها آب خیلی خوب جاری است که آبش هم خوردنی است و تا حال همچو آب خوبی در فرنگستان ندیده بودم و دور حوض خیابان های منظم خوب ساخته اند و از درخت کاج دیوارهای سبز ساخته اند که خیلی خوب و باصفا است و بطوری این گل ها و سبزی ها و دیوارهای کاج که با قیچی چیده و منظم درست کرده اند مصفا است که از حد تعریف خارج است و بعضی گوشه ها و گریخته ها درست کرده است که درخت های منظم اطراف آن کاشته شده و صدای آواز سازنده مجاری از پشت برگ های درخت می آمد و به عینه باغ پریان بود و حقیقتاً نمی شود نوشت که این یهودی ها چه دستگاہی درست کرده اند، اطراف حوض چراغ های حبابی الکتریسته نصب کرده اند که در شب روشن می کنند و کسی تصور کند که شب مهتابی باشد و این چراغ ها را روشن کنند، با این وضع گل کاری و آب حوض و طراوت هوا و صفائی که دارد کسی آنجا تفرج کند چه حالتی دارد، خلاصه از این وضع باغ و باغچه خیلی لذت بردیم، بعد به طرف باغچه های بالای عمارت رفتیم، آنجاها هم خیلی مصفا و تپه های [گل] کاری خوب باسلیقه بود، بعد به گلخانه این عمارت رفتیم که از یک طرف به عمارت است و از دو طرف به باغ و باغچه است و تمام این گلخانه از بلور ساخته شده و در کمال زینت و خوبی است، توی گلخانه از هر قبیل گل زرد و آبی خیلی خوب و انواع برگ های خوب دارد و مجسمه های قشنگ در بعضی جاها گذاشته اند، عزیزالسلطان هم با ما بود، قدری گشتیم، بعد آمدند

۱۱۳. اصل: يك حوض بيضی است.

گفتند که شاهزاده پسر ولیعهد و سایر مردها و زن‌ها در چادر انتظار آمدن ما را می‌برند، رفتیم آنجا، یک چادر بزرگی زده بودند، حضرات توی چادر بودند و جلو چادر سازنده‌های مجارستانی ایستاده ساز می‌زدند، قدری آنجا ایستاده صحبت کردیم، بعد دختر روچیلد پاریس که زن پسر ساسن‌ها است و این ساسن‌ها هم یهودی هستند و تازه اعتباری پیدا کرده‌اند و یک شب در لندن مهمان آن‌ها در تیاتر آمپر بودیم و آن شب این دختر جواهر زیادی زده بود که البته بقدر پنجاه هزار تومان قیمت جواهرهای او بود و اینجا به مناسبت اینکه یهودی است و با روچیل‌ها نسبت دارد آمده‌است، نه چندان مقبول است نه چندان زشت است ولی زن لطیفی است، التماس کرد که عکس ما را بیندازد ما هم قبول کردیم و ایستادیم، پسر ولیعهد و بعضی فرنگی‌ها و ایرانی‌ها و عزیزالسلطان هم ایستادند، دو شیشه عکس ما را انداخت و بعد از آن قدری جلو این چادر راه رفتیم، اینجا هم گلکاری خوب کرده‌اند، مخصوصاً یک باغچه‌ئی بطور سید درست کرده‌اند که توی سید گل است و هیچ به این خوبی باغچه با سلیقه نمی‌توان درست کرد، از دور مثل سید گل است و بعضی تپه‌های گل دیگر هم اطراف این باغچه درست کرده‌اند که در نهایت خوبی و طراوت است، قدری راه رفته [۳۱۱] سریالا رو به عمارت رفتیم که در آنجا سوار شده برویم منزل روچیلد دیگر که امشب مهمان او هستیم، رفتیم توی اطاق قدری میوه خورده راحت کردیم، بعد کالسکه حاضر کردند، من و شاهزاده امین‌السلطان، ملک‌خان توی کالسکه نشسته حرکت کردیم و از اینجا تا خانه فردیناند روچیل باید تمام با کالسکه برویم و مثل قفقاز است، راه آهن نیست، در این بین باران هم می‌بارید، شاهزاده توی کالسکه خوابش برد، و همین‌طور که نشسته بود راست خوابید و خیلی شبیه است به عین‌الملک مرحوم، غیر از اینکه چشم‌های این آبی است و چشم عین‌الملک مرحوم زرد بود دیگر سایر چیزهایش به عینه او است، همین‌طور می‌رانندیم و از دهات خوب پاکیزه تمیزی گذشتیم، قدری سریالا، قدری سرازیر زمین‌ها سبز و خرم با جنگل و مصفا بود که خیلی تماشا داشت و چون با کالسکه می‌رفتم ممکن بود به دقت ملاحظه و تماشا کنیم تا رسیدیم به شهر آذربوری، شهر کوچکی است، ولی خیلی قشنگ، جمعیت زیادی جمع شده بود و دعا می‌کردند تا رسیدیم میان شهر، حاکم اینجا نطقی حاضر کرده بود و خودش بالای بلندی که جلو راه ما بود رفته و قاب تیماجی مرمری هم به جهت جلد نطق حاضر کرده بودند که در دست نایب حاکم بود و پهلویش ایستاده بود، کالسکه ما را پهلوی حاکم نگاهداشتند و جمعیت زیادی هم اطراف حاکم

جمع شده بود، نطق را حاکم بلند خواند، در اتحاد دولت انگلیس با ایران بود و اظهار خصوصیت ملت و دولت خودشان به ما، ملکم خان که توی کالسکه پیش ما نشسته بود برخاست جوابی به زبان انگلیسی بلند خواند و بعد از آنجا رد شده راندم، تقریباً دو ساعت طول کشید تا رسیدیم به قصر وادستون روچیل، جمعی از اعظم و بزرگان دولت انگلیس به جهت پذیرائی ما در عمارت حاضر بودند، از آن جمله پسر دوم ملکه انگلیس، دوک کامبریدج، سفرای فرانسه و اطریش، لرد نوک بروک فرمان فرمای سابق هندوستان، موریه سفیر کبیر انگلیس در پطر، دوک اف ابرکورن، لرد روچیلد و غیره و غیره، چون این روچیلد هم زن ندارد و صاحب خانه زن نداشت، زن های دیگر دعوت نشده بودند، همه مرد بودند و پسر بزرگ ملکه افسوس می خورد از نبودن زن، خلاصه به همه دست دادیم، وارد اطاق ها شدیم، دستگاه این یهودی خیلی بالاتر از همه است این عمارت از حیث بنا و بزرگی و اسباب و زینت و مبل های نفیس قیمتی خیلی بالاتر از سایرین است، آن روچیلد اولی و این روچیلد هر دو این عمارات و پارک و باغ و غیره را هفت هشت سال است دست زده و ساخته اند و می گفتند قبل از هشت سال است زمین بایر زراعت بوده است و حالا همچو جائی ساخته است که هیچ پادشاهی ندارد، این روچیلد گفتند قریب شش کرور تومان خرج این عمارت کرده است، سوای اغلب اسباب ها که از پدرش ارث رسیده است و اینجا گذاشته است که همه نفیس و قیمتی است، پرده های گوبلنس کارخانه فرانسه خیلی دارد، به دیوارها نصب کرده است یعنی خریده است، پرده [ای] دو هزار تومان [۳۱۲] چهار هزار تومان و همچنین پرده های نقاشی بسیار اعلا پر قیمت در اطاق ها دارد که همه کار استادان صد و بیست سال قبل از این است، از آن جمله پرده [ای] بود که جنده اسکندر یونانی شب در مستی تخت جمشید فارس را آتش زده و خودش می گریزد با مشعل که در دست دارد و از دور آتش و سوخته تخت جمشید پیدا است، حقیقتاً پرده بسیار خوبی بود، گفتم این را چند خریده ای خندید، هر قدر اصرار کردم نگفت، گفت خجالت می کشم بگویم اگر راست بگویم می گویند دیوانه است، معلوم می شود به قیمت گزاف ده پانزده هزار تومان همین پرده را خریده است و همچنین سایر پرده ها را، تالار نهار و شام خوری تمام از سنگ مرمر ابلق است و بخاری ها از مرمرهای مثل یشم و همچنین چند اطاق دیگر از سنگ مرمر است، تمام اطاق ها و راهروها و دالان ها پر از زینت و اسباب نفیس است و چشم انداز عمارت به صحرا و جنگل و آبادی ها تا چشم کار می کند می رود جلو عمارت باغچه های

گل کاری و حوض بزرگ فواره‌ها از مجسمه‌های ریخته‌چدن که از دهن و گوش و سرشان آب می‌ریزد، آب صاف خوب، اما آتش دایم نمی‌آید. گل کاری‌ها را در حقیقت سحر کرده‌اند، مثل نقاشی و مینا کاری، چه شمعدانی‌ها، چه لادن‌ها، چه انواع اقسام گل‌ها خیابان‌ها و درخت‌های قیچی کرده، چمن، پارک، حقیقتاً مرد که یک بهشت شدادی ساخته است و روی حضرت موسی علیه‌السلام را سفید کرده است که همچو امتی دارد، اسمعیل بزاز اگر این جاها را ببیند دیگر به خواننده و رقاص‌های یهودی طهران ریشخند نمی‌کند، خلاصه هوا ابر بود، رفته بالا، پله‌های زیاد می‌خورد، روچیل افتاد جلو ما را برد بالا، دو سه اطاق خیلی مصفااتی برای ما معین کرده بودند، رفته، راحت شدیم، عزیزالسلطان هم نزدیک ما بود، احوال الحمدلله خوب است اما خون بواسیر هنوز بند نیامده است، گاهی می‌آید، گاهی می‌ایستد، خلاصه در ساعت هشت رفته پائین به تالار شام، نشستیم روی میز، شاهزاده‌ها و غیره همه بودند، ایرانی‌ها الحمدلله همه استعفا کرده رفتند، حکیم طولوزون هم لندن مانده است، دندان ساز رفت پاریس، امین‌الدوله اسلامبول رفته بود، می‌گویند با حاجی محسن خان به پاریس آمده است، هیچ تکلیف خویش را نمی‌داند که به کجا برود، مخبرالدوله مکه شد، سر سفره به جز مجدالدوله و ملیجک، اکبری، مهدی خان، فخرالاطباء کس دیگر نبود. در طرف دیگر برای آن‌ها میز چیده بودند، خلاصه شام و غذای بدی صرف شد. برخاستم قدری توی اطاق گشتم، این روچیلد رعیت‌های خودش را که در این دهات دارد جمع کرده بود، دست هر یک مشعل پردودی داده بود، دور حوض و باغچه‌ها می‌کشید و هوای باغ را ضایع کردند، هوا هم بسیار سرد بود، نمی‌شد بیرون برویم، از پشت شیشه‌ها تماشا کردیم [۳۱۳] خیلی کار خنک بی‌مزه بود، سازنده‌های هونگری^{۱۱۴} که در خانه آن روچیلد بودند آمده بودند اینجا می‌زدند، یکی سنتور بزرگی داشت مثل طرح سنتور ایران با دو چوب می‌زد، سائرین کمانچه‌فرنگی می‌زدند، بعد رفتیم منزل بالا خوابیدیم، در لندن شبی که در خانه لرد روزبری مهمان بودیم یک الماس آستین دکمه ما آنجا افتاده گم شده بود، آنجا پیدا کرده در خانه روچیلد آلفرد آوردند دادند. این روچیلدها سه برادر هستند، لرد روچیلد، آلفرد روچیلد، له‌اوپولند روچیلد، بارون فردیناند روچیلد عموزاده اینهاست.*

۱۱۴. hongri. هنگری ← مجارستان * نام روچیلدها چهار صفحه قبل آمده که با این جا اندکی متفاوت است.

روز چهارشنبه ۱۱ ذیقعدہ

روز ۱۱ ذیقعدہ باید برویم به خانه لرد ویندزور^{۱۱۵}، صبح از خواب برخاستیم، رخت پوشیدیم، باید سه ساعت از ظهر گذشته حرکت کنیم، ابتدای صبح یک نهار قلیان مختصری صرف شد و ته بندی نمودیم، می خواستیم در باغ گردش و تفرجی بکنیم، هوا به شدت گرفته بود و باران می بارید، گل ها و برگ ها را از حالت طبیعی انداخته بود، ممکن نبود بتوان در باغ رفت و گردش کرد، خواستم به اطاق های پائین بروم و تماشا کنم، ناظم الدوله را احضار کردم که بیاید با او برویم پائین گردش کنیم، وقتی آمد عرض کرد که روچیل عرض محرمانه دارد می خواهد خودش عرض کند، گفتم بیاید اطاق دیگر بگوید و ما هم رفتیم به اطاق خلوت و تصور کردم آیا چه مطلب مهمی است که می خواهد خودش عرض کند، شاید در باب یهودی های طهران حرفی دارد یا مسئله دیگری است که خیلی اهمیت دارد، همین که آمد دیدم یک قوطی کوچک از طلا که روی مینای کار قدیم داشت در دست او است و عرض کرد که می خواهم این قوطی را به یادگار تقدیم کنم، چون خیلی قوطی کوچکی بود گمان کردم شاید در وسط قوطی جواهرهای خوبی است که قابل تقدیم است از الماس ساده و غیره بود که گرفتم دیدم همان قوطی خالی است دیگر چیزی ندارد، از او امتنان و اظهار خوشنودی کردم و قوطی را قبول نموده، بعد به اتفاق ملکم و روچیلد به اطاق های پائین رفته گردش کردیم، از اسباب های خوب نفیس ممتاز خیلی دارد که در کمال تازگی و امتیاز است، من جمله یک فیلی هست که راجه هندی سوار او است، گفت او را کوک^{۱۱۶} کردند دست و پا و چشم فیل و راجه که سوار او است حرکت کرد، خیلی تازگی داشت، پرسیدم [۳۱۴] چند خریده است باز نگفت معلوم شد چهار پنج هزار تومان از پاریس خریده است، خلاصه بعد از گردش زیاد رفتم بالا، قدری نشستیم، باران متصل می بارید، بالاخره کالسکه حاضر کردند، رفتم پائین، با روچیل و ملکم خان نشستیم رفتم برای تماشای مرغ ها، قدری که رفتم رسیدیم، محوطه ای را سیم های خوب کشیده قفسه های بزرگ خوش ترکیب خوب ساخته اند، بسیار تمیز و در اطرافش گل های خوب کاشته اند، بسیار باصفا جانی است، انواع مرغ ها را آنجا ول کرده است از قرقاول های خوش ترکیب به

115. Lord windsor

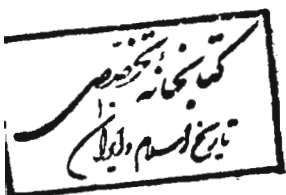
۱۱۶. اصل: کُک

رنگ های مختلف خیلی قشنگ، قرقاول چین، ژاپن، هندوستان و غیره. مرغ های ریزه و درشت، دیگر انواع اقسام از هر رنگی بودند، قدری تماشا کرده رفتیم به کالسکه نشسته راندیم برای گلخانه و گرم خانه های روچیلد. وارد شدیم، تقریباً وضع گلخانه ها مثل کامرانیه نایب السلطنه است اما این کجا آن کجا، اولاً به همان وضع سقف شیشه و با وسعت و بزرگ است، تمام این ها از آهن است، دالان های طولانی، انواع اقسام گل های گرم خانه و بیرونی افریقی و ینگه دنیائی، هیچ از این گل ها طهران نیست، سهل است، کسی خواب هم ندیده است و در انتهای یکی از دالان ها کوه سنگی ساخته است، آبشار آب صاف قشنگی می ریزد و در دوره آن هم باز گل های کوچک قشنگ زیاد است، در زیر این آبشار هم باز مقره^{۱۱۷} ها ترتیب داده بودند طولانی که گل ها و گیاه ها در همانجا دیده می شد و بعضی فواره ها هم کوچک در بین آن مقره ها دیده می شود که آب صاف فوران داشت، خلاصه همه جا تماشا کردیم، باز هی دالان بود، هی گل خانه بود، بعضی دیوارهای مصنوعی از سنگ ساخته و گل ها در آورده بودند، حقیقتاً خیلی تماشا داشت و میل نمی کردم که از گلخانه بیرون بیایم، خود روچیل هم همراه بود، خودش هم حظی^{۱۱۸} داشت از این وضع و گلش، این روچیل ها هر دوزن ندارند اما هر یک صد کنیز بیشتر کمتر دارند که همه با لباس های خوب، حقیقتاً حرم خانه دارند، این است که دیگر زن نمی گیرند، خلاصه این روچیل قد باریک روی زرد بدیش بدهیكل چشم ها و قیده، گرد، مثل چشم های حاجی ابراهیم خواجه مرحوم و جرّه چشم علی شیربان است، آن بیشتر و قیده است، سینه اش نمی دانه سل دارد یا چه ناخوشی دارد که متصل سرفه می کرد، خودش هم اصل یهودی است، این است صاحب این عمارت و این گرم خانه. ما سوار کالسکه شدیم اما خودش چون راه نزدیک بود پیاده آمد، رفتم به گرم خانه که میوه^{۱۱۹} دارد، این گرم خانه مثل گرم خانه سابق است یعنی از آهن و شیشه است و زمینش شبکه آهن دارد ولوله های آهن در زیر شبکه است که در موسم زمستان آتش می کنند، این جا که وارد شدیم این گرم خانه مخصوص انگور است، انگورهای آنجا درشت و رسیده آن هم سبز رنگ است، در وقت خوردن طعم بدی ندارد اما عطر مُشک می دهد، انگور مشکی است، خوشه های به نظم و ترتیب زیاد دیدیم، یک خوشه هم به باغبان گفتم چید، چند دانه خوردم، بعد به دالان دیگر رفتم [۳۱۵]، در این جا انگور

۱۱۷. اصل: مقاره ها، مقره: حوض کوچک (فرهنگ معین)

۱۱۹. اصل: به گرم خانه میوه که دارد.

۱۱۸. اصل: حظی

ترش و شیرین است، وضع اینجا را به قسمی ترتیب داده‌اند که در هر فصلی میوه رسیده داشته باشد مثلاً یکی پیش از این دالان‌هاست که انگورش پیش رسیده و خورده بودند، بعد به آن جای اول رفتیم که انگورش حالا رسیده است، این جا ترش و شیرین است، به باغبان گفتیم از این بچیند، خودش و باغبانش تحاشی زیاد کردند و گفتند نرسیده است و این را نمی‌توان خورد. بالاخره خوشه چیدند، نصف خوشه را ما خوردیم، بسیار خوش مزه و خوب بود، ما در ایران هم به همین قسم انگور میل داریم، رسیده‌اش مثل شیر و بدطعم است، روچیل کمال تعجب را می‌کرد. اما انگورهای ایران را هیچ نسبت به این انگورها نمی‌توان داد. بعد به دالان دیگر رفتیم این جا غوره^{۱۲۰} بود، غوره را که دیدم حظی کردم چون امسال هیچ غوره نخورده بودم، به باغبان گفتیم خوشه بچیند که باغبان رم کرد. عقب عقب رفت، خود روچیل هم به همین حالت، به او فرمودیم که ما عادت داریم به غوره، می‌خوریم، او تحاشی داشت، می‌گفت هر کس بخورد می‌میرد، دست باغبان را نگاه داشته بود، آخر خوشه چیدند آوردند، دو دانه خوردم، این‌ها بیشتر متوحش و متعجب شدند، خوشه را به میرزا محمدخان سپردم که به اطاق بیاورد، این جا نمی‌شد درست خورد، با نمک بخوریم، بعد به دالان دیگر که سیر هلو و شلیل است رفتیم، بوته‌های هلو و شلیل را در زیر دیوار کاشته و درخت‌ها را چهار میخ به دیوار کشیده‌اند، با این حالت باز هلو و شلیل زیاد داشت و هلوها از توی دیوار درآمده بود، نیم رس داشت، رسیده داشت، بعد از تماشا سوار شده به منزل یعنی همان عمارت روچیل آمدم، غوره را با نمک در اطاق خوردم، چند دانه به عزیزالسلطان دادم، خیلی خوب با مزه بود، بعد در سر ساعت و وقت حرکت که رسید سوار شده یک ساعت تا راه آهن راه بود، بعد سوار راه آهن شده به استاسیون برومسگرو (Broms grove)^{۱۲۱} رفته آنجا پیاده شده، از آنجا به عمارت هیویل (Hewel) برویم. از خانه روچیلد سوار شده به الزبوری رفتیم، با کالسکه، که در آنجا سوار راه آهن بشویم و اسم ناحیه که الزبوری در آنجا واقع است و وسطر شیراست (worcester shire). در الزبوری سوار راه آهن شده راندم، خیلی تند می‌رفتیم، سه ساعت راه آمدم تا به برومسگرو رسیدیم، در بین راه به شهر رگبی (Rugby) رسیدیم، آنجا قدری ایستادیم، جمعیت زیادی بود، زن و مرد، دخترهای خوشگل، زن‌های بسیار خوب بودند، ما خودمان را نشان دادیم شناختند، تعارف کردند، چند بچه آنجا بود، دختر کوچک قشنگی بود، زنی او را بغل گرفته بود، اشاره

۱۲۰. اصل: قوره

۱۲۱. اصل: (Broms gore)

کردیم، پیش آمد، دست بچه را گرفتیم، همین که مردم دیدند همه زن و مرد ریختند هجوم آوردند [۳۱۶] به ما دست بدهند، بطوری به یکدیگر زور می آوردند که نزدیک بود زیر کالسکه راه آهن بروند، ما هم به همه دست می دادیم، آن ها حریص تر می شدند، خیلی لذت بردیم و تماشا داشت، دخترها و زن های خوشگل هم پیش می آمدند، دست آن ها را بهتر می گرفتیم، دست آنها را فشار می دادیم. از خانه روچیلد که سوار کالسکه شدیم به الزبوری بیائیم از پارک بزرگ متعلق به خانه روچیلد گذشتیم، دور این پارک های بزرگ که مال اشخاص معتبر است حصار دارد، دیوار کوتاه و دروازه، دروازه پارک روچیلد بسیار بزرگ بود، از آهن تمام مطلا، غریب، در عالی مزینی بود، این راه آهن که امروز می رویم راه آهن بد پرتکان است و مهیب، و ساعتی بیست فرسنگ حرکت می کند، در جنین این خط که ما حرکت می کنیم هفت هشت خط راه آهن است که متصل کالسکه های راه ها می آید و می گذرد، ابتدا از دو سوراخ گذشتیم، بعد به یک تونل طولانی که تقریباً از طهران به دوشان تپه است دو دقیقه طول کشید تا گذشتیم، همین قسم می رفتیم تا رسیدیم به گار راه آهن بیرمنگام، این گار بسیار بزرگ است، گار در گار است، مال التجاره واگن های زیاد، اسباب های متعلق به راه به قدری ریخته بود که اندازه نداشت. شهر بیرمنگام هم شهر بزرگی است، در پائین این گار دیده می شد، در این استاسیون راه نایستاد، آرام می رفت، باز هم از دو سوراخ گذشت و از بعضی جاهای دیگر مثل روی خانه ها، زیر خانه ها، بعضی درها که دو سمت تپه ها دارد، به همین قسم رفتیم تا به گار راه آهن که ذکر شد رسیدیم، گار کوچک مختصری است لرد ونزر که صاحب خانه است با بعضی انگلیس ها ایستاده بود، لرد ونزر آدمی است کوتاه قد، باریک، لاغر، قوز، دماغش زیاد از اندازه بیرون، شبیه یحیی خان قوزی باشی است، بسیار ضعیف و نحیف است، بطوری که حرف می زند درست شنیده نمی شد، این است لرد ونزر، بعد من، لرد، امین السلطان [۱] ملکم خان سوار کالسکه شده به طرف عمارت راندیم، ابتدا به یک دهی رسیدیم که اسمش این است، برومسکو، از آنجا رد شدیم رسیدیم به یک قصری که می ساختند و هنوز تمام نشده است که مال همین لرد است و نزدیک به قصر قدیمش است، با کالسکه تا قصر منزل ما نیم ساعت است، رسیدیم به قصر زن لرد که زن باریک ضعیف کشیده ایست، ایستاده بود، بسیار زن نجیب معقولی است و باادب است، خیلی به حالت ضعف حرف می زند، مادر لرد ونزر خیلی ناخوش است، در اینجا نبود، در جای دیگر است، نزدیک لندن، مرخصی می خواست که

فردا برود دیدن مادرش، بعد از ورود راحتی کردیم، شام حاضر بود، سر شام رفتیم، زن صاحبخانه لیدی وینزور در دست راست ما نشسته بود، خود لرد روبرو در دست راست، روبرو خانمی بود چاق و فربه سرخ و سفید بطوری که می شد او را به کالسکه بست، خوشگل بود، اسم او میس پاچط (Miss paget) از اقوام زن صاحبخانه است، پدر زن لرد وینزر سراگوستس پاچط (sir Augustus paget) [۳۱۷] دروینه و سفیر کبیر انگلیس است، دو برادر زن صاحبخانه هم حاضر و در سر میز بودند، بعد از شام رفتیم اطاق خودمان بالا، باغچه ها و درخت ها را چراغان کرده بودند، باصفا بود، تماشا کردیم، خسته بودیم، خوابیدیم.

روز پنجشنبه ۱۲ ذی قعدة

امروز باید برویم بیرمنگام تماشای کارخانجات آنجا، صبح برخاستیم، نهار مختصری بعضی غذاهای سرد خوردیم، ته بندی کردیم، صاحب خانه رفته بود دیدن مادرش، ملکم خان، ولف و برادرزن صاحبخانه همراه ما آمدند رفتیم به گار برومسیگرو، از همانجا که آمده بودیم در ساعت دوازده یعنی ظهر سوار راه آهن شده رانیدیم، تا بیرمنگام نیم ساعت راه است، ورود آنجا یعنی بیرمنگام دیدیم هنگامه ایست، همراهان را که در لندن گذاشته بودیم امروز اینجا آورده اند در هتل منزل داده اند و حالا این اسرا آمده اند تا ما را ببینند، تمام حاضر بودند، اعتمادالسلطنه، صدیق السلطنه، ناصرالملک، امین خلوت، حتی نوکرهای آنها و حاجی باقر آنجا بودند، صف کشیده وقتی ما را دیدند مثل این بود که سال ها از ما دور بوده اند، خوشحالی و ذوقی کردند، زن و مرد بی اندازه در گار بود، حاکم ایالت، بیگلریگی شهر، فرمانده نظامی ناحیه، اعیان حاضر بودند، دسته سرباز و سوار به جهة احترام نظامی به عادت معمول زیاد احترام کردند، هورا کشیدند. سوار کالسکه شدیم، رانیدیم برای عمارت بلدی، در کوچه ها بقدری جمعیت بود که به حساب نمی آمد، این شهر بواسطه کارخانه و صناعت زیاد معروف است، پانصد هزار جمعیت دارد، البته سیصد هزار آن امروز بیرون ریخته و در اطراف برای تماشا ایستاده اند و معلوم است که اغلب اهل شهر و کارگر و عمله کارخانه هستند، از لباس و چرکی صورت آنها معلوم است، سیاهی ذغال در صورت آنها بود، مردمان خوش لباس کمتر دیده می شد، از صورت خود شهر هم معلوم است که شهر کارخانه و کار است، مردم خیلی خوشحالی می کردند، به انواع غریب هورا می کشیدند،

چپه می زدند، بعضی اطفال و عملجات سوت می زدند، رفتیم، وارد شدیم، در اطاقی راحت کردیم، اسرا آمدند، احوال آنها را پرسیدیم که به آنها چه گذشته [۳۱۸]. ناصرالملک ناخوش بود بواسطه ناخوشی نتوانسته بود با ما بیاید، لندن بود، حالا خوب شده، اینجا است، گفتیم با ما بیاید، ادیب الملک و مردک را هم گفتیم بیایند با ما باشند، آغا بشارت و یکی دیگر عوض آنها بیایند با دسته [ای] که از ما جدا شده دیر بیایند، بعد آمدند، خبر کردند، رفتیم در اطاقی، اهالی مجلس بلدی، بیگلر بیگی و اعیان تمام حاضر بودند. در بلندی تخت مانند صندلی برای ما گذاشته بودند، بالا رفتیم، دو پله می خورد، جلو صندلی ایستادیم، خطابه خواندند مبنی بر خوش آمد و اظهار دوستی، ما هم جوابی دادیم، از جواب ما مسرور شدند، بعد بلافاصله رفتیم سر نهار، در اطاق بسیار بزرگی عالی میز گذاشته بودند، این عمارت بلدی را گفتند هشت سال است ساخته اند، عمارت عالی است اما بیرون آن سیاه شده است، سه میز دراز در آنجا گذاشته بودند به درازی اطاق، در کله اطاق در بلندی شاه نشین مانند میزی مخصوص ما گذاشته بودند، سایرین در سر میزهای دیگر نشسته بودند، ما در وسط میز بالا نشستیم لرد لی (Leigh) حاکم ولایت در دست راست ما بود، بیگلربیگی مستر بارو (Barrow) دست چپ ما بود، در طرف راست اعتمادالسلطنه،OLF و ناصرالملک، در دست چپ ملکم خان، مجدالدوله و صدیق السلطنه سایر همراهان اسرا و غیر اسرا و مردم در آن سه میز دیگر بودند. عزیزالسلطان همراه بود، در سر میز غذا خورد، امین السلطان نبود، در منزل مانده بود، قریب سیصد نفر آدم بود، لرد لی (Lord Leigh) قریب شصت و چهار سال دارد، بلند قد و قوی است، خیلی شبیه است به نایب امیرال کرامر نام که در هلند دیده بودیم، تفصیل آن را نوشته ام، موی او سفید است، اگر کسی بخواهد هیکل و حرف زدن اصیل انگلیسی ببیند این لرد را باید ببینند. در پارلمان در مجلس اعیان حق جلوس دارد و جنرال است، از حالت او سؤال کردیم، اولاد زیاد دارد. یک دختر او زن لرد ژرزی است^{۱۲۲} (Lord Jersey)، از او پرسیدیم جنگ دیده؟ گفت هرگز بوی بارو و نشیده ام، [این] منصب احترام است، اما پسر من در جنگ ها بوده، در مصر و غیره، خیلی با او صحبت کردیم. بعد از نهار قدری در همان اطاق که وقت آمدن [۳۱۹] راحت کرده بودیم راحت کردیم، اسرا آمدند، با آن ها حرف زدیم، احوال پرسیدیم، بعد سوار کالسکه شده رفتیم به کارخانه که اسباب مطلا و مفضض از همه قبیل در آنجا می سازند،

۱۲۲. در اصل «است» دوبار تکرار شده است.

این کارخانه خیلی معروف است، اول وارد اطاق بزرگی شدیم که اسباب‌های خود را در آنجا برای نمودن و فروختن عرضه کرده‌اند، اطاق متعدد بود، همه پر از اسباب، خیلی خوب چیده بودند، روی میزها، در قفسه‌ها، پشت شیشه، اسباب طلا و نقره هم داشتند، منبت کاری‌های اعلی دیدیم، روی طلا و نقره اشکال برجسته ساخته بودند، دیدنی بود، مجسمه‌ها، گلدان بزرگ، میوه‌خوری، صفحه میز و ظروف میز و غیره خیلی خوب دیده شد، بلورآلاتی هم که برای بعضی ظروف مطلا و مفضض لازم است در همین جا می‌سازند، چهل چراغ و دیوارکوب خوب آنجا دیدیم. بعد رفتیم تماشای کارخانه، در جایی نقاشی می‌کردند، طرح ظروف و اسباب را با منبت و برجسته که باید شود می‌کشند بعد از چیز نر می‌هیكل آن را با اشکالی که در آن باید ساخته شود می‌سازند بعد از روی آن منبت یا قالبی می‌سازند مطلا و مفضض می‌کنند. کارخانه مطلا و مفضض کردن تماشا داشت، با الکتریسته مطلا می‌کنند، چرخ بخاری هست که تولید قوه چرخ الماس می‌کند، حوض‌ها ساخته‌اند، در آن‌ها آب طلا و نقره ریخته‌اند، روی آن‌ها به فاصله میل‌های برنج نصب کرده‌اند، یک قوه به آب می‌دهند، یک قوه دیگر به آن میل‌های برنجی، اسبابی را که می‌خواهند مفضض شود با سیم فلزی در آب نقره می‌آویزند فوراً مطلا یا مفضض می‌شود، اگر قوه الکتریسته را قطع کنند ابداً رنگ اسباب تغییر نمی‌کند، صفحه [ای] از طلا یا نقره در آب آن حوض‌ها می‌آویزند هر چه از طلا یا نقره روی اسباب می‌رود از آن صفحه آب می‌شود حل می‌شود داخل آب که همیشه طلا یا نقره در آن هست تمام نمی‌شود. در این کارخانه دندان‌فیل منبت کاری خوبی بود ناظم‌الدوله به ما پیشکش کرد، از اینجا رفتیم کارخانه بلورسازی اسباب‌های خوب دیدیم، چهل چراغ‌ها، آینه‌های بزرگ، جارها، تنگ و گیلان و ظروف از هر قبیل، بلورهای تراش آنها خیلی صاف [۳۲۰] و درخشان بود از همه عالم اینجا فرمایش می‌دهند مثلاً نمونه ظروفی را که ظل‌السلطان اینجا سابقاً فرمایش داده بوده است دیدیم، اسم او در روی آنها بود، کارخانه را هم دیدیم، بلور تراش می‌دادند، ظروف می‌ساختند، کارخانه کثیف بود مثل شیشه‌گری‌های ایران به نظر می‌آمد، اما همه این اسباب‌های نفیس را در آنجا می‌سازند، ما بقدر هزار تومان ظروف نقره از آن کارخانه و بلورآلات از این کارخانه خریدیم، قیمت‌ها معین است، روی آن‌ها نوشته نگاه می‌کند می‌گوید کم و زیاد نمی‌توان کرد، اما گران است، چیزی که مثلاً سه لیره تمام می‌شود، ده لیره می‌گویند، گفتگو هم ندارد، از اینجا سوار کالسکه شده بقدر یک فرسخ رفتیم، به

کارخانه تفنگ و اسلحه سازی که در خارج و کناره شهر واقع شده آنجا رسیدیم، درب کارخانه چادری زده بودند و دالانی از پارچه ها ساخته بودند، در آنجا رئیس و اجزای کمپانی معرفی شدند، داخل کارخانه شدیم، چرخ بخار بود، چرخ ها و ماشین های مختلف به آن بسته حرکت می کرد، هر چرخ یک جزء تفنگ را می سازد، یکی لوله می تراشد، یکی خان می زند، یکی قنداق را صاف می کند، یکی ناو می زند، همین طور کار می کنند، در ماه چهار هزار تفنگ مارتینی یا غیر مارتینی از آنجا بیرون می آید، خیلی خسته بودیم، وقت رفتن هم نزدیک بود، زیاد نماندیم، رو به کالسکه می رفتیم و رئیس کارخانه جلو ما می آمد و می گفت پارایسی (par icie)، می خواست ما را جای دیگر ببرد، بالاخره خود را به کالسکه رساندیم، رانندیم، برگشتن از راه دیگر رفتیم، جمعیت بی اندازه بود، عمله و کارگر زیاد، بعضی مردمان خوش لباس، زن های خوشگل هم دیده می شد. آمدیم به گار بیرمنگام، سوار شدیم، از همان راه که آمده بودیم برگشتیم منزل، لرد صاحب خانه نیامده بود، برادر او همراه بود. ورود منزل رفتیم اطاق خودمان و گفتیم که خبر کنند شام را تنها در اطاق خودمان خواهیم خورد پائین نمی توانیم برویم، قبل از شام رفتیم در میان پارک گردش کنیم، عزیزالسلطان، مجدالدوله و دو سه نفر دیگر همراه بودند، پارک پاکیزه دارد، چمن خوب، دسته های درخت تک، دریاچه طبیعی دارد اما آب آن کثیف هست و لش آب^{۱۲۳}، دور آن درخت های خوب دارد، جزیره ماندی در میان آب [۳۲۱] ساخته اند، رفتیم به آن جزیره، در این بین باران گرفت، قدری با باران ایستادیم، عزیزالسلطان و مجدالدوله و مردک سوار قایق شده بودند، در روی دریاچه می رانند، ما برگشتیم، به عمارت آمدیم، آنها ماندند بعد باران آنها را هم دوانید، برگشتند، در مراجعت شام خوردیم، بعد از شام آتش بازی تماشا کردیم، آتش بازی بسیار خوبی تهیه کرده بودند، خیلی قشنگ بود، اختراعات تازه، چیزهای تازه دیدیم، از جمله بعضی آتش بازی ها بود به هوا می رفت، بسیار بلند در آسمان مثل خمپاره می ترکید، صدای توپ می داد، شکوهی داشت، در حقیقت شلیک آسمانی بود، بعضی موشک ها بود به هوا می رفت، در بالا موشک های زیاد از سر یک موشک بیرون می آمد، عالمی داشت، رنگ ها و الوان خوب دیدیم، خوب داخل هم کرده بودند، با صفا بود، موقع آتش بازی هم خوب بود، دریاچه و درخت ها عکس

۱۲۳. لشاب: ۱- جایی که در آن آب ایستاده و دروی علف و نی بروید (فره)، باتلاق ۲- آب آلوده و کثیف مانند آب کشتارگاه و غیره (فرهنگ معین)

روشنائی به آب می افتاد، درخت ها را به رنگ های خوب به جلوه می آورد، جمعیتی هم در آن طرف دریاچه روی می آورد، تماشا جمع بودند. درخت ها و چمن را چراغان کرده بودند، روی چمن چراغ های رنگین گذاشته بود مثل گل های نورانی به نظر می آمد، خیلی لذت بردیم، از خانم صاحب خانه اظهار رضامندی کردیم، بعد از آتش بازی خسته بودیم خوابیدیم.

روز جمعه ۱۳ ذی قعدة

امروز باید برویم به شفیلد، از خواب برخاستیم، نهار قلیان خوردیم، در بیست دقیقه به ظهر مانده حاضر حرکت شدیم، لرد صاحب خانه که به احوالپرسی مادرش رفته بود امروز صبح زود برگشته می گفت مادرش بهتر است. زن صاحب خانه و دو خانم دیگر که از اقوام او بودند دم در ایستاده بودند با آن ها وداع کردیم، با لرد و ناظم الدوله و امین السلطان در کالسه نشستیم، همجو خیال می کردیم که باز به همان استاسیون بروم و بروم برویم، قدری که رفتیم راه به طرف دست چپ برگشت، معلوم شد به استاسیون دیگر می رویم که اسم آن ردیچ است (Redditch)، بقدر پانزده دقیقه هم راه ما تا استاسیون دورتر شده از جاهای خوب گذشتیم به یک شهر کوچکی رسیدیم که هیچ همچو شهری نمی شود، شهر پریان بود، کوچه ها کوچک و ظریف، خانه ها دو مرتبه بیشتر نیست، با روح است، شهر بالای بلندی واقع شده منظر باصفائی دارد. دره ها و تپه های کوچک سبز و خرم، درخت های [۳۲۲] تک تک مثل بهشت و بقدری دختر و زن خوشگل دیدیم که اندازه نداشت، چه خوشگل ها، اغلب گیسوها را نبافته پشت سر انداخته بودند، به دوش آنها ریخته بود، مثل پری، بطوری این شهر و این خوشگل ها فریبده بودند که ما میل کردیم در اینجا بمانیم. کار اهالی این شهر سوزن سازی است و بعضی اسباب های کوچک مثل چنگک ماهی گیری و غیره. اغلب سوزن های عالم از اینجا می رود، آمدیم تا به گار رسیدیم، در آنجا کارخانه چینی ها در اطاقی سوزن و اسباب دیگر از صنعت خودشان در سر میزی گذاشته بودند، تماشا کردیم به ما پیشکش کردند، گفتیم ببندند بفرستند به ما برسد. از میان این شهر کوچک که می گذشتیم هورا زیاد کشیدند، اظهار خوشوقتی زیاد می کردند، در گار هم خیلی هورا کشیدند. با لرد وداع کردیم، سوار راه آهن شدیم رانیدیم برای شفیلد.^{۱۲۴} این شهر ردیچ قریب هفت

هشت هزار جمعیت بیشتر ندارد. در راه بعد از حرکت رو به شفیلد از دو شهر گذشتیم یکی از آنها بورطن (Burtun) بود، شهر معظم بزرگ با کارخانه زیاد به نظر آمد، ما تصور کردیم بیرمنگام است و دوباره از بیرمنگام می‌گذریم، معلوم شد اسم اینجا بورطن است، کارخانه آجگو در اینجا زیاد است، اغلب آجگو انگلیس در این شهر ساخته می‌شود، بعد از دربی (Derby) گذشتیم، در عرض راه از سوراخ‌های زیاد گذشتیم، کوچک بزرگ، در میان شهرها از بالا، از میان سوراخ، از زیر می‌گذشتیم می‌رفتیم. وضع صحرا در دو طرف راه آهن این طور است و آنچه در انگلیس تا حالا دیده‌ایم همین است، جنگل‌های بزرگ سرو و کاج و غیره، چنانچه در روسیه و آلمان دیدیم متصل به هم، انبوه و ممتد در اینجا دیده نمی‌شود. درخت‌ها اغلب تک تک است در کنار مزارع، گاهی هم در وسط درخت‌های کهن قوی بلوط و درخت جنگلی بید هم در اینجا دیدیم، در آمستردام هم دیده بودیم. گاهی هم دسته‌های درخت انبوه بزرگ و کوچک دیده می‌شود که مثل جنگل بنظر می‌آید، تمام این صحرا مثل باغ و جنگل بنظر می‌آید، مزارع، زمین‌ها همه سبز و خرم با چمن با زراعت که آن هم سبز است، یک وجب زمین خالی ندیدیم، دور مزارع چپر دارد، درخت خار دارد، درخت گل، درخت شبیه به کاج کاشته و منظم بریده‌اند مثل دیوار، بعضی جاها هم سنگ چین کرده‌اند، اما خیلی کم است سنگ چین. دهات معظم در اینجا ندیدیم، گذشته از شهرها اغلب به فاصله هزار قدم کمتر بیشتر خانه‌های دهاتی دیده می‌شود تک تک، دوتا، پنج تا [۳۲۳] منتها بیست خانه یک جا جمع شده باشد ندیدیم یعنی در سر راه آهن که ما می‌رویم اینطور است، ده معظم خانه زیاد یکجا ندیدیم شاید در خارج راه ما باشد که ما ندیده‌ایم آنچه ما دیدیم خانه‌های متفرق بود اما خیلی زیاد که متصل دیده می‌شود، قریب دو ساعت و نیم راه آمدیم به شفیلد رسیدیم (Sheffield)، در گار سرباز، قراول. احترام و موزیک بر حسب عادت هر شهر بود، سوار نظام دم گار ایستاده بود، بیگلر بیگی، اعیان شهر، دوک دنرفک^{۱۲۵} که شب مهمان او هستیم حاضر بودند پذیرائی کردند، سوار کالسکه شدیم، راندیم به عمارت بلدی، قدری در اطایق راحت کردیم، بعد آمدیم پائین در اطایق بزرگی در صفه^{۱۲۶} بلندی صندلی گذاشته بودند برای ما، ایستادیم،

125. Duce De Norfolk

۱۲۶. صُفه: Sofa، غرفه ماندنی در درون اطایق بزرگ که کف آن کمی بلندتر است و بزرگان در آن نشینند، شاه نشین. (فرهنگ معین)

آنجا نشستیم، خطابه خواندند، نسخه آنرا خیلی مزین ساخته در قاب عاج تقدیم کردند، ما هم جوابی دادیم، ملکم خان ترجمه کرد، زن زیاد در این اطاق برای تماشا جمع بودند، از آنجا رفتیم به یکی از کارخانه‌های بزرگ آهن و فولاد سازی این شهر، در آنجا ناهار بزرگی با نیکد^۱ عالی حاضر کرده بودند، رئیس کارخانه (Ellis) آلیس نام مهمانداری می‌کرد، دوک نرفک، امین‌السلطان، ملکم خان، ولف، مج‌الدوله، ناصرالملک نزدیک ما بودند، عزیزالسلطان هم با ما نهار خوردند بعد از نهار در کالسکه راه آهن ما را در میان کارخانه حرکت می‌دادند، در هر جا می‌ایستادیم تماشا می‌کردیم، اول رفتیم در کارخانه آهنگری اسباب‌های بزرگ حجیم مثل میل چرخ بخار کشتی‌ها و غیره. در آن وقت به جهت تماشا میل بزرگی می‌ساختند، چندین ذرع طول و بقدر یک چنار قوی کلفتی داشت، در کوره بود، می‌تابیدند، وقتی ما رسیدیم دور ایستادیم، همین که میل از کوره بیرون آمد سرخ بود و می‌درخشید و حرارت آن طوری از دور می‌زد که نتوانستیم بایستیم، عقب رفتیم، در مسافت دوری ایستادیم، با ماشین و قوت چرخ بخار این میل را از کوره بیرون آوردند و به زنجیرهای بزرگ آویخته بود که هر طور می‌خواستند حرکت می‌دادند، میل را گذاشتند زیر منگنه بزرگ فولادی که با قوت اسب حرکت می‌کند، پرس هیدرولیک می‌گویند، وقتی میل به این عظمت را زیر منگنه می‌گذاشتند فشار می‌دادند مثل خمیر بنظر می‌آمد، این منگنه را عوض چکش [۳۲۴] بخار که سابقاً مستعمل بود اختراع کرده‌اند. از اینجا رفتیم به کارخانه که در آنجا فولاد می‌سازند، بوته بسیار بزرگی بود بقدر یک اطاق از آهن میان آن را با خاک‌های مخصوص اندود کرده‌اند و متصل متحرک است، بوته را داغ می‌کنند بعد آهن آب شده از کوره باز می‌کنند مثل نهري از آتش جاری شده می‌ریزد میان بوته، از یک ناو آهنی می‌ریزد، همین که بوته پر شد دهن آن بالا می‌رود بعد با ماشین بخار هوا می‌دهند به میان بوته و آهن آب شده، از دهن بوته مثل آتش فشان شعله و جرقه آتش بیرون می‌آید، اجزائی هم به آن می‌زنند بعد در قالب می‌ریزند فولاد می‌شود، بعد رفتیم به کارخانه که زره کشتی و دیوار آهنی برای قلعه و کشتی می‌سازند، صفحه‌های آهن کلفت بزرگ می‌ساختند، بعضی بقدر دو وجب کلفتی داشت، یکی از این صفحه‌ها را در کوره تابیده بودند در حضور ما بیرون آوردند، حرارت کارخانه مثل جهنم شد، این کره آهن را روی عراده آهنی انداختند و با چرخ بخار حرکت دادند، زیر منگنه انداختند، منگنه غلطک بزرگ فولادی داشت، با قوت زیادی روی صفحه آهن می‌چرخید

و فشار می داد، بعد در کارخانه دیگر دیدیم کنار این صفحه های آهن را راست می بردند، خیلی تماشا داشت، صفحه های زیاد دیدیم، کلفتی های مختلف برای کشتی و قلعه و غیره ساخته بودند، اسم صاحبان کارخانه ژون برون است (John Brown)، اسم دیرکتور حالیه الیس (Ellis)، بعد از تماشای کارخانه سوار کالسکه شدیم، رفتیم به خانه دوک دنرفک که در کنار شهر واقع است. شهر شفیلد غریب شهری است مثل جهنم می ماند، تمام سیاه، خانه ها سیاه، عمارت های عالی سیاه، ساقه درخت ها سیاه، طوری دودزده است که هیچ مطبخ کثیفی در طهران به این سیاهی نمی شود، اغلب شهر کارخانه است، از هر طرف دود کش های بلند دیده می شود دود به آسمان می رود، شهر هم در گودی واقع است، دود می خوابد روی شهر، امروز هم مه است، قدری باران می بارد، دود هم گرفته کثافت غریبی است، اهالی شهر اغلب زن و مرد و بچه کارکن هستند، در کارخانه ها کار می کنند، دست و صورت آنها سیاه است، سایر مردم هم محال است خود را از سیاهی حفظ کنند، به کوچه آمده اند سیاه می شوند مگر بروند در اطاق تمام درها را ببندند.^{۱۲۷} «بیگلربیگی شهر می گفت شهر شفیلد سیصد هزار جمعیت دارد اما به نظر ما نیامد، تمام مردم سر راه ما بودند در اطاق ها و پس کوچه ها، هر چه دیدیم کسی نمانده بود، فرنگستان رسم است در این مواقع همه بیرون می آیند، آنچه را دیدیم به نظر ما کمتر از سیصد هزار آمد.» رفتیم به خانه دوک که در کنار شهر بود، متصل به پارک بزرگی خانه محقری، اسباب زیاد ندارد، مایحتاج در اینجا دارد اما خیلی ظریف و مجلل، گفتند در اینجا املاک زیاد دارد، تقریباً نصف شهر اراضی آن مال او است [۳۲۵]، در سال سه چهار روز می آید اینجا. در اینجا می ماند، اصل خانه و عمارت او جای دیگر است و عالی است، خود دوک دنرفک (Ducke De Norfolk) از نجبای بزرگ انگلیس است و می گویند در شأن نجابت اول شخص است و متمول است در ورود شفیلد در گار حاضر بود، به استقبال آمده بود، همه جا همراه بود تا ما را وارد خانه خودش کرد، آدم کوتاه قدی است، زیاد قوی نیست اما بنیه دارد، شبیه است به میرزا محمد رئیس وزارت خارجه، ریش دارد سیاه اما ریش میرزا محمد پله پله است، ریش این صاف چشمش سیاه است، چشم میرزا محمد کبود است، به گندگی میرزا محمد نیست، همین قدر تفاوت دارند اما جنم^{۱۲۸} او مثل جنم میرزا محمد است، خیلی نجیب و معقول

۱۲۷. عبارت داخل گیومه در حاشیه صفحه ۳۲۳ اصل سفرنامه نوشته شده است.

۱۲۸. جنم: شکل و هئیت (ناظم الاطباء) ذات، سرشت، طبیعت (فرهنگ فارسی معین) (لغت نامه دهخدا)

است، برحسب رسم آمد اطاق‌های ما را نمود، راحت کردیم، بعد رفته بود یک یک همراهان را خودش جا داده بود بلکه خودش و برادرش خدمت می‌کردند، متصل از این اطاق به آن اطاق می‌رفتند ببینند چه لازم است، ساعت هشت شام حاضر بود رفتیم پائین میز مختصری بود مجلل، خود دوک و برادرش بودند، دوک قریب چهل و هفت سال دارد و زن او دو سال است مرده است، عزادار است، می‌گفت بعد از مردن زن خود اول دفعه‌ایست که مهمانی داده‌ام. امین‌السلطان، عزیزالسلطان، ملک‌خان، بعضی همراهان و انگلیس‌ها، ولف و غیره که با ما هستند در سر میز بودند، در سر شام ولف زمزمه کرد که بعد از شام در شهر بالی هست باید آنجا رفت، چون در پیرگرام نبود و خبر نداشتیم تعجب کردیم، اصراری کردند بالاخره از سر شام برخاستیم یک سر به اطاق خودمان رفتیم زیاد خسته بودیم، شلوار را کندیم، کلاه را برداشتیم، قدری آسوده شویم و گفتیم حقیقتاً ما بال نمی‌رویم، امین‌السلطان، مجدالدوله و غیره با دوک و حضرات بروند، قدری گذشت، دیدیم مجدالدوله آمده ایستاده سرش را پائین انداخته مطلبی دارد گفتیم چه می‌گوئی معلوم شد اوضاع بال است می‌گویند یک ماه است اهل شهر تدارک دیده‌اند و منتظر ما هستند، باید رفت، با اوقات تلخ مثل سگ برخاستیم زره و چهار آینه پوشیدیم، حاضر شدیم، سوار کالسکه و رفتیم. عزیزالسلطان در سر میز خوابش گرفته بود خوابید، خوب شد که نیامد. این بال را رئیس صنف کارد و چاقوسازی داده است [۳۲۶] و تفصیل اصناف اینجا این است که در قدیم اصناف و کسبه فرنگستان حدود و اداره مخصوص داشتند، کسی نمی‌توانست به آسانی داخل صنفی بشود، این ترتیب قدیم را حالا به هم زده‌اند اما در انگلیس صورت اداره و کمپانی‌های اصناف قدیم را حفظ کرده‌اند یعنی سی چهل نفر از تجار و کسبه و نجبا اجزای فلان کمپانی، فلان صنف می‌شوند و کار این مجمع این است که ابواب و املاک را که به مرور برای کمپانی یا صنف جمع شده اداره نمایند و گاهی در مصالح صنف گفتگو کنند، اغلب این اصناف عمارت‌های عالی دارند، در این شهر شفیلد صنعت آنها آهن آلات و خصوصاً کارد و چاقوسازی و از این قبیل است، اجزای صنف چاقو و کاردسازی سی و سه نفرند، هر سال رئیس برای خود انتخاب می‌کنند و او را استاد می‌نامند و اغلب مردمان معتبر رئیس می‌شوند، رئیس این صنف این بال را فراهم کرده و در عمارت این صنف که عمارت عالی است و طالار ملوکانه دارد و این کمپانی و مجمع صنف دویست و شصت سال است برقرار است. وقتی به عمارت رسیدیم دیدیم معرکه‌ایست، چراغان، موزیک در راه پله

بزرگ دو طرف سرباز ایستاده خیلی تشریفات به عمل آورده‌اند، زن رئیس صنف آنجا بود صاحب خانگی می‌کرد، دست او را گرفتیم زن جوانی است اما خوشگل نیست، با جوانی پیر مانند است، دوک هم همراه بود، رفتیم به اطاق بزرگ بال، در کله اطاق صنف و شادروانی^{۱۲۹} ساخته صندلی برای ما گذاشته بودند، آنجا نشستیم، دو طرف صندلی گذاشته بودند، زن رئیس، دو سه زن دیگر، دوک و معتبرین نشستند، بعد دیدیم دفتردار مجمع اصناف خطابه آورده بخواند، ایستادیم، در این نصفه شب خطبه غرائی خواند، ما هم جوابی دادیم، ملکم خان زد به آنها (؟)*، بعد یک نفر از پشت سر ما فریاد زد خانم‌ها و اشخاصی که می‌خواهند برقصند شاه اذن داد شروع کنند، رقص شروع شد، دو سه دور والس رقصیدند، زن خوشگل در اینجا کمتر بود اما طالار بدان بزرگی پر بود از آدم، گرم هم بود، چراغ گاز زیاد، قدری صدمه خوردیم، رئیس دو دختر ده دوازده ساله داشت، قشنگ بودند، آنها را آورد، دسته گلی بزرگ به ما دادند، بعد برخاستیم دست زن رئیس را گرفتیم، به همان ترتیب که آمده بودیم رفتیم به طالار بزرگی که برای مردم میز گذاشته بودند سوپه بخورند تماشا کردیم، بعد ما را بردند اطاق کوچکتر دیگر، در آنجا میزی گذاشته بودند، اوضاع شام بود، لابد نشستیم، زن رئیس در دست چپ ما بود در دست راست زن دیگری بود که از اقوام دوک است که مرده است، دوک به او احترام می‌کرد [۳۲۷] زن جوانی است اما جور غریب زنی است، تقریری نیست، بدن او متحرک است، مثل اینکه رعشه دارد، خیلی شبیه بود به زن اقبال السلطنه، من شباهت به این زیادی ندیده‌ام، به عینه مثل سیبی که دو نصف کرده باشند مگر اینکه چشم این زن کبود بود چشم زن اقبال السلطنه زرد است دیگر تفاوتی دیده نمی‌شد، باری نشستیم، تازه شام خورده‌ایم باز باید غذا بخوریم، امین السلطان، ملکم خان، ناصرالملک، مجدالدوله، ادیب الملک هم بودند و آجودان مخصوص نشسته قدری میوه و غیره خوردیم، برخاستیم، ولف و انگلیس‌ها هم جمع می‌بودند سر میز ما نشستند، بعد از برخاستن پائین آمدیم پرده نقاشی بود تماشا کردیم، اطاق را تاریک کرده بودند، به روی پرده از بالا روشنائی انداخته بودند، تماشا داشت، کار یکی از نقاشان معروف جدید است، خوب کشیده است، جوانی است که صورت شهوت و هوی^{۱۳۰} و هوس او را به خود می‌خوانند، ملک

۱۲۹. شادروان: سرابرده که در قدیم پیش در خانه و ایوان پادشاهان و امیران می‌کشیدند. Sodo (a) r-van (فرهنگ معین)

*: در اصل چنین است لابد معنای آن این است که ملکم خان ترجمه کرد.

۱۳۰. اصل: هوا

نیکوکاری او را عقب می کشد و به خود می خواند، جوان در میانه تردید دارد، به کدام طرف میل کند. زن رئیس تا دم در همراه ما بود، جور غربی حرف می زد، یواش و ریزریز کمی هم فرانسه می دانست با لهجه انگلیسی بسیار هم غمزه می کرد. خلاصه سوار کالسکه شده رانندیم به منزل، خسته بودیم، خوابیدیم.

روز شنبه چهاردهم ذی قعدة

امروز باید برویم به لیورپول (Liver Poul) از جمله معترضه است، در شبی که در خانه فردیناند روحیل بودم در تالار بزرگی بعد از شام یک حقه بازی را آورده بودند حقه بازی بکند، این حقه باز آدم بلند قد، چشم ابرو سیاه، ریش سیاه، روی زردی داشت، خیلی شبیه به ایرانی ها بود، خیلی شارط شوط می کرد، به نظر می آمد که یک حقه بازی خوبی خواهد کرد، برخلاف بازی های خنک بسیار بد کرد.

موریه وزیر مختار انگلیس که در پطر است هنوز نرفته است و در این جاست، سرپا بود، چرت می زد، عزیزالسلطان [و] سایر آدم های ما بودند. ساعت ده از خانه دوک سوار کالسکه شدیم برویم بعضی کارخانه ها^{۱۳۱} را ببینیم، نهار مختصری خوردیم، ته بندی کردیم، رفتیم اول کارخانه چاقوسازی راجز معروف، این کارخانه ها اینطور است، آنجا که عمله کار می کند چرخ بخار و ماشین و غیره هست، کثافت و اسباب کار هست، علیحده است، ما آنجا نرفتیم، نزدیک [۳۲۸] این کارخانه ها و متصل به کارخانه عمارت و اطاق های عالی خوب هست، راه پله خوب، در اطاق ها اسباب هایی را که می سازند حاصل کار و صنعت خود را در آنجا عرضه می دارند، اکسپوزیسیون اسباب و حاصل کار خودشان را آنجا می گذارند، برای نمودن و فروش، قفسه های شیشه دار، میزهای اعلی گذاشته اسباب ها را زیر آینه گذاشته اند، خیلی مرتب و خوب چیده اند، ما به این اطاق ها رفتیم حاصل صنعت آنها را ببینیم. اول رفتیم اطاقی در پائین، دندان های فیل زیاد در آنجا دیدیم که از هند و افریق و سیام می آورند به جهت دسته چاقو و کارد، و اسباب عاج هم در آنجا از همه قبیل می سازند مثل ماهوت پاک کن عاج، کارد کاغذبری، بادبزنی زنانه و غیره. دندان های بزرگ عجیب در آنجا دیدیم، دندان های فیل بزرگی که از هند لرد دوفرین فرمان فرمای هند برای ما فرستاده بود و می گفتند خیلی بزرگ است و فیل مست است و به نظر ما بزرگ می آید، دیدیم مثل دندان آن فیل در اینجا نمره سیم

۱۳۱. اصل: کارخانه خانها

چهارم است. دندان نمره اول دوم چیز عجیب بود، دور رفتیم، متجاوز می‌بایست چهار پنج آدم جمع شوند آن دندان را بردارند، انسان تعجب می‌کند که خداوند چه حیوانات خلق کرده، این دندان در دهن راه می‌رود، در سر راه پله دندان بسیار بزرگی به جهت نمونه گذاشته بودند، از همه عجیب‌تر بود، یک قد و نیم آدم بلند قدمی شد و گویا همچو دندان نادر باشد، قریب بیست هزار تومان در آنجا دندان فیل دیدیم، بعد رفتیم از پله‌ها بالا، اسباب‌های نفیس زیاد آنجا دیدیم، چاقو و قیچی و کارد و چنگال و سایر اسباب میز، جعبه‌های اسباب کار زنانه و هزار جور اسباب قیمتی اعلی از همه قبیل و اسباب عاج تماشا کردیم، بعضی اسباب‌ها خریدیم از جمله چند قمه بود، امین‌السلطان، عزیزالسلطان و سایر اسباب خریدند، یک چاقوی بزرگی در آنجا گذاشته بودند دسته آن بقدر یک چماق بود، تیغه‌ها و اسباب‌های زیاد داشت، باز کرده بودند، مثل خرچنگ، یا حیوان غریبی به نظر می‌آمد زیر حباب بزرگی گذاشته بودند، قیمه آن را پرسیدیم گفتند مال فروش نیست برای تماشا است، اگر بخواهیم بفروشیم سه هزار تومان قیمت دارد. از اینجا رفتیم به کارخانه مفضض و مطلاسازی جمس دیکسن (James Dickson) اینجا هم اسباب‌های نفیس زیاد دیدیم، چند چاقوی تیغه نقره برای میوه‌خوری خریدیم و یک دست اسباب چای چینی که سینی و قوری و قندان و شیردان و غیره همه چینی بود، بسیار نفیس، بعضی اسباب دیگر خریدیم. [۳۲۹] از اینجا باز رفتیم به همان عمارت صنف چاقو و کارد ساز در همان تالار که دیشب بال بود نهار گذاشته بودند سیصد نفر جا در سر میز گذاشته بودند، نهار را مهمان بیگلر بیگی شهر بودیم، دوک [د] نرُفک هم بود، امین‌السلطان، ملکم خان، عزیزالسلطان و سایر همراهان هم بودند، نهار خوردیم، به سلامتی ما خوردند، به سلامتی ملکه و خانواده سلطنت نطق‌ها کردند، بیگلربیگی، رئیس صنف و خود دوک نطق کردند، ما هم به توسط ملکم خان به اظهارات خوشوقتی از آمدن ما جواب دادیم، بعد از نهار آمدیم به گار، راندیم برای لیورپول، ساعت سه و نیم بعد از ظهر حرکت کردیم. از دوک دَنرُفک که تا راه آهن مشایعت کرده بود وداع کردیم راه افتادیم، طرن به سرعت تمام می‌رفت، ناصرالملک در واگن ما بود روزنامه می‌خواند، ما هم بیرون تماشا می‌کردیم. در اوایل یک مرتبه جنگل سرو و کاج دیدیم خیلی انبوه، خیال کردیم همین طور بعد از این جنگل خواهد بود، زود جنگل تمام شد، زمین‌ها پست و بلند می‌شد، کم‌کم به جاهائی رسیدیم که قدری به نظر خشک می‌آمد، بالنسبه بدان جاها که دیده بودیم آن طور درخت و سبزه نبود، در طرف

دست راست رودخانه کوچکی بود، مرتبه به مرتبه آبشار مصنوعی ساخته بود، زیاد باصفا بود و از قرار این آبشارهای مرتبه به مرتبه که در کنار راه است معلوم می شود راه آهن سرازیر می رود. اینجا دره و تپه زیاد است، تپه های مرتفع، طرن از بعضی تنگه ها می گذرد که از سنگ کوه می تراشیده اند مثل دالان، از سوراخ های زیاد گذشتیم، یک سوراخ طولانی بود که دو سه دقیقه طول کشید، از لندن که بیرون آمده ایم در اغلب جاها نهرهای دستی دیده ایم، دو سه ذرع بیشتر عرض ندارد چندان گودی ندارد، ندانستیم برای چیست، زراعت آب لازم ندارد، حمل بار کشتی هم ندیدیم در روی آب مگر بعضی قایق های کوچک. در راه از شهر استکپرط گذشتیم (Stock Port)، دهات هم همان طور که نوشته ایم تک تک، خانه ها پنج خانه، ده خانه، دو خانه با هم در راه دیده می شد، همین طور می آمدیم تا رسیدیم لیورپول. قریب دو ساعت و نیم راه بود [۳۳۰] در ورود گار باز تشریفات نظامی بود، حاکم و بیگلریگی شهر بودند، بعضی ملتزمین که از ما جدا شده بودند در اینجا دیده شدند، صدیق السلطنه، اعتماد السلطنه و غیره در گار بودند، آنها [را] دیدیم سوار کالسکه شدیم رانندیم به قصر کوچکی در خارج شهر موسوم به نیوشم هوس (Newsham house) مال شهر است، دولتی است، با اسباب و تهیه حاضر است برای مهمان محترمی یا این که خود ملکه یا ولیعهد یا از خانواده سلطنت کسی بیاید اینجا منزل کند. شهر لیورپول شهر عمده معتبر است، می گویند هفتصد هزار جمعیت دارد اما به نظر ما نیامد.

عمارت عالی حکومتی بزرگ با شکوه با هتل های خیلی بزرگ دارد، کارخانجات زیاد ندارد اما با وجود این دودزده است، بندر معتبر است، اغلب مراوده مابین امریک و انگلیس از اینجا می شود، مال التجاره زیاد از اینجا می رود و می آید.

صدیق السلطنه و اعتماد السلطنه و دسته [ای] که از ما جدا شده اند در این شهر در هتل بزرگ خوبی منزل دارند و خوش به آنها می گذرد. خلاصه رانندیم به عمارت که منزل ما خواهد بود، بیگلریگی شهر، امین السلطان، ملکم خان با ما در کالسکه بودند، در تمام راه که قریب یک فرسخ بود دو طرف کوچه از آدم پر بود، در پس کوچه ها کسی نمانده بود، هورا می کشیدند، فریاد می زدند، خنده و صحبت می کردند، اظهار بشاشت می کردند، همین آمدیم تا رسیدیم به عمارت. در لیورپول باید بنویسیم که یک الاغ دیدیم، در آمستردام هم یک الاغ دیدیم و نوشتیم، تا حالا در فرنگستان دو الاغ دیده ایم.

امین خلوت چند روز است با آن دسته از ما جدا شده است، به لیورپول که رسیدیم او را دیدیم، امروز گفتند دندان او به شدت درد می‌کند تا بینم دندان خود را می‌کشد یا خیر. امروز که به سفارت ایران در لندن رفته بودیم مهمانی بزرگی بود، چیز غریبی دیدیم، در اینجا می‌نویسیم، ولیعهد و شاهزاده‌ها، اعیان، خانم‌ها در باغچه می‌گردیدند، ما رفتیم اطاق راحت کنیم میرزا محمد خان آمد گفت بنان^{۱۳۲} الملك حکیم ظل السلطان اینجا است، باور نکردیم، گفتیم بگو بیاید، رفت او را آورد آمد دیدیم همان حکیم است با همان ریش و ترکیب که دیده بودیم، گفتیم آمده چه کنی؟ گفت حقیقتاً به اسم مکه فراراً اینجا آمده‌ام نمی‌توانستم بسانم حالا چه کنم؟ [۳۳۱] گفتیم آمدن با ما نمی‌شود، برو پاریس تا ما بیائیم پاریس به عرض تو برسیم، حالا شنیدیم با مخبر الدوله که عازم مکه بود متفق شده رفته است.

خلاصه در این قصر تمام همراهان ما منزل دارند، اطاق‌های کوچک خوب دارد، قدری استراحت کردیم، ساعت هفت و نیم باید به شام رسمی برویم، کالسکه حاضر شد، سوار شدیم، رفتیم. عزیزالسلطان هم بود، رفتم وارد به یک عمارت عالی شدیم، میز بزرگی حاضر شده بود، همراه ما در کالسکه ولف، امین السلطان، ملکم خان نشسته بودند، اشخاصی که درین جا بودند بعضی رسمی بعضی نیم رسمی بعضی ساده پوشیده بودند، یک میز بزرگ مال ما بود، بعد وصل به این میز خانه میز گذاشته بودند، قریب به دویست نفر جمعیت میز بود، دو تا از این میزهای جلو قونسول‌های دول نشسته بودند، قریب به سی نفر قونسول دارد، یک کشیش اسلامبولی هم بود معلوم شد که مذهب یونانی در این شهر دارند بعضی‌ها و این کشیش به این جهت این جاست، قونسول عثمانی هم بود، این کشیش آدم گردن کلفت غریبی است، پرنیه، در خاک فرنگ آنچه تا حال کشیش دیده‌ام یک نفر لاغر و زرد ندیده‌ام، همه خوش بنیه و گردن کلفت هستند، خصوصاً این کشیش. شام صرف شد، «لرد دربی (Lord Derby) هم امشب اینجا بود و در سر شام بود، با او صحبت کردیم»^{۱۳۳} حاکم نظامی این نواحی دارد، می‌گفت در شانزده سال پیش که اینجا آمدید باز من حاکم بودم، همین قسم حاکم هستم^{۱۳۴}. میرزا رضای حکیم ملقب به بنان الملك طبیب مخصوص ظل السلطان بوده است. اعتماد السلطنه در روزنامه خاطرات خود به تاریخ چهارشنبه ۶ شعبان ۱۳۱۳ می‌نویسد: باز حضرت والا ظل السلطان قتل نفسی فرموده‌اند، میرزا رضای حکیم بنان الملك نوکر قدیم خودش را با سم الفار مسموم کرده است.^{۱۳۵} جمله داخل گیومه در حاشیه صفحه «۳۳۲» اصل سفرنامه نوشته شده است.

و عوض نشده‌ام، یک میر دارد که هر سال عوض می‌شود، میر برخاست، تستی به سلامت ما و تستی به سلامت ملکه برد، ما هم جوابی دادیم، ملکم گفت، بعد برخاستم به اطاق دیگر رفتم، چند دقیقه آنجا صحبت و فرمایشات به همه کردیم، بعد آمدم، سوار شدیم، به منزل آمدم، خوابیدم، اسم حاکم نظامی لرد سفطن (Lord sefton)، اسم حاکم قلمی شهر یعنی میر Mr. cookson و نوشته‌ایم این شخص یعنی میر ریش دارد، اشتباه شده ریش ندارد.

روز یکشنبه پانزدهم ذیقعد:

امروز باید برویم به قصر دوک ویس مینس تر (West Minster)، قبل از رفتن یک مختصر نهاری صرف شد، عزیزالسلطان هم چیزی خورد اما نمی‌دانستم که نهار دوک به این بدی است والا نهار مفصل می‌خوردیم، یک بعد از ظهر سوار کالسکه شدیم، با ولف، امین السلطان، ملکم رفتیم در انتهای شهر به گار چستر^{۱۳۴}، در آنجا به راه آهن نشستیم، اشخاصی که همراهند از این قرار است. امین السلطان، عزیزالسلطان، مجدالدوله، احمدخان، ابوالحسن خان، آقا مردک، باشی. سوار راه آهن شدیم، خیلی تند می‌رفت، حرکت می‌داد، از بعضی جاهای بد کج معوج گذشتیم، باز صحرا جنگل بود، درخت داشت، زراعت داشت، مختلف بود، تا از یک شهر کوچکی گذشت، این شهر تمام کارخانجات است، یک رودخانه بزرگی از وسط شهر می‌گذرد و کشتی در رویش حرکت می‌کرد از آنجا گذشتیم رسیدیم به شهر چستر، شهر چستر چهل هزار جمعیت دارد، کهنه‌ترین شهرهاست، این شهر در دو هزار سال پیش که قیصره [ی] روم اینجاها را داشته‌اند [۳۳۲] در محل شهر اردو داشتند و در آنجا اردو زده بودند بعد همان‌ها این شهر را بنا کرده‌اند و خیلی شهر کهنه است. وقتی وارد گار شدیم دوک خودش حاضر بود، پیش ما آمد، با دوک و امین السلطان، ملکم خان به کالسکه نشستیم رفتیم تا از تمام شهر گذشتیم، شهر چستر هم مثل سایر شهرهاست، این شهرهای فرنگ قالبی است، همه مثل هم می‌ماند، اهل شهر هم که ما را هیچ ندیده بودند داد و فریاد می‌کردند، دست می‌زدند، خنده می‌کردند. در آخر راه شهر اول پارک دوک است، به قدر نیم ساعت که راه رفتیم رسیدیم به در پارک مخصوص دوک. در چدنی مطالای خیلی اعلا داشت، یک دسته مرال شکار هم بودند، جلو ما دویدند، نیم ساعت هم راه از در پارک تا دم عمارت

بود، دم عمارت پیاده شدیم، داخل شدیم. در گار راه آهن که وارد شدیم چند دسته سرباز و سوار بود، دوک می گفت این سوار و سرباز داوطلب^{۱۳۵} هستند که مال همین نواحی هستند و می گفت سیصد سوار دارد اما این جا بیش از سی نفر نبود اما چنان که سابقاً نوشته ایم سرباز آن ها کوتاه، بد ترکیب [و] بی نظام هستند اما خود دوک آدمی است قد بلند، لاغر به نظر می آید اما این فرنگی ها که صورتاً لاغرند، دست که به بازوی آن ها می زنند خیلی گوشت سخت دارند و بنیه آنها خوب است. این دوک بسیار شبیه است به میرزای رضای عمو کاشی، به عینه صورتش، ریشش، چشمش، چین زیر گردنش. اما قدری از او بلندتر است، میرزا رضا پدر میرزا مسعود خان نقاش است که پدر [و] پسر مرده اند. این دوک یک پسر بزرگ داشته که مرده است، یک پسر دیگر دارد هجده سال دارد جلو ما بود، صاحب منصب همین سوار است، اما از این مکتب این دوک بی نصیب است، قانون انگلیس بر این جاری است که باید ارث به ارشد اولاد برسد، پسر بزرگش که مرده است پسر ده ساله دارد، این ارث باید به او برسد و این پسر بزرگ هیچ حقی نمی برد، آن نوه دوک هم حال در لندن مشغول تحصیل است.

این عمارت را در پیش یعنی بیست سال قبل شروع به ساختن کرده هفت سال است تمام شده است، عمارت عالی خوبی است، خلاصه عمارت دوک آن طرفش هم به پارک بزرگی نگاه می کند، چهار سمت عمارت همه رو به پارک و باغ است، زمین عمارت را با سنگ های مرمر و غیره خاتم کرده اند، دیوارهای اطاق ها و راهرو جلو عمارت همه با ستون های کوچک ظریفی که کار شده همه از سنگ های سماقی است که از ایتالیا، فرانسه [و] ایرلند^{۱۳۶} می آورند، مرتبه بالا اطاق های خواب است، آنجا را ندیدم، اما مرتبه پائین از حیث زینت و تجمل و شکوه خیلی خیلی عالیست. پرده های نقاشی خیلی اعلی در هر یکی از اطاق ها به دیوارها نصب است. خیلی قصر عالی محتشمی است. معماری این قصر را فرانسه ها کرده و آن ها ساخته [اند]، گل کاری ثی جلو عمارت است بد نیست اما به پارک و گل کاری خانه روتشل ها^{۱۳۷} و دوک دونس نمی رسد، قبل از نهار خیلی در عمارت گشتیم، دالان های دراز، اطاق های بزرگ، اسباب های خوب دارد، دوک گفت نهار حاضر است، رفتیم برای نهار، در تالار بزرگی میز نهار گذاشته بودند، صندلی ها اسباب های قشنگ داشت، ظروف روی میز تمام نقره بود، گل سرخ زیادی روی میز

۱۳۶. اصل: ایرلند

۱۳۵. اصل: دوطلب

۱۳۷. Rothschild، در سطور قبلی این سفرنامه بالفظ «روچیلد» و «روچیل» از این خانواده یاد شده است.

ریخته بودند، به نهار نشستیم، دوک یک طرف و ملکم یک طرف من نشسته بود، نهار خوردیم، بعد از نهار رفتیم در اطاق ها گردش کردیم، کتابخانه را دیدیم، بعد در اطاقی قدری راحت کردیم، بول کردیم، آمدیم از پله ها پائین به باغچه، باغچه و پارک خوبی دارد. [۳۳۳] در آنجا زن و مرد زیادی بود، زن های خوشگل در میان آن ها دیده شد، دوک اسب های خود را آورده بود در روی چمن به ما نشان بدهد، یک اسب بزرگ کلفت قره کهری بود، چهار دست و پا به یک اندازه سفید و سم گنده، موهای مج او شلال داشت، آویخته بود، به قدری گنده و چاق بود که آدم تصور نمی کرد اسب است، یک فیل بود و می گفت این اسب برای تخم گیری اسب های کالسکه و عراده است. بعد دو سه اسب سواری خودش را آورد، خوب اسبها [ئی] بودند، آن ها هم اسب تخمی بودند، یکی دوازده و چهارده و هجده ساله بودند. دوک می گفت یکی از آنها [را] یک نفر آمد از اهل تکساس^{۱۳۸} (Texas) به چهارده هزار لیره می خرد نمی دهم، نژاد این اسب چنین و چنان است، ما گفتیم به تو نصیحت می کنیم که بفروشی، اسب است، شاید امشب افتاد و مرد، گفت راست است خواهم فروخت، بعد کره ها و مادیان های خودش را نشان داد، مادیان های خوب داشت می گفت یکی چهار و پنج هزار لیره قیمت دارد، این ها را تماشا کردیم، این قیمت ها که اینجا روی اسب می گذارند اغراق و گزاف به نظر می آید اما حقیقت دارد همین طور است، رسم اینجا است، این اسب های خوش اصل با هنر اولاً در اسب دوانی ها همیشه پیش رفته و به نذر و گرویندی مبالغی بیرون آورده اند، چون موافق قانون اسب دوانی اینجا اسب بالاتر از سه سال را نمی گذارند بدوانند بعد از آنکه وقت دواندن آنها گذشت از آنها تخم گیری می کنند، بواسطه اینکه معروف هستند و در اسب دوانی ها مغلوب نشده اند صاحبان مادیان گاهی سیصد چهارصد لیره می دهند که اسب را به مادیان خودشان بکشند، کره هم که از نژاد اسب و مادیان می باشد خوب به فروش می رود، خیلی اسب ها در ایران هستند که اگر اینجا بدوانند ده بیست هزار تومان با آنها می توان برد اما اینجا اسب بالاتر از سه سال نمی گذارند به اسب دوانی بیاورند مثل اسب و مادیان و کره دوک در طویله و در ایلخی^{۱۳۹} های لارو مراغه ما زیاد هست، در چهار پنج هزار ایلخی خودمان مکرر کره و مادیان بهتر از این ها دیده ایم اما در ایران این قیمت را ندارد، مادیان و اسب اصیل بهتر از آن نباشد منتهی سیصد چهارصد تومان قیمت داشته باشد اما قیمت اینجا گزاف است از

باغچه رفتیم به گلخانه و گرمخانه دوک، خیلی بزرگ و عالی بود، دالان دراز طولانی داشت، جاهای متعدد همه از آهن و سقف و دیوار از بلور، زمین شبکه آهن بود، به جهت گرم کردن زمستان گل های اعلی آنجا بود، از هند و ماداگاسکار و ینگنی دنیا گل های تازه دیدیم، بعضی را به سقف کشیده بودند، افشان و پرگل و باصفا بود، وقت زیاد نداشتیم، نمادیم. [۳۳۴] از آنجا رفتیم به یک طرف عمارت که محل سکناى دائمى دوک است، اطاق های آن کوچک تر و راحت تر است، همیشه در سالن های بزرگ نمی توان زندگانی کرد، از آنجا دالانی بود بلند که به عمارت بزرگ می رفت، از آنجا گذشتیم، تابلوها و مخلقه و اسباب نفیس در آنجا زیاد بود، زیاد با سلیقه. دم در عمارت بزرگ با دوک وداع کردیم، مرخص شد. برادر کوچک تر او همراه، خیلی احمق و بدترکیب است با وجود این می گفت در مجلس لردها می نشینم، به برادر خودش دوک حسد می برد، پرسیدم خانه تو کجاست گفت من که این دستگاه را ندارم در نزدیکی لندن جایی دارم، بطور حسد می گفت.

پسر دوک هم با لباس نظامی سوار بود همراه می آمد، برادر دوک می گفت سی سال قبل به قفقاز تبریز و ایران سفر کرده اما آدم احمقی است. آمدیم تا به گار راه آهن رسیدیم. باز همان طور از پارک دوک گذشتیم و از شهر چستر^{۱۴} (chester) گذشتیم، مردم همان طور ایستاده بودند و داد و فریاد می کردند. نوشته ایم در محل این شهر در قدیم اردوی رمن بود و اسم آن را کاسترم (Castrum) می گفتند یعنی اردو، حالا چستر کرده اند.

پارک اینجا منظر خوبی دارد به کوه های (Pays de Galles) که ولیعهد های انگلیس را پرنس آنجا می نامند، کوه های پست باصفائی بود، خانه گلاستون موسوم به هاواردن (Hawarden) به اینجا نزدیک است با کالسه که یک ساعت تا آنجا می توان رفت، خلاصه در واگن راه آهن نشستیم، راندم برای لیورپول، باز از رودخانه بزرگی که اسم آن مرزی است (Mersey) گذشتیم، صبح که رفتیم رودخانه آب زیاد داشت، حالا اغلب جاها که صبح آب بود گل پیدا بود، معلوم شد جزر و مد دریا اینجا می رسد، صبح دریا مد داشت، آب زیاد بود، حالا جزر کرده است، آب برگشته، در کنار رودخانه شهری دیدیم که جزو لیورپول محسوب می شود، موسوم به رنکورن

۱۴۰. در سطور قبلی چستر نوشته شده بود.

(Runcorn)، در اینجا قلیاب^{۱۴۱} می سازند، کارخانه زیاد دارد، از آنجا گذشتیم، رسیدیم لیورپول، سوار کالسکه رانیدیم به عمارت، راحت کردیم، طرف عصر زن و مرد زیادی دور نرده باغچه عمارت جمع بودند، ازدحام غربی بود، مجدالدوله و عزیزالسلطان را فرستادیم با آن ها حرف زدند، دست دادند، اما نرفتند، معلوم شد ما را می خواهند ببینند، خودمان بیرون آمدیم، با مجدالدوله و ناصرالملک دم نرده با آن ها صحبت کردیم، با پیرمرد ها، پیرزن ها حرف زدیم، خوشحال شدند، زور آوردند بطوری که نرده آهن را شکستند، ما در رفتیم طرف دیگر، آنجا هم حرف زدیم، از نزدیک دست ما را از لای نرده می گرفتند می بوسیدند، ما آنها را، آنها ما را از نزدیک دیدند سیر شدند، قدری گردش کردیم آمدیم بالا شام خوردیم خوابیدیم.

از جمله معترضه: آنها تیکه در خانه سالسبوری بودند از این قرارند:

لرد کرس (Lord cross) وزیر هند، لرد سیسیل (Lord cecil) برادر سالسبوری، دوشس دمنچسטר (Duchesse - de - Manchester) که زیاد می خندد [۳۳۵]، مارکی د هار طینگتون (Marquis de Hartington) که پسر دوک دونشیر است (Duke - de - Devonshire)^{۱۴۲} در دسته گلاستون بوده است و موافق قاعده بایستی بعد از گلاستون این شخص صدر اعظم بشود اما در سر مسئله ایرلند از گلاستون جدا شده با شصت و هفتاد نفر از لیبرال های در پارلمان دسته ای دارد و از سالسبوری همراهی می کند.

اسم عمارت سالسبوری هاتفیلد است (Hatfield) مال اجداد لرد سالسبوری است، لقب این سالسبوری مارکیس اوف سالسبوری است، اسم پسرش که از اعضای پارلمنت است لرد کران بورن است. کسانی که در آنجا موعود بودند علاوه بر ولیعهد و خانواده او از این قرار است:

دوک بک لیوکه منشی رئیس خانه ملکه است، مارکیس اوف لندن دری بارنش، الدن فرمانفرمای ایرلند، مارکیس اوف لودیان وزیر اسکاتلند یک وقتی اسمش لرد کار بود و خودش در طهران صاحب منصب سفارت انگلیس بود. حاجی باقر تاجری است خراسانی معامله فیروزه می کند، حالا با اعتمادالسلطنه و اینها است، همیشه به همراهان ما اظهار بلدیت می کرده و سفارش می کرده است که اینجا جیب بر زیاد دارد متوجه

۱۴۱. قلیاب: نام تجارتنی کرنات سدیم یا کرنات پتاسیم ناخالص است که در صابون پزی و شیشه سازی به کار می رود و عبارت از گیاه آشنان است که در نتیجه سوزاندن آن حاصل می شود و به آن شگار یا زاج سیاه می گویند. (فرهنگ معین)

۱۴۲. اصل: Duc

خودتان باشید بخصوص در بیرمنگام. پلیس و انگلیس ها سفارش می کرده اند از جیب بر احتیاط کنید، حاجی باقر هم سفارشات می کرده، وقتی در گار ایرانی ها به استقبال ما آمده بودند ساعت شصت تومانی خود او را جیب بر برد خبر نشد. پلیس انگلیس خیلی نقل دارد، اولاً مردمان بلند قد قوی هیکل و پرقوت، هر یک پهلوانی هستند، همه یک قد و باشکوه. اغلب مردمان خوب به قاعده، معقول در شهر و خارج پلیس می شوند، موجب آنها هم زیاد است، مثلاً نفری پانصد تومان که دیگر آسوده هستند و کاری جز عمل انتظام و احتساب ندارند، لباس آن ها ماهوت سورمه ای خوب، کلاه شبیه به کلاه خود پروس اما از ماهوت، شنیل به جهت باران تا نصف تنه آنها را می گیرد. وقتی باران نیست لوله کرده مثل قداره پهلوی خود می آویزند. تسلط آن ها هم به رعیت زیاد است، در شهرهای انگلیس ساخلو و سرباز و قراولخانه نیست نظم با پلیس است و عدد آنها زیاد نیست، مثلاً در بیرمنگام پانصد هزار جمعیت هست، سصد نفر پلیس دارد و منظم است، یک نفر پلیس جمعیت را مثل جوجه بغل می کند رد می کند و نافذالحکم است، حقیقت خیلی نقل دارد، دخلی به سرباز انگلیس ندارد، بخصوص سرباز داوطلب انگلیس اغلب کوچک و کوتاه قد هستند. [۳۳۶]

دوشنبه شانزدهم ذیقعد:

امروز باید برویم به منچستر (Manchester) قبل از نوشتن تفصیل امروز این فقرات را می نویسیم:

اسم خانه دوک وسط مینستر (Ducke de westminster) اتین هال است (Eaton Hall)، اسم برادر او (Lord stal bridge) استال بریج، اسم پسر او لرد آرتور گروینر (Lord Arthur Gros venor)، اسم نوه دوک که وارث او است لرد بلگرو (Lord Belgrave).

صبح از خواب برخاستم، ته بندی از غذا کردیم، عزیزالسلطان هم چیزی خورد، در ساعت یازده می بایست به حوض کشتی ها که ساخته اند و مخارج گزاف کرده اند از برای حفظ کشتی ها و پیاده کردن و سوار کردن مسافر و مال التجاره و کشتی هائی که به ینگه دنیا می رود، خلاصه سوار شدیم، از شهر گذشتیم، باز طرفین راه الی اسکله همین قسم مردم ایستاده بودند، هورا می کشیدند، دست می زدند تا رسید [یم] به اسکله. سوار کشتی شدیم، کشتی بخاری بزرگ حاضر کرده بودند، اشخاصی که در کشتی همراهند از این

قارند:

امین السلطان، عزیز السلطان، مجدالدوله، میرزا محمدخان، آجودان مخصوص، اکبرخان، ادیب، باشی، فخرالطباء، آقا دائی، عزیزخان [و] غیره بودند. این رودخانه معروف به مرزی^{۱۴۳} است، آب زیاد ندارد اما چون متصل به دریا می شود جزر مد دریا داخل به رودخانه می شود و خطی از دریاست، کشتی که حرکت کرد بواسطه صبح که مد دریا زیادتر است و انقلابی هم دریا داشت کشتی ما بنای حرکت گذاشت بطوری که حالت ما تغییر کرد، دل به هم زدگی به هم رساند، به عزیزالسلطان فرمودیم بنشیند، نشست، تاب آورد، خوب بود، اول که کشتی می خواست حرکت بکند خواستند بخار کشتی را بیرون کنند که صدا کرد، فخرالطباء بی اختیار واهمه کرد، زمین افتاد، تمام اهل کشتی یک مرتبه خندیدند، در کشتی ما هم مردم متفرقه زن و مرد زیاد بودند که آمده بودند ما را تماشا کنند، یک کشتی کوچک بخاری هم بطور قراول پیش پیش کشتی ما حرکت می کرد، چون موج از دریا می آمد کشتی ما آرام می رفت تا رسید به دهنه، در آنجا یک قلعه نظامی دیده شد که مثل جزیره اطرافش آب است، توپ بسیاری محض تشریفات انداختند. بعد به یک پل رسیدیم، پل را باز کردند، گذشتیم وارد حوض شدیم، حرکت کشتی ملایم آرام شد، در این جا از این حوض بسیار است و دیده می شد سر دکل های کشتی ها، اما این حوض از سایر حوض ها امتیاز داشت، کشتی های بزرگ زیاد که به طرف نویرک^{۱۴۴} می رود در اینجا زیاد دیدیم، از جمله کشتی بسیار بزرگی بود که اتفاقاً دیروز از نویرک رسیده بود کشتی ما را به کنار آن کشتی بردند، نردبان گذاشتند، رفتم به آن کشتی، این کشتی متعلق به کمپانی است، رئیس کمپانی و کاپیتان کشتی حاضر بودند، این کشتی حمل مال التجاره [۳۳۷] و مسافر می کند، کاپیتان آدمی است قد کوتاه، گردن کلفت، روی سرخی دارد، سبیل و وسط ریشش را می تراشد، اسم رئیس کمپانی های کشتی این است: ژاردین (Jardine)، اسم کاپیتان کشتی این است: ماک میکان (Mac Mikan) و اسم کشتی این است: اومبریا (Umbria)، کاپیتان می گفت چهارصد و هشتاد و دو دفعه در محیط سفر کرده ام، اسم کمپانی که این کشتی اومبریا مال اوست کوناراست (cunard)، اسم محوطه که کشتی را در آنجا دیدیم الکساندرا است (Alexandra) موسوم به اسم زن ولیعهد

است، تفصیل کشتی از این قرار است:

طول: مجدالدوله قدم کرد
عرض: ارتفاع بدن کشتی:
دویست و بیست قدم بود، گفتند
پنجاه
پانصد و بیست پای انگلیس
و هفت پا
است.

عدد کوره های کشتی: ذغالی که در یک شبانه روز صرف می کند:
هفتاد و دو عدد
سیصد و بیست تن انگلیس
عدد مسافری درجه اول کشتی: عدد مسافری درجه دوم: عدد مجموع مسافری
ششصد و چهل نفر
پنجاه نفر
با درجه سیم: یک
هزار و پانصد عدد
عدد عمله کشتی: قوت چرخ بخار کشتی: معادل قوت
دویست و هشتاد نفر
پانزده هزار اسب است
مسافت هفت فرسخ یا بیست و دو
میل و نیم انگلیس در یک ساعت
می رود
عدد چرخ الکتریسیطه کشتی: عدد چراغ الکتریسیطه کشتی:
یک هزار عدد

قیمه کشتی: قطر دود کش کشتی:
سیصد و سی هزار لیره
شصت پا

این کشتی از لیورپول می رود به کوینز تاون (quens town) در ایرلند، مسافت دویست و چهل میل است، از آنجا به نیویورک می رود، مسافت دو هزار و نهصد میل است و شش روزه از لیورپول به نیویورک می رود، این کشتی بسیار عظیم است، دارای طالارهای بزرگ است، مثلاً تالار مخصوص غذاخوری دارد که سیصد نفر در یک میز غذا می خورند، همین طالار مخصوص برای بال و کنسرت^{۱۴۵} دارد، طالاری برای سیگار کشیدن دارد، خود کشتی چهار مرتبه است، دالان های طولانی دارد، آدم که نگاه می کند آخر دالان اگر کسی باشد نمی شناسد [۳۳۸]. دکان دلاکی دارد، یک دلاکی داشت باریک قد بلند، به او فرمودیم که درین کشتی خوب مداخل می کنی می گفت اگر کشتی آرام باشد مردم میل می کنند اصلاح بکنند خوب است و اگر کشتی انقلابی داشته

۱۴۵. اصل: کنسر

باشد مردم همه بد حال و می افتند من هم به یک گوشه می افتم، در دکان همه قسم اسباب اصلاح داشت، چراغ کشتی تمام الکتریک است، بواسطه این است که آتش چراغ به کشتی اذیت نرساند. رفتیم به جایی که ماشین کشتی است، از بالای پله نگاه کردم دیدم دویست پله آهنی باید پائین رفت، خیلی گرم هم بود، از همانجا تماشا کردم، پائین نرفتم. چراغ اسباب ماشین این کشتی از حد توصیف بیرون است، چراغ بزرگ دارد، زیاد که کشتی را حرکت می دهد مجدالدوله و میرزا محمدخان، حاجی حیدر پائین رفته بودند درست همه را دیده بودند عرض می کردند، خلاصه بعد از آن که همه کشتی را گشتم از عرشه تا سفای کشتی به یک طالارچه رفتیم که میزی گذاشته بودند. همه قسم میوه در آن میز بود که از گرمسیرات افریق [و] غیره آورده بودند، خربزه، طالبی، آناناس^{۱۴۶}، چلیک، پال که موز می گویند و در این جاها بسیار است. شبیه است به بامیا* اما قدری بزرگ تر و زرد رنگ پوست او را که می کنند مغز سفید رنگ نرمی دارد خوش مزه و معطر است اما چون خیلی باید حرارت^{۱۴۷} داشته باشد ما نخوردیم، هلو داشت، پرتقال داشت، قدری صرف شد، عزیزالسلطان هم خورد، بعد آمدیم به کشتی خودمان در حوض بقدر یک ربع معطل شدیم، چون کشتی دیگر می بایست می آمد منتظر او بودند کشتی آمد رد شد، ما رفتیم قدری تا رسیدیم به الکوز، الکوز سدی است که در بعد از ظهر که موقع جزر دریاست و آب کم است می بندند که آب کم نشود. در آنجا هم بقدر یک ربع معطل شدم که این سد را باز کردند، داخل حوض کوچک شدیم بعد بستند، سد دیگر را باز کردند که داخل رودخانه شدیم و کشتی ما آزاد شد.

معترضه مان که موز باشد به وضع خوشه است. پنج تا ده تا به هم متصل است. باز که داخل رودخانه شد تکان می داد اما نه بقدر صبح، از همان جا که صبح سوار شدیم پیاده شده سوار کالسکه شده به جایی که دو شب پیش به شام رفته بودیم، رفتیم، میزی بود قریب چهل نفر فرنگی و ایرانی بودند، بعد از نهار آمدیم به اطاق مخصوص مَر، تلفن داشت، در اطاقش آدم هایش با هتل حرف می زدند، خلاصه سوار کالسکه شده به گار راه آهن آمدیم، سوار شده بعد از چهل دقیقه به گار راه آهن منچستر رسیدیم، مَر که حاکم است و به لیورپول هم پیش واز ما آمده بود با جبه قرمز حاضر بود، خیلی شبیه است به قاپوچی امین اقدس، اما آن قدری بلندتر از این است، ریش جوگندم دارد، سایر حکام جزء، رؤسای صاحب منصبان اطراف اینجا، کلاترها، همه

۱۴۷. اصل: هرات

۱۴۶. اصل: عناس * بامیه

بودند معرفی شدند، بعد به کالسکه نشسته با همین میر و امین السلطان و ملکم. این میر از بس گنده بود حرکت که می کرد [۳۳۹] به ما می خورد. مردم زیاد در گار و راه آهن و جاده راه ما ایستاده بودند، باران هم می آمد، ما چتر به سر گرفته بودیم، مردم درست ما را ندیدند، رسید [یم] به هتل دوئل، راه هم نزدیک بود، این هتل دوئل را خود اهل شهر ساخته اند، زمین از دولت است اما به خرج رعیت ساخته شده، به یک میلیون لیرا تمام شده است، آن سال که ما آمديم شروع به ساختن نکرده بودند، هشت سال است تمام شده، عمارت بسیار عالی دارای طالارهای بزرگ و مبل و پرده های ممتاز است، دالان های زیاد طولانی دارد بطوری که این طرف آن طرف آدم شناخته نمی شود، منزل ما مرتبه اول است، صد و پنجاه پله باید بالا رفت، در هر سی پله یک مرتبه و یک غلام گردش دارد، عزیز السلطان، امین السلطان، مجدالدوله در این عمارت با بعضی دیگر منزل دارند، چون هتل دوئل بود همه آدم های ما را منزل نداده بودند، سایرین [را] مثل ادیب، مهدی خان، فخر [و] غیره در هتل ویکتوریا که هتل عالی ممتاز است منزل داده اند، منزل ما معین بود، رفتیم نشستیم، راحت شدم. باید شام را در مرتبه زیر همین عمارت رسمی بخوریم، اول شب لباس رسمی پوشیده رفتم، بله، طالار بسیار بزرگی بود، یک میز طولانی برای ما معین شده بود، میزهای دیگر هم ده میزخانه خانه وصل به میز ما و جلو ما بود، قریب به چهارصد نفر در سر میز دعوت داشتند، عزیز السلطان هم در یکی از آن میزهای جلو ما نشسته بود با چرچیل و هیچ ایرانی پیشش نبود، با فرنگی ها صحبت می کرد، معلوم نشد چه می گفت، دست راست ما قاضی بزرگ لندن که در لندن سکنی دارد و بعضی اوقات به شهرهای بزرگ می رود که از وضع عدالت قضات مطلع شود، این جا آمده است، شخصی است قد بلند، با بنیه، مچ های دستش به بیر می ماند، خیلی گردن کلفت است، موهای عاریه^{۱۴۸} فلفل نمکی به سر دارد، رسم این ها همین قسم است، نشسته بود، آن طرفش ملکم بود، دست چپ حاکم شکم گنده نشسته بود، آن طرف حاکم یک قاضی دیگری به هم چنین نشسته بودند، حاکم نطقی که باید می خواند نوشته بود در جلو گذاشته بود گاهی باز می کرد گاهی می بست، خیلی مضطرب بود که در میان این چهارصد نفر چگونه نطق کند، خودش را می مستعد می کرد، غذا نتوانست بخورد، خودش را گاهی به ما می زد، از حرکت های بی قاعده که می کرد شانهاش به سینه ما می خورد، شکمش می خورد، ما هم به خیال بودیم که در جواب چه بگوئیم، اواخر شام

۱۴۸. اصل: آریه

برخاست، نطق را خواند، ما هم جوابی دادیم، بعد از دست چپ شخصی برخاست، نطقی کرد، بعد قاضی برخاست، نطقی کرد، بعد یک شخص دیگر برخاست نطقی مفصل کرد، بد حرف می زد [۳۴۰] مردم میل نداشتند حرف بزنند، دست می زدند، مغلظه می کردند، نطق های امشب تماشا داشت، هر وقت یکی می خواست حرف بزند اول یک جارچی فریاد می کرد که فلان حرف می خواهد بزند باز مردم ساکت نمی شدند، شیپورچی پشت سر ما ایستاده بود، شیپور می زد، در هر نطقی یک شیپور زدند، خلاصه شام تمام شد، آمدیم بالا، راحت کردیم.

سه شنبه هفدهم^{۱۴۹} ذیقعه:

امروز باید به دیدن کانال جدیدی که در منچستر بنا کرده اند و می خواهند بواسطه این کانال این شهر را با شهر لیورپول وصل کنند برویم، درین کانال ماهی صدهزار تومان مزد عمله می دهند و مخارج گزافی خواهند کرد و این کانال مثل کانالی است که در سوئز^{۱۵۰} مصر ساخته اند، بعد از نهار با امین السلطان، ملکم [و] حاکم در کالسه نشستیم رفتیم، باز در کنار جاده همه جا آدم ایستاده بود، میرزا عبدالله خان، ابوالحسن خان، احمدخان که از لیورپول آمده بودند و عصر می روند همراه بودند، ادیب بود، ناصرالملک بود، عزیزالسلطان هم آمده بود. در انتهای شهر رسیدیم به یک محوطه که چادر هندی بزرگ زده بودند، وارد چادر شدیم، زن و دختر زیاد اعظم شهر، مرد و زن درین جا پر بودند، مثل این بود که این ها را وعده خواسته بودند. نقشه این کانال را از گل ساخته و برجسته درست کرده بودند، مهندسین راه ساز این کانال حاضر بودند، مدتی وضع و نقشه کانال را به ما نشان دادند، زن های خوشگل در این چادر بودند، تماشا کردیم، بعد آمدیم به کالسه راه آهن که حاضر شده بود، من، امین السلطان، ملکم [و] هشت نفر فرنگی در یک کالسه بودیم، عزیزالسلطان، ابوالحسن خان با فرنگی ها زیاد در یکی دیگر، همچنین سایرین جا گرفته بودند، این خط راه موقتی است، برای همین کانال خط زیاد از راه ساخته اند، از برای بردن خاک سنگ می گفتند قریب به پانصد میل راه موقتی ساخته اند، چون محکم نبود طرن مثل این که زیاد تند برود حرکت می کرد، عرض این کانال بیست و پنج ذرع و عمقش هشت ذرع است، حوض ها می سازند برای کشتی، منظورشان همه این است که این شهر مثل لیورپول بندر بشود، پنبه

که از ینگه دنیا می آورند می خواهند مستقیماً به اینجا بیاید دیگر به لیورپول نرود با راه آهن بیاید و در این کانال هشت هزار عمه کار می کند و بعضی ماشین ها هم از برای تسهیل کار ساخته اند، مثلاً یک ماشین ساخته اند شبیه به ماشین کالسکه آهن و در آنجا بعضی اسباب ها ساخته اند که بواسطه سه عمله کار می کنند، زنجیرها و میل های بلند دارد [۳۴۱] و یک دول بزرگی به سر یک میل بلند نصب کرده اند خاک کنده که حاضر و در کانال است و باید برداشته شود، این دول از بالا به پائین می آید و با کمال قوت مثل قوچ های جنگی سر را زمین می گذارد و با قوت بلند می کند و خاک در او پر می شود بعد که بالا رفت بار کشتی که روی خط آهن با اسب بسته اند در زیرش می آورند، با یک حرکت سیم ته این دول باز می شود، قریب به بیست خروار خاک می ریزد در وسط بار کشتی، دو مرتبه که خاک ریخت بار کشتی پر می شود می برند وصل به سایر کالسکه ها می کنند که یک مرتبه شمندفر^{۱۵۱} بسته به جاهای گود زمین می ریزند و گودی ها را پر کرده قابل زراعت می کنند و همچنین به وضع دیگر ساخته اند که از این دول ها متعدد دارد و پی هم پر می کند و از وسط کانال به خارج کانال می ریزد. بعد از گردش رسیدیم به استاسیون ایرلام (Irlam)، از اینجا خط را عوض کرد و از خط موقتی به خط صحیح افتاد. تند حرکت کرد رسید به استاسیون منچستر، سوار کالسکه شدیم آمدیم به منزل، حاکم هم همراه بود، بعد قدری استراحت کردیم باید به حمام برویم، حاجی حیدر رفته است حمام دیده است آدرس آورده، خودش پیدا نبود، به میرزا حسین فرمودیم رخت ببرد، بعد آمدیم در کالسکه مهدی خان پیش ما نشسته بود، ادیب، امین همایون، آقاداتی، ابوالحسن خان در کالسکه های دیگر نشسته بودند، مردم به همان حالت اجتماع ایستاده بودند، خصوصاً دم حمام جمعیت زیاد بود، وارد حمام شدیم، سر حمام مثل یک اطاق بزرگ خوبی است، حوض فواره دارد و قونسول ما که در منچستر است قدری غوره^{۱۵۲} و پلو حاضر کرده است، خیلی خوشمان آمد، چون در این جاها رسم نیست غوره بخورند فرموده بودیم که پیدا و حاضر نکنند، بعد داخل گرمخانه شدم، اطاق اول قدری سرد بود آب سرمان ریختم، بعد به اطاق دیگر رفتم، آنجا زیاد گرم بود، به هر قسم بود شست و شوئی کردم، باشی لخت شده بود، وقتی بیرون آمدم مهدی خان، ادیب، ابوالحسن خان رفته بودند لباس پوشیده از حمام بیرون رفتم. هیچ

۱۵۱. chemin de fer = راه آهن، خط آهن (فرهنگ فرانسه - فارسی سعید نفیسی)

۱۵۲. اصل: قوره

دامادی را به این اجتماع تا حال از حمام بیرون نیاورده‌اند، آن قدر جمعیت بود که به زحمت خود را به کالسکه رسانده تنها در کالسکه را بسته به منزل آمدم، امشب وضع غریبی در همین عمارت است، قریب به دو هزار و پانصد نفر زن و مرد حاکم در این عمارت وعده خواسته است که دیسکوری^{۱۵۳} بخواند و ما جوابی به او بدهیم [۳۴۲]. از حالا کالسکه مدعوین می‌آید، قریب به پانصد کالسکه در این میدان جمع شده است، در جلو عمارت ما یک میدان وسیعی است و در وسط او بطور گنبد چیزی ساخته‌اند و در وسط او استاتوی پرنس آلبرت شوهر ملکه را گذاشته‌اند و اطرافش پله‌های زیاد دارد. مردم زیاد هم در این میدان و دوره این بنا ایستاده‌اند و تماشای مدعوین می‌کنند. در ساعت نه بعد از ظهر لباس رسمی پوشیده و اکسیل بند برلیان انداخته و جقه پردار به سر گذاشته آمدم به این مجلس. حاکم و صاحب منصبان و ایشیک آقاسی‌ها با تشریفات زیاد در جلو ما بودند تا وارد شدیم به دالان، موزیک و سرباز در راه عمارت چیده بودند، در دالان و راه تالار بزرگ و اطاق‌ها تمام زن و مرد ایستاده بودند و کوچه داده بودند که ما رد شویم. همه سر فرود می‌آوردند و احترام بجا می‌آوردند، ما هم به همه تعارف می‌کردیم اطاق به اطاق تا به یک جایی رسیدیم. یک آبخار دستی ساخته بودند یعنی یک آئینه بزرگی بود دورش تمام گل، آب در روی آئینه می‌ریخت معلوم نبود که این آب از کجا می‌آید و به کجا می‌رود، از حاکم پرسیدیم می‌گفت محض تشریفات شما این را ساخته‌اند، همیشه نیست، خلاصه بعد از دالان‌های بسیار و اطاق‌ها وارد تالار شدیم، این تالار هم پر بود از زن‌های خوشگل که همه لباس سینه باز پوشیده و جواهر زده بودند و مرد زیاد. در بالای تالار تخت بزرگی برای ما گذاشته بودند، آنجا رفتیم، عزیزالسلطان، امین‌السلطان، ملکم، آدم‌های ما که لباس تمام رسمی پوشیده بودند و بعضی از معتبرین انگلیس در پله‌های این بلندی که ما بودیم ایستاده بودند. آن شخصی که باید خطبه بخواند با همان موی عاریه حاضر شده بود، قریب هفتصد نفر از اعظم و زن‌های خوشگل در همین تالار بودند و همه به ما نگاه می‌کردند و خیلی مشگل بود نطق کردن. حاکم آمد اجازه خواست که آن قاضی که حاضر شده خطبه را بخواند بعد آن شخص خطبه مفصلی که نوشته در دست داشت خواند، ما هم قریب به ده دقیقه به اتصال جواب خطبه او را دادیم و ملکم به زبان انگلیسی به آنها گفت، آنها همه خوشحال شدند و هورا می‌کشیدند، حاصل ترجمه خطبه آن‌ها این بود که اظهار خوشحالی خودشان را از

ورود ما و خوشوقتی خودشان را از دوستی ما با انگلیس و رواج تجارتشان با ایران. بعد شخصی که رئیس کمپانی هائیتست که در کارون باید کار بکنند آمد اجازه خواست که خطبه بخواند، به ملکم فرمودیم بپرس مختصر است یا مطول؟ همینکه ملکم پرسید که بی اختیار تمام این مردم خندیدند، ما هم زیاد خندیدیم، مردم همچو تصور می کردند که منظور ما [۳۴۳] این بود که خطبه خواندید جوابی دادیم دیگر چونه درازی چه میکنی چه گه می خوری، مردیکه خیلی خفیف شد، آخر خواستم که نخندم شاید آسوده بشوند و این شخص خطبه اش را بخواند، رویم را این طرف آن طرف کردم، از پشت سر سوت زدند دست زدند تا ساکت شدند، خطبه اش را خواند، جوابی دادیم بعد پائین آمدیم، با زن های پیر جوان در بین راه به همه صحبت کنان آمدیم تا به منزل خودمان. در آنجا شام خوردیم و راحت کردیم، مردم تا دو ساعت متصل می رفتند تا تمام شدند.

چهارشنبه هجدهم ذی قعدة:

امروز باید برویم به قصر بوکانان کاسل (Buchanan castle) شش ساعت راه است چون باید به قصر برویم و قصر از شهر گلاسگول (Glasgow) دور است هفت ساعت راه بود، خلاصه جمعیت زیادی از صبح در مقابل عمارت بلدی و در کوچه هائی که معبر ما است زن و مرد جمع شده بودند و کوچه ساخته بودند، ما هم رخت پوشیده از بالا تماشا می کردیم، یک دسته سوار نیزه دار هم آمدند صف کشیدند، دو سه دسته سرباز قرمزپوش هم آمدند صف نظام بستند، دو دسته موزیکانچی که یکی قرمزپوش و متعلق به همین فوج بود و یکی سیاه پوش و متعلق به پلیس بود آمدند حلقه زدند و موزیکان زدند بسیار خوب می زدند، نواهای خوب مطبوع، حظ کردیم، لذت بردیم، خیلی خوب زدند بطوریکه گفتیم نت^{۱۵۴} نواها را برای ما بفرستند ببریم طهران موزیکانچی های ما بزنند، پسر قونسول ایران را که در منچستر^{۱۵۵} مقیم است به حضور آورند، پسر هفت هشت ساله است بسیار خوشگل و ملوس، چشم های کبود و موی زرد داشت، خیلی شبیه بود به پسر امین همایون به عینه مثل او است، او را به امین همایون نشان دادیم گفتیم پسر تو است، اینجا آمده کلاه ایرانی هم در سرش بود، امین همایون تعجب کرد و خجالت کشید، سرخ و سفید و زرد شد. در سر ساعت از بالا پائین آمدیم در راه پله و دالان و اطاق های عمارت جمعیت زن و مرد بود، دم پله پائین جلو در عکاسی بود، گروپ عکس ما را با

همراهان انگلیسی و ایرانی و حاکم شهر و غیره انداخت، با حاکم یعنی مرشهر، امین السلطان و ملک خان سوار کالسکه شده رانیدیم به گار اکس (Ecosse)، در موقع تشریفات انگلیس ها کالسکه را خیلی یواش می رانند، برخلاف آنچه در روسیه و آمستردام و غیره دیدیم آهسته و سلاسه سلاسه [۳۴۴] می رفتیم، مردم تماشا می کردند هورا می کشیدند با هم تعارف می کردیم تا رسیدیم به گار، با حاکم و اجزاء او وداع کردیم، همراهان جابجا شدند، رانیدیم، قدری که رفتیم از سوراخی گذشتیم، وضع صحرا در طرفین راه آهن مسطح است و همان طور است که نوشته ام، رانیدیم تا رسیدیم به هلیفیلد (Helifield)، از اینجا وضع صحرا کم کم تغییر کرد، پست و بلندی دیده می شود، کم کم درخت و حاصل کم می شود، اما زمین سبز است و مرتع قدری بیشتر، گاو و گوسفند و مادیان زیاد در چرا دیدیم، گاوها درشت و خوب اغلب ابلق بعضی هم سفید و زرد و یکدست. گوسفندها همه سفید بودند. این گاوها از گاوهای هلند درشت تر هستند اما در هلند غیر ابلق رنگ دیگر گاو ندیدیم، اینجا گاو یک دست دیده می شود، باز از سوراخ ها می گذشتیم گاهی از تنگه می گذشتیم که سنگ را بریده اند. راه آهن مثل کوچه از میان آن می گذرد، باز از سوراخ می گذشتیم وضع صحرا عوض می شد، درخت دیده می شد، جنگل کوچک دسته دسته باز سرو و کاج است، آمدیم تا کارلایل (Carlisle) آنجا یک ربع ایستادیم، شهر خوبی است، گار بزرگی دارد، مردم زیاد جمع شده اند، سوپی برای ما آوردند جای آوردند در همان واگن خوردیم، بیرون نیامدیم، مردم تماشا می کردند، از اینجا تا خاک اکس (Ecosse) نیم ساعت راه است، طرن باز راه افتاد، رانیدیم، از اینجا که گذشتیم باز در وضع صحرا تغییر دیده می شود، تپه و پست و بلندی بیشتر است، تپه ها بلندتر، تپه سنگی که تاحال ندیده بودیم دیدیم، طرفین مرتع و سبز و خرم بود، گاهی دهات کوچک دیده می شد در دره واقع شده زیاد باصفا، در دو طرف راه آهن گاهی چشمه ها می دیدیم مثل ایران اما آب آنها زرد و سیاه بود یعنی خاک اینجا آب را اینطور رنگین می کند، از بعضی جاها گذشتیم که شبیه به لار خودمان بود گاهی درخت پیدا می شد شبیه به لواسان بود، بعضی جاها شبیه به دونا، یک جور بیلاقات اطراف طهران بود هوا زیاد سرد بود، حالا اواخر سرطان مثل ماه قوس طهران سرد بود، باز می رانیدیم تا رسیدیم به بعضی کارخانجات، کارخانجات زیاد و خانه ها به جهت عملجات که سواد بزرگی داشتند مثل شهر به نظر می آمد، دود کش های بلند کارخانه ها مثل جنگل به نظر می آمد، از بالای اغلب دود کش ها آتش زیاد زبانه

می زد بیرون می آمد تماشا داشت، دود زیاد صحرا را گرفته بقدر یکساعت از کارخانه ها می گذشتیم، دو محل معتبر که کارخانه زیاد در آنجا جمع بود مثل شهریکی ویشاو (Wichaw) و یکی کوپبریج بود (Coutbridge)، کارخانه های آهن و کوره های آهن آب کنی بودند، در اینجاها معدن ذغال هست، معدن آهن هم در شش هفت فرسخی است می آورند اینجا آب می کنند حتی از اسپانیا سنگ آهن می آوردند اینجا آب می کنند. فولاد خط راه آهن و اسباب دیگر می سازند، خطوط راه آهن آنجا زیاد بود، واگن ها پر از ذغال، پر از معدن آهن زیاد دیده می شد، در یک جای دیگر راه آهن ایستاد، اسم آنجا اسطرلینگ بود [۳۴۵] در اینجا پنج دقیقه ایستادیم و مدتی است داخل خاک اکس شده ایم، راندیم از گلاسگو (Glasgow) که شهر معتبر اکس است رد شدیم یعنی شهر راندیدیم، از محاذی آن گذشتیم، شهر در دست چپ ما ماند، آمدیم به یک استاسیون که اسم آنجا دریمن است (Drymen)، در اینجا صاحب خانه که مهمان او هستیم در گار حاضر بود، اسم او دوک دمنتروز (Ducke de Montrose) است، جوان بلند قد خوش صورت خوبی است، چشم کبود و سیل کوچک زردی دارد، حاکم صفحه ای یعنی از قسمت های اکس است، بلوک ابواب جمعی دارد، لباس نظامی پوشیده بود سال قبل هم بازنش به هندوستان سفر کرده به بیرمان رفته با او و ملکم خان و امین السلطان سوار کالسکه شده به قصر بوکانان (Buchanan) راندیم، با این همه تعریف از نزدیک که درست ملاحظه کردم خیلی بدگل است و رویش شبیه به ترکمن هاست، شباهت زیاد به ^{۱۵۶}ترکمن آقا وجیه دارد و به قورتهچی های ده ترکمن ها می ماند.

در راه آهن به عزیزالسلطان سپرده بودم که پالتو بپوشد وقتی منزل آمد دیدم پالتو نبوشیده است در گار و راه که دیدمش حالتش خیلی خوب بود بیرون که آمده است این هوای زننده که مثل سرمای قوس مؤثر به بدن می شود قدری سرما خورده است، منزل هم که رسید انگور و میوه خورد الحمدلله خدا حفظ کرد رفع کسالت و سرماخوردگی شده است، وارد دم قصر شدیم، این قصر از دور که به نظر ما رسید یک قصر سنگی است که بعضی میل های مخروطی در اطرافش دارد و سیاه رنگ است و در یک پارکی واقع است که درخت های بزرگ تک تک و گل کاری مختصری دارد و زمین ها سبز و خرم است. دم در قصر زن دوک که زنی بلند بالا سرخ و سفید و خوشرو، خوش صحبت است ایستاده بود، تن و بدن پاک صاف خوبی دارد، باید چهل و دو سه سال داشته باشد،

۱۵۶. يك كلمه خوانده نشد

خود دوک بیش از سی و هفت سال ندارد، آمد به ما دست داد، خودش در موقعی که ما در لندن بودیم او هم در لندن مهمان بوده است، شوهرش در همین جاها بود، یک زن جانانه حراف سرخ و سفیدی هم همراهش ایستاده بود، معلوم شد خواهر همین دوک است و شوهری از نجبای اکس دارد، شوهرش هم در همین جا دیدیم، لباس اکسی پوشیده است، لباس اکسی لباس تماشائی است، شلوارشان مثل زیرجامه زن هاست و لباسشان آویزان است به روی زیرجامه، و یک جوراب بلندی می پوشند بالای زانو می بندند و یک پیرزنی هم بود [۳۴۶] چشم سیاه ریزه داشت وقتی حرف می زد مثل بچه های دو سه سال صدایش در می آمد، خیلی پدرسوخته بامزه بود، زن حاکم گلاسگو است، وارد شدیم، این قصر را اجداد این دوک داشته اند اما قصر قدیمی آنها را که پیش ساخته بودند آتش گرفته و سوخته است، این قصر را سی سال است ساخته اند، به وضع همان وقت است، دخیلی به وضع جدید و بنائی های حالا ندارد، اطاق های بزرگ با بعضی ستون ها و آرایش بنائی ندارد، اطاق های کوچک دارد، سه مرتبه است، اطاق سفره خانه هم کوچک است اما مبل نظیف^{۱۵۷} قشنگ دارد، از بعضی قلاب دوزی های هند، اسباب های چین، اشیاء نفیسه قدیم معلوم است دوک میلی به این چیزها دارد، تفنگ هایش را در قفسه چیده، بعضی حیوانات که در اکس یافت می شود مثل انواع مرغابی و غیره مرده آن ها را ساخته اند و در دالان ها چیده اند و بعضی پوست حیوانات را آتش^{۱۵۸} کرده و در اطاق ها و دالان ها انداخته [اند]، مثلاً در همین اطاق یک پارچه به وضع قالی انداخته اند که وسطش پوست یک سگ است خرمائی رنگ و اطرافش پوست بیست دانه گربه است که همه را اش کرده و یک فرش ساخته اند مثل این است که ببری خان مادر بچه ها و بچه هایش را همه را کشته اند و این فرش را ساخته اند، مخصوصاً یک پوست به عینه مال ببری خان بود، زن دوک ما را آورد، اطاق خواب نشیمن ما را معین کرد، نمود، رفت. ما، عزیزالسلطان، امین السلطان در مرتبه پائین هستیم، سایر آدم های ما در مرتبه وسط هستند، به مرتبه وسط به اطاق قهوه چی باشی، آفادائی رفتم، یک منظر بسیار عالی خوب داشت، یک دریاچه خدائی هم بود، کوه های سبز خرم، جنگل های تک تک، خیلی با صفا بود، بعد پائین آمدم، با میرزا محمدخان در پارک گردش کردم، خرگوش زیاد از جلو ما بیرون می آمد، ننه با بچه هایش، دو تا، سه تا، هی

۱۵۷. اصل: نظیف

۱۵۸. آتش کردن: دباغی کردن، پیراستن چرم، دباغت (فرهنگ معین)

می‌دویدند، دوک می‌گفت این خرگوش‌ها اینجا هستند زمستان شکار می‌کنند، می‌گفت قرقاول هم دارد، باید هم داشته باشد، چمن‌ها و علف^{۱۵۹} دارد، شکار قرقاول و خرگوش در اینجا زمستان می‌کنند، خیلی گشتم، آدمم اطاق. باید شام را با دوک بخوریم، لباس نیم رسمی پوشیدم، سایرین هم نیم رسمی پوشیدند، رفتم سر شام، دوک، زنش، خواهرش، زن حاکم گلاسگو، عزیزالسلطان، امین‌السلطان، ملکم، غیره، ایرانی‌ها همه بودند، دوازده نفر در همین میز شام خوردند، شام خوبی بود، یک دسته سازنده‌چی اکسی که سازشان به عینه همان ساز اکراد ایران است و به همان آهنگ هم می‌زنند مثل چهار دولی، مکری، قوچانی وارد اطاق شدند، دور میز قدری زدند، تفاوتی که دارد در زیر سرناي این‌ها [۳۴۷] یک چیزی به وضع بادکنک هست، این ساز قدیم این‌هاست، یا باید این‌ها از ایران آورده باشند یا آنها از اینجا برده باشند، هیچ در وضع شکلش فرقی نبود لباس خوبی هم اکسی پوشیده بودند. بعد از شام قدری دم پنجره نشستم، این سازنده‌چی‌ها در بیرون قصر تخته زمین گذاشتند در روی تخته می‌رقصیدند، بعد لباده خنر پوشیده پائین رفتند، رقص خنک بدی کردند، رقص شمشیر می‌گفتند می‌کنند، دیدیم هیچ چیزی نیست شمشیر و غلافش را چپ راست گذاشته در بین این‌ها می‌رقصیدند، مردم زیادی هم دوره بودند، بعد آمدم اطاق راحت کردیم، رقص خنکی بدی بود.

پنجشنبه نوزدهم ذیقعه:

باید ساعت نه به دیدن دریاچه برویم، امروز صبح به جانی^{۱۶۰} که رفتم خون زیادی مثل آفتابه آمد، قدری واهمه کردم، در ساعت نه کالسکه حاضر بود، من و دوک، ولف، مجدالدوله در یک کالسکه، عزیزالسلطان، میرزا محمدخان، ادیب، میرزا رضاخان، حاجی لله، آغا عبدالله در کالسکه دیگر نشسته به طرف دریاچه رفتیم، در وسط یک کارخانه کوچکی دیدم که چوب زیادی ریخته بود، پرسیدم گفتند کارخانه سرکه‌سازی است که از چوب بلوط سرکه می‌گیرند، تعجب کردیم، ما سرکه را از انگور می‌گیریم، این‌ها از چوب، در منزل سرکه را خواستم دیدم خوش طعم و خوب است، یک شیشه هم گرفتم به طهران ببریم، بعد رسیدم به اسکله. سوار کشتی شدم، کشتی کوچک بخاری

۱۵۹. يك كلمه خوانده نشد.

۱۶۰. منظور ناصرالدین شاه از کلمه «جانی» مستراح است.

است، جای پانزده نفر است. این دریاچه به طول افتاده است، مارپیچ و در بین کوه است عرض کمی دارد، در این جا که ما سوار شدیم عرضی داشت، جزیره‌های کوچک بزرگ پر جنگلی دارد، قدری دور این جزیره‌ها گشتیم، آب دریاچه شیرین است، سه چهارم ذرع عمق دارد، شش ذرع طول دارد و کمتر از نیم فرسنگ عرض، از اسکله دیگر بیرون آمدم سوار کالسکه شده به منزل آمدم، چون باید نهار را در گلاسگو بخوریم قبل از رفتن به دریاچه یک ته‌بندی کرده بودم، در ساعت دوازده سوار شدم، به گار آمدم، سوار کالسکه بخار شدیم [۳۴۸] قدری رفت بعد خط را عوض کرد به سمت گلاسگو رفت، صحرای باصفا و پرگل و تپه‌های سبز قشنگ می‌دیدیم تا نزدیک شهر شد. یک قلعه نظامی کهنه سیاه مهیب دارد، چند عراده توپ نزدیک قلعه گذاشته بودند، محض احترام ورود ما شلیک می‌کردند، از آن‌ها که گذشتم راه آهن به زیر شهر رسید، چراغ کالسکه هم روشن نکرده بودند این سوراخ‌ها هر یک دو سه دقیقه طول می‌کشند، تاریک بود مثل شب قلبم خفه می‌شد، مجدالدوله یک کبریتی^{۱۶۱} روشن کرده، خلاصه بعد از چند از گذشتن این سوراخ‌ها وارد گار شدیم. گار آئینه بزرگ خوبی داشت، حاکم و کدخداها با خرقة‌های قاقم ایستاده بودند، اعیان شهر و یک دسته سرباز و یک دسته سوار و موزیکان چی هم بودند، اسب‌های کالسکه توله بودند، هرزگی می‌کردند، باز گیر افتاده بودم، چون چاره نبود سوار شدم با حاکم، ملکم، امین‌السلطان، به طرف عمارت حکومت راندم، جمعیت این شهر یک کرور است که صدهزار آن‌ها ایرلندی و در اینجا از قدیم آمده‌اند و کارگر و عمله هستند، جمعیت زیاد از مرد و زن اطراف جاده ایستاده بودند، شهر عالی خوبی است، به عینه مثل منچستر، لیورپول، مثل بعضی کوچه‌های لندن. وضع شهرهای فرنگستان مثل یکدیگر است فرقی ندارد، اگر چشم یک نفر را در منچستر ببندند این جا بیاورند باز کنند خیال نمی‌کند گلاسگو است همان منچستر را می‌بیند، تمام شهرها مثل هم دکان، مردم، کالسکه، حالت حرکت به عینه شبیه است، فرقی که این شهر دارد این است که پست و بلند و دره تپه است و لا همان عمارات عالیّه دیده می‌شود، اسم حاکم شهر این است^{۱۶۲}

همین قسم رفتیم تا رسیدیم به هتل دوویل که تازه ساخته‌اند و یک میدان بزرگ گل کاری قشنگ در جلو دارد و جلو هتل دوویل خیلی بلند و حجاری در سردارد. وارد

۱۶۱. اصل: کرتیبی

۱۶۲. در اصل جای اسم حاکم خالی است.

شدیم، عمارت بسیار عالی ممتاز است، تمام پله‌ها و ستون‌ها و سقف و زمین تمام مرمر است و این مرمرها را وقتی تراشیده‌اند رنگ به رنگ شده است، خیلی قشنگ است، زمین‌ها بعضی مرمر یک پارچه، بعضی خاتم کاری‌های درشت از مرمر است. این عمارت را شش سال است می‌سازند، نزدیک به چهار کرویر خرج کرده‌اند، اهل شهر خودشان ساخته‌اند که حاکم نشین باشد، از دولت یک زمین به این‌ها کمک کرده‌اند، تالارهای اینجا هنوز تمام نشده است بعضی گچ‌بری‌ها باقی دارد، قدری در اطاق اول نشستیم بعد گشتیم به اطاق دیگر رفتیم [۳۴۹]، جمعی از اعظم شهر ایستاده بودند و انتظار ما را می‌کشیدند، وارد شدیم، خطبه حاضر کرده بودند، ما ایستادیم، خطبه را خواندند، جواب دادیم، کسی که خطبه را خواند موی عاریه بر سر داشت. بعد از اتمام در عمارت گردش کردم، دالان‌های این عمارت را زمین، سقف، دیوار تمام از کاشی ساخته‌اند، چون لعاب کاشی ندارند لعاب چینی زده‌اند، یک پارچه چینی است، خیلی خوشمان آمد بعد آمدیم پائین، سوار کالسکه شده به بورس رفتیم، باز مردم اجتماع و ازدحام داشته، کوچه، در، پنجره پر از آدم بود، وارد بورس شدیم، عمارت بزرگی است، ستون‌های زیاد دارد، مردم زیاد از صراف‌ها، بانک‌ها، تجار آنجا جمع بودند، دالانی به ما دادند از آدم، به آخر تالار رفتیم، به یادگار بورس چیزی در آن کتاب نوشتم، بعد از آنجا بیرون رفتیم، سوار کالسکه شده به هتل دوویل قدیم شهر که در آنجا نهار حاضر کرده بودند رفتیم، اول یک اطاقی که برای راحت ما معین شده بود و سقف و در و دیوارش از پارچه‌های رنگ به رنگ مزین کرده بودند وارد شدیم یعنی از پله‌ها بالا رفته در مرتبه سیم قدری نشستیم بعد حاکم آمد ما را به یک تالار بزرگی که در دیوارش تمام پرده‌های کهنه عالی بود برد تماشا کردیم، بعضی پرده‌ها را در روی چوب ساخته‌اند بعد قاب کرده به دیوار چسبانده و کوبیده‌اند.

«این پرده‌ها اغلب کوچک است.»^{۱۶۳}

بعد از تماشا به تالار دیگر که آن هم صورت زیاد داشت و میز نهار آنجا بود رفتیم، میز بزرگی گذاشته بودند، قریب دویست نفر سر نهار بودند، نهار^{۱۶۴} خوبی صرف شد، حاکم خطبه خواند، جوابی دادیم، بعد برخاسته به همان تالار اول رفتیم، تماشا کردیم، قونسول‌های خارجه که در اینجا هستند حاضر شده بودند معرفی بشوند، جز از قونسول

۱۶۳. این جمله در حاشیه صفحه نوشته شده است.

۱۶۴. اصل: نهار

ینگه دنیا و فرانسه باقی همه گلاسگوی بودند، هر چه از آنها سؤال می‌کردم عوض می‌گفتند گلاسگوی هستم. قونسول ینگه دنیا ریش سفید بلندی دارد، بعد به اطاق اول آمدم چند دقیقه راحت کردیم، این قونسول‌ها دو نفر از ولایت خودشان بودند، ینگه دنیا و فرانسه، ادیب کج و بد نوشته است، خلاصه بعد آمدم پائین رفتم سوار کالسکه شدم، حاکم، امین‌السلطان، ملکم خان پیش ما نشسته بودند، راندم برای کارخانه کشتی‌سازی [۳۵۰] که مال طمسون^{۱۶۴} است البته یک کمپانی هستند اما رئیس طمسون است، راندم، از کوچه‌های طولانی پرجمعیت که طرفین عمارات بلند عالی داشت گذشتیم، داخل پارک شهر شدم، عمارات در بلندی واقع است، وضع پارک بطور بلندی و پستی است، بعضی تپه‌ها هست که تا پائین سبز و بالای آن عمارات مرتفع خیلی خوب ساخته‌اند، در یک طرف روی بلندی عمارت اکسپوزسین است که دو سال قبل ساخته‌اند و حالا اطراف او را خراب نموده گنبد وسط و بنای بلند آن هنوز باقی است و از طرف دیگر روی تپه عمارت خیلی عالی است که برج بلندی هم از وسط او به آسمان رفته و در نهایت قشنگی است و خیابان‌های پارک سریالا و سرازیر می‌رود، در اطراف هم جمیعت زیاد از مرد و زن و بچه در توی سبزه‌ها و خیابان‌ها راه می‌رفتند، می‌خندیدند حرف می‌زدند، خیلی نقل داشت و از حد تعریف و توصیف خارج است، همین‌طور راندم تا به گار راه آهن رسیدیم باید سوار شد و به کارخانه کشتی‌سازی رفت، یک ربع ساعت راه آهن طی مسافت شد، رسیدیم به کارخانه طمسون، رئیس کارخانه که مرد خوش بنيه و روی سرخی دارد حاضر بود، ما را ابتدا به اطاق خود برد در این اطاق نمونه کشتی‌ها که در این مدت در کارخانه خود ساخته است به اندازه یک ذرع و دو ذرع و کوچک‌تر درست کرده در اطاق خود گذاشته است و بطوری خوب درست کرده که در این نمونه‌های کوچک هیچ چیز از کشتی‌های بزرگ ترک نکرده‌اند و در کمال خوبی ساخته شده، بعد از ملاحظه نمونه‌ها رفتیم که کارخانه کشتی بزرگ تازه‌ای که ساخته‌اند ملاحظه نمایم، قدری پیاده راه رفتیم به تنه کشتی رسیدیم، این کشتی در نهایت بلندی و عظمت است و طوری ساخته‌اند که با این بزرگی و بلندی هر وقت بخواهند به رودخانه بیندازند در مدت چند ثانیه وارد رودخانه می‌شود و علتش این است که از یک طرف زیر کشتی را بلند ساخته‌اند و از سمتی که به رودخانه است سرازیر است بطوری که هر وقت بخواهند به رودخانه بیندازند زود می‌رود و این

کارخانه در کنار رودخانه کلید^{۱۶۵} واقع است، چون این کشتی از سطح زمین خیلی بلند است به جهت رفتن عمله و فعله توی کشتی از روی زمین بطور پله از تخته چیزی درست کرده اند که تا بالای کشتی می رود و خیلی از زمین بلندتر است، ما رفتیم رو به بالا و چون خیلی طولانی و مشکل بود طامسن گمان نمی کرد که ما به بالا برویم و کشتی را درست دقت کنیم [۳۵۱] و تماشا کنیم. خلاصه خیلی راه بود تا بالا رفتیم، آنجا حقیقت کشتی خیلی بزرگی است و به همه جهت شبیه به آن کشتی است که در لیورپول دیدیم به امریکا می رفت دوک دومنطرز^{۱۶۶} که صاحب خانه است و شب منزلش هستیم با زن و خواهرانش و لرد و دیگران بودند، عزیزالسلطان هم همراه ما بود کشتی را می گفت قریب الاتمام است یعنی تا یک هفته دیگر کارهای خشکی او تمام می شود و به رودخانه می اندازند، سه هفته هم در رودخانه کار دارد که آن وقت حرکت خواهند کرد ولی به نظر من خیلی غریب می آمد که به این زودی تمام شود. قدری در بالای کشتی گردش کرده تماشا کردیم و پائین آمديم، طمسن می خواست ما را به سایر جاها برد تماشا بدهد، چون خسته بودیم نرفتیم و از همان جا سوار کالسکه شده به راه آهن رفتیم و طرن حرکت کرد، طرفین راه سبز و باصفا و پرچنگل و خوب بود، دره تپه زیاد داشت، از همه جا در کمال سرعت گذشته وارد گار منزل شدیم، کالسکه حاضر بود با دوک دو منطرز و امین السلطان و ملکم خان سوار شده به منزل آمديم. شام در ساعت نه تنها و در اطاق خودمان خوردیم، بعد از شام صاحبخانه یک نفر حقه باز حاضر کرده بود و بعضی زن ها و مردهای محترم هم دعوت کرده بود که حاضر شده بودند با هم به آن مجلس رفتیم، حقه باز که شخص انگلیسی بلند قامتی است و سبیل های بلندی دارد بعضی اعمال غریبه کرد من جمله از زیر یک دستمال که روی دست خود انداخته بود و گاهی نشان می داد که زیر او چیزی نیست غفلتاً ظرف آب و آتش بیرون می آورد که کمال تعجب را داشت، میرزا نظام حاضر بود چند مهره با یک جعبه به او داد که مهره ها را به ترتیب مخصوص خودش در جعبه بگذارد و بعد حقه باز بگوید که چطور گذاشته است، میرزا نظام در عوض این که مهره را در جعبه بگذارد توی دست خودش نگاه داشت و جعبه خالی را به او داد، حقه باز مدتی تقریر کرد که مهره ها را چگونه چیده است بعد که حقه را باز کرد دید مهره ها آنجا نیست. مهندس الممالک در حضور مردم دست خود را باز

۱۶۵. Clyde کلابد.

166. Ducke De Mont rose

کرد و گفت مهره در دست من است، مرد حقه باز خیلی خیلی خفیف شد و مردم خنده زیادی کردند، بعد بعضی بازی های دیگر کرد، کاردی به شکم خودش فروبرد و از پشت سرش بیرون آورد. بازی که تمام شد گفتند من با حضرات بروم مجدداً سوپه بخورم [۳۵۲]، چون میل نداشتم نرفتم، حضرات مدعوین و دیگران رفتند. ما به اطاق خود رفته استراحت کردیم. وقتی از کارخانه طامسن به منزل می آمدیم راه آهن از نزدیک کلاید (Clyde) می گذشت. کارخانه کشتی سازی هم در کنار همین رودخانه است، ما از طرف راست می رفتیم اما متصل راه آهن از آن طرف و از این طرف از ما می گذشت. کشتی بخار و قایق ها در روی کلاید می آمدند و می رفتند. آمد و شد زیاد بود، منظر آن عالمی داشت. بوته های سبز که در کوه های اکوش مملو است و زیاد است اسمش را به زبان لاتین Erica اری کا می گویند.

جمعه بیستم ذی قعدة:

امروز باید برویم بالاطر (Ballater) و بالاطر اسم مکانی است نه این که می گوئیم بالاطر می رویم، از قضا اسم این مکان بالفظ بالاطر فارسی مطابق است و بالاطر هم هست، باید بالاطر برویم یعنی Plus Haut تا به بالاطر برسیم. ساعت یازده حاضر حرکت شدیم، سوار کالسکه شدیم، رانندیم به گار با لرد و بیگلربیگی گلاسگو وداع کردیم، سوار راه آهن رانندیم، با راه آهن از همان طرف که آمده بودیم می رویم رو به منچستر. رفتیم تا به گار اسپرلینگ (Stirling) رسیدیم که وقت آمدن از آنجا گذشتیم، در اینجا خط را، عوض کردیم و رو به شمال رفتیم، در اینجا قدری که ایستادیم زن های خوشگل دیدیم، دو دختر بسیار خوشگل آنجا دیدیم، قدری شباهت به زن ترکمن داشتند، اینجا اغلب شباهت به ترکمن دارند و بر حسن آنها می افزاید، هم به فرنگی هم به ترکمان شبیه هستند، از اینجا خط عوض شد روانه شدیم و رانندیم، ما همه را بیرون تماشای صحرا می کردیم، بسیار باصفا بود، تپه ها مرتفع و پست و بلندی های دیده می شد، اما کوه بلند اینجا نیست، بعضی تپه های سنگی دیدیم که تا اینجاها ندیده بودیم، همه سبز و خرم بود یا زراعت یا چمن و مرتع، زراعت اینجا هنوز نرسیده خیلی سردسیر است مثل لار و ییلاقات سرد در اوایل سنبه وقت درو اینجا خواهد بود، در مرتع ها گاو و گوسفند زیاد و مادیان اغلب با گوساله ها و کره ها خوابیده بودند، علف زیاد است، زیاد می خورند، می خوابند، تک تک گردش می کردند و می چریدند، درخت کم کم دیده می شد تک

تک بود، دهات کوچک قشنگ [۳۵۳] دیده می شد، در دره ها، در سینه تپه ها واقع شده، دور آن ها دسته دسته درخت، آب ها دیدیم، رودخانه کوچک که از روی سنگ جاری بود، چشمه ها چنانچه در ایران دیده می شود، اما آب آنها صاف و سفید نبود بدرنگ بود، از سوراخ ها رد می شدیم کوتاه و طولانی، از تنگه ها که سنگ را شکافته بودند مثل دالان و کوچه راه آهن از آنجا می گذشت، باز داخل سوراخی می شدیم بیرون می آمدیم، همین طور می رفتیم تا به پرت (Perth) رسیدیم، یک ربع در اینجا توقف شد، حاکم شهر و اجزاء مجلس بلدیة در اینجا حاضر بودند، از آن ها تفقد کردیم، افسوس می خوردند که زودتر نمی دانستیم اینجا طرن شما خواهد ایستاد خطابه حاضر کنیم، در اینجا نهار برای ما حاضر کرده بودند که در واگن بگذارند وقت حرکت بخوریم مردم زیادی هم جمع بودند، گفتند این شهر در سیصد چهارصد سال قبل پایتخت اسکاتلند بوده معتبر است، بناهای قدیم دارد، از صناعت شهر سؤال کردیم گفتند کارخانه صباغی و کتان بافی دارد ولی در این صفحات بیشتر زراعت و عمل آوردن گاو و گوسفند و ملک داری معمول است، این مسئله را هم باید بنویسیم که در انگلیس بخصوص در این صفحات چمن و مرتع بیشتر از زراعت است، اگر چه زراعت هم زیاد است، اما ثلث قوت سالیانه خودشان را نمی توانند عمل بیاورند، کفایت نمی کند، گندم و غله از روسیه، از آمریکا از استرلی، از هند زیاد می آورند.

از اینجا هم گذشتیم، در جایی محاذی منطروز قدری دریا پیدا شد، کشتی ها را دیدیم، دریا آرام بود، این منطروز همانجا است که دوک صاحب خانه دیشب ما دوک اینجا است، از اینجا هم گذشتیم، در مقابل استون هاون (stonehaven) به دریا نزدیک بودیم، بقدر صد قدم خوب پیدا بود و مدتی دریا را می دیدیم، سبزه و زراعت می رود تا به دریا متصل می شود، لب دریا سبز و خرم، تپه ها و کوه سنگ، تمام به دریا منتهی می شود، کنار دریا اغلب سنگ است بعضی جاها دریا به دره های سنگی افتاده زیانه از آب داخل زمین شده و این آب ها میان کوه و سبزه صفای غریبی دارد، همین طور رانندیم، تماشای دریا و این کناره باصفا را می کردیم [۳۵۴] تا رسیدیم به ابردین (Aberdeen) که از شهرهای معتبر اسکاتلند در نزدیک دریا کنار رودخانه دی (Dee) واقع است، شهر باصفائی است در کنار دریا، مناره ها، کلیساها و بناهای مرتفع زیاد دارد و اغلب را از سنگ سخت بنا کرده اند، منظر خوبی دارد، کشتی های زیاد از دور دیدیم، بادبانی زیاد بود، بخار هم

بود، اما کوچک بودند، نفهمیدیم این‌ها برای ماهی‌گیری است یا برای چیست؟ خلاصه تا ایستادیم تختی با پله ماهوت سرخ روی آن انداخته آوردند متصل به طرن کردند، بیگلربیگی و اجزاء بلدی به لباس قاقم و ماهوت قرمزشان حاضر بودند، ما هم از واگن بیرون آمدیم، روی تخت ایستادیم، جمعیت زیاد از زن و مرد بودند، بیگلربیگی خطابه داشت، اجازه خواست داد کلانتر شهر قرائت کرد، ما هم جوابی دادیم، ناصرالملک ترجمه کرد، مردم هورا کشیدند، فوراً طرن برگشت که به خط دیگر بیفتد، رو به بالا طر برویم، بالا طر در داخله واقع است، از دریا دور است، باید آنجا برویم، راندم، صحرا تقریباً همان طورها است، دره، تپه خاکی سنگی، درخت کمتر دیده می‌شود، مگر تک تک یا دور دهات، سرو و کاج بیشتر دیده می‌شود، اما صحرا صفائی پیدا کرد که از حد تعریف خارج است، گل‌های زیاد دیدیم که صحرا و تپه‌ها را رنگین کرده و تازه وقت گل و شگفتن آنها است، گل‌های سرخ رنگ زیاد که هنوز غنچه بود، گل‌های زرد رنگ بنفش و آبی گوناگون رنگ رنگ صحرا را گرفته بود، مثل گلستان ارم می‌ماند، هوا و صفا از این بالاتر نمی‌شود، همین طور راندم تا به بالا طر رسیدیم، در گار پسر ولیعهد، پرنس آلبرت^{۱۶۷} ویکتور (Prince Albert victor) آنجا بود، لباس اکوسی پوشیده بود، سر رویاهی به کمر بند بسته از روی فوطه‌ای^{۱۶۸} که بسته بود روی ... آویخته بود. سر رویاه امریک بود، کلاه کوچکی در سرش، رنگ پریده داشت، لوس شده بود، خنده داشت، مکنزی هم که امشب در خانه او خواهیم بود اینجا بود، او هم رخت اکوسی پوشیده بود، یکی از متمولین اسکاتلند است، ملک و مال زیاد دارد، پیرمردی است شبیه به عالم شاه، خیلی زنده دل. با اینها به کالسکه نشستیم و راندم.

قبل از رسیدن به بالا طر در یک استاسیون موسوم به درفن (Derphen) قدری ایستادیم، از آنجا به این طرف خیلی باصفا تر شد، دهات بسیار قشنگ در راه دیدیم. [۳۵۵] در بالا طر عزیزالسلطان و همراهان هم سوار کالسکه شدند، اما آنها را یکسر به منزل بردند، ما را برای تماشا به جای دیگر بردند، در آنجا در میدانگاه وسیعی چمنزار چادر کوچکی زده بودند، در آنجا میوه و شیرینی گذاشته بودند، جای باصفائی بود، سبزه‌زار اطراف درخت، تپه‌های خرم دور تا دور دیده می‌شد، زن‌های بسیار خوشگل در این چمن جمع بودند، یک دختر دیدیم گیسوهای پریشان داشت، از پشت و دوش او

۱۶۷. اصل: آلبرت

۱۶۸. فوطه: کمر بند و جامه نادوخته و لنگ حمامی و به معنی دستار و رومال نیز آمده است. (فرهنگ آندراج)

آویخته مثل گلابتون زردرنگ و براق بود، خیلی تعریف داشت. زن‌های خوشگل دیگر موسیاه، موخرمائی، طلائی، همه رنگ، مردها زیاد بودند، این زن‌های خوشگل در این چمن و سبزه‌زار در میان این تپه‌ها مثل پری‌ها بودند که در مملکت پریان باشند. تختی از تخته ساخته بودند روی آن رقص اکسی کردند، یعنی مردها، تماشا داشت، یک بازی دیگر خواستند بکنند تماشا کنیم، تنه درخت سرو بزرگی بود، پهلوان‌ها می‌بایستی آن درخت را بلند کنند و طوری بیندازند که یک چرخ بخورد بعد زمین بیفتد، پهلوان‌ها آمدند تنه درخت را بلند کردند انداختند هر چه کردند نشد، راست به زمین افتاد، بالاخره آره آوردند از سر آن بردند که کوتاه بشود بیندازند چرخ بخورد، بردند انداختند باز نشد، مکرر انداختند نشد، بسیار خفیف شدند، ما هم دیدیم، بی‌مزه شد، نماندیم آمدیم به منزل خانه مکنزی. این مکنزی با ولیعهد خیلی رفیق است، ولیعهد به خانه او می‌آید، می‌رود، این خانه چندان بزرگ نیست، از سنگ سخت ساخته‌اند، داخل آن را خیال کردیم از تخته ساخته‌اند بعد معلوم شد کاغذ چسبانده‌اند، کاغذی که مثل تخته جلاداده می‌ماند، در خانه هم مخلفه و اسباب زیاد ندارد. زینت اطاق‌ها اغلب از سر شکارها که در اینجا زده‌اند، پوست شکارها، پوست ببر، مرغ‌های خشک کرده، شکل مرغ شکل شکار است. دو پرده خوب در راه پله دیدیم، خیلی تعریف داشت، در پائین در میان قفسه از مرغ‌ها اینجا ساخته‌اند، آمپایه (Empuille) کرده‌اند و گذاشته‌اند یکی از آن‌ها گروس است (growse) به قرقاول شباهت دارد، یعنی ماده آن شبیه به ماده قرقاول است اما نر آن بال بنفش سیاه رنگ دارد، بدن او هم همین رنگ بنفش سیاه رنگ بعضی جاها سیاه، بعضی جاها بنفش رنگ، پاهای کوتاه پردار، دم آن کوتاه، دو شعبه مثل شاخ. یک مرغ دیگر دیدیم شبیه به کبک چیل خودمان. یکی دیگر دیدیم سفید از کبک کشیده‌تر [۳۵۶] سرش کوچک‌تر، در کوه‌های اینجا یافت می‌شود، خیلی قشنگ بود، یکی هم شبیه به^{۱۶۹} و اقسام دیگر یک دانه از مرغی که گروس می‌گویند زده بودند سر شام آوردند، گوشت مرغ از این لذیذتر نمی‌شود و حالا فصل شکار این مرغ نیست، قدغن است. برای ما مخصوصاً زده بودند و گفتند هر کسی در این وقت یکی بزند بیست لیره جریمه باید بدهد. خلاصه آمدیم به اطاق خودمان، پسر ولیعهد و بعضی انگلیس‌ها هم در این عمارت منزل دارند، چندان بزرگ و عالی نیست اما برای یک شب خوب است، همراهان هم جابجا شدند، قدری راحت کردیم، بعد لباس پوشیدیم، حمایل

۱۶۹. يك كلمه خوانده نشد.

و نشان زدیم رفتیم سر شام، زن مکنزی در دست چپ، ملکم خان در دست راست ما نشسته بود، زن مکنزی پیرزن بد گل کثیف بود، دو دختر او و عروس او سر میز، آن‌ها هم بد گل بودند، داماد او سرهنگ است، بود، پسرهای او هم صاحب منصب هستند، حاضر بودند، پسر بزرگ او خیلی به دوک منظوروز شبیه است، خیال کردیم او است اینجا آمده، خود مکنزی حالاتش به ملک قاسم میرزای مرحوم شبیه است، به عالم شاه میرزا می ماند، به خود تیمور میرزا هم کمی شباهت دارد. شام خوردیم، در سر شام زیاد صحبت کردیم، خوش گذشت. در یکی از اطاق‌های این خانه در دیوار مرغ‌های کشته کشیده‌اند گفتند یکی از نقاش‌هایی است که زنده است، بطوری خوب کشیده است که برجسته طوری بنظر می آید که آدم خیال می کند مرغ و قرقاول زده‌اند و تازه آویخته‌اند، شخص می خواهد با دست بگیرد. در جلو عمارت چادر هندی بزرگی زده بودند، شب در اینجا بال خواهند داد. بعد از شام قدری به اطاق خودمان آمدیم، با همان لباس پائین آمدیم برویم به بال، دست دادیم به زن مکنزی، به این پیرزن، رفتیم رو به مجلس بال، چادر را در پائین جلو عمارت زده‌اند، پله از تخته ساخته‌اند، ماهوت قرمز روی آن انداخته‌اند، پائین رفتیم، در چادر چراغ زیاد بود، پنج دیرک داشت، به هر دیرک چهل چراغ آویخته‌اند. زن‌ها و جمعیت زیاد، پانصد نفر خانم و دختر و زن دهاتی کنیز، صاحب منصب، سرباز و دهاتی با هم باید برقصند. زن گنده‌ای آنجا ارگ می زد، کمانچه زن‌ها دور او نشسته بودند، چند نفر بودند ساز اکسی می زدند، گاهی این دسته گاهی آن دسته می زدند، تختی ساخته بودند [۳۵۷] روی صندلی برای ما گذاشته بودند اما ما نشستیم، گردش می کردیم، زمین چادر را برای رقص تخته فرش کرده بودند، حکم رقص شد، مکنزی پیرمرد با لباس اکسی فوطه بسته، پسر ولیعهد هم با همان لباس سر روباه روی آویخته با خانم‌ها شروع به رقص کردند، رقص اکسی مثل رقص دهاتی‌های ما است، یک دست به کمر می گذارند با یکدست بشکن می زنند، قر می دهند، و ر می دهند، پاها را حرکت می دهند، به زمین می زنند، پسر ولیعهد، خود مکنزی پیرمرد دل زنده قر می دادند، می رقصیدند، ما می خندیدیم. بعد دور دیگر رقصیدند، زن‌های دیگر، مردهای دیگر از هم می گذشتند. هر نره خر دست زنی را گرفته بود، آن دختری که موی گلابطونی داشت اینجا آمده بود دوباره او را دیدیم چند دور رقصیدند، چادر گرم شد، آمدیم بیرون خنک شدیم، باز آمدیم یک دور دیگر رقصیدند، مکنزی متصل می رقصید، این دفعه زن خوشگلی را گرفته بود تند می رقصید،

به ما خورد، طوری که نزدیک بود زمین بخوریم، لابد چسبیدیم به زنکه که نیفتیم. این دختره دختر میرشکار ملکه است، خود میرشکار هم اینجا است، ریش و جنم او. ترکیب او شبیه به میرشکار خود ما است و همان طور فضول است. بنا بود فردا برویم شکار اما چون گفتند باید مدتی با کالسکه برویم بعد دو سه فرسخ با اسب تاتوی^{۱۷۰} کوچک بعد یک فرسخ پیاده برویم بعد از همان جا می بایستی حرکت کنیم برویم منزل دیگر، دیدیم زیاد خسته می شویم موقوف کردیم، با میرشکار حرف می زدیم که ما را چطور می بردی شکار او هم فضولی ها کرد، صحبت کردیم، یک دختر دیگر میرشکار هم اینجا بود، او هم خوشگل بود. خلاصه چند دور رقصیدند، تماشا کردیم و آمدیم به اطاق خودمان و مجلس رقص در آنجا برپا بود، می زدند و می رقصیدند.

از اینجا تا لندن به خط مستقیم ده ساعت با راه آهن راه است و یکصد و پنجاه فرسخ مسافت دارد.

از بال که برگشتیم آمدیم بالا خوابیدیم.

شنبه بیست و یکم ذی قعدة

امروز صبح از خواب برخاستیم، شب خوب خوابیده بودیم، خون بواسیر هم قطع شده، حالت ما خیلی خوب، تردماغ هستیم، احوال عزیزالسلطان هم خوب است، رفتیم در میان پارک گردش کنیم، مکنزی آمد، ولف آمد، فرنگی ها آمد [ند] دور ما را گرفتند، نوه های مکنزی را [۳۵۸] آوردند خیلی بچه های خوب بودند، یک دختر کوچک بچه گریه در بغل داشت بازی می کرد و تندتند انگلیسی حرف می زد خیلی بامزه بود، در میان جنگل در جایی مرالی از چدن ساخته بودند حرکت می کرد، بقدر سیصد قدم برای نشانه زدن میرشکار آمد، تفنگ آوردند نشانه بزنیم، میرشکار می گفت روی زمین بخوابید تیر بیندازید، ما گفتیم سردست می زنیم، سه چهار تیر متصل انداختیم، پی در پی زدیم، میرشکار و مکنزی خودشان خوابیدند و با دقت لازمه انداختند نزدند، مجدالدوله و اکبرخان هم انداختند هیچ یک نزدند، بعد پسر دختر مکنزی را آوردند اسب کوچکی آنجا بود که چوب نصب کرده بودند، سر آن ها حلقه بود، می بایستی این پسر سوار بشود و نیزه بگیرد بتازد از آن حلقه بیرون کند، مکنزی آمد با تشریفات او را

۱۷۰. تاتو: اسبی از نوع خرد و کوتاه با موی و یال دراز و موهای بلند بر تن که مؤلف آنرا در بلاد بالکان بسیار دیده است خاصه در رومانی. (منتهی الارب، از لغت نامه دهخدا)

سوار کرد مثل اینکه او را به میدان می‌فرستد، رکاب او را گرفت کوتاه بلند کرد روانه کرد، هی رفت آمد تاخت، نتوانست چوب را از حلقه بیرون کند، آخر اکبرخان آمد سوار شد تاخت و از حلقه بیرون کرد. باران هم نم‌نم شروع کرد به آمدن و ما ایستاده بودیم، عزیزالسلطان هم بود، هوای خوبی بود، از آنجا برگشتیم، نهار قلیان خوردیم. دیشب آجودان مخصوص مهدی خان و فخرالاطباء و حاجی حیدر این سه نفر در خانه کوچکی که در جنگل پشت عمارت واقع است منزل داده بودند، در ورود یکی از نوکرهای این خانه مشروبات می‌برده است فخر یک بطری کنیاک از دست او می‌گیرد و می‌خورد، تمام آن را، مست شش دانگ و خراب می‌شود، امروز صبح حالت غریبی از او نقل کردند، آنجا افتاده بود است، سر نتراشیده را برهنه کرده، ریش ژولیده به کائنات فحش می‌داد، می‌گفت من زن آن کسی که یس^{۱۷۱} را اختراع کرده...، یس در زبان انگلیسی به معنی بلی است فرنگی‌ها هم دور او جمع بودند او هم فحش می‌داده است، داد می‌زده و به مخترع یس بد می‌گفت و زن او را در خیال.... بعد گفته بود مسیحی خواهم شد و این زن‌ها را، همه خیال خواهند کرد مسیحی هستم، بعد فرنگی‌ها رفته بودند. با حاجی حیدر در یک اطاق منزل دارند، پله کرده بود به حاجی حیدر که زن خود را بیاور، بعد کم‌کم در مستی به خود حاجی حیدر چسبیده بود که با او لواط کند ...^{۱۷۲} مهدی خان ترسیده بود رفته بود در اطاق خودش در را از میان قفل کرده بود، بعد از ساعتی دیده بود در را قایم می‌زنند، یقین کرده بود فخر است به سراغ او آمده نفس نکشیده بود، آخر دیده بود در را از پاشنه [۳۵۹] می‌کنند، برخاسته ببیند کیست معلوم شده بود یک فرنگی است سرد بوده خواسته بود بیاید آنجا بخوابد، خلاصه معرکه کرده بود، میرزا محمدخان، اکبرخان، ادیب الملک، آقاداتی دسته شده و یک یک متصل رفته بودند آنجا تماشا، هر یک به یک طور حالت او را بیان کردند، از خنده غش کردیم و از زبان فخر این شعر را می‌نویسم «که عاشق گشتن و رسوا شدن هم عالمی دارد».

بالاظر یک ده یا قصبه کوچکی است قریب سیصد خانوار دارد و این دره و تپه‌های اطراف و وضع اینجا خیلی به مرزن آباد بیرون بش شبیه است و رودخانه اینجا خیلی به

171. Yes

۱۷۲. جاهانی که نقطه گذاشته شده است الفاظ رکیکی است که فخرالاطباء به زبان رانده است که به هیچ روی قابل تحریر نیست.

رودخانه چالوس شبیه است که آدم تصور می کند چالوس است به دریا می رود و این تنگه به دهنه که می رود به نقشه ده و کلاردشت زیاد شباهت دارد، شباهت بیشتر از این نمی شود.

در بیرمنگام و منچستر و جاهای دیگر کبوتر باز زیاد دیدیم که مثل کبوتر بازهای ایران کبوتر هوا می کنند، بادبادک هم مکرر دیدیم هوا کرده بودند. کلاغ های اینجا هم غریب است، کلاغ ابلق و کلاغ قوزقون و زاغچه نوک قرمز و پاقرمز که سیاه است در اینجاها ندیدیم، کلاغ های اینجا از زاغچه کوچکتر نوک سفید دارد و دور چشم آن ها سفید است، همه کلاغ ها این طور هستند جور دیگر ندیدیم.

امروز باید برویم اینورکلد (Inver cauld) از بالمرال خواهیم گذشت از اینجا تا اینورکلد سه ساعت و نیم راه است، با کالسکه نهار خوردیم در همان اطاق که شام خورده بودیم و همان اشخاص بودند قریب نیم ساعت بعد از نهار سوار کالسکه شدیم با پسر ولیعهد و مکنزی و ملکم خان راندیم تا بالمرال و در آنجا قدری در عمارت گردش کردیم، قدری در اطاق علیحده راحت کردیم، چای و عصرانه خوردیم، دوباره سوار کالسکه شده راندیم برای اینورکلد.

تفصیلش این است، از خانه مکنزی که حرکت کردیم قدری که آمدیم در جلوی یکی از خانه های کوچک متعلق به مکنزی یک دختری دیدیم بسیار خوشگل «در فرنگستان به این خوشگلی به این لطافت ندیده بودیم، از اینجا گذشتیم، پرنس سیگارت بیرون آورد مشغول کشیدن شد، گفتیم نقلی نیست زود تمام می شود، بعد از آن یک سیگار زرد بزرگی مثل بیرون آورد [۳۶۰] به سر سیگار گذاشت و مشغول دود کردن شد، باد هم رو به سمت ما می آمد، دودها به حلق ما می رفت، خفه شدیم، قدری که آمدیم جنگل و درخت زیاد شد، متصل از میان درخت ها می آمدیم و کوه ها بزرگ می شد، بعضی درخت دار بعضی بی درخت، زمین ها سبز و خرم از گل های قرمز که دیروز دیده بودیم زیاد بود، زمین را پوشیده بود، همه غنچه، هوا سرد است، هنوز باز نشده، سرمای حالا مثل سرمای قوس است در طهران، هوا ابر بود و سر کوه ها مه، عالمی داشت، رودخانه هم از میان دره می گذشت، آب صاف داشت و از روی سنگ ها می غلطید، باصفا بود، در سر راه عمارت ییلاقی ولیعهد را دیدیم که برای شکار اینجا می آید، یا وقتی با ملکه می آید اینجا در خانه خودش منزل می کند، اسم آن ابرکلدی است، از آنجا گذشتیم همه جا در پارک بالمرال راندیم تا به عمارت رسیدیم، قبل از رسیدن به عمارت در صحرا دو

مجسمه چدنی بزرگ دیدیم به فاصله زیاد روبروی هم در پای کوه بالای بلندی مشرف به رودخانه روی تخته سنگ‌های بزرگ گذاشته‌اند، یکی خود ملکه، یکی شوهر ملکه که انگلیس‌ها پرنس کنسورت می‌گویند، اهل بالمرال پول جمع [کرده] این دو مجسمه را ساخته‌اند، پرنس کنسورت (prince consort) یعنی شوهر ملکه. به بالمرال رسیدیم، عمارت ییلاقی است، از سنگ خارا ساخته‌اند، چهار گوشه آن را برج مانند ساخته‌اند، تمام خدمه بامرال زن و مرد جلو آمده بودند، سرایدارباشی اینجا مرد معتبر بلندقدی تنومند است، جلو افتاد، اطاق‌ها را نشان داد، خیلی اطاق‌های ظریف، مخلفه زیاد و تجمل زیاد ندارد، خانه و عمارت شکارگاه است، نمازخانه دارد، کتابخانه دارد، اطاق یعنی تالار بزرگ بال دارد، چهل چراغ‌های مطلا در تالار بال بود، اطراف سر شکار نصب کرده دور آنها را مطلا کرده بودند، تماشا داشت، در همه عمارت سرشکار زیاد گذاشته بودند که همین جا زده‌اند، یا شوهر ملکه زده یا کسانی که با ملکه شکار رفته‌اند در اینجا یادگار گذاشته‌اند.

قدری راحت کردیم در اطاق علیحده، بعد آمدیم در سفره‌خانه میزی گذاشته با پرنس و انگلیس‌ها و دو سه نفر از همراهان در آنجا چای و عصرانه خوردیم راه افتادیم. در جلو عمارت دومرال از چدن گذاشته بودند و یک خرس بزرگ چدنی میان دو مرال خوب بسیار خوب ساخته بودند، گل کاری باغچه‌های دور عمارت هم باصفا بود، از اینجا راه افتادیم مکنزی و امیرال وداع کردند رفتند، مکنزی هشتاد سال سن دارد و با وجود این دیشب آن طور رقص می‌کرد و جست و خیز داشت و دل زنده بود [۳۶۱]. بال دیشب هم معرکه بود وقتی ما از خواب برخاستیم دیدیم زن و مرد که در بال بودند تازه متفرق می‌شوند، معلوم شد تا صبح رقصیده‌اند.

بعد از حرکت از بالمرال باز جنگل و کوه بود، درخت‌های کاج و سرو زیاد بود، درخت‌های دیگر هم بود و متعلق به بالمرال است، اول پرنس یک شوکا به ما نشان داد که در جنگل می‌چرید، نزدیک راه بعد خودمان شش هفت شوکا دیدیم که این طرف و آن طرف در دست چپ و دست راست راه می‌چریدند چندان وحشتی نداشتند، چون قرق است کسی به آن‌ها تیر نمی‌اندازد ترس ندارند، اما جمعیت را که دیدند در رفتند، آمدیم تا از پل کهنه سنگی گذشتیم، پنج چشمه داشت اینجا آخر بالمرال است، از اینجا که گذشتیم داخل اینور کلد شدیم و طولی نکشید به عمارت و خانه که منزل باید کرد رسیدیم، هوا اینجا بسیار خوب است، در تمام انگلیس ما مگس و پشه ندیدیم

بخصوص در اسکاتلند که یک خزنه محال است دیده شود، مگس و پشه که هیچ نیست. به عمارت اینورکلد که رسیدیم زن و مرد جمع شده بودند، زن‌های خوشگل معقول، قریب صد نفر جوان هم با لباس اکسی و موزیکان اکسی ایستاده بودند و بیدق شیر و خورشیدی در دست جلو آن‌ها بود هورا کشیدند پیاده شدیم سر آلجرون بورتویک (sir Algernon Borthuvick) که این عمارت را اجاره کرده است و اینجا منزل دارد و ما مهمان او هستیم دم در پذیرائی کرد وارد شدیم، عمارت خوبی است، خانه انگلیسی تجمل زیاد ندارد، و اطاق‌ها مثل^{۱۷۳} گچ کاری است، روی آن پارچه چسبانده‌اند، اما همه چیز دارد، ما و همراهان انگلیسی و ایرانی همه اینجا جا گرفتند، عمارت در چمنزار پارک وسیعی واقع شده اما سبزه چمن زرد شده است، دره وسیعی است، اطراف کوه است، جنگل دارد، سبز، بسیار صفا دارد، سردی هوا اینجا طوری است که گل زردی [که] پارسال یک ماه بعد از عید درتل هرز طهران دیدم «گلی است ساقه بلند و مثل [خوشه] دسته گل‌های آن به هم پیوسته است» خوشم آمد حالا که آخر سرطان است در اینجا آن گل تازه می‌شکفت، سه ماه تفاوت هوای اینجا با آنجا می‌شود و همچنین گل سفیدی است شبیه به بداق، بعد از بداق گل می‌دهد، عمارت طهران جلو آبدارخانه است [۳۶۲] یک ماه بعد از عید گل می‌دهد، در اینجا در بالمرال دیدیم تازه می‌شکفت این هم دلیل بر سه ماه تفاوت هوا است، اسم این خانه اینورکلد (Inver cauld) است، اسم شخصی که خانه را کرایه کرده است و مهمان او هستیم سیرالجرنون بورتویک است.

روزنامه مشهور مورنینگ^{۱۷۴} پوست یعنی پوسته صبح مال این شخص است و خودش از اجزای پارلمان و از دسته کنسرواتور^{۱۷۵} است. اسم صاحب این خانه فارگ هارسون است (Farg Harson) پدرش دو سال قبل از این مرده است و حالا خودش جوان است و تازه صاحب منصب فوج ولیعهد شده است.

عصر قدری در بیرون در روی چمن گردش کردیم، میرزا محمدخان، مهدی خان، ادیب‌الملک همراه بودند، گل چیدیم، پایه عمارت را تماشا کردیم، خیلی محکم از سنگ ساخته‌اند، مثل این که از سرب ریخته باشند ولی سنگ‌ها را غیرمنتظم کوچک

۱۷۳. (کذا)

174. Morning Post

175. Conservateur

بزرگ چیده‌اند، در زیر جانی بود مثل غار از سنگ ساخته‌اند و مزقل^{۱۷۶} دارد به جهة تیراندازی با تیر و کمان، بعد معلوم شد اینجا را هزار سال قبل از این ساخته‌اند، وقتی که اهالی اینجا وحشی بوده‌اند، بلکه یک صد و پنجاه سال قبل هم وضع اسکاتلند ایلاتی بوده، هنوز هم اسامی ایلات باقی است و رئیس آن‌ها را ایلخانی می‌گویند مثل ایلخانی قشقائی شادلو و غیره هزار سال قبل از این چادر نشین بوده‌اند، از اینجا به آنجا کوچ می‌کرده‌اند و مدت‌ها به همین حالت بوده‌اند، صاحب این عمارت یکی از خانواده‌های قدیم اسکاتلند است و قریب ده فرسخ اراضی دور اینجا ملک او است، بعد بعضی ملحقات تازه به این عمارت کرده و تازه ساخته‌اند مثلاً اطاقی که دیشب شام خوردیم از تخته بود، سقف آن سیاه و کوتاه بود پرسیدیم معلوم شد دویست سال قبل از این بنا شده. هوا ابر است و خیلی سرد است.

«شب شام رسمی در اطاق پائین خوردیم، عزیزالسلطان، امین‌السلطان و غیره پسر ولیعهد همه بودند، شام خوبی داد، آش‌پز خوبی دارد، بعد از شام آمدیم اطاق بالا، پسر ولیعهد و غیره بودند، اکوسی‌ها در توی چمنزار بالاخانه مشعل روشن کرده ساز می‌زدند می‌رقصیدند، بعد رفتم، اطاق بزرگی پائین عمارت بود، مجلس رقص بود، زمین اطاق تخته بود، زن و مرد رقصیدند، ساز می‌زدند، یک دختر بسیار بسیار خوشگل بامزه اینجا بود، عینک هم گذاشته بود، خیلی [د] ختر خوبی بود در ده برمار می‌نشیند، حاضرین دوره رقصیدند بعد ما رفتیم خوابیدیم.»^{۱۷۷}

روز یکشنبه بیست و دوم ذیقعدة

دیشب خیلی خوب خوابیدیم، امروز هم اینجا خواهیم بود و هیچ کار نداریم، روز یکشنبه است، یکشنبه را در اینجا خیلی سخت می‌گیرند هیچ کار هم نمی‌توان کرد، انگلیس‌ها همه رفته‌اند پی کار خودشان به کلیسا، بعد از نهار باید با کالسکه برویم گردش تفصیل آن را بعد خواهیم نوشت.

نهار خوردیم، سه کالسکه حاضر کرده بودند، هوا زیاد سرد بود مثل چله زمستان طهران، سوار شدیم، راندم برای قصبه برمار (Braemar) از آنجا برویم به

۱۷۶. مزقل، مزغل: روزنه دراز و باریک در دیوار حصارهای قرون وسطی برای انداختن تیر. سوراخ که از آنجا تیر گشاد دهند دشمن را بی‌آنکه دشمن تواند دید. (لغت نامه دهخدا)
۱۷۷. جمله داخل گیومه با دستخط ناصرالدین شاه و در حاشیه صفحه ۳۶۳ نوشته شده است.

مارلج (Mar Lodge) که متعلق به ارل فایف است (Earl of Fife) [۳۶۳] که می‌خواهد دختر ولیعهد را بگیرد و در همین جا منزل خواهند کرد. ارل فایف از نجای بزرگ اسکاتلند است.

سوار شدیم، عزیزالسلطان، میرزا محمدخان، مجدالدوله، اکبرخان، ادیب‌الملک همراه بودند، مک لین جنرال قونسول مشهد است قدری فارسی می‌داند، برای مترجمی و بلدیت همراه بود، بسیار هم بد فارسی حرف می‌زند. چهار نفر هم روزنامه‌نویس در کالسکه ما را دنبال کرده بودند. رفیم از پلی گذشتیم، مقابل پلی است که دیروز از آن گذشتیم رفیم تا به دامنه‌ای رسیدیم جنگل بود، دو راه بود یکی مستقیم به برمار می‌رفت یکی از جنگل خرابه پردرخت می‌گذشت. اما راه آن را خوب ساخته بودند، دری بود باز کردند، ما از این راه پرچنگل رفیم، سربالا بود، به کله کوه می‌رفت، پیچ پیچ و خوب ساخته بودند، به سهولت کالسکه می‌رفت، بالای کوه منظر خوبی داشت.

بالای کوه‌های اسکاتلند که از دور پیدا است و مرتفع هم هستند درخت ندارد، همه سبزه است بغله‌ها را دستی جنگل کرده‌اند شکار هم در همین کوه‌های بی‌درخت چرا می‌کند، درخت‌های جنگل سرو و کاج هستند و سطح زمین فرش است، از گل‌های قرمز که حالا غنچه هستند، یکماه بیست روز دیگر که این گل‌ها شکفته می‌شوند عجب صفائی خواهد داشت، عالم و صحرا قرمز خواهد بود، حالا هم قرمزی می‌زند، خودش را می‌نماید، خیلی صفا دارد.

از کوه سرازیر شدیم، راه پیچ پیچ بود و خوب، کوه ارتفاع خوبی داشت، رسیدیم به برمار (Brarmar)، جای قشنگ خوبی است، خانه‌های ظریف پاکیزه دارد، جمعیت آن زیاد نیست، قریب هزار نفر در آنجا دیدیم، به قاعده، این‌ها زمستان اینجا نخواهند [بود]، زن‌ها و مردهای خوش لباس در اینجا هستند که معلوم است ییلاق آمده‌اند، می‌آیند می‌روند، دسته‌دسته ییلاق می‌آیند، عدد اهالی خود اینجا که مقیم هستند جزئی است، یک رودخانه در آنجا دیدیم، آب کمی دارد، سنگ‌های بزرگ که آب می‌خورد به آنها، صدا و کف می‌کند، بی‌صفا نیست، زن‌ها و دخترهای خوشگل در اینجا دیدیم، گذشتیم، راندم برای مارلج، مسافتی بود، همه جا دره تپه، زراعت، چمن، بغل و دامن کوه‌ها جنگل بود، اما کله کوه‌ها درخت ندارد. راندم، رسیدیم به پل کوچکی، آبی از بلندی می‌ریخت، زیر پل دره تشکیل کرده آب جمع شده بود، دور آب درخت بی‌صفا نبود، ایستادیم، از روی پل قدری تماشا کردیم، گذشتیم، همه جا از آن گل سرخ که

نوشتیم هنوز [۳۶۴] باز نشده پر است، بسیار گل قشنگ خوش رنگی، گل های جور دیگر که فصل باز شدن آنها است زیاد است، گل های سرخ پررنگ از میان آنها بیرون آمده، گل های زرد و سفید داخل آنها یک گلستان ارمی است، نزدیک به مارلژ خیابان مارپیچ خوبی بود، از آن گذشتیم تا رسیدیم در عمارت پیاده شدیم، درهای عمارت بسته بود. زنی آنجا بود از خدمتکاران فایف و سرایدار بود، درها را باز کرد در عمارت گردش کنیم، اطاق های اینجا از چوب است، بیرون عمارت هم ستون های چوب کاج دارد، سر مرال زیاد با شاخ در اطاق ها دیدیم، هیچ جا از این عمارات شکاری به این زیادی سر مرال ندیده بودیم، هر چه خود ارل فایف و دوستان و اجداد او از قدیم شکار کرده اند سر آنها را اینجا گذاشته اند و نوشته اند کی زده است چندان بزرگ نیست، در پائین اطاق نشیمن و غذا دو سه اطاق دیگر دارد، پنج شش اطاق است، مرتبه بالا هم اطاق دارد، قابل نیستند. اینجا قدری عصرانه خوردیم، دوباره سوار کالسکه شدیم راندم رو به برمار، مردم آنجا زن و مرد پشت سر هم گردش کنان رو به عمارت فایف که ما آنجا رفتیم می آمدند، تفرج می کردند، گل می چیدند، آنها را تماشا کردیم و از برمار از راه دیگر از پائین تر راندم منزل و خیلی زود رسیدیم، انگلیس ها می گفتند تا عمارت فایف دو فرسخ و نیم است، اما به نظر ما یک فرسخ بیشتر نیامد، یقیناً دو فرسخ و نیم نیست، آمدیم تا رسیدیم منزل.

این عمارت که اسمش اینور کولد است مرکب است از سه قسم بنا، اصل بنا از هزار سال قبل بوده و هنوز اساس و آثار آن باقی است، جزء دیگر آن دویست ساله است و جزو کلی آن پنج سال قبل ساخته شده. آخرین شورش که صد و پنجاه سال قبل از این پرنس چارلس ادوارد وارث خانواده سلطنت اسکاتلند بر ضد خانواده سلطنت حالیه انگلیس برپا کرد ابتدا و طرح و ظهور آن شورش در همین اطاق که شام خورده شد واقع گردیده است.

وقتی رسیدیم عصرانه آوردند، در عصرانه آفادائی یک خوشه غوره گذاشته بود گفتیم کباب کنند کباب کردند آوردند، عزیزالسلطان آنجا بود شروع کرد به خوردن، می خواست همه را بخورد ما گفتیم نخور، قسمت تو را می دهیم و دو سه خوشه کوچک کندهیم برای او گذاشتیم، قهر کرد و نخورد و بهانه گرفت و حالا آمده است می گوید و حرف می زند، چیزهای غریب می خواهد. یک دیالگ فرانسه و آلمان هست [۳۶۵] می گوید آن کتاب مال من است، کی به شما داده آن کتاب را می خواهم، یک

خرگوش برنز دارد می گوید یا کتاب را بدهید یا برای خرگوش من یک اسباب بدهید، اوقات ما تلخ شده، گرسنه هم هستیم، پسر ولیعهد هم خبر نمی کند برویم شام بخوریم و عزیزالسلطان هم متصل می خواهد، طلب کرده از چشمش آب می آید، سرش را روی صندلی می گذارد، چشمش را پاک می کند، باز شروع به طلب می کند، در این بین آقا میرزا محمدخان کتابی آورده که امین السلطان می گوید اسم خودتان را برای زن صاحب خانه بنویسید و یک شکلی هم برای یادگار بکشید، ما هم با اوقات تلخی و گرسنگی شروع کردیم شکل کشیدن و گفتیم شکل گروس (Grovse) که مرغ اسکاتلند است بکشیم، در چند دقیقه کشیدیم و بسیار خوب کشیدیم و حقیقتاً مجسم بود، اما عزیزالسلطان متصل میز را تکان می داد ماجر آمده بودیم، اوقات ما تلخ شده بود، در این اوقات تلخی عزیزالسلطان در اطاق خودش را که متصل به اطاق ما است قفل کرده بود و آغا عبدالله را در آنجا حبس کرده، این بی عقل هم پنجره را باز کرده بود از پنج ذرع راه خودش را انداخته پای او در رفته و گریه می کند، یکی دو تلگراف نوشته بودیم میرزا نظام را خواستیم دادیم ببرد بنویسد رفت، از طهران هم تلگراف آمده بود دیدیم میرزا نظام سراسیمه وارد شد تلگرافی از نایب السلطنه بود که عریضه کرده بود امین حضرت بعد از ناخوشی ممتد وفات کرد، میرزا نظام گفت این تلگراف را از امین السلطان پنهان می کردم به اصرار از دست من گرفت خواند، تلگراف را خوانده بود و مشغول گریه شده بود. خلاصه در این حال خبر کردند رفتیم سر شام، میز دق ولق بود، عزیزالسلطان نیامد، امین السلطان مشغول گریه و زاری، ناصرالملک امین السلطان را تسلیه می داد، اما شام خوبی بود. بسیار اعلی، صاحب خانه می گفت آشپز من آشپز گیوم بزرگ امپراطور آلمان بوده آورده ام نگاهداشته ام بسیار خوب آشپزی است، بعد از شام آمدیم بالا، امین السلطان را دیدم، دلداری دادیم، تفقد کردیم، حقیقت وفات امین حضرت عجیب نبود مدت ها ناخوش بود تا آمدیم [۳۶۶] اطاق خودمان، آمدند که پسر ولیعهد می گوید صاحب خانه سنگی از معدنیات اسکاتلند می خواهد پیشکش کند باید پائین بیائید، رفیم پائین سنگ بزرگ تراشیده ایست، بقدر کمر بند، در حقیقت کریستال درش مشخص است، سنگ را گرفتیم، با پسر ولیعهد قدری صحبت کردیم، آمدیم اطاق خودمان، در عمارت مارلوج اشکال زیاد چاپی به دیوارها کوبیده بودند، همه اشکال و سرگذشت شکارگاه های مرال این جاهاست، مرال این جاها توی جنگل نیست، در کوه های بی درخت پر علف است مثل ارقالی زندگی می کنند.

دوشنبه بیست و سیم [ذیقعه]

امروز باید برویم به خانه لرد هویتن^{۱۷۸} که نزدیک شهر ادنبورگ است، صبح از خواب برخاستم عزیزالسلطان هم از خواب برخاست، چشمش به هم خورده است، آب می آید، نهار مختصری صرف شد، در ساعت یازده آمدیم پائین، عکاس پائین پله حاضر بود، به اصرار ولف عکس انداخت، هوا به شدت سرد بود، مثل قوس جاجرود، خوب بود که عکس فوری بود، والا سرما می خوردم، بعد از عکس سرداری خزر را پوشیدم.

پسر ولیعهد از این جا به لندن می رود، وداع کردیم، الحمدلله امروز از دود سیگارش خلاص شدم، من، ولف، امین السلطان سوار کالسکه شده شیشه هایش را هم بستم، راه افتادیم، از راهی که به این قصر آمده بودیم از آن راه برگشتیم، راهی دیگر این سمت رودخانه بود، از آن راه آمدیم تا رسیدیم به ده بالاظر، تا بالاظر قریب دو ساعت راه بود اما از این راه جدید امروز که آمدیم از آبادی زیادی گذشتیم، خانه ها دیدیم، دهات کوچک کوچک در بین این خانه ها، همه جا دختر و زن خوشگل می دیدیم و از هر پنجره یک زن خوشگل سر بیرون آورده بقدری خوشگل دیده می شود که آدم جر می آید، از میان ده بالاظر گذشتیم، آمدیم استاسیون در آنجا اطاقی بود مخصوص ملکه انگلیس وقتی به بالمرال می آید اطاق انتظار او است، یک دسته سرباز کسی بعد آمدند به جهة احترام، بعد از ما آمدند ما قدری زود رسیده بودیم، داخل واگن شدیم، در آنجا منتظر شدیم، مکنزی که خانه اش نزدیک است آمده بود در استاسیون حاضر بود، یک طرن مسافرن هم در آنجا بود، پر از آدم که بعد از ما حرکت کند. در نیم ساعت از ظهر گذشته حرکت کردیم راندیم تا به خانه لرد هوپتون (Hauptoun) شش ساعت راه است و هفتاد و پنج فرسخ، راندیم از همان راه که آمده بودیم تا ابردین (Aberdeen) وضع راه و کنار دریا همان است که نوشته ایم، در آنجا قدری ایستادیم. حاکم شهر آنجا باز حاضر بود یک سبد چیلک^{۱۷۹} تعارف کرد [۳۶۷] و می گفت چیلک اینجا معروف است. در بین راه عزیزالسلطان اوقات تلخی می کرد، کلیجه پوست پوشیده بود می گفت گرم است، کلیجه دولائی می خواست نبود، آخر در ابردین رفتند بیرون کلیجه^{۱۸۰} او را آوردند آرام شد.

178. Hauptoun

۱۷۹. چیلک، چیاک: توت فرنگی
۱۸۰. اصل: آوردند کلیجه او را، آرام شد

از ابردین گذشتیم، از استون هاون عبور کردیم (Stone Hoven) و از منطروز، منطروز شهر آباد قشنگی است، در کنار دریا واقع است، چیلک های حاکم ابردین بسیار تعریف داشت، درشت و تازه و خوش طعم، کمتر این طور دیده بودیم، در راه خوردیم. بعد از آربرووت گذشتیم (Arbrouth) آنجا قدری ایستادیم، از آنجا رانندیم به دوندی (Dundee) دوندی شهر معتبر بسیار خوبی است، در کنار دریا واقع است و زیانه از دریا داخل زمین شده که خیلی ممتد و عریض است و شهر را دو قسمت کرده، یک قسمت آن معتبر تر است، یک قسمت دیگر کوچک تر، در قسمت معتبر در گار بزرگی قدری ایستادیم، حاکم آمد با اجزاء بلدی به همه تعارف کردیم، با حاکم و اجزاء بلدی جمعیت زیادی از زن و مرد جمع بود و طوری فشار می آوردند و جنجال بود که حاکم نتوانست خطابه خودش را بخواند، در جعبه آهنی بسیار خوبی تقدیم کرد که بعد خودمان بخوانیم. زن حاکم یک آلبوم بزرگ از عکس های مختلف این صفحات تقدیم کرد، دختر حاکم آنجا بود اما مثل ماه خیلی خوشگل بود، زن ها و دخترهای خوشگل زیاد بودند، در هیچ جا این طور ندیده بودیم و حقیقتاً هر چه بنویسیم کم است. به دختر حاکم دست دادیم، سایرین دیدند، زن و مرد ریختند، دست خودشان [را] دراز می کردند که ما بگیریم و طوری زور می آوردند و معرکه می کردند که نزدیک بود کار را خراب کنند یا طرن را از پیش بردارند، زن ها زیاد تعریف داشتند، خلاصه راه افتادیم. در روی این زیانه دریا که شهر را دو قسمت کرده پلی کشیده اند که راه آهن از روی آن می گذرد، از پل های عجیب است، تقریباً مثل آن پلی است که ما بین آمستردام و خاک بلجیک دیدیم و تفصیل آن را نوشتیم، قریب یک ربع ساعت با راه آهن در روی پل می رفتیم، همین قدر بس است که بنویسیم پلی روی دریا کشیده اند و راه آهن به آن عظمت و تندی از روی آن می گذرد دیگر معین است استحکام و وضع بنیان و مهندس آن چه باید باشد، در همین پل در چهار سال قبل راه آهن می گذشته به وسط پل که می رسد یک قطعه پل خراب شده تمام طرن از بالا می افتد به دریا. مسافری تمام تلف می شوند. بعد دوباره ساخته اند [۳۶۸] و الحمد لله ما سلامت گذشتیم، از قصبات و استاسیون ها گذشتیم. از لیوچارس (Leuchars) از کوپار (Cupar) از لیدی بنک (Lady Bank) از کیرک کالدی (Kirkcaldy) گذشتیم تا به هوپتون هوس رسیدیم (Hophoun House).

در بین راه سه اردوی نظامی انگلیس، دیدیم، به فاصله زیاد از یکدیگر در هر یک

از آن‌ها یک فوج بود، بعضی در کنار دریا بعضی دورتر در میان سبزه‌ها چادرهای آن‌ها مخروطی شکل بود و در هر اردو یک چادر بسیار بزرگ چهار دیرکی زده بودند که یا برای غذای آن‌ها یا برای اجتماع صاحب منصبان است، نتوانستیم عبوراً از روی تحقیق بفهمیم. دهات اینجا خواه خانه‌های تک‌تک، خواه ده پنجاه صد خانوار یکجا باشد خیلی پاکیزه و باصفا است، کوچه‌های آن را مثل این است که هر ساعت جاروب می‌کنند، مردمان دهات هم خوش لباس و پاکیزه هستند و شاداب و خوشحال، در بین راه که می‌آمدیم زن و مرد زیاد، دخترها از اهل دهات اطراف می‌دیدیم که کنار دریا گردش می‌کنند، دو نفر سه نفر، ده نفر با هم هستند. بعضی در گردش، بعضی مشغول بازی هستند، بعضی در کنار دریا و در روی چمن‌ها دراز کشیده‌اند، بسیار عالم خوبی داشت. قبرستان‌های اینجا طور غربی است مثل یک باغچه باصفا می‌ماند، ابداً از دیدن این‌ها به شخص واهمه و تنفر عارض نمی‌شود، درخت‌ها و گل کاری دارد و بسیار پاکیزه نگاه می‌دارند، رسم است در سر هر قبر بعد از دفن صاحب قبر یک درخت کاج می‌کارند و شاخ و برگ آن را تراش می‌کنند که زیاد بزرگ نمی‌شود، چرخی و کوتاه قد می‌نماید. رسیدیم به استاسیون نزدیک عمارت ارل اف هوپتون (Earl of Hopetoun) خود لرد آنجا حاضر بود با او ملاقات شد، باران شدیدی می‌آمد، روی کالسکه را بستیم و سوار شدیم، جمعیت زیادی از اطراف جمع شده بودند هورا می‌کشیدند، خود لرد هر چه اصرار کردیم سوار کالسکه نشد، سوار اسب گاهی جلو گاهی پهلوی ما می‌راند و بیچاره‌تر - شد. این لرد قریب سی و هفت سال سن دارد، ریش و سبیل خود را می‌تراشد، مثل خواجه‌های پیر می‌ماند، بدگل است، لاغر و باریک، حالا از ناخوشی هم تازه برخاسته، ماده‌ای در روی سینه او بود، عمل بد کرده‌اند و بیرون آورده‌اند، حالا هم فتیله دارد بیچاره رنجور است. آمدیم به پارک عمارت رسیدیم، زیاد باصفا بود، در پارک عمارت راندیم، حوض بزرگی در جلو عمارت دیدیم، فواره بسیار بلندی داشت، دیدنی بود، آمدیم تا به عمارت، زن لرد با بچه‌هایش آنجا ایستاده بودند، برخورد کردیم، ما را بردند به اطاق خودمان که در پائین در مرتبه زیر واقع شده یعنی پله نمی‌خورد خود عمارت بسیار عالی عمارتی است، طرح آن هم دخیلی به عمارت‌های دیگر که دیدیم ندارد، دو سمت آن دو بال دارد یعنی در جنبین آن هم [۳۶۹] دو دستگاه عمارت است که بواسطه ستون‌ها و مهتابی گالری مانند به هم وصل کرده‌اند، یعنی به این عمارت اصلی بزرگ وصل می‌شود، عمارت را

دویست سال قبل اجداد لرد ساخته‌اند، اما بعد تصرفات جدید در اطاق‌ها و زینت اطاق‌ها کرده‌اند، منظر خوبی دارد، به زیانه بزرگ ممتدی از دریا که در اینجا داخل خاک شده مثل رودخانه عظیمی به نظر می‌آید، پل بزرگی که در روی این زیانه می‌سازند از آنجا پیدا است و دو پایه و دو دهنه بزرگ وسط پل خوب دیده می‌شود، بلافاصله بیرون آمدیم با ادیب و میرزا محمدخان همراه بودند گردش کنیم، عزیزالسلطان با وجود این که چشم‌هایش آب می‌ریخت آمد با حاجی لله رفتیم رو به زیانه دریا که پل را هم از نزدیک تر تماشا کنیم، خیابان راست را گرفتیم رفتیم اما زن و مرد زیاد پشت سر ما جمع شدند، تماشا می‌کردند، زن‌ها با کالسکه می‌آمدند از ما می‌گذشتند. رسیدیم به کنار آب دیدیم باز پل دور است، همین قدر هیکل آن از دور با آهن‌های بزرگ آن دیده می‌شود، برای مراجعت دیدیم راه دور است ادیب را فرستادیم کالسکه بیاورد خودمان گردش می‌کردیم، در نزدیک چند خانوار که کنار آب واقع بودند از یکی از خانه‌ها دختر سیزده چهارده ساله بیرون آمد، زلف‌های آشفته‌اش به هر دو دوش او ریخته خیلی ظریف و خوشگل و خوش مو و خوش رو، گریه در بغل داشت با او بازی می‌کرد، قدری او را تماشا کردیم، دویدن او را با گریه دیدیم، رو به منزل برگشتیم، در بین راه کالسکه رسید سوار شده رانندیم، از آن طرف رفتیم در نزدیک حوض بزرگ که آن طرف عمارت واقع است پیاده شدیم، آنجا هم گردش کردیم، اطراف چمن خوبی بود، سبز و خرم و مالیده و صاف مثل مخمل با ترشح فواره بزرگ، صفائی داشت، باز زن و مرد در اینجا جمع شدند و تماشا می‌کردند، بعد آمدیم داخل عمارت شدیم، وقت شام نزدیک بود، حاضر شدیم، رفتیم سر شام، اطاق سفره‌خانه عالی بود، در سر شام جمعی بودند، زن لرد دست چپ ما و ملکم خان دست راست ما بود، زن لرد هم لاغر است و باریک و چندان خوشگل نیست، وزیر اسکاتلند مارکی دُلزیمان (Marquis de Lothian) اسمیط که مدت‌ها در طهران رئیس تلگرافخانه بود و حالا در ادنبورک رئیس موزه است در سر شام بودند، مهندس این پل بزرگ سرجون فولر [۳۷۰] (Sir John Fauler) هم بود، شام خوردیم، بعد از شام قدری در سالون بزرگ ماندیم، رفتیم به اطاق خودمان خوابیدیم.

سه شنبه بیست و چهارم ذیقعدة:

امروز باید برویم در ادنبورگ نهار بخوریم از آنجا برویم به نیوکاسل

(New Castle) در نزدیکی آنجا در رُتسوری (Rothbury) شب را در خانه لرد آرمسترنگ (Lord Armstrong) خواهیم بود و قریب پنج ساعت با راه آهن راه داریم صبح برخاستیم با لرد رفتیم بیرون در پارک در چمنزار درختی آوردند، گودی کردند، ما خاک ریختیم، برای یادگار درخت را کاشتیم. بعد سگ‌های شکاری لرد را آوردند، یک دسته یعنی (Meute) پنجاه شصت سگ بود همه توله^{۱۸۱} شکاری که بو^{۱۸۲} دارند برای شکار کبک و قرقاول و غیره، گاهی در شکار خوک همه اینها می‌ریزند سر خوک، تماشا دارد، سگ‌بان آنها آمد تازیانه در دست داشت، فرمان می‌داد، سگ‌ها اطاعت می‌کردند، مثل بازی سیرک، پسر کوچکی لرد دارد قریب سه سال دارد و زیاد بامزه، صبح پیش ما آمد، پنجه‌زاری سکه مادر دستش بود، ما یک اشرفی به او دادیم گرفت در رفت، ددۀ او دختر جوانی بود زیاد مواظبت می‌کرد، بعد به گروپ عکس انداختیم و سوار کالسکه شده با لرد، امین‌السلطان [و] ملکم خان راندیم به تماشای پل، دو طرف زن و مرد زیاد ایستاده‌اند، از همان راه که دیروز رفتیم کنار آب گردش، گذشتیم تا رسیدیم به دهی موسوم به کوینس فرای (Queen's Ferry) جمعیت زیادی دارد دو پل بزرگ در نزدیک همین ده است اهالی این ده به نظر ما کثیف و مثل وحشی‌ها آمدند، اسم پل فورث بریج است (Forth Bridge) پل عجیبی است، در پهلوی پل چوب بست محکمی کرده بودند، روی آن ماهوت قرمز کشیده بودند، چوب بست پائین بود، پل بالا در دست چپ ما، رفتیم، یازده پایه بزرگ دیدیم که روی آن آهن کشیده‌اند، از پایه‌ها [۳۷۱] گذشتیم، کشتی بخار حاضر کرده بودند، سوار شدیم در روی آب از میان دهنه‌های بزرگ وسط گذشتیم، چرخ زدیم، پل را خوب تماشا کردیم، وضع پل این طور است، تمام طول پل هشت هزار و نود و سه پا می‌شود، دو دهنه بزرگ در وسط دارد که هر یکی یک هزار و هفتصد پا است، تقریباً هر دهنه، ششصد ذرع، در دو طرف این دو دهنه بزرگ دو نصف دهنه هست بعد پایه‌های سنگی زده‌اند روی آنها آهن انداخته‌اند، ارتفاع پایه‌های سنگی قریب پنجاه ذرع است، یکصد و پنجاه پا همه از سنگ خارا (Grunite) که از ابردین آورده‌اند محکم ساخته‌اند یک پارچه به نظر می‌آید، فاصله پایه‌های سنگی یکصد و شصت و هشت پا است، در طرفی که ما بودیم یازده پایه، در طرف مقابل شش پایه سنگی دارد، قریب شش سال است کار می‌کنند

۱۸۱. اصل: طول

۱۸۲. در اصل چنین است اما بو دارند معنی بلیغی ندارد شاید منظور حس تشخیص از طریق بویانی است

هنوز تمام نشده، وسط طاق دهنه‌های بزرگ هنوز به هم وصل نشده بقدر سیصد و پنجاه پا باز است پنج ماه دیگر تمام می‌شود، تعجب اینجا است که این طاق‌ها یعنی نصفه طاق به این عظمت در هوا ایستاده سرش جائی بند نیست، به همان پایه بند است و چوب بست و غیره ندارد، همین‌طور از پایه ساخته پیش آمده‌اند و طاق‌ها طوری بلند است که هر کشتی بزرگ با دکل مرتفع از اینجا می‌گذرد، قدری گردش کردیم، ما را بردند به جزیره کوچکی که متصل و مجاور یکی از پایه‌های پل است، آنجا خانه‌ها بود و پل خوب دیده می‌شد، طناب‌های کلفت از پایه‌های آویخته بودند، عملجات بالا می‌رفتند، بعضی نردبان هم پله‌پله از طناب ساخته بودند، به جهت بالا رفتن، به علاوه اسباب‌ها آسانسور^{۱۸۳} متعدد بودند که ده نفر پنج نفر در آن می‌نشستند بالا می‌رفتند [۳۷۲] مهندس اصراری داشت که ما در آنها بنشینیم بالا برویم و می‌گفت تعهد می‌کنم عیب نکند ولی معلوم بود ما نمی‌رفتیم گذشته از خطر آن به این ارتفاع شخص بالا برود حکما سرش گیج می‌رود حالتش به هم می‌خورد، بقدری بلند بود که آدم‌ها در بالا مثل مرغ به نظر می‌آمدند، قریب هشت هزار عمه در اینجا کار می‌کنند که خانه و عیال خود را اینجا آورده‌اند، همینجا هستند و کار می‌کنند، مخارج اینجا دو میلیون و نیم لییره شده است و اینهمه مخارج برای این است که دور این زیانه آب گردش نکنند، راه آهن راست از روی زیانه بگذرد و پیچ بخورد و یکساعت راه شمال اسکاتلند نزدیک‌تر بشود، اگر این راه تمام بشود از این راه که ما آمدیم یک ساعت نزدیک‌تر خواهد بود و اصل عیب این است که کمپانی‌های سمت شرقی اسکاتلند به رقابت کمپانی‌های غربی این کار را می‌کنند که بواسطه کوتاه کردن راه و تسهیل حمل‌امتع و مسافر این مخارج گزاف را بیرون خواهند آورد، رئیس کمپانی‌هایی که پل را می‌سازند لرد کولویل است (Lord Coleville) که رئیس دربار زن ولیعهد هم هست، آدم معتبری است، او هم آنجا بود، خلاصه بعد از تماشا در جزیره عکس با گروپ از ما برداشتند، آمدیم، با کشتی به کناره از روی چوب بست گذشتیم، سوار کالسکه شدیم برای رفتن به خانه مهندس پل که اسم او را نوشتیم، این خانه موقتی است به جهت سرکشی به عملجات و کار پل است، از اطاق او پل خوب پیدا بود می‌گفت از اینجا می‌بینم چه می‌کند، آنجا دو سه دقیقه ایستادیم، اسم خودمان را در کتاب او نوشتیم، یک آلبوم بزرگ خوبی از عکس پل و جاهای دیگر پیشکش کرد، بیرون آمدیم، باران می‌بارید، سوار کالسکه شدیم، رانندیم برای ادنبورگ، لرد در

۱۸۳. اصل: آسانسور

کالسکه ما نشست، امین السلطان هم بود [۳۷۳] ملکم خان هم بود، راندیم از کوچه باغ‌های مثل تجریش می‌گذشتم، دست چپ دیواری بود، پشت دیوار پارک و منزل لرد روزبری است اما گفتند عمارتش مثل این لردهای دیگر نیست پست است، خلاصه به قدر یکساعت راه راندیم تا به شهر ایدیم بورغ که پایتخت اسکاتلند است رسیدیم، جمعیت این شهر گفتند دویست و پنجاه هزار نفر است، جمعیت زیادی از زن و مرد و بچه و غیره سر راه و مرتبه‌های عمارات ایستاده و نشسته بودند، معرکه بود، شهر در پست و بلندی و توی دره تپه واقع شده است، یک کوهی در میان شهر هست که دیوار و قلعه و ارک قدیم این شهر بوده است و حالا سربازخانه است، در زیر او شلیک توپ می‌کردند، اسب‌های کالسکه ما رم می‌کردند، خیلی احتیاط داشت، از دم مجسمه شاعر معروف و مورخ که تاریخ اول ناپلیون اول را او نوشته است اسمش اسکوت بوده است و در زمان ناپلیون اول با او هم عصر بوده است و خودش هم از اهل اسکاتلند بوده است مجسمه عالی ساخته‌اند به عین یک برج مانند مخروطی بلندی ساخته‌اند، مجسمه را در میان آن قراردادند. از این کوچه که می‌رفتم کوچه معروف بزرگی بود، خیلی راه رفتم تا رسیدیم به درب موزه این شهر که از موزه‌های معروف انگلیس است و رئیس این موزه اسمیت است که بیست سال در ایران بوده است و تلگراف را از ایران به هندوستان به اهتمام او کشیده شد، آدم بسیار خوبی است، اگر چه حالا خیلی پیر شده است پیاده شده، موزیکان و سرباز و غیره بودند، رفتم بالا نهار را باید در موزه بخوریم و بعد از آن برویم برای قصر و عمارت لرد آرمسترون، با راه آهن برای این که وقت حرکت طرن به تأخیر نیفتد نهار زود خورده شد، در اطاقی که اسباب و صنایع قدیم و جدید ایران را آنجا گذاشته‌اند. در سر میز جمعیت زیادی بودند از بزرگان و صاحب منصبان انگلیس، پروس^{۱۸۴} شهر برخاست و نطقی کرد ما هم جواب گفتیم لکن خطبه مفصل را قبل از نهار در اطاق تحتانی که زن و مرد زیادی بود خوانده بودند، خلاصه بعد از نهار برخاستم و موزه را آنقدری که توانستیم در نیم ساعت ببینیم گردش کردیم، اتفاقاً بسیار موزه پراسباب و تمیز و خوب است، بعضی نمونه‌های کلیسا و عمارات ایتالیا و هندوستان و غیره را به عینها از گچ تقلید او را ساخته‌اند، بسیار خوب ساخته‌اند، اسباب‌ها و [۳۷۴] بلورآلات و چینی‌های کهنه و نو و ظروف از هر قبیل و هر جور دیده شد، لوکوموتیف اولی که برای راه آهن اختراع شده

۱۸۴. ظاهراً باید به معنی «شهردار» باشد.

prévôt des marchands: رئیس صاحبان حرف و رئیس عدلیه سابق پاریس. (فرهنگ نفیسی)

بود استرونسون انگلیسی اختراع کرده است در این جا گذاشته اند که این همه راه های آهن که حالا هست و وضع دنیا را بالمره تغییر داده اند اختراع این شخص بوده است.

بسیاری از مرغ ها و جانورها را همان طور به عینها درست کرده در اطاق ها گذاشته اند، انواع مارها و ماهی ها و شکارها از ولایات هند و افریقا و ینگى دنیا در آنجا هست، مثل این است که زنده باشند، بسیار تماشا دارد و یک نهنگ بسیار بزرگى که یک وقتى اتفاقاً به سواحل انگلیس افتاده بوده است و گرفته بودند از سر تا دم استخوانش را از وسط هوای اطاق آویزان کرده اند یعنى به درازای روی هوا نگاه داشته اند، حقیقتاً خلقت غربی است، بسیار حیوان بزرگى است خیلی طول و عرض دارد و سرش از فیل خیلی بزرگتر است، در نیم ساعت بیشتر از این نمى شد چیزى فهمید، رفتیم برای راه آهن، سوار کالسکه شده از کوچه سرازیری رفتیم تا رسیدیم، ملکم خان از این جا رفت لندن که باز بیاید به پروتین، حکیم طولوزان اینجا دیده شد، پنج شب در خانه اسمیت در این شهر بوده است، طرن به راه افتاد، قریب چهار ساعت و نیم راه است، وضع صحرا تقریباً همان است که نوشته ایم، گاهی دره تپه و پست و بلند است، گاهی صحرای صاف، سبزه و چمن زیاد است، درخت کمتر دیده مى شود، گل تک تک دیده مى شود اما بقدر اسکاتلند گل نیست در عرض راه در این استاسیون ها ایستادیم در هیویک (Howick) در ریدسموس (Reedsmouth) در اسکوپس گپ (Scots Gap) در هر یک سه چهار دقیقه ایستادیم قدری هم باران آمد، هوا خوب بود، همین طور راندیم تا وارد استاسیون رتبری شدیم (Rothbury) از این استاسیون باید برویم به خانه لرد آرمسپرنگ (Lord Armstrong) که مخترع توپ معروف به آرمسپرنگ است، خود لرد در استاسیون بود پیرمردی هشتاد و دو ساله اما ابداً شکسته نشده اند صورت او صاف، سرخ، قد او راست است، علامت پیری و چین فقط در گوش او در گردن او زیر گوش و در چانه و لب او پیدا است، در صورت و پیشانی او ابداً چین نیست، دست خودش را به گردن انداخته بود، خیال کردیم شکسته است، معلوم شد عیبى ندارد، صبح امتحانی با الکتریسیطه مى کرده انگشت او سوخته است، باران آمده بود اما حالا ایستاده، سوار کالسکه شدیم، خود لرد، امین السلطان، ناصرالملک با مادر کالسکه بودند، دیگران هم در کالسکه ها نشسته راندیم، عمارت دور نبود، زود رسیدیم اما از جاهای باصفا گذشتیم، اصل عمارت عالی است، در دامنه بالای بلندی واقع شده، منظر خوبی دارد و کوه سنگی است، [۳۷۵] محل عمارت سنگلاخ بود، محض آنکه مسطح

کنند سنگ‌های آن را پرانده‌اند، آنچه لازم بوده در عمارت کار کرده‌اند، باقی را در اطراف عمارت در سرازیری‌ها مثل سنگ‌لاخ طبیعی چیده‌اند، بسیار با سلیقه ساخته‌اند، اطراف را جنگل کرده‌اند، درخت‌های خوب خرزهره و کاج و غیره در لای سنگ‌ها نباتات و گل‌های رنگ به رنگ کاشته‌اند به عینه مثل طبیعی، تماشا دارد، یک بوته سبز خوبی بود مثل گون اما خار ندارد، یک گل قرمز کوچکی دارد از گل‌های قرمز که در اسکاتلند نوشته‌ایم، زیاد دیده شد، در جلو عمارت دره‌ایست رودخانه کوچکی از میان دره می‌گذرد، یک آبشار سه چهارم ذرعی ساخته‌اند، پیدا است، منظر خوبی دارد، بالای رودخانه یعنی در حقیقت روی قسمتی از دره پل طولانی ساخته‌اند بقدر یک ذرع عرض دارد، برای پیاده‌روی ساخته‌اند نه برای کالسکه، زیر پل آب و درخت حالت خوبی داشت، وارد عمارت که شدیم زن لرد دم در بود ما را پذیرائی کرد، سن او هشتاد و پنج است اما چاق و فربه، موی او سفید و چیز غریبی است، گرد و مالیده، گل زیاد به سرش زده بود، خود را ساخته بود، لباس رنگین با توری^{۱۸۵} و غیره زینت کرده خیلی عجیب بود، بعد از ورود لرد ما را برد اطاق‌های ما را نشان داد، نمازی کردیم، آمدیم پائین برای گردش خواستیم تنها تفنن کنیم، مجدالدوله و ناصرالملک و میرزا محمدخان، اکبرخان همراه بودند، اما دیدیم خود لرد حاضر شد، سهل است، بیگلریگی نیوکاسل و یک جنرال و دو نفر دیگر همراه بودند، همراه ما آمدند، سرازیر شدیم، تخته سنگ‌ها را طبیعی پله کرده‌اند،^{۱۸۶} از روی پل گذشتیم، در کنار رودخانه خیابان‌های کوچک پیچ پیچ، درخت‌ها رنگ به رنگ، گل‌ها، دره، تپه خیلی صفا داشت و لرد پیرمرد همه جا راسبت راست جلو جلو ما می‌رفت، هرچه کردیم خسته‌اش کنیم و بماند آسوده شویم نشد، آخر حوصله ما سر رفت، بالا آمدیم از طرف دیگر به عمارت رفتیم منزل، مادر مرتبه سیم منزل داریم، منظر خوبی دارد، خسته شده بودیم و عرق زیاد کرده بودیم، قدری گذشت، وقت شام شد، رفتیم اطاق شام نشستیم، زن صاحب‌خانه در دست چپ، طولوزان در دست راست ما نشسته بود، جنرال سیرجون ادی (Sir John Ody) آنجا بود از جنرال‌های معتبر انگلیس است، در شورش هند بوده در جنگ سواستوپول بوده، در افغانستان بوده است، دختر اوزن [۳۷۶] خواهرزاده آرمسپرنگ است و لرد آرمسپرنگ اولاد ندارد، وارث او منحصر به خواهرزاده او است، این دستگاه و املاک و حصه^{۱۸۶} او از کارخانه به همین پسر و دختر خواهد رسید، دختر جنرال در حقیقت مثل دختر لرد

است، محبوب و محترم است، جوان است اما لاغر و باریک، تعریفی ندارد، تازه عروسی کرده‌اند، یک جنرال دیگر هم بود (جنرال سر ادوارد بلاکط Sir Edward Blackett)، او هم در جنگ قرم^{۱۸۷} بود و در سواستوپل یک پای او را خمپاره برده است، پای چپ او است از زانو رفته است، پای مصنوعی می‌گذارد و راه می‌رود، منتهی قدری می‌لنگد، حاکم شهر نیوکاسل با زن او و دو سه نفر از اجزاء حکومت و رؤسای کارخانه آرمسترونگ در سر میز بودند، ایرانی‌ها چند نفر از ملتزمین، حکیم‌باشی طولوزان بودند، حکیم‌باشی طولوزان در سر میز مترجمی ما را می‌کرد، بعد از شام حقه‌بازی آورده بودند، اصل او فرانسه است، مدتی در لندن گرسپندانس^{۱۸۸} روزنامه لوطان (Le Temps) بود بعد حقه باز شده، شاید و پدر سوخته غربی است و سیبل‌های آویخته دارد، جنم او شبیه است به ننه دراز عزت‌الدوله که مرده است.....^{۱۸۹} و لال هم می‌ماند، بازی‌های دستی با گنجفه و دستمال کرد، خیل طرار و تردست است، یک بازی او این بود که سه دستمال سه رنگ در کاغذی پیچید داد دست امین‌السلطان، بی‌عیب و بی‌حرف، بعد یک قوطی در شیشه که میان آن پیدا بود در روی میز گذاشت، دستمالی روی آن کشید، دو سه مرتبه بلند کرد دیدیم، یک مرتبه اشاره کرد، دستمال را برداشت، سه دستمال رنگین که در میان کاغذ دست امین‌السلطان بود رفت، میان قوطی کاغذ خالی در دست امین‌السلطان ماند، باز کرد، همه دیدند، زن‌ها، مردها، ولف و انگلیس‌ها که در خدمت ما بودند با ملتزمین ایرانی حضور داشتند، بعد بازی‌های دیگر کردند، بعد دختری آورد، لباس غریب سفید پوشیده بود، سربرهنه، گیسوها پریشان، خوشگل بود و با چشم‌های خواب‌آلود حالتی داشت، او را روی صندلی نشانده هم‌چو نمود که او را خوابانیده، دختره خود را به حالت بی‌هوشی زد جلوه دیگر پیدا کرد، قبل از این که دختره بیاید به هر کس از اهل مجلس گفت هر چه هر کس بگوید در عالم خیال بدون حرف زدن، بدون اینکه من به دختره حرف بزنم خواهد کرد، هر کس به مرد که حرفی زد، چشم دختره بسته بود، در همان عالم بی‌هوشی به حالت قشنگی برمی‌خاست و به ترتیب آن کارها را می‌کرد، مثلاً ما گفته بودیم به عینک ما دست بزند آمد و این کار را کرد، سایر را هم همین‌طور اما حالت دختره دیدنی بود و کار او عجیب و حیرت‌انگیز بود.

لرد آرمسترونگ که هشتاد ساله است بسیار بسیار شبیه است به پسر هفت ساله میرزا عبدالله خان، چشمش، بینی، دهن، مگر اینکه تخم چشم لرد کبود است تخم چشم پسر میرزا عبدالله خان سیاه است و این لرد نجابتش اجدادی نیست، سرسلسله است که لقب لردی داده‌اند برای اختراع توپ او. عمارت لرد ارمسطرنگ طرح غربی است، اطاق‌های زیاد دارد [۳۷۷] راه پله‌ها و دالان‌های زیاد، اسباب و مخلفه خانه او مجلل است، در یک اطاق نشیمن کوچک او که حقه‌بازی کردند و بعد از شام نشستیم، حجاری سنگ مرمر خوب کرده بودند، یک شاه نشین کوچکی داشت، جلو و گوشه‌های آن سنگ مرمر بود، مثبت کاری بسیار اعلی در روی سنگ کرده بودند، پرده‌های نقاشی بسیار اعلی داشت، کمتر پرده‌های به این خوبی دیده بودیم، بعد رفتیم خوابیدیم.

چهارشنبه بیست و پنجم ذی‌قعدة:

امروز باید برویم برادفورد (Bradford)، در ساعت دوازده یعنی ظهر حرکت خواهیم کرد و می‌رویم نیوکاسل (New castle) و از آنجا می‌رویم. یک ساعت قبل از رفتن کالسکه آوردند، من و حکیم باشی طولوزان و خود لرد و عروس لرد در کالسکه نشستیم، کالسکه کوچک مربع بود، در دو طرف آن نشسته بودیم، پهلوی ما سمت اسب‌ها بود، همچو نبود که پشت یا روی ما به اسب باشد، دو توله خاکستری مال لرد پشت کالسکه می‌دویدند، رفتیم رو به ده کوچکی که مال لرد است، در آنجا انبار و چند خانه دهاتی مال باغبان و غیره متعلق به لرد است. در راه منظر خوبی داشتیم، بهشت بود، خیابان‌های راحت، پاکیزه، چندان بزرگ نبود و به همین جهت لرد گفت در کالسکه کوچک بنشینیم بهتر است، در دو طرف گل و درخت زیاد بود، درخت‌های خرزهره، لرد می‌گفت یک ماه وقت گل آن‌ها بود و همه کوه قرمز بود، درخت‌های کوچک و بزرگ کاج و غیره دیدیم، اغلب مصنوعی، جنگل طبیعی کم بود، گل‌های الوان زیاد بود، از گل‌های کوهی که در شهرستانک و ییلاقات داریم، از آن گل‌های قرمز اسکاتلند که نوشته‌ایم از لای سنگ‌ها درآمده بود، صفای غربی داشت، لرد گفت گروز (Grovse) هم اینجا یافت می‌شود، دو دریاچه دیدیم در آنها ماهی قزل‌آلا بود و راندیم دور کوه گردش کردیم، در برگشتن سرازیری بود، سرازیری تندی بود، پیاده آمدیم، تا عمارت ده دقیقه به وقت رفتن مانده بود، امین‌السلطان، عزیزالسلطان و سایر دم در حاضر بودند، قدری آنجا معطل شدیم، وقت رسید، سوار کالسکه شدیم، راندیم به همان

استاسیون رتبری (Rothbury) که از آنجا آمده بودیم، سوار کالسکه راه آهن شدیم، همه جابجا [۳۷۸] شدند، رانندیم برای نیوکاسل، یک ساعت و نیم راه بود، در بین راه استاسیون موریت (Morbeth) قدری ایستادیم و رانندیم تا به شهر نیوکاسل رسیدیم، در بین راه زمین پست و بلند بود، حاصل و چمن و درخت تک تک همان طور است که نوشته ایم، گل زیاد نبود، اما دره و تپه ها نزدیک راه آهن بود، از بعضی سوراخ های کوچک گذشتیم، از کوه و دره گذشتیم، در ورود به گار نیوکاسل حاکم شهر و اجزاء بلدیہ حاضر بودند و تشریفات نظامی بر حسب رسم به عمل آمد، حاکم نطقی و خطابه حاضر کرده بود، همانجا خواند، ما هم جوابی دادیم، ناصرالملک ترجمه کرد، سوار کالسکه شدیم، رانندیم، از کوچه بسیار ممتدی گذشتیم جمعیت بسیار زیادی بود، زن و مرد هورا می کشیدند، همین طور رفتیم تا در کنار شهر به کارخانه های آرمسپرنگ رسیدیم، در آنجا در اطافی چند دقیقه راحت کردیم، بعد رفتیم سر نهار، همان اشخاصی که از زن و مرد دیشب در سر شام موعود بودند در اینجا حضور داشتند، اغلب زن ها و مردها از خانه لرد آرمسپرنگ با ما آمده بودند، نهار خوردیم، آرمسپرنگ و حاکم شهر نطق کردند، ولف از جانب ما جواب داد، بعد از نهار رفتیم کارخانه توپ سازی آرمسپرنگ، بعد از اینکه این شخص اختراع توپ کرده تمام توپ های انگلیس در کشتی ها و قلعه جات و هندوستان و سایر متصرفات در اینجا ساخته می شود، توپ های غریب در اینجا دیدیم، وضع کارخانه و چکش های بزرگ بخار و منگنه بخار و کوره و غیره شبیه است به کارخانه کروپ، یک توپ بزرگ در آنجا دیدیم به کلفتی چنار بزرگ و درازای بیست قدم، وزن آن یکصد و ده تن انگلیسی (110 Tone) سوراخ او طوری بود که یک بچه پنج ساله از میان آن می گذرد، خان خوب زده اند، گلوله ای یک هزار و هشتصد پوند انگلیسی وزن دارد (1800 Pounds)، یک تیربارو ط آن نهصد و شصت پوند وزن دارد (960 Pounds)، یک توپ بزرگ دیگر دیدیم به جهة قلعه ساخته بودند، حصاری از فولاد دور آن بود، با یک چرخ و اسباب یک نفر آدم توپ به این بزرگی را حرکت می داد، چرخ را حرکت می داد، چرخ را چرخ می داد، توپ بالا می آمد، به هر طرف می خواست حرکت می داد، بالا، پائین، این طرف، آن طرف، بعد از انداختن گلوله توپ خودش پائین می آمد پشت حصار فولادی اغلب توپ ها در جلو پیش روی آتش خان سپر فولادی دارد که توپچی محفوظ باشد، گلوله به این سپر اثر نمی کند، از اینجا سوار راه آهن دستی شده رفتیم به کارخانه کشتی سازی آرمسپرنگ در کنار

رودخانه طاین (Tyne) که رودخانه بزرگی است کشتی‌های بزرگ در آن کار می‌کند و ده میل تا دریا مسافت دارد کشتی می‌سازند [۳۷۹] چندین کشتی دیدیم که در کنار رودخانه می‌ساختند، یک کشتی تمام شده بود. می‌خواستند در حضور ما به آب بیندازند اما چون به مناسبت جزر و مد دریا صبح زود وقت انداختن آن بود و ما نمی‌توانستیم حاضر بشویم انداخته بودند. یک کشتی برای دولت ایتالیا در اینجا ساخته‌اند تمام شده به آب انداخته‌اند، کشتی خوبی است، توپ‌های بزرگ و کوچک دارد، گفتند ساعتی هشت فرسخ می‌رود، حالا در تندروی کشتی‌ها اهتمام می‌کنند، به بزرگی آن آنقدر اعتنا ندارند، رفتیم آن کشتی را تماشا کردیم، کپتان ایتالیائی و اهالی کشتی ایتالیائی بودند، اسم کاپیان پیگنونه (Pignone) بود اینجا آمده است کشتی را ببرد، یک ماه دیگر جزئی نواقص کشتی تمام می‌شود کشتی را می‌برد، اسم کشتی پی مونه بود (piemontais)، از آنجا باز سوار راه آهن دستی شده آمدیم به کالسکه شوارشدم راندیم به گار، آنجا سوار راه آهن شدیم راندیم برای برادفرد (Bradford)، لرد آرمسپترنگ و جنرال‌ها و سایرین در گار وداع کردند و رفتند، ما هم سوار واگن شدیم، ملتزمین ایرانی و انگلیس هم سوار شدند، راندیم، اول می‌گفتند راه نزدیک است بعد معلوم شد پنج ساعت راه است، خیلی تند می‌رفتیم، صحرا در دو طرف راه باز پست و بلند داشت اما جزئی تپه‌های کوچک تک تک همین طور می‌رفتیم تا به دارلینگطن رسیدیم (Darlington)، در اینجا چون مردم عبور ما را می‌دانستند جمع شده بودند، اینجا قصبه کوچکی است اما جمعیت زیاد از زن و مرد بود، زن‌ها و دخترهای خوشگل، باران شدید می‌آمد، همین طور زیر باران ایستاده بودند و تماشا می‌کردند، هورا می‌کشیدند، قدری توقف کردیم. چند دقیقه گذشتیم، بعد به هاروگط (Hrrowgate) رسیدیم، در اینجا معرکه بود، جمعیت زیاد ایستاده بودند، یک دسته سرباز قراول احترام بود، باز زن‌ها [ای] بسیار خوشگل دیدیم اما مردم ازدحام غربی ۱۸۰۰ کردند، دور کالسکه مامی چسبیدند، به طرن دست دراز می‌کردند، که دست آنها را بگیریم، ما هم دست بعضی را گرفتیم، بیشتر زور آوردند که نزدیک بود طرن را از جا بکنند، از طرف دیگر که طرن از زمین خیلی بلند بود از طرن بالا می‌رفتند، از پنجره‌ها سردراز می‌کردند ما را ببینند، غریب میلی به دیدن ما داشتند، مثل دیوانه‌ها بودند، خواستند دسته سرباز را [۳۸۰] جلو وادارند که مقابل طرن ما قدری خلوت شود ممکن نشد، همین طور مردم به یکدیگر زور

۱۹۰. اصل: قریبی

می آوردند تا طرن راه افتاد، باران هم می آمد، رانندیم تا رسیدیم [به] برادفرد (Bradford)، در گار حاکم و نواب شهر حاضر بودند، فوج و موزیکان و سوار بود، آمدیم، سوار کالسکه [شدیم] حاکم و امین السلطان و ناصرالملک در کالسکه ما بودند، رانندیم، در آنجا تشریفات تازه دیدیم، نواب شهر با آن لباده بلند غریبی که دارند پیاده جلو کالسکه ما افتاده بودند و یواش یواش می رفتند، ما هم یواش یواش می رفتیم، در کوچه بقدری زن و مرد جمع شده بودند که در دو طرف کوچه پنجره ها در هر جا که ممکن بود یک نفر بایستد جز سروکه آدم دیده نمی شد و اینها بطوری داد و فریاد می کردند و هورا می کشیدند که گوش آدم کر می شد، هرجور صدا از دو طرف کوچه و پنجره ها بیرون می آمد، چپ می زدند، هورا می کشیدند، صدای خر، صدای گاو می کردند، بچه ها سوت می زدند، صفیر می زدند، زنها دستمال ها حرکت می دادند، هنگامه بود، حاکم این شهر آدم بسیار ابله فعله ایست، سبیل خود را مثل سایر حاکم های اینجا یعنی مرها (Maire) می تراشد، ریش خود را هم تراشیده مگر زیر چانه یک خورده ریش کوتاه سفیدی گذاشته، سرخ رو است، یعنی تمام صورت او مثل چغندر ناصاف است و گنده احمقی است، مست هم بود، متصل می خندید و بیخود لب های خودش را غنچه می کرد و سرش را تکان می داد، باران هم می آمد. ما چتر گرفته بودیم و گرفتار این حاکم احمق هم شده ایم. اما مردم معرکه می کردند، حاکم هم می دانسته است که اهل شهر چه جور هستند، در جلو و اطراف عمارت منزل ما جلو مردرو^{۱۹۱} کوچه از تخته نرده محکم موقتی ساخته و پلیس گذاشته بودند، اهالی اینجا اغلب عمله کارخانه وزن و عیال عملجات هستند و مثل وحشی می مانند، حتی معتبرین آنها در هنگامه و داد و فریاد بودند و بطوری تعجب می کردند و به ما نگاه می کردند که می خواستند ده چشم دیگر قرض کنند به ما نگاه کنند، ملکه پادشاه خودشان در این مدت به این شهر نیامده، ولیعهد هفت سال قبل یک مرتبه اینجا آمده، اهالی اینجا هیچ پادشاه و شاهزادگان خودشان را ندیده اند، چون اینجا ایرلاندی زیاد هست ایرلاندیها حالا یاغی هستند ملکه و شاهزادگان احتیاط می کنند، اما ما احتیاطی نداشتیم، مقصود این است، این طور مردم جنجال کن ندیده بودیم، خلاصه آمدیم به منزل، منزل در عمارت بلدییه است (Hotel de Ville)، در مرتبه بالا منزل داریم، مشرف به کوچه است، امین السلطان، مجدالدوله، ناصرالملک، حکیم باشی طولوزان، باشی و بعضی اینجا منزل

۱۹۱. منظور از کلمه «مردرو» پیاده رواست

دارند، سایرین در هطل الکساندرا منزل کرده اند، از بالا نگاه می کردیم، این مردم زیر باران همین طور ایستاده بودند [۳۸۱] و به عمارت نگاه می کردند که شاه اینجاست نمی رفتند، تا صبح جمعیت بود، از ایرانی ها هر کس بیرون می رفت یا از فرنگی ها هر کس یک لباس رسمی داشت می گذشت مردم چپ می زدند، فریاد می زدند، حقیقتاً هیچ جا فریادچی تماشاچی مثل اینجا ندیدیم، اما بقدری زنها و دخترهای خوشگل در اینجا دیدیم که به وصف راست نمی آمد، صورت مثل گل سرخ، ظریف و تمام موها مثل گلابتون، خیلی تعریف دارند. این فقره را هم باید بنویسیم که قبل از رسیدن به برادفرد در استاسیون هاروگط (Harrowgate) که ایستادیم گفتیم ناصرالملک پرسد در اینجا تا برادفرد چقدر راه است، کندو کطور^{۱۹۲} یعنی صاحب منصب راه آهن خیال کرده بود می پرسد چقدر دیگر اینجا خواهیم ایستاد، گفت دو دقیقه، ما هم هلو خورده بودیم و قلیان می خواستیم. همین که این طور گفت گفتیم قلیان را نیاوردند دستکش پوشیدیم، حاضر شدیم که حالا می رسم، ما می رفتیم و به همین امید که حالا می رسم مختصر دو ساعت تمام طول کشید تا به برادفرد رسیدیم.

در عمارت هطل دوپل یعنی عمارت بلدی برای ما منزل معین کرده اند، این عمارت بالنسبه به سایر عمارات بلدی انگلیس که دیده ایم وسعتی ندارد، همه عمارت را از سنگ ساخته اند، اطاق ها تخته است، اسباب و مخلفه زیاد ندارد، هرچه هست ساده و بقدر لزوم است، برای آمدن ما تهیه کرده اند، در اینجا کسی منزل ندارد، همه اطاق ها دفترخانه و جای کار است، در ورود دOLF گفت امشب شام راحت بخورید، کاری نیست، ماهم خوشحال شدیم، رفتیم اطاق نشیمن، آنجا آتش کرده بودند گرم بود، بخار کرده بود، گفتیم آتش را بیرون بکشند بدتر دود و بواطاق^{۱۹۳} را پُر کرد، پنجره ها را باز کردند، سر ما درد گرفت، لابد آمدیم اطاق خواب که آن هم مشرف به کوچه است، اینجا را منزل قرار دادیم مگر [اینکه] غذا را در اطاق نشیمن می خوریم، تا قدری راحت کردیم آمدند که شب اهل شهر آتش بازی حاضر کرده اند، در پارک است، باید در ساعت نه آنجا رفت، بهر حال چاره نبود باید با این خستگی و کسالت برویم، شام خوردیم، به عزیزالسلطان گفتیم شب است و جمعیت و هیاهو، تونیا، اعتبار ندارد، اسبها رم می کنند، کالسکه می افتد، ظاهراً قبول کرد، اما بعد از رفتن ما گریه کرده بود و با اکبرخان سوار شده

بود از عقب آمده بود، در سراسر ساعت بیرون آمدیم، کالسکه چهار اسبه آورده بودند، از هیاهوی مردم اسب‌ها بنای رقاصی گذاشتند، آن کالسکه را بردند دو اسبه آوردند [۳۸۲] آنها هم رقاصی می‌کردند، عوض کردند، اسبهای آرام‌تر آوردند، مردم هم در جلو عمارت ازدحام کرده بودند، ما رفتیم جلو آنها که ما را ببینند کمتر داد و فریاد کنند، به چند نفر دست دادیم که زور آوردند نزدیک بود نرده را بشکنند، دیدیم دور ما خواهند ریخت و ما را احاطه خواهند کرد، آمدیم در کالسکه نشستیم، رانندیم، حاکم و امین‌السلطان و ناصرالملک در کالسکه ما بودند، حاکم در سر شام باز شراب زده احمق‌تر و سفیه‌تر شده متصل می‌خندید و سر تکان می‌داد، بنای کلاه برداشتن و کلاه دورسر چرخانیدن هم داشت جلو ما را گرفتند، خلاصه می‌رفتیم اما یواش یواش یعنی آن صاحب منصب که در کالسکه می‌نشاند و پیش قراول است از جلو می‌رود، یواش می‌رفت، کالسکه‌های دیگر هم یواش می‌رفتند، امشب سوار نظام همراه ما نبود، پولیس هم کم بود، فقط دو نفر سوار پولیس همراه بودند، از عهده برنمی‌آمدند، قدری که رفتیم صفوف مردم که دو طرف ایستاده بودند شکست و ریختند دور کالسکه ما و با کالسکه می‌دویدند هورا و فریاد به آسمان می‌رفت، نزدیک بود به کالسکه ما بریزند، دو پولیس سوار به زحمت جلو مردم را گرفته بودند، همین‌طور می‌رویم و از حاکم می‌پرسیم پارک کجاست، می‌گوید حالا می‌رسیم و ابدأ نمی‌رسیم، در این بین ابر بود، باران شدیدی شروع کرد، یک طرف کالسکه را که ممکن بود بستند، اما امین‌السلطان و ناصرالملک سرتاپا تر شدند، تا نزدیک پارک از حاکم پرسیدیم آیا در آنجا جایی، اطلاقی، چادری هست که محفوظ باشیم گفت خیر، زیر آسمان باید ایستاد، گفتیم با این باران آتش‌بازی خراب شده و نخواهد شد هیچ ما هم باید زیر باران باشیم، بهتر است برگردیم، حاکم تصدیق کرد، برگشتیم، حرکت پر زحمت لغوی کرده خسته و مانده، کسل، ضایع به اطاق خودمان رفتیم حاضر خواب شدیم، رفتیم توی رختخواب که بخوابیم صدای کالسکه و آمد و شد که بود چشم به هم گذاشتیم، تازه خواب برده بود که صداهای عجیب و غریب ما را بیدار کرد، از خواب جستن کردیم، معلوم شد الواط جمع شده دسته‌بندی کرده‌اند تصنیف می‌خوانند، تصنیفی که در موقع شادمانی می‌خوانند، فریاد می‌زنند، اسم ما را می‌خوانند، صدای شغال و گاو و خر می‌کنند، چراغ‌ها را خاموش کرده‌ایم، پیشخدمتها رفته‌اند، تنها باشی آنجاست، دیدیم خواب محال است فرستادیم ادیب، اکبرخان و میرزا محمدخان، امین‌هایون را بیدار کردند، آمدند، گفتیم ببینید

[۳۸۳] اینجاها اطاقی است که بی صدا باشد آنجا بخوابیم، یکساعت از نصف شب گذشته است فرستادیم امین السلطان را بیدار کردند آوردند، گفتیم الان با ولف حرف بزن ما باید فردا از اینجا برویم، بنا باشد فردا شب هم حالت ما اینطور باشد نمی شود، او هم گفت حالا ولف را نمی توان پیدا کرد، نمی دانیم کجا است، فردا صبح حرف می زنم، ما لابد باز دراز شدیم، خواب محال بود و می بایستی تا صبح چشم ما باز باشد، آمدند گفتند غیر اطاق سفره خانه اطاقی نیست، آنجا هم همه شام خورده اند، اسباب میز و بقیه شام و ریخت و پاش همان طور است اما صدا نیست گفتیم جهنم صدا نباشد هر چه هست باشد، خلاصه با کسالت زیاد برخاستیم، رخت خواب را جمع کردند کشیدند آنجا رختی پوشیدیم، در دالان پولیس و صاحب منصب پولیس ایستاده بودند، رفتیم اطاق سفره خانه بخوابیم، اطاق بزرگی است، از تخته داخل آن را زینت داده اند، در بالای پنجره ها شیشه رنگین گذاشته اند که هیچ وقت باز نمی شود هوای آنجا عوض بشود، سی چهل چراغ گاز دارد، هر یک دوازده حباب دارند، خلاصه آمدیم اینجا با همین کثافتی که داشت چون بی صدا بود راضی بودیم، خوابیدیم، خوب بود.

پنجشنبه بیست و ششم ذی قعدة

امروز صبح از خواب برخاستیم، نهار مختصری در منزل خوردیم، ساعت دوازده سوار کالسکه شدیم برویم بعضی کارخانه ها را ببینیم، جمعیت و ازدحام مردم همان طور بود، اول رفتیم به یک انبار پارچه های پشمینه، عمارت وسیع خوبی بود بالا و پائین در اطاق ها متاع چیده بودند، توپهای پارچه در قفسه ها چیده و نمونه آنها را در جلو آنها آویخته بودند، اسم این کمپانی...^{۱۹۴} و اسم رئیس آنجا سرهنگری میچل است (Sir Henry Mitchel)، آنجا خیلی گشتیم، پائین، بالا، پارچه ها از پشم ایران، پشم یستر ایران، از پشم عثمانی، از پشم بز انگوره در آنجا دیدیم، از بعضی پارچه های پشمی رنگ به رنگ چند توپ منتخب کردیم و برای نمونه خریدیم، یک پتوی [۳۸۴] پانداز ابریشمی اعلی با دو توپ ماهوت پیشکش کردند، از آنجا پائین آمدیم باز سوار کالسکه شدیم، مسافتی رفتیم به کارخانه دیگر که کارخانه ابریشم است، عزیزالسلطان هم همراه بود، اینجا باید نهار بخوریم، قدری در اطاق راحت کردیم، رفتیم سر نهار سی چهل نفر آنجا بودند، صاحب کارخانه لیسطنام است (Lister) و حالا این کارخانه کمپانی شده

۱۹۴. در اصل اسم کمپانی خالی است

است، این شخص رئیس است، اسم کمپانی این است...^{۱۹۵}، در دست چپ ما این شخص رئیس کارخانه نشسته بود، پیرمردی است هفتاد و پنج ساله اما زنده دل، گونه سرخ، ابداً چین در صورت او نبود، شبیه است به جعفرقلی خان پازکی، از جعفرقلی خان قدری باریک تر و ریش او کوچک تر است، ریش جعفرقلی خان سیاه است، ریش این سفید است، «خیر ریش جعفرقلی خان هم سیاه سفید است»^{۱۹۶} آدم خنده روی خوبی است، صحبت زیاد می کند، می گفت پنجاه سال است من شروع به این کارخانه کرده ام و هر سنگ آن را خودم بنا کرده ام، خودش مخترع ماشین است اما پنج شش ماه است کارخانه را کمپانی کرده ام و اصل کار این کارخانه این است که لاس^{۱۹۷} و ابریشم بدخواب را از هرجا هست می خرد، از ایران هند و ژاپون، فیلاطور دارد ابریشم های لجن را می کشد، مثل جواهر می کند، مخمل می بافت، صنعت و هنر این کارخانه این است، می گفت سابقاً از ایران زیاد ابریشم می آوردند، حالا کم شده بواسطه ناخوشی است، در هندوستان هم ناخوشی ابریشم افتاده اما فرانسه و ایتالیا علاج آن را می دانند، از هندوستان آدم فرستاده اند یاد بگیرد، در آنجا هم علاج آن را بکار ببرند و می گفت دولت هند در بنگاله زمین زیاد به من داد که ابریشم عمل بیاورم، خودم هم دو سه دفعه برای سرکشی رفته ام، یک ساعتی داشت یک طرف آن شیشه، یک طرف طلا، می گفت پنجاه و پنج سال قبل از این در نیویورک خریده ام و همیشه همراه من بوده واقعاً هم طلای آن سائیده شده بود، خیلی تعجب کردیم، خیلی صحبت کرد، اصرار داشت شما هم آدم بفروستید فرانسه ایتالیا علاج ناخوشی کرم ابریشم را یاد بگیرند، در آخر نهار هم یکی دو نطق کرد، اظهار امتنان و مسرت از آمدن ما کرد، بعد از نهار برخاستیم و از همان اطاق یک سر داخل کارخانه شدیم، کارخانه بزرگ مفصلی است وقتی که کارخانه کار می کند بطوری صدا می کند [۳۸۵] که گوش آدم کر می شود و هیچ نمی توان در آن کارخانه حرف زد، عملجات این جا تمام دختر وزن است که کار می کند، مرد هم دارد، اما بیشتر زن است، در این کارخانه ابریشم لاس را آورده فیلاطور می کنند و مخمل می سازند، تمام کارخانه را گردش کردیم، بعد رفتیم مرتبه بالای کارخانه که کارهای تمام شده و مخمل های درست کرده را آنجا آویزان کرده بودند، آنجا را هم دیده قدری

۱۹۵. در اصل نام کمپانی قید نگردیده و جای آن خالی است

۱۹۶. عبارت داخل گیومه را ناصرالدین شاه با خط خود در حاشیه صفحه نوشته است.

۱۹۷. لاس: ابریشم پاك نكرده، ابریشم فرومایه (فرهنگ معین)

مخمل خریدیم و آمدیم پائین سوار کالسکه شده رانندیم برای منزل، امشب باید برویم در یک عمارتی است شام رسمی بخوریم، در ساعت هفت رفتیم برای آن عمارت و شام بسیار مجلل عالی بود، بقدر دویست نفر سر میز نشسته بودند، حاکم دست چپ ما و ناصرالملک برای ترجمه دست راست نشستند، قبل از شام دعائی طور دیگر خواندند، این دفعه چهار نفر زن پای میز ایستادند و به آواز خیلی خوب دعا را خواندند و شروع کردیم به خوردن شام، بعد از اتمام شام هم باز دعا را همین چهار نفر زن خواندند، در وسط شام که به سلامت من تست بردند تمام اهل مجلس از حاکم و صاحب منصب و هر که سر میز بود به آواز خیلی خوش خوبی تصنیف بسیار خوب، خواندند و هورا کشیدند و چه زدند و شام تمام شد، بعد سوار کالسکه شده رفتیم برای عمارتی که نزدیک همین جا است برای خواندن آدرس^{*} رسیدیم و پیاده شدیم، تالار بسیار بزرگی بود، اینجا مخصوص دادن کنسرت^{۱۹۸} است که هروقت کنسرت می دهند در این تالار است، بقدر هزار و ششصد نفر جمعیت در این تالار بودند، زنهای و دخترهای خوب خوشگل بود. از دو طرف زنهای کوچکی داده بودند از میان آنها رد شدیم، خیلی اطاق گرم بود، از پله ها بالا رفتیم و صندلی برای ما گذارده بودند اما ما روی صندلی نشستیم، ایستادم، پشت سرما هم دختر زیادی در مرتبه بالا ایستاده بودند و هر کدام کتابی در دست داشتند و معلوم نبود این کتاب ها برای چه است، یک مرد ریش سفیدی هم پشت یک پیانو نشسته بود. این تالار دو مرتبه است، از بالا تا پائین تمام آدم بود، خلاصه آنجا که ایستاده بودیم و مردم و حاکم و اعظم و همراهان ما جابجا شدند و حاکم اجازه خواست که خطبه بخواند^{۱۹۹} یک دفعه برگشتم و نگاهی به این دخترهای پشت سر کردم که بی اختیار تمام خندیدند و خنده خیلی ممتدی بود، چون نایب الحکومه می خواست خطبه بخواند سیت سیت کردند و مردم [۳۸۶] همه ساکت شدند و نایب الحکومه که زلف سفید مصنوعی دارد خطبه مفصلی خواند و من هم جوابی به فارسی دادم، ناصرالملک به انگلیسی جواب داد و خیلی خوب حرف زد و بلند گفت، بعد تمام مردم از جواب ما خوشوقت شده هورا کشیدند و دست زدند، اینها که تمام شد گفتند این دخترها که کتاب در دست دارند تمام خواننده های معروف هستند که مخصوص برای خواندن آورده اند إذن بدهید بخوانند، شروع کردند به خواندن، ایستاده و نشسته خواندند، آن مرد که ریش سفید هم پیانو زد، اغلب این دخترها هم خوشگل هستند، چون اطاق خیلی

* Adoration: نیایش (فرهنگ فرانسه - فارسی) سعید نفیسی
۱۹۸. اصل کنسرت
۱۹۹. اصل: بخواند

گرم بود و کم مانده بود احوالمان به هم بخورد در وسط خوانندگی برخاسته آمدیم منزل خوابیدیم، باز صدای های و هو، قال مقال، توی کوچه معرکه بود، در این شهر برادرفردیک بچه دلاک خیلی خوشگل خوبی بود که می آمد توی عمارت ریش همراهمان را می تراشید، یک روز من رسیدم دیدم دارد زیرریش میرزا حسین رخت دار را می تراشد، او هم چشم هایش را خمار کرده بود، بعد دادم ریش آقاداتی را تراشید خیلی خیلی خوشگل بود، یک لیره به او انعام دادم.

جمعه (۲۷ ذی قعدة):

امروز باید اول برویم به شهر لیطس^{۲۰۰} بعضی کارخانجات آنجاست ببینیم و از آنجا برویم شهر بری تن که اعتمادالسلطنه و بعضی همراهان هشت شب است آنجا توقف دارند، از خواب برخاستم رخت پوشیدیم و یک ته بندی و نهار مختصری خوردیم و سوار کالسکه شده و رانندیم برای گار، باز مردم جمع شده بودند و داد و فریاد می کردند، صداهای مختلف قال مقال می کردند، کالسکه ما را هم یواش یواش مثل عروس می بردند، آن کالسکه جلو ما و سوارنظام ها هم یواش می رفتند، هرچه هم پیغام می دادیم که تند بروند نمی رفتند.

خلاصه به همین شکل رسیدیم به گار و در راه آهن جابجا شدیم و رانندیم از شهر برادرفرد^{۲۰۱} (Bradford) تا شهر لیطس (Leeds) تمام را از توی آبادی و تونل گذشتیم، آبادی روی آبادی بود هیچ صحرا و جلگه ندیدیم، چهل دقیقه از برادرفرد تا لیطس راه است، رسیدیم به لیطس، جمعیت شهر برادرفرد یکصد و شصت هزار نفر جمعیت دارد، لیطس دویست و شصت هزار جمعیت دارد. خلاصه رسیدیم به گارلیطس، حاکم و اعظم شهر سرباز و موزیک تمام حاضر بودند، از گار سوار کالسکه شده باز یواش یواش مثل عروس ما را با کمال تشریفات بردند به هتل دوپل عمارت بلدییه عمارت عالی است اما بزرگ نیست، به قدر آن عمارت های بلدییه شهرهای دیگر نیست، سی سال پیش از این ساخته اند، خود ملکه آمده است اینجا و افتتاح کرده است، راه پله بسیار عالی بزرگی داشت [۳۸۷] از پله بالا رفتیم، سرباز دو سمت راه پله ایستاده بودند، طالار بزرگی بود، مملو از جمعیت، مثل طالار برادرفرد که آنجا خطبه خواندند یک ارگ بزرگ بالای اطاق

200. Leeds

۲۰۱. اصل: برادرفرد

گذارده بودند و دور آن غلام گردش داشت، این جا هم طالاری است که هر وقت می خواهند کنسرت بدهند در این طالار می دهند، راه هم نبود مگر همان دالانی که از وسط مردم برای ما باز کرده بودند، رفتیم رسیدیم به سکونی که برای ما صندلی گذارده بودند، آنجا ایستادیم، حاکم اذن خواست خطابه را داد به نایب الحکومه، شروع کرد به خواندن، تمام شد، ما هم جوابی دادیم، ناصرالملک به انگلیسی خیلی خوب و بلند خواند و مردم هورا کشیدند و دست زدند و بعد آمدیم در اطاق دیگر که برای راحت ما حاضر کرده بودند، آنجا قدری راحت کردیم و وقت نهار شد، عمارتی بود روبروی این هتل دوپل که آنهم از عمارات بلدیة است که برای نهار باید آنجا برویم، برخاستیم و پیاده رفتیم به آن عمارت، تالار خیلی بزرگی بود شبیه به گار، طاقش تمام شیشه، در اینجا نهار حاضر کرده بودند، دویست و شصت نفر سر میز بودند، طرف دست چپ و راست ما در بالا دو بالخان بود، در بالکن دست چپ یک نفر عکاس ایستاده بود و چادری از ماهوت قرمز درست کرده سر دوربین عکاسی گذارده بود روبه ما که به هر شکل در سر میز عکس ما را ببیندازد، در بالکان دست راست هم زن های خوشگل بسیار خوب بودند، ابتدا دعا را خواندند و نشستیم به نهار، حاکم در وسط غذا به سلامت ملکه انگلیس تستی برد و بعد به سلامت ما خطبه غرائی خواند و تست برد آنوقت خود حاکم و تمام اهل مجلس از اهل نظام و صاحب منصب و اعضای مجالس شهری، کدخداها و نایب الحکومه، رؤسای کارخانجات که حاضر بودند تصنیف بسیار خوب مقبولی که اسم ما هم درش بود به آواز بسیار خوب خوشی خواندند و هورا کشیدند، خیلی خوشم آمد، بعد ما برخاسته نطقی کردیم، ناصرالملک به انگلیسی خیلی خوب بیان کرد، باز هورا کشیدند و چپ زدند، در بین نهار در بالکان طرف دست راست ما که زن ها بودند یک زن بسیار خوشگل خوبی بود که لباس قرمزی پوشیده بود و خیلی زن بدذات شیطانی بود و اداهای ۲۰۲ غریب می کرد، زبانش را درمی آورد و حرکات بدذاتانه می کرد، من هم متصل به او [۳۸۸] نگاه می کردم و رویم طرف عکاس نبود و نمی توانست عکس ما را بردارد، رفت آن طرفی که دختر قرمزپوش و سایر زن ها بودند آنها را برداشت آورد طرف خودش، یک دفعه دیدم هیچ این طرف دست راست ما کسی نیست، تعجب کردم و برگشتم دیدم تمام زن ها در بالکان عکاس هستند، در این بین عکاس کار خودش را کرد و عکس ما را انداخت، خلاصه نهار تمام شد، باز دعای آخر نهار خوانده شد و برخاستیم. تمام این

۲۰۲. اصل: غذای

عمارت پرده‌های نقاشی بسیار خوب دارد که اغلب از نقاش‌های آنها هم زنده هستند و بسیار پرده‌های ممتاز است، از آن جمله یک پرده نقاشی بسیار خوب بود که صورت شوریدن هند را به انگلیس کشیده بود، یک ببر بنگاله ساخته بود، خیلی مهیب و قوی و قصدش هند بود، زیردست و پای او چند زن انگلیسی و بچه ساخته بود که آنها را ببر کشته بود، بعد یک زن کج خلق مهیبی ساخته بود که قصدش انگلیس است و نیزه در دست آن داده بود و نیزه را به شکم ببر فرو کرده بود و مقصودش مضمحل^{۲۰۳} کردن ببر بود که هند باشد، خیلی پرده عالی بود، یک پرده دیگر هم بود که یک فوج سوار انگلیس را در حالت حمله از روبرو در جنگ با فرانسه‌ها که به قشون فرانسه کرده‌اند زنی کشیده است و بسیار پرده عالی خوبی است و در حقیقت صنعت کرده است، اسم آن زن نقاش که حالا هم هست این است...^{۲۰۴} خلاصه آمدم پائین سوار کالسکه شده خیلی دور راندم برای کارخانه ویلسون‌ها که برادرند و شریک هستند و کارخانجات دیگر، اول رفتیم به کارخانه رخت‌دوزی که از این قرار است. این کارخانه خیلی بزرگ و اسباب‌های زیاد دارد، یک چاقوی خیلی بلندی برای برش رخت‌ها دارد که این چاقو با چرخ بخار حرکت می‌کند و یک سنگی است بالا که متصل این چاقو خودش را می‌دهد به دم آن سنگ و تیز می‌شود، وقتی که چاقو به لب سنگ می‌رسد آتش از لب چاقو و سنگ بیرون می‌آید مثل این که ذوغال روشن کرده باشند، بعد بقدر دویست سیصد آستین سرداری یا بغل و دامن سرداری را به قطر یک ذرع روی هم می‌گذارند و شکل بریدن این را با سفیدی روی آن پارچه می‌کشند، یک مردی ایستاده است که این پارچه را که به قطر یک ذرع است می‌دهد به دم آن چاقو و اندازه را می‌دهد و چاقو مثل پنیر تر این همه پارچه را که یک ذرع قطر دارد می‌برد، خیلی چیز غریبی است، یک دفعه دویست آستین بریده یا دویست بغل سرداری بریده و همین طور چیزهای دیگر از این چاقو برش می‌شود، خیلی اسباب دارد که نمی‌شود نوشت و در بالای این کارخانه جایی است که این رخت‌ها را می‌دوزند. بعد رفتیم آنجا قدری رخت دوختند [۳۸۹] خریدیم و آمدم پائین، اسم کارخانه از این قرار است...^{۲۰۵} بعد رفتیم به کارخانه‌های ویلسون‌ها، آنجا هم کارخانجات زیاد بود، خیلی گردش کردیم، خسته

۲۰۳. اصل: مزمل

۲۰۴. در اصل جای اسم زن نقاش خالی است.

۲۰۵. در اصل جای اسم کارخانه خالی است.

شدیم، صدهای غریب و عجیب از این کارخانه‌ها بلند بود که مغز آدم می‌آمد توی دهنش، خیلی زحمت داد، تمام عملجات این کارخانه اغلب زن و دختر هستند و تمام در اطراف این کارخانجات خانه و منزل دارند، صورتاً این زن‌ها خوشگل هستند و گیس‌های خوب دارند، اما لباسشان چرک و بد است، دست‌های آنها هم بواسطه کار چرک و سیاه است، خلاصه بعد از زحمت زیاد سوار کالسکه شده آمدیم گار به راه آهن نشسته و راه آهن مثل دیو حرکت کرد و راندم برای برایتون،^{۲۰۶} پنج ساعت از ظهر گذشته بود که سوار شدیم و همین‌طور می‌راندم رو به لندن و راه هم در کمال عجله و سرعت ساعتی بیست فرسنگ می‌رفت، هوا هم ابر بود و مه یواش یواش تاریک می‌شد و هی می‌راندم، مدتی که راندم رسیدیم به گرنظام (Grantham)، اینجا استاسیونی است که شام حاضر کرده‌اند و باید در واگن به همراهان بدهند، راه آهن ایستاد، پیشخدمت‌ها پیاده شدند و شلوغ^{۲۰۷} شد، شام به همراهان دادند، برای ما هم شام آوردند، توی واگن پیشخدمت ما و ناظر ولف هم آمدند توی واگن ما و علاوه شدند بر آن جمعیتی که توی یک واگن از قبیل آقادی، امین همایون، مهدی‌خان، اکبرخان، میرزا حسین و سایرین، بارها روی هم ریخته بودند، این‌ها هم برای شام ما علاوه شدند، شام آوردند بخوریم دیدم اشتها هیچ ندارم، گفتم شام باشد هروقت خواستم می‌خورم، ناصرالملک هم آمد پیش ما، راه آهن حرکت کرد، باز راندم، آجودان مخصوص با عزیزالسلطان بنا کردند به صحبت کردن، ما هم لم دادیم، ناصرالملک بنا کرد به روزنامه خواندن و می‌راندم، از زیر زمین و روی زمین و تونل‌ها می‌گذشتیم و هی راه آهن بود که متصل از پهلوی ما می‌آمد و می‌رفت، باران هم شروع کرد به آمدن و هوا هم تاریک می‌شد و می‌رفتیم، قبل از این که برسیم به شهر لندن شروع کردم به شام خوردن، یک شام گرم و سردی خوردیم، نرسیده به لندن شام تمام شد، باز راندم تا رسیدیم به شهر لندن، از زیر شهر و روی شهر با راه آهن گذشتیم و از تونل‌ها و کوه‌های مهیب و جاهای غریب می‌رفتیم تا وارد گار شدیم، جمعیت چیزی نبود، کم‌کم ته مانده‌های گار جمع شدند و خیلی مایل بودند که به آنها تعارف کنم، من هیچ اعتنایی به آنها نکردم و گفتم همین قدرها که کردیم کافی است، قدری در گار توقف کردیم، ولف از اینجا رفت [۳۹۰] به لندن، گفت با سالزبوری کار دارم و ما حرکت کردیم. مدتی هم از توی شهر لندن با راه آهن می‌رفتیم، خیلی طول کشید و از این طرف و آن

طرف رفتیم تا از شهر بیرون رفته افتادیم به راه راست برایتون، راندیم، هوا هم تاریک شد و باران هم می بارید، دیگر معلوم نبود کجا می رویم و چه می کنیم، عزیزالسلطان می خواست بنخوابد، من به مهدی خان گفتم صحبت بکند که خوابش نبرد، خودمان باز لم دادیم و ناصرالملک روزنامه می خواند و می رفتیم تا ساعت یازده یکساعت به نصف شب مانده رسیدیم به گاربری تن. اعتمادالسلطنه، امین خلوت، صدیق السلطنه، ابوالحسن خان، احمدخان و سایر اشخاصی که در بری تن بودند دیده شدند، خیلی خیلی از دیدن آنها خوشوقت گردیدیم. ملکم خان هم اینجا دیده شد که تشریف آورده بودند، حاکم بری تن در گار بود، من و حاکم بری تن، امین السلطان، ملکم خان در کالسکه نشسته خیلی راندیم تا رسیدیم به منزل که برای ما معین شده بود، اینجا خانه داودسازن یهودی است که در لندن هم مهمان او شده بودیم، خانه بسیار خوبی است، رو به دریا نگاه می کند، عمارتش مثل عروس بزرگ کرده است، مبیل های خوب، اطاق های مزین دارد، چراغ های الکتریسته^{۲۰۸} دارد، خیلی خیلی جای قشنگی است، اطاق خودمان را دیدیم، اطاق های همراهان را گردش کردیم، امین السلطان، عزیزالسلطان، سایرین در مرتبه های بالا منزل دارند، خیلی پله می خورد «این عمارت مثل یک عروس بزرگ کرده است».^{۲۰۹} این شهر را شب که دیدم شهر بسیار خوب مصفای مزین با روح خوبی به نظرم آمد، خیابان های وسیع شهر پاک، تمیز، دیوارهای سفید مثل سایر شهرها که دیوارها و خودش تمام سیاه و مثل دیوار مطبخ بود این شهر نبود، اشخاصی که در هتل منزل دارند همان جا هستند، اینجا نیامده اند، از همه بهتر شهر بی صدای آرام خوبی است، نصف شب خوابیدم.

روز شنبه ۲۸ ذی قعدة^{۲۱۰}

صبح از خواب برخاستیم، خون بواسیرمان که از هلانند باز شده بود و می آمد گاهی نمی آمد و کم زیاد می شد، حالا خیلی کم شده اما بکلی بند نیامده، هر وقت جایی می روم باز یک لکه می آید و همان یک لکه ضعف می دهد، دیشب را خوب خوابیدم، راحت بودم، لباس پوشیدم، عزیزالسلطان آمد، احوالش خوب بود، رفت باز در گردش این شهر، تماشاخانه، اکواریوم، همه چیز دارد، بسیار خوب شهری است،

۲۰۸. اصل: الکتره سیتة

۲۰۹. جمله داخل گیومه در حاشیه صفحه با خط ناصرالدین شاه نوشته شده است.

۲۱۰. اصل: روز ۲۸ شنبه

پیشخدمت‌ها که این جا بودند می گفتند دریا همه روزه خیلی سخت منقلب بود، از دیروز آرام شده است، نهار خوردیم، بعد از نهار قدری کار داشتیم کردیم، حالا یعنی در این شهر راحت و آسوده هستیم، تشریفات نداریم و به میل خودمان باید گردش کنیم، گفتیم کالسکه حاضر کنند، دو ساعت از ظهر گذشته سوار شدیم، تفصیل سواری روز [۳۹۱] راحت ما از این قرار است، یک دسته سواره نظام که از هر شهر زیادتر بود حاضر شده بودند، لرد مر حاکم شهر با لباس قرمز خَز و قاقمش حاضر پهلوی ما توی کالسکه نشسته بود، لارنس هم از لندن آمده بود، او هم پهلوی ما نشست، امین السلطان هم نشست، یک نفر از کدخداهای شهر هم یک چماق مطلای بزرگ بلندی روی دوشش گرفته بود جلو جلو ما می رفت، جزء تشریفات بود، این عمارت ما رو به دریا و خیابان است، از این خیابان که می رویم خیابان وسیعی است یک طرفش دریاست و یک طرفش عمارات عالی چهار پنج مرتبه است که به این خیابان و دریا نگاه می کند، زیرا این خیابان طرف دریا یک مرتبه دیگر است تا دریا که از آن مرتبه دیوار بلندی است که یک سمت این خیابان طرف دریا آن دیوار بلند است و بسیار جای خوبی است، این خیابان وسیع از سمت دریا و خانه‌ها به فاصله چراغهای گاز دار که شب‌ها روشن می شود و این چراغها و دریا و چراغهای عمارت در شهر خیلی جلوه دارد. در این شهر دو پل ساخته اند، میرود توی دریا، نه این باشد که بندر باشد، و کشتی بیاید، فقط محض تماشا و گردش است، کشتی بزرگ در این دریا نمی آید، پل اولی پل باریکی است طولانی، آخرش جای گردی است برای گردش، چون خیلی باید پله بخورد برود پائین آن جا پیاده نشدیم، گفتند آن یکی پل بهتر است، راندیم برای آن پل، جمعیت زیاد هم از مرد و زن بچه همین طور این طرف و آن طرف خیابان بودند تا مارا رسانند به در پل دومی که پل خوبی است و چهل هزار لیره کمپانی‌ها خرج این پل کرده و مداخل می کنند، طول این پل یک هزار و یکصد و پانزده پای انگلیسی که قریب چهار صد قدم ما است می باشد، عرض آن قریب یکصد قدم می شود، اما همه جا عرض آن یکی نیست، بعضی جاها زیاد بعضی جاها کمتر است، بعضی جاها خروج دارد، بیست و سه سال است پل را ساخته اند. در اول پل اطاقی بود سقف آن مخروطی، در آنجا شناگر قابلی بود او را آوردند پیش ما در منتهی الیه پل بودیم که در حضور ما شنا کند، آدم جوان مو سیاهی است، در دو طرف صورت نزدیک گوش اندک ریش دارد باقی را می تراشد، اما خیلی قوی و گردن کلفت تمام اعصاب قوی است، اسم او پرفسور ردیش

(Professeur Reddish) از اهل لیورپول است، آمد در حضور از بالای بام اطاقی که در روی پل بود و از آنجا تا آب ارتفاع زیادی داشت با پیراهن آهاردار با شلوار ماهوت خود را انداخت به دریا مدتی زیر آب بود، بیرون آمد، در کمال سهولت مشغول شنا شد، از قوت افتادن پشت پیراهن او ترکید، چکمه خود را کنده بود شنا کرد، در اواسط پل پله ایست که به آب می رسد در حقیقت اسکله کشتی های کوچک و بادبانی است [۳۹۲] از آنجا بیرون آمد، بعد رفتیم در همان اطاق اول پل که متعلق به شناگر است، دختری بود آب بازی می کرد، او را تماشا کردیم، حوضچه ساخته اند، جلو آن به عینه مثل حوضچه های اکواریوم بلور است مگر آنکه بالای شیشه قدری باز است، مثل اکواریوم تمام گرفته نیست، حوضچه پر آب است، جلو آن پرده بود، پرده بالا رفت، دختری پانزده شانزده ساله بسیار خوشگل سفید، لباس سیاه چسبان پوشیده سینه ها و بازوهای برهنه بود، گیسوهای طلائی افشان به دوش او ریخته در زیر آب به حالت قشنگی دراز کشیده بود، چشم های او باز بود، مدتی جلو ما دراز کشیده بود، در زیر آب با کمال آسودگی برخاست، نشست کم کم بالای آب آمد ایستاد، آب از سر و صورت او می ریخت، بعد بعضی چیزهای دریائی گوش ماهی و صدف ریختند توی آب، دختر سبد کوچکی در دست داشت رفت زیر آب یکی یکی اینها را جمع کرد با تفنن تمام بالا آمد، بعد در زیر آب از پشت شیشه حرف زدند بالا آمد جواب داد یک شیر برد زیر آب در زیر آب خورد بدون اینکه آب به دهن او برود شیشه خالی [را] رها کرد آمد روی آب، مدتی به حالت نماز مسیحی در زیر آب نشست، کارهای غریب کرد و زیاد خوشگل بود، با سفیدی و لطافت و موهای طلائی نازک مثل پری های دریائی به نظر می آمد.

در اطاق دیگر روی پل چیز غریبی دیدیم، یک زن و یک مرد آنجا بودند، یک کله آدم از چینی روبرو جانی گذاشته بودند، زنکه رفت پشت پرده نمی دانم چه کرد، کم کم به تدریج این کله چینی کله آدم زنده شد، کله دختری بود حرف می زد، باز دوباره کم کم به تدریج چینی شد، باز کم کم به تدریج محو شد، خیلی عجیب بود، یک استخوان نهنگ بزرگی که در قدیم خود را به اینجا زده بود گرفته بودند در اینجا گذاشته آمد دیدیم.

در سر پل دکانهای کوچک کوچک هست، اسباب خرازی می فروشند، اسباب بازی اطفال همه جور می فروشند، صاحب دکانها دخترند، قدری اسباب برای عزیزالسلطان خریدیم خود عزیزالسلطان امروز با ما نبود خودش رفته بود بازار از آنجا خواستیم یک

سر برویم اکواریوم حاکم راضی نشد گفت مردم زحمت کشیده‌اند آذین بسته‌اند در کوچه‌ها جمع شده‌اند منتظرند، یک گردش در شهر باید کرد خلاصه ما را برد و دور شهر گرداند، زن و مرد زیاد بودند، زن‌های خوشگل، دخترهای خوشگل، گیسوهای آنها افشان بدوش آنها ریخته مثل درویش‌ها، اهالی اینجا همه خوش لباس و پاکیزه، عمله و گدا در اینجا کمتر است اغلب نجبا و متمولین و معتبرین هستند، یا از لندن و اطراف آمده‌اند اینجا برای تفرج، همه جا آذین بسته بودند، به فارسی و انگلیسی خوش آمد و خوش باد نوشته بودند برای شب تهیه چراغان دیده بودند، دور زدیم رفتیم رو به آخر شهر در بین رفتن حاکم گفت من دیگر حاکم نیستم از خاک من خارج شد [۳۹۳] گفتیم اینجا که همان شهر است کوچه و خانه‌ها متصل چطور از خاک تو خارج شد گفت خیر از اینجا داخل هو شدیم و حاکم هو علیحده است، هوسی هزار جمعیت دارد برایتون^{۲۱۱} (Brighton) یکصد هزار، باز قدری که رفتیم حاکم گفت حالا باز حاکم شدم داخل خاک برایتان شدیم، خلاصه دوری زدیم باز آمدیم کنار دریا به اکواریوم پله می خورد پائین می رفت، خیلی وسیع و بزرگ است، حوضچه‌های بزرگ آینه‌های بزرگ دارد، زن و مرد زیاد بودند، دسته‌دسته در اطراف دکان‌های خرازی بودند، آنجا دخترها فروش می کردند، اینجا قدری خرید کردیم، زن‌ها اصراری داشتند به ما دست بدهند ماهم دست آنها را عبوراً می گرفتیم، دست پیرزن‌ها را همین قدر دستی می زدیم رد می شدیم، دست زن جوان‌ها و دخترها را فشار می دادیم، گاهی پیرزن‌ها را رد می دادیم، دست خوشگل‌ها را می گرفتیم، در این اکواریوم حیوانات مختلف مثل مار و مرغ خزنده یا اقسام زیاد ماهی نیست، بعضی اقسام ماهی دارد، مرغابی که در زیر آب شنا می کند دیدیم، حیوانی که خرچنگ می خورد دست و پا و بال‌های عجیب دارد مثل سفره دیدیم، بسیار حیوان عجیب و کثیف مهبی بود، یک ماهی ریزه دیدیم که شفاف بود مثل اینکه از بلور رنگین ساخته باشند یا مثل بارفتن، از حیوانات زیر آب که مثل گل هستند دیدیم، به آنها غذا دادند تماشا کردیم، سگ آبی تعلیم داده دیدیم با صاحبش بازی می کرد، ماچ می کرد، دست می داد، شیرآبی دیدیم که او را هم تعلیم داده بودند، به فرمان صاحبش بود، هر چه می گفت می کرد، مثل اینکه زبان می فهمد، اکواریوم را گردش کردیم بیرون آمدیم از پائین کنار دریا رفتیم، دیگر از کوچه بالا نرفتیم، کوچه پائین به دریا نزدیک کوچه بالا مرتفع است و مثل دیواری در طرف مقابل دریا دیده

۲۱۱. اصل: برایتان

می‌شود، از آن بالا مردم ما را تماشا می‌کردند یعنی از کنار کوچه بالا ایستاده بودند نگاه می‌کردند خیلی مرتفع است، بعضی جاها هم از کوچه بالا به کوچه پائین پله دارد که مردم می‌روند و می‌آیند، در کنار دریاچه‌ها دختر و پسر بازی می‌کردند ریگ پاک صاف بود خواستیم تماشا کنیم پیاده شدیم از روی ریگ‌ها که می‌غلطیدند و از زیر پا در می‌رفتند سرازیر شدیم مردم هم از اطراف که ما را دیدند رو به این نقطه گذاشتند دختری بود گردن کلفت پاچه‌ها را بالا زده بود با دو سه دختر کوچکتر در کنار [۳۹۴] توی آب می‌رفتند بازی می‌کردند، آن دختر گردن کلفت خوشگل و چاق و ملوس بود، گیسوهای طلائی او پریشان به دوش او ریخته بود، ساق پر سفید و لطیفی داشت، او را تماشا می‌کردیم، اما ازدحام مردم نگذاشت، حاکم شهر هم با لباده بلند مخمل آنجا ایستاده بود، لابد برگشتیم از سینه کشتی به زحمت بالا می‌آمدیم، مردم همه به اجماع زور آورده بودند بالا، با بالاپوش رسمی مخمل خود را می‌کشید بالا، در این بین پای ادیب در رفت به حاکم خورد حاکم به مردم، خنده در گرفت، امین‌السلطان هم بود، عزیزالسلطان نبود، دوباره به کالسکه نشسته رانندیم، آمدیم منزل، منزل ما خانه آلبرت^{۲۱۲} ساسون است بسیار مزین و مجلل و قشنگ است، تمام پنجره‌ها رو به دریا باز می‌شود، خیابان و کوچه‌های این شهر هم بسیار تمیز است، این عمارت با این منظر شبیه است به عمارت شاه بندر که در الف لیل^{۲۱۳} ما میرزا ابوالحسن کشیده است و کشتی شاه پریان در مقابل آن می‌ایستد، عجب عالم و صفائی دارد به عینه قصه‌های الف لیل^{۲۱۴} است، به منزل رسیدیم، چای و عصرانه خوردیم، راحتی کردیم، امشب ساعت هفت و نیم حاکم می‌آید آنجا ما را ببرد به مهمانی شام رسمی که در عمارت دولتی قدیم اینجا می‌دهند، شام رسمی است و در آنجا خطابه معمول خوانده خواهد شد و در همانجا هم اوضاع طباطری است، در ساعت هشت حاکم آمد، تمام ملتزمین هم، امین‌السلطان، اعتمادالسلطنه، صدیق‌السلطنه، امین خلوت و سایر همراهان لباس رسمی پوشیده حاضر بودند خیلی جلوه داشت، قبل از رفتن یک جواهری آمد، بقدر هزارلیره، انگشتر، دست‌بند ساعت‌دار و غیره از او خریدم، بعد در ساعت هشت من و امین‌السلطان و حاکم ساسون توی کالسکه نشستیم، همراهان هم در کالسکه‌های خودشان نشستند و رانندیم، خیلی رفتیم و دور زدیم تا رسیدیم به خانه حاکم، شهر را هم تمام چراغان کرده بودند، وارد عمارت شدیم، این عمارت را ژرج انگلیس در قدیم ساخته است، عمارت

۲۱۲. اصل: البرط قبلاً نام مالک خانه را «داود ساسن یهودی» نوشته است (ص ۱۵۷).

عالی است، اول داخل اطاق بزرگی شدیم، که زن زیادی آنجا ایستاده بودند، یک دختر خوشگلی گیس هایش را ریخته بود، نقل داشت، زن های دیگر هم خوشگل بودند، از آنجا گذشته اطاق به اطاق، دالان به دالان گذشتیم، این عمارت قدیم است، اطاق زیاد بزرگ ندارند، تمام چراغ های اطاق الکتریسیته است توی این اطاق ها و دالان ها تمام سرباز ایستاده بود....، از دو طرف صاحب منصب نظامی هم در این اطراف بود حاضر بود، از اطاقها گذشتیم، داخل اطاق بزرگی شدیم که میز شام چیده بودند، اطاقش به وضع و طورهای قدیم است که وضعش را نمی توان نوشت، جور غریب طاق زده اند، یک چهل چراغ بسیار گنده بزرگی از وسط این تالار آویزان کرده بودند، خیلی بزرگ بود اما کهنه بود و بد، بقدر یکصد و بیست نفر [۳۹۵] در سر این میز شام دعوت داشتند، رفتیم سر میز باز دعا را مختصراً یک مردی خواند و نشستیم، دست راست من ساسون نشسته بود و دست چپ من میر حاکم زیر دست ساسون، ملکم خان و اعتمادالسلطنه، عزیزالسلطان، ایرانی ها همینطور تا پائین سمت میر حاکم هم امین السلطان و مجدالدوله، امین خلوت و سایرین نشسته بودند، چند میز هم روبرو بود که دورش مردم نشسته بودند، عزیزالسلطان به سلامت اعتمادالسلطنه شام^{۲۱۳} پنی خورده بود خیلی خوشمزه بوده است و مردم همه خندیده بودند، دست زده بودند و خوش آمد گفته بودند، خلاصه شام خوردیم و مر برخاست و نطقی کرد و ما هم جواب دادیم، ملکم خان ترجمه کرد و از سر شام برخاستیم و آمدیم به اطاق دیگر قدری راحت کردیم، دست و روئی شستیم بعد با همان تشریفات تجملات آمدیم بیرون از عمارت، باغی بود چراغان کرده بودند، زن زیادی از دو سمت ایستاده بودند از میان آنها گذشتیم و هورا کشیدند، رفتیم داخل یک عمارت دیگری شدیم که آنهم جزء همین عمارت است، این عمارت سابق بر این طویله این عمارت بزرگ که شام خوردیم بوده است بیست سال است که از طویله موقوف داشته جای کنسرت و رقص بال قرار داده اند، یک جای بزرگ گردی است دو مرتبه، طاق چوبی دارد، یک ارگ بزرگ هم اینجا است که در وقت رقص و کنسرت این ارگ را می زنند، این عمارت و آن عمارتی که شام خوردیم هر دو ارثاً متعلق به ملکه بوده است، ملکه در اول دولت که آمده بوده است به برایتون^{۲۱۴} خیلی به او بی اعتنائی کرده اند او هم بدش آمده است گفته است دیگر این شهر نمی آیم و قدغن کرده است که اولادش هم به این شهر نیاید و این دو عمارت را هم به اهالی شهر بخشیده است،

۲۱۴. اصل: بری تن

۲۱۳. احتمالاً منظور شامانی است.

آنوقت هم این شهر محل اعتنا نبوده است، بعد از آنکه این عمارت را ژرج اینجا ساخته است یواش یواش محل آباد خوبی شده است، خلاصه در این عمارت هم زن و مرد زیادی ایستاده بودند، رفتیم صندلی بزرگی برای ما گذارده بودند، برای همراهان صندلی گذارده بودند، ابتدا ایستاده لرد میر اجازه خواست، نایب الحکومه با زلف مصنوعی خطبه مفصلی خواند ما هم جوابی دادیم، ملکم خان ترجمه کرد، بعد روی صندلی ها نشستیم، امین السلطان، عزیزالسلطان و سایر هم نشستند، اعتماد السلطنه [و] صدیق السلطنه از سر شام رفتند منزل اینجا نیامدند و خیلی خطب کردند چرا که اینجا خیلی تماشا داشت، شروع کردند به زدن موزیک، اسباب بند بازی هم آویزان کرده بودند، ابتدا یک دختر بسیار خوشگل مقبولی به سن چهارده سال زلف های افشان از این طرف و آن طرف ریخته که اسمش جلال الدین و از اهل ینگ دنیا و اصلاً یهودی است، لباس چسبان بسیار خوب قشنگ مقبولی پوشیده بود که ران و... پیدا بود آمد رفت بالا بنا کرد به بازی کردن و معلق زدن [۳۹۶] حقیقت کارهایی که کرد به عقل راست نمی آمد، بالا رفت، یک ورشد، خلاصه بازی های خوب و حرکات عجیب کرد، آخر تاب خورد و تاب خورد یک طنابی^{۲۱۵} این طرف از بالای طاق آویزان کرده بودند و یک مردی نگاه داشته بود، دربین تاب خوردن پنج ذرع مانده به این طناب پرید و این طناب را گرفت، در آن طناب هم بازی های خوب کرد و آمد پائین بعد یک مردی آمد که لباس قرمزی پوشیده بود و تمامش را پولک دوخته بود و برق می زد، این مرد که مثل مار همینطور بخودش می پیچید و چرخ می خورد مثل جانور سرش را می آورد لای پایش، پایش را می زد بدنش حالت موم را داشت. موم را نمی توان این طور در دست حرکت داد و گرداند، خیلی معرکه بود، بعد دو نفر دیگر آمدند که معلق می زدند و یکی از آنها آل ساس لورنی^{۲۱۶} بود این دو نفر هم کارهای غریب می کردند، اول یک میزی آوردند که پایه هایش یک ذرع بود و بقدر کرسی های زنانه بود، اول از روی او یک معلق زد روی میچ خودش بعد سه معلق دیگر زد، بعد دو کرسی رویهم گذارد و معلق زد، همینطور تا هشت کرسی رویهم گذارد که هشت ذرع ارتفاع داشت، از آن بالا وارو می زد روی میچ خودش بعد هفت معلق دیگر هم می زد، خیلی کار غریبی بود و تعجب داشت که میچ این مرد که عیب نمی کند، بعد سه نفر آمدند که خودشان را به ترکیب ژاپنی ها درست کرده لباس ژاپون پوشیده بودند، ابتدا بازی گلوله بازی

کردند، هر کدامی چهار گلوله در دست داشتند، و به هوا می انداختند و گلوله ها متصل در هوا بود و معلوم نبود که در دست اینها باشد، خیلی غریب بود، بعد یکی از آنها چند کبوتر آورد عادت داده بود که ول کند و بعد بیاید روی دیو جامه که به سرش مثل چتر میزد بنشیند.

کبوترها را ول کرد، یکی دو تا آمدند نشستند، باقی دیگر نیامدند و رفتند مرتبه های بالا که زنها بودند روی ستون ها نشستند و خیلی اسباب خفت مرد که شد بعد باز همین سه نفر کارد بازی غریبی کردند، کاردهای بزرگ مثل کاردهای مطبخ به آن بزرگی و تیزی آوردند، هر کدامی سه چهار کارد در دست گرفتند و بنا کردند به هوا انداختن. متصل کاردها را به هوا می انداختند و می گرفتند و دستشان هیچ نبود، خیلی چیز تماشائی است و دیدنی، بعد بنا کردند این کاردها را بهم انداختن، دور ایستادند^{۲۱۷} می کاردها را بهم انداختند، کاردها [را] به یک جلدی می گرفتند و می انداختند که متصل کاردها روی هوا بود و بازی عجیبی بود، هوای اینجا خیلی گرم بود، جمعیت زیاد بود، تمام منفذهای اینجا را هم گرفته بودند، شام هم خورده بودیم، کم مانده بود احوالمان بهم بخورد، خوب شد که بازی ها تمام شد، برخاستیم، دختر بند باز که با لباس رسمی خودش را پوشیده بود آنجا ایستاده بود آواز کردیم آمد جلو قدری با او حرف زدیم از نزدیک هم که او را دیدم خیلی خوشگل و خوب بود، آن دو نفر که هم بازی می کردند و وارو می زدند آنها را فرستادم آوردند قدری هم با آنها حرف زده سوار شده آمدیم منزل قدری راحت کرده، خوابیدیم. [۳۹۷]

روز یکشنبه ۲۹ ذی قعدة

صبح از خواب برخاستم، امروز باید برویم حمام ترکی، یک نهار مختصری خوردیم، کالسه که آوردند سوار شدیم، صدیق السلطنه پیش ما تنها نشست و رانیدیم از کنار دریا برای حمام از یک کوچه سریالا رفتیم تا رسیدیم به حمام. پیاده شدم سر حمام بسیار خوبی داشت، یک حوض مرمری سر حمام بود، آب صافی داشت که سوزن از ته آن پیدا بود و این حمام می رفت تا توی گرم خانه که اگر آدم می خواست از این حوض برود توی گرم خانه و از گرم خانه بیاید بیرون سر حمام ممکن بود. سر حمام و حمام اینجا اطاق است یک دست عمارتی است اسمش را حمام گذارده اند، سقف سر حمام

۲۱۷. اصل: استادان

تخته است، بعد لخت شده رفتیم توی حمام، حمام بسیار گرم خوبی بود، خزانه مزانه ندارد، همان شیر دارد و حوض های مرمر کوچک که آبش گرم و سرد می شود، آدم خودش را شستشو^{۲۱۸} می کند، اکبر خان و باشی هم با ما لخت شدند، حاجی حیدر هم با نهایت کثافت لخت شد، طاق این حمام از آهن است و شیشه های خانه خانه رنگ کرده دارد، برای روشنی، پیراهن ما بیست روز بود که عوض نکرده بودم، رخت های دیگر هم همینطور، بقدری پیراهنم چرک شده بود که مثل مرکب سیاه شده بود، سپردم به اکبرخان که در طهران به من بدهد آنجا انشالله تماشا کنیم، خودم هم بقدری چرک بودم که حساب نداشتم، شستشو و کیسه خوبی کردیم و چرکمان پاک شد، احمدخان جوجه را فرستادم رفت منزل که عزیزالسلطان را بیاورد حمام، میرزا حسین هم رفت برای عزیزالسلطان رخت بیاورد، ما هم خوب پاک شده آمدم بیرون سر حمام بودم که عزیزالسلطان رسید با آقا مردک و اینها رفتند حمام ما آمدم بیرون توی کالسکه نشسته مجدالدوله، صدیق السلطنه پیش ما نشستند و راست آمدم منزل، می خواستیم نهار بخوریم، طولوزان آمد، عرض کرد که ماژورطالبت دو پسر و یک دخترش را آورده است، می خواهد به حضور بیاورد، گفتم بیاید، آمدند، دوپسر داشت به سن هفت هشت سال، چندان خوشگل نبودند، دخترش خودش می گفت چهار سال دارد اما به نظر هفت سال می آمد، خیلی دختر ملوس مقبول قشنگ و بامزه بود، موهای زرد بافته، چشم های کبود، خیلی شیطان و بامزه خنده رو بود، بقدری خوب بود که از این بهتر نمی شود، با او صحبت کردیم، بعد ماژور طالبت کتابی داد و خواهش کرد صورت دختر او را در کتاب بکشم من هم شروع کردم، نیم ساعت طول کشید، ماژور دخترش را نگاه داشته بود که تکان نخورد با وجود این خیلی تکان می خورد و درست نمی ایستاد اما من خیلی شبیه و خوب کشیدم، آنها رفتند و نهار خوردیم، بعد از نهار امین السلطان، ولف و چرچیل، گری را که از پیش سالزبوری آمده بود به احوال پرسی ما آوردند حضور، قدری با آنها حرف زدیم و رفتند، بعد یک قدری با امین السلطان حرف زدیم و کار کردیم، در ساعت سه از ظهر رفته [۳۹۸] گفتیم کالسکه بیاورند برویم گردش، سوار کالسکه شده مجدالدوله، ناصرالملک پیش ما نشستند، عزیزالسلطان، ابوالحسن خان، احمد خان، آقا مردک، مهدی خان و سایرین هم سوار شده از همان خیابان وسیعی که یک سمت عمارت های مرتبه به مرتبه دارد و یک سمت دریا است و منزل ما کنار این خیابان است

۲۱۸. اصل: شسته شو

راندیم و به کالسه‌چی گفتیم همینطور است برود برای آخر شهر از همین خیابان و راندیم، امروز هم یکشنبه است و یکشنبه انگلیس‌ها خیلی نقل دارد که تمام دکان‌ها بسته به علاوه توی عمارت و خانه‌ها هم کسی نیست، تمام در پارک‌های آن طرف شهر و در این خیابان و چمن‌هائی که در کنار این خیابان سمت دریا واقع است گردش می‌کنند و راه می‌روند و گردش می‌کنند، اغلب بچه‌ها و دخترهای خوشگل خوب در کنار دریا بازی می‌کنند، تمام اوقاتشان مصروف گردش هستند، همینطور که ما می‌رفتیم زن‌ها و دخترها در اطراف ما بودند و گردش می‌کردند، می‌خندیدند هورا می‌کشیدند و دستمال تکان می‌دادند، خلاصه راندیم از گران هتل که منزل اعتماد السلطنه و سایر همراهان که پیش ما آمده بودند و بسیار هتل عالی بزرگی است گذشتیم، یک هتل هم حالا تازه شروع کرده‌اند پهلوی این هتل می‌سازند او هم خیلی عالی است و از این هتل خیلی بهتر و این را خواهد شکست، گذشتیم، از پل بزرگ هم که برای گردش است رد شدیم از اینجا که رد می‌شویم چمن‌های بسیار خوب که دور او را نرده کشیده بودند زیاد دارد، زنهای بسیار خوب خوشگل خوب با لباس‌های رنگ به رنگ سبز و سرخ و سفید خوب در توی این چمن‌ها گردش می‌کردند و یک حالت [و] عالم خوشی داشت، یک طرف دریا جلوش سبزی و این زن‌ها با لباس‌های مختلف بسیار لذت می‌داد و عالم دیگری داشت. یک مد تازه در فرنگستان است که زن‌ها اغلب لباس سفید پوشیده‌اند و خیلی بخوبی آنها افزوده، زلف‌های زرد آنها مثل گلابتون از پشت سرشان روی لباس سفیدشان ریخته و خیلی نقل پیدا می‌کند، به همینطور لباس‌های قرمز و آبی زنگاری و رنگ‌های مختلف می‌پوشند و بر حسن آنها افزوده می‌شود، هوا هم امروز بسیار خوب و آفتاب و گاهی ابر بود، بسیار هوای خوشی بود و این گردش و این مردم خیلی عالم خوب خوشی داشت، خلاصه راندیم تا رسیدیم به آخر شهر آنجا دیدیم خلوت شده است و خیلی از مردم دوریم، گفتیم خوب است اینجا پیاده شده برویم کنار دریا بگردیم، پیاده شدیم، رفتیم کنار دریا، کنار دریا ریگ و ماسه^{۲۱۹} خیلی دارد اما ریگ‌های درشت گرد و دراز اندامی دارد مثل کنار دریای مازندران که ریگ‌های مقبول خوب خوش ترکیب دارد نیست، چند دانه برای یادگار برداشتیم در این بین دیدیم که مردم خبر شده‌اند که شاه اینجا پیاده شده است از آخر شهر می‌دوند و می‌آیند دور ما، کم کم جمعیتی دور ما جمع شدند، دریا هم اندک موجی داشت، یک زنی توی قایق کوچکی نشسته و یک

۲۱۹. اصل: ماسه

مردی هم پارو می‌زد و موج این قایق را دو ذرع می‌برد بالا و می‌آورد پائین، با این حالت که قایق اینطور بود زنکه دستمالش را در آورده تکان می‌داد و [۳۹۹] با ما تعارف می‌کرد، خیلی حالت او مضحک بود و خنده داشت، دیدیم عنقریب است که دور ما بقدری جمعیت می‌شود که حساب نداشته، اگر پنج دقیقه می‌ماندیم اقل از هزار نفر جمع می‌شدند، گفتیم بهتر این است که برویم، با همین جمعیت برگشتیم، آمدیم توی کالسکه گفتیم به کالسکه چی برود برای پارک پرسطن پارک (Preston Park) از پشت شهر رفتیم به پارک بزرگی، شهر بطول افتاده است، اینجا که آخر شهر است خیلی خانه و عمارت به عرض کم دارد و پشت شهر به پست و بلندی دره ماهور افتاده است، آن طرف شهر عرضش زیادتر است و خانه اینها خیلی دارد، رانندیم رسیدیم به پارک، پارک بسیار خوب قشنگی بود، درخت زیاد نداشت، تمام زمینش چمن سبز صاف بسیار خوب قشنگی است و دور این پارک را گل کاری کرده‌اند که خیلی باصفا شده است، بنا کردیم توی پارک با کالسکه به گردش کردن، زن و دختر بچه زیادی هم با لباس‌های بسیار خوب و زرد قشنگ سبز و سرخ خیلی خوشگل و مقبول توی این پارک و چمن‌ها گردش می‌کردند، گفتیم کالسکه را یواش ببرد، همینکه بنا کرد به یواش رفتن دیدم تمام این زن و بچه دور ما جمع شدند، خیلی دور پارک و طولش زیاد است، این زن‌ها عرق‌کنان می‌آمدند پیش ما، ما هم گفتیم کالسکه را نگاهداشتند و بقدر نیم ساعت آنجا ایستادیم و متصل هم زن‌ها زیاد می‌شدند اگر تا صبح اینجا می‌ایستادیم زن‌ها هم با ما می‌ایستادند بعد به راه افتادیم، اینها هم عقب ما می‌دویدند و می‌آمدند. یواش یواش یا تند هر طور که می‌رفتیم اینها هم می‌دویدند و می‌آمدند، دخترهای ده ساله، دوازده ساله، چهارده ساله خیلی خوشگل می‌شوند و توی اینها خیلی بود، خاصه که می‌دویدند و عرق می‌کردند و صورتشان سرخ می‌شد، عالم غریبی داشت، خلاصه از پارک بیرون آمدیم، از اینجا کوچه‌ها پست و بلند و سرازیر و سر بالا می‌شد، رانندیم، رانندیم تا آمدیم باز کنار دریا، رسیدیم به پل کوچک اولی که نزدیک عمارت ماست و دیروز آنجا نرفته بودیم، پیاده شدیم و رفتیم این پل را خیلی قدیم ساخته‌اند، شصت سال می‌شود که ساخته‌اند، کهنه شده است، عرضش خیلی از آن پل کمتر است، باز کمپانی دارد و رئیسی دری دارد که هر کس می‌رود پول می‌گیرند تکان هم می‌خورد، طول این پل پانصد قدم است، با چوب ساخته‌اند و پایه‌هایش چوبی است، آهن کمی کار کرده‌اند، رفتیم تا آخر پل، آنجا یک محوطه گردی دارد، یک دسته موزیکانچی آنجا

بود، موزیک می زدند، دیگر چیزی نداشت، باز هم زن و مرد اینجا جمع شدند، بچه های کوچک هم کنار دریا توی ماسه ها بازی می کردند و می دویدند، یک دو مشت شلنگ انگلیسی از این بالا به سر آنها ریختم، ریختند به سر هم دیگر، توی سر هم می زدند و پول ها را جمع می کردند، خیلی خنده داشت، بعد برگشته سوار کالسکه شده راندم برای منزل، امشب جائی موعود نیستم، شام را تنها باید بخوریم، گفتم شام را ساعت ۹ که سه ساعت به نصف شب مانده است بیاورند. از دیشب تا حال خون بواسیرمان باز شده است و خون می آید. این ساسون یهودی صاحب این خانه خیلی شبیه است به قبر علی خان سعدالدوله [۴۰].

ناصرالملک می خواهد از جزیره ویت^{۲۲۰} که ما می رویم به پاریس او برود لندن، رفقا [و] هم درسهای خودش را سری کشیده دیدنی نموده مراجعت نماید، زیر بالاخانه ما از وقتی که از گردش برگشتیم زن و مرد بچه دخترهای خوشگل است، بقدر هفتصد هشتصد نفر که هی عوض می شوند و آنجا ایستاده تکان نمی خورند و متصل به بالاخانه می نگاه می کنند و می گویند که شاه توی این بالاخانه است و هر وقت ایرانی از این منزل ما بیرون می رود او را هم تماشا می کنند، تا ساعت ده از شب رفته ممینطور پرتوی کوچه ایستاده بودند، بالاخره از پشت شیشه خودی به آنها نشان دادیم و دستی بلند کردیم تمام هورا کشیدند بعد یک دسته [از] گل های توی اطاق برداشتم و ریختم به سر آنها، باز داد زدند، هورا کشیدند، خلاصه شام خورده خوابیدیم، این عمارتی که اینجا در برایتون ما منزل داریم اسمش پایون است، در اکس روزی که خانه دوک دومن ترز^{۲۲۱} بودیم و نهار خوردیم، سر که می کشید و بسیار سر که خوبی بود قرار و وضع سر که گرفتن از این قرار است که نوشته میشود "سیزده سال به سیزده سال درخت بلوط را با تیشه از بیخ می زنند و پوست او را کنده شاخهای آن را به بلندی یک متر خورد می کنند می ریزند به دیگ بزرگ فلزی و مدت شانزده ساعت با هر آتش که باشد طوری گرم می کنند که حرارتش تحت دویست درجه بماند، جوهر چوب است، بخار شده متصاعد می شود و آن بخار را در ظروف مس که پیش از وقت با آب سرد کرده اند داخل کرده مجدداً " به حالت میعانش رجعت می دهند و آن مایع را چند روز در ظروف علیحده می گذارند تا نشین می شود و سر که روی دُرد می نشیند."

White. ۲۲۰

۲۲۱. قبلاً نوشته شده بود "دوک دومنطورز"

اهالی اکس خیلی وضع و رفتار و حالتشان با انگلیس تفاوت دارند، اگر چه مذهبشان مثل انگلیس پروتستانی است اما باز در مذهبشان هم خیلی تفاوت است. مثلاً در زبان، زبان انگلیسی را می‌دانند اما خودشان هم زبان علیحده دارند و حرف می‌زنند و بعضی از حالات اسکاتلند از اینقرار است: در اسکاتلند یعنی در ممالک کوهستانی که موسوم به های لنت است اهالی منقسم شده‌اند به ایلات که آنها را کلنس می‌گویند، روسای این ایلات به وراثت معین می‌شوند و اگر چه هیچ گونه تسلط شرعی به ایل خودشان ندارند ولی خیلی طرف اعتماد و اعتنا و صاحب نفوذ زیاد می‌باشند گاهی رؤسای ایلات از نجبا می‌باشند ولی اغلب از غیر نجبا هستند و با وجود این خیلی محترم می‌باشند، بزرگ‌ترین این ایلات ایل کام بیل است که به دو شعبه منقسم می‌شود، رئیس یک شعبه دوک آرکایل است و رئیس شعبه دیگر مارکز بریدولین، یکی از ایلات معروف اسکاتلند ایل کامرون است که رئیسشان از غیر نجبا است و دختر دوک دوبکلو را گرفته است، وقتی که پسر دوک دارکایل دختر ملکه را گرفت، ایلات کامبل که در همه جای امریک و هندوستان و در کلنی‌های انگلیس هستند سیاه‌پول‌ها جمع کردند و یک هدیه بسیار خوبی به جهت عروسی او فرستادند، ایل کامرون هم برای رئیس خودشان این کار را کردند، دوک دومنطروز رئیس ایل کریهم است، مستر جان مک‌نیل رئیس ایل مک‌نل است.

هر ایل یکنوع ماهوت محرمات دارند که به آن ماهوت شناخته می‌شوند. هر رئیس هر طایفه حق دارد که سه پر عقاب به سرش بزند، رئیس خانواده دو پر عقاب و سایرین یک پر می‌زنند. افراد این ایلات تعصب همدیگر را خیلی می‌کشند، مثلاً اگر دو نفر کامرونی که هرگز یکدیگر را ندیده‌اند و نشناخته باشند اگر وقتی در هند یا در ینگ دنیا به همدیگر برسند [۴۰۱] کمال تقویت و معاونت را به هم دیگر می‌کنند و مثل دوست بسیار قدیم با هم رفتار می‌کنند. ۲۲۲

روز دوشنبه سلخ ذیقعدہ:

امروز باید برویم جزیره ویت و از آنجا برویم انشالله به شر بورغ^{۲۲۲} خاک فرانسه، چون وقت حرکت ما معلوم نبود که کی باید از اینجا حرکت کنیم از ولف هم هر چه می‌پرسیدیم که چه ساعت باید برویم نمی‌گفت لهذا صبح زود ساعت شش و نیم از

۲۲۲. شر بورگ

خواب برخاستیم به خیال اینکه بیایند و بگویند حالا باید حرکت کرد. نماز خواندم، قرآن خواندم، راه رفتیم و لباس پوشیدیم، آدم‌ها هم تمام لباس رسمی پوشیده بودند، ابوالحسن خان و احمدخان و سایرین هم لباس پوشیده آمدند گفتند ما را می‌خواهند حالا ببرند می‌گویند زود بیائید بروید به گار و از آنجا بروید کشتی علیحده دارید، آنها رفتند، دریا هم بسیار آرام و سالم و مثل کف دست بود، هوا هم خیلی خوب و آرام، شکر خدا را کردیم.

میرزا محمدخان می‌گفت دیشب دریا طوفانی شده بود و صدا می‌داد و موج می‌زد اما حالا الحمدلله خوب است. خلاصه وقت رفتن شد، مرحاکم و ساسن با سن و غیره همه آمدند، عزیزالسلطان و غیره هم بودند. با امین‌السلطان، ولف و حاکم، سایرین توی کالسکه نشستیم و از همان خیابان کنار دریا رانندیم جمعیت هم باز اطراف خیابان زیاد بودند، قدری رانندیم از کوچه دیگر رفتیم عقب شهر برایتون کوچه‌هایش خیلی پست و بلند دارد، پائین و بالا می‌رود، رسیدیم به گار، این گار می‌رود به پورتموت^{۲۲۳} باید برویم به آنجا و از آنجا به دریا بنشینیم، خیلی گار عالی بزرگی بود، می‌گفتند تازه دو سال است که ساخته‌اند، همه در ترن‌ها جابجا شدیم، عزیزالسلطان، میرزا محمدخان، آجودان مخصوص، قهوه‌چی باشی اینها پیش من بودند، با حاکم و غیره وداع کردیم، و راه حرکت کرد، قدری که رفت راه برگشت و افتاد به خط دیگر و از تونلی گذشتیم و رانندیم، دریا همه جا به دست چپ ما افتاد، گاهی می‌دیدیم و گاهی دیده نمی‌شد و می‌رانندیم، حاصل اینجا را تازه دست به درو زده‌اند اما چمن و یونجه و اسپرس و گل، اینها صحرا را سبز داشت، اما بالاهای انگلیس هنوز دست به درو زده‌اند، یک ساعتی رانندیم رسیدیم به پورتموت^{۲۲۴} تصور می‌کردیم که اینجا هم مثل سایر شهرها جمعیت زیاد خواهد شد و اسباب زحمت می‌شود، اما خیر بحمدالله جمعیتی نبود، این پورتموت^{۲۲۵} شهر کوچک قشنگ مقبول خوبی است، بندرگاه معتبر نظامی انگلیس که خیلی اهمیت دارد و همیشه جنرال و امیرال‌های معتبر اینجاست، کشتی جنگی اینجا زیاد است، خیلی بندر معتبری است، از گار پیاده شده داخل کشتی شدیم، اشخاصی که اینجا معرفی شدند از این قرار است:

۲۲۳. Portsmouth. اصل: پرت‌موس

۲۲۴. اصل: پورشموت

جنرال سريستر اسميٲ فرمانده قشون جنوبي (Sir Leicester smyth) [١٠٢] اميرال سر ادموند كامرل فرمانده كل بندر برطسقوط (Amiral Sir Edmund Cammeral)، ويس اميرال گردون مدير درياچه هاي كشتي هاي سازي و غيره (Vice Amiral Gordon) ماژور جنرال اسطرلينگ فرمانده دسته توپخانه (Major General Stirling)، كلنل طوينام (Colonel Tuynam)، مستر آليس حاكم شهر يعني مر (Allis)، پس از معرفي اينها از توي كشتي مرخص شده رفتند، كشتي همان كشتي ويكتوريا آلبرٲ است، اما از بس كه كشتي بزرگ ديده بوديم، اين دفعه اين كشتي به نظرم كوچك آمد، روز ورود هم به همين كشتي نشسته بوديم، همه جاهاي خودشان را مي دانستند، رفتند، جابجا شدند، من هم در سطحه^{٢٢٦} كشتي ايستاده بودم، اكبرخان سراسيمه دويد كه مرا مي خواهند ببرند آن كشتي گفتم برو اما باشي را نگذاشتم برود، اشخاصي كه در اين كشتي ما هستند از اين قرارند:

امين السلطان، عزيز السلطان، مجد الدوله، امين خلوت، اعتماد السلطنه، صديق السلطنه، آجودان مخصوص، آقاداتي، ميرزا محمدخان، باشي، قهوه [چي] باشي، اجزاي عزيز السلطان، ميرزا حسين و بعضي از آدم هاي مردم. رانديم به سمت جزيره ويت، گاهي در اوطاق، گاهي در سطحه كشتي گردش مي كرديم و مي رفتيم، قدري كه رفتيم، رسيديم به كشتي هاي زيادي كه دولت انگليس در اين بندر حاضر کرده است و عدد آنها يكصد و هفت كشتي جنگي و غيره است و اين كشتي را فقط از بنادر انگليس كه در اطراف است. آورده و اينجا حاضر نموده اند، سه رديف صف بسته بودند، و كشتي ما از وسط اين خيابان كشتي ها مي گذشت، دو فرسنگ تمام طول خيابان كشتي ها بود و از جلو اين كشتي ها كه مي گذشتيم عملجات آنها بالاي دكل ها رفته و سريازها هريك به لباس مختلف بعضي قرمز و بعضي سياه توي كشتي صف بسته سلام احترام مي دادند و قدري كه رفتيم يك دفعه تمام اين كشتي ها بناي شليك و توپ اندازي را گذاردند بطوري كه با دشمن مقابل شده جنگ مي كنند، وضع غريبي داشت، يك دفعه روي دريا از دود سياه شد و مثل مه گرفته تاريك كرد، خلاصه تماشاي اين كشتي با اين وضع و تير اندازي كه تا كنون ديده نشده بود كمال تماشا و غرابت را داشت، در شانزده سال پيش هم در سفر اول فرنگ كه به انگليس آمديم باز همينطور در اينجا سان دادند اما به اين خوبي و زيادي كشتي هاشان نبود، سه روز ديگر امپراطور آلمان براي ملاقات ملكه به

٢٢٦. اصل: سته

این جزیره ویت آمده سه شب در همین جزیره مهمان ملکه خواهد بود، به انگلیس هم هیچ نرفته از اینجا مراجعت خواهد کرد، این کشتی های جنگی یک سان بحری هم به امپراطور آلمان خواهند داد، همینطور رفتیم تا صف کشتی ها تمام شد و امیدیم در اطاق خودمان نهار خوردیم، یک روزنامه کرس پانداس دیل تلگراف که اسمش از این قرار است [۴۰۳]: به نت بورله Bennet Borleigh آنچه روزنامه در باب ما نوشته بود تمام را چیده جمع کرده یک کتابی کرده بود، آورد و پیشکش کرد، خلاصه رانندیم تا رسیدیم به دهنه رودخانه مدینا که از جلو جزیره وایت می آید، اینجا که ایستاده بودیم وسط دریاست، رودخانه مدینا از روبرو از میانه جزیره داخل دریا می شود، به این جهت اینجا را مقابل رودخانه مدینا می گویند، آبادی که این طرف و آن طرف رودخانه مدینا واقع است اسمش کاوس است یک طرف کاوس مغربی و یک طرف کاوس مشرقی است، ما در وسط این دو آبادی و مقابل جزیره ایستادیم، یک کشتی بزرگ جنگی آلمان که دارای سیزده چهارده توپ است سه روز است برای ورود امپراطور آلمان اینجا آمده است، بسیار کشتی بزرگ خوبی است، امیرال آن کشتی آمد حضور، بسیار مرد رشید تنومند قوی هیکل بلند قامت خوبی است، دو کشتی بخار کوچک که هر کدام بیش از چهار نفر جا نمی گرفتند یکی این طرف کشتی یکی آن طرف کشتی حاضر کردند، از پله های کشتی پائین رفته داخل کشتی های کوچک شدیم و نشستیم، اشخاصی که پیش من بودند امین السلطان،OLF، لارنس، ملکم خان. در آن کشتی دیگر هم مجدالدوله، امین خلوت، ناصرالملک، اعتمادالسلطنه، صدیق السلطنه، طولوزان بودند، خیلی کشتی های تندرو خوبی بود، به فاصله یک ربع رسیدیم به جزیره ویت و کاوس غربی، کشتی های کوچک دیگر هم روی آب گردش می کردند، رسیدیم به دهنه، چون از خشکی، یک کال و بلندی است که با این کشتی های کوچک نمی توان رفت خشکی، یک کشتی بزرگی چسبانده بودند به خشکی، از این کشتی کوچک داخل کشتی بزرگ شده و از آن کشتی داخل خشکی شدیم. داماد ملکه پرنس باطن برغ توی این کشتی آمده بود استقبال ما، با هم رفتیم، من و پرنس و امین السلطان، ملکم خان توی یک کالسکه نشستیم، سایرین هم سوار کالسکه های خودشان شدند و رانندیم.

این کاوس مغربی شهر کوچک مقبولى است، یک خیابانی بود از آنجا رانندیم برای ازبرن، جمعیت زیاد این طرف و آن طرف راه ایستاده بود، همینطور رانندیم رسیدیم به درب پارک ملکه، آنجا که رسیدیم پارک خیلی خلوت و هیچکس توی پارک نبود،

پارک بسیار عالی بزرگ خوبی بود، درخت‌های بسیار خوب که مخصوصاً از ینگ دنیا و کانادا^{۲۲۷} آورده‌اند در این پارک کاشته‌اند که برگ‌های خوب شبیه به درخت نارنج دارد و به بزرگی درخت‌های نارون و برگ‌های آن روی زمین افتاده است، خیلی قشنگ، تمام پارک چمن و سبزه بسیار خوب است، خیلی رانندیم تا رسیدیم به درب عمارت ملکه، دیدیم چادر زیادی دور عمارت زده‌اند، پرسیدیم برای چه است؟ گفتند چون در این عمارت جاکم است این چادرها را برای امپراطور آلمان می‌زنند [۴۰۴].

درب پله پیاده شدیم، ملکه توی راه پله جلو در ایستاده بود، بهم دیگر دست داده بازور به بازوی ملکه داده رفتیم توی اطاق.

امین السلطان، ملکم خان، پرنس واطن برغ، دختر ملکه زن همین پرنس، ایشک آقاسی، ملکه توی اطاق بودند، با ملکه خیلی صحبت کردیم، احوال پرسیدیم، اظهار مهربانی زیاد کرد، بعد دختر ملکه رفت یک سینی دست گرفت آورد پیش ملکه، یک قابی توی سینی بود ملکه برداشت باز کرد، توی آن یک نشان الماس برلیانی بود که وسط آن صورت خود ملکه بود و بسیار خوب و شبیه ساخته بودند، ملکه دو دستی آن نشان را به ما داد و گفت برای یادگار به شما می‌دهم، ما هم خیلی اظهار مسرت و مهربانی از این کار کردیم، بعد ملکه نشان را گرفت و به دست خودش به گردن ما انداخت، یک نشان اول حمام که به فرنگی بن می‌گویند و به فارسی حمام است با حمایل و زنجیر بدست خودش به امین السلطان داد، بعد از درجه دویم و سیم همین نشان هم به همراهان ما داد، آنها را آوردند توی اطاق و ملکه به دست خودش نشان‌ها را داد. اعتمادالسلطنه، مجدالدوله، امین خلوت، صدیق السلطنه، طولوزان، ناصرالملک گرفتند، بعد به آدمهای خودش مثل مکنیل و چرجیل ولو هم داد، آنها رفتند و ما باز قدری با ملکه نشستیم بعد با پرنس واطن برغ آمدیم اطاق دیگر عصرانه خوردیم و رفتیم به تراس^{۲۲۸} یعنی ماهتابی جلو این عمارت که بسیار خوب گل کاری کرده‌اند، قدری گردش کردیم، جلو این عمارت را همینطور تا پائین گل کاری کرده‌اند، بسیار خوب از آن لب نگاه کردیم، خیلی قشنگ بود، این عمارت یک منظر بسیار خوبی به دریا دارد که خیلی خوب است، ملکه ده روز است که در این ازیرن منزل دارد، وقت عروسی دختر ولیعهد که به لُرد فیف می‌دادند از اینجا رفته بوده است به عمارت بوکینگهام پاله عروسی کرده و مراجعت نموده است، هوای امروز هم از لطف خداوند آفتاب و بسیار خوب هوایی است،

گرم هم بود، دریا هم خیلی آرام است، شکر کردیم، این عمارت را سی سال پیش از این شوهر ملکه پرنس آلبرت به سلیقه خودش ساخته هیچ این عمارت چیزی نبوده است، بسیار هم خوب و خوش سلیقه و مقبول ساخته است، تمام دالان‌های اطاق را با مرمرهای رنگ به رنگ مختلف مینا کاری کرده‌اند که خیلی قشنگ است، مبل‌های مزین قشنگ خوب این عمارت دارد، پرده‌های نقاشی بسیار فرد ممتاز اعلی این عمارت دارد، از هر جا پرده خوب بوده است آورده‌اند اینجا، خیلی خیلی عمارت قشنگ مقبول عالی باروخ خوش مبل خوبی است. خلاصه بعد از گردش دوباره آمدیم پیش ملکه وداع مجددی کرده آمدیم بیرون، من و زن پرنس واطن بورغ [و] خود پرنس توی یک کالسکه نشسته، سائیرین هم سوار شده رانندیم، یک جایی بود آنجا پیاده شدیم و یک درخت کاج حاضر بود بدست خودمان کاشتیم، بعد یک دور باغ را گردش کردیم چه پارکی! باز همان درختهای خوب را که نوشته بودم دیدم، خیلی این پارک بزرگ است، یک قرقاول ماده با بچه‌اش از جلو مان پرید گفتند [۴۰۵] اینجا خیلی قرقاول دارد، خلاصه رانندیم دوباره رسیدیم به درب عمارت ملکه، از آنجا هم گذشته از همان زاه که آمده بودیم برگشته باز داخل کشتی بزرگ شده از آنجا با دختر ملکه و شوهرش وداع کرده داخل کشتی‌های کوچک شده آمدیم برای کشتی خودمان رسیدیم به کشتی خودمان، رفتیم بالای کشتی، ولف، لارنسن، مکلتین قونسول خراسان از اینجا مرخص شده رفتند، ناصرالملک هم مرخص شد رفت به اکسفورد^{۲۹} چون در مدرسه اینجا تحصیل کرده است آشنا رفیق دوست دارد و دوسه شب آنجا خواهد ماند که از آنها دیدنی نماید و بعضی جاها مهمان باشد و مراجعت نماید به پاریس، دور جزیره وایت پنجاه و دو میل انگلیسی است که دوازده فرسنگ ما می‌شود و تمام جزیره هشتاد هزار نفر جمعیت دارد که متفرق است، چند شهر هم دارد، حکومت شرافتی این جزیره هم با همین پرنس واطن بورغ داماد ملکه است، پنج از طهر گذشته است و هوای دریا خیلی خوب است. به کاپیتان هم گفتم که هوا و دریا اعتبار ندارد تعجیل کن در رفتن، کاپیتان هم گفت یک ربع دیگر حرکت می‌کنیم، بعد از یک ربع لنگرها را کشیدند و حرکت کردیم برای سواحل انگلیس، سواحل انگلیس دست راست بود، سواحل جزیره ویت دست چپ، جزیره ویت کوه و تپه‌های بلند داشت که بنظر می‌آمد روی آنها را مه گرفته بود، آخر سواحل ویت که رسیدیم چند قلعه‌جات محکم دیدیم که نزدیک دریا ساخته بودند، طرف

۲۲۹. اصل: اکس‌فرت

دست راست هم یک قلعه بسیار محکم بزرگ ساخته بودند و از طرفین هم شلیک توپ می کردند. این دو قلعه طوری است که گلوله این قلعه جات هر کشتی که از این دامنه داخل شود می زند، از طرف دست چپ هم کوههای بزرگ دیده شد که سنگ های سفید داشت و چند تکه هم از آن سنگ ها خرد شده ریخته بود به دریا که مثل کوه پیدا بود، بعد راندم راندم تا رسیدیم به اصل وسط دریا که دیگر ساحلی از هیچ سمت پیدا نبود. هوا هم یواش یواش تاریک، آفتاب غروب کرد، دریا چندان موجی نداشت اما موج خود کشتی، کشتی را حرکت می داد، احوال بعضی بهم خورد مثل امین خلوت و آجودان مخصوص بعد آمدم پائین نماز خواندم و آمدم اطاق شام، شام خوردیم، اطاق گرم بود، بعد از شام هم کاپیتان را خواستم با امین السلطان و چرچیل و موچون خان قدری توی اطاق شام حرف زدیم، احوال عزیز السلطان هم یک کمی بهم خورده بود و هی می دويد بالا و پائین می گفت دويدن براي من خوب است آخر خوابش برد و راحت خوابيد، احوالش هم عيبي نکرد، از گرمی اطاق احوال به هم خورد و حالت قی پیدا کردم، هرچه هم خودم را به دم سرما دادم افاقه حاصل نشد، بالاخره صديق السلطنه، ميرزا محمد خان دستم را گرفته رفتم اطاق خواب فوراً قی مفصلی کردم هرچه خورده بودم قی کردم و از قی بی حال شده افتاده خوابيدم.

تمام حیوانات پرنده در هر بلد و شهری تغییر دارند و جور به جور هستند. مثلاً حیوان ینگ دنیا با پاریس و لندن تفاوت دارد همینطور جاهای دیگر، در تمام دنیا قرقاول هست [۴۰۶] اما قرقاول ینگ دنیا با قرقاول لندن فرق دارد و طور دیگر است. حقیقتاً همان قرقاول است اما صورتاً و ترکیباً تفاوت دارد و همینطور سایر حیوانات، اما تعجبی که دارم در گنجشک است که گنجشک طهران با گنجشک هائی که در این سفر فرنگستان و روس و هلند و آلمان و انگلیس و اکس و پاریس دیدم همه یک جور و یک طور و یک ترکیب است، همان طور که گنجشک طهران می پرد صدا میکند گنجشک های اینجا هم همینطور هستند، ابداً فرقی ندارند مگر در لندن و بعضی شهرهای لندن که کارخانجات زیاد دارد و بواسطه دود رنگ گنجشک ها سیاه است ولی همان گنجشک است، به هم چنین چلچله که او هم در همه جاها یکی است، ابابیل هم که در طهران هست و خیلی بالا و تند پر است در تمام این فرنگستان هست و زیادتر از طهران، چرا که اینجا در هوای خنک خوب بیشتر هستند، در طهران هرجا هوای خوب است ابابیل زیاد است اما اینجا در همه جا هست.

روز سه شنبه غره ذیحجه الحرام:

چون دیشب هرچه خورده بودم قی کردم و چیزی در شکممان نماند که بخوابیم و درست خوابمان نبرد خوب نخوابیدم، چون نمی دانستیم هم که کی باید برویم و می ترسیدیم وقت بگذرد، لهذا شش ساعت از نصف شب گذشته از خواب برخاستم و روی هم رفته سه ساعت و نیم خوابیدم، با وجود این کمی خواب و قی دیشب صبح که از خواب برخاستم احوالم خوب بود، هیچکس بیدار نبود، حتی دوربین هم که به آن طرف و شربورغ^{۲۳۰} انداختم دیدم تمام خواب هستند و احدی بیدار نیست. یواش یواش رخت پوشیدیم و آمدیم بالای سطحه^{۲۳۱} کشتی، آنجا هم تازه عملجات کشتی از خواب برخاسته بودند و آنجا را فرش و تمیز می کردند، کشتی ما در وسط آب و حوض ایستاده بود، این بندر شربورغ خیلی بندر معتبری است که اینطور بندر هیچ نیست اگر سیصد کشتی هم وارد این حوض و بندرگاه بشوند آنها را بسیار خوب می توان محافظت کرد، هوا هم آرام و بسیار ملایم و آفتاب و بی باد و خوب بود، کشتی اکبرخانی هم که بعضی آدمهای ما و پیشخدمت ها و بارها آنجا هستند آنهم روبروی ما لنگر انداخته ایستاده بود، با دوربین شربورغ را نگاه کردم یک آرسنال و قلعه بزرگی که روی او را توپ های متعدد کشیده بودند دیدم، پنج کشتی جنگی شروع کردند به آمدن و شلیک توپ کردن، از قلعه هم شلیک توپ زیاد کردند، کشتی های کوچک باری هم با کشتی های دیگر که به او بسته بود برای بردن بارهای ما یواش یواش شروع کردند به آمدن، ما هم در سطحه کشتی بنا کردیم به راه رفتن، چون رفتن ما طول دارد و نهار را هم باید در واگن بخوریم رفتیم پائین در اطاق سفره خانه یک نهار مختصری خوردیم و بعد از نهار آمدیم بالای سطحه، امین السلطان، نظر آقا وزیر مختار ما که در پاریس است با بالوا وزیر مختار فرانسه که در طهران است و برای آمدن ما قبل از آمدن ما از طهران به پاریس آمده و دوباره مراجعت می کند با حکیم طولوزان، امرای بری و بحری بندر شربورغ را با حاکم اینجا آوردند حضور یکی یکی را معرفی کردند^{۲۳۲} که اسامی آنها از این قرار است: امیرال پسپز حاکم بحری شربورغ Amiral Pespez، جنرال هان ریون کماندان دسته دهم لشکر فرانسه [۴۰۷] General Hanreon، کنترامیرال کماندان

۲۳۱. اصل: ستحه

۲۳۰. شهر بورگ

۲۳۲. اصل: کردن

کشتی های زره دار شمالی بوآسون دی Contre Amiral de Boessondy، جنرال زورلندن کماندان افواج ۳۹ پیاده نظام در شربورغ General Zurlinden یک نفر قونسول ایران هم که اصلاً فرنگی و از اهل خاور است و سالهاست قونسول ایران است او را هم معرفی کردند که اسم او این است.^{۲۳۳}

حاجی حسینقلی خان وزیر مختار ما که درینگ دنیا و واشنگتن بود و بواسطه سوءمزاجی که داشت به پاریس آمده و از سفارت خود استعفا کرده است او را هم امین السلطان آورد معرفی کرد، حاجی خان لباس نازک ریزه پوشیده بود و یک کلاه کوتاه کوچک داده بود در واشنگتن برایش دوخته بودند، سرش بود، اما کلاه غربی بود، هیچ شبیه به کلاه نبود، نه کلاه ایرانی بود نه کلاه عثمانی نه کلاه فرنگی، معلوم نبود این کلاه از چه طایفه است که سرش بود، خیلی بد کلاهی بود، خلاصه وقت رفتن رسید، سه ساعت به ظهر مانده برخاستیم با سیرجان مکنیل که مهماندار ما بود از اول خاک انگلیس و این سیرجان مکنیل خویش آن سیرجان مکنیلی^{۲۳۴} است که در اواخر سلطنت فتحعلی شاه و اوایل سلطنت محمدشاه پدر ما در طهران بود، وداع کردیم، چرچیل نایب سفارت انگلیس که در طهران است و کاپیتان کشتی هم مرخص شدند، ما از پله کشتی پائین آمده داخل قایق درازی شدیم که این قایق را یک کشتی بخاری کوچک می کشید و راندیم امین السلطان، عزیزالسلطان، مجدالدوله، امین خلوت، صدیق السلطنه، اعتمادالسلطنه پیش ما نشستند. سائرین هم در قایق های دیگر نشسته رفتیم تا در قایق نشستیم، بازار از کشتی ها و قلعه جات بنا کردند به شلیک توپ کردن، شلیک زیادی کردند، آب این بندر بقدری صاف و آبی و باصفا بود که تا دو ذرع ته آب پیدا بود و موج های کوچک کوچک می زد، خیلی باصفا بود، از گردش های با صفای دنیا این است که آدم در این حوض بزرگ به این باصفائی سوار قایق یا کشتی های کوچک بخاری شده متصل در این حوض و بندر گردش کند، افسوس که ما بواسطه نداشتن وقت و اینکه در سر ساعت باید داخل ترن شویم فرصت این گردش و سیر خوب را نداشتیم که اولاً یک دور این حوض را بگردیم، حقیقت این نوع اسفار برای ما اشخاصی که دارای تکلیف هستیم و درست از روی میل و راحت و خیال خود نمی توانیم

۲۳۳. جای اسم خالی است

۲۳۴. Sir dohn Mc Neill عضو هیئت همراه سرجان مالکوم در ۱۸۱۰ (۱۲۲۵) قمری و پس از آن در سالهای مختلف دارای مشاغل متعدد سیاسی در ایران. وی در سال ۱۸۳۶ (۱۲۵۲) وزیر مختار انگلیس در ایران بود (غلامحسین میرزا صالح دیپلماتها و کنسولهای ایران و انگلیس ص ۱۰۸)

سیر همه جا و جاهای خوب را بکنیم هیچ خوب نیست، خلاصه راندم تا رسیدیم به جایی که باید داخل خشکی شویم آنجا یک پله چوبی مقبول خوبی درست کرده بودند و تمام صاحب منصبان بحری بری که در کشتی معرفی شده بودند اینجا هم حاضر بودند، از قایق بیرون آمده جمعیت زیادی از اهل شهر و عملجات کارخانه ایستاده بودند، اما زیادتیر عملجات بود، چرا که اینجا کارخانه کشتی سازی دارد و عملجات زیاد اینجا هستند، تمام بالباس های چرخ کار و صورت های سیاه و ذغالی حاضر بودند و تماشا می کردند، یک فوج و رژیمن سرباز هم صف کشیده ایستاده بودند، خیلی صف این سرباز ممتد بود، پیاده از جلو اینها از اول گرفته رفتم تا آخر دوباره برگشتم، خیلی سرباز خوبی بود، خوش لباس و خوب بودند، اگر این سرباز مثل سربازهای روس پایشان چکمه بود خیلی بر شکوهشان افزوده بود، اینها چکمه نداشتند و عوض یک کفش کوچک پوشیده بودند و یک پارچه [۴۰۸] سفیدی روی کفششان مثل جوراب بسته بودند و به این جهت چندان بلند نبودند. خلاصه آمدیم توی ترن جابجا شدیم، مردم هم جابجا شدند. ترن ما هم ترن دراز بلندی بود که از هر طرف هفت تالار و آئینه داشت، بنا کرد [به راه رفتن اما یواش، از توی شهر شربورگ گذشتیم، دور این شهر تمام کوه است، طرف دست چپ یک کوه بسیار سخت بلندی بود که بالای آن یک قلعه محکم بزرگی بود از توی آن قلعه هم شلیک توپ کردند، شهر شربورگ سبز و باصفا مقبول و پر گل و خوب بود، از حاکم شهر پرسیدم گفت این شهر سی و پنج هزار جمعیت دارد، شربورگ بندر معظم معتبری است، دور شهر قلعه و خندق محکمی دارد که خندقش خیلی وسیع بود و پراز آب عریض هم بود، راه آهن یواش می رفت تا از یک تونلی هم گذشتیم، از تونل که بیرون آمدیم باز شهر آبادی بود و خانه بود، از اول شهر هم تا آخر شهر تمام سرباز و موزیکانچی ایستاده بود و همه جا احترامات نظامی را به عمل می آوردند. در تپه های شربورگ و تا مبلغی از راه که رفتیم از آن بوته ها که گل سرخ کوچک دارد و در اکس خیلی دیدیم و بود در اینجا هم خیلی دیده شد. در سینه بعضی از این سربازها بعضی نشانها دیدم پرسیدم چه نشانی است؟ گفتند این نشانهایی است که در جنگ تَن گَن به اینها داده اند. خلاصه راندم از چند تونل امروز گذشتیم، دو تونل آن خیلی طولانی و ممتد بود که هر کدام پنج دقیقه و هفت دقیقه طول کشید، باقی دیگر خیلی نزدیک بود، تا پنج شش فرسنگی هم که از شربورگ گذشتیم اطراف راه خیلی جنگل بود توی هم، که صحرا دیده نمی شد، درختهای جنگلی سرو کاج هم خیلی دیدیم، بعد یواش یواش جنگل تمام شد و

صحراهای حاصلخیز دیده شد، عجب صحرایی دارد، تمام پر از حاصل است و حاصلخیز، گندم و جو اینجا را تازه شروع به درو کرده‌اند و می‌چینند، هوای اینجا با انگلیس تفاوت دارد، گرم‌تر است، حاصل بالاهای انگلیس را که هیچ درو نکرده‌اند تا بیست روز دیگر هم درو نخواهند کرد، برایتون را هم تازه شروع به چیدن کرده‌اند، خلاصه همینطور تا پاریس آبادی و صحرای حاصلخیز و آبادی روی آبادی هست تا وارد پاریس شدیم، وضع از شربورغ الی پاریس را در روزنامه سفر اول فرنگ که در شانزده سال قبل آمده بودم و از همین شربورغ به پاریس رفتیم مفصل و مشروح وضع زمین و صحرا و حاصل همه را که چطور است نوشته‌ام، در این روزنامه همینقدر که نوشته‌ام کفایت می‌کند. این ترن^{۲۳۵} که امروز سوار بودیم خیلی صدا می‌کرد و بطوری صدا می‌داد که حرف یکدیگر شنیده نمی‌شد، اگر می‌خواستیم حرف بزنیم باید توی گوش همدیگر حرف بزنیم و خیلی شبیه بود این صدا به صداهای کارخانه ابریشم کشی و مخمل بافی شهر لیدز^{۲۳۶} و شهر برادفورد^{۲۳۷} انگلیس [است]، آنجا هم که رفتم همینطور صدا می‌کرد و حرف نمی‌شد زد. مگر توی گوش. امروز از شربورغ الی پاریس هفت ساعت راه آمدیم و راه آهن ساعتی ده فرسخ راه می‌رفت که روی هم هفتاد فرسنگ بود، سه ساعت به ظهر مانده حرکت کردیم، از شربورغ، چهار ساعت از ظهر رفته وارد پاریس شدیم، خلاصه وارد گارسن لازار پاریس شدیم، دود ذغال سنگ [۴۰۹] و گرد راه رو و لباس ما را خاکی و سیاه کرده بود، خیلی عجیب است، با وجود اینکه مملکت فرانسه و انگلیس در حقیقت به هم وصل است مگر اینکه یک دریای باریکی میانه را فاصله داده است لیکن به محض ورود به خاک فرانسه در آنی تمام وضع و عادات و رسوم و زبان و ترکیب و صورت زن و مرد دهقان و سرباز سواره قشون تپه^{۲۳۸}، کوه و صحرا، درخت، طبیعت بالمره عوض می‌شود و من مدتی در این نوع اختلاف بلافاصله غرق حیرت بودم، این گار، گار تازه دراز عالی خوبی بود، سعدی کارنو رئیس حالیه جمهور فرانسه است، خودش با تمام وزراء و اعیان و رجال شمشیری و قلمی شهر تماماً به استقبال ما در گار حاضر بودند، سعدی کارنو خودش شخصاً آدم وسط القامه، باریک، موسیاه، چشم و ابرو سیاه نازک لطیف بسیار ملایم خوبی است، سیل‌های نازک خوبی، ریش سیاهی، چشمهای خوشحالتی دارد، بسیار متعارف و شیرین کلام و خوش صحبت است. چهره‌اش

۲۳۶. اصل: لیست

۲۳۸. اصل: پله

۲۳۵. اصل: طرن

۲۳۷. اصل: برادفرط

مایل به زرد و سبزی است، سنش هم پنجاه و یک سال است، خلاصه با سعدی کارنو دست دادیم و آمدم به اطاق بسیار عالی که در همین گار حاضر کرده بودند و صدلی زیاد چیده بودند که ما آنجا بنشینیم و وزراء را معرفی کنند، داخل آن اطاق شدیم اما من میل به نشستن نکردم، همینطور ایستاده رئیس جمهور تمام وزراء و مستقبلین را معرفی کرد که اسامی آنها از این قرار است:

Leroyer	مسیو لروایه
Spuller	مسیو سپولر وزیر امور خارجه
Constans	مسیو کنستان وزیر داخله
Krants	امیرال کرانتس وزیر بحری
Tirar	رئیس سنا* مسیو تیرار صدراعظم
De freycinet	مسیو دو فرسینه وزیر جنگ
Guyot	مسیو گویو وزیر فواید
Soussier	جنرال سوسیه حاکم نظامی شهر پاریس
	مسیو شوتان رئیس مجلس شورای شهر پاریس

خلاصه من و رئیس جمهور و امین السلطان، مسیو تیرار صدر اعظم در یک کالسه نشستند سایر همراهان هم در جاهای خود سوار شدند و رانندیم، از دو طرف خیابان و راه الی منزل ما سرباز و سوار، توپخانه ایستاده بودند، قشون بسیار خوب منظمی بود. سوارهای کوراسیه زره پوش که جوانهای بسیار خوب دارد و بسیار سوار مرتب منظمی است اطراف راه ایستاده بودند، ابتدا از جلو کلیسای مادلُن گذشتیم و از آنجا رسیدیم به پلاس دولان گُن گرد که مناره ابلمیک آنجا است، گذشتیم و رسیدیم به شانزله و از آنجا رسیدیم به آرک تری یونف، بالای آرک تری یونف هم جمعیت زیاد برای تماشای ما ایستاده بودند که از آن بالا به کوچکی کلاغ بنظر می آمدند، طرفین راه جمعیت زیاد ایستاده بودند و تمام به آواز بلند شاه زنده باد، ایران زنده باد فریاد می کردند، بعضی ها هم جمهور زنده باد می گفتند ولی کمتر می گفتند، اسامی خیابان و راهی که از گار به منزل آمدم از این قرار است:

Rue Trnchet	روترنشه
place de laconcord	میدان گُن گرد
Chanls elyees	خیابان شانزله ویزه

* اصل: سناط

Avenue de Bois de Bouloyme

خیابان بادبولون

Avenue de Lialokoff

خیابان مالاکوف

Rue Copernic

منزل مادر کوچه کپرنیک است

خلاصه با همین تشریفات و تجملات آمدم تا رسیدیم به عمارتی که برای ما معین کرده بودند، چون مخصوصاً سفارش کرده بودیم که منزل ما را در پاریس در وسط شهر و جایی که جمعیت زیاد باشد و کالسکه زیاد برود و اسباب زحمت باشد قرار ندهند که باید در پاریس راحت کنیم لهذا جای ما را در این عمارت که در گوشه شهر و نزدیک به اکسیوزسین و بادبولون است قرار داده‌اند. وارد عمارت شدیم، عمارت خوبی است، منزل ما یک طالاری است که طاق آن شیشه و بلور است، جلو این طالار ما یک باغ زمستانی است که طاق آن هم بلور است و بسیار باغ قشنگی است، یک باغچه مقبول خوبی هم برای گردش این عمارت دارد [د]، بالای طالار ما هم یک بالاخانه‌ایست که پله‌های قشنگ [۴۱۰] مقبول دارد، خوابگاه ما آنجا است، منزل عزیزالسلطان هم پهلوی ما است، سایر مردم و همراهان ما هم تمام در این عمارت جابجا شدند، خیلی عمارت خوبی است، پله‌های پیچ پیچ دارد، وزرا و سعدی کارنو همراه ما به عمارت آمدند دست داده رفتند، بلافاصله هم با امین‌السلطان، بالوا، جنرال مهماندار کالسکه نشسته رفتیم بازدید سعدی کارنو، مجدالدوله، امین خلوت هم همراه ما با نظر آقا بودند، سوار و سرباز پلیس به همان ترتیبی که وقت آمدن ایستاده بودند حالا هم که می‌رفتیم دو سمت راه ایستاده بودند، منزل سعدی [کارنو] هم دور بود، رفتیم. بقدریک ربعی هم آنجا بود، ملاقاتی کرده به منزل آمدم، اشخاصی که امروز اینجا دیده شدند امین‌الدوله بود، معاون‌الملک بود، حاجی محسن خان معین‌الملک بود که با امین‌الدوله آمده بود، ابراهیم میرزا دیده شد، حاجی محمد میرزای پسر اسدالله میرزای نایب‌الایاله بود که مدتی در پاریس تحصیل می‌کرده و در سفارت ایران بوده است دیده شد. حاجی محمد میرزا خیلی شبیه است به امام جمعه طهران اما کوتاه‌تر، به عینه امام جمعه کوتاهی است، حاجی میرزا نجفقلی خان کارپرداز مصر دیده شد که با معین‌الملک آمده است اینجا که باهم بروند در سوئد نوژ^{۲۳۹} به مجلس شرقی، حاجی میرزا نجفقلی خیلی شبیه است قدا و ترکیباً ریشاً، کلاًها به حاجی میرزا زمان خان کاشی. امین‌الدوله در اسلامبول برای پسرش عقد کنان داشته است. دختر معین‌الملک را عقد کنان خوبی کرده بودند، سلطان هم خیلی به آنها احترام

۲۳۹. اصل: سود نروچ

کرده بودند، امین الدوله کلاه ایرانی غربی سرش بود، سعدی کارنو آخر که می‌خواستیم بیائیم گفت اذن^{۲۴۰} می‌دهید زنم را بیاورم معرفی کنم، رفت زنش را آورد معرفی کرد، زن بسیار بد گل زشت بدی داشت، معیرالممالک می‌گویند در پاریس است اما هنوز او را ندیده‌ام، میرزا احمد عکاس با پسرش که گفته بودیم پاریس حاضر باشد برای خرید عکس و همراهی با عزیزالسلطان حاضر بود پسرش آمد پیش عزیزالسلطان خیلی از ملاقات او عزیزالسلطان خوشوقت گردید، بعد از شام عزیزالسلطان، میرزا احمد و پسرش و آدمهای عزیزالسلطان رفتند به اکسپوزیسیون، اول کسی که از سویت ما در اینجا به اکسپوزیسیون رفت عزیزالسلطان بود، ما هم شام خوردیم و با وجودی که دیشب نخوابیده و خیلی خسته بودم باز تا نصف شب بیدار بودم و توی باغچه جلو عمارت گردش کردم، توی باغ زمستانی جلو اطاق مان که خیلی جای باصفائی است مدتی نشسته و راه رفتم، عزیزالسلطان خیلی دیر از اکسپوزیسیون آمد خسته شده بود، تعریف می‌کرد یک شکل برج ایفل را خریده بود برای ما آورد و رفت خوابید، در این پاریس یک بالنی است که هوا می‌کنند و ریسمانی دارد و به زمین می‌بندند و بقدر سیصد ذرع می‌رود بالا، مردم توی او نشسته آن بالا شهر را تماشا می‌کنند و می‌آیند پائین، دسته دیگر می‌رود بالا، صاحب این بالن هم از مردم پول می‌گیرد، وقتی که وارد شهر شدیم دیدیم بالن روی هوا خیلی بلند ایستاده است، مثل یک کوهی خیلی بزرگ است زیرش هم اطاق بود که جمعیت زیاد نشسته بود، برج ایفل را شب کله‌اش را با چراغ الکتریسته روشن می‌کنند، با وجودی که باغچه جلو عمارت ما خیلی گود است باز کله برج و چراغش روشن بود، تماشا کردیم، این چراغ را به این طرف و آن طرف می‌انداختند، رنگ‌های زرد، سبز و سرخ و آبی می‌داد که خیلی تماشا داشت، این عمارت ما متعلق است به بانک فرانسه، دولت عمارت را برای آمدن ما به پاریس کرایه کرده است از بانک، این مبل و اسبابی که در این عمارت و اطاقها هست تمام از دولت است و از خارج آورده‌اند برای توقف ما، چون اینجا حالا محل توقف ما شده است مشتری پیدا شده و این عمارت را از بانک به مبلغ دو میلیون فرانک^{۲۴۱} خریده است، بانک هم فروخته است، اسامی مهماندارهای ما [۴۱۱] از این قرار است:

General Beranger

جنرال بارنژه مهماندار

مرد متین قابلی به نظر آمد، چشمهای تنگ و سیمای مطبوعی داشت، پنجاه شصت

۲۴۱. اصل: ملیان فرنك

۲۴۰. اصل: ازن

سال هم دارد.

Colonel Kron Prost

کلنل کرون پروست

Commandant Bazin

کماندان بازن

Lieutenant Thomas

لیوطنان طوما

آجودان جنرال برانژه

شب را خوب خوابیدم، جهانگیرخان هم آمده است اما هنوز او را ندیده‌ام، حاجی محمدحسن امین دارالضرب رفته است مکه، حاجی محمدرحیم برادرش را دیدیم به همان طور که او را گذارده بودیم بود بلکه هم بدتر.

روز چهارشنبه دویم ذیحجه:

امروز باید رسماً برویم اکسپوزسین، صبح از خواب برخاستم، دیشب خیلی خوب خوابیدم اینجا هندوانه رسیده خیلی خوب هست، فرستادیم خریده آوردند، عصر خوردیم خیلی خوب بود نهار خوردیم دو ساعت بعد از ظهر باید سفرای خارجه که در پاریس هستند تمام به حضور بیایند در ساعت دو لباس پوشیده حاضر شدیم اطاق ما اگر چه قدری کوچک بود و سفرهم بقدر شصت هفتاد نفر بود هرطور بود اینها را جابجا کردند، ما آمدیم پیش آنها، امین السلطان، نظر آقا، ایشک آقاسی باشی دولت که اسمش این است^{۲۴۲} با ما بودند و معرفی کردند، اول ننس پاپ بود که معرفی شد و از جانب تمام سفرا اظهار خوشوقتی ورود ما را به پاریس کرد این ننس بسیار آدم معقول خوش روی خوش سیمای خوش ترکیب خوبی است، بسیار خوب حرف می‌زند، تقریر خوبی دارد، خیلی خوشم آمد از پاپ، بعد سایر سفرا را یکی یکی دیدیم و معرفی شدند تا رسیدیم به شارژدافرها، سفیر سیام، سفیر چین، سفیر ژاپن، تمام دولتهای کوچک و بزرگ که هستند در پاریس سفیر دارند و همه را دیدیم، اسامی تمام سفرا که دیدیم از این قرار است که نوشته می‌شود:

Mr.d ormesson

- اسم رئیس تشریفات وایشیک آقاسی مسیو دورمسن

Mgr.Rotelli

- جناب رتلی مأمورپاپ

- جنرال کنت منابرا مارکی دوالدرا سفیر کبیر ایتالیا

Gl Conte Menabrea Marquis de Waldora

۲۴۲. اسم ذکر نشده است

Assad Pecha	- اسعد پاشا سفیر کبیر عثمانی
Conte Hoyos	- کنت هویو سفیر اتریش و ہنگری
Mr.R. de Willa Urtia	- مسیو دوویلا اوریٹا وزیر مقیم اسپانی
Conte de Lyton	- کنت لیٹن سفیر کبیر انگلیس
Lo Baron Byens	- مسیو لہ بارون بین وزیر مختار بلژیک
Conte de Schalin	- مسیو لاکنت دشولین شارژدافر دانمارک
Mr Depellen	- مسیو دپلی نایب سفارت موناکو
Lean Marionivvitcq	- مسیو ژان مارینویچ وزیر مختار سرب
Mr. Betance	- مسیو بتانسه نایب اول سفارت دومینیکن
Mr. Boutcarte	- مسیو بورکارت نایب سفارت سویس
Diaz	- کلنل دیاز وزیر مختار اوروگای
Mr. Raman Fernandez	- مسیو رامون فرناندرہ وزیر مختار مکزیک ^{۲۴۳}
Mr. Leanidas Larrae	- مسیو لینداس لارآ نایب سفارت اکاتور
Conte Gustove Levenhaup	- کنت گوستاولو نہپ مستشار سفارت سوئڈ ^{۲۴۴}
Le Baron D Arinos	- مسیو بارن د، اری نو وزیر مختار برزیل
Mr. Francisco	- مسیو فرانسیسکو مدینا وزیر مختار نیکاراگو
Mr. Lane	- مسیو لان وزیر مختار اتازونی
Mr. Alexsandri	- مسیو الکساندری وزیر مختار رومانی
Mr. Nolasco ottiz viola [412]	- مسیو نلاسکو اریزوی یلانا نایب اول سفارت آرژانتین
Mr. Stuers	- مسیو استور وزیر مختار ہلانڈ
Marcelin	- مسیو مارسلین نایب سفارت ہائی تی
Mr. Delyanni	- مسیو دلیانی وزیر مختار یونان
General Cuzman Blanco	- ژنرال کُزمان بلانکو وزیر مختار ونزوئلا ^{۲۴۵}
Anceto Arce	- مسیو انسیتو آرس وزیر مختار بولیوی ^{۲۴۶}
Valbom	- کنت دوالبوم وزیر مختار پرتقال ^{۲۴۷}

۲۴۴. اصل: سوئڈ

۲۴۶. اصل: بولیوی

۲۴۳. اصل: میکسیک

۲۴۵. اصل: ونزوئلا

۲۴۷. اصل: پرتوگال

- مسیو کریستانو مدینا وزیر مختار گراتمالا^{۲۴۸}
 Cristanto
 - مسیو کارلو کاندامو وزیر مختار برد
 Carlos Candamo
 - فیا کر گزا وزیر مختار سیام
 Phya Krai Kosa
 - ویگنت تانا کاو وزیر مختار ژاپن
 Vicnte Tanaka
 - ژنرال چنگ کی تنگ نایب اول سفارت چین
 Le General Tchang Ki Tong
 - کارلو انتونز وزیر مختار شیلی
 Carlos Antunez
 - مسیورتر شارژدافر باویر
 Mr. Beither
 - بارن مَرین دُمالزا بریه شارژدافر سنت مارن

Baron Marin de Malsabrier

سفری که رفتند شاهزاده ژاپنی که در پاریس است آمد پیش ما. این شاهزاده پسرعموی امپراطور ژاپن است مدتی است در پاریس توقف دارد، چهار پنج ماه دیگر هم توقف خواهد کرد، این شاهزاده برای دیدن کشتی آمده است، چون در ژاپن کلیتاً وضع خودش را تغییر داده لباساً و همه چیزاً خود را به شکل اروپا کرده اند، کارهایشان را هم می خواهند آن طور بکنند و مشغولند، این شاهزاده آمده است که وضع ساختن کشتی و بندر و حوض برای محافظت کشتی و توپ های توی کشتی و لوازم کشتی را دیده برای امپراطور خودشان بنویسد، گویا خود شاهزاده هم بحری باشد، این شاهزاده خیلی کوچک و زرد رنگ و لاغر ریزه نازک و لطیف است، دست او را گرفتم مثل یک گنجشکی انداختم روی نیم کت و خودم پهلویش نشستم. حقیقت نصف تماشا و سیاحت این سفر فرنگ ما به ملاقات این شاهزاده تمام شد، من پهلوی این شاهزاده یک رستم دستانی بودم، بقدری کوچک بود که توی جیب ما جا می گرفت و کم مانده بود برود توی جیب ما، شاهزاده انگلیسی را تحصیل کرده می داند اما فرانسه نمی داند مترجمی داشت که انگلیسی و فرانسه را می دانست، انگلیسی با آن آدمش حرف می زد، آن وقت آدمش به فرانسه به ما می گفت و حرف می زدیم، اگر چه ژاپنی ها تمام وضع و لباسشان مثل اروپا است اما آن شکل و ترکیبشان را که نمی توانند تغییر بدهند همان ژاپنی هستند و به عینه ترکمانهای [ما] می باشند، خیلی شبیه است به^{۲۴۹} ترکمانها چون لهجه آنها همان ژاپنی است، انگلیسی را خیلی بد حرف می زد و تلفظ می کرد. وزیر مختار چین را که دیدیم همان لباس سبک خودشان را پوشیده و هیچ تغییر نداده اند اما

اینها خیر، لباس فرنگی و اَپلیط و خیلی لباس مقبولی دارند، کلیتاً تاتارها، ژاپنی‌ها، چینی‌ها، سیامیها^{۲۵۰} و ترکمانها یک شکل و یک رؤیت و یک جوراند، هیچ تفاوت ندارند، بقدر نیم ساعت ما هم صحبت کردیم و رفتند، اسم شاهزاده این است که نوشته می‌شود:

Prince Aresougava

خلاصه اینها که رفتند کالسکه‌ها را حاضر کردند، من و امین السلطان، جنرال مهماندار، بالواتوی کالسکه نشستیم [۴۱۳]، امین الدوله، امین خلوت، معین الملک، مجدالدوله، میرزا محمدخان هم در کالسکه‌های دیگر نشسته راندیم برای اکسپوزسیون، آن سفر که به اکسپوزسیون آمدیم از در اتوکادرو می‌رفتیم، این سفر از آن راه نیست از راه دیگر باید برویم، خلاصه راندیم از این کوچه‌ها که اسامی آنها از این قرار است گذشتیم.^{۲۵۱}

رسیدیم به اکسپوزسین، با کالسکه تا زیر برج ایفل رفتیم و آنجا پیاده شدیم اشخاصی که از رئیس اکسپوزسین و غیره اینجا دیده شدند از این قرارند:

Mr. Alphon

مسیو آلفن رئیس معماری اکسپوزسیون

Monsieur Berger

مسیو برژر رئیس ادارات اکسپوزسیون

این برج که دیدیم غیر آن برجی است که صورتش را می‌کشیدند و طهران می‌آوردند و می‌دیدیم و تفصیلش را می‌نوشتند، عجب جائی و عجب بنائی است. ایفل^{۲۵۲} مهندس این بنا را که خیلی میل داشتیم ببینم نبود، این برج را او^{۲۵۳} ساخته است، خودش تنها این کار را نکرده، البته مهندس‌های معتبر دیگر هم با او شریک در این کار بوده‌اند ولی اصل این کار با ایفل است، خیلی جای غریب عجیبی است، تمام را با آهن‌های مشبک ساخته‌اند، ابتدا خیلی پهن است، بعد یواش که می‌رود بالا باریک می‌شود، از وسط پایه‌های این برج که چهارپایه دارد یک آسانسور^{۲۵۴} بالا می‌رود و در هر آسانسوری هشتاد نفر آدم می‌نشینند، در پنج دقیقه به مرتبه اول می‌رسد این آسانسورها مثل راه آهن است که از پائین با چرخ و ماشین بخار همینطور که راه آهن روی رایل می‌رود این آسانسور هم تا مرتبه اول سربالای مالیده‌ئی مثل راه آهن می‌رود و

۲۵۱. در متن جای اسامی خالی است

۲۵۰. اصل: صیامی‌ها

۲۵۲. اصل: ای‌ت‌فل

۲۵۳. در اصل عبارت چنین بوده است «این برج او را ساخته است»

۲۵۴. آنان‌سر

بعد از مرتبه اول الی بالا دیگر مالیده نیست به خط مستقیم آسانسور می رود بالا و یک آسانسور هم بیشتر نیست و مثل دلو چاه می ماند که می رود بالا و می آید پائین، اگرچه این جا را مهندسه‌ای با علم و عقل ساخته‌اند و این آسانسورها خیلی محکم و با اعتبار است و متصل مردم می روند و می آیند اما خود شخص که عاقل است باید فکر کند که با این اسباب کجا می رود و چه اعتبار دارد توی آسانسور هم آدم که نشست هیچ جا را نمی بیند، اما باید این فکرها را بکند، خلاصه هرچه خواستم که بروم بالا و تا مرتبه اول بروم و آنجا را ببینم میل نکردم ولی جمعی از همراهان ما رفتند، مجدالدوله، امین خلوت، اکبرخان، ابوالحسن خان، میرزا محمدخان، میرزا نظام رفتند بالا، میرزا محمدخان از مرتبه اول مراجعت کرد آمد پیش مادر اکسیوزسین همراه بود، اما آنها به مرتبه اول اکتفا نکرده تا آن آخر مرتبه که دیگر از آن بالاتر نیست رفته بودند، از آن مرتبه آخر که آسانسور تمام می شود باز بقدر سی پله هم می خورد که می رسد به آن آخر برج، در مرتبه اول رستورانها، مهمانخانه‌ها، جاهای عظیم برای خوردن شام و غیره دارد، آن مرتبه اول صد ذرع در صد ذرع می شود که ده هزار ذرع مضروب است تا آن مرتبه آخر باز سه مرتبه است که همه جا دکان است، اسباب می فروشند و عکس می فروشند، در آن مرتبه آخر چهار اطاق است که یکی از آنها مخصوص سکنی و منزل ایفل است، همه چیز [۴۱۴] در آنجا هست، در این برج چراغ‌های الکتریسیته زیاد است که هر شب روشن می شود. در آن مرتبه دوم یک دستگاه اسباب چاپ روزنامه است که روزنامه فیگارو در آنجا چاپ می شود، خلاصه خیلی برج عظیم غریبی است. خلاصه قدری دور برج گشتم، زیر برج هم باغچه سبزی ساخته‌اند، بعد همینطور خیابان را گرفته بنا کردیم به سریالا رفتن، خیلی خستگی می داد، عرق زیاد کردیم، هوای طهران هم مثل پاریس خیلی گرم است، زن و مرد و بچه، جمعیت زیادی بودند، همه تعظیم می کردند و دعا می کردند، فرانسه‌ها را هیچوقت اینطور با ادب و انسانیت ندیده بودم، زن خوشگل خیلی کم است، زن و مرد پاریس تمام شبیه هستند به ایرانی‌ها، اخلاشان، رنگشان، وضعشان، جثه‌شان، همه چیزشان شباهت به ایران دارد، آن بنیه و خوش ترکیبی که در انگلیس و روس دیدیم هیچ اینجا دیده نمی شود، پیش تر می گفتند ایران فرانسه مشرق زمین است، هیچ غور در این فقره نکرده بودم، این سفر که دیدم یقین کردم همینطور است، خیلی همه چیزشان به ایران شبیه است. آن طرف برج حوض‌ها فواره‌ها هست که دورش تمام سبز و گل کاری است، از فواره‌ها آب می پرید، می گفتند شب که اینجاها و دور حوض

را چراغان می‌کنند طوری چراغان می‌کنند که این آبهای فواره‌ها به رنگهای مختلف قشنگ دیده می‌شود اما ما هنوز ندیده‌ایم، بر پدر این مردم لعنت که مثل نگین انگشتر^{۲۵۵} دور ما را گرفته بودند که نمی‌گذاشتند فضا را تماشا کنیم، هر قدم که برمی‌داشتیم تمام دور ما بودند، پلیس زیاد و رئیس پلیس و وزیر داخله که پلیس در اداره اوست همراه ما بودند و قورق بسیار سختی کرده بودند، از دو طرف ما، اما با وجود این از شدت جمعیت حرکت نمی‌شد کرد، خلاصه رفتیم، رسیدیم به دری که از آنجا باید داخل اصل اکسپوزیسیون شد، اینجا سردر بسیار عالی بلندی ساخته‌اند، مجسمه‌ها از گچ درست کرده‌اند، با آهن و طلا رنگ زده‌اند، گچ بریهای خیلی خوب کرده، گل و بوته‌های خوب درآورده، خیلی سردر بلند عالی است، این در می‌رود به گنبدی که آنجا مرکز اکسپوزیسیون است و از آنجا شعبات می‌شود به کوچه‌ها و دالانها، بازارها که هر جا را یک نوع اسباب و امتعه می‌گذارند، از این جا که آدم ایستاده این حوضها و فواره‌ها و برج دیده می‌شود و از وسط برج هم تراکادرو پیداست و این‌ها یک تماشا و عالم بسیار خوبی دارد. داخل گنبد شدیم، بسیار گنبد بلند عالی خوش ترکیبی است دو پرده کار گوبلن فرانسه که تازه تمام شده است این طرف آن طرف گنبد نصب کرده‌اند که تا حالا همچو پرده‌ئی کسی ندیده است. بطوری خوب است که از دیدن آن آدم سیر نمی‌شود، ولی بقدری جمعیت بود که نمی‌گذاشتند آدم آنها را تماشا کند و این جمعیت قدم به قدم آدم را ول نمی‌کردند، همینطور است این گنبد را که می‌رود به خط مستقیم به ماشینهای بخار گرفتیم و راست رفتیم برای ماشینهای بخار، خیلی راه بود، این طرف و آن طرف دالان هم هر ده قدم به ده قدم یک دالان بزرگ طولانی است، در چپ و راست که اسبابهای زیاد چیده‌اند این شعبات از این مرکز جدا می‌شود، در همین دالان هم اسباب‌های نفیس دیدنی خیلی بود که مجال نکردیم ببینیم، چیزهای خوب خیلی داشت [۴۱۵]. همه جا آمدم تا رسیدیم به آخر این خیابان و دالان که پله می‌خورد می‌رود بالا، اینجا چرخهای ماشین هر شهری را که در آنجا کارخانجات است از پشمبافی، ریسمان‌بافی، آهن آب‌کشی و مخمل‌بافی و غیره و غیره است برای نمونه ساخته‌اند. مثلاً کارخانه‌هایی که در بلژیک است تمام نمونه چرخهای ماشین آنجا را اینجا درست کرده‌اند همینطور مال سایر شهرها. از زیر این پله راه است که آدم داخل وسط کارخانه و سطح آن می‌شود و این پله‌ها راهی است که می‌رود بالا به یک غلام

۲۵۵. اصل: اشتر

گردش که دور تا دور آن دست انداز دارد و از آن بالا این ماشین و کارخانه‌ها پیدا است، ما دیگر آن زیر نرفتیم، پله‌ها را گرفته رفتیم بالا و از آن بالا چرخها را تماشا کردیم. آن بالا هم بعضی چرخها و ماشین کار گذارده بودند که کار می‌کردند و اسباب می‌یافتند، این ماشینها بعضی کار می‌کند، و بعضی نمی‌کند، نمونه چرخهای بزرگ و ماشینهایی که قوه بخار را می‌دهد ساخته بودند این محل کارخانه عرضش هفتاد هشتاد ذرع است و طولش خیلی زیاد است. طاق اینجا را با آهن زده بودند و خیلی معمار این کار صنعت کرده است در ساختن اینجا، خیلی آن بالا گرم بود طوری که عرق از سر آدم بیرون می‌رفت، قدری گردش کردیم و به جهة گرما زود آمدیم پائین از خورده فروشها که در هر گذر نشسته بودند و تمام اسباب شبیه این برج را می‌فروختند از هر کدام به یک اندازه چیزی برای یادگار خریدیم، تمام صاحب دکانها زن بودند و بدگل، خیلی باز گردش کردیم و پرده‌های نقاشی که کار نقاشهای این عصر است و بسیار خوب کشیده‌اند و کمتر اینطور پرده‌ها دیده شده است تماشا کردیم و از جلو قهوه‌خانه‌هایی که ردیف هم در اکسپوزسین ساخته‌اند مثل قهوه‌خانه ایتالیا و قهوه‌خانه خود پاریس و بعضی قهوه‌خانه‌های دیگر گذشته در جلو یک قهوه‌خانه که بعضی از زنهای مجارستانی آنجا ساز می‌زدند و می‌رقصیدند گذشته قدری آنجا ایستاده تماشا کردیم، بعد آمدیم رسیدیم به کالسکه، سوار شده آمدیم منزل، امشب باید برویم خانه مسیو تیرار، وزارت خانه صدراعظم است شام بخوریم ساعت هفت و نیم سوار شده رفتیم، امین السلطان، جنرال مهماندار و بالوا، پیش من نشسته بودند، امین الدوله، مجدالدوله، امین خلوت، وزیر صنایع، نظر آقا هم در کالسکه‌های دیگر با لباس رسمی نشسته رانندیم، از بعضی کوچه‌ها گذشته رسیدیم به کوچه تنگی و از آنجا رسیدیم به خانه صدراعظم، پیاده شدیم، داخل عمارت شدیم، اطافها و تالارهای تودرتو دارد و مبل خوب دارد و همه جا از سوارهای زره‌پوش پیاده سرپله‌ها درب در ایستاده بودند برای احترام، اگرچه این عمارت کوچک است اما در زمان لوئی پانزدهم ساخته شده است. با صدراعظم دست دادیم، مسیو کنستان وزیر داخله و سایر وزرا بودند، صدراعظم زنش را معرفی کرد، زنش بسیار زن متعفن پیر بسیار بد کثیفی بود، دستی به خانم دادیم و بعد بازو به بازوی او دادیم، داخل یک اتاق دیگر شدیم که آنجا زنهای خیلی بدگل تر و بدتر بودند، تمام هم زنهای وزرا بودند، همه کثیف و بدگل و متعفن، بخصوص زن وزیر داخله که خیلی بد و متعفن بود، این زنها را هم معرفی کردند مجبوراً با همه دست دادیم و همینطور بازو

به بازوی زن صدراعظم داخل اطاق شام شدیم. میز بسیار مزین عالی که تمام غرق گل بود چیده بودند ولی افسوس بقدری اطاق گرم بود از شدت و جمعیت روشنی چراغها که مثل این بود [۴۱۶] داخل حمام شود. ناچاراً رفتم سر میز نشستیم، دست راست مرا زن صدراعظم زینت داده بود دست چپم را زن وزیر داخله، این از آن بدتر آن از این بدتر، زن وزیر داخله هم سرفه می کرد و سینه درد داشت، متصل دستمالش را درمی آورد بینی خودش را پاک می کرد، زنهای پهلوی امین السلطان از پهلوی من بدتر زنهای پهلوی امین الدوله دیگر از همه بدتر. الحق این زنهای میز را کثیف کرده بودند، شام خوبی آورده بودند اما با این گرما که نمی شد خورد، آدم خفه می شد، هرطور بود شامی خورده برخاسته آمدیم بیرون، دیدیم این اطاقها هم پر شده است از جمعیت، چون تمام بزرگان و رؤسای شهر و اعظم، روزنامه نویسا، صرافهای معتبر، سفرای خارجه، امرای عسکری و لشکری را با زنهایشان صدراعظم وعده گرفته بود همه جمع شده بودند، دیگر راه نبود، من هم متصل عرق می کردم، گفتند یک باغچه ایست بیرون چراغان کردند، بروید آنجا، رفتم توی باغچه، باغچه کوچکی بود، خوب چراغان کرده بودند آنجا که رفتم پالتو من عقب مانده بود، عرق هم داشتم، کم مانده بود سرما بخورم، پالتوم رسید، به خودم پیچیدم، قدری گردش کردم، دو نفر عرب مارکی^{۲۵۶} که از بزرگان و معتبرین هستند و لباسهای عالی به شکل مارک و آقاخوندهای ما پوشیده بودند، کفش های زرد با عمامه داشتند دیده شدند. با آنها بقدر یکساعت حرف زدم، مترجم فرانسه داشتند، من با مترجم آنها به فرانسه حرف می زدم، آنها به عربی جواب می دادند، تمام مردم هم دور ما جمع شده بودند، مذهب این ها مالکی مثل مذهب ماست. جمعیت به اندازه ای شد که باغ را هم گرم کردند گفتم، بهتر این است یواش یواش بروم، بنا کردم با مردم حرف زدن و روبه اطاق آمدن، به اطاق که آمدم دیدم اینجا هم مملو از جمعیت است و نمی شود ایستاد، حالا سفرای خارجه مثل اسعدپاشای سفیر کبیر عثمانی و سایرین هستند، باید با آنها حرف بزنم. هرطور بود با آنها حرفی زدم، آمدم که بیایم از در اطاق بیرون دیدم که پادشاه سیاه که خیلی می خواستم او را ببینم وارد شد، حاجی آغا جوهری بود، ریشه کوسه بزی داشت، قبای ماهوت گلابتون دوزی تنش، کلاه ماهوت گلابتون دوز مثل تاج سرش بود، اتباع زیادی هم از پسر و برادرزاده و غیره همراهش بود، با ما دستی داد، جلو ما افتاد، رفت توی اطاق، صدراعظم گفت خوب است

برگردید، به این هم یک برخوردی بکنید آن وقت بروید، ناچاراً در این گرما برگشتیم، وارد اطاق شدیم، نعوذبالله که چه گرما و چه حمای، این سیاه هم به هیچکس اعتنا نکرده رفته بود روی صندلی نشسته بود حالی کرده بودند که من نیامده‌ام، برخاسته بود من که رسیدم هردو روی صندلی نشستیم، قدری با او صحبت کردم، مردم هم دور ما جمع شده بودند، یک شاه سیاه و یک شاه سفید را تماشا می‌کردند و عرق از بدنم بیرون می‌آمد. دیدم نمی‌شود، این شاه سیاه هم وعده کرده که فردا بیاید مرا ملاقات نماید، خیلی خوشوقت شدیم و غنیمت شمردیم که فردا مرا خواهد دید، برخاسته آمدم بیرون، سوار کالسکه شده آمدم منزل، خسته، بی‌حال و عرق کرده خوابیدیم، جایی است معروف به سنگال فرانسه که در آفریقا واقع است، این پادشاه همسایه سنگال است و می‌گویند در تحت حمایت فرانسه‌هاست، به این جهت آمده است اینجا برای تماشای اکسپوزسیون مهمان فرانسه‌ها هم هست [۴۱۷] در حقیقت شاهی است. عزیزالسلطان هم وقتی که ما مراجعت کردیم تازه از سیرک مراجعت کرده بود. امشب پاستور^{۲۵۷} معروف را که برای آدم سگ‌ها را گرفته معالجه و علاج پیدا کرده است دیدم، شرح احوال او را در روزنامه‌جات خوانده بودم، حالا هم او را دیدم و با او خیلی صحبت کردم، می‌گفت معالجه این کار را خوب پیدا کرده‌ام، اما باید آدم سگ‌ها را گرفته را زود بیاورند که معالجه شود، اگر طول بکشد و دیر بیاورند خیلی معالجه‌اش مشکل است، مثلاً اگر طهران یکی را سگ‌ها بگیرد بیاورند اینجا خیلی معالجه‌اش مشکل است، بخصوص اگر دندان سگ‌ها را به عصب گرفته و به خون رسیده باشد که او را باید حتماً بعد از دو روز سه روز بیاورند که معالجه شود. و الا مشکل است، مقصود این است که باید زود شروع به معالجه شود و طول نکشد. حالا پاستور در اینجا مدرسه دارد و درس می‌گوید و مردم مشغول تحصیل این کار هستند. حقیقت این پاسور خیلی خدمت به انسانیت کرده است.

سعدی کارنو به حشمة الدوله مرحوم شبیه است خیلی ظریف است، ریشش شبیه نیست اما چشمش حالتش خیلی شبیه به حشمة الدوله است، به امام خوان تکیه هم خیلی شبیه است. او قدری گنده است این ظریف و همینطور به حکیم امین‌السلطان شبیه است، چشم و رنگ، حالت، همه چیز آنها، کله‌شان و ریششان گنده‌تر است این کوچک و ظریف‌تر. کوچه این عمارت کوپرنیک است، در یکی از بالاخانه‌های صدراعظم تلفن^{۲۵۸} گذارده

بودند که سرش به اپرا بود آدم که آنجا تلفن را بگوش می گرفت صدای آواز و ساز که در اپرا می زدند خیلی خوب صدای آن بگوش ما می رسید .

روز پنجشنبه ۳ ذیحجه:

نهار را منزل خوردیم، طولوزان یک حکیمی آورد حضور که اسمش فوریه بود، این حکیم فرانسه ایست، فرانسه ها این را چندی داده بودند به رئیس پرنس مون تنقرو، مدتی آنجا بوده، حالا آمده است، لباس نظامی پوشیده بود، معلوم می شود حکیم نظامی است، جوان خوش قد خوش ترکیب خوش بینه خوش صورت زرنگی است. چون طولوزان می خواهد چند ماهی در پاریس باشد از ترس اینکه مبادا در نبودن او حکیمی از غیر از فرانسه برای ما بیاورند این حکیم را آورده بودند که نایب خودش بکند پیش ما تا خودش بیاید، ما هم قبول کردیم و قرار شد با ما طهران بیاید، دندانساز ما که چندی پیش پاریس آمده بود دیده شد، خودی ساخته بود، هرزگی^{۲۵۹} بی اندازه جنده بازی زیادی کرده بود که باید در طهران به زنش بگویم. یک دندانسازی را هم طولوزان آورده بود که اسمش این است: Dorteuv Galiffe مرد عالمی است، قد بلندی دارد، ریش زردی دارد و کوسه است، رنگ مهتابی رنگی دارد، چشم و ابرو و رنگ همه چیز او خیلی شبیه است به فخرالملک اما این قدری بلندتر و کله اش گنده تر است. به حکیم کلو که فرانسه که قدیم پیش ما بود خیلی شبیه است، دندان ما را دید، بعضی دستورالعملها، دواها، داد که دندانساز خودمان بیاورد، یک مقوم الماس که مقوم دولت است و تمام الماس ها را قیمت می کند و اسم او این است واندرهیم Vander Him این را در خانه صدر اعظم هم دیدم و معرفی شد و گفت من الماس قیمت کن هستم و یک الماسی هم دارم، اگر میل دارید تماشا کنید بیاورم، گفتم فردا بیاور، امروز آورده بود، الماس گنده بود، مال کاپ، خیلی سفید، برلیان کرده بودند، امین السلطان و سایرین هم در این الماس واله شده بودند، «قیمت الماس را که پرسیدم گفت فلان قدر فرنگ است که روی هم که حساب کردیم یک کرور پول ایران می شد». من یک قدری دقت کردم و درست الماس را [۴۱۸] که دیدم معلوم شد این الماس قدری خام است و آن طوری که باید پخته باشد نیست و پنج درجه از کریستال درج بالاتر است، به مرد که گفتم این الماس تو خام است و پنج درجه از کریستال درج بالاتر است. مرد که از این حرف من که

۲۵۹. اصل: هرزگی

دید خیلی خوب فهمیدم و الماسش را شناختم قرمز و سرخ شد و دیگر هیچ نگفت، من هم دیگر پایی نشدم و گفتم فردا این الماس خودت را بیاور با الماسهای سردوشی من مقابله کن، رفت که فردا بیاید. منتظر پادشاه سیاه که وعده کرده بود یکساعت بعد از ظهر بیاید و اسمش این است: دی ناسالی فون است، نمی دانست که سر وعده بیاید، یکساعت هم عقب تر آمد، بیچاره کالسکه کرایه کرده بود، سرو کله اش پیدا شد، او را استقبال کردیم، دست دادیم، آوردیم پهلوی خودمان روی صندلی نشستیم، همان لباس دیشب را پوشیده بود، پسر و برادر و جمعی از کاکاها همراهش بودند، مترجمش بود، زبان فرانسه را خوب حرف می زد. خود پادشاه هم فرانسه می داند از ما پنهان کرده بود، بروز نمی داد، امروز معلوم شد که فرانسه می داند، قدری هم حرف زد، خلاصه خیلی صحبت کردیم. آدمهای ما هم تمام دور او را گرفته بودند، بعد برخاست و رفت، عکس او را هم قرار شد بگیریم، انشاءالله خواهیم گرفت یک شمشیر مرصع هم به او دادیم که فردا خواهند برد برایش. دو نفر سیاه هم که از دولت دیگر دوست این سیاه است به سفارت پیش او هستند همراه خودش آورده بود اکسپوزیسیون، اینجا هم با او آمده بودند. امروز باید برویم بوفالویل، بوفالویل یعنی گاوهای وحشی ینگ دنیا، چون در اینجا تماشای گاوهای وحشی ینگ دنیا را می دهند و از اهل ینگ دنیا خودشان این کار را می کنند و اسم رئیس این کار هم گویا بوفالویل باشد که به این جهت او را بوفالویل می گویند و این هم گویا با اکسپوزیسیون است هروقت اکسپوزیسیون تمام شود این بازی هم تمام خواهد شد، ساعت سه از ظهر گذشته سوار کالسکه شدیم، با امین السلطان جنرال و بالوا راندیم برای آنجا، قدری که راندیم رسیدیم کالسکه چی سهو کرد، از در اینجا که مردم و جمعیت ایستاده بودند بیخود نرفت و رفت پشت دیوار این بوفالویل دیواری از تخته دور این محوطه کشیده اند، محوطه بزرگی است، بی طاق، که در آنجا بازی می کند، مدتی کالسکه چی ما را برد بعد آمدند گفتند برگرد، کالسکه چی برگشت، رسید به در، اینجا جمعیت زیادی از فرانسه ها بودند، دعا می کردند، دوق می کردند، خلاصه پیاده شده داخل بازی خانه شدیم، یک محوطه بزرگی است گرد که نصف آن را تخته بندی کرده اند و طاق آن را هم با تخته زده اند که آفتاب نگیرد و مردم آنجا می نشینند برای تماشا، نصف دیگر آن باز و بی سقف است برای بازی به جهت ما در وسط آن جایی که مردم می نشینند یک جایی برای [ما] درست کرده بودند و صندلی گذارده بودند، رفتیم آنجا نشستیم، این دیوار چوبی دور که روبروی ما بود روی تخته را شکل دورنما کشیده.

بودند که از دور مثل صحرای وسیع و جنگل خوبی پیدا بود و دو دروازه داشت که اهالی ینگ دنیا و پروژه‌ها از آن دروازه‌ها می‌آمدند توی این محل بازی، هر وقت دروازه‌ها باز می‌شد دروازه بود و هروقت بسته می‌شد دورنما بود، بقدری خوب این دورنما را ساخته بودند که از آن بهتر نمی‌شد. این دورنما تمام شکل صحرا و چمن کوه‌های ینگ دنیا است که محل سکناي وحشی‌های ینگ دنیا را نشان می‌دهد که کجاها منزل دارند و چمنهائی که اسبهای وحشی را می‌گیرند و چرا می‌کنند و گاوهای وحشی چرا می‌کنند کشیده است در دورنما خیلی خوب از دور به نظر می‌آید [۴۱۹]، وسط این محوطه یک جای بلندی ساخته‌اند و دور آن چمن است و بالای آن یک آدمی ایستاده که هروقت بازی تازه می‌خواهد بیرون بیاید او اول داد می‌زند که فلان بازی حالا می‌آید. مثلاً عراده‌ئی که باردار سوارهای وحشی او را غارت می‌کنند می‌خواهد داخل شود. او داد می‌زند که فلان بازی می‌آید و بیدقی در دست دارد آن بیدق را تکان می‌دهد آن وقت بازی داخل می‌شود، خلاصه این مرد که داد زد و بیدق را تکان داد. اول یک دختری آمد بنا کرد به تفنگ انداختن، حرکاتش شبیه بود به آن شخصی که در خانه سالزبوری تفنگ می‌انداخت. سنش سیزه چهارده سال بود ولی خیلی بهتر و خوب‌تر از آن تفنگ می‌انداخت، روی هوا، روی زمین به تاخت، از جلو، از عقب، همه جور می‌انداخت و می‌زد، خیلی بهتر از آن تفنگ‌انداز خانه سالزبوری بود، بعد یک پسری آمد، او هم همینطور بنا کرد به تفنگ‌انداختن، باز بهتر از دختر بود، او هم از جلو از عقب به تاخت می‌انداخت و می‌زد خیلی خوب دختره تفنگ را می‌گذارد روی زمین می‌رفت کنار، بعد دو گلوله می‌انداختند روی هوا می‌دوید تفنگ را برمی‌داشت. یکی را با این لوله یکی را با لوله دیگر می‌زد،^{۲۶۰} با اسباب آدمهایش بعضی چیزها به هوا خیلی دور می‌انداختند می‌رفت بالا با تفنگ می‌زد، حقیقت هردو خیلی خوب تفنگ می‌انداختند، بعد اینها که رفتند باز مرد که بیدق را تکان داد. یک دسته از سوارهای وحشی ینگ دنیا که سوارهای چابک زرنگ بودند تمام به اسبهای لخت سوار بودند، هر کدام پره‌های مختلف به سر و پشت و سینه‌شان زده بودند و لباسهای جور غریب پوشیده بودند و در کمال جلدی و چابکی اسب می‌تاختند خیلی از سوارهای ترکمانها بهتر و تند اسب می‌تاختند، یک دور اسب دواندند و بعد دسته‌های دیگر آمدند، همینطور می‌تاختند. این ژاپنی‌ها خیلی مردمان زمخت رشید بلندقامت هستند. موهای خیلی

۲۶۰. عبارت در اصل چنین است (؟)

سخت کلفت سیاه مثل موهای اسب دارند، چشمه‌هایشان تنگ است مثل ترکمانها، روه‌های اینها اصلاً رنگشان زرد است ولی به علاوه زرد هم می‌کنند نه این باشد که برای این بازی مخصوص زرد کرده باشند، خیر در آنجا هم که هستند زرد می‌کنند علامت مخصوص است، خلاصه دستجات زیاد از این سوارها آمدند و آن وسط ایستادند، بعد یک دسته سوار دیگر که از اهل ینگ دنیا که حالا فرنگی مآب شده‌اند و مثل ایلخچی می‌مانند که در صحرا اسب وحشی را می‌گیرند رئیس این کارها هستند آنها آمدند و ایستادند، بعد صاحب منصب‌ها و ریش سفیدهای آنها آمدند و به ترتیب ایستادند، بعد بازی که اسب وحشی را این وحشی‌ها توی صحرا می‌گیرند و کمند می‌اندازند چطور اسب را سوار می‌شوند و اسب لگد می‌اندازد و می‌دود در آوردند، اسب را یاد داده بودند که هر وقت سوارش می‌شوند مثل آن اسبهای وحشی جفته می‌انداخت لگد می‌زد، این مرد که که سوارش بود می‌خورد زمین، همینطور که کمند دستش بود و خورده بود زمین اسب می‌دوید و این مرد که را روی زمین می‌کشید خیلی خنده داشت، مردم قاه قاه می‌خندیدند، بازیهای خوب درآوردند، بعد از آن دختر و مرد که که تفنگ انداختند یکی هم که رولور داشت آمد و بازی کرد، همان طور که آنها با تفنگ بازی کردند این بارولور بازی کرد، خلاصه مدتی بازیهای خوب کردند، هوا هم گرم بود. برخاستیم، رفتیم به اردوی اینها که در صحرایی چادر زده و آنجا منزل دارند، توی چادرهاشان رفتیم [۴۲۰] از نزدیک هم آنها را دیدم، مردمان غربی هستند تا آخر اکسپوزسیون این ینگ دنیائی‌ها اینجا خواهند بود، بعد از قدری تماشا، گردش سوار شده آمدیم منزل. امشب منزل سعدی کارنو در عمارت الیزه به شام و سواره دعوت داریم، ساعت هفت و نیم لباس رسمی پوشیده با امین السلطان، بالوا، جنرال، توی کالسکه نشسته رانندیم. امین الدوله، امین خلوت، مجدالدوله، نظر آقا، وزیرصنایع، طولوزان لباس رسمی پوشیده همراه بودند. رسیدیم به عمارت، تشریفات لازمه بعمل آمد، سعدی کارنوپای پله استقبال کرد، زنش جلو آمد، دست دادیم همان زن بدگل است. سعدی کارنو سه پسر دارد، پسر بزرگش رفته است در مقدبورغ، چون این سعدی کارنو پدرش جنرال بود و بعد از تمام شدن ناپلئون اول این جنرال را بیرون کردند از پاریس رفت برلن آنجا مرده است و در مقدبورغ خاکش کرده‌اند، چون سعدی حالا رئیس شده است فرستاده است خاکستر او را بیاورند و با تجمل وارد پاریس کنند اینجا دفن کند، دو پسر دیگرش بودند معرفی شدند، با زن سعدی بازو داده رفتیم اطاق ستون برای شام، اطاق عالی بزرگی تمام

چهل چراغها الکتریسته است، میز خوبی چیده بودند خیلی عالی تمام پر از گل، شام خوبی خوردیم، هوا هم باز گرم بود. اشخاصی که خانه صدراعظم تیرار دیشب مهمان بودند تمام اینجا بودند به علاوه سعدی کارنو و زنش. شام که تمام شد برخاستیم آمدیم به اطاقهای دیگر، عمارت خیلی عالی است، سعدی کارنو یک ایوان و گالری^{۲۶۱} برای راه رفتن زمستان به این عمارت علاوه کرده است و این ایوان را به پرده های گوبلن زینت داده بودند. چهل چراغهای برق داشت، سعدی کارنو گفت که این اسباب ها را جمع می کنم ولی ایوانش همینطور خواهد بود، خلاصه قدری که گردش کردیم مهمانهای سواره شروع کردند به آمدن، ورود اینها خیلی بامزه بود، این مهمانهای سواره امشب که به قدر هزار و پانصد نفر هستند از یک در باید داخل شوند، سعدی کارنو در اطاق اول ایستاده است، یک نفر پیشخدمت درب در ورود ایستاده هر کس می آید اسم خودش را به پیشخدمت می گوید داد فریاد می کند که فلان وارد شد، خیلی خوب جوری است، مدتی نشستم و ورود همه را تماشا کردم، هر کس تصور کنید از امراء و اعیان، سفرای خارجه بزرگان شهر، ژاپنی ها، چینی ها، هندی ها، سیامی و غیره و غیره، تمام سفرای خارجه همه آمده بودند، کسی نبود که اینجا باشد، سفیر آنامی بود که هیچ او را ندیده بودم، دیدم، یک شاهزاده آنامی که پسر عموی پادشاه آنام^{۲۶۲} است و اینجا آمده بود دیده شد، جور غربی است، قد کوتاه، رنگ زرد، صورت آبله روئی دارد، چند دانه مو دارد که به چانه اش بود، شکل غربی بود و تماشا داشت، پادشاه سیاه ها وارد شد، به علاوه زن خودش را هم آورده بود، یک راست آمد پیش من، با او صحبت کردیم، نشست، زنش خیلی بامزه، کوتاه قد بود، دستش مثل فرنگی ها در بازوی یک فرانسه قد کوتاهی بود که آن فرانسه را معین کرده اند که همراه این پادشاه سیاه باشد. باغ جلو این عمارت را چراغان خوبی کرده بودند، فودوبنگال روشن کرده بودند، قشنگ بود، قدری با مهمانها گردش کرده بعد سوار شده آمدیم منزل خوابیدیم.

روز جمعه ۴ ذیحجه

صبح از خواب برخاستیم، امروز باید برویم به لوور که موزه پاریس است، نهار خوردیم، بعد از نهار کالسکه حاضر شد. امین السلطان صبح تا وقت حرکت نبود، حالا

۲۶۱. اصل: گالری

۲۶۲. آنام Annam کشوریست در طرف شرق شبه جزیره هندوچین و مرکز آن شهر «هونه» Hué است.

که می‌خواستیم بروم نفس زنان آمد، پرسیدم کجا بودی عرض کرد رفتم با آسانسور به مرتبه آخر برج ایفل، خیلی تعریف می‌کرد که تماشا داشت و همه شهر پیدا بود [۴۲۱] اما من هرگز با آسانسور نمی‌رودم، خلاصه با امین السلطان و جنرال و بالواتوی کالسکه نشستیم، مجدالدوله، امین خلوت، اکبرخان، ادیب‌الملک هم آمدند و رانندیم، رسیدیم به لوور، پیاده شدیم، دیر کترلوور که اسمش این است آمد جلو افتاد Kaempfen. رفتیم، زیر این عمارت لوور یک مرتبه است که آنجا مجسمه‌های سنگی زیاد گذارده‌اند و از آنجا پله می‌خورد، می‌رود به عمارت، از آن پله‌ها بالا رفتیم، داخل عمارت شدیم، عمارت لوور و اسبابهای آنجا معروف است و همه کس می‌داند، مستغنی از تعریف است، امروز هم می‌خواستیم اسباب‌های دلافوا را ببینیم که از شهر سوس که شوستر باشد بیرون آورده است ببینیم، مادام^{۲۶۳} دلافوا^{۲۶۴} آمد جلو او را دیدم، همانطوری که در چند سال قبل به طهران آمده بود و لباس مردانه پوشیده بود حالا هم لباس مردانه پوشیده بود، هیچ عادت به لباس زنانه ندارد، همیشه لباس مردانه می‌پوشد، فارسی هم خوب حرف می‌زد^{۲۶۵}، در این مدت که طهران بود یاد گرفته است، خود دلافوا که طهران بود لاغر و زرد و ضعیف بود، حالا که او را دیدم حال آمده خوب شده است. خلاصه از یکی دو اطاق رد شده داخل اطاقی که اسبابهای دلافوا بود شدیم، اگرچه اسباب زیادی نیاروده است ولی اینکه آورده است خوب است، صورت سربازهای دارا آورده، سنگ‌های بزرگ که آن وقت ستون عمارت دارا بوده و تمام را حجاری کرده بودند و شکل گاو داشت آورده بود و از این قبیل، خیلی چیزهای خوب بود، همه را تماشا کردیم. قدری شربت غوره که آنجا حاضر کرده بودند خوردیم و آمدیم اطاق‌های دیگر. هر اطاق یک نوع اسباب و چیزی بود، بعضی سنگها حجاری شده که از زیر خاک در آورده بودند. در اطاق‌ها بود، دیده شد، بعضی قبرهای مرده‌های مصری که از سنگ

۲۶۳. اصل: مدام

۲۶۴. مادام دیولاهو همسر مارسل دیولاهو مهندس و باستانشناس معروف که در سالهای ۱۸۸۱ (۱۲۹۹) و ۱۸۸۴ (۱۳۰۲) سفرهایی جهت حفاری و کاوش به ایران داشته و اشیاء آنتیک و نفیس زیادی از جمله کاشی‌های سربازان جاویدان و کاشی‌های تزئینی دوران سلاطین هخامنشی که فعلاً زینت افزای موزه لوور پاریس است از زیر خاک بیرون آورده است. مادام دیولاهو هم در این مسافرتها با شوهر خود همراه بوده است. این زن از هنگام حرکت از فرانسه تا موقع مراجعت به آنجا وقایع روزانه مسافرت و نتیجه مشاهدات و تحقیقات شوهر خود را مشروحاً یادداشت کرده و بصورت کتابی به عنوان (مسافرت دیولاهو در ایران و شوش و کلد) به طبع رسانده است (سفرنامه دیالاهو در زمان قاجاریه - ترجمه فره‌وشی «مترجم همایون» مقدمه مترجم ص ۳ و ۴).

۲۶۵. اصل: می‌حرف زد

و چوب آورده‌اند دیده شد، یک مرده‌ئی دیده شد که تفصیلش این است که در سابق به مرده‌های نی‌نیو که نینوا و موصل^{۲۶۶} باشد دوا می‌زدند که عیب نکند، این مرده را در دو هزار سال پیش از این دوا زده‌اند آورده‌اند اینجا، رنگش سیاه شده اما بدنش لاغر و خشکیده هست و معلوم است که زن است، ناخن‌های^{۲۶۷} دست او که بلند شده بود همینطور به دست و پایش بلند شده، دیده شد غریب بود، خلاصه بعد آمدم، اطاق‌های پرده که تمام این اطاق‌ها پرده‌های نقاشی بزرگ و کوچک است که حساب ندارد و آدم اگر یک ماه اینجا بماند و هر روز از صبح بیاید تا عصر اینجا تماشا کند باز تمام پرده‌ها را ندیده است، همه نوع پرده‌ای دارد، پرده‌های بزرگ خوب داشت، از آن جمله دو پرده بزرگ بود که شکل جنگ اسکندر اول و دارا را کشیده بودند، خیلی نقل داشت، یک پرده بزرگ صورت مریم هم بود که خیلی نقل داشت و می‌گفتند در عهد ناپلئون سیم به هشتاد هزار تومان فرانسه‌ها خریده‌اند که تفصیل او را بعد خواهیم نوشت، در این اطاق‌های نقاشی نقاشهای مرد و زن زیاد حتی پیرزنهای هفتاد هشتاد ساله نشسته بودند و از روی این پرده‌ها نقاشی می‌کنند، دولت اذن^{۲۶۸} داده است که از روی اینها نقاشی کنند و بفروشند، پرده‌های کار تازه هم در این عمارت گذارده بودند، یک گالری و تالار دراز بزرگی بود که تمامش پرده نقاشی بود، دادم اکبرخان قدم [کرد]، چهار صد قدم طول تالار بود، جواهرهای سلطنتی را فروخته‌اند، آن قدری که باقی بود از این قرار است، دور یکی از این تالارها گذارده‌اند، قداره‌ایست دسته مرصع الماس برلیان خیلی خوب دسته دارد [۴۲۲] مال شارل دیز یعنی دهم است، یاقوتی است که به ترکیب جانوری از دور به نظر می‌آید، تراشیده بودند، از عهد لوئی گنز است که پانزدهم باشد، چندان بزرگ هم نیست، یک ساعت مرصع هم بود که وقتی الجزایر را گرفتند این ساعت مال پادشاه آنجا بوده از او گرفته‌اند الماس رچان که الماس سفید برلیان خوبی است آنجا بود، در وقت لوئی گنز که پانزدهم باشد خریده شده است، یک تاجی هم از جواهر و مرصع است آن هم مال لوئی پانزدهم است و در آن وقت ساخته‌اند، یک تاجی هم بود طلا، جواهر نداشت، مال ناپلئون اول است، بعد آمدم پائین خیلی خسته شده بودم، سوار کالسکه شده رفتم به باغ توولری^{۲۶۹}. آنجا پانارمائی دارد. پیاده

۲۶۷. اصل: ناخن‌های

۲۶۹. توپلری

۲۶۶. اصل: موصل

۲۶۷. اصل: ازن

شدیم، داخل پانارمائی شدیم، پله پیچ پیچی دارد، رفتیم بالا، خیلی گرم بود، منفذ^{۲۷۰} هم نداشت، آنجا که رفتیم دیدم سوار است و آدم و عمارت و جمعیت که متصل تا پنج فرسنگ راه دیده می شود. اما این اشکال دو ذرع با [آدم فاصله است خیلی چیز غریبی است، این صنعت عجیبی است که کرده اند، صورت ناپلئون اول بود که ژوزفین زنش ایستاده و ناپلئون باقشون و صاحب منصب ها از جلو او می گذرند. همه پادشاهان قدیم فرانسه و جمهوری و رؤسای جمهوری را مثل سعدی کارنو و ماک ماهون ساخته اند که هر سمت یک پادشاه و یک جور سلطنتی است، اما هوای اینجا خیلی بد است که احوال آدم بهم می خورد، هیچ محل تنفس نیست، زود پائین آمده یک گردش هم سواره دور باغ کردیم، اما چه توولری، کاش فرخ خان کاشی مرحوم زنده بود و می دید این توولری را که آن دفعه هم دیده بود چه جور شده است، آن عمارتی که اول عمارت روی زمین و جای سلاطین و پادشاهان بزرگ بود بکلی معدوم و خراب که جایش خاک است، تمام را آتش زده و اسبابش را غارت کرده بودند، باغی که در تمام دنیا نیست یعنی نبود حالا منحصر شده است به چند درخت کوچک و زمین، خاک و پهن که بچه ها توی آن بازی می کنند. خلاصه راست آمدیم منزل، شب را باید برویم به اکسپوزسین، برای ما عید گرفته اند و جشن است و چراغان کرده اند، ساعت هفت شام خوردیم، ساعت هشت با امین السلطان و بالوا، جنرال توی کالسکه نشسته امین خلوت و مجدالدوله و سایرین هم از عقب سوار شده راندیم، خیلی دورتر از اکسپوزسین یک دروازه کمانی با آهن درست کرده اند که زیر آن پلی است و مردم متصل آمد و رفت می کنند و روی آن شکلی کمانی از طرفین صورت نشانهای فرانسه و ایالات فرانسه را تماماً با سایر دولهای دیگر در روی گچ یا آهن کشیده و رنگ زده اند، نصب کرده اند و بالای هر نشانی هم بیدق آن ولایت را زده اند، این دروازه را با چراغهای الکتریسته از طرفین چراغان کرده بودند، از دست راست رودخانه سن که اطرافش چراغان بود در کمال خوبی جریان داشت و از آخرش چراغانی تورکادرو جلوه خوبی داشت، از دست چپ هم چراغانی هی پدرم هم جلوه و تلالؤ^{۲۷۱} داشت، در این موقع این چراغانی ها عالم [۴۲۳] خوبی داشت، از آنجا گذشته داخل اکسپوزیسیون شده پیاده شدیم، صدراعظم سایر وزراء، رئیس پلیس و دیرکترهای خود اکسپوزیسیون حاضر بودند، چون در اکسپوزسین جمعیت زیاد و محال بود که ما بتوانیم از وسط اکسپوزسین برویم و برسیم به محلی که برای

تماشای ما معین کرده‌اند لهذا دکانهای اطراف اکسپوزیسیون را با پلیس خلوت کرده بودند و زمین او را فرش کرده بودند که از آنجا برویم، همیشه مردم در اکسپوزسین یک فرانک می‌دهند و داخل می‌شوند، امشب برای خاطر ما و این چراغان این یک فرانک رسیده است به پنج فرانک و مداخل زیادی امشب مدیر اکسپوزیسیون کرده است، اولاً بقدر صد، صدوپنجاه هزار نفر جمعیت امشب آمده‌اند و بقدر بیست هزار تومان از این جمعیت منفعت کرده است، خلاصه از میان اطاقتها رفتیم و هرجا به دالانی می‌رسیدیم مردم ما را میدیدند فریاد می‌کردند ویولوشاه^{۲۷۲}، ویودوپرس^{۲۷۳}، همینطور آمدیم تا رسیدیم به درب گنبدی که مرکز اکسپوزیسیون و تفصیل او را نوشته‌ایم، آنجا سعدی کارنو، پسرهایش و جمعی از وزرا هم که پیش او بودند با زنش درب در ایستاده بودند، با آنها دست دادیم و از پله‌ها رفتیم بالا، جلو این گنبد یک بالکان و غلام گردش است که آنجا را برای تماشا و نشستن ما معین کرده‌اند هم جای خوبی است برای تماشا و هم از گیر این جمعیت خلاص می‌شویم. رسیدیم به بالای گنبد اول، یک غلام گردش است که نگاه به وسط گنبد می‌کند، آنجا ایستادیم، جمعیت زیادی که در وسط گنبد جمع شده بودند و تمام پر از آدم بود که یک جای زمین پیدا نبود بی اختیار به صدای بلند فریاد کردند ویولوشاه، با آنها تعارف کردیم و بعد رفتیم به گوشه این گنبد که باید اول آنجا بنشینیم و برای ما جا معین کرده و صندلی گذارده بودند، همینکه وارد آنجا شدیم مردم و این جمعیت ما را دیدند که بی اختیار به صدای بلند بنا کردند به فریاد کردن و گفتن ویولوشاه، ویودوپرس و ویودوپلیک، ویودو کارنو، ویودوامی یعنی دولت فرانسه اما بیشتر ویولوشاه و پرس می‌گفتند و معرکه می‌کردند و تمام این حرکات اینها از روی میل خودشان بود که از روی قلب ذوق میکردند و بلند صدا می‌کردند، از توی گنبد الی زیر برج ایفل تمام صحن اکسپوزیسیون و جایی که ممکن بود که آدم بایستد مردم ایستاده بودند و زمین پیدا نبود، از این صدای مردم و ویولوشاه گفتن سعدی کارنو خیلی خفیف بود که اسم او را هیچ نمی‌بردند و کلاهش دستش مانده بود و با من جلو نمی‌آمد، من که عقب می‌رفتم او جلو می‌آمد، آن طوری که برای من فریاد می‌زدند برای او نمی‌زدند، او هم هی کلاهش را تکان می‌داد و خودشیرینی می‌کرد، باز نمی‌شد، خفیف تر می‌شد، چراغ برق بالای برج ایفل را هم که مثل ستاره دنباله دار است متصل به ما می‌انداختند و هروقت او را می‌انداختند به ما مردم

بیشتر فریاد می‌زدند و صدا می‌کردند، قدری آنجا نشسته برخاستیم آمدیم به غلام گردش و بالکان وسط این گنبد، آنجا هم صندلی زیاد بود و نشستیم، باز مردم بی اختیار فریاد می‌کردند و ویولوشاه می‌گفتند، حوض وسط که فواره‌های او می‌پرید به رنگ‌های مختلف سبز و زرد و قرمز و آبی دیده می‌شد و خیلی تماشا داشت، از سوراخ [۲۲۴] های زیر این فواره‌ها اختراعی کرده با شیشه‌های الوان و الکتریسته که آب را این رنگ می‌کند، عجب‌تر این است که یک فواره پنج شش رنگ می‌شد، حقیقت خیلی نقل و تماشا داشت و دیگر چراغان از این بهتر و بالاتر نمی‌شد، این حالت مردم و جمعیت و چراغان این گنبد و اکسپوزیسیون و برج ایفل، چراغان ترکادرو. چراغ‌های برق برج ایفل و تالار ماه که در شب پنجم بود و بیرون آمده بود، هوا صاف بود و مزید بر این تالار شده بود، عالمی داشت، مثل کره زهره، هیچ به کره ارض^{۲۷۴} شبیه نبود و مثل کره زهره بود، حقیقت عالم مخصوصی داشت، مادام کارنو که پیش ما نشسته بود لباس خوبی داشت و یک مان‌تل قشنگی پوشیده بود. جمعیت امشب بطور تحقیق سیصد هزار جمعیت بود و صد هزار تومان منفعت اکسپوزیسیون شده بود بقدر یک ساعتی که نشستیم دیدیم دیگر نمی‌شود با این ازدحام^{۲۷۵} و جمعیت توی اکسپوزیسیون گردش کرد، قرار شد برویم منزل، زیرپای ما هم از شدت جمعیت یک دعوائی شد و زود پلیس‌ها اصلاح کردند، خلاصه بعد از یکساعت و نیم توقف برخاستیم و از پله‌ها آمدیم پائین، از توی جمعیت و مردم که اطراف ما را گرفته بودند، بی اختیار داد می‌زدند و ویولوشاه می‌گفتند، ما از یک طرف تعارف می‌کردیم و کارنوی از یک طرف تعارف می‌کرد و می‌رفتیم تا رسیدیم به آن دالان‌های تاریک اکسپوزیسیون که اول آمده بودیم، از آنها هم گذشتیم باز آنجا هم همان طور فریاد می‌کردند، داد می‌زدند، الی منزل نزدیک کالسکه کارنو زنش ایستاده و تعارف کردیم و ما نشستیم توی کالسکه و راندم برای منزل و رسیدیم، خوابیدیم، عزیزالسلطان هم رفته بود امشب به تیاتر گران اپرا، وقتی ما آمده بودیم منزل و خوابیدیم یعنی توی رختخواب بودم عزیزالسلطان آمد، امروز وقت ظهر ایلچی روس که اسمش بارون دومهرن هم است Baron de Mohrenhim و ایلچی کبیر است با نظر آقا آمد پیش من قدری صحبت کردیم، مرد پیر هفتاد هشتاد ساله ایست، رنگ زردی دارد، ریش دوشاخ، چانه‌اش را می‌تراشد، رنگ ریش‌هایش زرد است، بینی گنده کجی دارد، خیلی شبیه است به میرزا شفیع صاحب دیوان مرحوم اگر صاحب دیوان

ریش خودش را این طور می کرد و لباس فرنگی می پوشید به عینه ایلچی کبیر روس بود. تفصیل آن پرده که گفتیم می نویسیم این است که این پرده صورت مریم از کار نقاش معروف است، در عهد ناپلئون سیم در هشتاد هزار تومان پول ایران خریده اند، فرانسه ها خریده و در این موزه گذارده اند.

آجودان مخصوص دو روزی تب کرد بعد خوب شد.

روز شنبه ۵ ذیحجه:

امروز باید برویم اکسپوزسین، نهار مختصری خوردیم و سوار شده راندم برای اکسپوزسین، امین السلطان سینه اش درد می کرد و احوالش خوب نبود، نیامد، مجدالدوله، بالوا، جنرال باماتوی کالسکه نشسته بودند، از درهای اکسپوزسیون گذشتیم و دور شدیم، پرسیدم چرا این قدر دور می رویم گفتند راه آهنی مخصوص [۴۲۵] برای اکسپوزسین ساخته اند که دور اکسپوزسیون می گردد، هر جا بخواهند می ایستند، پیاده می شوند، مردم می روند می گردند و دوباره می آیند به راه آهن برای نشستن به آن راه را دور کردیم، همینطور آمدیم تا از یک در اکسپوزسیون که نزدیک به راه آهن بود داخل شده، پیاده شده، رفتیم به گار، گار کوچکی بود، رفتیم توی واگن، عجب راه آهنی، در دنیا دیگر اینطور راه آهن نمی شود، خیلی کوچک و ظریف لطیف است، رئیس این راه که اسمش این است Decurille آمد و معرفی شد، بسیار مرد معقول نجیب درستی بود، از این رایل^{۲۷۶} به آن رایل پنج وجب است، واگنهای کوچک مقبول برای بزرگان و اعیان و پولیک^{۲۷۷} دارد، لکوموتیوهای^{۲۷۸} کوچک دارد، خیلی راحت است، هرطور بخواهند تند و یواش میرود، از همه جور راه آهنی این بهتر است، برای طهران این جور راه آهن خوب بود، فوراً با بالوا و رئیس این راه حرف زدیم و چهار فرسنگ از این راه باده واگن خوب برای خودمان و ده واگن برای مردم خریدیم که خود این رئیس آدم و کمپانی روانه طهران نماید، هر جا بگوئیم بکشند و مراجعت نمایند. خلاصه راه آهن [حرکت] کرد، مدتی با راه آهن رفته آنجا که سکسیونهای^{۲۷۹} دول است پیاده شده داخل آنها شدیم، سکسیون روس، یونان، سرب، ژاپن، آنام، سیام، در سکسیون قسمت ژاپنی خیلی چیز خریدم، از چینی های کار ژاپن و اسبابهای دیگر، ژاپنی ها در صنایع خیلی ترقی

276. Rail

277. Public

۲۷۸. اصل: لوکوموتیف های

۲۷۹. Section: شعبه، قسمت، دایره (فرهنگ فرانسه - فارسی - سعید نفیسی)

کرده‌اند، چیزهای نفیس داشتند، اغلب ژاپنی‌ها هم فرانسه حرف می‌زدند، سکسیون مارک^{۲۸۰}، آل‌جر^{۲۸۱}، مصر، اسباب شامات را هم دیدیم، پسر عرب مارکی دیده شد که لباس عربی پوشیده خیلی خوشگل بود، به عینه فرنگی‌ها بود، کوچه ساخته بودند، مثل کوچه‌های مصر به وضع مشرقی، آدم که آنجا راه میرفت مثل این بود که در کوچه‌های مصر راه میرفت، پیاده از توی کوچه رفتیم، خراد^{۲۸۲} مصری پای برهنه نشسته خردای میکند، دکان‌های دیگر به عینه مصر ساخته‌اند و چیزهای دیگر می‌فروشدند. از آنجا گذشته داخل اکسپوزه ایرانی شدیم، یکی از فرنگی‌ها که اسمش این است^{۲۸۳} از ما اجازه خواسته بود که اسبابهای ایران را خودش در اینجا اکسپوزه کند، ما هم اجازه دادیم، حالا او مسیو لُمر موزیکانچی باشی ما و موسیوریشار^{۲۸۴} معروف به شراکت اینجا را درست کرده‌اند، داخل شدیم، لُمر آن فرنگی و ریشار بودند، جای وسیع خوبی بود، با اسبابهای ایرانی، از قالی‌های خوب و سایر چیزهای دیگر مزین کرده خوب درست کرده زینت داده بودند، آنجا را هم گردیدیم، یک سمت اینجا تمام اسبابهای ریشار بود، موسیوریشار از چهل سال قبل الی حال که در ایران بوده است اسباب‌های کهنه ایران را از قبیل چینی کهنه، کاشی‌های کهنه امام‌زاده‌ها و کاشی شکسته‌هائی که از شهر ری بیرون آمده، سکه‌های کهنه قدیم، نقاشی‌های قدیم، همه جور اسباب قدیم، از شکسته و درست از دست دلال ملال‌ها و سایر ایرانی‌ها خریده یا به او بعضی تعارف داده‌اند همه را جمع کرده، تمام این اسباب را البته بیش از هزار تومان خرج نکرده که پیدا و جمع کرده است، حالا این اسبابها را آورده است اینجا، یک انگلیسی این اسبابها را از او برای موزه لندن به هشت هزار لیره که سی هزار تومان پول ایران باشد از ریشار خریده اینجا گذاشته است که اکسپوزیسیون تمام شود ببرد، الحق ریشار خوب این اسباب‌ها را جمع کرده [۴۲۶] و اینجا چیده است، او از روی میل فروخته، این هم با کمال منت خریده است، از جمله اسبابها دو گلدان کاشی یعنی چینی قدیم که شبیه است به کاشی فروخته است یک جفت را به هشتصد لیره، ریشار وقتی که در طهران مسلمان شد زنی در طهران

۲۸۰. مراکش
۲۸۱. الجزایر

۲۸۲. خراد: آنکه چوب‌ها را به چرخ خراشیده هموار کند... ظاهراً طای خراط را فارسیان به تصرف خود به نای قرشت بدل کرده به جهت قرب مخرج به دال مبدل نموده‌اند (فرهنگ آندراچ)

۲۸۳. در متن جای اسم خالی است

۲۸۴. موسیوریشار معلم زبان انگلیسی دارالفنون در زمان محمدشاه به ایران آمد و در کشور ایران ماند و مسلمان

گرفته یک پسری از او دارد که اینجا همراهش بود، او را دیدم، ایرانی صرف است و خیلی شبیه است به محمد پشندی فراشخوت. لُمر یک خواننده هم با خودش آورده، گویا آدمش باشد، مرد که گردن کلفت از آن کهنه مشدی‌های طهران است، سرداری سرمه‌لاکی تنش کرده بود و آنجا ایستاده بود، دیدمش، اینجاها می‌خواند و خیلی الواط است، گویا سابق براین، این را پیش اسمعیل بزاز دیده بودم، خلاصه آنجا هم قدری گردش کردم و آمدم بیرون، سوار کالسکه شده یعنی سوار راه آهن شدیم و یگراست آمدم زیر برج ایفل^{۲۸۵}، آنجا پیاده شدیم و رفتیم طرف پله‌ئی که میرود بالای برج، آنجا که رسیدم خیلی اصرار کردند که از آسانسور بالا بروم قبول نکردم و از پله‌ها بنا کردم به بالا رفتن، اگر چه پله‌ها را خوب ساخته‌اند که راحت بالا میرود، اما آن بالا سر آدم گیج می‌خورد، چرا که تمام این برج مشبک است و از آهن، زیر پای آدم و اطراف تمام پیدا است، آدم که نگاه میکند سرش گیج می‌خورد، هرطور بود یواشی یواشی به راحت بالا رفتیم، اشخاصی که از فرنگی‌ها همراه بودند بالوا بود و جنرال، مسیورژه که یکی از رؤسای همین اکسپوزیسیون است، ایرانی‌ها مجدالدوله، امین خلوت، اکبرخان، احمدخان، ادیب الملک، عزیزخان، آقاداتی، حاجی آقا بودند، سیصد و پنجاه و دو پله است، از پائین تا بالا حقیقت خیلی کار کردم، هیچکس یعنی خیلی کم از پله [ها] بالا می‌آیند، رسیدیم به مرتبه اول، از پائین هیچ معلوم نمیشود که اینجا این قدر جا است، بالا که می‌آید می‌بیند معرکه است، این مرتبه اول دومرتبه است، یک غلام گردش دارد، دور تا دور از آن چند پله می‌خورد می‌آید بالا آنجا دیگر تمام اطاق است و مهمانخانه، اما تمام با آهن، چهار رستوران که مهمانخانه باشد دارد که هر کدام یک عمارت بزرگ عالی است که در اطاق وسط آن دویست نفر آدم شام می‌خورد، اطاقهای کوچک هم در اطراف دارد، تمام با مبل و صندلی، چراغهای الکتریسته، میزهای متعدد برای خوردن غذا، یک رستوران آنها به اسم روس است که چند نفر روسی هم آنجا بود، یک رستوران هم به اسم انگلیس دارد، دو رستوران دیگر هم دارد به اسم خود پاریس، تمام اینجاها را گردش کردیم و اطاقها و تالارها را دیدم، به قدر دوهزار نفر جمعیت در این بالا بود، بازهم متصل می‌آمدند می‌رفتند بالا برمی‌گشتند، آشپزهای زیاد متعدد پاکیزه تمیز این مهمانخانه‌ها دارد، خدمتکارهای خوشگل خوب دارد، بالباسهای خوب، میوه‌های خوب دارد، دکان دارد، تلفن دارد، تلگراف دارد، در مرتبه بالاتر از اینجا روزنامه‌فیکارو

۲۸۵. اصل: انفل

چاپ می‌کند، جای عالی است، دیگر چقدر صفا دارد این بالا، تمام شهر و اکسپوزیسیون، خیابان‌ها، کوچه‌ها [۴۲۷] و همه جای شهر پیدا بود، مثل یک نقشه بود که شهر پاریس را در یک نقشه جلو آدم گذارده بودند، به قدری باصفا بود که آدم میل نمی‌کرد از آنجا پائین بیاید، یکی از اطاقهای کوچک پهلوی رستوران را خلوت کرده میزی چیدند، رفتیم، نشستیم برای نهار، مجدالدوله، امین خلوت، اکبری، بالوا، جنرال مهماندار و بروژه^{۲۸۶} پهلوی ما نشستند و شروع کردیم به نهار خوردن، نهاری خوردیم و بعد برخاسته آمدیم پهلوی یک آسانسور که میرفت مرتبه دوم، خیلی اصرار کردند که بروم با آسانسور بالا بروم، هیچ قبول نکردم، یک دسته توی آسانسور نشسته رفتند بالا، تماشا کردیم، یک قدری هم گردش کرده از همان راهی که رفته بودیم بالا برگشته آمدیم پائین «پادشاه سیاه هم آمده بود بالا رفته بود تا مرتبه سیم، از آنجا مراجعت کرده، وقتی که ما نهار می‌خوردیم از جلو ما آمد رد شد تند رفت پائین»^{۲۸۷} یک دوسکسیون کوچک دیگر هم رفتیم و بعد سوار کالسکه شده آمدیم منزل. امشب در خانه وزیر امور خارجه اسپولر به شام مهمانیم، در ساعت هشت سوار کالسکه شده امین السلطان، بالوا، جنرال پهلوی ما نشسته رانندیم، مجدالدوله، امین خلوت، نظر آقا، وزیر صنایع بودند، رانندیم، رسیدیم به عمارت وزارت خارجه که در که دُرسه واقع است، عمارت را چراغان کرده بودند. موزیکانچی و سر باز و تشریفات و تجملات همان‌طوری که در خانه کارنو و صدراعظم در بیرون اطاق ایستاده بودند حاضر بودند، از جلو آنها گذشته داخل عمارت شدیم، عمارت بسیار عالی است که در عهد لوئی فیلیپ در چهل سال پیش ساخته‌اند، تالارهای خوب، اطاقهای تودرتو، مزین بامبل، چراغها دارد، خیلی عالی است، زن صدراعظم جلو آمد، دست دادیم، زنهای دیگر که بودند معرفی شدند و داخل اطاق شام شدیم، اطاق شام تالار بسیار عالی بود و طولانی، میز بزرگ مفصل چیده بودند، چون وزیر خارجه زن ندارد و هیچ زن نگرفته است زن صدراعظم صاحب‌خانه شده بود، بازو به بازوی او داده سر میز آمدیم و نشستیم، مهمانهای امشب به قدر یکصد و بیست نفر بودند، مهمان‌های شب خانه صدراعظم و کارنو بودند، به علاوه جمعی دیگر هم زیادتر دعوت شده بودند، دست راست من زن صدراعظم نشسته بود و پهلوی او شاهزاده ژاپن، دست چپ من مادام کنستان وزیر داخله، زیر دست او رئیس پارلمنت، وزیر دست رئیس پارلمنت مادام دوکری وزیر مختار فرانسه که در وین است و این روزها

به پاریس آمده، سایرین هم جاهای خود نشسته بودند، شام خوبی خوردیم، تمام شد، خیلی خوب است که اینجاها نطق و خطبه ویسکورتست اینجا هیچ نیست و آسوده‌ایم. بعد از شام برخاستیم آمدیم به اطاقهای دیگر راه رفتیم و مدتی گردش کردیم، مهمانهای زیاده از سفرای خارجه، وزرا، جنرالها، زنهای آنها که مهمان بودند بسواره تمام آمدند، جمعیت زیادی شده بود، زنهای خوشگل هم امشب خیلی بودند، در تالار دیگر یک تماشاخانه موقتی دستی [۴۲۸] مخصوص ما درست کرده بودند، صندلی زیادی گذارده بودند، رفتیم، آنجا نشستیم، زنهای تماماً پشت سرما نشسته بودند، در طرفین ما هم صدراعظم و امین‌السلطان، سفرای خارجه تماماً، شاهزاده ژاپنی ننس پاب، ایرانی‌ها نشسته بودند، شاهزاده [آنامیت بود، همه جابجا شدیم، پرده بالا رفت، جای کورچکی بود، یک دسته موزیکانچی نشسته بود، خوب ساز میزدند، بازی ماه را در آوردند که یک مرد گرگ‌گنگ بدگلی با ماه عشق بازی می‌کرد و از دور ماه را می‌بوسید، یک زنی که خوشگل بود از اهل ایتالیا و مالان بود و بازیگر بود آمد و خیلی با این گرگ‌گنگ حرکات غریب عجیب کرد، عشق‌بازیهای مقبول کردند، رقص و عملجات اینجا را از اپرا کینگ آورده‌اند، بعد بازیهای دیگر در آوردند، رقصیدند، ساز زدند، خیلی خوب بود و تماشا داشت، اما خیلی طول کشید، با وجودی که یک در را به خواهش من باز کرده بودند باز اطاق خیلی گرم بود، اگرچه در باز بود اما گرما بود، از باز کردن این یک در خانمها که لباس رسمی سینه‌باز پوشیده بودند خیلی دلتنگ بودند، یعنی این طور از حالتشان به نظم آمد، اما باز خودشان را باد می‌زدند، خلاصه یکساعت از نصف شب گذشته بود که بازی تمام شد، چون دیر تمام شد و من خسته بودم دیگر زیاد معطل نشدم، زود برخاسته سوار کالسکه شده آمدیم منزل خوابیدیم، قاسم خان گروسی پسر زین‌العابدین خان گروسی که مدتی در پاریس بوده زبان فرانسه هم میدانند چند سال قبل پایش شکسته و بدجا انداخته‌اند آمده است اینجا که دوباره پایش را بشکنند و از نو جا ببندازد، عزیزالسلطان اینجا جمعی با خودش دارد و بازی می‌کند، مثل طهران بازی می‌کند، از جمله پسر میرزا احمد است، پسر شاهزاده ابراهیم میرزا است، جمعی دیگر، احوالش هم خیلی خوب است، اینجا هندوانه خوب پیدا کردیم و خیلی به کار من و عزیزالسلطان خورد، او چشمش درد می‌کرد، من هم که خون از بواسیرم می‌آمد، هر دو زور آوردیم به خوردن هندوانه، هم خون من بند آمد، هم چشم عزیزالسلطان خوب شد، ناصرالملک دیده شد که از لندن آمده است، خیلی از دریا بد تعریف میکرد، می‌گفت

موج می‌زد، یک موج آمد که ریخت توی کشتی و خورد به زنی که او را انداخت، ملکم خان آمده بود دیده شد، اشخاصی که در سر میز صدراعظم مسیو تیرار بودند از این قرارند:

Gautier	- مسیو گوتیر
Rouche	- مسیو روشه
Bazin	- مسیو بازن مهماندار
Pesset	- مسیو پرهیکی از ارباب صنعت بزرگ
Grison	- مسیو گریزن
Berenger	- جنرال برانژه مهماندار
Berthelot	- مسیو برت لو وزیر علوم
Bassoy [?]	- مسیو بالوا وزیر مختار ایران
Davovst	- جنرال داووست
Faye	- مسیو فای وزیر فلاحات
Fortin	- مادام فرتن زن وزیر دفتر محاسبات
Rovoir	- مسیو رویوه وزیر مالیه
Etiene	- مادام اتین زن معاون وزارت مهاجرین [۴۲۹]
Krantz	- مادام کرنس زن وزیر بحر
Tirard	- صدراعظم
	- مادام دفرسینه زن وزیر جنگ
Magnin	- مادام مانین زن رئیس بانک فرانسه
Frecinet	- مسیو فرسینه وزیر جنگ
Faye	- مادمازل فای دختر وزیر فلاحات
	- مادمازل مانین دختر رئیس بانک
	- مسیو پاستور حکیم معروف که اکتشاف معالجه
Pastur	سگ هار گزیده را کرده است
Gules Simon	- ژول سیمن از وکلای معتبر است
Haillot	- جنرال های لوتیس اتاماژور
Beerger	- مسیو برژه رئیس اکسپوزه سیون

Sabatier	- مسیو ثاباتیه
D Ormesson	- کنت دُرمسنْ مقدم السفر
Mollard	- مسیو مولار پدرش در قدیم مقدم السفر بوده
Doutresme	- مسیو دُوت رسم ایشک آقاسی باشی دولت
	- مسیو کارنو پسر رئیس جمهور جنرال لیش تن
Lichtenstein	از دستگاه ریاست جمهوری
Sir Coville - Barclay	- سیر کوویل بارک لی
Brugere	- جنرال بروجر رئیس نظامی دائره ریاست
Alphand	- مسیو آلفان د معمارباشی
Etine	- مسیو اتی بن معاون وزارت مهاجرین
Leon Say	- له اُنْ سی وزیر مالیه سابق
Billot	- جنرال بیلو وزیر جنگ سابق
	- مادمازل فرسینه دختر وزیر جنگ
	- مادام کوم بُرن وزیر عدلیه سابق (رئیس مجلس سنا) ۲۸۸
	- مادام تیرارزن صدراعظم
	- مادام کنستانسن [زن] وزیر داخله
	- مسیو اسپول لر وزیر خارجه
	- مادام فاییر زن وزیر علوم
Constans	- مسیو کنستان وزیر داخله
	- مادام ارمسن زن مقدم السفر
Fallieres	- فالیر وزیر علوم
Saussier	- جنرال سوسیه حاکم نظامی شهر
Bellemer	- جنرال بل مار
Meissonier	- مسیو می سونیه نقاش مشهور
Loze	- مسیو لوزه رئیس پلیس
Picard	- مسیو پیکارد
Berault	- جنرال برلت رئیس دفتر وزارت جنگ

۲۸۸. اصل: تنا

Fortin

- مسیو فرتن

Parmentier

- مسیو پارمان تیه

Parent

- مسیو پاران

میرزا محمد د کتر دیده شد که آمده است. شنیدیم فخرالملک و حاجی محمد حسین جواهری آمده‌اند، فخرالملک آمده است که آنچه باقی مانده است بقیه را تکمیل نماید یا به جهنم برود یا دوباره برگردد به طهران [۴۳۰]

روز یکشنبه ۶ ذیحجه:

امروز باید برویم ورسایل نهار را هم آنجا بخوریم، صبح یک نهار مختصری خوردیم و در ساعت ده سوار کالسکه شده امین‌السلطان، بالوا، جنرال پهلوی ما نشستند، ایرانیها که در رکاب بودند امین خلوت، ملکم‌خان، نظر آقا، باشی، آجودان مخصوص، ادیب‌الملک، احمدخان، میرزا نظام بودند، راندیم اول از کوچه ویکتور هوگو گذشتیم رسیدیم به بادبولن، از بادبولن رسیدیم به سن کوله، از سن کوله به ده دیرواده رسیدیم از ده دیرواده رسیدیم به شهر ورسایل که شهر کوچکی است، یکساعت و نیم راه آمدیم خیلی تند آمدیم، سن کوله قصبچه معتبری است، این جا بسیار جای معتبری بوده، عمارت عالی، پارک بسیار خوب، آبشارها، فواره‌های متعدد داشته، در جایی این سن کوله واقع است که تمام شهر پاریس زیر پای او افتاده پیداست، همان طور که قصر قجر چشم اندازش تمام طهران است الی حضرت عبدالعظیم این سن کوله هم تمام پاریس چشم انداز اوست که دیگر جا از این بهتر نمی‌شود، عمارت اینجا اول عمارت دنیا بوده است، جا دیگر از این سن کوله بهتر نمیشد، از پاریس که به آنجا می‌روند از روی پلی که در روی رودخانه سن است رد می‌شوند، رودخانه سن هم در اینجا خیلی قشنگ و وسیع و آبش لب به لب است، عمارت هم در دست چپ واقع میشود، این عمارت و این پارک و اینجا حالا وضعش این است که بعد از جنگ با فرانسه‌ها عمارت اینجا را آتش زده‌اند، جز دیوار خرابه چیزی پیدا نیست، پارک هم تمام خراب و ضایع شده آن آبشارها و فواره‌ها هیچ نیست و حالا اهل پاریس روزهای یکشنبه می‌آیند، مثل حیوانات توی این پارک حرکت می‌کنند، دیروادر هم جای بسیار خوبی است، پارکها، عمارتها، گل کاری‌های خوب قشنگ مقبول دارد، اهالی پاریس عمارت ییلاقی برای خودشان آنجا

ساخته‌اند و در تابستان خیلی جمعیت آنجا زیادتر میشود، خلاصه شهر ورسایل شهر کوچکی است، شهر ورسایل را خراب دیدم، عمارت اینجا هم شکست خورده بطوری سه چهار کرور خرج دارد که تعمیر شود، اگر تعمیر نکنند یک دفعه خراب خواهد شد. از آن جمله یک حوض خراب شده که پنجاه هزار تومان خرج تعمیر آنجا کرده درست نموده‌اند. آب انباری است پهلوی عمارت که از رودخانه سن پر از آب میشود و منبع این حوضها آن آب انبار است، نهار را باید در هتل رزرووار بخوریم، یک راست رفتیم به هتل رزرووار، این هتل پهلوی عمارت مادام پُن پادور که معشوقه لویی ۱۵ بوده است واقع شده، عمارت مادام پُن پادور هم چسبیده به عمارت ورسایل است، این هتل رزرووار چسبیده به آن آب انبار معدن حوضهاست، به این جهت هم اینجا را هتل رزرووار می‌گویند، خلاصه در اطاقی راحت کردیم بعد آمدیم در اطاق کوچکی برای نهار، ایرانی‌ها، امین السلطان، امین خلوت، ملکم خان، مهدی خان، ابوالحسن خان، ادیب‌الملک سر میز بودند، وزیر علوم فال‌یر، مسیو کنت سرایداریاشی این عمارت، جنرال مهماندار، بالوا بودند، نهار خوردیم، بعد از نهار آمدیم پائین سوار کالسکه شده رفتیم به عمارت، این عمارت همان عمارتی است که در آنجا شام خورده بودیم و آتش بازی کرده بودند و در آن سفر اول دیده بودیم، عمارت معروفی است، به هر کس بگویند می‌داند کدام عمارت است، شرح عمارت و پرده‌های آنجا را در سفر اول نوشته‌ام، دیگر محتاج به نوشتن نیست، اما با وجود این لازم است [۴۳۱] مختصری بنویسیم، این عمارت را لویی کاترژ ساخته است، رفتیم بالا، همانطور که نوشته بودم شکستی خورده است و مشغول تعمیر هستند، تمام اطاقها و تالارها را دور تا دور گردش کرده خیلی خسته شدم، چرا که به قدر نیم فرسنگ دور تا دور این عمارات و تالارهاست، تالار صلح، تالار جنگ تمام دیده شد. زمین‌های این عمارت تخته است، تازه روغن زده‌اند، لیز شده است که آدم زمین میخورد، بازوی ملکم خان را گرفته بودم و راه می‌رفتم، پرده‌های این عمارت را سابق نوشته‌ام، حالا هم می‌نویسم، پرده‌های نقاشی بسیار اعلی، صورت‌های سلاطین قدیم و جنگهای ناپلئون و سایر پادشاهان در این تالارها پُر است که هر کدام ده هزار تومان، پنج هزار تومان بیشتر قیمت دارد، همه را تماشا کردیم، امروز یکشنبه است، تمام مردم و جمعیت زیادی از پاریس برای روز یکشنبه و آمدن ما اینجا جمع شده‌اند که حساب ندارد، زن و مرد، بچه و بزرگ پر شده‌اند، خلاصه از عمارت پائین آمده سوار شده رفتیم برای تماشای فواره‌ها، حوض‌ها را آب انداخته بودند، سر هر حوض که می‌آمدیم

برای تماشا بقدری جمعیت دور ما جمع می‌شوند که جلو ما را می‌گرفتند و نمی‌گذارند تماشا کنیم و تمام ما را نگاه می‌کردند و هیچ نمی‌شد که حوض‌ها را تماشا کنیم، با کمال عجله از حوض‌ها می‌گذشتیم و این مردم و جمعیت تمام در رستوران‌های دور این باغ نهار و شراب زیادی خورده بودند و از روی مستی متصل فریاد می‌کردند و داد می‌زدند، زیاد معطل نشدیم و زود آمدیم دوباره به هتل^{۲۸۹} رزرووار، قدری آنجا راحت کردیم تا اسبهای کالسکه را عوض کردند، آب فواره‌ها هم طوری بود که تا آب می‌انداختند زود آب می‌ایستاد، بنا بود که از آنجا هم برویم، عمارت تری‌یانو که در پهلوی ورسایل است تماشا کنیم و برویم، چون خسته بودم و امشب هم باید به عمارت پاله‌دن دوستری برویم، وقت هم تنگ بود، رفتن عمارت تری‌یانو را موقوف کردیم، سوار کالسکه شده رانندیم برای شهر، در مراجعت از توی پارک سن کوله آمدیم، توی این پارک هم جمعیت زیادی بود که نهار می‌خوردند و گردش می‌کردند، آمدیم به بلندی سن کوله که شهر پاریس و برج ایفل انتها تماماً پیدا بود، کالسکه را نگاه داشتیم و تماشا می‌کردیم، خیلی جای مصفااتی است، تمام شهر پیدا بود، دو بالن که در هوا بودند و با طناب به زمین بسته شدند دیدیم، برج ایفل را دیدیم، یک قدری که ایستادیم باز هزار نفر زن و مرد و بچه دور ما را گرفتند و نگذارند تماشا کنیم، زود برگشته رانندیم، به بادبولن که رسیدیم جمعیت زیادی از زن و مرد با کالسکه‌های زیاد که از حساب بیرون است در خیابانهای بادبولن دیدم که می‌رفتند، طرف شهر و از شهر می‌آمدند برای گردش، معرکه بود، خلاصه رانندیم رسیدیم به منزل، سر وقت شد، شام خوردیم و سوار شده رفتیم به عمارت پاله‌دن دوستری. امین السلطان نیامد، سایرین همه با لباس رسمی حاضر بودند، رسیدیم، این عمارت حالا کسی منزل ندارد، خالی است، رسیدیم به جلو خان، پیاده شدیم، رفتیم به ایوانی، یک واشه‌گاهی^{۲۹۰} داشت که اینجا میز و اسباب خوراکی و بستنی چیده بودند، سعدی گارنو، تمام وزرا حاضر بودند، با آنها تعارف کرده از پله‌ها رفتیم بالا، این عمارت عالی بزرگی است، اینجا که امشب می‌نشینم یک تالاری است دو مرتبه که دور تا دور آن [۴۳۲] زیر و بالا طاق نما است، طول این طالار بیست و سه طاق نما است، هر طاق نمائی دو ستون می‌خورد و دهنه هر طاق نمائی ده ذرع دهنه دارد که دویست و سی ذرع طول این تالار میشود، عرض این تالار هفت طاق نما است، زیر و بالا که هفتاد ذرع میشود، سقف این تالار آهن است اما حالا با

پارچه مثل چادر سقف زده بودند، خیلی تالار بزرگی [است] تمام این تالار چراغان است با الکتریسیته و گاز از چلچراغ ها و چراغهای دیگر که مثل سرو است، تمام این طاق نماها از جمعیت پر بود، صحن این تالار هم پر بود از جمعیت که به قول عوام اگر سوزن می انداختند پائین نمی رفت، معرکه بود، در دست راست خیلی دورجائی بود، مثل منبر، پله پله که هزار و هشتصد موزیکانچی نظامی میلیتری نشسته بودند، بقدری دور بودند که با دوربین هم به اشکال دیده میشد، تمام این مجلس و این وضع و تماشای اینجا همین است که این موزیکانچی ها موزیک بزنند، مثل تیاتر و سیرک و اینجاها نیست، طور دیگری است، در مرتبه بالاتر که آمدم یک واشه گاهی است، صندلی گذارده بودند، رفتیم با کارنو اینها آنجا نشستیم، موزیکانچی ها بنا کردند به زدن، به قدر یک ربع ساز می زدند و موزیک می زدند و بعد ساکت می شدند، تمام تماشا فقط موزیک زدن اینها است، هر وقت موزیک ساکت می شد مردم به صداهای بلند ویولو شاه می گفتند و از این حرکت کارنو خیلی خفیف بود، هی دستش را هم بلند می کرد که با اینها تعارف کند باز آنها اعتنائی نمی کردند، دستش را می آورد، گوشش را یواش می خاراند و خفیف تر می شد، آن آخرها یک دفعه هم گفتند و یوکارنو، خلاصه مدتی نشستیم و موزیک زدند، بی تماشا نبود، جا و محلش خیلی عالی بود. پسر بزرگ سعدی کارنو را هم که رفته بود خاکستر پدر کارنو را از مقبره بیاورد امروز آورده بود، امشب او را اینجا دیدم، برخاسته آمدم پائین که بستنی و چیزی بخوریم، دیگر دوباره نرفتم بالا، برگشته سوار شده آمدم منزل.

عزیزالسلطان خیلی دیر از اپرا آمد، وقتی که آمد یکساعت از نصف شب رفته بود، من هم بیدار بودم تا او آمد. امین السلطان هم رفته بود موزه کِروه، وقتی من آمدم او هم آمد، تعریف می کرد، بعضی نمونه ها، پارچه ها که خواسته بودم آورده بود، همه را دیدم پسند کردم. یکساعت و نیم از نصف شب رفته خوابیدم. امروز صبح شاهزاده آنامی که تفصیل او را نوشته بودم عکس خودش را آورده بود به ما داد، همان ترکیب و ریش کثیف* را داشت، به علاوه وقتی که آنامی حرف می زد مثل این بود که قی کند، خیلی بدترکیب حرف می زد. اسم پرنس ژاپنی که هی اسم او را نوشته ایم این است: ارتسوگاوا است Aristsougava، اسم آن دو نفر عرب مارکی که دیده بودیم از این قرار است: یکی سید عبدالکریم بریسا است، یکی دیگر سیدالعربی آبارودی است که هردو کمیسر دولت ماروگ هستند — اسم شاهزاده آنامیست: مین اری ان Mien Erien بعد از شاهزاده آنامی

شاهزاده‌های سند گابنی آمدند پیش ما، همه سیاه بودند، دو نفر سازنده سیاه هم داشتند که کمانچه می‌زدند، کمانچه‌هاشان شبیه بود به کمانچه‌های [۴۳۳] فرنگی، اما سیم سازشان نخ بود. ایلچی فرانسه که در ماداگاسکار است آمده بود، در شام الیزه او را دیدم، اسمش مایردمیر است Moyr de Maier شبیه بود به محمد تقی‌خان شمیرانی گشا پیشخدمت ما که مرده است، خیلی مرد لوطی است، می‌گفت پادشاه ماداگاسکار زن است، هر شب صدراعظم...، مجدالدوله، اکبرخان، امروز به ورسایل نیامده بودند، وقتی که ما آمدم گفتند امروز رفتیم به بالن که طناب دارد نشستیم، به قدر پانصد ذرع بالا رفتیم.

روز دوشنبه ۷ ذیحجه:

امروز تا ظهر منزل بودیم، نهار خوردیم، بعد از نهار دیناه سالیفو پادشاه سیاه برای تشکر شمشیر ما آمد پیش ما، این دفعه پسر و عموزاده، برادرزاده هرکس خویش و قوم داشته همراهش آورده بود، دو نفر سیاه مطرب خودش را هم همراه آورده بودند، ابتدا قدری صحبت کردیم بعد اجازه خواست که سازنده‌های خودش بیایند بزنند، اذن^{۲۹۱} دادیم آمدند، لباسهای سفید، مقبول خوب پوشیده بودند، نشستند زمین، سازهای خودشان را شروع کردند به زدن، وضع ساز اینها به شکل سنتور ما است، روی آنها عوض سیم تخته‌های پهن بلند افتاده است، به زیر این تخته‌ها کدوهای باردون [؟] مارا کله‌اش را بریده به زیر چوب‌ها بسته بودند، بعد دو سه جای هر کدو را سوراخ کرده و روی آن سوراخ را با تار عنکبوت گرفته بودند می‌گفتند این صدا تمام از این تار عنکبوت است، دو چوب سر گرد هم برای زدن این ساز مثل گرز کوتاه کوچک در دست داشتند که می‌زدند، شروع کردند به زدن، خیلی خوب می‌زدند و صدای آن به عینه سنتور ما بود، از دور اگر کسی صدایش را می‌شنید مثل این بود که محمد صادق سنتور می‌زند، خیلی خوش صدا بود و این کاکا از روی عشق و شوق آوازی می‌خواند و سازی می‌زد و حال خوشی داشت، این پدر سوخته‌ها اگر یک شب و دو شب دو روز ساز بزنند خسته نمی‌شوند، خیلی ساز زدند، پادشاه سیاه هم می‌خندید و نشسته بود، یکی از سازهای آنها را خواستم که برای نمونه به طهران ببرم قرار شد فردا بیاورند.

۲۹۱. اصل: ازن

*. اصل: کسيف

مصطفی بن اسمعیل صدراعظم سابق تونس^{۲۹۲} که در عهد محمد صادق بیک، بیک تونس، این مصطفی بن اسمعیل صدراعظم او بوده و حالا محمد صادق بیک مرده است صبح آمد پیش ما، مرد جوان ابروی سیاه پرموئی، سبیل سیاهی، ریش کمی دارد، داماد محمد صادق بیک است، دختر محمد صادق بیک زن مصطفی بن اسمعیل است. خودش چند سال است متوقف پاریس است، اما عیال و اولادش در تونس هستند. ارتری ینف جای خوبی واقع شده، یک طرف او خیابان بادبولن است، یک طرف خیابان شانزه لیزه و از میدان گردی که دور این ارتری ینف است دوازده خیابان به اطراف منشعب میشود و دور این میدان گردهم تمام درخت است، دور میدان کلاس دولانگن گرد، مجسمه های بزرگ زن، مرد که هر کدام علامت یک شهرهای پاریس است گذاشته اند، یک مجسمه دیدم از استرازبورگ که تمام آن را با دسته های گل گرد پوشانده بودند، پرسیدم این چه است؟ گفتند [۴۳۴] چون استرازبورگ مرده است، این مجسمه را با گل پوشانده اند، خلاصه سوار شدیم، راندم برای اکسپوزیسیون، آنجا پیاده شده قدری پیاده راه رفتیم، بعد رفتیم به سکسیون های آل جر، تونس، جاوه که متعلق به هلند است، به هند انگلیس، اکسپوزیسیون دراز است، جنگ فرانسه هاتن کن ایتالیا، تمام را گردش کردیم، در سکسیون تونس چیزهای غریب بود، شکل دهات تونس را به عینه ساخته بودند که مثل همان تونس است. و در خانه های آن دهات کارگرهای تونس را نشانده بودند و کارهای دستی را می کردند مثل پارچه بافی و خردادی و منبت کاری و غیره. منبت کاری تونس ها روی چوب خیلی نقل دارد همانطور که چینی ها چوب را منبت می کنند همینطور تونس ها هم منبت می کنند. خیلی بهتر و خوشر، کار و اسبابش را دارند و مشغولند، کار می کنند روی دندان فیل و عاج را هم منبت می کنند، خیلی خوب و تمام وضع این سکسیون مثل تونس است، آدم که آنجا داخل می شود مثل این است که به تونس رفته باشد، چند نفر سازنده، رقااص تونس هم آورده اند که می رقصند و ساز می زنند، یک رقااص خیلی بدگلی داشت که شکمش را می جنباند و تکان میداد، در سکسیون جاوه^{۲۹۳} که متعلق به هلند است اسبابهای خوب بود، یک تماشاخانه هم بود که در آنجا رقااصهای مله و جاوه می رقصیدند و ساز می زدند، آنجا قدری نشسته تماشا کردیم، سه چهار نفر رقااص که لباس تونس را پوشیده بودند و از اهل خود تونس هستند می رقصیدند، سازنده های تونس هم پشت سر آنها ساز می زدند، این تونس ها و رقااصهای تونس و مله خیلی شبیه هستند به چینی ها،

ابروهای باریک، چشم‌های تنگ دارد، سروکله و بدنشان را رنگ زده‌اند، نه این باشد که تقلید بیاورند، در ولایت خودشان [ن] هم سر و کلاهشان را همین‌طور رنگ زرد می‌زنند، اینها در رقص، کون و پاشان را حرکت نمی‌دهند، همان شانه‌هاشان و سرشان و پستانشان را حرکت می‌دهند، روی انگشت پا هم راه می‌روند. در سکسیون ایتالیا هم رقص و سازنده بودند اما آنجا، هم خوب ساز می‌زدند و هم خوب می‌رقصیدند. یک رقص خوشگل هم داشتند، خیلی خوب بود، در سکسیون آل‌جر پرده‌های نقاشی خوب که صورت همان اعراب و اهالی آل‌جر و شتر صحرا را ساخته‌اند خیلی گذارده‌اند، پرده‌ها کوچک است اما خیلی خوب ساخته‌اند، این پرده‌ها کار نقاش‌های پاریس است که آنجاها رفته و ساخته‌اند، حقیقت شهر پاریس بخصوص این اکسپوزیسیون تماماً سنگ‌ساران است، دین و مذهب و احترام و شأن عیسی و کلیسا، انجیل و تورات همه از میان رفته است و هیچ نیست جز عیش و هرزگی، جنده‌بازی و خوش‌گذرانی و بی‌عاری و تحصیل کردن پول، والسلام. در سکسیون هند بعضی اسبابهای جزئی خریدم، رئیس این سکسیون هم انگلیس بود که اینطرف و آن طرف را نشان میداد، دیدم یک کتابی است جلد ایرانی دارد و گذارده‌اند روی میز، تصور کردم کتاب شعر است، رفتم برداشتم، دیدم قرآن است، فوراً بوسیدم و گذاردم زمین، دور رفتم که نبینم، فرنگی‌ها اینها دورش جمع میشوند و پشت می‌کنند به او، قرآن بزرگی است کم حجم به خط ریزه نوشته‌اند، اما خواناست نازک است، زود از آنجا بیرون آمدم، وقتی که آمدم [۴۳۵] منزل دیدم حقیقت بداست قرآن اینجا بماند، ابوالحسن خان همراه بود، می‌دانست کجا است، به او گفتم برو قرآن را به هر قیمت که میدهد بخر بیاور، ابوالحسن خان رفت و برگشت گفت صاحبش از دویست و هفتاد تومان پول ایران کمتر نمی‌دهد، گفتم بسیار خوب، و زود رفت و قرآن را آورد. امشب باید به هیپودروم برویم، شام خوردیم و ساعت هشت سوار کالسکه شدیم، امین‌السلطان، جنرال و بالو پهلوی ما نشسته و سایرین هم تماماً آمده‌اند، با لباس ساده غیر رسمی، عزیزالسلطان هم بود، رانیدیم و رسیدیم به هیپودروم، از آن دری که همه مردم می‌روند چون جمعیت بود نرفتیم و از در بالا که خلوت است رفتیم و داخل شدیم، نزدیک در یک لژی برای ما درست کرده بودند، خیلی مزین و عالی، یک پله میخورد، رفتیم بالا نشستیم، عزیزالسلطان و امین‌السلطان پهلوی ما نشستند، سایرین هم در پشت سرما نشسته بودند. این هیپودروم را هفت سال است ساخته‌اند، آن سفرها که ما آمده بودیم هیچ نبود، یک جای بسیار عالی بزرگی است دو مرتبه، مرتبه اول تمام

ستونهای آهن در جلو دارد و پله پله است تا بالا، مرتبه دوم جای نشیمن است، طاق اینجا را تمام با آهن زده اند، وسط این سقف به یک اندازه که باز خیلی بزرگ است باز میشود و بسته که آسمان پیدا میشود، آنهم آهن است و با اسباب پس و پیش میرود، وقتی که ما آمدم باز بود و آسمان پیدا بود، وسط بازی بستند. وسط این جا را خاک ریخته اند برای بازیها، بقدری بزرگ است که از اینجا که ما نشسته بودیم آدمهایی که روبروی ما بودند با چشم دیده نمیشد، با دورین هم درست معلوم نبود، وسط این دور تا دورش بقدر پانصد ذرع بود، هزاره اینجا را اول سفید کرده بودند که وقت بازی کثیف نشود، آخر که بازی شکار درآوردند آن پارچه های سفید را برداشتند، دورنما شد خیلی مقبول و خوب، خلاصه بسیار جای عالی است، ستونهای آهن دارد و محل بسیار ممتازی است، روی صندلیها نشسته مسیو آلفن که شرح احوال او را می نویسم پهلوی ما نشسته بود، شروع کردند به بازی، اول یک دختر بسیار مقبول خوبی با لباس مجلل عالی قشنگ و کلاه خود آهن برگشته مقبولى سوار اسب سفید خوبی دوان دوان آمد جلو طاق نمای ما ایستاد، یک کبوتری از عقب آمد روی دست او نشست، کاغذی به پای کبوتر بسته بود، از پای او باز کرد داد به من، وقتی که باز کردم دیدم به خط فارسی نوشته که به هیودروم خوش آمدید، و برگشت. در وسط این جا سه دیوار کوتاه گرد یکی در وسط یکی در این کله، یکی در آن کله گذارده بودند برای بازی است، به جهت اینکه اگر وسط آنجا بازی درآوردند بقدری دور است که آن طرفها هیچ [۴۳۶] پیدا نبودند و بازی را نمی بینند در سه جا بازی می کنند که همه بینند، اول بازیها اسب درآوردند که زن ها سوار اسب شده رقص می کردند، بعد اسب های کوچک زیاد آوردند که اینها دور تا دور این محوطه می دویدند و از روی دیوارهای دستی چوبی می پریدند، بعد آدمها را سوقان^{۲۹۴} گذارده بودند مثل اسب دور این محوطه بدوند، آدمهای زیاد آمدند به قانونی که دارند بنا کردند به دویدن و از روی دیوارهای کوتاه چوبی دستی که چهار پنج جا گذارده اند به پریدن، دو دور که دویدند بعضی آنها واماندد و کم کردند تا آخر که به محل موعد خودشان چهار نفر از آنها رسیدند و هر کدام چهل و یک بیدق برداشتند، کالسکه مجللی که چهار اسب بسته بودند و کالسکه عالی بود و دو نفر پیشخدمت پسرهای خوب خوش لباس پشت آنها نشسته بودند آوردند، این چهار نفر دوبیدق برداشته بودند، توی کالسکه نشسته از جلو ما بنا کردند به چپه زدن، جمعیت هم بقدری اینجا است که دیگر جا

۲۹۴. سوقان:

نیست، پر است از آدم، بعد یک کالسکه دیگر به همین شرح وارد و دو نفر زن با لباسهای چسبان قشنگ از میان آنها پیاده شدند، میل آهنی به زمین کوبیده بودند شروع کردند به بازی ژیمناستیک، پریدند به آن چوب، از این طرف و آن طرف معلق می زدند تاب می خوردند، خیلی بازیهای قشنگ کردند و بعد باز کالسکه آوردند، هردو سوار شده از جلو ما رد شدند، بعد کالسکه دیگر آمد، یک جوان مقبول خوش سیلی که لباس زردی پوشیده بود وارد و پیاده شد، این بنده باز است، اسباب بندبازی را درست کرده بودند، عوض بند هم یک میل آهنی کشیده بودند که خیلی نازک بود و متصل در حرکت، یک چوب کلفت بلندی هم برای لنگر مثل بندهای طهران در دست داشت و رفت بالای آن طناب آهنی نازک بنا کرد به بازی کردن، روی این طناب دوید معلق زد، وارو زد، چرخ خورد، ایستاد، کارهای خیلی عجیب، غریب، تماشائی کرد که الحق نوشتنی نیست، آمد پائین، باز سوار کالسکه مجللی شد و از جلو ما و مردم گذشت، اینها که تمام شد بازی الیم پیا Olympiade که در عهد قیاصره روم این بازی را در می آوردند در آوردند، دخترهای زیاد بقدر سی چهل نفر سوار اسب بودند، لباس های کلاه خود دار برگشته بسیار قشنگ پوشیده بودند، یک دسته سوار اسبهای سفید، یک دسته سوار اسبهای کهر بودند، جلو آنها یک نفر فرمانده آنها که آنها همین لباس را پوشیده و شل قرمزی دوشش بود و بر اسب قزل^{۲۹۵} ممتازی سوار بود وارد شد، بعد پشت سر او دخترها وارد شدند، به نظام و ترتیب مخصوص و فرمان آن فرمانده، حرکات های مقبول قشنگ سواره دور این محوطه کرده بودند و دوازده عراده نیم هلال دوچرخه که آنها از شکل عراده های سابق است هر کدام را به دو اسب بسیار قوی رشید بسته آوردند دخترها بنا کردند به مشق کردن^{۲۹۶} و عراده ها هم [۴۳۷] به همان مشق در پشت سر آنها حرکت می کردند، حرکتهای غریب^{۲۹۷} کردند، آخر یک عراده آوردند وسط، آن فرمانده با اسب رفت توی آن عراده نیم هلال ایستاد، این سوارها و دخترها به ترتیب مخصوصی دور این را سواره گرفتند، بعد عراده ها در کمال تندی و عجله به تاخت چندین مرتبه دور این ها تاخت کردند که همین عراده دوانی را الیم پیاد می گویند، بسیار بازی قشنگی بود، بعد از این بازی یک قفس آهنی بزرگی که پارچه پارچه بود آوردند وسط تماشاخانه به هم محکم وصل کردند، جای مدور بزرگی شد، یک سرپوش آهنی هم بلند کرده روی

۲۹۶. اصل: کردن

۲۹۵. اصل: غزل

۲۹۷. اصل: قریب

آن قفس گذاردند و بعد یک قفس کوچک دیگر که توی آن یک شیر ماده بزرگ بود و یک سگ بزرگ آوردند و در قفس کوچک را وصل به این قفس بزرگ کردند. معلم این شیر هم با یک اسب سفید که روی آن زین پهن بود وارد قفس شدند، شیر و سگ را از آن قفس کوچک داخل قفس بزرگ کرده وسط قفس بزرگ یک سکوی بلندی خوبی گذارده بودند شیر رفت روی آن سکو، شیر ماده چاق، کج خلق مغروری بود، معلم شیر اشاره کرد که شیر برود روی زین پشت اسب، شیر اول کج خلقی کرد بعد همینطور بود رفت روی زین اسب، بنا کرد دور این قفس به دویدن و از روی چوب‌ها جستن، شیر هم همینطور پشت این اسب نشسته بود و بیچاره هیچ نمی‌گفت و تکان نمی‌خورد، بعد شیر را آورد پائین یعنی خودش آمد پائین، شیر و اسب [و] سگ پشت سرهم بنا کردند به دویدن، قدری هم پشت سرهم دویدند و از چوب‌هایی که گذارده بودند پریدند و باز شیر را توی قفس کوچک کرده با سگ بردند، الحق خیلی کار بود، در وسط این بازیها که بعضی اسبابها درست می‌کردند کریم شیرها وارد می‌شدند و بازی‌های خوب، حرکات قشنگ می‌کردند بعد بازی شکار درآوردند، آن محوطه را پل درست کردند، مرتبه به مرتبه جنگل درست کردند، نهر آب درست کردند، چاه درست کردند خانه‌های کوچک توی جنگل درست کرده بودند، دیوارهایی که مثل چتر است درست کردند در حقیقت آن وسط را جنگلی^{۲۹۸} کردند، ابتدا جمعیت زیادی دسته‌دسته سواره پیاده با کالسکه می‌آمدند، توی این جنگل و پناه می‌شدند و نهار می‌خوردند، صحبت می‌کردند و راه می‌رفتند بعد شیپورچی‌های متعدد که از اطراف باید بیایند و مخصوص شکار است و شیپور خوب خوش‌آهنگی می‌زدند، از طرفین در روی پل و اطراف دیگر وارد می‌شدند و شیپور می‌زدند، بعد از شیپور دخترهای سواره با لباسهای خوب دیگر دسته‌دسته آمدند، سگ زیاد آوردند و جمعیت زیادی جمع شدند، با آن شیپور و اجزا شروع کردند به شکار کردن و از در بیرون رفتند، طولی نکشید که یک مُرال^۱ بزرگ شاخ‌داری وارد شد، قدری ایستاد که سوارها و سگ‌ها از عقب او رسیدند، مرال بنا کرد به دویدن به همان تعلیمی که داشت به خط مستقیم از روی پل رفت، سگ‌ها و سوارها، این جمعیت هم از عقب او بنا کردند به تاخت کردن، این پل مصنوعی هم پله پله بود، این‌ها [۴۳۸] با اسب به تاخت از روی این پل از روی این دیوارهای مصنوعی عقب مرال می‌رفتند و مرال از آن در بیرون می‌رفت. یکی دو سه مرتبه همینطور مرال آمد و

۲۹۸. اصل: جنگی

اینها از عقب سر او آمدند، دفعه آخر یک مرال دیگری را کشته آوردند و این مردم هم دور او جمع شدند و سگ‌ها آمدند و گوش مرال را به سگ‌ها دادند، قدری ایستاد و رفتند، یک مرد گنده کوتاهی هم بود که میرشکار اینها بود، حکم دلقک^{۲۹۹} را داشت، جور غریبی است می‌دواند، هی از اسب زمین می‌خورد و بلند می‌شد، خنده داشت، خلاصه بازی خوبی بود و نیم ساعت از نصف شب گذشته بازی تمام شد و آمدیم منزل خوابیدیم.

شرح حال آلفن این است: پیرمردی است هشتاد ساله، مهندس است، ترتیب اکسپوزیسیون و هیپودروم و این قبیل کارها به توسط او می‌شود، آدم با سلیقه‌ایست، همین آلفن نایب و همدست همان هسیمان معروف بود که در عهد ناپلئون سیم پاریس را زینت داد و حالا هم زنده است، مسیو برژه هم مهندس قابلی است و با آلفن همدست است، پنجاه سال دارد.

امروز صبح روچیلدهای پاریس به حضور آمدند، دو نفر بودند، یکی از آنها بارون آلفونس دوروچیلد است، پیرمرد ریش سفیدی است (Barn Alphonse de Rotchild) چشمهایش سبب دارد، چیز غریبی است، همچو چشم ندیده‌ام، مگر چشمهای نویسنده فیگارو که او هم دور چشمش قصب جور و قرمز است، پیرمرد نحس کثیفی است، دیگر گوستاو دوروچیلد بود که آنهم منسوبان (Gustave de Rotchild) روچیلدهاست. دختر این شخص زن پسر ساسون لندن است. به سکسیون مکسین رفتیم، عمارت و اکسپوزه را خیلی خوب ساخته و اسبابهای خوب داشت، مرغهای مکسین را همه نوعش را درست کرده بودند، جور مرغهای طهران خیلی داشت، چند جور مرغ مکسینی داشت که سینه‌اش خال‌خال زیاد داشت، خیلی مرغهای قشنگی بودند، چند جور از آنها خریدم.

روز سه‌شنبه ۸ ذیحجه:

صبح از خواب برخاستم، ته‌بندی مختصری شد و سوار کالسکه شده رفتیم حمام ترکی، مجدالدوله پیش من نشسته بود، رانیدیم، حمام هم دور بود، رسیدیم، این همان حمامی است که سفر اول و دوم در پاریس رفته بودیم، حمام خوبی است، می‌شناختم، شرح این حمام را در روزنامه سفر اول نوشته بودم، دیگر لازم نیست دوباره بنویسم،

۲۹۹. اصل: دلخک

خلاصه لخت شدید مجدالدوله، اکبرخان، باشی، لخت شدند، حاجی حیدر بود، سر و تن شوری کاملی کردیم به راحتی، بعد بیرون آمده رخت پوشیده آمدیم منزل نهار خوردیم و سوار کالسکه شده رفتیم برای اکسپوزه سین، رسیدیم و پیاده شدیم و گردش کردیم، به سکسیون کره، مکزیک^{۳۰۰}، برزیل^{۳۰۱}، تماشا خانه اسپانیل که پهلوی سکسیون خودشان ساخته اند رفتیم و گردش [کردیم]. اما کره، این کره را در اطاق بسیار بزرگی [۴۳۹] درست کرده اند که تمام این اطاق از دیوار و طاق و همه آهن است و این کره تمام اطاق را پر کرده است، اصل کره از آهن است که روی او را با مقوا و گچ درست کرده اند، تمام شهرها و جزیره ها و دریاها و دنیا را درست کرده اند که نمایان است، آنچه معدن از طلا، آهن و الماس و جواهر در دنیا هست درست کرده و هر کدام را با میخ های رنگ به رنگ معین کرده اند که کدام الماس، کدام جواهر، کدام طلا، کدام آهن و ذغال و غیره است بنا کردیم به دور کره به گردش و تماشا کردن و می خواستیم برویم بالای کره که از آن بالا هم تماشا کنیم، همینطور که دور کره می گشتیم دیدم یواش یواش دارم بالا می روم، یک دفعه دیدم رسیدم به کله کره، خیلی تعجب کردم از اینکه به این خوبی این راه را ساخته اند، از روی هندسه که آدم به این راحتی بالا می آید، آن بالا چند پله می خورد از آهن، رفتم بالا، در وسط قطب شمال ایستادم و از زیر بنا کردم به تماشای کره، حقیقت آدم که آن بالا می رود تصور نمی کند آدم است، همینطور که جبرئیل آن بالا است و کره را می بیند و هیچ زحمتی ندارد آدم هم که بالای این کره می آید همینطور است مثل جبرئیل است که از آن بالا کره را نگاه کند، خیلی چیز غریبی درست کرده، بهترین صنعت و تماشا و اکسپوزیسیون فرنگستان و پاریس این کره و تماشای او و وضع ساختن اوست که خیلی چیز تماشائی است و نقل دارد، الحق هر قدر تعریف کنیم و بنویسیم کم است، یک چرخ در زیر کره است مثل سکان کشتی، همانطور که با سکان کشتی را می گردانند با این چرخ هم متصل کره را حرکت می دهند، [با] این حرکت، هم آدم تمام کره را می بیند و هم حالت حرکت کره را که چه نوع کره در حرکت است نشان می دهد، بسیار چیز عجیبی است، رئیس این محل کره دو نفر فرنگی هستند.

Yung

Pouyer

اشخاصی که این کره را درست کرده اند دو نفر هستند

۳۰۱. اصل: بره زیل

۳۰۰. اصل: مکسیک

بقدر سی هزار تومان پول ایران خرج این کره و اطاق و جای کره کرده[اند]، در شش ماه این کره را ساخته‌اند، در آن بالا که بودیم همانطور که جبرئیل در آسمان مسلط است و تمام کره دریا و دریاچه‌ها، شهرها، جزیره‌ها، معدن‌ها را می‌بیند آدم هم همینطور مسلط است و تمام کره را می‌بیند، الحق جایی است مستغنی از تعریف و توصیف، دیگر از این بهتر و تماشاوارتر جایی نیست، خلاصه بعد از تماشای آنجا آمدیم پائین و رفتیم به محل الماس تراشی هلند که اسم آن الماس تراشی این است (بوآس) Boas، قدری ایستادیم، الماسهای متعدد داشت و می‌تراشیدند، تماشا کردیم، یک سنگ هم یک الماس کوچکی توی آن بود به ما پیشکش کرد به جهت نمونه که معلوم شود الماس در چه نوع سنگی است، در تماشاخانه اسپانیل که رفتیم قدری نشستیم، رقاصهای کثیف قره‌چی بسیار نحس بدی داشت، سازنده‌های بدی که خیلی کثیف ساز می‌زدند بودند و تمام اینجا الواط‌های زیاد نشسته بودند که وقتی من نشستم خیلی خجالت کشیدم که چرا اینجا نشستم، تصور می‌کردم اینجا جای معقولی بود، اگر می‌دانستم این طور بود هرگز نمی‌نشستم، تا فهمیدم زود برخاستم، وقتی که [۴۴۰] آنجا نشسته بودم یک سبد^{۳۰۲} پرتقال که توی کاغذ پیچیده بودند آوردند جلو این الواط گذاردند، این الواط‌ها هم تمام پرتقال را می‌انداختند به این رقاص‌ها آنها هم می‌گرفتند و غمزه می‌کردند، خیلی حای کثیفی بود، خلاصه خیلی خسته شدیم و از همان الماس تراشی سوار شده آمدیم منزل. امشب باید برویم گران اپرا رسماً، شام خوردیم، لباس رسمی پوشیدیم، امین السلطان و سایرین هم لباس رسمی پوشیده در ساعت هشت و نیم سوار کالسکه شده امین السلطان، بالوا، جنرال پیش من نشسته و رانندیم، رسیدیم به اپرا، عمارت بسیار عالی است، همان جایی است که در سفر اول و دوم دیده بودیم، از پله‌ها رفتیم بالا، کارنو جلو آمد، دست دادیم و رفتیم در لژ نشستیم، زن کارنو، زن صدراعظم بود[اند]، زنهای دیگر خیلی بودند، صدراعظم و سایر وزرا بودند، سفرای خارجه اغلب بودند، زنهای آنها با لباس رسمی بودند، شاه سیاه شمشیر ما را حمایل انداخته بودند و با زنش در لژ^{۳۰۳} زیرپای ما آن روبرو نشسته بود، پرنس ژاپونی بود، پرنس موناکوی ایتالیا را امشب اینجا بود دیدم، جنرال کلبارس روس که مرد عالم جغرافیادان عالمی است و خیلی سر رشته دارد اینجا بود دیدم، این جنرال برای این آمده است که در مجلس

جغرافیای فرانسه با علمای این فن نشسته حرف بزند، رئیس مجلس جغرافیای فرانسه مسیو له سبس معروف است که مهندس است و در این علم اول شخص است، خود له سبس هم اینجا بود او را دیدم و خیلی صحبت کردم، با وجودی که مرد پیر هشتاد و پنج ساله ایست بنیه بسیار خوبی دارد، بچه‌های کوچک پنج شش ساله دارد، خلاصه پرده بالا رفت، همان تیاترهاست که دیده‌ایم، رقص زیادی آمدند، رقصیدند و موزیک زدند، قدری طول کشید و پرده افتاد و برخاستیم آمدیم این طرف قدری راه رفتیم و بستنی خوردیم و ما را بردند به کولیس که رخت رقص‌ها آنجا است و عوض می‌کنند و خودشان را برای رقص حاضر می‌کنند. امین السلطان، امین الدوله و جمعی دیگر همراه ما بودند، رقص‌ها را دیدیم مشغول رخت عوض کردن بودند، یک آئینه بزرگی توی کولیس بود که رقص‌ها وقتی رخت خودشان را عوض می‌کردند توی آئینه خودشان را می‌دیدند و رقص می‌کردند، دخترهای کوچک زیاد آنجا بود، از چهار ساله، پنج‌ساله، شش ساله که مادرهای آنها، آنها را آورده‌اند اینجا که از بچگی مشغول رقص باشند و بلکه آوازخوان معتبری شده مداخل کنند، اینهمه رقص که دیدیم یک آدم خوشگل توی آنها نبود، عوضش لباس‌های قشنگ خوب داشتند، از آنجا برگشته آمدیم، نشسته، پرده دویم بالا رفت، تماشاها خوب در این پرده دادند، صورت دریا را درست کرده بودند مثل دریای حسابی موج می‌خورد و تلاطم^{۳۰۴} می‌کرد، خیلی تماشا داشت، رقص کردند و بازی کردند، بسیار خوب پرده بود، بعد پرده دیگر باز شکل دریا بالا رفت و باز رقص‌ها رقصیدند و به اشکال مختلف بیرون آمدند، خیلی تماشا داد، در پرده آخر که باید این بازی‌ها آنجا تمام می‌شد و کشتی غرق^{۳۰۵} می‌شد، و خیلی داشت چون من خیلی خوابم گرفته بود دیگر ننشسته برخاسته با کارنو تعارف کرده، عذر خواسته آمدم منزل، اما کارنو و سایرین نشسته بودند، امین الدوله، جهانگیرخان را هم نگاهداشته بازی آخر را دیده بودند، یک چیز خیلی عمده‌ئی که در اکسپوزیسیون دیدیم و فراموش شد بنویسیم آن این است، یک پانارمائی ساخته‌اند ترانس آتلانتیک^{۳۰۶} یعنی کشتی‌های بزرگ بخاری که مردم فرنگ را می‌برند به امریک و از امریک می‌آورند به فرنگ، از بندر هاور^{۳۰۷} فرانسه یک روزی رفتیم به آنجا [۴۴۱]، یک محوطه‌ایست که منتها دورش سی

۳۰۵. اصل: قرق

۳۰۴. اصل: تلاطم

۳۰۶. اصل: طرآنزات‌لانتیک

۳۰۷. Le Havre. بندری است در فرانسه نزدیک به مصب رود سن

ذرع است، یک پله کمی دارد، آدم می رود بالا، اما وقتی که آدم وارد آنجا می شود داخل یک کشتی بزرگی میشود که در وسط دریای محیط واقع است و از توی این کشتی تا چشم کار می کند دریاست و موج می زند و بندر هاور فرانسه از دور به فاصله سه فرسنگ پیدا است که پر از کشتی است کشتی های بزرگ جنگی و غیرجنگی، زره پوش و غیره که طول آنها دویست ذرع به آن بزرگی است دیده می شود. روی این دریا پر است از این کشتی ها و در تمام بندر، کشتی های زیاد ایستاده است که آدم هیچ تصور نمی کند که در اکسپوزسیون است و داخل جای به این کوچکی شده، یقین دارد که در وسط دریای محیط است، جای خیلی غربی است و تماشائی، هیچ اینطور جا حقیقتاً نیست، خیلی نقل دارد، وقتی هم که آدم از اینجا پائین می آید مرتبه دوم کشتی را نشان می دهند، اطاق به اطاق که در یک اطاق مردم نهار می خورند، در یک اطاق شطرنج بازی می کنند، سیگار می کشند، مردم نشسته اند، صحبت می کنند، هیچ اینطور جا دیده نشده است، وقتی هم که آدم بیرون می آید اکسپوزسیون را می بیند و این پانارمیک عمارت کوچکی به نظر می آید.

روز چهارشنبه ۹ ذیحجه:

امروز باید برویم بودشمن، سفر دوم پاریس رفته بودم، بلد بودم، امروز خواستیم برویم آنجا، صبح دیر از خواب برخاستم، شب خوب خوابیدم، صبح که برخاستم پهلوی دلم کمی درد می کرد، دیشب به خیال اپرا که گرم خواهد بود سنجاب را کردم و رفتم، به این جهت کمی سرماخورده بودم و درد گرفته بود، وقتی که از خواب برخاستم دیدم توی باغ کوچک ما که جلو اطاق ماست توی دالان های راهرو، الی اطاق امین السلطان و پای پله توی باغچه بزرگ مملو بود از جمعیت و ازدحام^{۳۸}، از فرنگی و ایرانی و متفرقه و غیره و غیره، ناشکری روزهای باغ خودمان را که پر از جمعیت بود می کردیم و می گفتیم کاش برویم فرنگ قدری راحت باشیم، امروز اینجا بدتر از روزهای پر جمعیت باغ ما مثل روزهای عید که پر از جمعیت می شد بود، بطوری که وقت این رسیده بود که بگویم به قاپوچی ها مثل طهران جارو کنید، از آن جمله دو سه نفر عکاس اسبابهای عکس خودشان را آورده بودند توی باغ کوچک جلو اطاق پشت گوش ما روی هم چیده بودند، یکی از آنها پسر نادار عکاس بود، می گفت پدر نادار به همان قوه و بنیه باقی

308. اصل: ازدهام

است، در منزل است، مادرم کمی فلج شده است. هنوز درست رویم را نشسته بودم میخوامم زود اینها را راه بیندازم بلکه بیایم توی اطاقم کمی راحت شوم و چیزی بنویسم، از آن جمله مسیو له سبیس مهندس معروف بود که آمده بود دیدن ما، او را دیدم، از آن جمله میرمایر وزیر مختار فرانسه در ماد گاسکار بود که بسیار آدم بامزه خوش صحبتی بود و تفصیل او را نوشته‌ام، از آن جمله کاکاهای شاه سیاه بودند که سازی را [۴۴۲] که خواسته بودند آوردند، قدری ایستاده و ساز را دادند و رفتند، بعد آمدم توی اطاق که نهار بخوریم، گفتیم حقیقت این است که این عکاس‌ها را هم راه بیندازیم بروند آسوده شویم، لباس پوشیدم و شمشیر و واکیسل بند انداختم رفتم بیرون، عکاس‌ها از طرفین دوربین‌هاشان را گذاردند و چند شیشه‌های عکس متعدد از ما برداشتند، عزیزالسلطان و اعتماد السلطنه هم عکسهای گروپ متعدد انداختند، بعد آمدم توی اطاق از آدمهای خودمان، امین الدوله، معیرالممالک، فخرالملک، معین‌الملک، ناظم‌الدوله، آدمهای اینها، مردم‌های متفرقه که اسباب فروخته‌اند عقب بارهاشان آمده‌اند، سر امین‌السلطان هزار کار ریخته گیج شده بود، بیخود مردم این طرف و آن طرف می‌رفتند و نمی‌فهمیدند چه کنند، توی حیاط بارها را می‌بستند، صدای چکش بود که می‌آمد و اوضاع غریبی بود، رؤسای روزنامه‌های تان و ممیریال دیپلوماتیک را هم اعتمادالسلطنه آورده بود توی نارنجستان دیدم، صحبت شد، جمعیت هم بود، رئیس فیگارو را هم دیروز به حضور آورده بود، پادشاه سیاه‌ها هم دو سه روز دیگر می‌رود به ولایتش. خلاصه رئیس مجلس پارلمنت فرانسه موسیو ملین است Meline، خلاصه نهار خوردیم بعد از نهار سوار شدیم، میرزا محمدخان میرزا عبدالله‌خان توی کالسکه پیش ما نشسته بودند. احمدخان و ابوالحسن خان هم در کالسکه‌های دیگر بودند میرزا نظام هم بود، دیگر کسی نبود، رانندیم برای بودشمن. این بودشمن خیلی دور و در آخر شهر واقع است، اول این جا محل کثیف و معدن گچ بوده، الواط و اشارر زیاد در اینجا مسکن داشته‌اند و این محل بودشمن محل عملجات است که آنجا تمام عملجات منزل دارند، حالا هم باز محل عملجات است، ناپلئون سیم آنجا را ساخته و پارک کرده است، چون مرتبه‌به‌مرتبه است آبشارهای طبیعی خوب درست کرده‌اند. خلاصه رانندیم، اول از پارک من سو گذشتم، دور این باغ عوض دیوار معجر آهنی است و سرهای آنها مُطلا است، چندان پارک بزرگی نیست، توی شهر است، اینجا محل گردش دایه‌ها است که اطفال را می‌آورند صبح و عصر می‌گردانند، بعد از جلو گران‌هتل، گران‌اپرا، بلوار من مارت گذشته به

موزه هیستوریک^{۳۰۹} که نزدیک به بودشمن است رسیده از آنجا گذشته با کالسکه وارد بودشمن شدیم، در راه که می آمدیم اطفال و الواط زیاد که مست بودند دور ما را گرفته بودند و متصل می گفتند ویولوشاه، فریاد می کشیدند و نمره می زدند جار می زدند و مردم را خبر می کردند که شاه آمد، در بین راه هم اغلب جاها اسباب بازی گذارده بودند، اسبهای مقوائی که چرخ می خوردند و غیره توی راه و بلوارها هم بقدری جمعیت بود و کالسکه که دیگر راه نبود، در این بودشمن هم که رسیدیم بقدری جمعیت و اطفال دور ما جمع شدند که حساب ندارد و مثل مورچه بودند، در این بودشمن یک مدرسه ایست که اطفال و عملجات تحصیل می کنند، امروز روز امتحان آن بچه ها و اجر دادن به آنهاست، اغلب را هم امتحان کرده [۴۴] اجر داده بودند به این جهت جمعیت هم زیاد بود، با کالسکه توی پارک بنا کردیم به گردش کردن اما کجا این جمعیت و اطفال می گذارند ما بگردیم و تماشا کنیم، دور ما را گرفته بودند که نمی گذارند حرکت کنیم، بالاخره رفتیم روی یک بلندی که شهر پاریس از طرف من مارت پیدا بود، من مارت یک تپه بلندی است که روی آن عمارت و خانه ساخته اند و در این من مارت در ایام سلاطین متفق که آمده بودند [با] ناپلئون جنگها کرده [بودند] در این جا قدری آنجا را تماشا کردیم، آمدم پائین، از روی پلی که زیر این پل یک آبشاری است که خیلی گود و عمیق و پرتگاه است و هرکس می خواهد در پاریس خودش را بکشد می آید روی این پل خودش را از پل پرت می کند، از روی این پل گذشتیم، یک بلندی بود رفتیم بالا، یک کلاه فرنگی خوبی بود، آنجا پیاده شدیم، شهر پاریس و برج ایفل پیدا بود، آنجا هم قدری گردش کرده تماشا نمودیم، آمدم پائین رفتیم توی مغاری که آبشار پل از کله این مغار می ریخت، پائین جای خوبی بود، چون عرق داشتم هوای اینجا هم سرد بود زیاد آنجا نماندم، آمدم بیرون، باز همینطور جمعیت و ازدحام و مردم طوری است که حرکت مشکل است، هرطور بود خودمان را رساندیم به کالسکه، سوار شده آمدم به این مدرسه ئی که امروز به آنها اجر می دهند، وارد مدرسه شدیم، در تالار بزرگی که اطاق ژیمناستیک بود کدخدای شهر بودشمن نشسته بود «اسم کدخدائی هم که در اطاق مدرسه بود Mathurin Morean» و به این بچه ها، دخترها اجر می داد، دختر و پسر زیادی بودند، اغلب دخترها هم خوشگل بودند، قدری توی اطاق نشستم و خیلی اینها از آمدن ما به این مدرسه خوشوقت گردیدند و خوشحال بودند، به چند نفر از این بچه ها

آن دسته گلی که می دادند من گرفته و به دست خودم به گردن آنها انداختم، از این فقره هم خیلی ذوق می کردند و خوشحال بودند، بعد برخاسته سوار کالسکه شده رانیدیم، این جمعیت و بچه ها از روی این چمن های سرازیر و سربالا می غلطیدند می آمدند پائین می رفتند بالا، زمین می خوردند، می خندیدند، اوضاع غریبی داشتند، خلاصه این جمعیت و بچه ها همینطور ما را عقب کردند تا نزدیک منزل و با ما بودند، تا رسیدیم به منزل، کوچه های بودشومون^{۳۱۰} از این قرار است:

محله کمبا (Combat) محله ویلپ (Villette)
محله امریک (Amerique)

این سه محله در آرنندیسمان (Arrondissement) نوزدهم است، خلاصه رسیدیم منزل، شام خوردیم و در ساعت نه سوار کالسکه شدیم، مجدالدوله، بالوا، جنرال مهماندار پهلوی ما نشسته سائیرین هم در کالسکه های دیگر سوار شده رانیدیم، رسیدیم به خیابان شانزلیزه، دو کافه شانتان در این خیابان است، اول رفتیم به کافه شانتان اولی، پیاده شدیم، جمعیت زیادی نشسته بودند و آبجو می خوردند و یک دختری می خواند، وارد کافه شانتان شدیم، مردم که ما را دیدند تمام برخاستند و بنا کردند به هورا کشیدن و یولوشاه گفتن، دختر آوازه خوان هم دیگر نخواند و مجلس به هم خورد و مردم همینطور ایستادند و بنا کردند ما را تماشا کردن و فریاد زدن، هرچه اصرار کردیم به اینها که بنشینند نشستند آخر من روی یک صندلی نشستم و آنها هم نشستند اما چه نشستی، تمام روشن و نگاهشان به من بود و هی کلاه برمی داشتند و فریاد می کردند، دیدیم خیر، نمی توان اینجا نشست، برخاسته آمدیم بیرون، سوار شده رفتیم برای آن یکی کافه شانتان دیگر، آنجا دیگر توی مجلس نرفتیم، رفتیم بالاخانه [۴۴] که آنجا چیز می خورند و تماشا می کنند، پهلوی یک زن و مردی روی صندلی نشستم، آدمهای ما هم نشستند و قدری تماشا کردیم، باز مردم ما را شناختند و بلند شدند و کلاه برداشتند و هورا کشیدند، دیدم اینجا هم نمیتوان نشست و می خواستیم هم برویم فولی برجه که جای غریبی است، آمدیم بیرون سوار شده رانیدیم، باز از من مارت گذشتیم و یک خیابانی بود که اطرافش دکان های دراز مثل دالان های کاروانسرا بود، رسیدیم و گفتیم اینجا پیاده شویم در یک دالان دست چپی که بود پیاده شدیم، جنرال مهماندار گفت اینجا جای پیاده شدن نیست، جمعیت زیاد است، پلیس نیست، گفتم خیر، عیب ندارد و پیاده شدم،

۳۱۰. کذا (قبلاً بودشمن آمده است)

از آن کافه شان تان هم ده پانزده نفر الواط و بچه عقب ما را گرفته بودند، فریاد می زدند و یولوشاه و این فریاد آنها هم مثل جار بود، همه را خبر می کرد که شاه آمده است، خلاصه همینکه پیاده شده داخل دالان شدیم که جمعیت ریخت روی ما بطوری که نمی توانستیم راه برویم و کم مانده بود خفه شویم و هیچ نمی دیدیم اینجا کجاست، در دکان چه است، بالاخره خودمان را تپاندیم توی دکانی، یک عصای نیزه دار و چند سر چقی خریدم و به مجدالدوله گفتم بماند، پول او را بدهد بیاورد، خودمان بیرون آمدیم، حالا راه نیست برویم، به هزار زحمت آمدیم بیرون و سوار کالسکه شدیم، از شدت جمعیت کالسکه خودمان پیدا نبود، گم شده بود به یک کالسکه دیگر همراهان سوار شوم، میرزا محمدخان هم پیش ما نشست، دیدیم که با این ازدحام و جمعیت به هیچ جا نمی شود رفت، بخصوص به فولی برجه، باز آن الواط و بچه ها همینطور عقب ما بودند و فریاد می زدند و مردم را خبر می کردند، از صرافت فولی برجه افتاده به کالسکه چپی گفتم از پس کوچه ها برو برای منزل، قدری از پس کوچه رفتیم و از همان کوچه ئی که می رفت به فولی برجه رد شدیم و چراغ های فولی برجه را دیدم روشن است و همینطور از پس کوچه ها می رانندیم و جمعیت و الواط هم پشت سرما هستند و فریاد می کنند و می آیند، همینکه به سر کوچه رسیدیم که یک مرتبه جفت اسب کالسکه ما خورد زمین و سخت روی زمین خوابیدند و کم مانده بود که کالسکه برگردد، جنرال هم نمی خواهد پیاده شود، به او گفتم برو پائین در را باز کرد و رفت پائین و من هم آمدم پائین که یک مرتبه این جمعیت ریختند به سرما و ما هم همینطور سرگردان ایستاده ایم، بالاخره رفتیم توی کالسکه ئی که ادیب الملک نشسته بود، آنها را پیاده کرده خودمان سوار شدیم، اکبرخان هم جلو کالسکه پهلوی کالسکه چپی نشست و رانندیم، باز الواط و جمعیت و بچه ها عقب ما هستند، این بیچاره ها که در خیابان ها نشسته شام می خوردند کمال معقولیت را داشتند، سایرین و این الواط ها این طور می کردند. آمدیم، رسیدیم به خیابان شانزله لیزه، پهلوی آن میل که از مصر آورده اند دوربین بسیار بزرگی است که ماه را می بیند، ماه هم امشب جلوه غریبی داشت، آسمان صافی بود، یک ستاره هم نزدیک ماه بود، خیلی قشنگ، هرگز ماه را اینطور و به این جلوه ندیده بودم، بالای برج ایفل هم چراغ الکتریسته را روشن کرده بودند، او هم جلوه داشت، چراغ های شانزله لیزه، چراغ های کافه شانتان ها و قهوه خانه های اطراف خیابان و این وضع و اینجا یک عالم غریب [۴۴] و حالت مخصوص و جلوه خاصی داشت، بالون کاپ تیف که ریسمان دارد او هم هوا بود و

الکتریسیته هم به زیرش انداخته بودند، او هم جزء ستاره‌ها شده بود، قشنگ بود، میل کردیم برویم زیر بالون تماشا کنیم رانندیم و از پهلوی عمارت خودمان گذشتیم، رسیدیم به موقعی که بالن آنجا است، این بالن نزدیک منزل ماست، الحمدلله که اینجا جمعیت کم بود، پیاده شده داخل باغی شدیم و از یک کوچه‌ئی که زمین او خاک و دیوارهایش خاک بود رد شدیم، داخل محوطه شدیم که تمامش خاک و اطرافش درخت و وسطش گود بود، وقتی که ما رسیدیم بالن پائین آمده چند نفر زن و مرد توی بالن بودند، بیرون آمدند، رئیس بالن هم که اسمش این است.....^{۳۱۱} توی بالن بود، هوا هم ماهتاب و صاف بود و خیلی خوب، اکبرخان و بالوا چند نفر دیگر با رئیس بالن توی بالون نشسته رفتند بالا، مسیوگدار پسر آن‌گدار معروف که بالن ساز است و توی بالن زیاد نشسته است اینجا بود او را دیدم، خلاصه اینها که رفتند بالا در بین راه ترسیده بودند، از آنجا شیپور کشیده، رسم است که سه شیپور می‌زنند، آنوقت بالن را پائین می‌کشیدند، پنج دقیقه طول کشید رفتن اینها، سیصد ذرع بالا رفته بودند، در روی این بالن که جای آدمها باشد ده دوازده نفر آدم می‌نشینند، وضع رفتن بالن به بالا این است: اولاً یک ماشین بزرگی توی باغ است با دستگاه و مفصل که با آن چرخ و اسباب الکتریسیته را به زیر بالن می‌زنند، ثانیاً در آن محوطه خاکی که وسط آن مثل گود زورخانه گود است و پله‌های چوبی می‌خورد و وسط آن گودی یک گودی دیگر و یک سوراخ ریزه‌ایست، طناب^{۳۱۲} این بالن از این سوراخ کوچک که یک اسباب ماشین کوچکی ساده‌ایست می‌رود پائین و از زیر زمین وصل است به یک ماشین بزرگی که در گوشه باغ است و این طناب محکم به او پیچیده شده است. در وقت بالا رفتن بالن آن ماشین بزرگ را با بخار حرکت می‌دهند، طناب یواش یواش از آن سوراخ کوچک و ماشین کوچک بیرون می‌آید و بالن به هوا می‌رود. خلاصه مراجعت کرده آمدیم منزل، هوا هم سرد بود، عزیزالسلطان هم رفته بود باغ پاریس به تماشا که جای غربی است، وقتی که ما آمدیم عزیزالسلطان مراجعت کرده خوابیده بود، من هم خوابیدم.

روز پنجشنبه ۱۰ شهر ذیحجه

صبح از خواب برخاستیم، رخت پوشیدم، قبل از نهار این اشخاص به حضور آمدند

۳۱۱. نام رئیس بالن نوشته نشده

۳۱۲. اصل: تناب

سید حمزه آل جری^{۳۱۳} که از اولاد ابوبکر است، جوان عربی است بلند بالا، خوش سیما و بسیار آدم بانمکی است، اصل سیمای عرب را دارد، برای تماشای اکسپوزسین آمده است. مسیو برازا حاکم کن کو^{۳۱۴} فرانسه است که میرود به کن کو، جنرال آرتون، دکتر گوبله دندانساز، مسیو دبلووتسن، مسیو بلوویتس اصلاً فرانسه است، قد کوتاه تنه گنده دارد، ریشه‌های قوری، سنش زیاد است، اما بنیه‌اش خیلی خوب است، اگرچه اصلاً فرانسه است اما مدتی است که کرسپندانس^{۳۱۵} روزنامه طمس^{۳۱۶} لندن است که اخبارات انگلیس و سایر جاهای فرنگ را در تایمز می‌نویسد، نهار خوردیم، بعد از نهار یکساعت از ظهر رفته کالسکه حاضر شد، من و جنرال و بالوا، میرزا محمد خان در یک کالسکه نشسته [۴۶] رانندیم برای آنگن، از پارک مونسو گذشته از آخر محلات پاریس از دروازه Saint - ouen سانتوآن گذشته، از دهی که همین اسم را دارد عبور کرده، از نه‌ری که دستی ساخته‌اند، از آب سن، از روی پل عبور کرده داخل ده، به قصبه ونسن رسیدیم، کلیسای بزرگی دارد، از آنجا داخل قصبه و ده Epinay اپی‌نای شده بعد به قصبه آنگن رسیدیم، جمعیت زیادی خبر شده حاضر بودند، دم قهوه‌خانه پیاده شده رفتم بالای قهوه‌خانه، آنجا هم جمعیت زیادی بود، قدری بالای قهوه‌خانه ایستادیم مجدالدوله، ابوالحسن خان، ادیب‌الملک و بعضی از آدمهای ما هم که عقب ما بودند رسیدند، قایقی برای ما حاضر کرده بودند، آمدیم سوار شده رانندیم. بالوا و جنرال هم پهلوی ما بودند، آب دریاچه زرد رنگ بود و عمق دریاچه هم کم، یک ذرع بیشتر نیست، تفصیل این آنگن را در روزنامه سفر اولم مشروحاً نوشته‌ام، حالا لازم نیست که شرح بدهم، همینقدر می‌نویسم که جای باصفای خوبی است، خلاصه اهالی آنگن قایقهای زیاد درست کرده بودند، توی آنها سوار شده در اطراف ما گردش میکردند، دخترهای خیلی خوشگل خوب امروز اینجا دیدیم که گیس‌های زرد بلند داشتند و ریخته بود به صورت و پشتشان، توی قایق در اطراف ما گردش می‌کردند، بسیار عالم خوبی داشت، امروز باید برویم به عمارت ییلاقی پرنسس متیلد^{۳۱۷} که در اینجا دارد، در سفر دوم که اینجا آمدیم به باغ و عمارت همین پرنسس متیلد رفتم اما خودش نبود، این دفعه او را دیدم. خلاصه راه پارک پرنسس از زیر یک پل کوچکی است که چادر قایق ما به آن پل گیر می‌کند، به

۳۱۳. الجزایری

۳۱۴. کنگو

315. Correspondance, Correspondant

۳۱۷. Mothild، اصل: مثل

۳۱۶. تایمز

این جهت از زیر آن پل نرفته ما را از راه دیگر بردند، توی کوچه باغهای آنکن پیاده شدیم، با پای خودمان این راه طولانی را گرفته هی رفتیم و خسته شدیم، یک فرنگی فضول هم که قایقهای این دریاچه در اجاره اوست جلو ما افتاده بود و هی فضولی میکرد و حرف می زد، با جنرال و بالوا صحبت میکرد آدم به این فضولی هیچ در دنیا نیست، مگر میرشکار، خلاصه با خستگی^{۳۱۸} و عرق زیادی که کردیم وارد پارک شدیم، تا اینجا هم آنچه رعیت آنکن بود از بچه و بزرگ ما را عقب کرده بودند، اینجا در پارک را بستند که آنجا نیایند و ما داخل پارک شدیم، همینکه داخل شدیم پرنسس متیلد را دیدیم که با لوئی^{۳۱۹} ناپلئون می آیند، لوئی ناپلئون برادرزاده پرنسس است، پرنسس متیلد دختر رژن بناپارت برادر ناپلئون اول است، این لوئی ناپلئون پسر پرنس ناپلئون است که پرنس ناپلئون برادر پرنسس متیلد است و این دو پسر و دختر رژن بناپارت^{۳۲۰} هستند [۴۴۷] که برادر زاده ناپلئون اول میشوند. پرنس ناپلئون را از فرانسه بیرون کرده اند، حالا در سوئیس است، زنده هم هست. پرنسس متیلد هفتاد و یک سال دارد، لوئی ناپلئون جوان است، ریش سیاه رنگ پریده ئی داشت، می گفت در قشون ایتالیا منصب دارم و آنجا خدمت می کنم، چون از فرانسه مأیوس شده آنجا مشغول خدمت است، جرمن باپس Germain Bapst جواهری که پسر باپس جواهری است و در سفر اول گلویند الماس بزرگ را از او خریدم و با امین السلطان مرحوم رفیق بوده دیده شد، گویا با پرنسس آشناست، اینجا بود، زن بسیار خوب مقبول خوشگلی داشت که الحق دسته گلی بود، توی این پارک راه می رفت، زن طنازی^{۳۲۱} چشم کبودی رنگ پریده ئی که با آن رنگ پریده یک آب رنگ خوبی داشت و خیلی جلوه میکرد، حقیقت وقت و برای بسیار خوب است. خلاصه پارک بسیار مقبول خوبی است، گل کاری خوبی داشت، زمین این پارک تمام آویشن و کاکائوئی است، اول گمان نمی کردم که اینجا باشد، دست زدم دیدم خیر همان است و بوی خوبی میداد، خلاصه رفتیم توی اطاق و عمارت پرنسس که عمارت خوبی است، نشستم، این پرنسس متیلد اگرچه هفتاد و یک سال دارد اما خیلی خوش بنیه و قوی جثه و زرنگ است، بستنی خوردیم، آب خوردیم در یک اطاقی جای بولی پیدا کرده بول کردیم، نان گرم تازه خوبی کنیزهای پرنسس پخته بودند آوردند خوردیم، اما جلوه این پارک به آن زن خوشگل جواهری بود. از شاهزادگان کسی را که

۳۱۹. اصل: لوی

۳۲۱. اصل: تنازی

۳۱۸. اصل: خسته گی

۳۲۰. اصل: بناپارت

فرانسه‌ها اذن^{۳۲۲} داده‌اند در پاریس توقف نماید یکی همین پرنسس متیلد است که از خانواده‌های ناپلئون است، یکی هم دو دوماست که پسر لوئی فیلیپ است و در قصر شان‌تی‌لی منزل دارد، خلاصه چون خبر کرده بودیم که به لوکزامبورک^{۳۲۳} برویم و دیر میشد برخاسته آمدیم، یک پیرزن هشتاد و یکساله آنجا دیدم که با این سن بقدری زرنگ بود و تند راه میرفت که هیچ همچو نمی‌شد، این پیرزن دختر مارشال کاستیلیان است زن بولانکو (Boulancou) (Casti llant)، مارشال کاستیلیان از سردارهای کهنه فرانسه در عهد ناپلئون سیم و رئیس اردوی لین بوده است، بولانکو در سفارت فرانسه در عهد ناپلئون سیم آتشه میلیتر بوده در یک روزی که در آلمان سان قشون در حضور گیوم میداند اسب او را برداشته زمین زده مرده است، خیلی زن بالا بلند [۴۴۸] خوش سیمانی بود، خلاصه آمدیم، شاهزاده خانم هم با [ما] آمد، چون کشتی بزرگ از زیر آن پل نمی‌آمد به کشتی کوچک شاهزاده خانم سوار شدیم. خود شاهزاده خانم لوئی ناپلئون، زن پسر جواهری، آن زن پیر و جنرال برانژا بالوا، مجدالدوله، ابوالحسن خان پیش ما نشسته و رانندیم، آن زنهای دخترهای خوشگل هم که وقت آمدن با ما بودند باز در قایقهای خودشان دور ما را گرفتند و همانطور خوشگل بودند و رانندیم تا رسیدیم به دم قهوه‌خانه، آنجا پیاده شدیم، شاهزاده خانم و همراهانش هم با ما آمدند بالای قهوه‌خانه، آنجا قدری ایستاده بعد با آن وداع کرده توی قایق نشسته رفتند، میرزا محمدخان در قایق فرنگی‌ها تنها خودش گیر کرده بود و از آنجا تا اینجا پارو زده بود، آمد دستش تاول^{۳۲۴} کرده بود، باشی هم همینطور شده، دست او هم تاول کرده، هر دو از درد دست می‌نالیدند، میرزا نظام هم عقب بود رسید، سوار کالسکه شده از همان راهی که آمده بودیم مراجعت کردیم، به شهر پاریس که رسیدیم راه را کج کرده رانندیم برای موزه معدن لوکزامبورگ، وقت تنگ بود، خسته هم بودم، رسیدیم به موزه، پیاده شدم، دیرتر موزه که مرد پیر قدبلندی بود و ریش سفیدی داشت و اسمش این است آمد دست دادیم و موسیو هاطن دلاگوپیلیر Hatton de La Goupillier تعارف کردیم، اول ما را برد به خانه خودش که چسبیده به این موزه است، خانه خوبی داشت، زنش آمد جلو رفتیم توی اطاق قدری هلو و میوه بستنی حاضر کرده بودند خوردیم، کم مانده بود آفتاب هم غروب کند، برخاسته آمدیم موزه، برادر سعدی کارنو هم که اسمش ادلف کارنو است بود

۳۲۳. اصل: لاکسانبورغ

۳۲۲. اصل: اذن

۳۲۴. اصل: تاول

Adolphe Carnot، بنا کردیم به گردش کردن، اگرچه هوا تاریک بود و درست دیده نمی شد اما تمام میزها را دیدیم، سنگهای جواهر قیمتی خیلی داشت، ده روز گردش این موزه وقت لازم دارد که آدم تمام اینجا را ببیند اما ما با این کمی وقت و تاریکی هوا و خستگی نمی شد که همه را به دقت ببینیم، سنگهای طلا و نقره جواهرات که داشت دست گرفته تماشا کرده آمدیم پائین. اداره این موزه یک باغ کوچک مخصوص خوبی به جهت عملجات خودش دارد که اهل شهر و خارجه داخل این باغ نمی شوند، از این باغ کوچک هم دیوار آهنی است به باغ بزرگ لوکزامبورک^{۳۲۵} دری دارد که قفل^{۳۲۶} است، به باغ کوچک آمده از آنجا داخل باغ بزرگ لوکزامبورک شدیم، تا داخل باغ شده همینکه مردم فهمیدند که ما داخل باغ شدیم مثل مورچه دور ما جمع شدند و هی متصل زیاد می شدند، اگر ما بقدر پنج دقیقه زیادتر می ماندیم ده هزار نفر آدم دور ما جمع می شدند، بقدری جمعیت بود که کم مانده بود خفه شویم، حرکت ما خیلی مشکل بود، بیک طوری کالسکه ها را آوردیم توی باغ اما کالسکه توی این جمعیت پیدا نبود، میرزا محمدخان وحشت کرده رنگش پریده بود که اینجا چه خبر است و مردم را پس و پیش میکرد، خلاصه هرطور بود خودم را به کالسکه رسانیدم [۴۴۹] اما کالسکه را هم نمی گذاردند برود، هرطور بود از توی این جمعیت راندم و رفتیم از کوچه ها و پس کوچه های زیاد گذشتیم، از جلو پان ته آن که کلیسایی است که مردمان معتبر معروف را آنجا دفن می کنند، خاکستر پدر کارنو را هم اینجا دفن کرده اند گذشتیم و آمدیم منزل. شب را باید برویم به تماشاخانه^{۳۲۷} Eden. خلاصه رفتیم، تماشاخانه بسیار خوبی است، چند پله کوچک بالا رفتم، روبروی سن لژ وسیعی بود، روی صندلی نشستیم، امین السلطان، عزیزالسلطان، سایرین، فخرالملک و غیره بودند،^{۳۲۸} ایرانی زیادی بودند، جمعیت هم خیلی بود، ترکیب و وضع این تماشاخانه هیچ شباهتی به سایر تماشاخانه ها ندارد، به طرز دیگر ساخته شده است، دو مرتبه است اما لژهای کوچک کوچک مثل سایر تماشاخانه ها ندارد، اطراف مثل غلام گردش است که در آنجا مراتب دارد، روی صندلی می نشینند، پرده بالا رفت، یک دورنما و جمعیت غریبی از بازیگرها و رقاص ها بودند، قریب دویست نفر زن، دختر، پسر، مرد با لباس های بسیار اعلا بودند، اساس^{۳۲۸} این بازی این است که بازی عقل و جهل را بیرون می آورند یک

۳۲۶. اصل: قلف

۳۲۸. اصل: اثاث

۳۲۵. اصل: لوکسان بورگ

۳۲۷. اصل: تماشاخان

مردی لباس سیاهی پوشیده و روی خودش را به شکل مختلف سیاه کرده بود و شبیه شده بود به جهل، یک زن بلند بالائی که لباس بسیار قشنگ خوبی پوشیده بود شبیه عقل شده بود، این دو بدون حرف زدن با اشاره با هم منازعه می کردند مثلاً در یک پرده صورت شخصی که اختراع چراغ الکتریسته^{۳۲۹} را کرده بودند درآوردند، اطاق شخص حکیم را درست کرده بودند که خود حکیم در اطاق سر میز نشسته بود و دستش در زیر چانه اش فکر می کرد و اسباب زیاد توی اطاق رو میزش ریخته بود و اختراع الکتریسته می کرد، جهل که آن مرد سیاه بود وارد اطاق حکیم شد، و او را به وضع های مختلف و اشارهئی که می کرد از اختراع و فکر این کار منع کرد طوری که حکیم از سر کار خود برخاست و رفت به گردش و از صرافت این کار افتاد بعد عقل که آن زن بود وارد شد و حکیم را به دست و اشاره نصیحت کرد و او را از این کار منع کرد و آورد سر کارش دوباره مشغول شد، الکتریسته را درست کرد، برقه های متعدد زد، از آن جمله شبیه تونل منتنی ایتالیا را که هفت فرسنگ راه توی کوه را سوراخ کرده اند درآورده اند با پرده شکل کوه و تونل را درست کرده بودند که عملجات مشغول کار بودند، جهل که آن مرد سیاه پوش بدترکیب بود وارد شد و به اشاره عملجات را از کار و سوراخ کردن آن تونل بازداشت، بعد زن که صورت عقل بود وارد شد و عملجات و مهندسین را نصیحت کرد و آنها را بکار بازداشت و تونل را سوراخ کردند. بعد شبیه کانال سوئز^{۳۳۰} را درآوردند که در قدیم در آنجا همیشه جنگ بود و دعوا میکردند و آدم کشته میشد و [۴۵۰] ۳۳۱ جهل آنها را به این حرکات بد و می داشت نشان دادند، و دعوا کردند و آدم کشته شد و جهل در میان آنها بود، بعد عقل وارد شد و آنها را از این حرکات منع کرد و آنها را واداشت که آنجا را کنند و میانه را دریا کرده به هم وصل کردند، خلاصه از این قبیل بازی درآوردند و هی عقل بر جهل غلبه می کرد و تمام این بازی ها را پرده به پرده عیناً نشان می دادند که خیلی تماشا داشت و در این ضمن رقاص های زیاد خوب می رقصیدند و بازی درآوردند، بچه های کوچک را صورتشان را سیاه کرده شبیه کاکا کرده بودند، آمدند، رقصیدند، ساز زدند و بعد حلقه شده نشستند، یک رقاصی آمد وسط آنها خیلی رقصید و این سیاه ها با آن داریه ها می زدند و می خواندند و این رقاص می رقصید، خیلی

۳۲۹. اصل: الکتره سیه

۳۳۱. به علت عدم هماهنگی مطالب صفحات ۴۵۰ و ۴۵۱ و ارتباط مطالب صفحات ۴۵۰ و ۴۵۲، بعد از نوشته های صفحه ۴۵۰ مطالب صفحه ۴۵۲ و بعد از آن مطالب صفحه ۴۵۱ درج شده است.

خوب و خوش حالت می خواندند، این همه رقاص که خود این تماشاخانه ندارد از جاهای دیگر مثل ایتالیا و غیره آورده بودند، این رقاصها در هر پرده به شکلهای مقبول خوب می شدند، مثلاً یک دفعه می رفتند روی صندلیها مرتبه به مرتبه می ایستادند، شکل برج مقبولى می شدند، یک دفعه مثل دسته گل قشنگی می شدند که دور هم جمع شده خیلی خوش طرز^{۳۳۲} می شدند، دفعه آخر یک پرده خورشید را در وقت غروب کردن نشان دادند که تمام این رقاصها در آخر تماشاخانه روی صندلیها به شکل نیم خورشید مرتبه به مرتبه ایستادند و از اطراف آنها شعاع قرمز خورشید مثل وقت غروب بالا آمده بود، زن صورت عقل هم در وسط آنها ایستاده بود، خیلی پرده قشنگ خوبی دادند، الحق دیگر تماشاخانه و بازی به این خوبی امشب در هیچ جا ندیده بودم، خیلی تعریف داشت. خلاصه این بازی آخر بود و تمام شد و آمدیم منزل خوابیدیم، در این تماشاخانه جنده های معروف خیلی می آیند یعنی وضع این تماشاخانه برای جنده های معروف و لُرطهاست که هر وقت پرده می افتاد برخاسته راه می روند و برای خودشان هم فاسق می جویند^{۳۳۳}، امشب هم خیلی بودند و یک دعوائی هم بالای سر ما کردند، قال مقال شد و مردم برخاسته آنجا را نگاه کردند، بعد خاموش شد، معلوم شد همان جنده ها بودند.

اسم حکیم مخترع چراغ الکتریسته این است (Edison)

در بازی و پرده دوم به سن رفتم که رخت عوض می کردند، رقاصها و دخترها و زنهارا دیدم، همه دور ما جمع شدند، مردم متفرقه هم زیاد دور ما را گرفتند، دخترها را که از نزدیک دیدم خیلی بدگل بودند، با سفید آب سرخ آب روی خودشان را رنگ کرده بودند، بعد آمدیم دوباره بجای خودمان نشستیم، در آخر بازی کانال سوئز صورت تمام اهالی و دول را در آوردند، از ایرانی و انگلیس، فرانسه، آلمان، عثمانی، اطیش، سیاه و هلاند و غیره و غیره، سه ایرانی بسیار خوب ساخته بودند که لباس آنها لباس های خوشگل تماشاخانه ای بود اما کلاه های پوست ایرانی کوچک مقبولى سرشان گذارده بودند و به کلاه هم جقه مقبول پرداز کوچکی زده بودند، خیلی خوشگل شده بودند، و دست هر کدام هم یک بیدق* شیر و خورشید داده بودند. سایر اهالی [۴۵۲] ^{۳۳۴} دول هم

۳۳۳. اصل: می جورند

۳۳۲. اصل: ترز

۳۳۴. متن صفحه ۴۵۱ پس از اتمام این مطلب آمده است و این به دلیل پیوستگی مطالب ص ۴۵۰ و ۴۵۲ بوده است. * بیدق معرب پیاده است و بیشتر به پیاده شطرنج اطلاق می شود:

تاچه بازی رخ نماید بیدقی خواهیم راند عرصه شطرنج رندان را مجال شاه نیست

که لباس همان دولت‌های خودشان را پوشیده بودند هر کدام بیدقهای خودشان را در دست داشتند، تمام اینها آمدند باهم رقصیدند. ایران و فرانسه، انگلیس [و] روس جلو همه بودند، ایرانی از همه اینها جلوتر بود و هر کدام به طرز ولایت خودشان رقصیدند، چینی به طرز چینی، ایرانی به طرز ایرانی، انگلیسی به طرز انگلیس و همینطور سایر دولت‌ها خیلی بازی قشنگ خوبی بود.

^{۳۳۵} رفتن و مراجعت به آنگن از این قرار است، آنچه سابق نوشته شد بعضی بی اعتبار است نه همه، حالا صحیح این است:

وقت رفتن اول از پارک مونسو (Parc Monceau) گذشتیم، بعد از بولوار اکسپریور (Boulevard Exterieur)، بعد از دروازه که گمرک دروازه شهر آنجاست گذشتیم، به سنط اوان (Saint Oven) که خارج قلعه پاریس است بعد از ونسن (Vincenne) و اپی نه (Epinay) گذشتیم، به آنگن (Enguien) رسیدیم، آن طرف از دریاچه می گذرد که به سنط کراسین که پارک و عمارت پرنسس ماتیلد (Princesse Motild) آنجا است.

مراجعت باز از سنط اوان و غیره گذشتیم، به اونو کلیش (Avenue Clichy) بعد از خیابان اپرا (Avenue de L Opera) و لوور (Louvre) گذشتیم به ک ولتر ^{۳۳۶} (Quai Voltaire) که مجسمه ولتر آنجا نصب شده است و از دور در دست چپ کلیسای پانتئون دیده شد (Pantheon) از آنجا به ک کنتی (Quai Conti) بعد ک دز گوسطن (Quai Des-eaugins) رسیدیم، بعد پلاس سن میشل (Place Saint Michel)، در این میدانگاه فواره و حوض مرمر بسیار خوبی دیدیم، حوض و فواره در وسط نیست، در یک طرف واقع و به دیوار و عمارات چسبیده. آب زیاد از آن می ریزد، بسیار عالی است، بعد از بولوار سن میشل که عبور و مرور زیاد در آنجا میشود (Boul Vard Saint Michel) گذشتیم به مدرسه معادن رفتیم، یکی از علماء بزرگ و اجزاء آگاهی [؟] که در آنجا دیدیم اسمش موسیو دبره است (Daubree)، دو نفر خانم هم در اطاق رئیس مدرسه بودند که پذیرائی کردند یکی مادام هاطن کوپیلر (Madame Hatton Coupilliere)، یکی مادام کارنو یعنی زن آدلف کارنو (Madame Carnot) و در مراجعت به عمارت از بولوار سن ژرمن (Boulevard Saint Germain) و شانزه لیزه (Champs Elysees) و اونو دو بوادبولن (Avenue du Bois de Boul)

^{۳۳۵}. از اینجا شروع متن ص ۴۵۱ میباشد.

^{۳۳۶}. اصل: ولتر

(Ogme) گذشته و به منزل رسیدیم [۴۵۱].

روز جمعه ۱۱ شهر ذیحجه:

صبح از خواب برخاستیم، رخت پوشیدم، امروز روز آخر پاریس است و اوضاع غریبی است، از یک طرف بار می‌بندند، از یک طرف متصل برای ما و عزیزالسلطان عکس و اسباب می‌آورند و می‌خواهند اخذ پول کنند، معرکه اوضاع عجیبی است، قبل از نهار بالوا، امین السلطان، جنرال مهماندار و ایشک آقاسی دولت آمدند پیش ما، بعضی اسباب از طرف رئیس جمهور آورده بودند، یک هزار پیشه بود، اسباب چینی کار سور بسیار چیز خوبی بود، یک تفنگ ساچمه‌زنی با یک قالی کار گوبلن اینها را دیدیم، چیزهای خوبی بودند اظهار امتنان کردیم و آمدیم سر نهار، نهار خوردیم، بعد از نهار در ساعت یک در کالسکه سوار شده با مجدالدوله، بالوا، جنرال از کوچه کله‌بر رفتیم به باغی که بالون آنجا هوا میکنند و اسم باغ کله‌بر است، داخل باغ شدیم دور باغ درخت موزیادی به دیوار کشیده بودند. غوره زیادی داشت، فرنگی‌ها اعتقاد به غوره ندارند، باید انگور شود، دادیم ده بیست خوشه از آنها چیده آوردند منزل، شب آب غوره بسیار خوبی خوردیم، یک دسته موزیکانچی مجاری هم موزیک می‌زدند، اینها همان موزیکانچی‌های مجاری هستند که در خانه روچیلد در انگلیس ساز می‌زدند، بخصوص یک آدم گنده داشت که او را شناختم، آن بالون بزرگ که طناب دارد امروز بالا نمی‌رود، یک بالون از آن کوچکتری بود که او را برای بالا رفتن حاضر کرده بودند، ناسی^{۳۳۷} کوچکی بقدر جای دو نفر داشت، یک لوله ابریشمی بود که یک سر این لوله به بالون و یک سر دیگرش به ماشینی بود که از آن ماشین بخار گاز می‌دادند و از آن لوله داخل بالون می‌شد، تمام این بالون‌ها با ابریشم است و ابریشم اینها را هم مخصوصاً باید از چین بیاورند، می‌گفتند ابریشم ایران هم برای این کار بسیار خوب است، خلاصه بالون حاضر شد، مسیو کوار خودش با یک نفر روسی که اسمش کلر بود توی بالون نشستند رفتند بالا، تا چشم کار می‌کرد رفتند اما پر بالا نرفتند، کج رفته از نظر غایب شدند، بعد ابوالحسن خان، ادیب‌الملک، حاجی آقا، جوجه، مارتین با زنش که خیلی زن کثیفی بود توی آن بالون طناب‌دار گفتم نشستند، چون باد می‌آمد و برای رفتن بالون هوا

۳۳۷. Nasse: نوعی سید از ترکه و مفتول برای گرفتن ماهی (فرهنگ نفیسی) - در اینجا به معنی سیدی است که برای ساخت بالون به کار می‌رود

مساعد نبود بقدر سی ذرعی بالا رفتند، دیدم [۴۵۳] بالون حرکت زیادی می‌کند، خطر داشت گفتم پائین آوردند، وقتی که بالون هوا رفت یک زن فریه گنده و سرخ و سفید گردن کلفتی که جواب یک فوج سرباز را می‌داد و اسمش Derloncort بود و در یک تماشاخانه‌ای اکتریس است اشعار بدیهه که Clovis Hugues گفته بود در تعریف و جرأت مسافرین بالون ایستاد به آواز بلند مثل شمر می‌خواند. خیلی زن غریبی بود، این Clovis Hugues وکیل شهر مارسیل است و شاعر هم هست، بسیار بسیار مرد کثیف چرک بدی بود، کوتاه قد، زلف‌ها مثل درویش، بنگی و چرسی، ریش بد، هیچ چیز خوب نداشت، خلاصه رفتم منزل، رخت عوض کرده رسماً سوار کالسکه شده رفتم الیزه. برای وداع با کارنو، امین‌السلطان و غیره بودند، دم پله ژنرال^{۳۳۸} Le ruger ایستاده بود، ترار صدراعظم، اسپولر وزیر خارجه بودند، کارنو هم پیدا شد، رفتم بالا قدری نشسته صحبت کردیم: زن کارنو هم آمد، یک مجسمه کوچک کارنو را که در توی جعبه بود کارنو به ما هدیه داد، برگشتیم به منزل، بعد از ساعتی سوار شده با امین‌السلطان و غیره رفتیم به اکسپوزیسیون، با کالسکه داخل شده الی جای متاع خود فرانسه‌ها که در میان مرکز است، رفتم تمام گردش ما منحصر شد به دیدن صنایع فرانسه، خیلی راه رفتم، پاها خسته شد، جواهری، زرگری طلا و نقره، مطلقاً کاری، مفضض^{۳۳۹} کاری، چینی‌سازی، بلور، آینه، اسبابهای دیگر خیلی تماشا کردیم، بعضی جواهرات و غیره خریدم، بقدر هزار و پانصد تومان جواهر و طلا و بلور خریدم، آنقدر چینی‌های خوب و نفیسی بود که اگر دو کروار نقد آدم همراه داشت تماماً را میداد و جواهر و چیزهای دیگر می‌خرید، وقت هم تنگ بود، چون شش بعد از ظهر فوراً میان اکسپوزیسیون بسته میشود و مردم باید بروند اما بیرون اکسپوزیسیون و برج ایفل الی صبح باز است، خلاصه یک آینه بی‌جیوه در متاع فرانسه بود که هفت ذرع طول داشت، سه ذرع بلکه چهار ذرع بیشتر عرض می‌گفتند، اول آینه بزرگی است که الی حال در دنیا ساخته شده است، کارخانه‌های صنعتی فرانسه از پارچه و بلور، چینی آهن آلات و غیره و غیره خیلی ترقی کرده است، امروز البته بقدر سه کروار تومان بیشتر جواهر دیدم، همه اعلای، مرواریدها، الماس‌های رنگ به رنگ، ده جور رنگ الماس بود که شخص به رنگ آنها واله می‌شد، اما خیلی گران می‌گفت خلاصه غروبی برگشتم توی اکسپوزیسیون باز سوار کالسکه شدیم، آنقدر جمعیت بود که با کمال اشکال سوار کالسکه شدیم و رفتم، یکسر رفتم خانه نظر آقا ایلچی ایران، خانه

قشنگی داشت، قدری نشسته عصرانه خوردیم، سه چهار پسرهای بزرگ و کوچک دارد، یک دختر کوچک چهار ساله بامزه داشت، دختر و اولادش زیان ترکی هم میدانند، از آنجا برگشتم منزل، شب را چون بسیار خسته بودم و فردا هم باید برویم به بادن باد آلمان به هیچ جا نرفتم، امین السلطان به رصدخانه^{۳۴۰} پاریس رفته بود با دورین بزرگ ماه را تماشا کرده بود. مهدی خان این چند روز در پاریس همه را به حکیم می رفته است، حکیمهای زیادی دیده بود، کرایه کالسکه، پول حکیم زیادی داده بود برای ریختن موی سرش، بالاخره گفته بودند تو کرم زیادی توی شکم داری و دوائی باید بدهم بمالی از سر تا پای خودت که تمام موهائی که حالا داری بریزد، بعد نشاسته و روغن می دهیم بمالی به سر تا پای خود و توی آفتاب بنشین ای ۶ ماه، بعد آن وقت کم کم موهایت در می آید. چرچیل اینجا پیدا شده است، مازور تالبت که مدتی است از انگلیس آمده و اینجا است.

روز شنبه ۱۲ [ذیحجه]

امروز انشاءالله تعالی به خواست خدا باید از پاریس به بادن بادن آلمان برویم، صبح که برخاستیم معرکه و قشقرق غربی بود، یکساعت بعد از ظهر باید از اینجا برویم، نهار خوردیم، یک سرداری ماهوت زیرپوستی با گلابتون هائی که از لندن خریده بودیم اینجا دادیم برایمان دوختند، خیلی خوب سرداری بود، پوشیدم و بر جوانی افزود و جوان^{۳۴۱} شدیم، اگر این سرداری را ندوخته بودم رخت نداشتم، عزیزالسلطان اصرار داشت که برود قبر ناپلئون را تماشا کند. نهار خورد، با میرزا محمدخان و آقا مردک و اصحاب خودش رفتند بر سر قبر ناپلئون که آنجا را تماشا کرده از آنجا بروند به گار شرقی پاریس که امروز باید از گار شرقی به بادن بادن برویم، ملکم خان آمد، مرخص شد که چند روزی آنجا مانده می گفت ناخوشم، معالجه کند برود [۴۵۵] لندن، حکیم طولوزان آمد دست و پای ما را بوسید و دست و پای عزیزالسلطان را بوسید و گریه کرد. از وجنات حکیم معلوم بود که مدتی می خواهد در پاریس بماند، اگر هم به طهران بیاید زود نمی آید، دیر خواهد آمد، عوض خودش فوریه حکیم را پیدا کرده با ما فرستاده است، از مواجب او هم قرار شده است به این حکیم بدهیم تا طولوزان بیاید، معیر هم مانده تا ببینم از کدام جهنم سرش بیرون خواهد آمد. فخرالملک، حاجی محمد حسین جواهری، میرزا محمد دکتر، این ها هم در پاریس ماندند، میرزا محمد انعام گرفت که به طهران بیاید، بارهائی که اینجا بسته شد بقدر سیصد بار شد، دادیم به حاجی

حسینقلی خان وزیر مختار اتازونی که بارها برداشته همه جا از دریا راه باطوم و مارسیل به انزلی ببرد، هزار لیره هم برای کرایه بارها دادیم، انشاءالله بارها صحیح و سالم به طهران خواهد رسید. معاون الملک با ما خواهد آمد، امروز هم دیگر روز آخر است، از جمعیت و جنجال در اطاقها راهروها، معرکه، قشقرق غریبی است. خلاصه رخت پوشیده آمدیم توی باغ نزدیک به دیوار آهنی باغ روی صندلی نشستیم با امین السلطان حرف می‌زدیم که فرانسه‌ها فهمیدند من اینجا هستم، سرشان را از لای پنجره‌ها بیرون کرده می‌گفتند ویولوشاه. بنا است سعدی کارنو در ساعت یک بعدازظهر بیاید اینجا و باهم برویم، در سر ساعت سعدی کارنو جنرال و همراهان پیدا شدند، ما هم رفتیم جلو، با کارنو دست دادیم و چند دقیقه در چادر وسط باغ نشستیم، بعد برخاسته آمدیم سوار کالسکه شدیم، کارنو، امین السلطان، وزیر خارجه اسکولر پهلوی من نشستند، اسکولر^{۳۴۲} وزیر خارجه بقدری چاق و گنده بود که می‌خواست بترکد و جا نبود که امین السلطان بنشیند، توی کالسکه که من بیکار بودم موازنه تن و سر گندگی وزیر خارجه را با امین السلطان می‌کردم که اگر سر او را می‌کنند و می‌زدند به کله امین السلطان له می‌شد، خلاصه رانندیم، اول از خیابان شانزه لیزه بعد از ارک دوتری یف و بعد از پلاس دولاکن کرد و بعد از گران هتل، از گران اپرا از کوچه لافایت که پیش از ناپلئون سردار بود و به ینگ دنیانی‌ها با واشنگتن کمک کرد و آنها را آزاد کرد و اصلش فرانسه بود و این کوچه را به اسم او گذاردند گذشته، کوچه بسیار طولانی بود که تا آخر این کوچه نرفته از وسط کوچه رفتیم به گارشرقی. امروز چون قشون و سوار زیاد بودند و جلو مردم را گرفته بودند آن حرکات [۴۵۶] هر روزی و داد و فریاد نمی‌کردند یعنی سوار قشون و جلو آنها را گرفته بودند و نمی‌گذاشتند جلو بیایند، به گار که رسیدیم اول به اطاق مزینتی رفتیم، قدری آنجا نشستیم، سعدی کارنو بعضی از صاحب منصب‌ها و دیرکترها^{۳۴۳}، وزرائی که در گار حاضر بودند معرفی کرد، آنها را که دیدم داخل گار شدیم، گار بسیار عالی طولانی خوبی بود، طاق بلندی داشت که تماشا بلور بود، عرض و طول گار خیلی بود و بسیار گار روشن با روحی بود، آنجا را تماشا کرده داخل ترن شدیم، ترن بسیار خوبی درازی بود، جابجا شدیم، مردم هم که از پیش آمده بودند جابجا شده بودند. اطاق واگن ما هم یک سالن و یک اطاق کوچکی بود، به هیچ جا راه نداشت، آقا میرزا محمدخان، عزیزالسلطان، آقا مردک پیش ما بودند، دیگر هیچکس نبود.

۳۴۲. در صفحات قبل از وزیر خارجه فرانسه با نام اسپولر یاد شده است.

۳۴۳. Directeur: مدیر

سعدی کارنو، وزراء، صاحب منصب‌های نظامی و غیرنظامی ایستاده بودند تا ترن حرکت کرد و تعارفات لازمه را به کارنو و سایرین کردیم و راندیم برای بادن‌بادن. صحرای فرانسه حاصلش را چیده‌اند و تمام صحرا زرد شده، چمن‌ها هم کم‌کم زرد شده‌اما یونجه و اسپرس و بعضی محصولات دیگر سبز بود، خلاصه راندیم از شهر بارسوسین Bar Sux Seine گذشتیم، سوسن برای این می‌گویند که نزدیک رودخانه سن است، بعد از بارسور Aub Bar Sur گذشته قدری در آنجا توقف کرده بعد راندیم، شب بود که رسیدیم به شهر ترووا Troyes. اینجا باید شام بخوریم، حاکم شهر و جنرال و بعضی ژاندارم‌های خوش لباس آمده بودند جلو، آنها را دیدیم، میخواستیم توی واگن شام بخوریم گفتند اینجا توی اطاق شام حاضر کرده‌اند، پیاده شده رفتیم توی اطاق، یک اطاق کوچک بود، برای [ما] میز کوچکی چیده بودند، یک اطاق هم برای امین‌السلطان و دیگران میز چیده بودند، ما رفتیم سر میز خودمان، آنها هم رفتند سر میز خودشان، شروع کردیم به شام خوردن، چه شام نحس کثیف بدی، یک گوشت آوردند رنگش قرمز، نه پخته^{۳۴}، به هیچ گوشتی نمی‌ماند، نه گوشت بره بود، نه گوسفند، نه گوشت گاو بود نه گوساله، مثل چرم بود که بریده نمی‌شد، خیلی شبیه بود به...، دورش را هم یک لوبیای کهنه نه پخته بدی ریخته بودند، یک خوراک دیگرمان گوشت مرغ بود که مرغ را با دست و پا گذارده بودند توی بشقاب، اولاً اینجاها مرغ را که پر می‌کنند نصف پر مرغ بخود مرغ باقی است که پیداست مرغ را در آب نیم گرمی انداخته فوراً بیرون می‌آورند، نمی‌پزند، رنگش برمیگردد و او هم شبیه است به...، دیگر خوراکی نبود. عزیزالسلطان هم سر میز امین‌السلطان بود، آنها هم زود برخاستند، یک میز هم توی صحرا زیر آسمان چیده بودند، امین‌الدوله، اعتمادالسلطنه، ناصرالملک، فخرالاطباء بعضی‌ها آنجا نشسته بودند، آنها هم زود برخاسته. فقط فخرالاطباء تنها روی میز نشسته بود [۴۵۷] هی فرمایش میداده است که غذا بیارید، فلان بیاورید، به ریش او هم هیچ کس اعتنا نکرده او هم برخاسته رفته بود، خلاصه در نهایت گرسنگی این شاهان را داشتیم، پس از اتمام شام برخاسته آمدیم توی واگن، هرکسی بجای خودش رفت، پیش من هم عزیزالسلطان بود، میرزا محمدخان و آقا مردک، اکبرخان پیش من بودند، هوا هم ماهتاب بسیار خوبی بود و صحرای خلوتی و بسیار باصفا و عالم خوبی داشت، تنها از این طرف و آنطرف واگن صحرا را تماشا میکردم، عزیزالسلطان یواش یواش خوابش گرفت رفت خوابید، من هم تا نصف شب تماشای صحرا را میکردم از سوراخهای زیاد

۳۴۴. اصل: نه پخته

گذشتیم و بعد برخاسته روی نیم تخت خوابیدم تا رفت خوابم ببرد رسیدیم به شهر وزول Vesoul، آنجا قال مقال شد، بیدار شدم، اما از روی تخت برنخاستم، حاکم دیپارتمان هوت سان که ویزول در آن واقع است آنجا بود، اسم حاکم اژن سه است Eugene See در ترووا ایستادیم، شام را در شومن خوردیم نه در ترووا Choumont خلاصه هیچ خوب خوابم نبرد، وقتی که خواب بودیم رسیده بودیم به پل فر که قلعه محکمی است مال فرانسه ها، آنجا ترن بقدر سه ساعت ایستاده بود، من خواب بودم، ندیدم چه جایی بود.

روز یکشنبه ۱۳ شهر ذیحجه:

صبح زود که تازه هوا روشن شده بود و چهار از نصف شب گذشته بود از خواب برخاستم، خواب آلوده از پنجره که نگاه میکردم بقدر نیم فرسنگی از خاک سویس را دیدم که جنگل و کوههای خوب داشت بلافاصله رسیدیم به شهر بال Bal، بال آخر شهر سویس است، در سرحد آلمان، که از اینجا تا سرحد آلمان یک ربع راه است که به خاک باد میرسد، در اینجا ترن مقابل هتل هوف ترن ایستاد، خیلی هوا تاریک و صبح زود بود، اهالی ترن ما تمام خواب بودند، باران بسیار سخت تندی هم می آمد، از پنجره ترن که نگاه میکردم به بیرون بالوا، جنرال برانژه را دیدم که لباس سفری خودشان را پوشیده چمدانها دستشان است میخواهند بروند پاریس، با آنها وداع کرده رفتند، میرزا رضاخان وزیر مختار برلن را دیدم دیشب آمده بوده است اینجا، در این بین که ایستاده بودیم یک ترنی از آلمان رسید و جلو ما ایستاد، جمعیت زیادی از مسافرین توی آن بودند، پیاده شدند، با حالتهای مختلف و خواب آلوده، رنگ زرد، چمدانهای خودشان دستشان بود و می رفتند به شهر بال، خیلی خنده داشتند، زن و مرد و بچه یکی می لنگید، یکی چشمش را می مالید، تماشا داشتند، خلاصه ترن ما هم حرکت کرد و رانیدیم، بقدر یک ربع که رفتیم رسیدیم به اوفان بورخ، مهمان دارهای بال در همان شهر بال آمده بودند و بحضور رسید [ند] از این قرار است:

- بارون گمین گن Bearon de Gemmingen که وزیر دربار دولت باد است
- ماژور بارون شنو آجودان مخصوص گران دوک Bearon de Schoenau
- آیزن لوهو رئیس کل راه های آهن با دو مستشار وزیر داخله Eisenlohr
- شپی قول حاکم زن، اعلی مستشار وزارت داخله Shpieguel
- نایب سرهنگ کوماندان کل ژاندارم رن اعلی Luitenant Colenel Gmehl

اشخاصی که در شهر فری بورغ به حضور رسیده معرفی شدند از این قرار است:

- جنرال دوشیلنگ تینگ سردار قشون قسمت چهاردهم آلمان که عبارت از قشون باد است General de Schlichting

- جنرال دمانتای سرتیپ قسمت اول تومان چهاردهم De Mantey

- جنرال زیقلر سرتیپ پیاده نظام Ziegler

- جنرال دکنزه بک سرتیپ سواره نظام De Knesebick

- کلنل دوهولوده کوماندان رژیمان یکصد و سیزدهم De Holwede

- مارشال دربار قران دوک فردریک گلیوم ولیعهد باد که خود ناخوش بوده و در شهر

فری بورغ است به جهت تبریک مقدم مبارک مخصوصاً مأمور شده بود De Frystedt

- موسیو بایملر رئیس و معلم کل مدرسه فری بورغ Mr Boumler

- مسیو دروتک رئیس عدلیه شهر فری بورغ و کلانتر [۴۵۹] و کدخدای آنجا De Rottecke

اشخاصی که در شهر اوفان بورغ به حضور رسیده معرفی شدند

موسیو هپ تینگ کلانتر ولایت رن میانه Mr Hepting

اشخاصی که در ورود شهر باد به حضور رسیده معرفی شدند

قران دوک^{۳۴۵} خود در گار راه آهن اشخاص ذیل را معرفی نمودند:

- شاهزاده ماکسی میلین (Prince Maximilien) برادر زاده قران دوک پسر

قران دوک گلیوم است و مادرش دختر امپراطور روس الکساندر دوم متوفی است.

- جنرال هایدوک (General Haudouk) سردار قشون قسمت پانزدهم در آلزاس و

لرن که از همه قسمت های قشون معتبرتر و بزرگتر است، به جهت شرفیابی مخصوصاً از استراز بورغ آمده بود.

- جناب دهولزینگ (De Holzing) امیراخو قران که در دربار قران دوک به

مناسبت کبر سن و قدمت خدمت از همه برتر است.

- بارون دوقورن (Baron De Goguerne) آجودان مخصوص گراندوک

- موسیو ریشار حاکم شهر بادن باد Mr Richard

خلاصه یک ساعت به ظهر مانده وارد گار بادن بادن شدیم، اینجاها را بلد بودم و

می دانستم از کجا باید برویم و از کدام دره بیچیم و از کجا وارد شویم و گار کجاست،

۳۴۵. گراندوک

چون دو دفعه اینجا آمده بودم خوب اینجاها را می شناختم، وارد شدیم، خود قران دوک با سایر اجزاء که اسامی آنها را نوشته ایم جلو آمده بودند و معرفی شدند و کمال پذیرائی و مهربانی را کردند. قران دوک آدم بسیار بسیار خوبی است، قران دوک شصت و سه سال دارد، بسیار آدم خوب نازنینی است. برادرزاده او هم، که خواهرزاده امپراطور مرحوم روس است او هم جوان خوش ترکیب قد بلند خوش سیمای خوبی است. خلاصه من و قران دوک تنها در کالسکه نشسته [۴۶۰] سایرین هم از عقب سوار شده رانندیم برای عمارت شلوس (Schloss Baden) که عمارت سلطنتی و متعلق به قران دوک است که اجداد این قران دوک ساخته اند، عمارت قدیم کهنه ایست، یکصد و پنجاه سال می شود که ساخته اند، این عمارت در بالای تپه بلندی واقع است مشرف است به تمام خانه ها و عمارت های بادن بادن و به دره ها، خیلی جای با صفای باروحی است، راه پیچ پیچ ملایم خوبی دارد که کالسکه به راحت بالا می رفت، آمدیم به عمارت، پیاده شدیم، خود گران دوک در مرتبه زیر این عمارت منزل دارد یعنی در یکی دو اطاق، باقی دیگر را به ما و همراهان داده است. منزل ما در مرتبه دوم است، پله زیادی می خورد، اما پله های راحتی است. امین السلطان، مجدالدوله، امین خلوت، امین الدوله، معاون الملک، ناصرالملک، صدیق السلطنه، مهدی خان، فخرالاطباء و سایر همراهان در همین عمارت از مرتبه اول الی مرتبه سیم منزل دارند و همه خوب راحت و جابجا شده اند. در آن دو سفر که به بادن بادن آمدیم، منزل ما در هتلی بود که آن هتل معروف به اسم انگلیس بود و خیلی جای گودی بود که هیچ اینطور بادن باد را ندیده بودم، خیلی این جای، باصفا بود و چشم انداز خوبی دارد. خلاصه قران دوک آمد و اطاق ما را نشان داد و رفت، ما هم راحت شدیم، از وقتی که از خواب برخاستیم الی بادن بادن، رودخانه هائی که در راه دیدیم از این قرار است:

- رودخانه اول نزدیک شهر بال رود کوچکی است اسمش (ویزه) (Viese) از نزدیکی شهر شویف هایم که در جنگل فوره نوار واقع شده جاری می شود.

- رودخانه دومی که اسمش درایسام است (Dreisam) نزدیک شهر فری بورغ از دره موسوم به جهنم واقعه در جنگل فوره نو آرجاری شده به رودخانه بزرگ رن داخل می شود.

- رودخانه سیمی اسمش کین زیگ (Kinzig) سرچشمه از نزدیکی شهر اوفان بورغ می گیرد، از کوه و دره های موسوم به کین بیس، کنی بیس (Kniebis) واقعه در جنگل فوره

نوار به طرف رودخانه بزرگ رن جاری می شود. خلاصه نهار خوردیم، بعد از نهار قدری بواسطه کسالت دیشب خوابیدم، عصر در باغ جلو عمارت گردش کردم، شب را بعد از شام رفتیم به عمارت کازینو که آنجا را چراغان کرده اند و موزیکان می زدند، تفصیل این عمارت را در روزنامه پیش نوشته ام. گران دوک هم پهلوی من بود، رسیدیم، داخل عمارت شدیم، در ایوان جلو عمارت صندلی گذارده با قران دوک نشستیم، امین السلطان، عزیز السلطان، سایرین بودند. قدری باغ و چراغان را تماشا کردیم، جمعیت زیادی جمع شده بودند، زن [۴۶۱] خوشگل و دختر خوشگل خیلی کم داشت، قدری که آنجا نشستیم برخاسته در اطاق ها گردش کردیم. تالارها اطاق های بسیار عالی، چهل چراغ های خوب داشت. در یک تالار گوشه آن عمارت رفتیم، در و دیوارهای این اطاق [را] نقاشی کرده بودند، اول تصور کردم پرده های کار گوبلن فرانسه است، وقتی که پرسیدم گفتند نقاشی است، اما نقاش های فرانسه کشیده اند، از روی همان نقاشی که برای پرده های گوبلن می کنند اینجا را نقاشی کرده اند، بسیار خوب نقاشی کرده اند. این عمارت اول قمارخانه بوده است، حالا دیگر قمارخانه نیست جای کنسرت است که اغلب آنجا ساز می زنند و سالی دو سه مرتبه باله رقص می دهند، در حقیقت کلوپ ماندی است، بعد از گردش اطاق ها آمدم توی باغ، یک دور باغ را هم در میان جمعیت گردش کردم و از جلو بعضی دکا کین گذشتیم، اسباب های خوب از متاع خود اینجا و سایر جاها، از جواهر و غیره خیلی داشت. بقدر هزار تومان اسباب متفرقه از جواهر و غیره خریدم و چراغان را تماشا کرده با گران دوک در کالسه نشسته آمدم منزل خوابیدم. روزی که از خاک فرانسه خارج می شدیم درخت بید و تبریزی خیلی دیدیم، وقتی که وارد خاک آلمان شدیم خیلی کوه های پر جنگل بود اما دور، دست راست مان کوه جنگلی بود و نزدیک، درخت موزیاد کاشته بودند که تمام آنها پر از غوره بود، می گفتند ناخوشی که در پاریس به درخت موزده است در آنجا هم پیدا شده این موهای زیاد برای انداختن شراب است.^{۴۶}

روز دوشنبه ۱۴ ذیحجه

صبح از خواب برخاستم، رخت پوشیدم، قبل از نهار منچیکف قرار است پیش ما بیاید، دیروز در گار با قران دوک منچیکف روسی که در سفر اول و دوم در روسیه

مهمان دار ما بود و بسیار آدم خوبی است استقبال ما آمده بود، او را که دیدم خیلی پیر و خرف و گیج و منگ بود، مثل آدم های باد آورده بود، راه نمی توانست برود. لباس رسمی پوشیده بود، خیلی بیچاره منحنی^{۳۴۶} شده است، ما را که دید گریه کرد، گفت دو سال است زنم مرده است و همیشه در زمستان و تابستان در بادن باد هستم و خیلی علیل شده است، تفصیل خانه و عمارت او را در بادن بادن سابق در روزنامه ام نوشته ام، خلاصه قبل از ظهر آمد پیش ما نشست، صحبت کرد و حرف زد، همان منچیکف است، اما علیل و پیر و خرف و گیج و منگ. او که رفت نهار خوردیم، بعد از نهار رفتیم توی باغ جلو عمارت، عزیزالسلطان باغ را گردش کرده بلد بود، جلو افتاد، ما هم از عقب او خیلی گردش کردیم، باغ بسیار باصفای بزرگ خوبی است، خیابان های خوب گل کاری های خوب دارد، یک ماهتابی دارد که تمامش گل کاری و چشم انداز بسیار خوبی دارد، بعضی جاها مرتبه به مرتبه است، پله می خورد می رود پائین می آید بالا، چفته های مو خوب دارد که به تمام آنها غوره های^{۳۴۷} خوب بود، قدری غوره چیده خوردیم. حوض ها فواره های خوب داشت، یک حوضی داشت که به دیوار چسبیده بود و از دهن کله شیری آب ریزه می آمد، خیلی خوب بود. [۴۶۲] یک حوض دیگر داشت که فواره بزرگی داشت و بقدر شانزده هفده ذرع آب او می پرید و بسیار خوب بود، یک حوض دیگر بود که فواره ای مثل کلاه درویشی داشت و آب کمی از او بیرون می آمد، یک جایی را هم با سنگ های ریزه قلوه قلوه ای درست کرده بودند که برای وقت آمدن باران آدم می رفت توی آن، خیلی قشنگ بود. خلاصه گردش زیادی کردیم و دو ساعت بعد از ظهر سوار کالسکه شدیم، مجدالدوله، میرزا محمدخان و پیشخدمت باشی قران دوک که اسمش این است: بارون دو گیلینگ (Baron De Gayling) پیش ما نشسته بودند و راندیم برای جای ماهی سازی که از آنجا برویم به شکار. در بین راه که می رفتیم در کنار رودخانه از مهمانخانه های خوب متعدد، پل های کوچک آهنی که روی رودخانه بود گذشتیم، از همان هتل^{۳۴۸} انگلیس که در آن دو مرتبه آنجا منزل کرده بودیم گذشتیم، جلو هتل ها گل کاری های خوب کرده بودند، رودخانه هم همانطور آب کم خوبی جاری بود، از دم عمارت منچیکف گذشتیم، دست راست بود، عمارت خوبی هم از دور پیدا بود، گفتند مال پرنس گارین بود، گارین هم از اهل روس است شاهزاده ایست صاحب دولت، آنجا بیلاق دارد، خلاصه راندیم از جلو ده لیخطن تال

۳۴۶. اصل: منهنی

۳۴۷. اصل: غوره های

۳۴۸. اصل: حوتل

گذشتیم (Lichten Thal) رسیدیم به ماهی خانه، اینجا جایی است که چند اطاق چوبی و حوض های کوچک کوچک درست کرده اند که از تخم ماهی در این حوض ها ماهی عمل می آورند و می فروشند در بیرون هم دریاچه های بزرگ بود که ماهی های بزرگ در آنجا بود، پیاده شدیم، آنجا را دیدیم، زن بدگلی این ماهی فروش داشت، اما دو دختر داشت که خوشگل بودند بخصوص یک دخترش که خیلی چاق و سفید و مقبول و خوب بود. آن دفعه که اینجا آمدیم رئیس این ماهی سازخانه یک انگلیسی بود حالا یک آلمانی است، آنجا را تماشا کردیم سوار شده رفتیم برای شکار، از ماهی سازخانه که قدری رفتیم تردید پیدا کردیم که برویم به شکار یا برویم به قصر کهنه که این بالا است، بالاخره قرار دادیم برویم شکار، از راه شکار رانیدیم، قدری که رفتیم دیدیم، یک کالسکه دیدیم که توی آن میرشکار که اسمش این است نشسته بود، موسیو لوئی اُبرُفرسطر (Louis Oberforster) این همان میرشکاری است که در سفر اول هم با ما به شکار آمده بود، شکار را هم که زدیم با ما بود، بسیار مرد بادمافی هم بود، میرشکارها همه یکجوراند، قدری که رانیدیم از عقب سر گفتند شوکا است، آقا مردک دیده بود، پیاده شدیم، خیلی گردش کردیم و چیزی نبود، سوار شدیم و رانیدیم، میرشکار گفت دیگر کالسکه نمی رود باید پیاده برویم، پیاده شدیم، بامجدالدوله، میرزا محمدخان، عزیزالسلطان، میرزا عبدالله خان، آقا مردک پیاده این سریالا را گرفته رفتیم بالا، خیلی پیاده رفتیم، خسته شدیم، عرق کردیم، متصل هم میرشکار می گفت جمعیت زیاد است، همراه نیاورید، ما هم زیادی ها را پائین گذاردیم، خودمان، مجدالدوله، عزیزالسلطان، میرزا محمدخان رفتیم پشت یک درختی نشستیم، چند پیاده هم مثل پیاده های [۴۶۳] خودمان که میرشکار برای سر زدن شکار دارد حاضر کرده بود آنها رفتند برای سر زدن، ما هم مدتی پشت درخت نشستیم، خیلی طول کشید و پیاده ها آمدند و هیچ چیز دیده نشد، هوا هم منقلب شد و شروع کرد به یواش یواش باران آمدن، سوار کالسکه شده از همان راهی که آمده بودیم برگشته آمدیم منزل، هوای اینجا به عینه هوای کویر است، وضع تپه و جنگل همه چیزش مثل کویر است، درخت های اینجا هم تمام کاج است، درخت مختلف خیلی کم است. از روزی که آمدیم یکساعت ابر است و می بارد، یکساعت آفتاب است، گاهی هم باد می آید، بادش هم گاهی تند است گاهی یواش، یک هوایی دارد مثل بهشت که وقت تنفس آدم حظ می کند و لذت می برد، بسیار بسیار هوای خوش خوبی دارد، شام را امشب پیش قران دوک در عمارت پائین که تالار

بسیار بزرگ عالی خوبی است خوردیم. سر میز قران دوک دست راست ما نشسته بود طرف دست چپ ما امیراخور قران دوک که مرد محترم و اول شخص درب خانه گران دوک است نشسته بود، مرد پیر بسیار نجیب معقولی بود، باقی میز هم ایرانی ها و فرنگی مثل امین السلطان، امین الدوله، مجدالدوله، امین خلوت، نظر آقا، ناصرالملک، عزیز السلطان، وزیر صنایع، میرزا رضاخان، دندان ساز، فوریه حکیم تازه ما نشسته بودند، شام خوبی خورده آمدیم بالا، بلافاصله غلیانی کشیده رفتیم پائین با دوک در کالسکه نشسته رانیدیم برای تماشاخانه، رسیدیم به تماشاخانه، همان تماشاخانه ایست که در آن دو دفعه هم رفته بودیم، چند پله کمی خورد، رفتیم بالا توی لژ^{۴۹} نشستیم، من و قران دوک تنها بودیم، این لژ ما نزدیک به سن بود، لژ روبروی ما امین السلطان، عزیز السلطان، جهانگیرخان نشسته بودند، دو لژ بزرگ روبروی سن هم مجدالدوله و سایر ایرانی ها نشسته بودند، تماشاخانه کوچکی است اما خیلی مقبول ساخته اند، مطالکاری و مقبول است، جمعیت زن و مرد هم پر بودند، یکی دو پرده بالا رفت، بازی های خنک درآوردند، زن و دختر خوشگل هم نداشت، زود برخاسته با دوک آمدیم منزل، عزیز السلطان تا آخر نشسته بود، وقتی که من توی رختخواب بودم عزیز السلطان از تماشاخانه مراجعت کرده بود، او را دیدم و خوابیدم، دیشب گران دوک عرض کرد صاحب منصب های توپخانه که اینجا آمده اند مرخص کنید بروند هاگنو (Haghenau) که در آلزاس واقع است آنجا مشق توپی دارند بکنند. گفتم البته بروند، صبح که از خواب برخاستم صدای توپ آنها که در هاگنویه نشانه می انداختند به اینجا در کمال خوبی می آمد [۴۶۴].

روز سه شنبه ۱۵ ذی حجه:

صبح از خواب برخاستم، رخت پوشیدم، هوا هم ابر بود و باران زیاد باریده بود، نظر آقا اینجا بود، مرخص شد، رفت پاریس، اعتمادالسلطنه تاریخ نرون قیصر روم را دیروز شروع کرده می خواند، تاریخ شیرین خوبی است، قبل از نهار گفتند گران دوک می خواهد بیاید پیش شما، ساعتی است می خواهد هدیه بکند، رخت پوشیدیم و حاضر شدیم، دوک آمد، یک ساعتی آورد که دور و توی او تمام چینی و کار خودباداست و پایه او که پایه بلندی است از چوب امروء همین جنگل درست کرده اند، بسیار چیز نفیس

۳۴۹. اصل: لج

خوبی بود، دیشب هم ما نشان صورت خودمان را به دوک دادیم، خلاصه این عمارت عمارت خیلی عالی و کهنه است پرده‌های زیاد از اجداد خود این دوک در این عمارت است، تمام اشکال تاریخی است، از اول اجدادشان هست تا حالا، نهار خوردیم و بعد رفتیم توی باغ گردش کردیم و قدری غوره خوردیم، هوا هم مفشوش است. بعد از گردش باغ من و امین السلطان، مجدالدوله سوار کالسکه شده بعضی از پیشخدمت‌ها هم مثل ادیب‌الملک و ابوالحسن خان در کالسکه‌های دیگر نشسته رانیدیم برای خانه منچیکف، منزل منچیکف را آن دفعه دیده بودم، بلد بودم. خانه او هم دور نبود، نزدیک بود، رسیدیم، پیاده شدیم، منچیکف آمد جلو درب پله استقبال ما، چند نفر از صاحب منصب‌های آلمانی مهمان‌دار ما همراه بودند، رفتیم توی اطاق نشستیم چای آوردند، خوردیم، خود منچیکف با آن تنگی نفس و عییلی مزاج بیچاره متصل بلند می‌شد و این طرف و آن طرف می‌رفت کار می‌کرد، از شدت عییلی فرانسه را هم درست حرف نمی‌زد، یعنی آدم نمی‌فهمید چه می‌گوید، به زور مترجم کمی فهمیده می‌شد خیلی دلم سوخت به احوالش، مرتبه دوم عمارت او را هم گردش کردیم، عکس‌های سفر قدیم ما امین السلطان، مرحوم عضدالملک و سایر همراهان را در آن عمارت بالا با عکس‌های زیاد دیگر آویزان کرده بود. آن دفعه که خانه منچیکف آمدیم خیلی باصفا و گل‌کاری بود، این دفعه خیر، گل‌کاری کمی داشت و اطراف خانه را درخت‌های بزرگ برگ زیاد گرفته چشم‌انداز ندارد، دو سال است که زنش مرده، خودش هم که این حالت را دارد و علیل، باغش هم غمگین است و پژمرده است. پرنس گارگارین که اینجا خانه دارد برادر زن منچیکف است، منچیکف هم می‌گفت گارگارین ناخوش است [۴۶۵] چون از اینجا به خانه کنت ویستوم Conte Vitzthum باید برویم و گران‌دوک هم آنجا حاضر شده است برای پذیرائی در سر ساعت بعد از ظهر چون ساعت سه نشده بود از خانه منچیکف که بیرون آمدیم توی شهر بادن باد خیلی گردش کردیم، قدری هم لب رودخانه در مهمانخانه‌ها پیاده شده پیاده با امین السلطان و پیشخدمت‌ها راه رفتیم، کنار رودخانه سبز و چمن و پر از گل بود، همینطور که راه می‌رفتیم به امین السلطان گفتم ببین اینجا چقدر تمیز است اگر اردو اینجا بود تمام اینجا کثافت و گله بود، اینجا اگر کسی بریند می‌گیرند و حبس می‌کنند، این حرف را که زدم راه می‌رفتیم و زمین را نگاه می‌کردم، رسیدم به زیر درختی دیدم سنده^{۳۵} بزرگی اینجا زیر درخت است، داد کردم و

۳۵۰. اصل: صند.

گفتم همه جا این طور است و همه انسانند، سر ساعت سه شد. سوار کالسکه شده رانندیم برای خانه کنت، یک ربعی رانندیم، در بین راه هم عمارت های تک تک خیلی مقبول و قشنگ سرازیر و سربالا، بالای کوه و توی دره ها دیدیم که ساخته بودند و پله های مقبول می خورد و می رفت بالا، جلو همه گل کاری های خوب بود، دیدیم تا رسیدیم به خانه دوک در عمارت پیاده شدیم، عمارت بسیار عالی مجلل خوبی بود، یک ماهتابی بسیار خوبی داشت که چشم انداز بسیار خوبی دارد، خیلی جای باصفائی است، داخل اطاق ها شدیم، اطاق های خوب مطلا و غیره دارد، مبل های بسیار عالی خوب دارد که شبیه است به مبل های بعضی از لردهای انگلیسی که دیدیم، قدری شباهت به آنها دارد، یک اطاق داشت که پارچه های ابریشمی بافته چین را به اطاقش آویزان کرده بود، می گفت این پارچه ها وقتی که قشون فرانسه و انگلیس رفتند پکن پایتخت چین این پارچه ها را سربازهای فرانسه از عمارت خاقان غارت کرده بودند دلال ها و آنتیکه فروش ها به قیمت نازل از سربازها خریده بودند، من از آنتیکه فروش ها به قیمت گزاف خریدم اینجا آویزان کردم، روی صندلی و نیم تخت های اطاقش هم از آن پارچه ها بود، خودش می گفت، دیگر نمی دانم راست می گفت یا دروغ، به قول خودش این پارچه ها هم لباس خواب خاقان بوده است، ما را به اطاق خواب خودش و زن کنت برد، به دیوار اطاق هم چیت های بسیار خوب کار قدیم چسبیانده بود که خیلی نقل داشت و مثل پارچه های ابریشمی بود بلکه بهتر، خیلی چیت خوبی بود، می گفت این چیت کار قدیم [۱۶۶۴] شهر ژن ایتالیاست، بعد ما را برد به اطاق سالامانژه یعنی نهار و شام خوری، تالار خوبی بود، چهل چراغ های خوب داشت، یک پرده شکل خودش هم آنجا بود، می گفت صد هزار فرانک به نقاش داده ام که صورت مرا ساخته است، شبیه هم بود، یک آینه بسیار بزرگی هم آخر تالار گذارده بودند که عکس تمام طالار توی [آن] افتاده، آدم تصور می کرد تالار دیگری است، خیلی به علم این آینه را گذارده بودند، دو میز در اطاقش چیده بودند که روی آنها آینه وزیر آنها قوطی های مینا و اشکال مینیاتور^{۳۵۱} و بعضی جواهرات بود، در یک اطاق هم پنج پرده کار گوبلن آویزان کرده بود، پرده های بزرگ خوبی بود، می گفت این پرده ها را هم از آنتیکه فروش ها به قیمت های گزاف که خجالت می کشم بگویم خریده ام حقیقت پرده های بسیار خوبی، نقاشی های خوب داشت اگرچه خیلی کار قدیم و کهنه است اما نو و تازه به نظر می آمد و خوب بود و به هر قیمت خریده باشد

۳۵۱. اصل: میناتور

می‌ارزد. جواهراتی که زن کنت زده بود از این قرار است:

اولاً هفت رشته گردن‌بند مروارید به گردنش آویزان کرده بود، در سینه‌اش یک پارچه جواهری بود بسیار اعلی که وسط آن یک یاقوت کبود بسیار صاف ممتازی بود و دور او الماس‌های برلیان خوب و دور الماس‌ها مرواریدهای آویزگلطان درشت بود و نیم‌تاج جواهر کوچکی سرش بود که چهار پنج مروارید درشت سریالا به شاخه‌های آن نیم‌تاج نصب شده بود، یک تسبیح مروارید بسیار اعلی درشت که سر او یک الماس بزرگ بود از روی شانه‌اش آویزان کرده بود و از وسط سینه‌اش آورده بود و سر او یک ساعت کوچک بود که روی ساعت یک پارچه الماس فلامنگ خوش تراش که الماس کهنه بود داشت در جیبش گذارده بود این تسبیح مروارید بندش بود، عیب می‌جمله بگفتی هنرش نیز بگو. اولاً شوهر قدش خیلی بلند بود، کله مالیده دارد، رؤیتاً شبیه است به ذوالفقارخان سرتیپ سواره خمسه‌ئی، زیر چشم چپش یک لکه خال سیاه داشت که نفهمیدیم چه است، کهنه است یا تازه، هرچه بود زخم مانند بود، چیز کثیفی بود، سنش هم پیر، هفتاد و پنج سال داشت اما بنیه‌اش موافق سنش خیلی خوب بود، اگر غیر از این زن زنی داشت بنیه‌اش مثل فیل بود، اما معاشرت با این زن این را اینطور کرده است. اما زن نعوذبالله مسلمان نشنود کافر نبیند، چنانکه می‌بینید اولاً سن خانم قریب به هشتاد است، در آن نهایت، نهایت بدگلی است، خانم که مافوق آن [۴۶۷] متصور نیست، در ایام جوانی هم خانم بدگل بوده است، کسی که در جوانی بدگل باشد در پیری معلوم است چه آدمی است، چشم‌ها کوچک مثل فیل کوچک، دماغش مثل خرطوم فیل کوچک، دهن فرو رفته، چانه بالا آمده، ابرو ابداً نیست، چین رو الی غیرالنهايه، پیشانی بلند پرچین، موها رفته است به کله سر. به رنگ‌های مختلف، هفت رنگ بود، لباسش هم لباس دختر چهارده ساله بود که باید آنها بپوشند، خیلی پارچه‌های عالی قیمتی بود و روش را این قدر سرخاب و سفیداب مالیده بود که پوست رویش پیدا نبود، همش سفید آب سرخاب بود، با این کثافت بشره پدرسوخته گند بغل هم دارد و آن این است که خیلی مدمق است و کج خلق، دهن شوهرش هم خیلی متعفن است که وقتی با من حرف می‌زد فرار می‌کردم، نمی‌دانم این گند را از این زن گرفته یا خودش داشته است، حالا تصور کنید که این مرد بیچاره که خودش چندان دولتی ندارد و گذرانش از دولت این زن است و باید عقلاً تملقاً هفته‌ای...، چه حالتی دارد و چه بنیه تحصیل می‌کند مثلاً این جواهراتی که در سر و سینه او دیدم و قیمت کردم سیصد هزار تومان قیمتش بود،

اگر به من بدهد و بگوید... حالا ببینید این مرد که چه حالتی دارد که باید با همچو زنی سر کند و زندگی نماید، این مرد صاحب این خانه شوهر این ضعیفه از نجای ساکس، سابقاً از بجانب دولت ساکس وزیر مختار لندن بود، بعد از جنگ پروس و اطریش در سنه ۱۸۶۶ مسیحی که ساکس هم متفق با اطریش بود و مغلوب شدند و چندی ساکس را پروس ضبط کرد کنت دوبوست (De- Beust) وزیر امور خارجه ساکس به اطریش رفته در آنجا خدمت دولتی اختیار و بعدها به وزارت رسید، این کنت ویستوم هم خدمت در دولت اطریش گزید و از جانب امپراطور اطریش وزیر مختار بلژیک گشته چهارده سال خدمت به دولت اطریش کرده و حالا از خدمت معافی حاصل و در بادن باد و پاریس خانه های عالی خیلی مزین دارد، زمستان را در پاریس و تابستان را در بادن باد می گذراند و دولت زیادی بواسطه پسرزن که گرفته پیدا کرده است و این زن دختر یکی از اعیان و نجای دولت لهستان بود که اسم او لا- کارونسکی است La- Karonski اول به یک نفر از نجای لهستان کنت پوتوتسکی Potosky شوهر کرد، شوهرش که مرد دولت زیادی هم از شوهر به او رسیده متمول تر شده، ارث خواهر خودش هم [۴۶۸] که بلاعقب بوده به این زن رسیده و کنت ویستوم چهارده سال است که این زن را گرفته، خود ویستوم هم صاحب دولت بوده اما اولادی ندارد فقط این ضعیفه از شوهر اولی یک پسر دارد که چهل ساله است و اغلب در گردش و مسافرت دور دنیا است و حالا از امر یک گذشته در مراجعت است، رو به خانه خودش، پرده های کار گوبلن این ضعیفه دویست سال است که بافته شده، این ضعیفه با این تفصیل خودش را خوشگل می داند، غمزه می کرد، قر می داد، شکل خودش را به من نشان می داد، می گفت ببینید چقدر خوشگل است. خلاصه در آن ماهتابی گردش کردیم، چای و بستنی خوردیم گران دوک هم بود، چون باید حمام می رفتیم با گران دوک وداع کرده با امین السلطان و همراهان سوار شده آمدیم به حمامی که در سفر دویم هم اینجا آمده بودیم، از پله ها بالا رفته به محوطه نئی رسیدیم که از آنجا باید داخل طالارها و حمام ها می شدیم، یک طالاری بود که در آن تالار اسباب ژیمناستیک^{۳۵۲} زیادی از هر جور و هر قبیل گذارده بودند، این اسباب ها را حکیمی که اسم او را بعد می نویسیم اختراع کرده است، برای اشخاصی که مبتلا به دردهای عصبانی و استخوانی هستند مثلاً درد دست، درد پا، درد شکم و همچنین سایر اعضا که هر جای آدم دردی بکند روی این اسباب ها

۳۵۲. اصل: ژمناسٹیک

که هر کدام مال مالش و حرکت جای مخصوصی از عضو بدن است می‌نشانند و این اسباب‌ها را با چرخ‌های بخاری که در زیر این تالار است حرکت می‌دهند. مثلاً اگر کسی دلش درد بکند اسباب مخصوصی دارد، آدم را روی آن می‌نشانند و حرکت می‌دهند، درد دلش خوب می‌شود یا اگر دست کسی درد کند همینطور پای کسی درد داشته باشد همینطور حرکات عجیب غریب این چرخ‌ها دارد مثل حرکت شتری که آدم چطور سوار شتر که هست تکان می‌خورد، روی این اسباب هم همینطور تکان می‌خورد، یک اسبابی است که آدم روی آن می‌نشینند قر می‌آید خیلی طرز و طورهای^{۳۵۳} غریب. اول دیرکتر حمام ما را دلالت^{۳۵۴} به این اطاق کرد، داخل شدیم، خودمان روی بعضی اسباب‌ها نشستیم، یک اسبابی بود که پشت داشت، آدم که روی او می‌نشست آدم را از پشت تا پائین در کمالی خوبی مشت می‌زد، چطور آدم را یک نفر دیگر مشت می‌زند؟ این اسباب هم همینطور آدم را مشت می‌زد. یک اسباب دیگر بود که آدم را می‌مالید، مثل اینکه یک آدم پرقوتی آدم را بمالد، این اسباب هم آدم را می‌مالید و مالش نرم خوبی می‌داد، خیلی اسباب‌های خوبی بود، امین السلطان نشست، ابوالحسن خان، احمدخان و بعضی همراهان نشستند^{۳۵۵} و بعضی حرکات کرد، فرستادیم مهدی‌خان را از منزل آوردند، از حمام که بیرون آمدیم روی این اسباب‌ها نشانیدیم، تکان‌های غریب خورد و مهدی‌خان کاری کرد که از شدت خنده اشک از چشم ما می‌آمد، خلاصه خوب اختراعی کرده است، از آنجا بیرون آمده رفتیم سر حمام، رخت‌کنده [۴۶۹] داخل حمام شدیم، اکبری، و حاجی حیدر لخت بودند، وضع حمام از این قرار است:

حمام بادن‌باد اصلاً خیلی قدیم است و معلوم می‌شود در عهد قیصره رومنها حمام معتبری دایر و اسم آن اورالیا آکونسا بوده است (Iurelia Aquensa) به مناسبت قیصر اولیوس که خود آمده آنجا استحمام نموده است، اسم شهر بادن‌باد هم قدیم^{۳۵۶} به آن موسوم بوده است. خرابه و آثار حمام‌های رومن‌ها هنوز پیدا است و حوض‌های مرمر خیلی با قیمت دارد که در موقع حفر بعضی جاها در اطراف و طبقه بالای حمام حالیه بیرون آمده، وجود حمام‌های بزرگ و عالی آن وقت را ثابت می‌کند، حمام حالیه هم خیلی بزرگ و عالی ساخته شده و حوض‌های متعدد به درجات متفرقه گرمی آب دارند. در

۳۵۴. اصل: به دلالت

۳۵۳. اصل: تورهای

۳۵۵. اصل: نشست

اصل سرچشمه آب چنان گرم است که نه تنها توی آن رفتن ممکن نیست و تخم مرغ را در چند دقیقه می پزد. بلکه تنفس و ایستادن هم در کوره های آن ممکن نیست، مثلاً درجه گرمی آب در سرچشمه هفتاد و سه درجه است، چشمه های اعلیٰ آن مخروبه و گرفته بود، بعد از پاک کردن در این اواخری ها مقدار آب آن چشمه ها روزی به پانصد هزار لیتر رسیده و با مقدار آب چشمه های سُفلای آن مقدار کل آن ها به روزی دو کرویر لیتر آب جاری می شود، حکیم و رئیس آن دکترهای^{۳۵۶} لی گنتال (Hei Li Genthall) که خود حکیم حاذق از مستشاران دربار گران دوک است این حمام را خیلی خوب تمیز و مزین منظم نگاهداشته است و بازی ژیمناستیک بخاری در آن برپا کرده که خیلی دیدنی و به جهت امراض مختلفه بندها و مفاصل و وجع^{۳۵۷} اعضاء و غیره خیلی نافع است، به اشکال و به اقسام مختلفه چرخ ها در آن است که هر کدام به جهت مالش بدن و یا حرکت بندها و ورزش اعضای انسانی حرکت های عجیب و غریب دارد و بعضی ها خیلی مضحک است. این اسباب ها را یک نفر حکیم از اهل سوئد، زاندر (Zander) نام اختراع کرده و ده سال است که در اروپا متداول شده است. خلاصه داخل حمام که شدم یک حوض بزرگی بود از مرمر سفید، آب گرم داشت و گنبد بزرگی، اما هوایش سرد بود، نتوانستم آنجا توی آب بروم، رفتیم به حمام کوچکی که گرم بود، آنجا شست و شو کردم و هیچ نتوانستم به این حمام بزرگ مرمر بروم، آدمم بیرون، رخت پوشیدم، دوباره آمدم به اطاق زمستانی، چهار کنیز خدمتکار این تالار داشت که خوشگل هم بود [ند]، آنها را روی این اسباب ها نشاند و چرخ می خوردند، خیلی بامزه بود، خلاصه عرق داشتم سوار کالسکه شده یک راست [۴۷۰] آمدم منزل، هوا هم ابر بود و می بارید، امشب باید تمام رسمی با گران دوک شام بخوریم، لباس رسمی پوشیدیم، امین السلطان و سایرین هم لباس رسمی پوشیده رفتیم پائین، در اطاق سالن بعضی از صاحب منصب ها که معرفی شده بودند معرفی شدند، دو نفر جنرال که تازه آمده بودند و آنها را هیچ ندیده بودم امشب دیدم معرفی شدند، اسامی آنها از این قرار است:

— دو کسلر (De Kessler) کماندان دویزین ۲۸ در شهر کارلس روح

— اسم جنرال دیگر این است (استرکسینس) (Strccins) کماندان شهر راستاد

۳۵۶. اصل: دکترهای

۳۵۷. وجع: ۱- به فتنین و سکون، رنجوری و دردمندی (فرهنگ آند راج)

۲- درد - درد گلو - درد عصب سیاتیک را گویند (فرهنگ معین)

— شارژدافر انگلیس که اسم او را نوشته بودیم و امشب اینجا بود اسمش این است
ناسوژوسلین (Nassau Jocelyn)

خلاصه داخل اطاق شام شدیم، همان اطاق پریشبی بود، دست راست من قران دوک، دست چپم پسر برادر گران دوک نشسته بود، از ایرانی ها، امین السلطان امین الدوله، عزیز السلطان، مجدالدوله، معاون الملک، ناصرالملک، جهانگیرخان، میرزا رضاخان، دندانساز، امین خلوت، فوریه حکیم فرانسه تازه ما بودند، شام خوبی خوردیم، بعد از شام بقدر پنج دقیقه آمدیم اطاق خودمان و دوباره برگشته رفیم اطاق گران دوک، اشخاصی که سرشام بودند حاضر بودند، از پشت شیشه در روی تپه آتش بازی درست کرده بودند، تماشا کردیم، چندان آتش بازی خوبی نبود، بعد مرد حقه بازی که در سفر اول در ویزباد آمد و حقه بازی کرد و از ریش عضدالملک کاغذ درآورد و عضدالملک اوقاتش تلخ شد آمد، در همان اطاق گران دوک بازی حقه بازی درآورد، بازی های خوب کرد، امشب یک پول مارک را از ریش وزیر مختار اطریش که ریش دراز کوسه مانندی داشت و لباس هنگری قدیم را که زیرش پوست سگ بود پوشیده بود درآورد، حقیقت اوقات وزیر مختار هم تلخ شد و همانطور که عضدالملک اوقاتش تلخ شد اینهم اوقاتش تلخ بود و سرخ شد اما درآورده بود و کار گذشته بود. یکی از کارهای این حقه باز این است، اگرچه معجز ندارد اما خیلی تردست است، از این صاحب منصب ها و اشخاصی که نشسته بودند انگشتر زیادی از یکی یکی گرفت و این انگشترها را به هم مثل زنجیر آویزان کرده بود، بعد یک قداره ئی از این صاحب منصب ها گرفت و سر و ته [۴۷۱] قداره را داد به دست دو نفر، آن وقت سه چهار انگشتر را برداشت از وسط قداره میان قداره کرد، خیلی کار غریبی بود، بازی های خوب کرد، بعد آمدیم بالا منزل خودمان خوابیدیم.

شهر بادن باد از حیثیت آب و هوا، سبزه یکی از بهترین جاهای اروپا است و مردمان متمول از ملل خارجه آنجا زیاد سکنی دارند، بخصوص از روس ها که در ایام پیری و معافی از خدمت دولت خود آنجا خانه ها خریده، ساخته زندگی اختیار می کنند و خانه های بسیار عالی دارند مثل خانه پرنس گاگارین (Gagarine) و پرنس قورچاقف (Gortchakow) و پرنس سوارف (Souarow) و پرنس منچیکف (Mentchikow)، خانه پرنس استورزا (Stourza) که سابقاً امیر والاشی بود، بیست و چهار سال قبل در موقع شورش و بلوای مطرود گشته و در بادن باد سکنی و زندگی اختیار نموده، پسرش قبل از

خود در آنجا مرده و به جهت مقبره او کلیسای روسی در نقطه بلندی طرف دست راست بادن باد ساخته بطوری که از همه جا پیداست و در جای باصفا واقع شده، کلیسای روسی دیگری طرف دست چپ مهاجرین روسی ساخته‌اند بسیار مزین و عالی است و ده سال است که ساخته شده، انگلیس‌ها هم کلیسایی در آنجا تازه ساخته‌اند و سیاح توریست و خوش گذران انگلیس هر سال زیاد آنجا می‌آیند، عدد مسافری که هر سال به بادن باد می‌آیند و می‌روند از سی هزار نفر الی شصت هزار نفرند، اوقاتی که قمارخانه در آنجا بود خیلی زیاد می‌آمدند، بعد از موقوفی آن، سال به سال عدد مسافری کمتر شده و رسم و قرار است که هر مسافری وارد بادن باد شده از یک هفته زیادتر بماند باید از بیست الی سی مارک که چهار پنج تومان پول ایران می‌شود به اداره شهر بدهد و مبالغی گراف از این ممر جمع شده خرج تنظیف شهر می‌شود.

روز چهارشنبه ۱۶ ذیحجه:

امروز باید برویم به شوتزینگن Schwetzingen که قصبه‌ایست، در آنجا عمارتی است قدیم و باغ بسیار خوبی پادشاهان قدیم باد بنا کرده‌اند، در آنجا نهار با گراندوک باید بخوریم، از اینجا [تا] شوتزینگن یکساعت و نیم با راه آهن راه است از آنجا بعد از نهار [۴۷۲] با کالسکه آهن باید رفت به شهر هایدلبرگ (Heidelberg)، در آنجا اونی وریسته^{۳۵۸} معروفی هست تماشا کنیم، اگر چه ایام تعطیل است و متعلمین نیستند بنا و دستگاه را ببینیم و از گار هایدلبرگ به بادن باد مراجعت کنیم، صبح ساعت ده دو ساعت به ظهر مانده به اتفاق گران دوک حرکت کردیم، میرزا رضاخان وزیر مختار هم در رکاب بود، راندم به گار، بین راه هوا و صفای خوبی بود، ابر بود، اما نمی‌بارید، رسیدیم به گار، در کالسکه که عقب طرن بود نشستیم اطراف آن شیشه بود، گران دوک با ما بود با یک یاور از صاحبمنصبان خودش که جوانی است بلند قد، خوش صورت، چشم‌های کبود، و سبیل زردی دارد، اگر چه یاور است در نزد گران دوک محترم است، اسم او از این قرار است از اهل هایدلبرگ است، اسم او این است: (بارون شتونواهر) (Major Baron de Sthonau Wehr) امین السلطان، امین الدوله، عزیز السلطان، ادیب‌الملک، احمدخان، میرزا رضاخان وزیر مختار. دیگران که در کالسکه‌های دیگر نشسته بودند از این قرارند: اعتمادالسلطنه، معاون الملک، میرزا محمدخان، آقا مردک،

فخر الاطباء، ابوالحسن خان، دندانساز، حکیم فوریه، جهانگیرخان، راندیم، همه جا طرفین راه باصفا و سبز و خرم است، ده دقیقه که راندیم به استاسیون اوس رسیدیم (Oss)، خط راه آهن که به بادن باد می رود از اوس می گذرد منحصر به همین رشته است، از هر جا بخواهند به بادن باد بروند یا از بادن باد بخواهند به هر جا بروند گار لسروه و هایدلبرگ باید از این استاسیون بگذرند، و رودخانه کوچکی موسوم به اوس (Oss) از بادن باد سرازیر و از اینجا می گذرد. در اوس خط عوض شد، راندیم به گار لسروه، کوه بادن باد افتاد دست راست و ما از کوه دور بودیم و رشته کوه تا هایدلبرگ کشیده می شود و تمام جنگل است، صحرا هم تمام زراعت و چمن و گل بود، قراول زیاد در آنجا هست، بلدرچین دیده شد و دوشکا هم همراهان دیده بودند، در راه به کارخانه رسیدیم، گران دوک گفت قندسازی است، زراعت چغندر زیادی دیدیم که از آن قند می سازند از قلعه راستات گذشتیم، قلعه معتبری است ولی می گفتند با وضع جدید و توپ های جدید این قلعه دیگر معتنا به نیست. از قلعه راستات (Rastath) که می گذشتیم شلیک توپ و احترام نظامی به عمل آوردند، در دست چپ ده معتبری دیدیم که اسم آن را خواهیم نوشت. در آنجا کاتدرال معتبری است از کاتدرال های معروف است [۴۷۳]، شهر راستات (Rastath) خیلی قدیم است اما قلعه آن را در سنه ۱۸۴۰ مسیحی ساخته اند، مخارج آن را کنفدراسیون ژرمانیک که قبل از امپراطوری آلمان بود داده است و مهندسین آن نمسه ای بوده اند، چون قبل از جنگ آخری میان فرانسه و آلمان به سر حد فرانسه در نیم فرسخی راستات واقع بود کنفدراسیون استحکامات و قلعه اینجا را مقابل فرانسه لازم می دانستند، بنابر آن پولی جمع کرده و این قلعه را ساختند ولیکن حالا به ملاحظه توپ های حالیه و علم جدید نظامی این قلعه را بی حاصل دانسته می خواهند خراب کنند و دست به خرابی آن زده اند. رودخانه ای به اسم مُرگ (Murg) از این شهر گذشته به رودخانه رن می ریزد و سرچشمه آن در فوره نوار (جنگل سیاه) واقع است.

تفصیل کلیسایی که از دور دیدیم این است، مناره ها و برج های ضخیم دارد و بسیار عالی است، در عهد شارلمان در شهر سپایر (Speiers) ساخته شده و مدتی کشیش ها که در آن زمان ها استیلا داشته اند در آن ملک حکومت داشته اند، در وقت قتل سنط^{۳۵۹} بارطلمی که در فرانسه واقع شد جمعی هوکنه ها فرار کرده اینجا آمدند و جا گرفتند. یکصد و پنجاه سال قبل که قوت کشیش ها تمام وضعیف شدند این شهر و توابع جزو

۳۵۹. اصل: کطها

پالاتینا شده، در موقع تقسیم پالاتینا به باد رسید و حالا در تصرف امارت باد است، شهر و باغ شوتزینگن تا هایدلبرگ با کالسکه یک ساعت مسافت دارد از بناها و آثار قدیم است، خود شهر در عهد قیصر^{۱۰۱} دایر بودند و آن وقت به زبان رمن موسوم به سولی سی نیوم (Solicinium) بوده و در سنه ۱۶۳ مسیحی قیصر والان تی نین (Valentinian) نزدیک اینجا با آلمان ها جنگ سختی کرده است. در سنه ۱۷۶۵ مسیحی در اراضی که عمله کار می کرده و به وسعت باغ [۴۷۴] می افزودند، قبور زیاد پدیدار شد که معلوم گردید قبور رومن ها بوده است. تیغه شمشر و سپر و سر نیزه رومی زیاد در آن قبور با ظرف های مملو از خاکستر یافته اند، عمارت آن در سنه ۱۳۵۰ مسیحی پانصد و سی و نه سال قبل از این احداث شده و سیصد و هشتاد و سه سال قبل بر وسعت آن افزوده اند و در ازمنه مختلف تعمیرات در آن کرده اند و متدرجاً خرج نگاهداری باغ و عمارت هر ساله به شصت و شش هزار فلورن که پول حالیه ایران تخمیناً پانزده هزار تومان می کند رسیده بود و یکی از جاهای دیدنی روزگار شده است. در سنه ۱۸۰۲ مسیحی شهر و باغ که جزو پالاتینا بود در تقسیم به مملکت باد رسید، اصل بانی باغ معلوم نیست ولیکن حکمران های باد بر آبادی و صفا و نزهت آن خیلی افزوده اند.

از شوتزینگن به شهر هایدلبرگ باید برویم، شهر (Heidelberg) در دره کنار رودخانه نکار (Neckar) واقع شده، یکی از شهرهای قدیم معتبر فرنگستان است و مدرسه بزرگ آنجا در تمام فرنگ سیم مدرسه بزرگ عالی شمرده می شود و در این نقطه صفای رودخانه بقدری است که مثل نقش و نگار است، از قرار معلوم رومن ها قلاع و برج های دفاعیه در بلندی های یمین و یسار شهر ساخته بودند، و مخصوصاً یک کلونی بزرگ رومن در آن طرف رودخانه محاذی هایدلبرگ که موسوم به نوین هایم است (Neuenheim) بوده است در آن محل در سنه ۱۸۴۳ حفر و تجسس ها شده و اشیاء قدیمه رومن در آنجا یافته اند. در اواخر سنه ۳۰۰ سیصد مسیحی آلمانها (ژرمن ها) رومی ها را از آنجا بیرون کردند و آنها را فرنگی ها دوست سال بعد بیرون کردند عمارت آنجا را که بسیار بنای عالی است و آثار بزرگ تاریخی و معظم و قابل تماشا است الکتورردولف (Electeur Rudolph) اول ساخته و بانی آنجا بوده، در سنه ۱۳۰۸ مسیحی در آن مسکن داشته و بعد به تدریج وسعت یافته، در جنگ معروف به جنگ سی سال آن را خراب کرده اند و در سنه ۱۶۵۰ و سنه ۱۶۸۰ شارل لوئی تعمیر کرده است [۴۷۵]، هشت سال بعد از آن سردار قشون فرانسه ملاک (Melac) عمارت و شهر را سوزانده و در سنه

۱۷۶۴ الکتورشارل ته اُودور (Charles Theodore) باز تعمیر کرده ولی برق بر آن زده یک طرف را به کلی خراب کرده و از آن به بعد به صورت خرابی مانده است، اهل هایدلبرگ از روی تعصب و عداوتی که با ملاک (Melac) دارند اسم بعضی سگ های خود را که زشت و بدخو می شوند ملاک می گذارند و در موقع فحش به یکدیگر ملاک می گویند، دولت باد خیال دارد این عمارت را تعمیر نماید، یکی از آثار غریبه آنجا دوچلیک (Tonneau)^{۳۶۰} شراب یکی بزرگتر و دیگری کوچکتر به جهت شراب ساخته اند که عشر مخصوص شراب را از رعیت گرفته آنجا می ریخته اند، ظرف بزرگ دو کرور شیشه بزرگ شراب و ظرف کوچکتر نصف آن شراب می گرفته است، مهمانخانه بزرگی در بلندی دیدیم، عالی مهمانخانه ایست، در آنجا چائی و میوه صرف شد، اسم آن آلبرت هتل است، موسوم به اسم شخصی که کمپانی ترتیب داده آنجا را ساخته است، از اهل خارجه در سال زیاده از شصت هزار نفر از همه جا به جهت تغییر آب و هوا به هایدلبرگ می آیند، راه آهن دیده شد که از کنار رودخانه تا بالای کوه از زیر خانه ها رو به بالا می کشند، ارتفاع آن از ته دره تا بالا از دویست ذرع متجاوز است. مدرسه بزرگ هایدلبرگ بنای عالی است و زیاده از هشتصد سال است بنا شده است، امروز زیاده از هزار نفر شاگرد از نقاط مختلفه اروپا و امریکا به جهت تحصیل آنجا هستند، کتابخانه معتبری دارد، معلمین و متعلمین بواسطه ایام تعطیل حاضر نبودند، برحسب اتفاق یکی از معلمین آنجا که معلم حکمت است حاضر شد، گران دوک بحضور آورد معرفی و تعریف کرد، گفت در تمام اروپا این معلم معروف و بی مانند است، زیاده از دویست شاگرد دارد اسمش فیشر است (Fischer).

مجسمه مارشال برده عبوراً دیده شد، این سردار اصلاً اهل هایدلبرگ است، در جنگ های [۴۷۶] ناپلئون اول مادامی که ناپلئون غلبه می کرد با او بود، یعنی دولت باویر با ناپلئون اتفاق و همراهی داشت و مارشال برده (Berde) سردار قشون باویر بود، در اواخر باویر از ناپلئون برگشت و مارشال برده جنگ بزرگی بر ضد ناپلئون کرده است. از پل بزرگ عالی که دولت ساخته و مبالغ گزاف خرج آن شده عبور کردیم و تماشا نمودیم. از مهمانخانه که پائین می آمدیم از پل کهنه گذشتیم که در وقت بنای عمارت قدیم ساخته شده و خیلی قدیم است، بعد که گردش کردیم و به گار می رفتیم از پل جدید گذشتیم که دولت به وضع جدید ساخته، راه آهنی که تفصیل آنرا نوشتیم بالای

۳۶۰. Tonneau کلمه ای است فرانسوی به معنی چلیک - بشکه - بیت.

کوه می رود فقط برای تماشای مسافرین و برای تفرج است، به جایی منتهی نمی شود و خیلی سربالا می رود. در وینه هم یک همچو راه آهنی دیدیم که به یک هتل که در بلندی واقع است می رود اما سربالائی آن به این تندی نیست، این راه آهن در حقیقت مثل آسانسور است، خیلی سربالائی تندی است. در کتابخانه مدرسه کتاب های خطی زیاد دیدیم، کتب ادعیه توریه و انجیل به خط قدیم، بعضی کتب خطی مصور، شاهنامه خطی بزرگ مصور، کتاب حافظ خطی خوب در آنجا دیدیم، کتابی داشتند آوردند، اسم و تاریخ دیدن مدرسه را به خط خودمان در آن نوشتیم به رئیس مدرسه دادیم، تالار مدرسه را از تخته ساخته اند، زیاد عالی است، دو سه سال است ساخته اند، در اینجا جمع می شوند درس می دهند، به متعلمین درجه می دهند، گاهی در بعضی مواقع کنسرت می دهند، در بالای تالار پرده بزرگی گذاشته بودند، که کار یکی از نقاشان جدید است، بسیار خوب پرده ایست مهمانخانه که رفتیم آنجا عصرانه خوردیم، چند دقیقه آنجا ماندیم، بسیار خوب جایی است، در جای مرتفعی واقع چشم انداز خوبی دارد، عمارت قدیم هم در بلندی واقع است، اما همچو منظری ندارد، شهر هایدلبرگ در میان دره واقع است، دو طرف کوه و جنگل سبز و خرم، از هتل تمام دره و شهر و کوه و امتداد رودخانه نکار و بعد در مقابل جلگه بزرگ بی انتها پیداست، همه سبز و خرم و آبادی و عمارت تا چشم کار می کند باید تصور کرد که چه صفائی دارد [۴۷۷]، عمارت کهنه دیگر آبادی ندارد، سقف آن تمام افتاده فقط دیوارها و جلو خان باقی است، حجاری های خوب، مجسمه ها، در دیوارها خیاره های^{۳۶۱} سنگ تراش، گل های منبت کرده اند، خیلی عالی و تماشا دارد، اهالی هایدلبرگ گویا هیچ ایرانی ندیده باشند، ایرانی که هیچ ندیده سهل است گویا مشرق زمینی هیچ ندیده باشند، حتی اهل اسلامبول را هم ندیده اند، بادن باد چون دو دفعه آمده بودیم مارا می شناختند،^{۳۶۲} اهالی هایدلبرگ از دیدن ما خیلی تعجب کردند، از بالا و پائین مارا تماشا می کردند و بچه ها دور ما را گرفته بودند، معرکه بود، آلمان ها هورا نمی کشند عوض هورا هوهو می گویند، مالیات بادن باد چهل میلیون^{۳۶۲} فلورن است که تقریباً ده - دوازده کرویر پول ایران می شود. اینجاها تنباکو خیلی کم می کارند، خلاصه سوار کالسکه اسبی شده رسیدیم به راه آهن، رفتیم، داخل ترن شدیم، این دفعه چون گران دوک آدم معقولی است پیش ما نیامد که اسباب زحمت باشد، گفت من می روم جای خودم که همان جای صبحی ما بود و ما داخل

واکن وسط شدیم و او رفت. عزیزالسلطان، مجدالدوله، میرزا محمدخان، احمدخان پیش من بودند و رانندیم، صبح چون باید به آن باغ برویم از این خط نرفتیم، از خط زیر دست رفتیم که کوه به ما دور بود، این دفعه از خط راه بالا آمدیم که کوه به ما نزدیک تر بود، خلاصه رانندیم از شهر کارس لرو^{۳۶۳} که پایتخت است گذشتیم و رسیدیم به استاسیون اوس، آنجا قدری تأمل کرده خط راه عوض شده و رانندیم، رسیدیم به گار بادن باد، پیاده شده با گران دوک سوار کالسکه شده آمدیم منزل قدری راحت کردیم و دوباره لباس پوشیدیم و آمدیم پائین، ما رفتیم به تماشاخانه و گران دوک رفت دوباره با راه آهن به کارس لرد پایتخت زن گران دوک که دختر گلیوم بزرگ است، اینجا نیست، کنار دریاچه کنستان است، جزیره‌ئی در وسط دریاچه است، گران دوک آنجا عمارت عالی دارد، زنش آنجا است و بهترین ییلاقات دنیا و فرنگستان کنار دریاچه کنستان است که از اینجا ییلاق بهتر نمی شود پسر گران دوک هم ناخوش است و حالا الحمدلله بهتر شده، در فری بورغ که آنهم ییلاق خوبی است توقف دارد، یک پسر گران دوک هم که بیست و یکسال داشت، ولیعهد بود، پارسال مرده است، حالا این پسر ناخوش که بهتر شده ولیعهد گران دوک است [۴۷۸] نوۀ گلیوم بزرگ پادشاه پروس با وجودی که یکسال است پسرش مرده است از بس که شاهزاده نجیب معقول مهمان نوازی است یک شب با ما آمد به تماشاخانه، تا امروز به تماشاخانه نرفته بود، برای خاطر ما آمد، اگر ریش شاهزاده یعنی دوک قدری درازتر و پهن تر و سیاه بود، رویتاً خیلی شبیه بود به اسحق میرزای مرحوم پسر دارا. خلاصه شام را برای مراجعت گذاردیم، سوار کالسکه شده، امین خلوت، صدیق السلطنه، پیش من نشستند و رانندیم، ساعت هشت رسیدیم و رفتیم لژ خودمان نشستیم، عزیزالسلطان هم آمد، بازی میکادو پادشاه قدیم ژاپون را در می آورند، پرده بالا رفت، زن‌ها و مردها آمدند که لباس های ابریشمی گلابتون دوز فاخر بسیار اعلی قیمت چینی پوشیده بودند، بادبزن های بزرگ تمام در دست داشتند، که هر وقت بادبزن ها را بازی می کردند صدای... می داد، اینها می رقصیدند و می خواندند و بادبزن ها را تکان می دادند، خیلی مقبول می خواندند، زبان انگلیسی حرف می زدند اما به صورت ژاپن و چینی ها، برای این که شبیه به ژاپن باشند یک پوست نازک سفیدی به سرشان کشیده بودند که طاس به نظر می آمد و از وسط آن کاکل بیرون آورده بودند، خود میکادو یک ترکیب و رؤیت و صورت غریبی خودش را ساخته بود که آدم از خنده

ضعف می کرد. یک چیز غربی به کله اش بسته بود و تکان می داد و می رقصید و می خواند، این میکادو شده بود یک فرنگی بد ذات متقلب لوطی فرنگی بود، هیچکدام ریش نداشتند، به عینه ژاپنی، خلاصه خیلی رقصیدند و خواندند، خوب می خواندند، موزیک خوب می زدند، الحق بازی بسیار خوب خوشمزه خوبی در آوردند، رقصشان خوب بود، آوازشان خوب بود، یکی دو مرتبه که پرده بالا رفت همین بازی میکادو ژاپنی بود و بسیار بامزه خوب، بعد بازی تمام شد آمدیم منزل، شام خوردیم و خوابیدیم، اسامی اشخاصی که امروز در عرض راه و شهرها معرفی شدند از این قرارند:

— در شوت زین گن Schwetzingen

— لیو پنان کلنل کماندان رژیمان ۲۲ سواره در اکس مسیود - ترسکوو De

Treskow [۴۷۹]

— رئیس عملۀ عمارات و باغات شوت زین گن (مسیو فیستر) (Pfister)

— در هایدلبرگ^{۳۶۴} نایب الحکومه شهر (مسیو دو کرافت) De Krafft

— و کدخدای شهر (ویت کینس) (Dr Witkens)

— رئیس مدرسه هایدلبرگ که مقام عالی دارد (مسیو فیسترن) Pfister

گویا این فیستر با آن فیستر دیگر که نایب الحمومه شوت زین گن است پسر عمو باشند.

روز پنجشنبه ۱۷ ذی حجه:

روزی که از پاریس به بادن بادن می آمدیم توی صحرا در خاک فرانسه با وجودی که تازه راه آهن از استاسیون حرکت کرده بود یک دفعه غفلتاً بی مقدمه وسط صحرا راه آهن را نگاهداشتند. سرم را از زیر واگن بیرون کردم دیدم تمام سرهای مردم از ایرانی و فرنگی امین السلطان و سایرین از واگن بیرون است صحرا را نگاه می کنند و دیر کتورهای راه آهن هم تمام پیاده شده اینطرف و آن طرف می روند، تصور کردیم که راه آهنی از این خط می آید برای اینکه به هم نخورد نگاه داشته اند یا راه عیب عمده ثنی کرده است که نگاه داشته اند، همینطور متحیر بودیم و دیر کتورها رفتند در واگن های آخر درب یک واگنی نگاه کردند و قدری حرف زدند و برگشته رفتند راه هم حرکت کرد. تفصیل این است، چون در این واگن های راه آهن اغلب بعضی واقعات رو می دهد

۳۶۴. اصل: حایدل برگ

مثلاً اغلب شده است در یک واگن سه چهار نفر لوطی دزد می‌نشینند، یک مرد یا یک زن بیچاره که اسباب یا جواهری دارد این لوطی‌ها رول‌ور را می‌کشند و می‌گویند این اسباب‌هایت را به من بدهید یا که تورا می‌کشم، مرد که یا زن که بیچاره هم فوراً اسباب‌ها را می‌دهد آن لوطی‌ها هم بازوی او را می‌بندند و می‌اندازند گوشه‌واگن، وقتی که در استاسیون می‌ایستد، دزدها فرار می‌کنند [۴۸۰] تا تلفت او می‌شوند دزدها فرار کرده‌اند، برای این کار زنگی اختراع کرده‌اند که در تمام اطاق‌های واگن است و سر آن زنگ‌ها به نمره‌های معین در اطاق دیرکتر راه که در اطاق نزدیک لکمیتف منزل دارد بسته است و این اطاق‌های واگن هم نمره دارد، مثلاً در اطاق نمره سی که زنگ بزنند در اطاق دیرکتر به نمره سی زنگ می‌خورد، به هم چنین نمره‌های دیگر، آن وقت راه را نگاه می‌دارند و می‌دانند واقعه روی داده و در کدام اطاق است، یک راست می‌روند سر آن اطاق، امروز حسین غلام‌بچه که در اطاق آقا بشارت منزل دارد از پدر سوختگی هرزگی^{۳۶۵} زنگ را زده بود و واگن را نگاهداشته و یک راست هم دیرکترها رفته بودند سر اطاق آقا بشارت.

خلاصه صبح از خواب برخاسته رخت پوشیدیم، هوا امروز و دیشب خیلی مغشوش است و باد می‌آید و متصل باران می‌بارد، خوب هوایی نیست، نهار را منزل خوردیم، بعد از نهار توی باغ قدری گردش کردیم و رفتیم برای حمام و آن اطاق ژیمناستیک، امین‌الدوله، فخرالاطباء، عزیزالسلطان، صدیق‌السلطنه، مهدی‌خان، سایرین همه بودند، دادیم اسباب‌ها را به کار انداختند، فخرالاطباء و سایرین را نشان‌دیم روی اسباب‌ها، تکان‌های غریب و عجیب خوردند، خیلی خندیدیم، خودم هم مشت و مالی‌دادم، عزیزالسلطان خیلی روی اسباب‌ها نشست و بعد از همانجا سوار کالسکه شده رفتیم برای گردش، خیال شکار داشتیم، با این هوا نمیشد، عزیزالسلطان هم سر حمام ماند که رخت عوض کرده برود منزل، من و مجدالدوله، ناصرالملک توی کالسکه نشسته، ابوالحسن‌خان، احمدخان، باشی و اکبرخان، میرزا محمدخان در کالسکه‌های دیگر نشسته بودند، رانندیم توی جنگل‌ها و کوه‌ها خیلی بالا رفتیم و پائین آمدیم، اغلب جاها را مه گرفته بود، خوش و باصفا بود، بقدر دو ساعتی گردش کرده آمدیم منزل، رفتیم بالا، هندوانه خوردیم، از پاریس هندوانه زیادی همراه آورده‌ایم، خیلی به کار می‌خورد و می‌خوریم و لذت می‌بریم، ذرت^{۳۶۶} شیر خوبی پیدا کرده‌اند، روزها می‌خوریم، اینجا

۳۶۵. اصل: پدر سوخته گی هرزگی

۳۶۶. اصل: زرت

ذرت شیر را نمی‌فروشد می‌گویند باید برسد، به اصرار شیر را از آنها می‌گیریم، و می‌خوریم، اینجا درخت شاه توت زیاد دارد، رسیده و نرسیده فرستادیم بیاورند بخوریم، وقتی که رفته بودند از درخت بچینند داد زده بودند که نچینید این سم است و کسی نمی‌خورد، ابدأ نمی‌گذاریم بچینید، این‌ها را ما می‌گیریم و پارچه رنگ می‌کنیم، خوردنی نیست، بالاخره فرستادیم آوردند [۴۸۱] خوردیم، خوب شاه توتی بود، عصر هم رفتم توی باغ، خیلی گردش کردم، تا یکساعت از شب رفته توی باغ بودیم، بسیار باغ عالی است، یک فواره بسیار خوبی دارد که بیست ذرع می‌پرد، باد می‌آید می‌خورد به این فواره، فواره را افشان می‌کرد، گاهی پائین می‌رفت، گاهی بالا می‌آمد، درخت‌های کهن که در اطراف این حوض بود باد می‌خورد به آن برگ‌های سبز و یک تکان مقبولی می‌خورد، هوا گاهی ابر تیره گاهی باز بود و یک عالم صفای مخصوص داشت، این باد که به آدم می‌خورد آدم را زنده می‌کرد، کنار حوض روی صندلی نشسته بقدر یکساعت واله این حوض و هوا، درخت و صفای این باغ بودم و بعد آمدم بالا خانه شام خوردیم، عزیزالسلطان هم توی اطاق خودش با تخته‌های شکل عمارت که از پاریس خریده بود و بعضی اسباب‌های کوچک دیگر مثل خرگوش و غیره که دارد بازی می‌کرد. سر شام اعتماد السلطنه روز نامه خواند و شب را هم جانی نرفته خوابیدم.

هوای بادن باد الان که قلب الاسد است خیلی شبیه است به هوای پنج روز به نوروز مانده طهران و پنج روز از نوروز گذشته، همانطور که آنجا در این فصل سبز و خرم است بادن باد هم همینطور است، به همان سبزی و خرمی است، همه چیزش شبیه است به آن وقت هوای بادن باد و بارش آنجا، خیلی شبیه است به مازندران اما تفاوتی که دارد این است که آنجا رطوبت^{۳۶۷} زیاد دارد. اینجا با این بارندگی و همان وضع مازندرانی و لیسه‌هائی که در مازندران است اینجا دارد هیچ رطوبت ندارد، کاغذ به هم نمی‌چسبد، آدم درد دست و پا پیدا نمی‌کند، بسیار هوای خوبی دارد، روزی که به هایدلبرگ می‌رفتیم در باغات و شهر و توی صحرا درخت‌های سیب قرمز زیاد خوب دیدیم که سیب‌های قرمز بزرگ به درخت‌ها بود اما نرسیده بود. در آن باغی که نهار خوردیم، نارنجستان‌ها و گرمخانه‌های زیاد خوب پهلوی عمارات آنجا داشت، حالا نارنج‌ها را که توی چلیک چیده بودند از نارنجستان در آورده توی باغ گذارده بودند، و نارنج‌ها را به شکل نارون کوچک چرخ‌تریبت کرده بودند، نارنج زیادی هم هر درخت داشت، چون

۳۶۷. اصل: رتوبت

احوال باغ شوترزنگن را به تفصیل نوشته بودیم حالا می نویسیم، اول که وارد باغ شدیم باغ بسیار عالی خیابان های زیاد طولانی درخت های خیلی قوی مثل درخت های بزرگ جنگل داشت، جمعیت زیادی از زن و مرد بچه توی این باغ گردش می کردند. ما هم با کالسکه در حالتی که گران دوک و میرزا رضاخان پهلوی ما نشسته بودند و سایر همراهان هم در کالسکه های عقب بودند، توی این [۴۸۲] باغ و خیابان ها، کنار حوض ها که آب های آن از دهنه مجسمه ها می آمد و از خیابان های آهنی که روی آنها را برگ های سبز کشیده بودند، عبور می کردیم، هر جا که به آثاری می رسیدیم کالسکه را نگاه می داشتند، تمام پیاده می شدیم و آنجاها راتماشا می کردیم و گردش می کردیم و دوباره سوار می شدیم، اقلاده پانزده مرتبه سوار و پیاده شدیم. از آن جمله جاهای تماشائی یک حوضی بود که طرفین حوض هر کدام یک مرالی درست کرده بودند که سگ های زیاد دور این مرال را گرفته بودند، مرال افتاده در حالت نزع آب از دهنش می آمد و می ریخت توی حوض چیز تماشائی دیدنی بود، یک طرف دیگر یک حوضی بود، یک خوک نر دندان داری از چدن^{۳۶۸} ساخته بودند که سگ زیادی دور او را گرفته زده بودند زمین، او هم در حالت نزع آب از دهنش می آمد و می ریخت توی حوض، او را هم خوب ساخته بودند، یک معبد کوچکی از سنگ مرمر ساخته بودند، وسط آن یک مجسمه ئی از رب النوع ها گذارده بودند، با بعضی گلدان های مرمر کار قدیم، یک جای مجسمه ویروز [؟] را ساخته بودند از مرمر، خیلی خوشگل که حمام رفته بود و سرگیس هاش را فشار می داد و آب می ریخت، خیلی خوب ساخته بودند. از آن جمله محوطه ای بود از سنگ و آهن ساخته بودند گرد، وسط آن یک حوضی بود وسط آن یک بوفی ساخته بودند که بال هایش را باز کرده بود، بالای آن محوطه دور تا دور که زیر آسمان بود مرغ های مختلف قراقوش و طوطی، سایر مرغ ها را تماماً ساخته بودند که به این بوف نگاه می کردند، از دهن بوف آب می آمد، از دهن این مرغ ها هم آب از آن بالا می ریخت توی حوض، چون تمام مرغ ها به چشم بوف میل دارند این طور ساخته بودند، یک کوهی ساخته بودند که از وسط آن کوه آب می آمد و بالای آن کوه یک مجسمه ئی ساخته بودند که صورت یک رب النوع سازی بود [۴۸۳] که مجسمه گردن کلفتی^{۳۶۹} بود. پاهایش شبیه به سم گاو بود، خیلی خوب ساخته بودند، و همچنین مسجدی شبیه به الحمرا اسپانیول و گراناد که اعراب ساخته اند ساخته بودند، گنبد بزرگ و گلدسته های

بلند داشت و خیلی خوب ساخته بودند و بعضی امثله عرب در کتیبه‌های آن مسجد نوشته بودند و زیر آنها به زبان آلمانی ترجمه کرده بودند که یکی از آن ترجمه‌ها این است (که خار را به خاطر گل آب می‌دهند) مثل دیگر (حرف زدن نقره، سکوت طلا است). مثل‌های دیگر هم خیلی داشت، بعد از گردش اینجاها خسته شدیم، وقت نهارمان هم شده بود، رفتیم به عمارت باغ، عمارت باغ از بیرون و تو عمارت کهنه‌ایست توی عمارت هم تمام تخته است، من تنها نهار خوردم، گران‌دوک و امین‌السلطان و سایر همراهان هم با هم نهار خوردند، یکساعت طول کشید، بعد سوار شده رفتیم به هایدلبرگ که تفصیل او را نوشته‌ایم.

روز جمعه ۱۸ ذیحجه: ۳۷۰

امروز هوا ابر و آفتاب بسیار خوب است، صبح از خواب برخاستم، رخت پوشیده نهار خوردیم، بعد از نهار گفتیم کالسکه آوردند، یکساعت بعد از ظهر به کالسکه نشستیم مجدالدوله، صدیق‌السلطنه پیش من نشسته بودند، اکبرخان، ادیب‌الملک، ابوالحسن‌خان در کالسکه دیگر بودند. راندم برای جنوب دادن باد که آنجاریهیچ ندیده بودیم از کوه‌ها، جنگل‌ها، جاهای سبز و خرم و راه‌های باصفا گذشتیم، جاهای خوب دیدیم مدتی گردش کردیم، در یک چمنی پیاده شدیم، قدری راه رفتیم توی آن چمن درخت‌های سیب‌تک بود، سیب‌های درخت قرمز داشت اما نرسیده همان‌طور که در صحرای امامه^{۳۷۱} درخت‌های سیب‌تک هست در اینجا هم هست اما سیب امامه ریزه است و ترش، سیب اینجا درشت است و ترش. خلاصه در ساعت چهار از ظهر گذشته مراجعت کرده آمدیم منزل. ساعت پنج هم باید به شکار برویم، آقا میرزا محمدخان هم امروز رفته بود کارخانه قند سازی که ببیند [۴۸۴] توی قند استخوان آدمی. استخوان سگی، خونی، چیزی می‌ریزند یا خیر. خلاصه هندوانه خوردیم، نمازی کردیم و خودی ساختیم و برای شکار حاضر شدیم و سر ساعت پنج سوار کالسکه شدیم، مجدالدوله، اکبرخان پیش من نشسته بودند، عزیزالسلطان، امین‌خلوت، ادیب‌الملک، آقامردک، آقا دانی‌باشی و آدم‌های عزیزالسلطان در کالسکه‌های دیگر نشسته از طرف اوس و راه آهن و آنجا راندم برای جلگه و شکارهای جلگه. از این دهات گذشتیم.

۳۷۱. اصل: عمامه

۳۷۰. اصل: ذی‌قعدة

امامه دهی است از دهستان لواسان کوچک بخش افجه شهرستان تهران (لغت‌نامهٔ دهخدا)

— (اوس) Oos

— سینزهایم Sinzheim

— هالبرستونگ Halberstung

— کار تونگ Kar Tung

تا رسیدیم به محل شکار. این دهات که دیدیم دهات بسیار خوب تمیز و پاک بود، بطوری کوچه‌ها و عمارات این دهات پاک بود که خانه خود آدم اینطور پاک نیست، ابدأ بوی بد و کثیف دیده شنیده نشد، بچه‌ها و اطفال و زن‌ها و مردهای این دهات اگر چه اندکی لباسشان کهنه بود اما اصلاً تمیز بودند، صحراها را خوب کاشته بودند، تمام پر از حاصل، زنهای دهاتی در توی این حاصل‌ها مشغول کار بودند، خلاصه بسیار دهات تمیز باصفائی بود تا رسیدیم به شکار، عمل تفنگ ما امروز غیرمنظم است، فشنگ ساچمه هیچ برنداشته‌اند، تمام فشنگ چهارپاره است. یک تفنگ گلوله‌زنی هم بیشتر همراه نداشتیم، خوب شد یک تفنگ ساچمه‌زنی سیستم قدیم که فشنگ‌های سوزنی دارد و دست آن پیشخدمت باشی گران دوک بود و او به کار ما خورد، به شکارگاه که رسیدیم آنجا دو کالسکه کوچک آوردند که توی جنگل و این راه‌های شکار آسان‌تر برود، از آن کالسکه‌ها پیاده شده سوار کالسکه‌های کوچک شدیم، من و مجدالدوله پیشخدمت باشی در یک کالسکه نشستیم، عزیزالسلطان، امین خلوت و سایرین هم در یک کالسکه دیگر نشستند و راندیم [۴۸۵] یک نفر هم که سوار اسب کهر بود آمد جلو ما، پرسیدم این کی است گفتند کنت بیزمارک است و از خویش‌های پرنس بیزمارک است خیلی شوق به شکار و اسب دارد، اسب سوغان می‌گذارد و شکار زیاد می‌رود، امروز آمده است که با ما همراهی نماید، او هم سواره عقب ما می‌آمد و ما می‌رفتیم، طرفین ما جنگل است و بعضی جاها در میان جنگل یک جلگه بزرگی پیدا می‌شود که تمام چمن است و طرف عصرها که همین وقت باشد شوکا از جنگل بیرون آمده در اینجاها چرا می‌کند. قدری که راندیم از توی یونجه‌زاری چند قراول بزرگ پرید و رفت توی جنگل، فوراً پیاده شدیم. تفنگ چهارپاره را گرفتم که یک خروس بسیار گنده بزرگی بقدر یک قراوقش دم دراز از نزدیک پرید، با لوله اول زدم خورد اما نیفتاد، خواستم با لوله دیگر بزنم درخت جلوم را گرفت بیخودی انداختم، نخورد و خروس مرده افتاد توی جنگل، مأیوس شدیم و از آنجا سوار شده رفتیم جای دیگر، رسیدیم باز به یک واشدگاه چمنی، آنجا پیاده شدیم و راه زیادی رفتیم و خسته شدیم،

عزیزالسلطان هم با ما بود، خسته شد، خیلی راه رفتیم، تا آخر از توی زمین هائی که، الماس (?) کاشته بودند چند قراول پرید، بد پرید و نشد تفنگ بیندازیم، برگشته خسته سوار کالسکه شده راندم، هر جا هم که شوکا از جنگل بیرون می آمد این کنت بیزمارک با اسب می رود جلو، دورین دو چشمی دارد، بیرون آورده نگاه می کند، شوکا فرار کرده آن وقت می آید می گوید شوکاها در رفتند، خلاصه راندم تا رسیدیم به یک ذرت زاری، دو سه نفر پیاده شکارچی هم همراه ما بودند، یکی از آنها خیلی ظالم بود. جای قراول را میدانست، با چشم هم دیده بود که یورقه می کنند، ما را پیاده کرد و رفتیم توی ذرت زار، اینجا تفنگ ساچمه زنی آن پیشخدمت باشی را من گرفته بودم، تفنگ چهار پاره من دست مجدالدوله بود، این تفنگ ساچمه هم کم زور است، همین که رسیدیم یک زربه پرید، دوتیر انداختم نخورد، مجدالدوله یک فره خروس بزرگی که خال انداخته بود زد، عزیزالسلطان دوید و سرش را برید، بعد یک خروس بزرگ دیگری پرید، او را زدم، پاهایش آویزان شد و باز پدر سوخته اینجا نیفتاد و رفت توی جنگل افتاد (۴۸۶)، اینجا هم خسته شدیم، بعد شکارچی گفت میل دارید کبک بزنید؟ گفتیم بله، فهمیدم که اینجاها کبک نیست. کبک چیل است، باز هم خیلی میل داشتیم، رفتیم پیاده برای کبک چیل، باز خیلی پیاده رفتیم رسیدیم به گندمک زار و یونجه زاری که یک دفعه از دور یک زربه کبک چیل پرید، خیلی دور بود، انداختم نخورد، باز توی حاصل ها می گشتم که یک خرگوش بیرون آمد، تفنگ را به خرگوش قراول رفتم که یک مرتبه یک کبک چیل از زیر پای عزیزالسلطان پرید، خیلی بد و کج هم پرید، از صرافت خرگوش افتاد، چپکی کبک را زدم، افتاد، سرش را بریده برداشته آمدم، سوار کالسکه شده راندم برای شکار شوکا، حاجی لله، باشی و بعضی ها هم پیاده با کالسکه ما می آیند، آن کالسکه عقب را نمی آوردند، اینها هم پیاده می آمدند، خسته بودند، هوا هم نزدیک غروب است. باز خیلی راندم و رفتیم، شوکاها راهی این بیزمارک و شکارچی ها می گریزانند^{۳۷۲}، شوکا هم دریاچه های جنگل زیاد بود، بیرون آمده می چریدند، رسیدیم به واشه گاهی، شوکای زیادی بود، اما دور بودند، مجدالدوله را گفتم برو ماروق، او رفت و ما ایستادیم برای یک دسته شوکای دیگر که خیلی دور بقدر سه هزار قدم می شدند. یک تیر گلوله انداختم معلوم بود نمی خورد، آن شوکای مجدالدوله هم وقتی که من تفنگ انداختم فرار کرد آمد به طرف این شوکاها بغل داده

۳۷۲. اصل: می گروzanند

بود، یک گلوله هم به او انداختم نخورد مجدالدوله هم خسته برگشت، سوار شدیم، راندم، عزیزالسلطان هم پیش ما بود باز رفتیم برای شوکا، خیلی راه رفتیم، هوا هم تاریک شده بود، شوکا هم نزدیک دیده نمی شد، دور بود، آنها را هم می گریزاندند، بالاخره رسیدیم، باز یک چمنی آنجا، یک زر به کبک چیل پرید، پیاده شدم، هوا هم حالا خیلی تاریک است، یک کبک چیل مانده بود، پرید، زدم، افتاد، اما کسی نرفت او را توی چمن پیدا نماید، خودم هم رفتم خیلی گشتم پیدا نشد، چمن بلندی بود، بالاخره پیشخدمت باشی پیاده شد و توی چمن راه می رفت که از جلوش بنا کرد به دویدن، به بالش خورده بود، پیاده ها او را گرفتند، عزیزالسلطان رفت سرش را برید آورد پیش من، دیدم خوب سرش را نبریده است چاقو را گرفته خودم درست سرش را بریدم، اینها را هم برداشته سوار کالسکه شده راندم [۴۸۷]، حالا دیگر هوا تاریک است و بقدر دو فرسخ هم راه داریم تا منزل، هرچه می گویم برویم منزل بیز مارک اصرار دارد برویم شکار شوکا، بالاخره باز رفتیم، دیگر هوا طوری تاریک است که جائی دیده نمی شود، باز رسیدیم به یک چمنی آنجا یک شوکا بود، اما دور، پیاده شده یک گلوله به او انداختم، تصور کردم خورد، به مجدالدوله [گفتم]، برو ببین، مجدالدوله بیچاره از یک نهر عریض بود پرید رفت مدتی تا رسید به جای شوکا دید نیفتاده است، خسته، مانده، برگشت، سوار کالسکه شدیم راندم برای کالسکه ها مابقی هم هشت نه نفری در آن کالسکه عقبی نشسته بودند، خیلی تند راندم تا رسیدیم به کالسکه ها، آنجا در کالسکه های خودمان جابجا شدیم، سر کالسکه را هم بلند کردم، عزیزالسلطان، مجدالدوله، اکبرخان پیش من نشستند، راندم برای منزل، سه ساعت به نصف شب مانده به منزل رسیدیم، امین السلطان بعضی الماس های برلیان آورده بود بقدر ده دوازده هزار تومان الماس خریدم، بعد شام خوردم، همان کبک چیل را هم که عزیزالسلطان سرش را بریده بود سر شام کباب کرده خوردم و خوابیدیم، قدغن شکار هم در فرنگستان شکسته، تمام حالا مشغول شکار هستند.

روز شنبه ۱۹ ذی حجه:

امروز باید برویم استودگار، صبح از خواب برخاستم، رخت پوشیدم، هوا امروز آفتاب و خوب بود، قبل از نهار گران دوک نشان و حمایل دولت خودش را آورد به دست خودش به ما داد، بسیار نشان خوبی بود، حمایل زرد و خوشرنگ خوبی داشت که کنارش را گلابتون زرد دوخته بودند، یک نشان گردنی، یک نشان سینه دیگر سر

حمایل داشت، از تمام نشان‌های دول این نشان مقبول‌تر است، نشان را گرفته اظهارامتنان کردیم و با دوک که بسیار آدم خوبی است صحبت کردیم، گران‌دوک به ما تهنیت گفت که خیلی خوب کردید از آسانسور به بالای برج ایفل^{۳۷۳} نرفتید، از قراریکه در روزنامه آلمان نوشته بودند، آسانسور در راه بقدر ده پانزده ساعت گیر کرده بود و بعضی اسباب‌های او هم پاره شده مردم آنجا معطل شده بودند، می‌گفت این فقره را در روزنامه پاریس ننوشتی بودند، در روزنامه آلمان نوشته بودند، گران‌دوک رفت و نهار خوردیم، لباس رسمی پوشیده حمایل و نشان گران‌دوک را زدیم به امین‌السلطان و سایر هم که نشان داده بودند لباس رسمی پوشیده نشان‌ها را زده بودند، یکساعت بعد از ظهر با گران‌دوک در کالسکه نشسته رانندیم [۴۸۸] برای گار، قبل از اینکه سوار شویم آمدیم توی باغ گردش کردیم، عزیزالسلطان هم بود، زن و بچه زیادی توی کوچه پشت نرده باغ جمع شده بودند، رفتیم پیش آنها، قدری با آنها حرف زدیم و خنده کردم، یک زن روسی تازه از روس آمده بود، یک بچه شیرین خوبی داشت با او صحبت کردم، زنکه بدگل بود، می‌گفت شوهرم هم مرده است، آنجا بودیم تا سر ساعت رسید و آن وقت با گران‌دوک رفتیم به گار، رسیدیم به گار، سوار ترن شدیم و رانندیم، باز رفتیم به اوس و خط راه عوض شد و افتادیم به راه، گران‌دوک، امین‌السلطان، عزیزالسلطان، میرزا محمدخان و یاور گران‌دوک که همیشه پیش او هست توی واگن با ما بودند، امروز به همان خط راه کالسرو که پایتخت گران‌دوک است می‌رویم، قلعه راستا در دست چپ دیده شد، از قلعه راستا که گذشتیم قریه معظمی در دست راست در دامنه دیده شد، اسم او را پرسیدیم گران‌دوک گفت مالچ است و تفصیلی از این قریه گفت که این است: می‌گفت در عهد ناپلئون اول جنگ بزرگی ما بین قشون فرانسه و اطریش در اینجا واقع شد، جنرال موور سردار فرانسه با آرشیدوک شارل سردار اطریش در اینجا جنگ کردند آرشیدوک شارل شکست خورد اما قشون او از درهای فرونوار به طور منظم عقب نشست و سی هزار قشون خود را در اولم ساخلو گذارد به ریاست جنرال ماک، بعد خود ناپلئون اول اولم را محاصره کرد و این قشون ساخلو را با ماک تمام کرد.

خلاصه رانندیم تا رسیدیم به کالسرو، اینجا صاحب منصب و وزراء آدم‌های خودش را در گار گران‌دوک حاضر کرده بود که معرفی نماید، راه آهن ایستاد، آمدیم پائین، گران‌دوک تمام صاحب منصب‌ها، وزرا را معرفی کرد، موزیکانچی هم بود، موزیک

می زدند، این صاحب منصب ها که دیدیم بسیار خوب بودند، تمام لباس ماهوت آبی داشتند، چکمه هم پوشیده بودند، کلاه پردار سفید سرشان بود، سبیل ها را تاب داده بودند، همه یک جور و یک قد و یک ترکیب و یک اندازه، این پنجاه شصت نفر صاحب منصب همه یک جور بودند، حتی سبیل هاشان هم یک طور تاب داده بودند، خیلی عجیب بود، بعضی از همراهان ما که آمده بودند پائین راه می رفتند پیش این صاحب منصب ها اسباب خجالت ما شده بود، خلاصه با شاه وداع کرده آمدیم توی واگن ایستادیم تا راه حرکت کرد، با گران دوک تعارف کردیم و رفتیم و آسوده شدیم، سرداری پوست که پوشیده بودم عرق کرده بودم کندم و راحت شدم، عزیزالسلطان، میرزا محمدخان، آقامردک، مهدی خان، آقاداتی پیش ما بودند، مهدی خان اظهار کسالت می کرد، می گفت پایم درد می کند، رانندیم برای استود گار، از بادن باد هرچه پائین می رویم [۴۸۹] هوا گرم می شود، درخت های سیب هم اطراف راه خیلی بود، سیب ها هم سرخ شده رسیده بودند، درخت سیب بادن باد و اینجاها زیاد است، امپراطور آلمان دو روز دیگر می آید بادن باد، دوشب هست و از اینجا می رود به استرازبورگ و مدسی، اگر چه در این صحرا کوه و دره پست و بلند و جنگل حاصل و همه چیز زیاد بود، اما به آبادی و خوبی بادن باد نبود، اهالی اینجا هم به نظر فقیر تر می آمدند، دهات خوب در اطراف راه بود، در یک ده چشمه خیلی صاف خوبی مثل آب گله گله دیدم که در این مدت در فرنگستان همچو آب و چشمه ندیده بودم، خیلی نقل داشت، ریگ های ته آب پیدا بود، اهالی ده هم دور این چشمه جمع شده بودند، معلوم بود که خود اینها هم می دانند که آب خوبی است، سر حد میان بادن بادن و وورتمبرگ یک استاسیونی است که اسمش مولاکر است (Muhlacker).

این مهماندارهای باد که همراه بودند، رفتند و مهماندارهای وورتمبرگ که از این قرارند آمدند:

- جنرال ول کرن General De division De Woelkern

- کنل کنت شلر آجودان پادشاه Le Conte Scheler

- هررر: رئیس ترن Hoerner

میرزا رضاخان این مهماندارهای تازه را آورد درب واگن معرفی کرد و آنها هم مأموریت خودشان را عرض کردند و رفتند، توی واگن نشسته رانندیم، مهدی خان روزنامه های طهران را که تازه پست آورده بود می خواند، عزیزالسلطان هم توی واگن

بازی می کرد، این طرف و آن طرف می رفت، از باد تا کالسرو پایتخت گراندوک یک ساعت راه است، از کالسرو تا سرحد هم یکساعت راه است، از سرحد هم که مولا کر است الی وورتمبرگ یک ساعت، روی هم سه ساعت راه و سی فرسخ است. بعضی وقت[ها] اطراف راه جلگه می شد اما جلگه کمی، اغلب کوه، دره، پست و بلند بود، از دو تونل ممتد گذشتیم که هر کدام دو دقیقه طول کشید، خلاصه در ساعت چهار به گار وورتمبرگ رسیدیم، چون پادشاه وورتمبرگ ناخوش و علیل و تنگ نفس دارد و نمی تواند زیاد بایستد به گار نیامده بود، ولیعهد خودش را که خواهر زاده و نوه عموی خودش است به گار فرستاده بود، چونکه خودش هیچ اولاد ذکور و اناث ندارد آنجا پیاده شدیم، یک دسته سرباز ایستاده بود، صاحب منصب زیادی بودند، دوسه نفر شاهزاده کوچک هم بودند، با ولیعهد دست دادیم، از جلو سربازها گذشتیم، سرباز و قشون و لباس صاحب منصب اینجا و آلمان و باد و غیره همه یک لباس یک جورند، تمام به شکل قشون آلمان و در تحت حکم وزیر جنگ آلمان هستند و قشون تمام از [۴۹۰] امپراطور آلمان است، اما سرباز و صاحب منصب اینجا کوچکتر و کوتاه تر و کم جثه تر از قشون باد هستند، آنها قوی تر و با بنیه تر و رشید تر به نظر می آمدند تا اینها.

خلاصه از جلو سربازها که گذشتیم ولیعهد صاحب منصب همراه خودش را با آن سه شاهزاده کوچک معرفی کرد و بعد با ولیعهد، امین السلطان و میرزا رضاخان در کالسکه نشسته رانندیم برای عمارتی که منزل ماست و در آخر شهر واقع است و اسم آن عمارت لاند هوس روزن اشتاین (Landhouse Rosenstein) است، باید از شهر و پارک گذشت رفت به عمارت، شهر توی دره ئی واقع است که اطرافش پست و بلند است، درست شهر و خانوارش دیده نمی شود، از دور چیزی به نظر آمد اما درست معلوم نبود، قدری از توی شهر و بعضی کوچه ها گذشتیم و داخل پارک شدیم. جمعیت مرد و زن از گار الی منزل ما دو سمت ایستاده بودند، مردمان معقول نجیب مؤدب خوبی بودند، زن و دختر خوشگل هم خیلی میان آنها بود، ولیعهد می گویند چهل و یک سال دارد اما به نظر پیرتر آمد، رؤیت غریبی دارد، ریش زرد انبوهی در دو گونه دارد، چانه را می تراشد، خیلی بد گل است و گیج و منگ و خرف، پادشاه هم خیلی از ولیعهد بدش می آید، به علت اینکه زن پادشاه و دختر نیکلای مرحوم امپراطور روس است، پادشاه هم روسی است و از روس خوشش می آید، ولیعهد آلمانی است و از آلمان خوشش می آید، به این جهت پادشاه از ولیعهد بدش می آید. خلاصه از پارک گذشتیم، درخت های قوی

داشت و پارک خوبی است، رسیدیم به در عمارت، پادشاه را دیدیم با آدم‌های خودش روی پله ایستاده بودند، از کالسکه پیاده شده با پادشاه دست داده تعارف کردیم، عصای سیاهی دستش بود، پیرمردی است، موهای زرد سفیدی دارد و ریش کمی دارد، چشم‌های زاغ^{۳۷۴} ریزه کوچکی دارد، لباس رسمی نظامی پوشیده بود، تاس، کلاه پرده‌دار نظامی سرش بود، خیلی با هم تعارف کردیم، آمد، اتاق‌های ما را نشان داد، آدم‌های خودش را به ما معرفی کرد، ما هم امین‌السلطان و سایرین را به او معرفی کردیم، چشم‌هایش را تند تند به هم می‌زد، گاهی می‌لنگید گاهی تند راه می‌رفت، معلوم بود که ناخوش است، جور غریبی بود، عمارتش خیلی خوب است، مثل عمارت‌های طهران یک مرتبه است، اتاق‌های خوب دل‌چسب، مبل‌های خوب، گلدان‌های [خوب] مجسمه‌های مرمر حجاری شده، خوب، پرده‌های نقاشی بسیار ممتاز در اتاق‌ها هست، خیلی خوب عمارتی است. بعد قدری نشسته با پادشاه صحبت کردیم، می‌گفت ناخوش هستم و در دریاچه کنستان مشغول معالجه بودم، محض خاطر شما آمدم، فردا هم خواهم رفت آنجا برای معالجه، قدری صحبت کردیم و رفت منزلش نشان و حمایل اول خودش را [۴۹۱] برای ما فرستاد، ما هم نشان صورت خودمان را دادیم به میرزا رضاخان برای او برد.

اسم ولیعهد از این قرار است:

Prince Guillaume De Wurttemberg

این ولیعهد خواهر زاده و نواده عموی پادشاه حالیه است. کسانی را که در گار استوتکار ولیعهد معرفی کرد از این قرارند:

— دوک البر خط د وورتمبرگ که عمو زاده پادشاه است و مادرش دختر برادر

امپراطور اطریش است Duc Albrecht De Wurthemberg

— پرنس ارنست^{۳۷۵} د ساکس ویمار خواهر زاده پادشاه Prince Ernst De

Saxe-Weimar

— پرنس شارل دو وراخ پسرعموی پادشاه Prince Charles De Vrach

— بارون میطناخت رئیس وزارت داخله و دربار Baron Mithnacht

— بارون تومب نو بورگ، ایشک آقاسی باشی Baron Thumb- Neuburg

— بارون فالکن شتاین جنرال Baron De Falkenstein

— بارون پلاتو مارشال دربار Baron De Plato
— جنرال آلونسلبین فرمانده کل قشون وورتمبرغ که قسمت سیزدهم قشون آلمان
است De Alvensleben

— د ماسو رئیس اتامائر De Massow
— جنرال اشتاین هایل وزیر جنگ De Stein Heil
— جنرال د لو پسین کماندان ستوتکار De Lupsin
— دکتر ۳۷۶ ون هاگ بیگلریگی شهر Dr Von Hack
کسانی را که شارل اول پادشاه وورتمبرغ در عمارت معرفی کرد از این قرارند:
— د گر یزینگر رئیس دفترخانه پادشاهی و مستشار مخصوص De Griesinger
— بارون ولورات لوتر بورگ مارشال دربار Baron Woellworth- Louterburg
[۴۹۲] پادشاه رفت به منزل خودش، باید برویم باز دید، نشانی که به ما داده بود
زدیم، حمایل آن قرمز است، سوار کالسکه شدیم، امین السلطان و جنرال ولکرن باما
بودند، راندیم، از پارک گذشتیم، از بعضی خانه‌های کوچک گذشتیم نزدیک است به
منزل ما، به عمارت رسیدیم، وارد شدیم، این را از روی عمارت اعراب مور که اسپانیا را
فتح کرده و در آنجا مدتی مستقل بودند ساخته‌اند، به فرانسه آن را استیل مورسک
(Style Mauresque) می‌گویند، اسم عمارت ویلهلما است (Wilhelma)، شاه با وزرا و
جنرال‌ها دم پله ایستاده بودند، رفتم، وارد اطاق شدیم، زینت داخله هم به طرز مورسک
بود، گچ‌بری‌ها با رنگ سقف بلند مثل مسجد، ستون‌های کوچک ظریف خیلی با
سلیقه، اسباب اطاق هم به طرز مشرق زمین هیچ دخلی به وضع فرنگی ندارد، پرده‌ها کار
مشرقی دارد که پادشاه می‌گفت در نیس خریده‌ام، زمستان‌ها به جهة اصلاح مزاج به
نیس می‌رود، اسباب‌ها را اغلب آنجا خریده در یکی از اطاق‌های کوچک همین عمارت
اشکال و پرده‌های خوب بود، زیاد بزرگ نبودند، اغلب اشکال اعراب مشرق زمین مثل
شتر سوار و سوار عرب سواحل عرب و چادر نشین زن و مرد عرب بسیار خوب و اعلی
نقاشی کرده بودند، وضع عمارت این طور است، در وسط صفا مانند گنبد بسیار بلندی
است مسجد مانند، اطاق‌ها در اطراف این گنبد واقع شده، همه به وضع عرب، تابلوها
در این اطاق‌ها بودند، هر اطاقی یک جور، در فرنگستان عمارت‌های عالی و زینت داخله
آنها را به وضع مورسک می‌سازند، مثلاً در برلن و پوتسدام^{۳۷۷} و غیره، از این معلوم

۳۷۷. اصل: پتسدام

۳۷۶. اصل: دکور

می‌شود اعراب اسپانیا چقدر در سلیقه معماری ترقی داشته‌اند، جلو عمارت باغ بسیار باصفای خوبی است، خود پادشاه مخصوصاً گل دوست است، به گل و ریاحین و اشجار و پارک و باغ میل دارد می‌گفت این عمارت را پدر من ساخته اما گل کاری و باغ سازی و مواظبت اینجا را خودم کرده‌ام و حقیقتاً بسیار خوب ساخته است. پادشاه چون پایش درد می‌کند گفتیم اگر به شما زحمت نمی‌شود برویم باغ گردش کنیم، اگر زحمت هست نمی‌رویم، گفت می‌آیم، عصای خود را در دست گرفت و لنگان‌لنگان با ما آمد اما خیلی هم تند می‌رفت. از پل‌ها سرازیر شدیم، باغی مثل بهشت نه زیاد بزرگ نه کوچک، باغ در جلو عمارت واقع است، در دست چپ و راست نارنجستان و گلخانه درخت‌های کاملیا در آن کاشته‌اند، زیاد، اما فصل گل نبود، گل نداشتند، در اول باغ جلو عمارت چهار مرتبه دارد، وسعت دارند اما زیاد بلند نیستند، از چهار مرتبه باید پائین رفت تا به سطح باغ رسید در مرتبه‌ها گل کاری بود بسیار اعلی و مصفا، گل‌های رنگارنگ مثل مینا کاشته بودند، در این مراتب چسبیده به پله حوض‌های کوچک کوچک ساخته‌اند، فواره دارد، از این حوض به آن حوض آب می‌ریزد، خیلی قشنگ، پائین مراتب سطح باغ بود، در وسط آن حوض بزرگی فواره داشت، آب زیادی به قوت قریب پانزده ذرع جستن می‌کرد. دور حوض سبزه و چمن و گل کاری بسیار قشنگ خیابان‌ها [ی] [۴۹۳] مختلف از اطراف بیرون آورده‌اند، در کنار خیابان‌ها تک‌تک درخت‌های کاج بود، از زمین تا بالا تمام برگ به کلفتی دو سه چنار بسیار کلفت، برگ‌های آنرا زده‌اند و تربیت کرده‌اند بطوری که سطح صاف سبزی دیده می‌شود که از پائین تا بالا یک مو نمی‌زند و از این کاج‌ها در اطراف قریب هزار درخت هست، این درخت‌ها را به ترکیب اهلل ساخته‌اند، بدن آن صاف و سر آن عمامه مثل سر اهلل و بالای عمامه یک تاج ساخته‌اند، از همان شاخ و برگ کاج که بریده‌اند و تربیت کرده‌اند، در کنار خیابان‌ها و میان سبزه‌ها هم گل کاری اعلی بسیار باصفا بود، دور باغ هم غلام گردش دارد، به طرز اعراب که در اطراف مسجدی ساختند، دورتا دور ستون زده‌اند و گچ‌بری ریزه اعلی کرده‌اند. حقیقتاً گردش‌گاه خوبی است. یک خیابان را گرفتیم رفتیم دست راست به آن ایوان غلام گردش رسیدیم، از میان همان ایوان رفتیم به عمارت دیگری رسیدیم که از عمارت اول که وارد شده بودیم بزرگتر است، این عمارت هم به طرز مورسک است. داخله آن همانطور گچ‌بری و نقاشی ریزه، تالار بزرگی داشت بسیار عالی، چهار صفا شاه نشین دارد بسیار مزین، پنجره‌های آنها

شیشه های رنگین به سبک عرب خیلی دیدنی بود، زمین آن هم تخته منقش بود بطور خاتم کاری، در اینجا میز بزرگی آراسته بودند برای شام فردا شب که باید در اینجا شام رسمی بخوریم و یک باغ دیگر هم سوای باغی که تفصیل آنرا نوشتیم در آن طرف این عمارت بزرگ است، خسته شده بودیم، در روی نیمکت نشستیم، پادشاه هم پایش درد می کرد، پهلوی ما نشست، دیگران ایستادند، پادشاه کلاه پرده را که بیرون در سر می گذارد برداشت شروع کرد به صحبت تا وقتی حرف می زند زیاد و تند می گوید، قد او زیاد بلند نیست، خیلی شبیه است ریش و صورت و حالات او به حاجی حسام الدوله که حاکم مراغه بود، و می گفت فردا باید بروم به کنار دریاچه کنستانس^{۳۷۸} معالجه می کنم، زن او هم آنجا است، لاک کنستانس در سویس واقع و از بهترین جاهای فرنگستان بلکه دنیا است، وضع دریاچه کنستانس این است: بیشتر سواحل آن خاک وورتمبرگ است، قدری هم از باد. قدری هم از خاک باویر به این دریاچه متصل است، این چهار مملکت سویس و باویر وورتمبرگ و باد در اطراف دریاچه متصرفات دارند.

بعد از قدری نشستن برخاستیم، از همان غلام گردش آمدیم به عمارت اول که در ورود دیدیم، از هماه راهرو که آمده بودیم گذشته با پادشاه وداع کردیم آمدیم منزل، لباس تغییر دادیم، راحت کردیم، بعد بیرون آمدیم، در باغ عمارت خودمان گردش کنیم، اینجا هم باغ خوبی دارد، گل کاری اعلی، چمن و سبزه و خیابان های درخت دار سایه دار دارد، باصفا است دو چفته^{۳۷۹} مو دارد [۴۹۴] در دو طرف عمارت طولانی و پاکیزه غوره زیاد از آن آویزان، قدری گفتیم چیدند کباب کردند خوردیم، عزیزالسلطان هم قبل از ما غوره کباب خورده بود، هوای خوبی بود، راه رفتیم، قلیانی کشیدیم، اعتمادالسلطنه روزنامه می خواند، در بین گردش دیدیم یک ترن^{۳۸۰} راست رو به عمارت ما می آمد، تعجب کردیم، چمنی بود، از روی چمن پائین رفتیم، پائین چمن سکوی سنگی بود مشرف به صحرا، دیدیم خط راه آهن زیر سکو ممتد شده معلوم شد از زیر عمارت تونل کشیده اند سوراخ ساخته اند، ترن از اینجا می آید و می رود، در همان وقت که ما آنجا بودیم یک ترن آمد و سوت زد، از زیر پای ما گذشت و یکی دیگر بیرون آمد، همین طور شب و روز ترن از اینجا می آید و می رود، شب امین السلطان بی خبر از

۳۷۸. اصل: کنستانس

۳۷۹. چفته: چوب بندی تالانگور و امثال آنرا هم گفته اند (برهان قاطع)

۳۸۰. اصل: طرن

این معنی خیال کرده زلزله شده خود را بیرون انداخته بود، بعد به او گفته بودند، ترن از زیر اطاق شما می‌گذرد آسوده شده بود. از قضا ترن از زیر اطاق او می‌گذرد. بعد آمدیم اطاق شام خوردیم، غذاهای ماکول خوب بود، اشنیز پادشاه خوب است، بعد از شام برخاستیم در همین عمارت گردش کردیم، این عمارت عالی است، یک مرتبه است، مربع مستطیل در وسط آن تالار بزرگی است مرتفع، ستون‌ها دارد، اطاق‌های دیگر در اطراف آن است، در دو طرف تالار دو حیاط کوچک مثل ایران در وسط آنها حوض مدور است، مجسمه از برنز، در وسط حوض صورت زنی است، گیسوی خود را فشار می‌دهد آب از آن می‌ریزد. اطراف این دو حیاط اطاق است، در تالار بزرگ وسط مجسمه‌های مرمر خوب دیدیم، زن برهنه، بچه ملایکه، صورت رب النوع‌ها مثل ونوس، مشتری، زهره، و غیره، تاریخ آنها به اختلاف از سی و پنج و چهل الی بیست سال قبل از این کار حجارهای ایتالیائی که یا در رم یا در اینجا ساخته‌اند، چهل چراغ‌های برنز مطلای بزرگ اعلی دارد، مبل تمام عمارت عالی است. بعد رفتیم چند اطاق که مخصوص پرده نقاشی است تماشا کردیم، همه اینها را با روشنی چراغ و لامپ می‌دیدیم. دندانساز و قونسول ایران در برلن که آلمان است و دیگران چراغ گرفته بودند، تصویرها و پرده‌ها بسیار خوب بودند، زیاد بزرگ نبود، متوسط و کوچک بودند، بعضی را روی چینی کشیده بودند، بعضی روی حلبی، بعضی روی تخته، بعضی روی کرباس، خیلی پرده‌های قیمتی دیدنی بودند، از آنجا آمدیم وقت خواب بود، خوابیدیم از زیر این عمارت یک راه آهنی می‌رود که این عمارت را خراب کرده است و بی مصرف است، از شب تا صبح اقلاً سیصد مرتبه می‌آید و می‌رود و سوت‌های^{۲۸۱} بلند می‌زند که آدم هیچ خوابش نمی‌برد و نمی‌تواند هیچ کار بکند، از صبح تا عصر هم که آدم بیدار است از بس که می‌آید و می‌رود سر آدم گیج می‌خورد، حقیقت خیلی راه آهن این عمارت را بی مصرف کرده است [۴۹۵].

روز یکشنبه بیستم ذی حجه:

صبح از خواب برخاستیم، نهار را منزل خوردیم، امین الدوله اینجا منزل داشت، بواسطه کسالت و ناخوشی کلیه که داشت و شدت کرده بود رفت هتل که آنجا به آسودگی مشغول معالجه باشد، یک ساعت بعد از ظهر گفتیم کالسکه حاضر کردند سوار

۳۸۱. اصل: صوت‌های

شده رفتیم برای گردش شهر، مجدالدوله، اکبرخان پیش من بودند، باشی هم در یک کالسکه دیگر عقب ما تنها نشسته بود و قوری آب ما دستش بود، میرزارضاخان و جنرال مهماندار و کلنل مهماندار هم در یک کالسکه دیگر جلو ما بودند و می‌رفتند از کنار شهر و توی کوچه باغ‌ها و از پهلوی بعضی پارک‌ها می‌راندیم و تماشا می‌کردیم حقیقتاً شهر توی دره واقع است و اطراف او کوه است، اما کوه‌های خاکی مالیده، چندان کوه بزرگ نیست، از این کوچه‌ها می‌رفتیم، از خیابان‌ها، باغ‌ها، پارک‌ها، می‌گذشتیم و تماشا می‌کردیم، راه هم یواش یواش از کنار شهر سر و بالا می‌شد، خیلی به راحتی خوبی می‌رفت بالا، همینطور گردش کنان یواش یواش رفتیم بالای یک تپه که آنجا یک قهوه‌خانه بود، عمارت‌های تک‌تک مختلف در این بلندی‌ها اهالی شهر ساخته منزل دارند، دور تا دور شهر روی این بلندی‌ها و تپه‌ها عمارت است، چون تابستان این شهر گرم می‌شود و توی دره هم واقع است. مردم در این بلندی‌ها عمارت ساخته‌اند که وقت گرمی هوا آنجا بیایند، خلاصه می‌راندیم از توی حاصل‌ها می‌گذشتیم، درخت و جنگل در اینجاها زیاد بود، درخت مو اینجاها خیلی کاشته‌اند، اغلب بلندی‌ها را با سنگ‌های صاف خوب سنگچین کرده‌اند روی آنها را درخت مو کاشته‌اند، همینطور مرتبه به مرتبه سنگ‌چین کرده مو کاشته‌اند، وسط اینها را هم نهر مانند پله‌پله مرتبه به مرتبه ساخته‌اند که هم پله است آدم می‌رود سر مو و انگورها هم در وقت بارندگی آب باران و سیل از این نهرها می‌آید که موها را خراب نکند. اغلب بلندی‌ها را که مشرف به شهر بود سوار و پیاده گردش کردیم و شهر را تماشا کردیم، عمده شهر و خانوار در یک دره بزرگی واقع است، سه چهار دره‌های کوچک کوچک هم هست که بعضی از شهر و خانوارها در آن دره‌های کوچک منزل دارند. از این بلندی سربازخانه خیلی بزرگی که جای سه فوج سرباز بود تماشا کردیم، عمارت قدیم سلطنتی که اجداد اینها ساخته‌اند و عمارت تازه سلطنتی آنها را تماشا کردیم که دویست سال است ساخته‌اند و در این بین که پیاده گردش می‌کردیم باران خیلی سخت تندی گرفت، رفتیم توی کالسکه سر کالسکه را پوشاندیم و سرازیر راندیم برای توی شهر. موهای اینجا تمام ناخوش است و زرد شده، کم غوره داده است، از ته آن‌ها چند خوشه غوره داده است و باقی دیگر بی‌غوره است، هوای اینجا خیلی گرم است، مثل هوای کجور می‌ماند، با وجود این گرمی هنوز غوره‌ها انگور نشده‌اند، اغلب مرد و زن اینجا به ترکمان‌ها می‌مانند، از آن وقتی که آل‌امان‌ها اینجا آمده‌اند از اولاد آنها باقی مانده‌اند، شهر کوچه‌های خوب دارد، مردمانش نجیب

و معقول هستند، زیاد عقب ما نمی آمدند، بچه های آنها هم [۴۹۶] معقول هستند، عوض هورا هم هُو هُو می کنند، تعریفشان و دعاشان و تعارفشان همین هُو هُو است. خلاصه از توی شهر رانديم، از جلو عمارت سلطنتی گذشتيم، عمارت بسیار عالی بود، جلوخانی به شکل نیم دایره داشت، جلو این عمارت هم یک پارک بسیار خوبی داشت که گلکاری خوبی کرده بودند، دو حوض بزرگ داشت. فواره های مرتبه به مرتبه داشت که از آن بالا آب می ریخت به مرتبه اول و از آن مرتبه اول می ریخت به دویم و از مرتبه دویم می ریخت به حوض، خیلی فواره های قشنگی بود، عمارت قدیم سلطنتی هم چسبیده به این عمارت جدید است اما کسی منزل ندارد، عملجات آنجا می نشینند، دور این گلکاری هم یک نرده کشیده اند که از کوچه مجزا کرده اند. قدری شهر را گردش کردیم و افتادیم به پارک و راهی که دیروز آمده بودیم، رانديم برای منزل، یک خیابان چنار بسیار خوبی دارد که از اول این پارک است الی پارک سلطنتی، بسیار خیابان خوبی است. چنارها سربه آسمان کشیده، برگ و شاخه های چنار سر به هم داده مثل یک طاق سبزی شده است، از زیر آن که می آمدیم مثل این بود که از زیر طاق سبزی بیایم اما چنارهای اینجا با طهران خیلی فرق دارد، رنگ ساقه و درخت اینجا سیاه تر از چنارهای طهران و برگ این ها هم کوچک تر از برگ های چنار طهران است، خلاصه رسیدیم به منزل رفتیم اطاق قدری هندوانه خوردیم، ناصرالملک آمد، روزنامه نوشت، چای خوردیم، نماز خواندیم و رفتیم توی باغ گردش کردیم، پهلوی این عمارت را یک محوطه دورش را معجر آهنی کشیده و سیم کشیده اند و میان آنها بقدر سی مرال نر و ماده سفید انداخته بودند، این مرال ها غیر مرال های ماست، تمام سفید هستند، مرال های نر اینها تنه شان کوچک است و شاخ های غریلی دارند، رفتیم آنجا، مرال ها دور بودند، دری داشت، دادیم باز کردند، شاپور رفت تو، آنها را رم داد، آمدند نزدیک ما، تماشا کردیم، با وجودی که مدتی است آنجا هستند باز وحشی هستند آدم را که می بینند فرار می کنند، بره های کوچک خوب و خوردنی داشت آنها را تماشا کردیم و آمدیم جلو اطاق خودمان، قدری توی گل کاری گردش کردیم و غوره چیده دادم کباب کرده آوردند خوردیم. رخت هایم را هم گفتند آوردند توی باغ که آنجا بپوشیم. امشب در ساعت شش ونیم از ظهر گذشته باید برویم به عمارت دیروز پادشاه که رفته بودیم شام بخوریم، توی باغ نشسته بودم دیدم کنار حوض وسط گل کاری یک حیوانی راه می رود، رفتم نزدیک دیدم یک ماسوره ئی است به بزرگی موش های سلطانی، دم کلفتی دارد و رنگ زردی داشت، خیلی

مقبول بود[۴۹۷] تا ما را دید رفت روی درخت، این حیوان همیشه روی درخت منزل دارد، رفتم از زیر درخت تماشا کردم از این شاخه به آن شاخه می‌رفت، به باشی و اکبری، امین همایون گفتم من که می‌روم شما اینجا باشید، عزیزالسلطان را بگوئید تفنگش را بیاورد این را بزنند. آن وقت رخت پوشیده آمدم توی اطاق، ولیعهد و شاهزاده‌ها که باید همراه بیایند حاضر بودند، اشخاصی که باید لباس رسمی پوشیده بیایند حاضر بودند، من، ولیعهد، امین السلطان [و] میرزا رضاخان توی کالسه نشسته سایرین هم از عقب راندم برای عمارت پادشاه، دیروز از در بالا رفته بودیم امروز از در پائین داخل پارک شدیم و یک راست رفتیم به اطاقی که میز چیده بودند. امروز در این گردش یک راه آهن کوچک سبک خوبی دیدیم که سربالا کشیده بودند، دندان‌دانه بود که می‌افتاد توی هم، آن چرخ‌های لکوموتیو^{۳۸۲} او هم دندان‌دانه بود که توی هم می‌افتاد. خلاصه سر میز نشستیم، ولیعهد دست راست ما نشست، پرنس دوک آلبر (شت) Duc Alberecht De Vurttemberg دست چپ، زیر دست او پرنس ارنس ساکس ویمار که بسیار بسیار شبیه به حسن برادر جمال و به حاتم خان برادر اکبری و به زیناویوف روس، سبیل‌های زرد کم تابیده سر بالا، ابروی زرد، روی سرخ، چشم‌های گرد کبود درخشنده طوری^{۳۸۳} به آدم نگاه می‌کرد که آدم می‌ترسید، آخرش خیلی با او صحبت کردیم، آدم با مزه است، سن هر دو این شاهزاده‌ها بیست و دو سه سال است بلکه ۲۷ سال است، همین شاهزاده موزرد پسر خواهر پادشاه حالیه است، ولیعهد هم پسر خواهر پادشاه حالیه است، ولیعهد چهل و یک سال دارد، آن طرف ولیعهد میرزارضاخان نشسته بود، زیر دست میرزارضاخان Prince Charle Dourah Conte de Wurttemberg نشسته بود، سنش بیست و سه سال است، بسیار شاهزاده خوش روی خوش روی خوش موی شیرینی است و با این سن خیلی عالم و فاضل است، بخصوص در سفرهائی که در مشرق زمین در شامات و مصر و بیت‌المقدس و غیره کرده است اطلاعات شرقی خوب دارد، شاهزاده که دست چپ ما نشسته بود و اسم او را نوشتیم پدر بزرگش برادر پادشاه اول وورتمبرگ است و اسم پادشاه اول وورتمبرگ فردریک بود. مادرش دختر ارشیدوک آلبرت عموی امپراطور حالیه اطریش است، سن او بیست و سه سال [است]. همان شاهزاده که اسمش را نوشتیم به مشرق زمین سفر کرده، پرنس شارل دوراخ مادرش خواهر پرنس دُمناکو حالیه است و پدرش برادرزاده پادشاه فردریک است

۳۸۲. اصل: له کمتف

۳۸۳. اصل: توری

که پادشاه اول وورتمبرگ بوده است.

اسامی سفرا که در سفره حضور داشتند از این قرار است [۴۹۸]:

- وزیر مختار باویر که دواپن یعنی آقدم همه سفرا است (کنت^{۳۸۴} تاف کیرخ ان)

Conte Tauff Kirchen

- وزیر مختار اطریش کنت^{۳۸۵} اوکولیچانی Conte Okoliscany

- وزیر مختار انگلیس موسیو بارون.... (Mr Barron)

- شارژ دفر پروس موسیو د کلايست.... (De Kleist)

- شارژ دفر روس موسیو د سیلوانسکی... De Silvanski

خلاصه شام بسیار خوبی خوردیم، چراغ شمع زیاد روشن کرده بودند در چهل چراغ و جار و غیره، اطاق بسیار گرم شده بود و ما عرق زیاد کردیم و خفه بود، به ولیعهد گفتیم پنجره‌ها را باز کنند باز کردند، هوایی داخل شد اما چندان تفاوت نکرد، آمدیم بیرون میان باغ، در باغ چراغی نبود، تاریک بود، گردش کردیم، فواره آب جستن می کرد، در تاریکی عالمی داشت، بول داشتیم، می خواستیم خود را به گوشه‌ای بکشیم، پرنس مو زرد، پرنس ارنست دنبال ما را گرفته بود، ول نمی کرد، آخر میرزارضاخان را خواستیم عذر او را خواست، با مجدالدوله و یکی دو نفر همراه بودند، گوشه‌ای رفتیم، ادرار کردیم آمدیم پیش ولیعهد، گفت من باید بروم پیش از شما آنجا که آتش بازی می کنند، گفتیم بروید، رفت، ما هم قدری گردش کردیم، سوار کالسکه شدیم برویم محل آتش بازی، اسم آنجا کانستات است Cannstatt، جایی است متصل به استوتگار، مثل دولاب و طهران، در آنجا معدن آب گوگرد سردی هست به جهت معالجه می خورند، سوار کالسکه شدیم رانندیم، از پل و رودخانه گذشتیم، مدتی رفتیم، رسیدیم به جایی که چراغ بود، کم کم چراغ زیاد شد، جمعیت دیده شد، تا جایی که چراغان زیادی بود، ولیعهد و شاهزاده‌ها آنجا بودند، دالان درازی ساخته بودند، دو طرف چراغ زیادی، بسیار گرم بود، دست ولیعهد را گرفتیم و رفتیم، ولیعهد اشخاصی را که بانی آتش بازی شده بودند مثل بیگلریگی شهر و غیره معرفی کرد، رفتیم دو طرف، زن و مرد زیاد بودند، دخترها و زنهای زیاد خوشگل بودند، بقدری خوشگل بود که اندازه نداشت، پسرهای خوشگل هم زیاد بود، دو طرف ایستاده بودند، سان می دادند، کم کم رسیدیم به

۳۸۵. اصل: کنت

۳۸۴. اصل: کونت

جائی که چراغ موشی زیادی در جنگل [بود]، بوی نفت و تعفن و گرما اذیت می کرد، ولیعهد گفت بیائید برویم، ما را برد از توی جنگل، سربالائی بود بقدر دوشان تپه می بایستی بالا برویم، راه پیچ پیچ داشت، می رفتیم، چراغان بود، عرق کردیم و تشنه شدیم، آب خواستیم، میرزارضاخان گفت آب بیاورند، تنگی و گیلای آوردند، ریختند، خوردیم، دیدیم آب تلخ متعفن است، معدنی است، ما را به هم زد، مردم، ولیعهد، شاهزاده ها این حالت را که دیدند فهمیدند که تصور شده است ما آب معدنی خواسته ایم [۴۹۹] عوضی آورده اند ما خورده ایم بدمان آمده، خنده در گرفت، همه خندیدند و خندیدیم، گفتیم آب صحیح بیاورند تا رفتند و آوردند مدتی طول کشید و تعفن و مزه بد آب در دهن ما بود، هی به ولیعهد می گفتیم کجا می رویم و می رفتیم، آخر در بالا رسیدیم به حوضی، فواره داشت، دور آن درخت، مثل امام زاده چراغان زیادی کرده بودند، به درخت ها فانوس های رنگین آویخته بودند، جمعیت زیاد زن و مرد بود، تماشا کردیم برگشتیم، از همان راه از میان زن و مرد آمدیم، به وسعتگاه بزرگی در میان جنگل در وسط جائی از چوب موقتاً ساخته بودند ده پانزده ذرع دور آن بودند [؟]، میزی بود شامپاین و آب و غیره گذاشته بودند، اطراف پر آدم بود، یک طرفی جائی مرتبه به مرتبه ساخته بودند، آوازه خوان های مرد نشسته بودند می خواندند، بعد آتش بازی شد، چندان خوب نبود، تق و پوق و صدای زیادی کردند، شاهزاده موزرد پرنس ارنست دماغی داشت، با دهن تقلید صدای آتش بازی را می کرد، می خندید، شامپاین می خورد به سلامتی زنهای خوشگل، خیلی رذالت می کرد، آتش بازی تمام شد. برخاستیم، راندم رو به منزل، در اینجا گار زیاد نیست، در شهر تک تک هست اما اینجا تا به منزل رفتیم هیچ گار ندیدیم، در پارک مشعل سوزانده بودند، مثل ایران مشعل قطران و تعفن می کرد، آمدیم منزل خوابیدیم.

با چراغ گاز لفظ "ولکم"^{۳۸۶} نوشته بودند یعنی خوش آمدید.

رودخانه نکار (Neckar) که از هایدلبرگ می گذرد از اینجا هم می گذرد و می رود در مانهیم^{۳۸۷} رودخانه رن می ریزد، خیر این رودخانه از اینجا به هایدلبرگ^{۳۸۸} می رود و از آنجا می رود در مانهیم داخل رن می شود. هوای شهر استود گارد گرم و تر و رطوبی است، شبیه است به هوای کجور، لیکن هوای باد و

386. Wellecome

387. Mannheim

۳۸۸. اصل: هایدل برق Heidelberg

هایدلببرگ ییلاق و هوای بسیار خوب با جنگل و چمن، لیکن رطوبت ابداً ندارد.

روز دوشنبه ۲۱ [ذیحجه]

در ساعت یک بعد از ظهر باید برویم به شهر مونیخ که پایتخت مملکت باویر است، صبح از خواب برخاستم، بر حسب معمول قهوه چپ باشی ثعلب هر روزه را آورد با دو حب گنه گنه خوردم، بعد حاجی حیدر موافق معمول که هر روز صبح ریش می تراشد آمد ریش تراشید، بعد از این دو کار رسم هر روزه ماست که باید یواش یواش رخت بپوشیم و بعد از رخت یک فنجان [۵۰۰] چای با نان بخوریم و آنوقت نهار بخوریم. خلاصه امروز هم همین رسومات به عمل آمد، قبل از نهار قرار بود برویم به عمارت سلطنتی شهر برای تماشا. در ساعت ۱۱ کالسکه حاضر شد، من و مجدالدوله، صدیق السلطنه در یک کالسکه نشستیم، میرزا رضا خان، جنرال و مهماندار هم در کالسکه دیگر نشسته از جلو می رفتند، عزیز السلطان، ادیب الملک، باشی، احمدخان و سایرین هم با میرزا محمدخان در کالسکه های عقب ما سوار شده رانندیم برای عمارت شهر، نقشه و وضع رفتن ما از اینجا به شهر و از جاهائی که گذشتیم تا به عمارت رسیدیم از این قرار است:

اول از پارک و باغ این عمارت آدم می گذرد و می رسد به یک معجر آهنی که آن معجر این پارک را از پارک های دیگر مجزا و مفروز^{۳۸۹} می کند و می رسد به یک دری یعنی در همین پارک که یک دسته قراول و سرباز درب در ایستاده بودند، از این در که بیرون می رویم داخل یک پارک بزرگ دیگر می شویم و بلافاصله داخل می شویم به خیابان چنار بزرگ که تفصیل آن را نوشته ام و بسیار خیابان خوبی است، چنارهای کهن و طاق این خیابان با برگ های خار مثل یک طاقی زمردی زده شده است. این خیابان سبز سایه در ایام تابستان چقدر برای مردم این شهر نافع است که در زیر آن پیاده، سواره، با کالسکه گردش می کنند و روی نیمکت ها می نشینند. در پارک های اطراف این خیابان بعضی مجسمه ها هست از مرمر و سنگ و چدن و غیره که گذارده اند. این خیابان که تمام می شود این طرف و آن طرف خیابان دو مجسمه بسیار بزرگ ساخته اند که یک اسب دیوانه به بزرگی اسب است که دست های خود را بلند کرده و گوش

۳۸۹. اصل: مفروض

مفروز کردن: جدا کردن، تحدید حدود کردن (فرهنگ معین)

خوابانده است، یک مردی هم به بزرگی انسان پهلوی او ساخته‌اند که با دست زیر چانه اسب زده است، هر دو جفت و یک ترکیب روبروی هم گذارده‌اند، بسیار خوب مجسمه‌ایست، بقدری خوب ساخته‌اند که پنج ساعت آدم باید تماشای آنجا را بکند، از این خیابان که بیرون می‌رویم داخل یک خیابان دیگر می‌شویم که اطراف آن درخت‌های بلوط است که [به] فرنگی (شن) می‌گویند، اطراف این خیابان هم پارک است، در وسط آن یک جای گردی است و روی آن یک مجسمه پیرمرد قوی هیکل بزرگی ساخته‌اند، این خیابان بلوط هم آخرش منتهی می‌شود به باغ و پارکی که جلو عمارت سلطنتی واقع است و تفصیل او را نوشته‌ایم، بسیار پارک خوبی است، گل کاری‌های خوب کرده، کاج‌ها را قیچی کرده‌اند، به شکل‌های مقبول، یک فواره‌ئی وسط این پارک دارد که خیلی می‌پرد، فواره‌های دیگر مرتبه به مرتبه دارد که آب از آن مرتبه‌ها می‌ریزد، خیلی پارک خوبی است، تفصیل راه این عمارت از منزل، از آن قرار است که نوشته شده، خلاصه رسیدیم به عمارت و درب پله پیاده شدیم، چنانچه سابقاً نوشتیم [۵۰۱] عمارت سلطنتی اینجا دو تاست، یکی است از خیلی قدیم که چهارصد پانصد سال است ساخته‌اند و حالا وزیر دربار در آنجا منزل دارد با عملجات پادشاهی، این عمارت تازه است و دویست سال است که ساخته‌اند، درب عمارت که پیاده شدیم وزیر دربار و مهماندارها درب در حاضر بودند و ما را به عمارت راهنمایی کردند، اول مرتبه اول عمارت را که چند پله می‌خورد تماشا کردیم، عمارت بسیار عالی است، بخصوص اسباب‌های بسیار عالی از قبیل مجسمه‌های مرمر (بوست)، و پرده‌های کار گوبلن و پرده‌های نقاشی بسیار ممتاز و نقاشی‌های روی گچ که کار نقاش‌های قدیم وورتمبرگ است و نقاشی‌های تاریخی است که یا تاریخ جنگ و دعوا و صلح سلاطین قدیم و اجداد این پادشاهان را ساخته‌اند بود، یکی از آن جمله نقاشی روی گچ این است که صورت جنگی را ساخته بودند که یک زنی از اجداد این سلاطین سرداری یک قشونی را اختیار کرده و در این جنگ جد گلیوم پادشاه بزرگ پروس را اسیر کرده و داده است دست او را می‌بندند و خیلی جد پادشاه گلیوم را که دیدم شبیه بود به گلیوم بزرگ که او را دیده بودم، خیلی نقاشی عالی بود و یکی از پرده‌های نقاشی پرده‌ئی بود کار نقاش مونیخ که الان هم زنده و در مونیخ است و اسم او را خواهیم نوشت، پرده اسمش پرده عشق بود، صورت یک زنی را ساخته بود که شب در اطاق بچه خودش را آرایش می‌کرد، میزی بود پشت پرده‌ای که روی آن چراغی بود که نه میز پیدا بود و نه چراغ ولی شعله چراغ طوری به

این زن و رخت‌های زن و صورت بچه افتاده بود که حالت چشم بچه را که چراغ می‌زد نموده بود، بسیار پرده عالی ممتازی بود، در تمام فرنگستان اینطور پرده ندیده بودم، یعنی به این تازگی پرده خوب ندیده بودم والا پرده‌های ممتاز خیلی است، در فرنگستان مجسمه‌های بوسه که آنجا دیدیم یکی مرد گنده ریش پهن موداری است که اسم رودخانه نیل است، یک مجسمه دیگر باز گنده و ریش پهن موداری بود اسم و علامت رودخانه تیبر^{۳۹۰} بود، نیم تنه نرُن است. قیصر روم، نیم تنه ژوبی تر، نیم تنه آپلُن، نیم تنه ونوس^{۳۹۱} و بعضی نیم‌تنه‌های قیصر [ه] روم بود. یک پرده پطر کبیر، نیکلا، فردریک بزرگ، الکساندر، شکل پادشاهان خودشان هم خیلی بود، یک مجسمه ولتر هم که خیلی بدگل بود آنجا بود، پهلوی فردریک گذارده بودند، آن نقاشی که صورت آن زن را ساخته بود مونیکی نیست، زنده هم نیست، مرده است، خلاصه خیلی توی این اطاق‌ها این طرف و آن طرف گردش کردیم. اطاق جور به جور و مبل‌های خوب داشت، رفتیم به اطاقی که ناپلیون اول در وقتی که این شهر را فتح کرده بود توی این اطاق خوابیده بود دیدیم، همان تختی که [۵۰۲] ناپلیون اول روی آن خوابیده بود تماشا کردیم، یک صورت خودش را هم ناپلیون که در پرده کار گولن کشیده بودند و خیلی شبیه است به ناپلیون، به پادشاه آن وقت وورتمبرگ هدیه داده بود بالای تختخوابش آویزان کرده بودند، دیدیم، بعد آمدیم به مرتبه دومی عمارت، از پله‌ها بالا آمدیم، پله‌های سنگ خوب داشت، داخل یک تالار بزرگی شدیم که تالار مرمر می‌گویند، تالار بسیار بزرگی است، به باغ و فواره‌ها نگاه می‌کند. خیلی باصفا است، خیلی تالار عالی است در گیلوئی این تالار نقره خام زیاد کار کرده‌اند، اغلب از این چهلچراغ‌ها هم نقره بود، بعد رفتیم اطاق ملکه که آنجا منزل دارد، آنجا هم اطاق بسیار عالی بود، یک بالخان خوبی داشت رو به باغ و فواره‌ها نگاه می‌کرد، خیلی باصفا بود، بعد آمدیم پائین و دوباره رفتیم به اطاق کابینه و تحریر و کار پادشاه آنجا را هم گردش کردیم، عکس‌های زیاد، نقاشی‌های مینیاتور^{۳۹۲} خیلی داشت، تا آخر اطاق رفتیم، آنجا یک پرده کوچکی بود که صورت یک زن مقدس را مثل زن‌های ترک دنیا کشیده بودند، پرسیدم این کی است گفتند این مادام بلاتش است و همه خندیدند، پرسیدم، یعنی چه؟ گفتند وقتی عزائی که به خانواده سلطنت رو می‌دهد و کسی از آنها می‌میرد این پرده روح است، به پای

۳۹۰. Tiber: رودی است که از کنار شهر «رم» پایتخت ایتالیا می‌گذرد.

۳۹۲. اصل: می‌ناتو

۳۹۱. اصل: وینور

خودش می‌رود به منزل وزیر دربار و تسلیت می‌گوید، قراول و مستحفظین عمارت هم مکرر این را دیده‌اند، چون شاه خودش جنی است، جن گیر و اعتقاد به جادو اینها خیلی اعتقاد دارد، به این مادام بلانش هم خیلی معتقد است و حقیقت این را این طور می‌داند و این است که او را در اطاق مخصوص خودش گذارده از وزیر دربار پرسیدم شما این را دیده‌اید؟ نه اقرار کرد و نه انکار، خلاصه آنجا را تماشا کرده آمدم به باغ مخصوص عمارت که دور آن نرده آهنی غلام گردش دارد و مجزی از پارک بزرگ است، خیلی باغ خوبی است، گل کاری دارد، حوض مخصوص دارد، دور حوض را نرده کشیده توی حوض را مرغابی انداخته‌اند و نرده برای این است که مرغابی از حوض بیرون نیاید و اینجاها را کثیف نکند، خیلی جای باصفائی [بود]، قدری آنجا گردش کردیم، هوا هم گرم و آفتاب زننده‌ئی داشت، بعد از این پارک آمدم به پارک بزرگ که فواره‌های مرتبه به مرتبه دارد و آنجا هم خیلی باصفا است و عمومی، همه مردم گردش می‌کنند، از آنجا سوار شده از همان راه که آمده بودیم راندم برای منزل، این عمارت را دوک شارل دویت سال قبل ساخته است، وسیع و مزین، خیلی اسباب و تجملات نفیسه و پرده‌های نقاشی گوبلن و رنگ روغنی نادره و مجسمه‌های گرانبها داشت، من جمله پرده‌های گوبلن [۵۰۳] آسیا، افریق و ینگگی دنیا بود که حالات و طبیعت خلقتی این سه قسمت معظم دنیا را می‌نمود و مجلس تاجگذاری و جنگ ایوان معروف به ظالم روسی را Ivan Le Cruel با عثمانی‌ها و صورت ناپلیون اول بود، این صورت که به گوبلن بافته شده خیلی شبیه و دراطاقی که خود ناپلیون در سنه ۱۸۰۵ مسیحی به اشتوتگار آمده در آن خوابیده است، بود، و بالای تختخوابی که روی آن خوابیده بود عیناً آنجا است آویزان است. میان پرده‌های خیلی ممتاز نقاشی و پر قیمت بود، صورت جوان^{۳۹۳} زنی بود با بچه در بغل بود که مهر مادری را می‌نمود و اسم آن پرده عشق مادری است، عمده مقصود حالت مادری و بچه طبیعت چراغ را که بر آنها تابیده بود نمودن بود، خود چراغ پیدا نبود، لیکن روشنی چراغ را که به تمام اندام مادر و بچه تابیده بود چنان نقاش خوب و مجسم کشیده که از تماشای آن آدم واله می‌شد و چنین پرده در این شیوه نقاشی هیچ جا دیده نشده، نقاش آن از اهل استکارت و موسوم به هین دلانق است Hindelang، حالا مرده و این پرده را سی سال قبل کشیده است، پرده دیگر در اطاق مخصوص ملکه بود که با ذغال و سنگ گچ کشیده بودند، این قدر خوب و با حالت و مهارت کشیده بودند که

۳۹۳. اصل: جوانه

فوق تعریف بود و نقاش آن کول باخ نام است Caulbach، از اهل باویر است و در تمام اروپا مشهور است، خود نقاش مرده است، پسرش که همین اسم را دارد نقاش است و زنده است و خیلی در نقاشی استعداد دارد، میان پرده‌های ممتاز صورت پطرکبیر، فردریک اعظم و در همان اطاق مجسمه‌های نرون Neron قیصر روم و مقابل آن ولتر بود و روی دو بخاری جنبین دو صورت بزرگ از سنگ مرمر تمام اندام حجاری شده بود، یکی حالت سکوت و دیگری حالت تأمل و تفکر را می‌نمود، در کمال استادی کشیده بودند، پرده دیگر در اطاق تحریر پادشاه به صورت زنی سفیدپوش و روحانی صفت بالای میز تحریر آویخته بودند و می‌گفتند این صورت زنی است که به مادام بلانش معروف است Dame Blanche و اعتقاد بر این است که هر وقت مصیبتی یا حادثه به خانواده سلطنت روی دهد آن روح به همان شکل و صورت در عمارت قدیم که رویروی عمارت جدید واقع است حاضر آمده [۵۰۴] خود را به قراولان و عملجات نشان می‌دهد و غایب می‌شود، مارشال دربار که در همان عمارت منزل دارد و حاضر بود به اعتقاد تام و تمام بوجود آن معتقد است و معلوم می‌شود مکرر پیش او رفته، کلیسای روس هم در خود عمارت دیده شد که مخصوصا به جهة ملکه که دختر امپراطور نیکلا است ساخته‌اند و تالار مرمر که نزدیک آنجاست و سفره خانه ایام اعیاد بزرگ است، بسیار عالی و با زینت ساخته و سرستون‌ها و گیلون‌های سقف و چهل چراغها همه می‌گفتند از نقره خالص است. در اطاق دیگر مجسمه‌های خیلی ممتاز بود و معتبر [تر] ین و بهترین مجسمه‌های رب النوع رود تیبر Tiber شهر روم و رب النوع رود نیل و رب النوع عقل می‌نرو Minerve، پهلوان مشهور یونان هرکول Herqule^{۳۹۴} و پهلوان دیگر یونان آژاکس Ajax بودند، خلاصه آمدیم منزل نهار خوردیم و بعد از نهار لباس پوشیده یکساعت بعد از ظهر سوار کالسکه شده راندیم برای گار،^{۳۹۵} رسیدیم به گار ولیعهد و شاهزاده‌ها، امرا، وزرا، صاحب منصب‌ها تمام در گار حاضر بودند، قدری در اطاق گار ایستاده، بعد رفتیم توی واگن، ما و مردم همه جابجا شدیم، کسی که در واگن ما بود عزیزالسلطان، مجدالدوله، ناصرالملک، باشی، آقاداتی، آقامردک، حاجی لله، آقا عبدالله بودند، هوا هم گرم و آفتاب ذل^{۳۹۵} بود، گار هم گرم بود، با ولیعهد تعارف کرده راندیم برای مونیخ، صحرا در طرفین راه پست و بلند بود، چون هوای وورتمبرگ گرم‌تر از هوای باد است صحراهای آنجا زرد و آن طراوت صحراهای باد را ندارد، جاهای

گندم و جو را که درو کرده‌اند زرد است، اما سایر حاصل‌ها مثل ذرت^{۳۹۶} و شبدر و یونجه آنها سبز است، هر جا هم که حاصل نیست چمن است، همینطور می‌راندیم، کم کم کوه‌های اطراف که اغلب هم جنگل بود نزدیک شد و راه آهن افتاد به یک بغله کوهی که آنجا را بریده بودند و راه از آن بغله می‌رفت، سرم که از پنجره بیرون بود می‌دیدم لکوموتیو^{۳۹۷} مثل مار می‌پیچید و از این بغله می‌رود، از این طرف که نگاه می‌کردم یک بغله سمتی بود که آخر آن دره‌ای بود که توی آن دره خانه‌های رعیتی کوچک کوچک مقبول تک تک بود و دره‌های کوچک کوچک همه از این دره جدا می‌شد، بعد باز دره تنگ شد و تا رسیدیم به یک آبادی بزرگی که اسمش این است گیسلینگن Geislingen (۵۰۵) پنج دقیقه اینجا ایستادیم، قصبه معتبر بزرگی بود، زن‌های خوشگل داشت، بعد راه بنا کرد سریالا رفتن، یک لکوموتیو هم به ته ترن بسته بودند و راه مدتی سریالا رفت، تا از این سریالائی و پست بلندی‌ها گذشتیم و رسیدیم به جلگه بسیار بزرگی که هیچ کوه در اطراف دیده نمی‌شد، جلگه پر گل باصفای سبز خوبی بود، همینطور راندیم، راندیم تا رسیدیم به شهر اولم [که] آخر خاک وورتمبرگ و سرحد باویر است، دور شهر اولم یک قلعه محکم نظامی است، در یک بلندی هم برای محافظت شهر یک قلعه نظامی ساخته بودند، رودخانه دانوب از وسط این شهر اولم می‌گذرد، یک کلیسا هم از دور دیدیم که یک برج خیلی بلندی داشت که طول آن بقدر یکصد و سی ذرع می‌شد و دور آن برج را منجنیق اشاتوواژ درست کرده بودند که معلوم نبود می‌خواهند چه بکنند، از دور این برج به نظر بچه ایفل^{۳۹۸} پاریس می‌آمد، خلاصه در استاسیون ایستادیم، یک ترن بسیار ممتازی که پادشاه سابق وورتمبرگ که خودش را خفه کرد ساخته است و خیلی ترن عالی است و بیش از دو ساعت آنهم برای امتحان در این ترن سوار نشده، دیگر هیچ پادشاهی در این ترن ننشسته است مگر امروز که برای ما این ترن را آورده‌اند، این شهر اولم دوتا است، یکی اولم کهنه است یکی اولم نو، اولم کهنه آن است که اول وارد او شدیم و ترن از زیر قلعه نظامی مثل تونل گذشت و قلعه نظامی روی تپه بود و این اولم جزء وورتمبرگ و حاکم آن از اهالی وورتمبرگ است، اولم نو آن طرف رودخانه دانوب است که جزء باویر است و مهماندارهای ما هم آن طرف آمده بودند، حاکم آنجا هم از اهل باویر است ولی حاکم کل این دو اولم جنرال پیر معتبر ظالمی

۳۹۷. اصل: له کتیف

۳۹۶. اصل: زرت

۳۹۸. اصل: ایفلد

است از اهل پروس که حکومت کل این دو با ایالت پروس است. خلاصه در استاسیون برای تعویض ترن پیاده شدیم، حاکم شهر اولم و کماندان‌های شهر اولم با وزیر اعظم باویر و بعضی جنرال‌ها و صاحب‌منصب‌ها که استقبال ما آمده بودند معرفی شدند و آنها را دیدیم، آمدیم به اطاق کوچکی که در استاسیون برای ما حاضر کرده بودند، چون این ترن مخصوص پادشاهی کوچک است جا کم دارد، گفتیم که بارها [و] آدم‌های مردم همانطور که در آن ترن اولی بودند جلو ما بروند، ما هم با تمام همراهان در این ترن تازه نشسته از عقب می‌رویم، سه هندوانه هم پیش آقاداتی داشتیم گفتم هندوانه‌ها را نگاه دارد، در این [ترن] تازه که بخوریم و خیلی سفارش کردم، نمی‌دانم چطور شد که تا ما پیاده شدیم آن چند ترن جلو که بعضی پیشخدمتها و آدم‌های ما آن تو بودند و بارها [۵۰۶] میان آن بود زود باز کردند و بردند جلو، مهدی‌خان هم که ناخوش است با اعتمادالسلطنه و بعضی‌ها در آن ترن بودند و رفتند، عزیزالسلطان، امین‌السلطان و چند نفری پیش ما ماندند قدری که در اطاق ایستادیم ترن تازه حاضر، رفتیم توی آن نشستیم، اشخاصی که در این ترن بودند، امین‌السلطان، عزیزالسلطان، امین‌خلوت، مجدالدوله، ناصرالملک، میرزا محمدخان، جهانگیرخان، آقا دانی، امین‌همایون، آدم‌های عزیزالسلطان و مهماندارها بودند، وقتی که وارد ترن شدیم دیدیم عجب ترنی! بیرون و توی آن تمام مطلقاً کاری، از طلای اشرفی است. توی واگن را از پارچه‌های بسیار ممتاز، اعلی، قیمتی درست کرده، میل‌ها تماماً مطلای اشرفی، پنج کالسکه است، تمام همینطور مزین، عالی که در فرنگستان ترن عالی من که ندیده‌ام، گویا هیچ نساخته باشند، بطوری عالی است که نمی‌شود تعریف کرد، زین دار باشی هم پیش ما بود، در این بین که وارد ترن شدیم، آقاداتی آمد عرض کرد که تا من رفتم هندوانه‌ها را از آن ترن به این ترن بیاورم ترن را بردند، خیلی اوقاتم تلخ شد، ترن به این عالی گرمی که بیرون و توی او طلا است ما اینطور خشک باشیم خیلی بد است، حالا یک حرارت و عطشی هم من دارم که مافوق آن متصور نیست، هندوانه را که بردند هیچ پرتقال و یخ و آب هم هر چه بوده است برده‌اند، با نهایت اوقات تلخی رانندیم، از اینجا هم تا مونیخ سه ساعت راه است، کتاب خواجه حافظی امین‌خلوت همراه آورده است، روزها گرفته‌ایم و در راه آهن می‌خوانیم، امروز برای این مسافرت فرنگ که کرده‌ایم و برای مراجعت پیش آمدن احوال و کلیه امورات که ببینیم چطور است تفائی^{۳۹۹} از خواجه

۳۹۹. اصل: تفعلی

زدم، غزلی آمد که حقیقت معجز بود و کرامت و این است آن غزل که نوشته می شود:

شاه شمشاد قدان خسرو شیرین دهنان
دامن دوست به دست آر و زدشمن بگسل
که به مژگان شکند قلب همه صف شکنان
مرد یزدان شو ایمن گذر از اهرمنان
گفت کی چشم و چراغ همه شیرین سخنان
بنده ما شو بر خور زهمه سیم تنان
تا به خلوتگاه خورشید رسی چرخ زنان
گفت پرهیز کن از صحبت پیمان شکنان
شادی زهر جبینان خور و نازک بدنان
که شهیدان که اند این همه خونین کفنان؟
از می لعل حکایت کن و سیمین ذقنان [۵۰۷]
گفت حافظ من و تو محرم این رازنه ایم

خلاصه برای نبودن هندوانه ها خیلی کج خلق بودم، رسیدیم به استاسیونی، میرزا رضاخان مهماندار را پیاده کرد و رفت تلگراف کرد که در آن استاسیون جلو هندوانه ها را نگاهداشته تا ما برسیم، ما هم رانیدیم، رسیدیم به آن استاسیون، هندوانه ها را آوردند خوردیم و رانیدیم تا رسیدیم به شهری که گویا اگسبورگ Augsburg بود سه چهار دقیقه ایستادیم، جلگه باویر خیلی آباد و پر حاصل و پرچمن است، مرتع خوبی است برای مال، دهات خوب منظم داشت، آبادی روی آبادی بود، همینطور رانیدیم تا ساعت هفت رسیدیم به گار، مونیک شهر معظمی است، دویست و شصت هزار جمعیت دارد، شهر باصنعتی است، در گار پرنس رژان که نایب السلطنه باویر است حاضر بود، مرد خیلی پیری است، چین زیادی در صورتش بود، چشم های ریزه داشت، زیر یک چشمش خال گوشتی سفیدی داشت که آدم وقتی نگاه می کرد مثل قی چشم به نظر می آمد، با تمام پسرهایش و شاهزاده باویر، جمیع جنرال ها و سرکرده ها، حاکم شهر، وزراء، ایشک آقاسی و تمام اعیان شهر بلااستثنا در گار حاضر بودند، پرنس رژان در شهر بای رت بود، از شهرهای همین باویر است و دور، با راه آهن پنج ساعت راه است، امروز صبح برای استقبال ما حرکت کرده آمده است به اینجا، چون پادشاه آلمان آمده بوده است به آنجا که برود به استرازبورگ او را راه انداخته است و آمده است اینجا، گار هم بسیار گار عالی بزرگی است، از ترن پیاده شده با نایب السلطنه دست دادیم و رفتیم به اطاق گار که اطاق بسیار عالی بود، در آنجا نایب السلطنه تمام شاهزاده ها، وزراء را، صاحب منصب ها

را معرفی کرد، دهن شاهزاده بوی بدی می داد، قبل از اینکه به اطاق گار برویم یک دسته سرباز بسیار خوبی تمام خوش لباس و خوش قد و خوش ترکیب و بلند قامت ایستاده بودند با یک دسته موزیکانچی خوب از جلو سربازها گذشتیم و بعد آمدیم درب اطاق گار ایستاده، سربازها از جلو ما دفیله کردند، بسیار خوب سربازی سالزبورغ دارد، بعد بارژان دویدو در کالسکه نشسته رانندیم، سایر مردم در کالسکه های زیاد متعدد نشسته از عقب ما با کمال جلال می آمدند، یک دسته سوار زره پوش از جلو، یک دسته سوار هم از عقب، جنرال ها هم سواره می آمدند، هوا هم تاریک و چراغ روشن کرده بودند [۵۰۸]، جمعیت زن و مرد هم از دم گار الی منزل ما که^{۴۰۰} دولتی و وسط شهر واقع است دو صفه ایستاده بودند از دو سمت ما. زن و بچه مخلوط به هم و تمام در کمال معقولیت ایستاده هوهو می کشیدند و تعظیم^{۴۰۱} می کردند، رسم اینجا مثل تهران است که تعظیم می کنند، بقدری اهالی اینجا از زن و مرد و بچه، معقول و مؤدب و نجیب هستند که در تمام شهرهای فرنگ به این معقولیت ندیده ام، بقدری معقول هستند که لازم است معقولیت آنها را بنویسم، از دو سه میدان های بزرگ و کوچه های خوب و قهوه خانه های ممتاز گذشتیم، عمارت های سه چهار مرتبه این شهر دارد که از تمام سوراخ های عمارات هر جا که ممکن بود سرهای مرد و زن بیرون بود و هوهو می کشیدند، از دم مجسمه مکسیملین اول که این دولت باویر و این خانواده^{۴۰۲} را او برپا کرده است گذشته وارد میدانگاهی شدیم که اینجا یک مجسمه ایست که تفصیل او را هم می نویسیم، خلاصه رسیدیم به درب عمارت و داخل یک حیاط کوچکی شدیم و درب پله های عمارت پیاده شدیم، از لب پله الی درب اطاق در طرفین پله سربازهای پیر و جوان و قوی هیکل با لباس های بسیار خوب و قشنگ و چهار آینه ایستاده بودند و دست هر کدام یک نیزه فولادی بلند بود که سر آن نیزه های فولادی به شکل قمه حریه های تیز داشت، خیلی سربازهای باشکوه مجللی بودند، جلو ما هم پیشخدمت های خوش لباس چهار نفر شمعدان های بزرگ با شمع های مومی کلفت روشن کرده می رفتند، رژان، شاهزاده ها و وزرا از عقب و ایشک آقاسی ها از جلو با کمال جلال، از پله های زیاد طولانی متعددی بالا رفتیم و داخل اطاق شدیم، داخل اطاق که شدیم عروس های رژان تمام ایستاده بودند، خود رژان زن ندارد مدتی است زنش مرده است، اینها عروس های او هستند، تمام تعظیم کردند و معرفی شدند، درهای

۴۰۰. به علت پارگی يك كلمه خوانده نشد. به نظر می رسد که کلمه ای که دچار پارگی شده «عمارت» باشد.

۴۰۱. اصل: تعظیم

۴۰۲. اصل: خانواده

اطاق ها را تماماً بسته‌اند و پرده‌ها را آویزان کرده اطاق‌ها تمام مثل حمام شده است و احوال ما کم مانده است به هم بخورد و با این حالت رژان هم اصرار دارد که بعضی از وزراء [او] صاحب منصب‌ها که در عمارت بودند معرفی نماید، همینطور بود، آنها را هم معرفی کرد، بعد رژان نشان اول دولت خودشان را که حمایل قرمزی دارد و نشان قشنگی است به دست خودش به ما داد و رفت و ما هم آمدم به اطاق خودمان [۵۰۹]، نشان صورت خودمان [را دادیم] ۴۰۳.... میرزا رضاخان برای رژان ببرد، خود رژان هم در این عمارت منزل دارد اما از عمارت ما تا آنجا نیم فرسخ راه است و فوراً هم باید با این خستگی برویم از رژان دیدن کنیم، همینطور لباس پوشیده با زر و کلاه خود براه افتادیم و رفتیم برای عمارت رژان، بقدر نیم فرسخی پیاده رفتیم و از عمارت‌ها، دالان‌ها گذشتیم تا رسیدیم به عمارت رژان و اطاق شاهزاده.

در شهر اولم که سرحد میان وورتمبرگ و باویر است مأمورین باویر که به استقبال و مهمانداری مأمور شده بودند به حضور آمدند، اولی وزیر امور خارجه باویر و رئیس وزراء بارون دکر ایلسهام بود Baron De Crailsheim آدم جوان بود و بسیار هوشیار به نظر آمد. مهماندار مخصوص لیوئنان جنرال پارسوال کماندان تومان سیم قشون باویر De Parseval، ماژوراتا ماژوردتان پرات سام هوزن De Tann Prattsamheusenn و کاپیتان هویزler Heusler که چهار سال قبل به طهران آمده بود و قدری فارسی میدانند، پیشخدمت مخصوص رژان مسیو دمورو بود (De Moreau). این چهار نفر از جانب پرنس رژان یعنی نایب السلطنه اینجا از مونیخ به سرحد به استقبال و مهمانداری آمده بودند، اشخاصی که در شهر اولم معرفی شدند از این قرارند:

- لیوئنان جنرال دگورتز Gurtez حاکم نظامی و سردار قشون آلمان در هر دو شهر اولم است، خود جنرال پروس است و از جانب امپراطور آلمان مأمور به سرداری این قسمت قشون آلمان است، در اینجا یعنی این قسمت قشون مرکب است از دورژیمن پیاده نظام وورتمبرگ و یک رژیمن سواره و یک باطلیان توپخانه قلعه کوبی وورتمبرگ که در تحت فرمان جنرال د اوستن (D Oston) است. یک رژیمن پیاده و یک اسکادرون سواره و یک باطلیان توپخانه باویر در تحت فرمان [۵۱۰] جنرال کنط دزخ (De Zech)، هر دو این جنرال‌ها به توسط سردار معرفی شدند.

شهر اولم (Ulem) به دو قسمت منقسم و در جنبین رودخانه دانوب (Danube) واقع

۴۰۳. در این سطر کاغذ دچار پارگی شده است که ما به حدس کلمات پاره شده را در داخل قلاب جا دادیم.

است، اولم قدیم در طرف چپ رودخانه و خاک وورتمبرگ واقع شده و بقدر سی هزار جمعیت دارد، اولم جدید در طرف راست رودخانه در ملک باویر واقع و چهار هزار نفوس دارد، این موقع بواسطه وضع جغرافیائی و هیئت سکان قلعه کل آلمان و نقطه دفاعیه دول متفقہ آلمان اختیار شده و حکومت نظامی آن همیشه بر عهده امپراطور آلمان است، اینجا بود که در عهد ناپلیون اول قشون معظم اطریش به سرداری جنرال ماک Mack تماماً مغلوب و تسلیم شد. در ورود به مونیخ Minich که در باویر علیا، هوط باویر (Haute Baviere) واقع است، رژان با شاهزادگان خانواده سلطنت حاضر بودند، خود رژان دو ساعت قبل از بایروت (Beyreuth) رسیده بود برای پذیرائی امپراطور آلمان گلیوم دوم به بایروت رفته بوده است.

اشخاصی که در گار معرفی شدند از این قرارند:

- پسر اول رژان پرنس لوی ولیعهد باویر چهل و پنج سال دارد Prince Louis

- پسر دوم رژان لئوپلد کوماندان قسمت اول قشون باویر چهل و سه ساله Prince

Lepold

- پسر سوم رژان آرنولف فرمانده تومان اول قشون باویر سی و هشت ساله Prince

Arnulf

- نوه رژان پرنس رو پرکت نایب توپخانه و پسر بزرگ پرنس لوی Rupprecht

- پرنس آلفونس برادرزاده رژان فرمانده یک اسکادران سواره دراگون Alphonse

- دوک لوی د باویر Duc Louis de Baviere

از سلسله همین خانواده سلطنت اما نسبت دور و درازی دارد حق سلطنت از او ساقط

است [۵۱۱]

— دوک ماکس امانول کوماندان مدرسه سواره نظام Max Emanuel این دو

شاهزاده آخری برادر امپراطریس حالیه اطریش هستند، پدر آنها دوک ماکس بود در ژانویه گذشته به سن هفتاد و پنج وفات یافته.

یک برادر دیگر این شاهزاده‌ها که در مونیخ حاضر نبود کحال حاذق و معروف اروپا است و مردم را معالجه می‌کند بدون اینکه اجرتی بگیرد، اسم او دوک کارل ثئودور و رئیس خانواده خودش است Carl Theodor، برادر بزرگ او یک زن خواننده را به زنی گرفته و به این جهت از ریاست خانواده افتاده است.

مادر شاهزاده‌ها که دختر ماکس میلین پادشاه اول باویر است و عمه رژان و هشتاد

دو ساله است و هنوز نمرده زنده است.

— پرنس لوی پسر اول رژان یک آرشی دوشس اطریش را که اسم او ماری طرز است Marie Therese گرفته که از نوه عموهای امپراطور اطریش است، ده اولاد از این زن دارد، سه پسر و هفت دختر، پسر بزرگ او روپرکت است که اسم او را نوشتیم و بیست و سه ساله است.

پرنس لئوپلد پسر دوم رژان، آرشی دوشس گیزلا Gisela دختر امپراطور حالیه را گرفته دو پسر و دو دختر از او دارد که هنوز کوچک هستند.

— پرنس ارنوف زنش پرنسس د لیخ تن اشتاین است De Lichtenstein، خانواده لیخ تن اشتاین در اطریش خیلی قدیم و حتی از خانواده هابسبورغ هم قدیم تر است و خود را از آن نجیب تر می شمارد، خانواده تاجدار است و محل حکومت آنها که به همین [۵۱۲] اسم معروف است میان اطریش و سویس است، ملک کوچکی است، لیکن نه جزو اطریش است نه جزو آلمان، خود ایالت مستقل است، اولاد یک پسر دارند پنج ساله.

مادر این شاهزاده ها که پسران رژان هستند شاهزاده خانم توسکان بود، دختر گران دوک دو توسکان Toscan، لئوپلد Leopold که آنوقت سلطنت توسکان را داشت بعد از وفات او در سنه ۱۸۵۹ مسیحی حکمرانی مستقل توسکان برچیده شده جزو ایتالیا گردید، بیست و پنج سال است زن رژان وفات کرده. پدر خود رژان لوی اول Louis پادشاه باویر است که به قدر ۴۰۰^۴ چهل سال سلطنت کرده، از سنه ۱۸۲۴ الی سنه ۱۸۶۴ مسیحی و پدر او ماکسی میلیان (Maximilian) پادشاه اول باویر است که ناپلیون اول در سنه ۱۸۰۶ مسیحی بر تخت پادشاهی نشاند است و مجسمه او برابر عمارت روبروی تماشاخانه روی صندلی وضع شده است.

جد معتبر این خانواده الکترماکس (Electeur Max) که سیصد سال قبل در زمان جنگ سی سال میان کاتولیک و پروتستان ها شهرت و عظمت یافته و بانی عمارت سلطنتی حالیه مونیخ است که به تدریج وسعت یافته مجسمه او سواره در میدانی نصب شده که در حین عبور از گار به عمارت دیده شد. قسمت عمارتی که منزل ما در آن معین شده چهل سال قبل در سلطنت پدر ژان حالیه لوئی اول پادشاه باویر ساخته شده، بعد از وفات پدر رژان پسر بزرگ او برادر رژان بر تخت نشسته، شانزده سال سلطنت کرده است اسمش ماکس دوم بوده است Maxe II و این پادشاه دو پسر داشته، یکی پادشاه

۴۰۴. اصل: بقد

لوئی دوم بود که خود را دو سال قبل کشت، بعد از بیست و دو سال سلطنت، دیگری پادشاه حالیه که دیوانه است ام او اتو است در یک فرسخی مونیخ در عمارت فورستن رید (Furstenried) محفوظ است و حالا رژان [۵۱۳] به اسم او حکومت می کند، و چون هر دو پادشاه مذکور بلاعقب هستند بعد از این پادشاه دیوانه سلطنت به خود رژان منتقل شده و پسر اول او پرنس لوئی از حالا به ولیعهدی معین است.

اشخاص دیگر که در گار به توسط رژان معرف شدند از این قرارند:

- وزیر جنگ د هاین لت De Heinleth

- حاکم نظامی شهر مونیخ جنرال د ویرتمان De Wirthmann

- رئیس کابینه نظامی رژان جنرال بارون فرایشلاخ De Freishschlag

- امیراخور کنت د هولنشتاین De Holenstein

- ایشک آقاسی باشی بارن د پرگلاس De Perglas

- رئیس دربار کنت د کاستل De Castel

- رئیس عمده خلوت بارون د مالنس De Malsen

شاهزاده خانم ها که در عمارت معرفی شدند

- پرنسس گیز لارن پسر دوم رژان Gisela

- پرنسس ارنولف زن پسر سیم رژان

- پرنسس الویرا (Elvira) برادرزاده رژان است، پدرش مرده و هنوز شوهر نکرده، خواهر پرنس آلفونس است که در گار معرفی شد.

- ملدر این شاهزاده ها پرنسس آملی د بوربون است Amelie De Bour Bon

که دختر ایزابل ملکه اسپانیا است، در نیم فرسخی مونیخ عمارتی دارد موسوم به نیم فن بورخ (Nymphenburg) آنجا می نشیند.

این عمارت شهر پریان است و عمارت دولتی است، به این ها داده اند که بنشینند، مال خودشان نیست. [۵۱۴]

خلاصه این عمارتی که ما منزل کردیم مثل یک شهری می ماند. مثلاً از اطاق ما اگر کسی بخواهد منزل مجدالدوله برود باید از اطاق ها، دالان ها و عمارت ها پائین بالا برود تا به اطاق مجدالدوله برسد، بقدر این است که آدم از باغ ما تا مسجد شاه برود، از اطاق ما اگر کسی بخواهد به اطاق امین السلطان برود باید از پله های زیاد که تمام پله ها

سنگ یک پارچه است و شبیه است به سنگ سماق اما از سنگ سماق پس تر است برود بالا و بقدر یکساعت راه برود تا به اطاق امین السلطان برسد، اینجا هم تالارهای گنده گنده توی در تو که آدم می ترسد دارد، اطاق مهدی خان را هم در این عمارت یک جای دور بلندی انداخته اند که بیچاره با حالت تب دار و ناخوشی آنجا افتاده است، از اطاق ما به اطاق مهدی خان بقدر از باغ ماست تا خانه مهدی خان، کسی که با ما نزدیک است عزیزالسلطان و آقاداتی، قهوه چمی باشی است، باقی دیگر تمام دور هستند که پیدا کردن آنها مشکل است، اغلب از همراهان را هم چون اینجا جا نبود یعنی اگر جا می دادند کسی آنها را پیدا نمی کرد مثل امین الدوله، اعتمادالسلطنه، صدیق الملک و ناصرالملک و بعضی ها را در هتل منزل داده اند، منزل فخرالاطباء هم در هتل بود گفتیم او را بیاورند اینجا که نزدیک باشد، اینجا به او منزلی دادند که اگر از هتل آنجا می آمد نزدیک تر بود تا از منزلش به اطاق ما بیاید، خیلی دور است، ابوالحسن خان، جوجه، میرزا عبدالله در این عمارت هستند، اما معلوم نیست کجا هستند و ممکن نیست کسی منزل آنها را پیدا کند، این عمارت بقدری بزرگ، وسیع، باز و تالار و حیاط های متعدد و جاها دارد که سی هزار نفر در نهایت راحتی می توانند در این عمارت منزل کنند و بخوابند و شام بخورند بدون اینکه اندکی جای آنها تنگ باشد، یک کلیسای بزرگ در این عمارت است، خزانه دولتی در این عمارت است، تالار تاجگذاری دارد، همه چیز دارد، بعضی از قسمت های این عمارت ساده است و اغلبش خیلی مجلل است و مبلمان و پرده های نقاشی خوب و چهلچراغ ها دارد، آن قسمتی که مجدالدوله می نشیند معروف است به آپارتمان مکسملین اول، خیلی عمارت عالی است، تمام کیلویی و سقف این اطاق [ها] و عمارت ها مطلقاً قدیم است که تمام با ظلالی اشرفی درست کرده اند، اطاق اکبرخان هم در این آپارتمان^{۴۵} است، تمام اسباب این اطاق میز و اسباب تحریر موزائیک کار ایتالیا است و برد^{۴۶} این اطاق را از استوک درست کرده اند بطوری صاف و لطیف، خوب درست کرده اند که مثل موزائیک ایتالیا است [۵۱۵] اما موزائیک نیست، استوک است، این عمارت نه این است که یک دفعه ساخته شده است، از سیصد سال پیش پادشاهان به مرور این عمارت را ساخته اند و هر پادشاهی یک قسمت این عمارت را ساخته زیاد کرده است، یکی دو مرتبه هم بعضی از قسمت های این عمارت سوخته است که بعد ساخته اند. خلاصه در اطاق شاهزاده قدری نشستیم، میرزا رضاخان هم بود، صحبت کردیم، اطاق های

شاهزاده هم خیلی خوب مطلقاری و مبل های خوب دارد، بعد برخاسته آمدم منزل خودمان، قدری راحت کردم، چون عرق کرده بودم و کلیجه سنجاب نهوشیده بودم، درهای اطاق باز بود اندکی سرما خوردم، بدنم درد گرفت^{۴۷} اما وقتی که خوابیدم صبح برخاستم خوب بودم، شام خوردم و خوابیدم دو میلیون^{۴۸} مارک خرج ترن امروز که سوار بودیم شده است.

اسم رودخانه که از سونیک می گذرد (ایزار) (Isar) است و به دانوب می ریزد.

روز سه شنبه ۲۲ ذی حجه:

صبح از خواب برخاستیم، رخت پوشیدیم، با مجدالدوله، سایر پیشخدمت ها حرکت کردیم که این عمارت را بگردیم، اول رفتم اطاق مهدی خان را پیدا کردیم، بیچاره با حالت تب دار، تک و تنها، بی آدم و بی کس روی نیمکت افتاده بود، صندوق اسبابش هم در گار مانده بود نیآورده بودند، هی می گفت بابا صندوق مرا بدهید اسفرزه در آرم بخورم، دلم به احوالش سوخت، در این بین موجهول خان، فخرالاطباء پیدا شدند، گفتم به زین دار باشی که مهدی خان را با فخرالاطباء ببر هتل آنجا متوجه شو، او را معالجه کن، بعد رفتم اطاق مجدالدوله که تفصیل او نوشته بودیم، آنجاها را گردش کردیم و تماشا کردیم، الحق جاهای خوب تماشائی بود، بعد رفتم تمام اطاق ها [ی] عمارت را اطاق به اطاق، تالار به تالار، دالان به دالان، همه عمارت را گردش کردیم، یک دریائی بود، الحق بطوری خوب است که نمی شود تعریف او را نوشت مگر مختصری که می نویسیم، از آن جمله رفتم به یک آپارتمانی^{۴۹} که خیلی دور بود، بسیار عمارت عالی، اطاق های بزرگ، تمام مطلقاری بود، مطلقاری اینجا را روی چوب می کنند، با طلای اشرفی و خیلی صنعت خوبی است، مبل های ممتاز از پارچه های قدیم داشت، به دیوارهای اطاق تماما پارچه های عالی چسبانده بودند، خیلی آپارتمان مجللی بود، در یک اطاق تختخوابی بود که ناپلئون اول که این شهر را گرفته بود روی این تختخواب خوابیده است «در پهلوی اطاق ناپلئون که نوشته^{۵۰} بودیم تختخوابش بود یک اطاق کوچکی بود، یک چهلچراغ پنج شاخه از عاج دارد که تمام او را مثل دسته های خنجر قدیم که منبت^{۵۱} می کنند

۴۰۸. اصل: ملین
۴۱۰. ر.ک. ص ۲۸۵

۴۰۷. اصل: گرفتم
۴۰۹. اصل: آپارتمان
۴۱۱. اصل: منبت

منبت کاری کرده، شصت صورت به اشکال مختلف از او بیرون آورده‌اند، شصت هزار فلورن این چهل چراغ را خریده‌اند، یک چهل چراغ منبت و پنج شاخه هم داشت که تمامش عاج بود اما بی منبت». عین تخت و چوب و [۵۱۶] ملزومات تخت در آنجا بود، پرده تخت و روی تخت مخملی بود که روی او را گلابتون اصل زرتار دوخته بودند و این صنعت مخصوص ممتاز این شهر باویر است که زردوزی و گلابتون دوزی کرده بودند، بسیار پارچه نفیسی بود، به علاوه روی تخت و پرده تخت سه سمت دیوار اطاق را هم از این مخمل گلابتون دوز چسبانده بودند، خیلی پارچه قیمتی عالی است، مبلغ گراف این پارچه‌ها تمام شده است، می‌گفتند یک میلیون^{۱۲} مارک داده‌اند و این پرده‌ها را درست کرده‌اند، چینی‌های قدیم کهنه کار ژاپن و چین که خیلی قدیم و کهنه است در این عمارات زیاد هست که از چوب مطلا از دیوار در آورده‌اند و روی آنها چینی‌های کهنه گذارده‌اند، خلاصه خیلی توی این عمارات گردش کردیم، اگر بخواهم شرح این عمارت را بنویسیم یک کتابی می‌شود، نمی‌شود نوشت، از پله‌ها آمدم پائین، داخل یک حیاط کوچکی شدیم و رفتیم به عمارت کهنه قدیمی که خزانه دولت است، خزانه‌دار آنجا حاضر بود، قراول زیادی هم درب در خزانه ایستاده بودند، خزانه‌دار در آهنی بزرگی که خزانه داشت باز کرد و داخل شدیم، ابتدا یک گالری^{۱۳} و دالانی بود، از او گذشته داخل خزانه شدیم، جای کوچکی است اما خیلی محکم و خوب دور تا دور آن وسط این اطاق قفسه‌های چوبی بود، تمام شیشه کرده پشت شیشه جواهرات طلا و نقره اسباب نفیسه دولتی را چیده‌اند، یکی یکی درهای آنها را باز کرده تماشا کردیم، تاج پادشاه، تاج ملکه را دیدیم که جواهرات خوب داشت و زرگری بسیار خوب کرده بودند و زرگری آنها هم کار همین مونیک است، الماس‌های خوب دیدیم، تمام کهنه و براق و سفید و ممتاز از این الماس‌های نوکاپ نیست، تمام کهنه است و الماس‌های عالی جواهرات ملکه از قبیل نیم تاج الماس، گردن بند‌های مروارید درشت یکدست ممتاز که آویزهای الماس داشت، دست بند‌های مروارید و چیزهای نفیس دیگر از هر جور بود، اما حالا ملکه عجالتاً در باویر نیست که این جواهرات را بخود زده به مجالس و بال‌ها برود، این جواهرات در نهایت تالو^{۱۴} و جلوه در پشت شیشه خودنمایی کرده انتظار یک ملکه را می‌کشد که زینت سینه و دوش او شده، جلوه‌های خوب خود را نمودار کند.

۴۱۳. اصل: گالری

۴۱۲. اصل: ملین

۴۱۴. اصل: تللمع

در این باویر رودخانه ایست موسوم به رگن Regen که از پاسا^{۱۵} (Passau) از سرحد اطریش می‌گذرد و به دانوب می‌ریزد، از این رودخانه مروارید در می‌آورند، صدفی دارد بیرون می‌آورند و از توی او مرواریدهای درشت یکدست خوب بیرون می‌آورند، اگرچه به تالو و جلای مرواریدهای دریای فارس و دریای هند نیست اما مروارید است و مروارید خوب و از این مرواریدها در این خزانه [۵۱۷] زیاد است، توی الماس‌ها یک الماسی بود کبود، برلیان، خیلی چیز نفیسی بود و پرقیمت، چندان هم بزرگ نیست، حد وسط است، سنگ کریستال د ر^{۱۶}ش معدنی در اینجا زیاد بود که از او اسباب‌های خوب، کاسه‌ها، بشقاب‌ها و چیزهای دیگر تراشیده درست کرده‌اند که چیزهای نفیسی است، پشت شیشه بود، دیدیم، یکی یکی قفسه‌ها را باز کردند و تماشا کردیم، زمردهای بزرگ خوب داشت، جواهرات چرمی پیاده خیلی بود که توی جعبه‌های چرمی زیر میز پای اطاق که روی آنها شیشه است گذارده بودند آنها را هم باز کردند و تماشا کردیم، اغلب جعبه‌ها خالی بود، بعضی یکی دو مروارید چهار پنج الماس در میان آنها بود، یا قوت کبود که فرانسه‌ها صفیر می‌گویند در این جعبه‌ها زیاد بود، خلاصه اگر بخواهیم تمام این خزانه و جواهرات را بنویسیم کتابی می‌شود، همینقدر روی هم رفته خزانه کوچک ممتاز جامعی است و برای یک پادشاه کافی است.

بعد از تماشای اینجا که بقدر دو فرسنگ می‌شد و در این عمارت گردش کرده بودم اشتیهای خوبی پیدا کردم، یک راه نزدیک تری به منزل خودمان پیدا کردیم و آمدیم منزل نهار خوردیم، بعد از نهار کالسکه آوردند، من و مجدالدوله در کالسکه نشسته رانندیم برای گردش شهر، از کوچه‌ها و برزن‌ها گذشتیم، کوچه‌های وسیع و خیابان‌های پهن خوب دارد، مگزن^{۱۶}‌های بسیار عالی دارد، خیلی مزین، تمام با اسباب‌های شسته روفته، بسیار خوب، از قبیل پرده‌های نقاشی بسیار ممتاز که در مگزن‌ها می‌فروشد، چون نقاش‌های معروف در مونیخ خیلی است پرده‌های نقاشی خوب زیاد دارد، افسوس که ما وقت و مجال نداشتیم که در این مگزن‌ها پیاده شویم و اسباب بخریم، خلاصه رانندیم و از شهر خارج شدیم، رسیدیم به یک محوطه‌ئی که زمینش تمام چمن بود، وسط آن یک عمارت بزرگ چوبی ساخته بودند و حالا خراب می‌کنند، از جنرال مهماندار پرسیدم این چه است؟ گفت در چندی قبل جشنی برای ژیمناستیک بازها گرفته بودند که

۱۵. Cristal de roche = حجرالبلور، گوهر بلور (فرهنگ انگلیسی-فارسی سعید نفیسی)

۱۶. Magasin منظور مغازه است.

تمام ژیمناستیک‌های آلمان و بعضی دولت‌های دیگر در این عمارت جمع شده ژیمناستیک بازی می‌کردند، هر کدام بهتر و خوتر بازی می‌کردند انعام یا نشان و مدالی می‌گرفتند، آن جشن حالا تمام شده است و این عمارت را خراب میکنند. قدری رانندیم، رسیدیم به میدانی که وسط آن یک مجسمه بسیار بزرگی ساخته‌اند که یک مجسمه بزرگی به یک شیر خیلی بزرگ قوی تکیه کرده است، اینها را با چدن ریخته‌اند، صورت زنی است که قبای پوستی پوشیده و سرش یک تاج لوریه یعنی تاج افتخار که برگ خرزهره باشد گذارده [۵۱۸]، یک دستش را بلند کرده و دست دیگرش روی کله شیر گذارده، این صورت زن مملکت و سلطنت باویر را نماینده است، یک دست این مجسمه که بلند است شش ذرع است، از کله مجسمه تا کف پای مجسمه پانزده شانزده ذرع است، زیر این مجسمه هم سکوی بزرگی است که از کف زمین تا کله مجسمه خیلی بلند است اما قد خود مجسمه شانزده ذرع است، این اول مجسمه بزرگ قوی گنده‌نیست که در دنیا ریخته‌اند، از این بزرگتر مجسمه نیست مگر مجسمه آزادی که فرانسه‌ها برای مملکت ینگ دنیا ریختند و برای آنها هدیه فرستادند و حالا در نویرک^{۴۱۷} شهر ینگ دنیا است، آنهم بقدر همین مجسمه^{۴۱۸} است، قد این مجسمه یقیناً نوزده ذرع است، پشت این مجسمه یک نیم هلالی به شکل دایره درست کرده بودند که ستون ستون جلوش بود، شبیه به گالری، به دیوارهای او مجسمه‌های نیم تن پوست از مرمر درست کرده بودند، مجسمه‌های جنرال‌های بزرگ، شعرای معروف، مردمان بزرگ است، از کف زمین دوازده پله می‌خورد می‌رود بالا می‌رسد به کف این گالری، دیگر من پیاده نشدم که بروم بالا، از توی کالسکه این مجسمه‌ها را تماشا کردیم. اسم این مجسمه‌ساز - Louis De - Schoanthaler، اسم ریخته‌گر مجسمه است: Ferdinand - De - Miller پانصد هزار مارک که نود هزار تومان ایران است خرج آن شده است.^{۴۱۹}

«هر سال در اول اکتبر در این میدان از دهات اطراف حیوانات چارپای شاخ‌دار مثل گاو و غیره آورده اکسپوزه می‌کنند، اسم این چمن و میدان ترزین ویزه است. «There sien viesee»^{۴۱۹}

باز یک قدری توی شهر گردش کردیم و رفتیم برای ننف بورغ

۴۱۷. نیویورک

۴۱۸. در اصل کلمه «است» دوبار تکرار شده است.

۴۱۹. عبارات داخل گیومه با دستخط ناصرالدین شاه در حاشیه صفحه ۵۱۸ اصل سند نوشته شده است.

Nynphenburg معنی اش این است: «شهر پریان» راندم و از توی شهر و کنار شهر گذشتیم و رسیدیم به راه آهنی که دیروز آمده بودیم، از راه آهن هم گذشته و صحرائی شدیم، هوا هم ابر سختی شده بود همینطور که می راندم رسیدیم به یک باغ و پارک بسیار بزرگی که دورش دیوار داشت و یک وری، پرسیدم گفتند این باغ مرال است، مرال نر و ماده زیاد در این باغ ول کرده اند، درخت های کهن قوی دارد، تماش جنگل است و زمینش چمن، آنجا قدری ایستادیم و مرال ها را تماشا کردیم، در این بین باران بسیار سختی بارید، کالسه که چی ها آمدند، سر کالسه را بستند، میخواستیم از اینجا برگردیم و گفتم شهر پریان همین است و برگردیم، میرزا رضاخان و مهماندار گفتند خیر باید برویم بالاتر، باغ خوب و جاهای خوب آن بالاست و راندم، قدری که راندم رسیدیم به یک محوطه بزرگ وسیعی که تماش گل کاری و چمن است، وسط این پارک یک حوضی است، یک فواره داشت که سه سنگ آب صاف بقدر هجده ذرع از آن فواره می پرید، دور این فواره را سنگهای تخته تخته بزرگ مثل کوه به حالت طبیعی غیرمنظم چیده بودند که آب از وسط آن سنگ ها می پرید، این سنگ ها به دو جهت است، یکی اینکه حالت طبیعی پیدا کند و بگویند آب از توی کوه [۵۱۹] بیرون می آید، یکی هم برای این است که اگر این سنگ ها را روی فواره نگذارده بودند این آب فواره را می کند، این سنگ ها هم فواره را محافظت می کند و هم قشنگ است و هم حالت طبیعی و کوه را می نماید خیلی فواره قشنگی است، دور حوض هم تمام باغچه و چمن گل کاری است، دور پارک هم خانه های مقبول سفید کاری براق به شکل نیم هلال ساخته اند که از دور خیلی مقبول بود و برق می زد، عمارت شهر پریان هم این باغ و فواره منظر و گل کاری در جلو او واقع شده، یک خیابان ممتدی هم که از وسط او یک نهر آب که بقدر یک رودخانه می رود و تا چشم کار می کند از جلو این محوطه کشیده شده است، این پارک و خیابان و این عمارت ها جلو خان عمارت پریان است که اصل باغ و پارک بزرگ توی عمارت واقع است، این عمارت مال دولت است، حالا^{۴۲۰} منزل داده اند به شاهزاده خانم (پرنس آملی دوبوربن) که دختر ملکه (ایزابیل) اسپانیول است و خیلی هم به مادرش شبیه است، رویتا چشمش خیلی شبیه است، مادرش خیلی قطور^{۴۲۱} و چاق است، این ریزه و کوچک لاغر است، شوهر این شاهزاده پرنس که برادرزاده رژان

۴۲۰. اصل: حالا داده اند [؟] منزل داده اند به شاهزاده.....

۴۲۱. اصل: غطور

است. خلاصه با کالسکه رفتیم، داخل باغ شدیم، چه باغی، مثل بهشت، حقیقت باغ پریان است، یک فواره بزرگی مثل فواره بیرون، سه سنگ آب، پانزده شانزده ذرع می پرید و یک دریاچه دراز و طولانی تشکیل می داد و اطراف آن خیابان های پهن طولانی داشت و درخت های کهن، تمام گل کاری و چمن، تا چشم کار می کرد خیابان بود و گل کاری و صفا، باران هم آمده بود، صفای مخصوصی داده بود که آدم واله می شد از تماشای این باغ، عمارت هم که یک رویش به آن جلو خان و پارک بود روی حسابی اش به این باغ بود، عمارت خیلی طولانی دراز امتدی بود بقدر یک شهر، پیاده نشدم که بروم توی عمارت، از بیرون تماشا کردیم و خود شاهزاده خانم و شوهرش هم در عمارت بودند و ما را با دوربین تماشا می کردند، خلاصه پیاده شدیم و خیابان را گرفته رفتیم برای حوض بزرگ که فواره دارد، میرزا مهدی خان، ادیب الملک، ابوالحسن خان، احمدخان همراه ما بودند، شوهر پرنسس آملی دبربون، لوئی فردیناند برادرزاده رژان است، پرنس آلفونس برادر شوهر پرنسس است که هر سه در این باغ منزل دارند، رسیدیم به لب حوض، فواره حوض را تماشا کردیم و راه رفتیم و گردش کردیم و گل چیدیم، باران هم ایستاده بود، خیلی صفا داشت، چند زن و دختر خوشگل هم ما را عقب کرده بودند با ما می آمدند، اما در نهایت معقولی، سه چهار پیره زن خیلی بدگل و ترکیب دیدیم که مواظب جاروی باغ [۵۲۰] هستند و این باغ را جارو می کنند، قدری با آنها حرف زدم و پنج امپریال هم به آنها انعام دادم، بعد سوار کالسکه شده راندم برای تماشای بعضی عمارت های کوچک کوچک که در این باغ است، یک دختر خوشگلی هم توی این زن ها بود، همه جا همراه ما آمد، رسیدیم به یک کلاه فرنگی خیلی مقبولی، پیاده شدیم، حقیقت عمارت پریان است، توی جنگل واقع است، یک اطاق گردی وسط دارد که آئینه کاری کرده اند و مبل های مقبول دارد و خیلی قشنگ است، چند اطاق هم این طرف و آن طرفش داشت، یک مرتبه ساخته اند، خیلی جای مقبولی است، آنجا را برای گردش عصر و خوردن چای و اینها ساخته اند، از آنجا رفتیم به یک کلاه فرنگی دیگری، او هم جای بسیار خوبی است اما به زینت این یکی نیست، قدری راندم رسیدیم به یک رودخانه ای که آب او از مرتبه های متعدد می ریخت، مرتبه به مرتبه با سنگ های مرمر خوشرنگ خوب درست کرده اند که آب از آن مرتبه به این مرتبه، مرتبه به مرتبه می ریزد تا داخل حوض می شود، بطوری این سنگ ها و مرتبه ها را میزان درست کرده اند که وقتی آب می ریزد مثل یک پارچه بلور است، دندان دندانه نیست، خیلی

خوب درست کرده‌اند و عالمی داشت، پیاده شدیم و آنجا را تماشا می‌کردیم که یک دفعه دیدیم رژان رسید و از کالسکه پیاده شده و با ما دست داد، پرسیدم کجا بودی؟ گفت روزها به آب سرد عادت دارم، آمده بروم توی آب، مرد که هشتاد سال دارد، می‌گفت در مصر و شامات در عهد محمدعلی پاشای حاکم مصر به سیاحت رفته بودم، از محمد علی پاشا تا حال پنجاه سال است، آن وقت آنجا سیاحت کرده است، با این سن حالا هم می‌رود توی آب سرد. خلاصه ما سوار شدیم و رفتیم برای کلاه فرنگی دیگری و او هم رفت برای آب سرد، از توی پارک و خیابان و باغ رانندیم، رسیدیم به یک عمارت ریزه کوچکی که این را هم برای تفرج و تفنن ساخته‌اند، پیاده شدیم، عمارت دو مرتبه‌ایست، یک اطاق زیر دارد، پله‌های چوبی کوچک دارد، می‌خورد، می‌رود بالا، رفتیم بالا، آنجا سه چهار اطاق کوچک کوچک تو در تو داشت، پنجره‌های ریزه، درهای مقبول مثل اطاق‌هایی که برای اجنه دختر پادشاه پریان بسازند ساخته بودند، تمام این عمارت با آجرهای چینی کوچک کوچک رنگ به رنگ مثل کاشی ساخته بودند، خیلی مقبول بود، بسیار خوب جور عمارتی است، اگر از این عمارت انشاءالله توی باغات خودمان بسازیم بسیار خوب است، اینجا را هم تماشا کرده سوار شده آمدیم زیر عمارت بزرگ. در گوشه این عمارت یک مجسمه بسیار خوبی که کار (کانوواز) است و کانوواز از استاد‌های معروف این کار است درست کرده و توی طاقچه‌ئی گذارده‌اند که از آفتاب و باران محفوظ [۵۲۱] است، مجسمه زن بسیار خوشگل خوبی بود و زیر او هم یک حوض آب خوبی و آبشار کوچک مقبولی داشت، پیاده شدیم، کالسکه‌ها را دادیم بردند بیرون باغ و خودمان پیاده دور این حوض و این عمارت بنا کردیم پیاده رفتن، وقتی که در آن عمارت ریزه پیاده شده گردش می‌کردیم شاهزاده خانم و شاهزاده‌هایی که در این عمارت منزل دارند آمده بودند آنجا که ما را ببینند، رفتن جلو، با آنها دست دادیم و تعارف کردیم و صحبت کردیم و بعد سوار شده آمدیم به این مجسمه^{۴۲۲} عمارت، پیاده از^{۴۲۳} دور عمارت بیرون آمدیم و رسیدیم به حوضی که جلوخان این عمارت است اول دیده بودیم، چند دانه گل سرخ چیدم و کنار حوض زیر آن فواره بقدر پنج دقیقه ایستاده آنجا را تماشا کردیم، زن و دختر زیادی هم دور ما جمع شده بودند اما خیلی معقول و مؤدب، بعد سوار کالسکه شده از راه دیگر و مگزن‌های دیگر، میدان گاه‌های خوب و از

۴۲۲. به نظر می‌رسد که منظور عمارت مجسمه بوده است.

۴۲۳. اصل: ازاز

جلو هتل ها آمدم برای کنار رودخانه‌ی که از این شهر می‌گذرد و مجسمه‌های مرمر خیلی عالی در این باغ که بودیم این طرف و آن طرف خیابان گذاشتند. (کانوواز) مجسمه‌ساز از اهل دانمارک^{۴۲۴} است، آن عمارت کوچکی که اول دیدیم پرده‌های گلابتون دوز پرکار خیلی داشت که صنعت کرده‌اند، صد سال می‌شود که این عمارت‌ها را ساخته‌اند، در مراجعت از روی پل رودخانه (ایزار) (Isar) گذشتیم، یک مدرسه آنجا ساخته‌اند که این مدرسه را (مکسی ملین) دویم پادشاه باویر ساخته، پدر لوتی دویم است که خودش را کشت، سی سال قبل از این ساخته، مجسمه پادشاه هم مقابل مدرسه آن طرف رودخانه گذاشته شده است، این رودخانه آب صافی دارد، بعضی جاها را هم سد^{۴۲۵} بسته‌اند که آب مثل آبشار می‌ریزد و گویا این رودخانه داخل دانوب می‌شود.

خلاصه آمدم منزل هندوانه خوردیم و راحت کردیم و امشب باید در این عمارت به شام رسمی برویم، در ساعت هفت لباس پوشیده، شمشیر بسته، نشان و حمایل انداخته رفتیم برای شام امشب.

ما را به عمارتی بردند که هیچ ندیده بودم و امروز هم گردش نکرده بودم، از دالان‌ها، اتاق‌ها گذشتیم، پیشخدمت‌ها با شمعدان‌ها و ایشک آقاسی‌ها از جلو در نهایت جلال رفتیم، رژان جلو آمد و دست دادیم، داخل یک تالاری شدیم، در آن تالار فقط من بودم و شاهزاده خانم‌ها، شاهزاده قدری آنجا ایستاد، تعارف کردیم، تالار بسیار عالی بود، دیوار و بدنه این تالار را روی گچ نقاشی کرده بودند، نقاشی‌های بسیار ممتاز بقدر اندازه آدم، صورت جنگ‌ها و سلاطین و پادشاهان باویر را کشیده بودند، قدری آنجا ایستاده بعد بازو به بازوی دختر امپراطور اطریش که عروس پسر دویمی رژان است داده داخل تالار دیگری شدیم و آن هم تالار بزرگی است و دیوارهایش تمام نقاشی است [۵۲۲]، سایر شاهزاده خانم‌ها و شاهزاده‌ها هم از عقب ما داخل اتاق شام شدیم، تالار بسیار بزرگ عالی، چهلچراغ‌های زیاد داشت، میز بسیار مجللی چیده بودند بقدر یکصد و بیست نفر سر این میز مهمان بودند، این تالار ثلاثماز^{۴۲۶} است، دختر امپراطور اطریش دست راست و رژان دست چپ ما نشست، ایرانی‌ها و فرنگی‌های همه جابجا شدند، شام خوبی خوردیم، رژان برخاست به سلامت ما تُستی برد، ما هم به سلامت او به زیان فرانسه

۴۲۵. اصل: صد

۴۲۴. اصل: دانمارک

۴۲۶. در صفحه‌های قبل نوشته بود سالامانزہ منظور سالن نهارخوری است Salle a manger

تستی بردیم، دو طرف تالار هم بالاخانه بود که در هر کدام یک دسته موزیکانچی بودند، متصل از این طرف آن طرف زروزر ایرانی و فرنگی موزیک می‌زدند، شام تمام شد، برخاسته آمدیم به تالار اولی، دور هم زن و مرد جمع شدیم و راه رفتیم و صحبت کردیم، قهوه خوردیم، مدتی طول کشید، بعد من خسته بودم، بارژان تعارف کرده آدم منزل و خوابیدم، وضع سلطنت حالیه باویر از اینقرار است:

این رژان پدر و برادرش پادشاه بودند، خودش پادشاه نشد و سلطنت رسید به لوئی دویم که دیوانه بود خودش را کشت، او که مرد سلطنت رسید به برادر لوئی دویم که او هم حالا در عمارت فرستین رید Furstenried نشسته است و کار به هیچ کاری ندارد، و پادشاه مستقل این رژان است که در کمال استقلال سلطنت می‌کند.

قشون: باویر در غیرجنگ بیست هزار قشون زیر اسلحه دارد، در موقع جنگ صد هزار قشون می‌توانند حاضر کنند، قشون باویر هم از قشون‌های معروف است، از هر جهت، از لباس و جوانی و رشادت و ترکیب و اسلحه خیلی ممتاز و اول قشون هستند، وورتمبرگ و بادکمبر از این قشون می‌توانند حاضر کنند، در غیر جنگ سردار و سرکرده این قشون‌ها پادشاهان بادوورتمبرگ و باویر است، در جنگ جنرال معتبری از پروس برای حرکت و نظم و دستورالعمل جنگ این قشون‌ها مأمور می‌شود که باید به دستورالعمل جنرال پروس رفتار کند، خود پادشاهان این سه ایالت در صلح اختیار قشون و رتق و فتق امورات ایالتی با خودشان است و همه نظامی هستند.

علامت بیرق این سه ایالت هم غیر بیرق پروس هر کدام علامت مخصوص موافق سلطنت خودشان دارند، سر بیرق باویر شیر داشت و سایر هم طورهای دیگر از قبیل سرنیزه و غیره مخصوص ایالت خودشان داشتند. در امور و داخله خودشان مستقل هستند. [۵۲۳]. پول‌های این سه ایالت را به شکل خودشان سکه می‌زنند، از دربارهای دول دیگر در دربارهای این سه ایالت مأمورهای دیپلماتیک هست به ما معرفی شدند آنها را دیدیم، از دولت پروس هم در این ایالات مأمور مخصوص بود، از این سه ایالت هم در دربارهای دول خارجه مأمور هست اما در هیچ جا از دولت فرانسه مأموری ندیدیم، گویا فرانسه به این دول‌های جزء مأموری نباید بفرستد، مأمور پروس که آنجاهاست در حقیقت وزیر امور خارجه [است]. اینجاها نفوذش بیشتر از سایر دول است. دربارهای این سه ایالت بسیار معتبر است، لوازم درباری را مثل سایر دولت‌های معتبر از وزرای بزرگ و ایشک آقاسی‌ها و وزیر دربار و صاحب منصبان درباری و لوازم دربار از کالسکه و قراول احترام

و غیره و غیره همه را دارند، خیلی خوب و ممتاز بخصوص دربار باویر که خیلی دربار عالی منظمی داشت.

روز ۴ شنبه ۲۳ ذیحجه:

امروز باید برویم به سالزبورغ (Salzburg)، اول باید برویم به عمارت (هرنشم سی Herrenchiemsee) که جزیره ایست در میان دریاچه‌ئی که عمارت بسیار خوبی است و این عمارت را لوئی دوم پادشاه باویر که خودش را کشت ساخته است، باید آنجا نهار بخوریم و از آنجا به سالزبورغ برویم، تفصیل عمارت را بعد خواهیم نوشت:

دیروز ننس پاپ از جانب هیئت سفرا آمده بود پیش من یعنی ایلچی پاپ از جانب پاپ در اینجا است، آدم خوش روی موسفید خوش صحبت خوبی بود، از جانب سفرا تبریک گفت و رفت، اسم او منسینور انتونیوا الیگاردی است و ارشوک [د] سزاره آ Aligardi Archeveque De Cesarea^{۴۲۷} Monseigneur antonio خود رژان و خانواده اش کاتولیک است، دو ثلث باویر هم مذهبشان کاتولیک است، یک ثلث پروتستانی، روزی که وارد شدیم یک سینا گوگ (Synagogue) که معبد یهود است خیلی عالی بزرگ سر راه دیدیم، معلوم میشود اینجا یهودی هم زیاد است، در ساعت ده باید برویم رخت پوشیده حاضر شویم.

امین السلطان قبل از حرکت سید جمال الدین که آمده بود طهران و خانه حاجی محمد حسن منزل داشت و او را دیدیم و بعد آمد به روسیه و در خارجه بود آورد [۵۲۴] حضور، او را دیدیم، عمامه سبز سرش نبود، عمامه سفید کوچکی سرش گذارده بود، خیلی صحبت کردیم، بسیار مرد زرنگ عاقل قابل دانای خوبی است می خواهد برود پاریس آنجا گردش کرده بیاید طهران، گفتم بسیار خوب برو پاریس گردش کن و بیا طهران.

خلاصه در سر ساعت رژان آمد، صاحب منصب ها و ایشک آقاسی باشی ها حاضر شدند، آمدیم پائین با رژان در کالسکه نشسته رانیدیم برای گار، تجملات و تشریفات و سوار و قشون و غیره به همان ترتیب روز ورود ایستاده همراه بودند، از جلو یک مدرسه عالی گذشتیم، رژان گفت این مدرسه صاحب منصبی است، اینجا تخم دان صاحب منصب است، درس میخوانند و هر سال صاحب منصب از اینجا بیرون می آوریم.

۴۲۷. اصل: Agliardi

خلاصه رسیدیم به همان گاری که دیروز آمده بودیم، شاهزاده، خانواده سلطنت، وزراء و اعیان تمام حاضر بودند، داخل گار شده یک دسته سرباز ایستاده بود، از جلو آنها گذشته با رژان و شاهزاده تعارف کرده آمدیم توی واگن، این همان واگن مجلل دیروزی است، وقتی که وارد واگن شدیم دیدیم عزیزالسلطان نیست، معلوم شد در واگن دیگر که باید جلو ما برود، امین الدوله، اعتمادالسلطنه، ناصرالملک، صدیق السلطنه، میرزا محمدخان، سایر آدم‌ها، بارها نشسته‌اند، حتی عزیزالسلطان رفته‌اند، پیش ما امین السلطان، امین خلوت، مجدالدوله، آقاداتی، امین همایون، ابوالحسن خان، احمدخان بودند، باقی همه رفته بودند. امین الدوله حضرات یک سر رفته بودند به گار پرین (Prien) که ما هم از آنجا باید به تماشای عمارت برویم، عزیزالسلطان، میرزا محمدخان، آقامردک در استاسیون (روزن‌هایم Rosenheim) که قبل از پرین است مانده بودند، ما که رسیدیم آنها را آنجا دیدیم، خلاصه از نبودن عزیزالسلطان اوقات مان تلخ شد و رانندیم رو به جنوب.

صحرا امروز تمام جلگه نیست، پست و بلند خیلی دارد، دره ماهور است، هوا ابر بود، نمی‌بارید، صفای امروز دخل به روزهای دیگر نداشت، صحرای سبز پرچمن پرگل قشنگ با جنگل خوبی، دهات کوچک کوچک مقبولی دیدیم، خیلی مصفا بود. بقدر یکساعت و نیم راه که رفتیم کوه‌های آلپ باویر دیده شد، از دور اول تصور کردیم ابر است، کم کم که نزدیک شدیم کوه‌ها خودشان را نموده قله‌های بلند مهیب به نظر آمدند، اگر چه بلند بودند اما برف هیچ ندیدیم.

خلاصه رانندیم تا رسیدیم به شهر روزین هم یعنی شهر گل آنجا ایستادیم، زن‌های خوشگل خوب اینجا خیلی بود، جمعیت زیادی ایستاده بودند، هیچ گمان نمی‌کردم که عزیزالسلطان را اینجا ببینم، یک دفعه دیدم عزیزالسلطان، میرزا محمدخان، آقامردک وارد اطاق شدند، عزیزالسلطان اوقاتش تلخ بود، آقا میرزا محمدخان گفت خیلی گریه کرد، گفتم چرا آمدید گفت کند کتر^{۲۸} ما را آورد، ما را که دید اوقات عزیزالسلطان راه آمد، برای ما هم از این شهر هلو و پرتقال خریده بود آورد بنا کرد عزیزالسلطان [۵۲۵] به صحبت کردن و ما هم می‌رانندیم، راه آهن هم خیلی تند و خوب می‌رفت، قدری که رانندیم از رودخانه (این Inn) گذشتیم، کوه‌ها کم کم نزدیک شدند و ما را احاطه کردند که خوب پیدا بودند، راه هم تمامش دره، تپه، چمن و ده، سبزه، گل بود، در

۴۲۸. Conducteur: راهبر، راهنما (فرهنگ فرانسه - فارسی سعید نفیسی)

نهایت صفا که از این بهتر هوا و صفا چشم انداز ممکن نیست، خیلی تعریف داشت، مثل بهشت بود، خیلی که رانندیم رسیدیم به استاسیون (پرین Prien)، شهر روزین هام^{۴۲۹} شهر بزرگی نیست، ده هزار جمعیت دارد، در صحرای امروز بوته های اریکا که در اکس دیده بودیم و گل قرمزی داشت و در بادن بادهم بود خیلی دیدیم.

خلاصه امین الدوله، ناصرالملک، صدیق السلطنه اهالی آن ترن را در این استاسیون پیاده کرده بودند در هتلی که نهار بخورند، برای ما هم یک ترن کوچک هم مثل ترنی که دور اکسپوزیسیون می گردید حاضر کرده بودند که سوار او شده برویم به بندر (اشتوک Stock)، اینجا یک قصبه کوچکی است اما از اطراف و شهرها جمعیت زیاد و خانم های خوب محترم برای تماشای ما جمع شده بودند، نهار ما را هم در آن عمارت حاضر کرده بودند، خلاصه از ترن پیاده شدیم، حاکم شهر و اعظم شهر و دو نفر قیم این پادشاه دیوانه محبوس که حالا عمارت از اوست و دست این دو قیم است حاضر بودند، معرفی شده جلو افتاده ما هم از میان کوچه زنهار بنا کردیم به رفتن، دختر و زن های خوشگل خوب خیلی داشت، مخصوصاً به چهار نفر دختر طناز^{۴۳۰} بسیار خوشگل و مقبول گل های زیاد داده بودند که توی دامنشان ریخته بودند و جلوی پای ما روی زمین می ریختند، بسیار خوشگل بودند، بخصوص یکی از آنها که خیلی نقل داشت، خلاصه همینطور از میان زنهار گذشته رسیدیم به ترن کوچک و سوار شده امین السلطان، عزیز السلطان، مجدالدوله، امین خلوت، میرزا محمدخان، جهانگیرخان، ادیب الملک، ابوالحسن خان، احمدخان، آقا مردک پیش ما بودند و رانندیم به بندر اشتوک، تخته بندی کرده بودند، کشتی بخاری حاضر بود، رفتیم توی کشتی قدری باران می آمد، نصف از کشتی را چادر زده بودند، رفتیم زیر چادر جابجا شدیم، کشتی بخار به حرکت افتاد و راه افتادیم، به دخترهائی که از عقب ما می آمدند از دور تعارفی کردیم و آنها هم تعظیمی کردند و رانندیم، آب این دریاچه بقدری صاف است که تا ده ذرع زیر آب پیدا است، آب شیرین گوارای خوبی دارد، اغلب جاها عمق این دریاچه دویست ذرع است، ماهی قزل آلا^{۴۳۱} این دریاچه دارد که بزرگ شده آزاد ماهی می شود [۵۲۶] هلیس^{۴۳۲} کشتی که حرکت می کرد و دریاچه موج می زد مثل آئینه بود، این موج

۴۲۹. در سطور قبلی «روزین هیم» و «روزن هام» آمده بود.

۴۳۰. اصل: تناز

۴۳۱. اصل: غزل لالا

۴۳۲. Helice: آلت دورانی برای حرکت آوردن ماشینها که به شکل میخ پیچ است، فلکه (فرهنگ فرانسه - فارسی سعید نفیسی)

دریاچه و این هوای خوب که ابر بود و باران نمی بارید، بسیار عالم خوشی داشت، بقدر یک ربع که رانندیم رسیدیم به اسکله جزیره آنجا پیاده شدیم، این جزیره اغلب پست و بلند است، جنگل دارد، درخت های کهن دارد، تمام سبز است و خرم، باید برویم به عمارت کهنه نهار بخوریم، یک قدری راه سریالا بود، یک کالسکه برای ما با یک صندلی که آدم را بلند می کنند و می برند حاضر کرده بودند، من در هیچکدام سوار نشدم و پیاده یک سریالائی بود گرفته با همراهان رفتیم، جمعیت زیاد هم از زن و مرد اینجا برای تماشای ما حاضر شده بودند، خیلی سریالا رفتیم، خسته شدیم عرق کردیم، پشیمان شدیم که چرا سوار کالسکه نشدیم، رسیدیم به عمارت کهنه، از خیلی پله ها رفتیم بالا، رسیدیم به مرتبه دوم، آنجا برای ما نهار حاضر کرده بودند، در مرتبه زیر برای امین السلطان و سایرین نهار حاضر کرده بودند، این عمارت چندان عالی نیست، عمارتی است، مبل و اسباب اینها هیچ ندارد، مگر در این یکی دو اطاقی که برای ما حاضر کرده بودند، مبل مختصری داشت، از پنجره های این بالاخانه که نگاه می کردیم منظرهای خوب داشت، از یک پنجره که نگاه می کردیم آب دریاچه پیدا بود، دو جزیره نزدیک به هم دیده می شد که یکی خیلی کوچک و جز سبزه و چمن هیچ نداشت، خانوار کسی هیچ ندارد. یک جزیره دیگر که نزدیک به این جزیره است و نسبت به این جزیره کوچک بزرگ است بود که او خانوار و رعیت داشت. یک معبدی گفتند در این جزیره است که دخترهای ترک دنیا در این معبد سکنی دارند، دخترهای ترک دنیا در معبد هستند، سایر رعیت و خانوار و مردم در جزیره منزل دارند، کوه های آلپ باویر دور این دریاچه را احاطه کرده است، کوه ها نزدیک نیست، دور است اما خوب پیدا بودند، این صفای جزیره و آن دو جزیره دیگر و کوه های آلپ و رنگ آب این دریاچه، خود دریاچه، از این پنجره منظر و عالم خوشی داشت.

خلاصه نهار خوبی خوردیم، عزیزالسلطان هم رفته بود پائین پیش امین السلطان نهار بخورد، نهار خوردیم و آمدیم پائین، یک خیابانی را گرفته رفتیم برای عمارت جدید که لوثی دوم پادشاه باویر خودش را کشته ساخته است، باز قدری سریالا رفته و رو به عمارت می رفتیم، کالسکه تخت روان دستی ما حاضر بود اما سوار نشدم، ده پانزده قدم مانده به عمارت گفتم آن تخت روان را آوردند توی او نشستم، دو نفر از جلو دو نفر از عقب ما را بلند کردند، ده بیست قدمی که رفتیم رسیدیم به عمارت، پائین آمده داخل جلوخان عمارت و کنار حوض ها شدیم افسوس، افسوس، افسوس [۵۲۷] که راه آب این

حوض ها خراب شده و یک چکه^{۴۳۳} آب از این فواره ها و حوض ها بیرون نمی آید و مشکل هم هست بیرون بیاید، چرا که گفتند بیست سی هزار تومان خرج تعمیر این فواره هاست که آب این فواره ها بیرون بیاید، یک بازوی این عمارت هم ناتمام است، به این معنی که سفت کاری و اطاقها و تالارها و بنای عمارت تمام است اما میل و اسباب او را درست نکرده اند، او را هم گمان نمی کنیم تمام شود، چونکه بعد از لوئی دویم که این عمارت را ساخت و خودش را کشت اولادی نداشت، اموال و مستغلات^{۴۳۴} او که از آن جمله همین عمارت باشد ارثاً به برادرش که پادشاه حالیه دیوانه باشد رسید، این پادشاه هم که در حبس است و نیامده است که این عمارت را ببیند و بدهد تعمیر کند و بسازند، از آن گذشته لوئی دویم که این عمارت را ساخت سه چهار کرویر قرض کرد این عمارت را ساخته که هنوز آن قرض باقی است و دولت باویر نداده است و باید این دو نفر قسیم پادشاه حالیه از منافع و مداخل املاک پادشاه مرحوم که به این پادشاه رسیده است به مرور قرض پادشاه متوفی را بدهند، در این صورت پولی نیست که خرج تعمیر این فواره ها بشود، عجالتاً با هزار افسوس از فواره ها آب بیرون نمی آید، ده پانزده سال است که این عمارت را شروع و تمام کرده اند، جا دارد که دولت آلمان این عمارت را بخرد و تعمیرات او را تمام نماید و دارای عمارتی شود که در تمام دنیا همچو عمارتی نیست. خلاصه این حوض ها فواره ها را خیلی عالی ساخته اند، فواره های چودنی تمام مطلا مرتبه به مرتبه، هر کدام بقدر کوهی بشکل های مختلف و متعدد بخصوص دو فواره بزرگ دارد که خیلی بلند است و مثل کوه صورت حیوانات و آدم بطور مختلف در آن ساخته اند، از آن جمله چند آدم ساخته اند که از بالای آن فواره ها معلق زده می خواهند بیایند توی حوض، در حالت پشتک زدن هستند بسیار فواره های عالی است، افسوس که حالا آب از آنها نمی آید و کف حوض ها پر و تماش چمن شده است، در حقیقت حوض مبدل به چمن شده هنوز داخل عمارت نشده از پهلوی این فواره ها بیرون عمارت که چندین مرتبه است و رنگ زرد مایل به طلایی دارد و از پائین الی بالا در دور بام ها و جلو پنجره های عمارت و بالخان ها مجسمه های زیاد سنگی دارد، خیلی باشکوه به نظر می آید.

خلاصه رسیدیم به عمارت، از زیر عمارت دری بود، داخل یک صدفه سدیم ده از آن صدفه باید بیرون رفت و داخل حیات مرمر شد، در این صدفه یک طاوس نری از چدن

ساخته‌اند و این طاوس را در روی گلدان مرمر بزرگی که از مرمر رنگین ایتالیا درست کرده گذارده‌اند، این طاوس را از روی طاوس و به اندازه طبیعت ساخته، اصل طاوس چدن است، از گردن تا سینه نقره یک دست است، و رنگ طاوس را مینا کاری کرده‌اند، از سینه الی دم با نقره، نقش دم و ترکیب طاوس است که تمام رنگ‌های طاوس را روی نقره مینا کاری کرده‌اند این طاوس با این حالت است روی گلدان ایستاده و یک طاوس ماده را که او را هم از نقره ساخته و به شکل و رنگ‌های طاوس مینا کاری کرده‌اند، و او هم زیر گلدان روی یک دست انداز سنگ مرمری خوابیده‌است نگاه می‌کند، بقدری این دو طاوس را خوب ساخته و مینا کاری کرده‌اند که آدم از دیدن آنها سیر نمی‌شود، مدتی برای تماشای آنها ایستادیم، افسوس که بواسطه تنگی وقت درست مجال نداریم که خوب و به دقت اینجا و عمارت را تماشا کنیم و باید به عجله گردش کنیم به این جهت با نهایت افسوس طاوس‌ها را گذارده رفتیم، این طاوس‌ها کار پاریس و آنجا ساخته شده است و بقدر سی هزار تومان هم قیمت این طاوس‌هاست. از صفا طاوس‌ها گذشته داخل حیاط مرمر شدیم، دو سه سمت عمارت نگاه به این حیات مرمر می‌کند. حیاط مرمر یعنی کف این حیاط را از مرمر سیاه و سفید رنگین فرش کرده‌اند، از حیاط مرمر داخل پله بزرگی می‌شود که از آن پله باید به عمارت رفت، همینکه شخص داخل راه پله می‌شود حالت غریبی به آدم دست می‌دهد که حالت سکوتی برای آدم پیدا می‌شود و هم یک حالت هیجانی مثل حالت ناخوشی به آدم روی می‌دهد که آدم با آن حالت متحیر و متعجب مات می‌شود، هیچ راه پله‌ئی به این روشنائی ارتفاع سقف و وسعت نیست و تمام این راه پله که به سلیقه تازه جدیدی ساخته شده دخل به راه پله‌های دیگر ندارد، پله‌ها، جرزها، کیلادی‌های بالا، بعضی اجزای دیگر این راه پله‌ها همه از سنگ مرمر رنگین و باقی مطلاکاری و استوک و نقاشی‌های جور به جور است که روی گچ نقاشی کرده‌اند، مدتی در این پله و زیر ایوان راهرو ایستادم و نشستم، آخر گفتند توی عمارت جاهای بهتر از این هست نباید وقت را به این راه پله صرف کرد، ناچاراً از این راه پله برخاسته داخل اتاق‌ها شدیم، داخل اتاق اول که شدم مبهوت شدم، داخل اتاق دویم مبهوت‌تر، اتاق سیم از بهت گذشت، وارد تالار وسط که شدم جنونی دست داد، به اتاق خواب که رفتم واله شدم و حالت غریبی برایم دست داد، به اتاق چینی که رسیدیم حیرت بر حیرت افزود، این اتاق چینی تماش چینی کار ساکس است، از در و دیوار و پهلچراغ و بخاری و میز و اسباب گلدان تمام چینی است، مخلوط به نقاشی و

مطلاکاری، مجسمه مرمر و تمام چینی‌های گل برجسته منبت کاری رنگ به رنگ. خلاصه این عمارت تماماً آینه است، مطلا است، تمام روی چوب‌ها و طوری چوب‌ها را منبت کرده‌اند که شاخه شاخه شده است مثل منبت روی عاج و تمامش طلای اشرفی و پرده‌های تمام عمارت مخمل آبی و سبز فرنگی که روی آنها را تخته تخته گلابتون دوزی کرده‌اند، چه گلابتون، گلابتون‌های کارمونیک، ریشه‌ها تمام گلابتون و تمام مبل و صندلی نیمکت‌های کوچک کوچک تمام مطلا، اول درجه نجاری و روی تمام مبل‌ها ^{۵۲۹} مخمل‌های رنگ به رنگ گلابتون دوزی تمام این اطاقها از مجسمه‌های مرمر اعلی، تمام تن و نیم تن پر است، تمام چهلچراغ‌های اعلی دارد که از او اعلی تر نمی‌شود، جارهای مایه دار اعلی و آینه‌های بزرگ خوب که هر کدام در جای خودش در نهایت سلیقه نصب شده است. تالار آئینه‌ئی که دارد طولش ۱۷۰ قدم است عرضش ده قدم، این تالار سقف بسیار بلندی دارد که تمام سقفش نقاشی است و مطلا، آئینه، درها و بدنه دیوار آئینه بسلیقه و نقاشی است، سه رج این تالار چهلچراغ‌های ممتاز بسیار خوب دارد و این طرف و آن طرف تالار جارهای پایه بلند مطلای سربلور شمع زده حاضری گذارده‌اند، وسط هر جار یک صندلی عسلی مانند گذارده‌اند بزرگ و خوب برای نشستن که روی آنها تمام مخمل گل دوزی و گلابتون‌های یک پارچه، آدم وقتی که نگاه به این چهلچراغ‌ها و جارها و آینه و سقف و نقاشی و پرده‌های گلابتون دوزی، و وضع و ترکیب این تالار می‌کند بی اختیار ضعف می‌کند، علاوه به این زینت‌ها پرده‌های گولینس زیادی هم داشت، از همه بالاتر این عمارت و این زینت و این آئینه کاری و این نقاشی و مطلاکاری و چهلچراغ و جار چشم‌انداز این عمارت و این تالارها و این اطاقها است که آدم وقتی نگاه می‌کند همه جا دریاچه و آب، دریا و سبزه‌ها و جزیره‌های تو ای^۱ دریا پیدااست و کوه‌های آلپ که دور دریاچه است، تپه‌های تیز و پهن مختلف سنگ و جنگل دار است، اغلب مجسمه‌های این عمارت مجسمه‌های لوئی چهاردهم و سردارها و جنرال‌ها و معشوقه‌های لوئی چهاردهم است. خیلی این پادشاه به لوئی چهاردهم میل داشته است طوری که به لوئی چهاردهم سجده می‌کرده است، این عمارت را هم از روی عمارت ورسایل پاریس ساخته، تالار جنگ و تالار صلح و تالار آئینه تمام تقلید پاریس را کرده است، فواره‌ها و حوض‌ها همه چیزش تقلید عمارت ورسایل را کرده است، اگر این عمارت آن نیم تمام‌هایش^{۴۳۵} هم تمام می‌شد و مبل

۴۳۵. نیم تمام‌هاشم

می کردند در دنیا جفت نداشت، الان هم همینقدری که تمام است و مبل شده و زینت دارد هیچ نسبت به ورسایل ندارد و نمی توان به او شبیه کرد، بعضی میزها آنجا است، کار سرو که اشکال دارد و بسیار چیزهای ممتاز بی نظیر است خیلی قیمت دارد بطوری که اغراق^{۴۳۶} می گفتند، حیف که وقت توقف و گردش نداشتیم، باید برویم به راه آهن و سالزبورگ و راه هم خیلی داریم، با هزار افسوس عمارت را گذارده [۵۳۰] آمدم پائین، من و امین السلطان و عزیز السلطان توی کالسکه نشسته قدری دور دریاچه و جزیره گردش کردیم، سایر همراهان هم رفتند، پیاده دم اسکله ما هم با کالسکه رفتیم برای اسکله، امین خلوت و جهانگیرخان از عمارتی که نهار خوردیم تا یک قدری با هم آمدند، وقتی که دیدند ما سربالا شدیم گفته بودند اینهم مثل سایر عمارت های فرنگستان است، دیدنش لزومی ندارد، نهار هم خورده ایم برگردیم برویم، برگشته بودند توی دریاچه نشسته زفته بودند به گار، حقیقت هیچ سفیهی این کار را نمی کرد، عمارتی هم که نهار خوردیم از عمارت های کهنه قدیم است، اولش معبد بود، بعد رسید به دولت، حالا میخانه شده است، یعنی اصل کلیسا را میخانه کرده اند، خلاصه رسیدیم به اسکله، کشتی بخار حاضر نبود، عزیز السلطان و میرزا محمدخان توی نو نشسته رفتند توی دریاچه گردش کنند قدری که رفتند دود کشتی پیدا شد، عزیز السلطان را صدا کردیم، زود آمدند از نو بیرون که مبادا موج کشتی قایق را غرق کند آنها بیرون آمدند و کشتی هم رسید، داخل کشتی شدیم، همه جابجا شدند و رانندیم، گردش هم دور جزیره معبد دخترهای ترک دنیا و آن جزیره دیگر کردیم و یک ربعی هم با کشتی گردش کردیم و رسیدیم به اسکله اشتوک، پیاده شدیم و سوار راه آهن کوچک شده رانندیم، رسیدیم به گار و داخل ترن بزرگ شدیم و رانندیم، صحرا هم بهشت بود، بیهیزه و چمن و جنگل و گل دره تپه بود، خیلی صفا داشت، رودخانه های خوب متعدد دیدیم، خیلی که رانندیم به کوه نزدیک شدیم و کوه افتاد به دست راست و بطوری که مثل این بود که از دامنه کوه برویم، خلاصه رانندیم تا رسیدیم به دره ئی، داخل دره شدیم و رانندیم، ساعت هفت و نیم از ظهر گذشته وارد سالزبورگ شدیم، نریمان خان و جنرال مهماندار و سایر مهماندارهای اطیش و بارون تیمل وزیر مختار اطیش که در ایران بود و حالا وزیر مختار سرب شده بود برای خصوصیت به ما در گار حاضر بودند، پیاده شدیم، با همه تعارف کردیم، جنرال مهماندار بسیار آدم معقولی است، یکدسته سرباز و موزیکانچی در گار بودند، از جلو

۴۳۶. اصل: اقراغ

آنها گذشته با جنرال سوار کالسکه رانديم برای هتل دورپ که منزل ما آنجا و خیلی به گار نزدیک است، رسیدیم به هتل، خوب شد که این سفر توی شهر و جمعیت نرفتیم، اینجا منزل کردیم، هتل بسیار خوبی، سه مرتبه است، اطاقهای بسیار خوب دارد، همه جابجا شدند، یک آسانسور هم دارد که بالا می روند و پائین می آیند، عزیزالسلطان خیلی توی آسانسور نشست [۵۳۱] رفت پائین و بالا، هتل بواسطه مسافرين و جمعیت زیاد خیلی شلوغ است، چشم انداز خوبی این هتل به کوه و باغ و اطراف خودش دارد، بعد از ورود ما هوا ابر شد و باران سختی آمد و خیلی هم سرد شد، امین الدوله ناخوش است و دوا می خورد، مهدی خان هم خیلی کثیف و کسل و بد و لاغر زرد شده است، باز پایش درد می کند، خلاصه شام خوردیم و خوابیدیم، وقتی که خواستم بخوابم به میرزا محمد خان گفتم رختخواب بپنداز^{۴۳۷}، هی میرزا محمدخان این طرف و آن طرف می رفت و می خندید و می گفت رختخواب توی گار مانده است و درش را قفل کرده اند، بالاخره یک رختخواب کوچکی برای ما آوردند انداختند، معلوم شد که استاد نصرالله رختخواب و مفرش^{۴۳۸} ما را در مونیک گذارده و یادیش رفته است بیاورد، میرزا ابوالقاسم و حاجی محمد باقر شبانه سوار شده رفتند به مونیک و روز دیگر مفرش ما را آوردند، خلاصه هر چه می خواستم کفش و غیره می گفتند توی مفرش است، در گار مانده درش قفل است، هر طور بود در آن رختخواب خوابیدم، لحاف عزیزالسلطان را برای ما آورده بودند، کوچک بود، نازبالش زیر سرم هم کوچک بود، در اطاق هم هوا گرم شده بود، گفتم باشی باز کرد، یادش رفته بود ببندد، همینطور باز مانده بود و اطاق سرد بود، لحاف عزیزالسلطان را هم به سرم می کشیدم، پاهام باز^{۴۳۹} بود، به پایم می کشیدم، سرم باز بود، صبح که برخاستم تمام بدنم درد می کرد و قولنج حسابی کرده بودم و سخت سرما خورده بودم، شرح خوبی این عمارت به تحریر و تقریر و تعریف نمی آید، محال است کسی بتواند تعریف این عمارت را بنویسد یا تقریر کند، باید به چشم آمد و دید که چه عمارتی است.

روز پنجشنبه ۲۴ شهر ذی حجه:

امروز در سالزبورغ توقف کردیم، باران هم متصل می بارید، هوای مغشوشی بود،

۴۳۷. اصل: پنداز

۴۳۸. مفرش: کیسه مانندی مستطیل شکل از پارچه یا گلیم که از میانه باز گردد و لباس و رختخواب مسافر در آن گذاشته شود (فرهنگ معین)

۴۳۹. اصل: واز

نهار خوردیم، بعد از نهار با وجود باران سوار کالسکه شده رانندیم برای هل بورون، من و امین السلطان و جنرال توی کالسکه نشستیم، مجدالدوله، امین خلوت، ابوالحسن خان، احمدخان، ناصرالملک، ادیب الملک، صدیق السلطنه، معاون و سایرین هم در کالسکه های دیگر بودند و رانندیم، عزیزالسلطان و فخرالاطباء، حاجی لله، میرزا رضاخان و آقا عبدالله هم پیش رفته بودند به هل بورون، ما هم رانندیم از کنار رودخانه سالز گذشتیم و می رفتیم سالزبورغ، نسبت به آن سفر که ما آمده بودیم خیلی آباد شده، هتل های خوب عالی، قهوه خانه های بسیار خوب، خانه های اعلی، خیابان های ممتاز درست کرده اند، اهالی اینجا هم خیلی مردمان فقیر معقول نجیبی هستند، هیچ کار به ما ندارند مثل این است که ما در طهران راه برویم، همانطور مثل طهران تعظیم می کنند و خیلی متعارف هستند، خلاصه نیمساعت راه است تا هل بورون، از توی جنگل و گل و درخت و سبزه و چمن و جاهای باصفا گذشتیم، از در پائین باغ هل بورون پیاده شدیم [۵۳۲] باران هم در نهایت شدت می بارید، باغ همان باغ است که دیدیم و تفصیل او را نوشته ایم، گل و سبزه زیاد داشت، از کنار حوض بزرگ که ماهی قزل آلا داشت دیدیم و آمدیم تا کله حوض که یک چادر قشنگی برای ما زده بودند و توی چادر شیرینی میوه روی میز گذارده بودند، به علاوه مهماندارهای ما بعضی از صاحب منصب های دیگر و پیشخدمتها، ناظر و غیره در اینجا حاضر بودند، یک دسته موزیکانچی هم موزیک می زدند، داخل چادر شدیم که بلکه باران بایستد، هر چه ایستادیم باران نایستاد، بالاخره برخاستیم و گفتیم بگردیم، بنا کردیم به گردش کردن، همان جاهای قدیم و لاک پشت ها که آب از دهن این به دهن آن می رفت و شهری که وقتی ۴۰ کوک می کنند تمام اهالی شهر هر کدام به یک کاری مشغولند، جاهای دیگر نهرهای آب صاف که ماهی قزل آلا داشت تمام را در جاهای خودش دیدیم، زن و مرد زیادی هم جمع شده بودند، با وجود باران ایستاده بودند و ما را تماشا می کردند، رفتیم به جایی که آب از سقف و در و دیوار می ریزد و کلاه درویش را آب بلند می کند، کلاه را آب بلند کرد، فخرالاطباء و سایرین را آوردند توی اطاق، یک دفعه آب را ول کرد اما طوری ول کرد که همه آب به من ریخت و من از همه بیشتر تر شدم و عزیزالسلطان تر شد، همه جاهای تماشائی را گردش کردیم، فخرالاطباء را از هر طرف گیر می آوردند و آب می ریختند به او، خیلی خندیدیم و خوش گذشت و باران هم یواش یواش ایستاد،

۴۴۰. اصل: وقت

جائی که از دهن و شاخ مرال که به دیوار نصب است آب می ریخت دیدیم آتش را ول کردند سر مردم ریخت، خیلی خیلی خوش گذشت و عزیزالسلطان خندید و بعد برگشته سوار کالسکه شده از راه دیگر رانیدیم، امروز بنا بود برویم به راه آهنی که تازه ساخته اند و از کوه بالا می رود، چون هوا بد بود گفتم نمی رویم، این راه که آمدیم یک راست آمد به گار همین راه آهن، این راه را چهار سال ساخته اند که می رود به یک بلندی با صفائی که آنجا قهوه خانه است و چشم انداز خوب دارد و مردم متصل می روند بالا می آیند پائین گردش می کنند، چهل و پنج دقیقه می رود^{۴۴۱} این راه می رود تا بالا، چهل دقیقه می آید پائین، این راه سه رایل دارد عمده آن رایل وسطی است که دندان دندانه است و این ترن در رفتن بالا پائین به آن دندان ها بند می شود والا راه پرت می شود و چهل معلق می خورد تا پائین، خلاصه وقتی که رسیدیم ترن حاضر بود، جمعیت زیادی هم جمع شده بود، جمعیت زیادی هم برای تماشای ما رفته بودند بالا [۵۳۳] گفتیم حالا که راه حاضری است خوب است برویم بالا و سیاحت و تماشائی بکنیم، اسم این راه شمندفرد و گزبرگ می گویند (Chemin De Fer Du Gaisberg) می گویند، همه در ترن جابجا شدیم سوای صدیق السلطنه، ناصرالملک، معاون الملک که به ما نرسیدند، این مهندسی هم که این راه را ساخته مرد گرد قبلی بی ریش سبیل سفید قد کوتاهی بود، اسم این استاسیون که حالا سوار شدیم، می رویم (پارش) است (Parsch) اول که نشستم تصور کردم این راه را بغله بغله پیچ پیچ داده اند و یواش یواش می رود بالا، این کوه هم خیلی بلند است و مرتفع، قهوه خانه ای که آن بالا دارد از این پائین چیز کوچکی به نظر می آمد، بقدر بلندی کوه دارآباد است، هوا هم ابر بود، باران هم یواش یواش می آمد و این کوه هم تمامش جنگل است، وقتی که سوار شدیم و راه حرکت کرد و نگاه کردم دیدم خیلی راه بدی است و همین طور است باید بالا رفت، خیلی واهمه کردم، جای واهمه هم بود، چرا که اگر این راه عیب کند و پرت شود یا بشکند نعوذ بالله که محال است آدم زنده بماند. خلاصه رانیدیم، عزیزالسلطان، امین السلطان، فرنگی ها و بارون تیمل، فخرالاطباء و سایرین همه بودند، صحبت می کردیم و می رفتیم، فخرالاطباء وقت رفتن بالا آن ته واگن نشسته بود که اگر ما لیز می خوردیم یک سر می خوردیم به سر او، هی رفتیم، هی رفتیم و راه بلند می شد، گاهی یک کمی پیچ می خورد و بعد راست می رفت بالا و هر چه بلندتر می شدیم چشم اندازش بهتر می شد، شهر سالزبورغ رودخانه

۴۴۱. در اصل چنین است، به نظر می رسد که فعل می رود در اینجا زائد باشد.

سالز، همه از این بالا پیدا بود، دره‌های متعدد مختلف، دریاچه‌های متعدد از این بالا می‌دیدیم، چشم‌اندازی داشت که در دنیا این طور چشم‌انداز نیست، اگر هوا آفتاب و صاف بود که معرکه بود، با این ابر و باران هم معرکه بود، اسب هرگز از این راه که راه آهن می‌رود محال است برود و ممکن نیست برود و اطراف این راه هم مثل راه هزار چم پرت گاه‌های بد دارد، همین که می‌رفتیم مجدالدوله سه شوکا دید که توی جنگل خوابیده‌اند، نشان داد، خودم هم دیدم، چهار پاره^{۴۴۲} رس بود، اگر تفنگ بود می‌زدیم، افسوس خوردم که تفنگ نداشتم. این راه آهن دیگ بخار کوچکی دارد که اختراع جدید است و ترن هم یک مجلسی است و صندلی صندلی که همه یک جا نشسته بودیم، اسب را هم به عقب واگن بسته بودند [۵۳۴] مهندس و دیرکتر راه هم جلو ما نشسته بودند، خلاصه رانیدیم، از یک پیچ کمی گذشته سریالا شدیم و باز مدتی که رفتیم از پیچ دیگری گذشته و سریالا شدیم تا رسیدیم به قله کوه که قهوه‌خانه و استاسیون است. در راه هم دو استاسیون کوچک مقبول بود، در استاسیون و قهوه‌خانه قله پیاده شدیم، هوا به شدت سرد بود، باران هم می‌آمد، من هم تمام استخوان و بدنم درد می‌کرد و حال خوبی نداشتم و حیف که هوا سرد و ابر بود، والا در بالای این قله کوه گرد که تمام شهر و جلگه‌های اطراف و کوه‌های اطراف و کوه‌های آلپ، دریاچه‌های توی جلگه و جنگل‌های کوه‌های اطراف و جلگه و سبزه‌ها و رودخانه یک تماشائی داشت که در دنیا این طور جای با تماشا ممکن نبود و محال است که باشد، از این بالا مثل این بود که آدم در آسمان باشد و زمین را تماشا کند، این قدر تماشا داشت، خلاصه از شدت سرما رفتیم توی قهوه‌خانه، قهوه‌خانه دو مرتبه بود، خیلی مقبول و قشنگ و پاکیزه و تمیز، جمیعت زیاد آنجا بود، جای شراب آبجو می‌خوردند، صحبت می‌کردند، اطراف این قهوه‌خانه شیشه بود، از پشت شیشه قدری تماشا کردیم، چای گرمی آوردند خوردیم، مردم و همراهان چای خوردند، عملجات و رئیس معتبر این قهوه‌خانه دارد، زن دارد، یک دختر خوشگل این رئیس قهوه‌خانه داشت، آمدیم درب آشپزخانه، گوشت‌های خوب دیدیم می‌پزند، بوش به دماغمان خورد، اشتها هم آمد، گوشت^{۴۴۳} گرم خواستیم خوردیم حال آمدیم، عزیزالسلطان هم خورد، زین دار باشی، ناصرالملک، معاون الملک هم از عقب در راه آهن دیگر نشسته آمده بودند اما زهره‌شان رفته بوده است، خلاصه آمدیم

۴۴۲. منظور از چهارباره، تفنگ سوزنی با فشنگ چهارباره است.

۴۴۳. اصل: گوش

بیرون دکان‌های کوچک کوچک از اسباب‌های همین سالزیورغ و چیزهای نفیسه داشت، خیلی اسباب ما، عزیزالسلطان و سایر همراهان [ن] به یادگار خریدیم، دکان عکس‌اندازی داشت، وقتی که آمدیم سوار واگن شویم یک عکس ما را پای واگن، یکی هم توی واگن انداخت که از عقب می‌آورند، بعد سوار ترن شده سرازیر بنا کردیم به آمدن، الحق این راه از کارهای بزرگ است و خیلی خوب ساخته، کار عمده‌ایست که آدم در چهل دقیقه با راه آهنی که مثل این است که از دیوار بالا بیاید باید بالای همچو قله‌ئی، خیلی کار کرده و صنعت نموده و از تعریف خارج است، خلاصه سرازیر پائین آمده [۵۳۵] رسیدیم به گار، سوار کالسکه‌ها شده رانندیم برای هتل، رسیدیم به منزل و راحت کرده شام خورده خوابیدیم.

این پادشاه مرحوم باویر که این عمارت به این خوبی را ساخت چهار پنج دفعه بیشتر در آن عمارت نرفت، هر وقت هم که می‌رفت تمام چراغ‌های عمارت که بیشتر از هشت هزار شمع است روشن می‌کرد و همه مردم را بیرون می‌کرد، تنها و تک می‌نشست و راه می‌رفت و تماشا می‌کرد، حالت‌های غریب داشته است.

روز جمعه ۲۵ ذی حجه:

امروز باید برویم وین، چون ساعت هشت باید برویم به گار ساعت شش از خواب برخاستم، خیلی کسل خواب بودم، رخت پوشیده حاضر شده در ساعت هشت رفتیم به گار، گار هم نزدیک بود، همه رفتیم در واگن‌ها جابجا شدیم و رانندیم، هوا هم ابر بود و کمی باران می‌آمد، امروز همه جا کوه‌های بزرگ بلند در طرف دست راست ما بود، اغلب جاها تپه‌های جنگلی میانه ما و کوه بود اما باز از پشت آن تپه‌های جنگلی کوه‌ها پیدا بود تا وین هم که رسیدیم همه جا در دست راست کوه‌های بزرگ داشتیم، صحرا همه سبز و پرگل و جنگل و با صفا بود، از کنار دو دریاچه کوچک گذشتیم، آبادی زیادی در راه بود، در استاسیون‌های بین راه اغلب جاها ترن می‌ایستاد، در استاسیون (آنت نانگ Attnang) ترن ایستاد و یک دسته سوار در اگون ایستاده بودند، پیاده شده رفتیم جلو سوارها آنها را تماشا کردیم، سوارها هم از جلو مادفیله کرده رفتند، بعد رانندیم رسیدیم به (لنز Linz)، در اینجا یک نصف فوج ایستاده بودند، از ترن پیاده شدیم، از جلو سربازها گذشته آنها را تماشا کردیم، حاکم شهر و جنرال‌های متعدد اینجا ایستاده بودند همه را دیدیم و آمدیم به ترن و رانندیم، نهار را هم توی واگن

- همینطور که می‌رفت خوردیم، اسم مهماندارهای اطرش ما از این قرار است:
- بارون (دیپ فتر) (Depfner) که رتبه سرداری در قشون اطرش دارد
- بارون گیزل (Gizl)
- کلنل (گومن) (Gumens)

سه ساعت بعد از ظهر باید وارد وین شویم که از سالزبورگ الی وین هفت ساعت درست راه است، در سر ساعت سه رسیدیم به گار وین، گار بزرگی بود، جمعیت زیادی در گار بود (امپراطور اطرش فرانسوا ژوزف)^{۴۴} با انیفورم^{۴۵} سفید و شلوار قرمز با تمام شاهزاده‌های خانواده سلطنت و آرشیدوک‌ها و آرشیدوک لوئی برادر امپراطور که حالا ولیعهد است و دو سال از امپراطور کوچکتر است با پسرهایش و اغلب از جنرال‌ها در گار حاضر بودند، پیاده شده دست گرم و تعارف نرمی با امپراطور [۵۳۶] کردیم و امپراطور ما را با کمال مهربانی و دوستی پذیرفت، یک دسته سرباز ایستاده بود، موزیکانچی موزیک قایمی می‌زدند، امپراطور تکلیف کرد از جلو سرباز رد شویم، با امپراطور از جلو سربازها گذشتیم، بعد امپراطور اشاره کرد موزیک را موقوف کردند، تمام شاهزاده‌ها، آرشیدوک‌ها را معرفی کرد، بعد از آن با امپراطور از اطاق گار گذشتیم، در کالسکه من و امپراطور نشسته سایرین هم از عقب در کمال جلال و شکوه رانندیم برای عمارت بورغ، جمعیت زیادی در دو سمت کوچه‌ها ایستاده بودند سرباز و سوار و موزیکانچی و صاحب منصب هم از در گار الی منزل ایستاده بودند، خلاصه با این تجمل رسیدیم به منزل پیاده شدیم و با امپراطور آمدیم بالا، از پله‌ها در اطاق اول تمام شاهزاده‌خانم‌ها، آرشیدوشس‌ها ایستاده بودند، تمام را امپراطور معرفی کرد، با آنها تعارف کرده دست دادیم، زن امپراطور اینجا نیست، در الیش است، بزرگ زن‌های اینجا حالا زن آرشیدوش لوئی ولیعهد برادر امپراطور است که اینجا حاضر بود، از شاهزاده خانم‌های پرتقال است، زنی است نه خوشگل نه بدگل، نه جوان نه پیر، نه بلند نه کوتاه، توی زنها یک شاهزاده خانمی است از شاهزاده‌های ساکس، بسیار زن لطیف سرخ سفید طنناز خوش تن و بدن و خوش قامت و خوش همه چیز، مقبول نیست اما روی هم رفته خیلی خوش قامت و لطیف و سرخ سفید است، این شاهزاده خانم زن پسر دویم ولیعهد حالیه است که شوهرش اینجا نیست، در شهر بورن مراوی سر فوج سوار است، خیلی امپراطور

به این زن میل دارد سایر شاهزاده خانم‌ها، زنها [ی] دیگر بد گل بودند، بعضی دام دو نرها یعنی هم صحبت‌های امپراطور امپراطریس بودند خیلی بد گل هستند، بعد از شاهزاده خانم‌ها امپراطور وزراء صدراعظم، وزیر عدلیه، وزیر خارجه و تمام وزرای خودش را امپراطور معرفی کرد، آنها را هم راه انداخته امپراطور ما را آورد توی اطاق خودمان و خودش رفت منزلش که در همین عمارت است، نیم ساعت که گذشت ما همینطور لباس پوشیده از راه دیگر اطاق به اطاق برای بازدید تالار به تالار و از دالان‌ها و تالارهایی که پرده‌های نقاشی خوب و پرده‌های کار گوبلن داشت گذشته از پله‌ئی پائین رفته رسیدیم به اطاق‌های کوچک کوچک که اطاق کابینه [۵۳۷] و کار امپراطور است، اطاق دیگر، اطاق دیگر تا رسیدیم به اطاق تحریر و کار مخصوص که همه درهم و برهم و کاغذ زیاد و قلمدان اسباب کار امپراطور آنجا بود، وارد شدیم، با امپراطور دست دادیم، در اطاق را بستند، من بودم و امپراطور و نریمان‌خان، بقدر یک ربع با امپراطور صحبت کردیم و حرف زدیم و امپراطور خیلی مهربانی و محبت کرد و بعد برخاسته خیلی راه امپراطور ما را مشایعت کرد و بعد تعارف کرده آمدیم اطاق خودمان، رخت‌ها مان را کنده راحت شدیم اما عجب راحتی که فوراً باید برویم با امپراطور شام بخوریم، قبل از رفتن بازدید امپراطور میلان پادشاه سرب که حالا در وین است آمد حضور، خیلی نشست و قدری صحبت کردیم، شاهزاده جوانی است، سی و دو سه سال دارد، خوشرو، مقبول و موسیاه چشم و ابرو سیاه، خوش صحبت است، حالا پادشاه اینجا نیست، از سلطنت سرب استعفا کرده، پسری دارد چهارده ساله، او پادشاه است، زن خوشگل خوبی هم که داشته طلاق داده، خودش در وین مشغول جنده‌بازی و بی‌عاری است، خلاصه امپراطور آمد اطاق ما، ما را برداشت برد به اطاق شام، شام امشب شام مخصوصی است، امپراطور است و یکی دو نفر از شاهزاده خانم‌ها که یکی زن ولیعهد است و یکی دو نفر دیگر و دو نفر هم از دام‌دورها و چند نفری هم از وزراء و شاهزاده‌ها روی هم رفته بیست و پنج شش نفر بودند، ایرانی‌ها امین‌السلطان، مجدالدوله، امین‌خلوت، نریمان‌خان بودند، شام خوبی خوردیم، پرنس میلان هم در شام دعوت داشت، بود، دست راست من زن ولیعهد، دست چپ امپراطور بود، زن ولیعهد خیلی یواش و توی دماغی و بد حرف می‌زند که آدم نمی‌فهمد چه می‌گوید، پر حرف هم هست، بعد از شام برخاسته توی اطاق دیگر گردش و صحبتی کردیم، آمدیم به اطاق خودمان. چند دقیقه راحت کرده چون امپراطور بواسطه عزاداری تیاتر نمی‌آمد ولیعهد آمد و باهم رفتیم تیاتر، همان تیاتری است که آن دو سفر

رفته بودیم، راه پله‌های مرمر عالی خوب دارد، خود تیاتر شش مرتبه تمام نقاشی و مطلقاً کاری، چراغ‌های برق دارد، خیلی تیاتر عالی است، تمام شاهزاده خانم‌ها بودند [۵۳۸]، در لژ خودمان نشستیم، زن ولیعهد دست راست، عروس ولیعهد دست چپ من نشسته بودند، پادشاه میلان هم بود، این تماشاخانه سن بسیار خوب و رقص‌های خوب و بازی‌گرها و آرتریک‌های ممتاز خیلی دارد، اول باله بود، بعد بازی عقل و جهل که در تماشاخانه اون پاریس دیدیم در آوردند، من با زن پسر ولیعهد خیلی حرف می‌زدم، زن ولیعهد که مادر شوهرش بود بدش آمده بود که چرا من با او حرف نمی‌زنم و با عروسش حرف می‌زنم، او هم صحبتش را با میلان گرم کرده بود، میلان هم خیلی پرحرف است، من هم لذتی داشتم که این دو نفر با هم حرف می‌زنند و من آسوده با این زن خوشگل صحبت می‌دارم، عزیزالسلطان هم در لژ دیگر بود، چند پرده بالا رفت و پائین آمد، یک دفعه هم رفتیم در اطاق دیگری بستنی و شربت و آب خوردیم و دوباره آمدیم، بالاخره بازی تمام شد، آمدیم منزل، خسته مانده بی حال گرفتیم خوابیدیم.

روز شنبه ۲۶ ذیحجه:

صبح از خواب برخاستیم، هوا ابر بود و باران می‌آمد و سرد بود، نهار منزل خوردیم گالونکی وزیر امور خارجه با امین السلطان و نریمان خان آمدند پیش ما، قدری حرف زدیم و صحبت کردیم، گالونکی آدم قد کوتاهی است، ریشش را می‌تراشد، سبیل کمی دارد، چهل و دو سه سال دارد، مرد کاملی است، خیلی عاقل و پخته و آدم ملایمی است، لباس نظام مجاری پوشیده بود، گالونکی که رفت سه نفر از سفرا که همین سه نفر سفیر کبیر در اطیش است اول تنها تنها آمدند توی اطاق پیش ما آدمهاشان را معرفی کردند و رفتند، سفیر کبیر آلمان پرنس دوروس، سفیر کبیر عثمانی سعدالله پاشا، سفیر کبیر ایتالیا کنت نیگرا، بعد آمدیم به اطاق دیگر که تمام سفرا و وزیر مختارها شارژدفرها ایستاده بودند، آنها را دیده یکی یکی معرفی شدند، کنت نیگرا در ایام جوانی مرد خوش قامت خوبی بوده حالا هم که پیر شده مرد خوشقامتی است و ریشش را می‌تراشد و صورت خوش و قامت خوب را حالا هم دارد، این کنت نیگرا در ایام ناپلئون سیم از جانب ایتالیا در پاریس سفارت داشت و کمال خصوصیت و رابطه^{۴۶} را با ناپلئون داشت و با امپراطریس اژونی خیلی رابطه و خصوصیت داشت و در دربار امپراطور و

۴۶. اصل: رابطه

امپراطریس خیلی محرمیت داشت، از صورت حالیه او معلوم است که در جوانیش هم خوشگل و خوش قامت و خوب بوده است، پرنس لویانف سفیر کبیر روس [۵۳۹] و سرپاجت سفیر کبیر انگلیس و دکره سفیر کبیر فرانسه نبودند رفته بودند ییلاق، شارژدافر آنها بود، سایر همه بودند و معرفی شدند و رفتند، با همه صحبت کردیم و حرف زدیم، بعد تمام جنرال‌ها و فلد مارشال‌ها و صاحب‌منصبان بزرگ قشون بری و بحری حاضر شده بودند آنها را هم معرفی کردند، یکان‌یکان را دیدیم، بعد آمده قدری راحت کرده با جنرال مهماندار و نریمان‌خان سوار کالسکه شده رفتیم برای دیدن شاهزاده‌ها، آرشیدوک‌ها، آرشیدوشس‌ها، اول رفتیم برای کلیسای کاپوسین که ولیعهد آنجا دفن است، رسیدیم به کلیسا، پیاده شدیم، دو نفر کشیش بودند، جلو افتاده شمع‌های بزرگ در دست داشتند، از پله بود، پائین رفته، داخل سردابی شدیم، در این سرداب تمام خانواده‌ی امپراطور از زن و مرد آنجا دفن است، یعنی صندوق‌های آنها را در این سرداب گذارده‌اند، صندوق جسد ماری ترز امپراطریس بزرگ‌تر و مجلل‌تر بود، سایر دور او بود تمام شاهزاده‌خانم‌ها هم در اینجا صندوقشان گذارده شده است، حتی پسر ناپلئون اول که مادرش آرشیدوشس ماری لوئی است که دختر فرانسوا امپراطریس نمسه بود در اینجا است، هوای خفه دلتنگی داشت، تاج نقره گذاردیم سر قبر ولیعهد و آمدیم بیرون، جنازه اینها را زیر خاک نمی‌کنند، توی صندوق می‌گذارند و صندوق را توی سرداب می‌گذارند، از کلیسا بیرون آمده رفتیم خانه ولیعهد، خود ولیعهد و زن و عروس ولیعهد همه بودند، اسم زن ولیعهد (ماری پاترزا) پرنسس پرتقال است، اسم عروس ولیعهد ماری پاژزفا برادرزاده پادشاه ساکس است، اسم شوخی هم این عروس ولیعهد دارد که می‌گویند (پرنسس دویلن) چون مویش خیلی زرد است به شوخی پرنسس دویلن می‌گویند، زن ولیعهد عکس ما را فوری خودش انداخت و قرار شد بفرستد طهران برای ما، ولیعهد در خانه خودش برادر زن خودش را که تازه از مجارستان آمده بود معرفی کرد، اسمش دوک دویراکانس است، یاور و سرکرده فوج دهم هوسار است. جوان خوب خوش‌رؤیتی بود، از آنجا بیرون آمده رفتیم خانه آرشیدوک‌ها، توی خانه نرفتیم، همان‌از در خانه کار [ت] می‌گذاریم و می‌رفتیم به هتلی که پادشاه میلان منزل دارد رفته کارت^{۴۷} گذاردیم، درب هتل که ایستاده بودم یک دکان دوربین فروشی به نظرم آمد، نریمان‌خان را فرستاده رفت دو دوربین کس خریدیم و آمدیم منزل، قدری

۴۷. اصل: کارد

راحت کرده بعد با امین السلطان و جنرال مهماندار، مجدالدوله توی کالسکه نشسته رانندیم برای شمشورن، میرزا محمدخان و بعضی [۵۴۰] از پیشخدمت ها هم همراه بودند، هوا سرد بود و باران می آمد و من هم احوالم خوب نبود و سرما خورده کسل بودم، خیلی راه رفتیم تا رسیدیم به شمشورن، وارد باغ شدیم، در خیابان ها و باغ گردش کردیم، این همان شمشورن است که تفصیل او را در روزنامه سابق نوشته ام، دیگر حالا لازم نیست تفصیل او را بنویسم، همین قدر است که باغ باصفای خوبی است، آنجاها را گردش کرده رفتیم باغ وحش، حیوانات خوب همه جور دارد، تکه های بزرگ خوب داشت و غیر تکه های ماست، شاخ های بزرگ و تنه های قوی دارد و مست بودند طوری که اگر آدم می رفت پیش ها آدم را می زدند، شیر و پلنگ تمیز خوبی داشت، حیوان تازه نداشت، هرچه در آن باغ وحش های دیگر بود آنجا هم بود، بعد آمدیم به گلخانه تازه نی که امپراطور ساخته است، گلخانه بسیار بزرگ تمام شیشه ایست، گنبد بزرگی در وسطش است که آینه است، درخت های شبیه به خرما خیلی داشت، گل ها را در تابستان بیرون برده اند در زمستان می گذارند توی گلخانه، خیلی جای خوب بزرگی است، از آنجا سوار شده آمدیم منزل، امشب باید با امپراطور شام مفصل تمام رسمی بخوریم، قدری هندوانه خوردیم، هندوانه های وین خیلی خوب است، آن دفعه هم که آمده بودیم خورده بودیم و می دانستم، میرزا ابوالقاسم را فرستادیم رفت، خرید، آورد و خوردیم، وقت شام شد، لباس رسمی پوشیدیم و امپراطور آمد، ما هم رفتیم در یک اتاقی که شاهزاده خانم ها، آرشیدوک ها در آنجا بودند، با آنها تعارف کرده بعد بازو به بازوی زن ولیعهد داده از جلو امپراطور و سایر شاهزاده خانم ها و شاهزاده ها از عقب ما اطاق به اطاق تالار به تالار رفتیم برای شام، از یک دالان طولانی گذشتیم که در جنبین آن دالان پرده های کار گوبلنس بسیار خوب ممتاز اعلی کوبیده بودند، از دالان گذشته داخل تالار بزرگ شام شدیم، این تالار به وضع قدیم سفید و مطلقا کاری است، چهلچراغ ها و دیوار کوب های برنز مطلای دو سه مرتبه کار قدیم دارد، خیلی تالار بزرگی است، میزی به شکل نعل اسب گذارده بودند، ما و امپراطور در کله میز پهلوی هم نشسته مشغول خوردن شام شدیم. دست راست ما هم زن ولیعهد بود، یک بالکانی هم این تالار داشت که یک دسته موزیکانچی آنجا موزیک می زدند، یکصد و هفتاد نفر امشب از آرشیدوک و آرشیدوشس و امرا و وزرا و جنرال ها و صاحب منصب ها و اعظم و اعیان وین در سر میز مدعو حاضر بودند، غیر از میلان پادشاه قدیم سرب اغلب از ایرانی ها هم مثل

امین السلطان، مجدالدوله [۵۴۱]، امین خلوت و غیره بودند، شام خوبی خوردیم، امپراطور برخاسته تستی به سلامت ما خورد، ما هم برخاسته به سلامت امپراطور تستی نوشیدیم، امپراطور حمایل مملکت سیام که زرد است و نشان صورت ما را زده بود، بعد از شام برخاسته آمدیم به اطاق و تالار دیگری مشغول صحبت و گردش گردیدیم هرکس با کسی صحبتی می داشت، ما از یک طرف با این و آن صحبت میکردیم، امپراطور هم از یک طرف، شاهزاده سیام که حامل همین نشان و حمایل زرد برای امپراطور بود و برای امپراطور آلمان هم نشان برده بود در میز دعوت داشت، او را دیدم، شاهزاده کوتاه قد بدترکیب بدگل سیاه رنگی یعنی سبزه تندی بود، اتباع زیادی هم از سیامی همراهش آمده اند و امشب هم در سر میز بودند و همه را دیدیم نشانی هم که آورده است بسیار خوب زرگری کرده اند. خلاصه قدری صحبت کرده بعد با زن ولیعهد بازو داده از همان راه که آمده بودیم برگشته درب اطاق خودمان با آنها وداع کرده آمدیم منزل و خوابیدیم.

روز یکشنبه ۲۷ ذیحجه:

صبح از خواب برخاسته هوای خوشی بود، ابر بود و نمیبایرد، ساعت نه نهار نخورده سوار شده رفتیم برای گردش، امروز باید برویم، عزیزالسلطان را با حاجی حیدر و اتباعش جلو فرستادیم رفتند حمام ترکی که تازه درست کرده اند، خودمان رفتیم برای گردش که از آنجا برویم به حمام، اول رفتیم به تیاتری که اسمش این است...^{۴۴۸}، دوازده سال است این تیاتر را ساخته در اینجا بازی هم کرده اند تازه هم تمام شده، ولیعهد مرحوم هم در این تیاتر به بازی آمده بوده است و حالا چون موقع بازی نیست بسته اند، ماه اکتبر باز خواهد شد، وارد شدیم، از پله ها رفتیم بالا، پله های بسیار وسیع عالی از سنگ های مرمر ایتالیا، پارچه های بزرگ داشت، اغلب دست اندازها و بعضی از ستون ها هم مرمر بود، مرمر سفید نبود اما مرمرهای رنگین ایتالیا بود، دیوارها فقط استوک بود، آینه های بسیار بزرگ عالی در اطراف این راه پله گذارده بودند که آدم راه گم می کرد و کم مانده بود که آدم سرش به آنها بخورد، دور تیاتر هم گلنادی [؟] بود، یکی مرتبه بالا بزرگ و یکی مرتبه پائین کوچک، تمام این گلنداها را نقاشی های خوب به وضع های تیاتر از همین نقاش های وین کشیده بودند، استاتوهای خوب هم در این گلنداها هست

۴۴۸. جای اسم تیاتر در نسخه اصلی خالی است

که بسیار خوب درست کرده اند، اینها را تماشا کرده داخل تیاتر شدیم، رفتیم به لژ امپراطور که پهلوی سن است آنجا را هم [۵۴۲] تماشا کرده آمدیم به لژ وسط، آنجا را هم تماشا کردیم، سقف این تیاتر را هم خیلی بلند و عالی باشکوه درست کرده اند، تمام مطالکاری های برجسته خوب است، بسیار خوب تیاتری است، هیچ نسبت به آن تیاتر قدیم ندارد، از روی گران اپرای پاریس ساخته اند اما از آنجا عالی تر و باسلیقه تر است، البته در فرنگستان این تیاتر جفت ندارد، اگر هم هست همان گران اپرای پاریس است، سن بزرگ خوبی دارد و پرده های سن متعدد خوب دارد که به طرح تازه ساخته اند، زود و به سهولت پرده ها عوض میشد و خیلی پرده ها و اسباب های عالی دارد، بعد از تیاتر بیرون آمده رفتیم به موزه هیس توواریتورل، این موزه را هم دوازده سال قبل ساخته، تازه تمام شده است، بنای بسیار بزرگ عالی است، رئیس موزه اسمش این است: دکتر فرانس ری ترفن هاو راست Dr Frans Ritter V. Hawer جلو افتاد، راهنمایی و معرفی می کرد، اول رفتیم مرتبه اول که حیوانات در آنجا است، اقسام حیوانات از مرغ و ماهی و نهنگ و سباع^{۴۹} و غیره همه نوع و همه قسم در آنجا بود که آنها را آم پایه کرده بودند، یعنی پر کرده بودند، آنها را تماشا کردیم، خیلی خوب و مرتب گذارده بودند و خیلی پاکیزه درست کرده بودند، انواع اقسام میمون ها در آنجا بود، از آن جمله شام پانزه بود و میمون دیگر که گوریل^{۵۰} می گویند، خیلی بزرگ و مهیب، یقین همان دیوی که در قصه ها می گویند همین گوریل است، خیلی چیز عجیبی بود و همه را تماشا کردیم، بعد آمدیم مرتبه زیر که سنگ های معدنی از جواهر و طلا، نقره، مس و آهن و سرب و یاقوت، زمرد و الماس و غیره در آنجا در پشت شیشه ها چیده بودند، این سنگ ها از تمام معادن است، از معادن اطیش، معادن سیر، معادن روس، معادن ینگ دنیا و سایر معادن است و بسیار خوب سنگهایی است و خیلی خوب چیده بودند، در حقیقت آدم باید هر قفسی را یک هفته ببیند، افسوس که ما وقت نداشتیم و باید زود برویم، چپری و سردستی تماشائی کردیم و در این پانزده دقیقه آنچه باید ببینیم دیدیم، چیز تازه که آنجا دیدیم یک پارچه بزرگ کریستال دورش بود که بلور معدنی است و از سنگ و تار سوئیس می آورند و اسباب می تراشند از قبیل قحح، کاسه و گیلان و غیره مثل بلور و خیلی قیمتی است و بجای جواهر خرید و فروش می شود، یک ذرع بلندی داشت و بقدر یک چنار کوچک کلفتی، چیز غریب دیگر که دیدیم دسته گلی بود از مرصع رنگ به

۴۵۰. اصل: کُریل

۴۴۹. اصل: صباغ

رنگ با جواهرهای خوب درست کرده بودند متعلق به ماری ترز امپراتریس اطریش که خیلی قشنگ و [۵۴۳] مقبول و خوب درست کرده‌اند چون وقت نداشتیم زود بیرون آمديم. جلو این عمارت موزه میدانی است سبز و چمن که درخت‌های کوچک کوچک دارد و گل کاری کرده‌اند، وسط این میدان مجسمه ماری ترز است، دور مجسمه صاحب منصبان بزرگ اوست که سواره ساخته‌اند اما خود ماری ترز پیاده است، سوار نیست، روبروی این موزه موزه بوزار است یعنی صنایع نفیسه که پرده‌های نقاشی و مجسمه‌ها و اسباب‌های نفیس می‌گذارند، اما هنوز اسباب او را تمام نچیده‌اند، یک طرف این میدان هم طویله امپراطور است، اینجاها را که دیدیم آمديم حمام، حمام ترک خوب عالی است، مدتی نیست ساخته‌اند، بسیار حمام عالی است، خزانه‌های متعدد خوب مثل حمام‌های خودمان روی زمین دارد، آب صاف و گرم و سرد و همه جور دارد، لخت شدیم و راحت کردیم، عزیزالسلطان هم لخت بود، آقا عبدالله هم با عزیزالسلطان لخت بود، عزیزالسلطان کارش را کرده بود، تمام بود، قدری هم با ما توی حمام بود بعد آمد بیرون، رفت خانه حاجی باقر نهار بخورد، اکبرخان هم با ما لخت بود، شستشوی خوبی کرده بیرون آمده رخت پوشیدیم، سر حمام وسیع خوبی هم دارد و از حمام آمديم منزل، نهار را هم امروز باید نیم رسمی با ولیعهد بخوریم، قدری که راحت شدیم ولیعهد آمد ما را برد سر نهار، در تالاری که توی همین عمارت است میز بیست و پنج نفری بود، سر میز نشستیم، امین السلطان، کال نوکی لاف صدراعظم، بعضی شاهزاده‌ها، وزراء و بعضی ایرانی‌ها بقدر بیست نفر روی هم ایرانی و فرنگی، وزیر خارجه بودند، نهار خوردیم و بعد از نهار آمديم اطاق خودمان تا وارد درب اطاق شدیم، بلافاصله امپراطور رسید برای وداع، هردو باهم داخل اطاق شدیم، امپراطور امروز می‌رود به ایشل، سه چهار روز در ایشل خواهد ماند، از آنجا برای سرکشی قشون می‌رود به بُهم، مراوی، مجارستان که سرکشی به قشون و مشق قشون بکند، همینطور ایستاده باهم خیلی صحبت کردیم و تعارفات زیاد نمود، وداع کرد و رفت، سه گلدان چینی بسیار ممتاز خیلی قیمتی اعلی امپراطور به ما تعارف داد، یگ هزار پیشه بسیار ممتاز هم با سینی چینی و لوازم آن که هزار تومان قیمت داشت به عزیزالسلطان امپراطور داد، در سر ساعت سه باید برویم به کالام‌بر، عزیزالسلطان هم از خانه حاجی باقر مراجعت کرد، هندوانه پاره کرده باهم خوردیم و سر ساعت سه از ظهر گذشته سوار شده با ولیعهد رانديم برای کالام‌بر، امین السلطان نیامد، عزیزالسلطان، مجدالدوله، ابوالحسن خان، احمدخان، آقامردک،

آقاداتی، امین همایون بودند، رانندیم، از جلو تیاتر جدید گذشته از جلو عمارت و کلیسایی که برای سلامت امپراطور آن سالی که تیر خورد بود ساخته‌اند گذشته داخل کوچه و محله‌های شهر شده رانندیم تا رسیدیم به گاری که آدم می‌رود از آن گار به کالام‌بر، این کلیسا را در همان محلی که امپراطور را تیر زده‌اند ساخته‌اند [۵۴۴]، کلیسای بزرگ خوبی است، از همان سال ساخته‌اند، مناره‌های تیز تیز بلند، طاق‌های تیز بلند، مجسمه‌های خوب دارد، به وضع گوتیک^{۵۱} ساخته‌اند، خیلی بنای عالی است، خانه‌ها، باغ‌های خوب تک‌تک هم در بیرون شهر خیلی بود دیدیم، از دم عمارت هم الی گار از دو طرف جمعیت زن و مرد ایستاده بودند اما همه آرام و خوب، زن‌های خوشگل، دخترهای خوشگل زیاد از اندازه همه نوع و همه جور، خاله‌خاله‌زاده، عمه عمه‌زاده، خواهر، خواهرزاده، خانم و کنیز و دایه و دده کنیز می‌خواند، کنیز هتل، زن‌های خوب خوشگل زیاد از اندازه خیلی دیدیم که حساب نداشت، گذشته از زن‌های خوب خوشگل بچه‌های خوب خوشگل هم دیدیم زن‌های پیر گنده، جورهای غریب هم خیلی دیدیم، بقدری خوشگل در این راه دیدیم و زیاد بود که آدم سفیه می‌شد، نه تنها از منزل تا گار بود، از گار تا سر کوه هم دو طرفه زن‌های خوشگل ایستاده بودند، بقدر بیست هزار خوشگل امروز دیدیم، در گار پیاده شدیم، راه آهن جور همان راه آهن سالزبورغ است، بی تفاوت، اما دو واگن به هم بسته بودند، در کالسکه ما، ولیعهد بود و عزیزالسلطان، مجدالدوله، چند نفری از صاحب منصب‌های اطیش بودند، در کالسکه دیگر هم سایر همراهان نشسته بودند و رانندیم، سر بالای این راه خیلی است، اما مالیده است که آدم وقت راه رفتن احساس نمیکند که سر بالا می‌رود، اطراف راه هم جنگل است و سبزه است و گل است و حاصل است و خیلی، باصفا، از پائین تا بالا، زن و مرد خوشگل هم ایستاده بودند، همینطور در واگن صحبت کنان می‌رفتیم، سه [ساعت] طول کشید تا رسیدیم به گار، بالا پیاده شدیم، از گار هم تا مهمانخانه یک مسافتی است، زن و مرد زیادی دور ایستاده بودند که از پیش برای تماشای ما آمده بودند، اینجا چهار نفر دختر خیلی خوشگل دیدیم که دو تائی آنها از دوتای دیگر خوشگل‌تر و یکی آنها از یکی دیگر مقبول‌تر بود، اینها را منتخب کرده بودند و به دست هر کدام یک دسته گلی داده بودند، یکی یکی گلها را آوردند دادند به من و من هم دادم دست پیشخدمت‌ها، آن دختر خیلی خوشگل و مقبول‌تر از همه که موهایش مثل گلابتون ریخته دختر سفید

۵۱. گوتیک Gothic: سبکی از معماری که در سده‌های ۱۲ تا ۱۶ در اروپای باختری معمول بود.

بسیار خوشگلی بود وقتی دسته گل را به دست من داد من همینطور مات صورت این دختر شده نتوانستم راه بروم. ایستادم و مات مات، این دختر را نگاه می کردم که مردم ملتفت شده بی اختیار خندیدند بطوری که من خودم هم خندیدم و می گفتند شاه مات این دختر شده نمی تواند از پهلوی این جایی برود، خلاصه سرازیر پیاده از این راه که اطرافش جنگل است می رویم برای هتل و نهایت افسوس را دارم که از پهلوی این دختر دور می شوم، خیلی خفیف می رفتیم که دختر به این خوبی که گل آورده بود و نمی توانستیم که او را بغل [۵۴۵] بگیریم و دستمان به او نرسید، گله^{۴۵۲} خورده خیلی خفیف می رفتیم. این طرف آن طرف راه معجز کشیده بودند که مردم از پشت معجز ایستاده بودند، ما از راهی که می رفتیم خلوت بود، رسیدیم به هتل، هتل قشنگ مقبول دو مرتبه ایست، در مرتبه زیر برای ما شام حاضر کرده بودند که باید روز روشن آفتاب دار نهار بخوریم، رفتیم به مرتبه اول، بسیار چشم انداز خوبی دارد، شهر وین ورود خانه دانوب و صحرا و جنگل و سبزه زیاد پیدا بود، خیلی خوب چشم اندازی است و عالمی داشت، قدری آنجا را گردش کرده تماشا کرده آمدیم مرتبه زیر، برای شام اتاق درازی یک طرف بسته، یک طرف باز به سمت همین وین، شهر وین رودخانه و با چشم انداز خوب بود، داخل اتاق شدیم، ولیعهد دست چپ ما بود، در دست راست (کنت لاویسلاس پتاجویخ) نشسته بود که مستشار مخصوص امپراطور است. Conte Ladislas Pyacsavice. Grand Maitre. Et. Conseiller Intime مجالدوله، سایر همراهان هم در اطراف میز نشسته بودند، مشغول خوردن شام شدیم، شام خوبی خوردیم، شام کمی، دو سه قلم بیشتر نبود، اما خوب بود، بعد از شام برخاسته از همان راه که آمده بودیم برگشته باز جمعیت ایستاده بود، در طرفین راه هم قدری سربالا بود، رسیدیم به واگن، سوار شده سرازیر را هم تند آمده رسیدیم به گار پائین، سوار کالسکه های اسبی شده راندیم برای منزل راه آهن اینجا با سالزبورغ مثل زمین و آسمان است، راه آهن اینجا آدم تصور نمی کند سربالا میرود و چندان سربالا ندارد، راه آهن سالزبورغ تماشا سربالا تیزی مثل دیوار دارد و خیلی چیز غریبی است، خلاصه رسیدیم به منزل، غروب به گار شهر رسیدیم، وقتی هم سوار کالسکه شدیم ولیعهد گفت که کالسکه را تند ببرد، کالسکه چی هم در کمال عجله و تندی می رفت، مثل راه آهن، جمعیت هم همانطور تا منزل دو صفه مثل وقت رفتن ایستاده بودند، باز همان طور خوشگل از هنر نمره بودند، تا رسیدیم به منزل، رفتیم اتاق

۴۵۲. گله: هر چیز کوتاه و ناقص را گویند (برهان قاطع)

خودمان، بقدر نیم ساعت راحت شدیم، هنوز راحت نشده، ولیعهد آمد با هم رفتیم پائین سوار کالسکه شده با امین السلطان رانندیم برای تیاتر پریشی که امشب باله است، سایر همراهان هم از عقب آمدند، رسیدیم، رفتیم در لژ معمول خودمان نشستیم، زن ولیعهد، عروس و لیعهد، و سه چهار نفر زنهای دیگر بودند، جمعیت زیاد هم از بالا تا پائین پشت هم نشسته بودند و تمام خوشگل و مقبول بودند که هرچه نگاه کردم یک زن بدگل ندیدیم، پرده های خوب [۵۴۶] بالا رفت و پائین آمد، پرده اول، پرده حرم خانه کیخسرو پادشاه قدیم عجم بود که درآورده بودند، چادری از قلمکار اصفهانی که نقش زیادی به آن کشیده بودند از نقاشی های شکارگاه های قدیم و صورت های مختلف که نمی دانم از کجا آورده بودند زده بودند، خیلی نقش های خوب داشت، خط فارسی هم نوشته بودند مثل چادر بارگاه زده بودند، توی آن یکی را شبیه به کیخسرو درست کرده بودند با زره، کلاه خود، ریش توپی، بصورت ایرانی ها روی تختی نشسته بود، دو نفر هم از زن های کیخسرو خیلی مقبول لباس پوشیده توی بارگاه پهلوی نشسته بودند، جلو این بارگاه هم چند پله می خورد که توی پله های این طرف و آن طرف ایرانی های زیاد به شکل قراول خاصه کیخسرو که لباس مقبولى پوشیده بودند و کلاه های سیاه بلند وسط قرمز مثل کلاه صراف های حالیه ایران سرشان بود نشسته بودند، چهار نفر پهلوان هم با سیل های کلفت سیاه که نمی دانم مصنوعی بود یا خودشان داشتند، لباس زره، کلاه خود، و چهار آئینه، ساعدبند و زانویند شمشیر در برداشتند، دو نفر این طرف بارگاه، دو نفر آن طرف بارگاه ایستاده بودند، ابتدا یک نفر رقص کیخسرو که خیلی خوشگل و لباس های خوب پوشیده بود برخاست و بنا کرد به رقصیدن رقص بسیار خوبی کرد و با رقص این موزیک ایرانی بطور خوب می زدند، خیلی خوب و خوش حالت بود، بعد رقص های دیگر ایرانی که بودند برخاسته رقصیدند و اغلب دایره های کوچک در دستشان بود و می رقصیدند، آنها هم که رقصشان تمام شد، بعد تمام طوایف از یهودی، مجاری، تیرلی و طوایف دیگر اطریش دسته دسته آمده رقصیدند و سازهای مخصوص خودشان را زدند و اینها رقصیدند، اینها که تمام شد آن وقت ایرانی و این طوایف تمام برخاسته شلوغ کرده رقص عمومی بقدر سیصد نفر دختر باهم رقصیدند و پرده افتاد، خیلی خوش حالت بود، بعد از مدتی پرده دیگر بالا رفت، در این پرده یک تقلید انگلیسی را درآورده بودند که خودش و زن و بچه های او آمده بودند به این شهر سیاحت. بازاری ساخته بودند از عروسک های مومی و اسباب های دیگر و تمام عروسک های مومی که در دکان و بیرون

دکان بود به شکل موم درست کرده بودند اما آدم بود که هیچ تکان نمی خورد و مثل موم نشسته بودند روی عراده‌های و توی دکان خودش روی صندلی نشسته روزنامه تایمز^{۴۵۳} می خواند و غرق بود در روزنامه، برادری داشت که او از جانب این انگلیسی اسباب‌ها را تماشا می کرد و می پسندید و می خواست بخرد، دکان دار هم می عروسک‌ها را می آورد، روی این انگلیسی کوک می کرد و این آدم‌ها مثل موم برمیخاستند و می رقصیدند یکی که تمام می شد یکی دیگر را می آوردند، از بس که این انگلیسی روزنامه می خواند یکی از این عروسک‌ها در بین رقص خودش را انداخت [۵۴۷] روی روزنامه انگلیسی و پاره کرد، مرد که از روی کج خلقی برخاست و نگاهی به این عروسک کرد و نشست خلاصه آخر عروسک‌ها در یک دکانی که وسط این بازار بود پرده‌اش را صاحب دکان پس کرد و یک دختر بسیار مقبولی را که آنجا ایستاده بود نشان این انگلیسی داد و خیلی تعجب کرد، بعد انگلیسی‌ها رفتند، صاحب دکان هم درب دکان را بست و رفت و چراغ‌ها را خاموش کرد، آنها که رفتند دختر آخری که در دکان وسط بود پرده را پس کرد و اشاره به این طرف و آن طرف دکان کرد، تمام این دکان روشن شد و عروسک‌های مومی تمام زنده شدند و بنا کردند به رقصیدن و ساز زدن و خواندن، و صفهای غریب عجیب مثل عالم روحانی و اجنه، دختر پادشاه پریان که می گویند همانطور بودند، رقص زیادی کردند، بعد صاحب دکان آمد و این وضع را که دید بیچاره غش کرد و افتاد و آن وقت پرده پائین آمد، بازی به هم خورد، برخاسته با ولیعهد، زن ولیعهد وداع کرده سوار کالسکه شده آمدیم به سفارت ایران برای دیدن منزل نریمان خان و سفارت ایران و خوردن سوپه^{۴۵۴}، سفارت ایران در موقع خوبی واقع است، نزدیک به عمارت دولتی و همین ابراست، جای مرغوب خوبی است، نریمان خان کرایه کرده، اطاق‌های بسیار عالی دارد، چهلچراغ‌های خوب، مبل‌های این اطاق‌ها و عمارت‌ها تمام مبل ایرانی و پارچه‌های ایران از پرده و فرش روفرشی است، قطعات زیاد، خط استاد‌های خوب در اطاق‌ها آویزان کرده اند، اسباب‌های خوب دارد، اطاق‌های خوبی دارد، منظر خوبی این عمارت دارد که از هرطرف که آدم بیاید و نگاه کند این عمارت پیداست، امین السلطان بود، ایرانی‌ها همه بودند، مهماندارهای اطیش ما بودند، امین الدوله با حالت نفاخت بود، من و عزیزالسلطان میوه و شربت و شیرینی خوردیم، امین السلطان و سایرین شام حسابی خوردند، بعد برخاسته آمدیم منزل، یکساعت

۴۵۴. اصل: توبه

۴۵۳. اصل: طایمس

به نصف شب داشتیم که آمدم منزل، روزنامه‌های ما عقب افتاده بود، امین خلوت را آوردیم، بیچاره نشست تا یکساعت از نصف شب رفته‌هی ما گفتیم و هی امین خلوت نوشت، آن وقت برخاستیم، فردا هم باید از رودخانه به بوداپست برویم و در ساعت هشت باید حرکت کنیم و اقلًا ساعت هفت باید از خواب بیدار شویم، روی هم رفته پنج ساعت باید بخوابیم، توی رختخواب که رفتیم بقدر دو ساعت خیال می‌کردم و بیدار بودم و سینه‌ام درد می‌کرد و سرفه^{۴۵۵} می‌کردم و توی رختخواب می‌غلطیدم [۵۴۸] تا بالاخره بعد از دو ساعت خوابم برد.

روز دوشنبه ۲۸ ذیحجه:

امروز باید از روی رودخانه دانوب و کشتی به بوداپست برویم، ساعت هفت با نهایت کسالت و بد احوالی از خواب برخاستم خیلی کسل بودم، رختی پوشیدم، ریشی در نهایت کثافت و کسالت تراشیدم، جای بدی خوردم، احدی و دیاری در این شهر پیدا نیست، همه خوابیده‌اند، یواش یواش پیدا می‌شدند، امین الدوله با حالت نقاقت آمد که مرخص شود برود مریم باد [؟] پیش معین‌الملک، ناخوش است معالجه بکند، حقیقت هم ناخوش است، پای مارا بوسید و دور چشمش اشکی جمع شد و رفت، مهدی خان بیچاره ناخوش است، پایش درد می‌کند، تب مخفی می‌کند، حالتش خوب نیست، دیروز صدیق السلطنه او را برده بود پیش حکیم، حکیم گفته بود باید او را به دقت ببینم و دستورالعمل بدهم، امروز و امشب در وین می‌ماند که حکیم او را به دقت لخت کند و ببیند و به او دستورالعمل بدهد و فردا بیاید با راه آهن به بوداپست، خلاصه وقت شد، ولیعهد آمد، نشان صورتی به او داده بودیم زده بود، خوشحال بود، با هم پائین آمده سوار کالسکه شده راندم برای کنار رودخانه دانوب، از جلو تیاتر قدیم، از جلو موزه، از پارک عمومی که معجر آهنی دارد گذشتیم، از جلو بعضی مدارس گذشتیم، از جلو یک سربازخانه گذشتیم که این سربازخانه روبروی آن پارک عمومی است، از پارک پراتر رتند گذشتیم، این رتند در سفر اول که آمدم به وین در وسط اکسپوزسیون وین واقع بود، بعد که اکسپوزسیون را خراب کرده‌اند این رتند بجای خودش مانده است و در پراتر مردم گردش می‌کنند و حکم بادبولن پاریس را دارد، خلاصه راندم تا رسیدیم به رودخانه دانوب، کشتی بخاری که روی رودخانه سیر می‌کند حاضر کرده بودند پل چوبی

۴۵۵. اصل: صرفه

مقبول قشنگی درست کرده بودند، از روی پل چوبی داخل کشتی شدیم، اسم کشتی (ایریسیت) است (IRIS)، نزدیک به این کشتی یک پل آهنی بزرگی است که چهاردهنه بزرگ روی رودخانه دارد اسمش این است رایخ اشطراس برک - REICHSSTRASSE BRUCKE، ولیعهد وداع کرده و رفت، نریمان خان و جهانگیر خان هم تا بوداپست می آیند و بر می گردند، جهانگیر خان یک ماه معالجه خودش را می کند و در وین و آن وقت می آید به طهران، کشتی هم حرکت کرد، تمام ایرانی و همراهان ما در این کشتی جابجا شدند، به علاوه مائورر استوداخ هم هست که او را اینجا پیدا کرده برای زن و بچه اش سوغات می بریم، میرزا محمد دکتر هم امروز اینجا دیده شد که می آید با ما و حالا توی کشتی خوابیده است، خلاصه کشتی حرکت کرده و به جریان آب رفتیم، رودخانه دانوب است، گاهی عرضش کم است گاهی زیاد می شود، آنجا که عرضش کم است بقدر شط بغداد است، طرفین این رودخانه دانوب دهات و آبادی [۵۴۹] کم است، آبادی های کوچک کوچک دیدیم، اغلب در طرفین رودخانه درخت های بید و سفیدار، تبریزی و غیره زیاد است، آسیاب های زیادی در طرفین و روی رودخانه دیدیم، به این ترکیب: دوناو است که در روی آب وا داشته اند، روی ناو بزرگ اطاق چوبی ساخته اند که سنگ آسیا دارد، گردن گنبد هم در میان آن اطاق است، از میان آن اطاق یک میل چوبی بزرگ بیرون آمده از میان چرخ پره دار بزرگی گذشته سر او [را] روی ناو کوچک محکم کرده اند، جریان آب این چرخ پره دار را حرکت می دهد، مثل آسیا می چرخد، خیلی شبیه است به سیبی که بچه ها دور او را پره های چوبی گذارده به شکل آسیا درست کرده بازی می کنند، خلاصه اطاق ما در کشتی بسیار خوب است، بعد از دو ساعت توقف نهار خوردیم، قبل از نهار از قصبه مسما به طبن (THEBEN) که سر حد ما بین اطیش و مجارستان است گذشتیم، در اینجا دره ایست دو طرف او کوه، روی یکی از آن کوه ها که مشرف به رودخانه است قلعه ایست که از قدیم ساخته اند و کهنه است، در میان دره طبن واقع است، این قلعه جات از عهد تسلط عثمانی ها به این ملک خراب شده و حالا هم خرابه ها باقی است، بعضی از سنگ های تخته خرابه در کنار رودخانه از عهد رومن ها هم دیده شد، یک راه آهن همه جا از کنار رودخانه دانوب از دست چپ می رود، که بوداپست را به وینه وصل می کند، قدری که راندیم رسیدیم به شهر گران (GRAN)، این شهر گران در دست راست، دیده شد، شهر نیست، قصبه بزرگی است در روی تپه، کلیسای بسیار بزرگ مهیبی ساخته اند که اطراف او ستون دارد و سفید است، گنبد

بزرگی دارد سیاه، خیلی کلیسای بزرگ عالی است و این تپه و کلیسا مشرف است به رودخانه دانوب، در زیر این تپه و توی دره‌ها عمارت‌های تک‌تک، کوچک کوچک، سفید سفید ساخته‌اند که از دور مثل یک اردوئی به نظر می‌آمد که چادر زده باشند، در این شهر یک آرشوک کشیش معتبری از جانب پاپ می‌نشیند که خیلی آرشوک معتبری است، وقتی که عثمانلوه مسلط بودند، به مجارستان، و بوداپست را داشتند سرحدشان این گران بود، این گران پانزده هزار جمعیت دارد، محل نشیمن کاردینال و پریمای مجارستان است، اسم پریمای (PRIMAT) کاردینال سیمور ژانوس است، (SIMOR JANOS)، کاتدرال بزرگی دارد به وضع ایتالیائی، سرحد میانه اطیش و عثمانلو بوده است، اطمین اول (ETIENNE) پادشاه مجار در اینجا متولد شده، در مقابل گران محلی است موسوم به پارکانی (PARKANY)، در اینجا وقتی که عثمانی‌ها در سنه ۱۶۸۳ از محاصره وینه بر می‌گشتند مجارها آنها را شکست دادند، بعد از شهر گران شهر ویشگراد را دیدیم (VISEGRAD)، اینجا که رسیدیم آفتاب غروب کرد، دست راست رودخانه است، در سنه ۱۳۱۰ روبرت^{۴۵۶} دانژو (ROBERT D, ANJON) اینجا را بنا کرده محل سکناي پادشاهان مجار بوده، عثمانی‌ها اینجا را در سنه ۱۵۲۶ خراب کردند حالا متعلق به پادشاه مجارستان است، اغلب اینجا به شکار مرال می‌آید، از گران تا ویشگراد مسافت زیاد بود، من رفتم بالای سطحه^{۴۵۷} کشتی نشسته تماشای صحرا و رودخانه اطراف را می‌کردم، کشتی گاهی به دست چپ، گاهی به دست راست، نزدیک ساحل، گاهی از وسط می‌رفت، به خط مستقیم از یک جا نمی‌رفت، به جهت گودی ناخدا می‌دانست که کدام طرف گود تر است، از اینجا می‌رفت، حالا که در میان گران و ویشگراد می‌رویم کوه‌های اطراف بزرگ می‌شود و با جنگل، اما جنگل‌های کوتاه دارد و مثل این است که رودخانه از وسط دره می‌رود و این رودخانه مثل مار می‌پیچد و این پیچیدن رودخانه در این وقت که هوا عصر است صفا و عالم خوبی دارد، خیلی سرد بود، زکام من هم هنوز باقی بود، با وجود این سرما در عرشه ایستاده بودم [۵۵۰] ویشگراد و قلعه قدیمیش در روی تپه واقع است که حالا آن قلعه خراب شده و پیش از آن تپه‌الی لب رودخانه بنا و عمارت بوده، حالا خراب شده است، یک ویل گراد خوبی مردم برای ویلاق ساخته‌اند که خوب جایی [است]، این ویشگراد قصبه کوچک خوبی است، امپراطور اطیش اغلب می‌آید در این خانه‌های کوچک رعیتی که در زیر این تپه واقع است و محل

شکارچی هاست منزل می کند و در پشت این قلعه که جنگل های انبوه است الی بوداپست
 مرال زیاد دارد شکار می کند، به این ویشگراد که رسیدیم آفتاب غروب کرد، یک ترن
 مال التجاره طرف عصر از لب آب دست چپ ما گذشت و رفت برای وین، هفتاد واگن به
 هم بسته بود، خیلی تماشا داد، هوا که تاریک شد آمدم پائین، امین السلطان و سایر
 همراهان حتی فخرالاطباء نشسته بودند، شام می خوردند، از پشت شیشه نگاه کردم، همه
 مثل خر افتاده بودند روی غذا، می خوردند. بعد آمدم اطاق خودمان و شام خوبی
 خوردیم، بعد از شام که از پنجره بیرون را نگاه کردم دیدم شفق آفتاب هنوز روی
 رودخانه باقی است، یک عالم و حالت خوش خوبی داشت، اینجاها دیگر تپه های اطراف
 رودخانه تمام شد، باز درخت بید و سفیدار و تبریزی در طرفین رودخانه دیده می شد،
 خیلی از پنجره تماشا کردم، هوا هم تاریک شد و ستاره ها بیرون آمد و امداد کرد به
 صفای رودخانه، گاه گاهی هم از دور از لای درخت بعضی چراغ ها و بعضی آتش ها مثل
 منقال^{۴۵۸} دیده می شد که آتش روشن کرده اند، و این روشنی های آتش و چراغ از دور
 در این رودخانه عظیم دانوب یک عالم روحانی خوبی داشت، درویشگراد یک جبری^{۴۵۹}
 مثل جسر بغداد که با لتکا می بندد بسته بودند که باز کردند و کشتی ما از آن میان رد
 شد. خلاصه همینطور که می رفتیم یواش یواش به بوداپست نزدیک شدیم و چراغانی شهر
 بوداپست پیدا شد، لباس پوشیده رفتیم به عرشه کشتی اول، از زیر یک پل آهنی که دو
 پایه یکی این طرف یکی آن طرف رودخانه نزدیک به ساحل توی آب داشت و بعد یک
 پارچه طاق آهنی سرتاسر زده بودند، خیلی پل عظیمی بود، گذشتیم، بعد از یک پل
 دیگر که مثل نئو که آویخته است و فرنگی ها او را پل سوس پاندو^{۴۶۰} می گویند گذشتیم،
 دست راست ما شهر بود. و دست چپ شهر پست بود، و منزل ما در بوداست و این دو
 شهر را دانوب از هم سوا کرده است، باید در بود پیاده شویم، کشتی رسید به اسکله،
 تخته گذارند و آمدم بیرون، شهر بسیار خوبی است، چراغان خوبی کرده بودند،
 جمعیت زیادی از مرد و زن ایستاده بودند، در کمال ادب و معقولیت هورا می کشیدند،
 سرباز و موزیکانچی و سوار زیادی از دو سمت راه ایستاده بودند، رسیدیم به شاهزاده،
 اسمش آرشیدوک ژوزف^{۴۶۱} است، دست دادیم، اول یک تقریری کرد که من آمدم

۴۵۸. منقال: فرس، اسبی که زود زود دست و پا را در رفتار بردارد (لغت نامه دهخدا، از ناظم الاطباء)

۴۵۹. جسر: پل

۴۶۰. Pont Suspendue: پل آویزان، پل معلق (فرهنگ فرانسه - فارسی سعید نفیسی)

۴۶۱. اصل: ژوزف

برای پذیرائی و مهمانداری شما، اما یک جوری جویده جویده خورده خورده تکه تکه گفت - که هیچ نفهمیدم چه گفت، این شاهزاده قد بلند خیلی بدترکیبی دارد مثل کجاوه شکسته از هم درمی رود، کلاه بزرگ بلندی از پوست سگ یا پوست خرس سرش بود، خیلی گشاد، از بسکه این کلاه شل و گشاد بود که سر این شاهزاده این تو تکان تکان می خورد، گاهی می آمد توی چشمش، گاهی می رفت بالا، متصل این کلاه در سر شاهزاده متحرک بود، یک... هم به کله کلاه او بود، یک لباس کثیف و کلیه کوتاهی روی لباسش که آسترش پوست سگ بود به پشتش انداخته بود، قبا و شلوار قرمزی و چکمه کثیفی داشت، این لباس شاهزاده، اما رویت: روی باریک زرد لاغر دراز، بینی بدترکیب دراز، چشم عجیب غریب، حرف که هیچ نمی تواند بزند، توی دماغی یک دنگ و ونگی می کرد، همین قدر فهمیدم که می گفت مرا بیست و دو سال است اینجا فرستاده اند که قشون سرحدی اینجا را منظم بکنم، خیلی شاهزاده خرگه احمق کثیفی به نظرم آمد، یک عمارت سلطنتی هم اینجا است، در آنجا منزل دارد، اسم حاکم و سرداری هم ندارد، شاهزاده ایست، اینجا برای احترام آمده است، وزرای اینجا را که سه چهار نفر بودند با چند جنرال معرفی کرد، بعد از جلو یک دسته سرباز گذشته من و شاهزاده، امین السلطان توی کالسکه نشسته راندم برای منزل، حالت شاهزاده شبیه است به یکی از سردمدارهای کثیف طهران که عرق خور [۵۵۱]، چرسی و بنگی و تریاک کش و تریاک خور و لاطی و کهنه قمار باز، پاکباز، پیراهن بافته، دندان ها از زور عرق و تریاک ریخته، چشم ها از شدت مستی سربالا رفته، ناخوشی کوفت دار و هزار مرض دارند و حالت حرف زدن هیچ ندارند، این شاهزاده به عینه همچو سردمدار و آدمی است، به حاجی حسن بیگ گنه گنه خیلی شبیه است.^{۴۶۲}

خلاصه راندم برای منزل که هتل است، عمارت دولتی منزل نکردیم، عمارت خوبی ندارند، اسم هتل لارن آن کل تر، شهر بسیار تمیز قشنگی است، عمارت های پنج مرتبه دارد، پشت بام های خیلی بلند دارد که آدم وقتی نگاه می کند کلاهدش می افتد، دو سمت راه از دو طرف سرباز و سوار ایستاده بودند، جمعیت زن و مرد هم معرکه بود، هورا^{۴۶۲} می کشیدند، خیلی به معقولیت، مسافتی راندم تا رسیدیم به هتل، هتل دو سه مرتبه بود، عمارت های عالی داشت، آمدیم اطاق خودمان، شاهزاده با این وضع آمد قدری مروارید ریخت و رفت. همه همراهان عزیز السلطان جابجا شدند، خیلی خسته بودم،

۴۶۲. اصل: حورا

خواب داشتم خوابیدم.

اگرچه این تفصیلات نوشته شده این چند سطر را هم می نویسیم. پنج ساعت و نیم از ظهر گذشته به شهر گران که به زیان مجارستان استرگوم نامیده می شود رسیدیم (ASTERGAM). این شهر در کنار راست دانوب واقع است، در مقابل آن در کنار چپ رودخانه شهر پارکانی PARKANIE واقع شده، شهر پارکانی تقریباً شش هزار جمعیت دارد، در سال یک هزار و هشتصد و چهل و نه در وقت شورش مجارستان شورشیان مجار در نزدیکی این شهر به قشون اطریش شکست رسانده اند، چند آسیاب بخار در این شهر هست، شهر گران تقریباً شانزده هزار جمعیت دارد، این شهر مسکن آرشوک مجارستان است، آرشوک^{۴۶۳} حالیه اسمش شیمور است (CHIMOR) و به زیان مجار آرشوک را پریماس (PRIMAS) می گویند، کلیسای بسیار بزرگی در شهر هست که تقریباً سی سال قبل از این تمام شده.

بعد از پادشاه مجارستان آرشوک اول شخص است و تاج را در شهر بوداپست او به سر پادشاه مجارستان می گذارد. رودخانه گران (GRAN) از نزدیکی این شهر به دانوب می ریزد و این شهر به همین مناسبت گران نامیده شده، این شهر دویست [و] پنجاه کیلومتر^{۴۶۴} ازوینه مسافت دارد و مجرای رودخانه ازوینه تا این شهر بسیار سرازیر و تند است، این است که حرکت و سرعت کشتی در این فاصله خیلی سریع و تند است و از گران تا بوداپست چهل و شش کیلومتر است. در سنه ۱۳۰۰ مسیحی عثمانی ها این شهر را از مجارها گرفتند و پنجاه سال در مدت سلطنت سلطان محمدثانی و سلطان ابراهیم و سلطان سلیمان در این شهر حکمرانی داشتند تا در سال یک هزار و سیصد و پنجاه مسیحی^{۴۶۵} عساکر اطریش و مجارستان دوباره این شهر را از عثمانی ها پس گرفتند. واردات موقوفات کلیسا که سالیانه به آرشوک می رسد تقریباً یک میلیون فلورن است.

۴۶۴. اصل: مطر

۴۶۳. اصل: آرشویک

۴۶۵. سالهای واقعه به نظر صحیح نمی آید

[illegible]

آخرین صفحه متن اصلی کتاب دوم روزنامه خاطرات ناصرالدین شاه در سفر سوم فرنگستان
پاراگراف اول: دستخط امین خلوت، پاراگراف دوم: دستخط ناصرالملک

اسناد

سند شماره (۱) تلگراف امین اقدس به ناصرالدین شاه

[متن حاشیه سند]: تلگراف نواب عالیہ امین اقدس است کہ سہ شنبہ ۳ ذیقعدۃ الحرام از

طهران به لندن عرض نموده.

[متن تلگراف]:

حضور بندگان اعلیٰ حضرت شاہنشاہ ایران

دستخط تلگرافی زیارت، از سلامتی وجود مبارک خیلی ذوق کردم، اما از شدت گرما توی حیاط کوچک و دوری عزیزالسلطان نزدیک است دیوانه بشوم، قرار دادم فردا غلام بچه‌ها و فراشها بیایند اندرون انعام بدهم.

امین اقدس

[illegible]

سند شماره (۲) تلگراف انیس الدوله به ناصرالدین شاه

[متن حاشیه سند]: نمره ۲۴۷ تلگراف نواب علیه انیس الدوله است که در سه شنبه ۳ شهر

ذیقعد الحرام ۱۳۰۶ از طهران به لندن عرض کرده است

[متن تلگراف]:

حضور بندگان اعلیحضرت شاهنشاه ایران

از عنایت ملوکانه تشکر می‌نمایم، به زیر سایه مبارک سلامت، با شدت گرما می‌سازم و

دعا به وجود مبارک می‌کنیم

انیس الدوله

سند شماره ۲۴۷ تلگراف نواب علیه انیس الدوله است که در سه شنبه ۳ شهر ذیقعد الحرام ۱۳۰۶ از طهران به لندن عرض کرده است

THE INDO-EUROPEAN TELEGRAPH COMPANY
LIMITED.

SPECIAL FORM FOR MESSAGES RECEIVED FOR
HIS IMPERIAL MAJESTY
THE SHAH OF PERSIA.
BUCKINGHAM PALACE STATION.

OFFICIAL DIRECTORS:
J. DEANER TRITON, Esq., 11, Lombard Street, E.C. 4, London.
H. R. WELLS, Esq., 11, Spring Street, Liverpool.
J. W. BAKER, Esq., 11, Regent Street, W. 1, London.
J. W. BAKER, Esq., 11, Regent Street, W. 1, London.
J. W. BAKER, Esq., 11, Regent Street, W. 1, London.

MANAGING DIRECTOR:
W. ARNOLD, Esq.

No. of Messages 20 No. of Words 20 Date from Tehran Original Date and Time 2 6.50 p

Sa Majesti Imperiale
Schahinschah Persie
London
Azenayet moloukani tashakore
minemayem bezirsaye mobarek
selamatem bashedat misagem
dar bevdjoud mobarek
mikonom
Anisdovlet

GENERAL OFFICES,
40, OLD BROAD STREET,
LONDON, E.C.

ظل السلطان

tarikhema.ir

حضور بندگان اعلیٰ حضرت شاہنشاہ ایران

زیارت دستخط تلگرافی باعث حیات تازه خانه‌زاد شد، هزار شکر که وجود مبارک سالم است، هفته‌ای پنج روز در دیوانخانه به امور مردم مشغول است، حالا که یک ساعت از شب می‌گذرد میرآخور از مراغه وارد شد، در باغ به دعای وجود مبارک مشغولیم.

غلام خانہ زاد

يعقوبی

[illegible]

tarikhema.ir

این تلگراف شامل ۵ صفحه است که متن برگردان آن بطور کامل بازنویسی و کلیشه می‌شود!

[متن فارسی برگ آخر سند]: نمره ۲۵۲ پنج ورقه تلگراف والا ظل السلطان است که روز چهارشنبه ۴ شهر ذی قعدة الحرام از اصفهان به لندن عرض کرده است
[متن تلگراف]:

حضور بندگان اعلیٰ حضرت شاہنشاہ ایران

تصدق خاک پای همایونت شوم، اگرچه چندی بود به سرافرازی غلام تلگرافی از حرکت و سکون همایون صادر نشده بود تا اینکه امروز که سه شنبه سیم ماه است به زیارت تلگراف همایون مشرف گشت، روشنی چشم و قلب به غلام داد، خداوند انشاءالله جان و هستی غلام را قربان خاک پای مبارک همایونت نماید. مقرر گشته بود که الحمدلله بر وجود مبارک خوش گذشته و آنچه لازمه احترامات بود به عمل آورده شد، البته فرض هرکسی هست که احترامات آن وجود مقدس را که جان ما غلامان به قربانش باد در اعلی درجه به جا بیاورند و اداء فریضه کنند، حمد خدا را که در آن وجود مبارک آنچه لازمه احترامات است موجود فرمود، انشاءالله تعالی سالهای دراز با سلطنت عظمی آن وجود مبارک را خداوند در پناه خود حفظ خواهد فرمود و این نعمت را از غلامان و اهل ایران نخواهد گرفت، تلگراف مبارک را هم همه اهل شهر و آقایان عظام زیارت کرده بر دعا گویشان افزود، منتظر تلگراف مژده ورود موبک همایون به سرحد ایران هستم که انشاءالله همگی از این مژده خوش دل و شادمان باشیم و اهل ایران از زیارت جمال همایون مسرور شویم، خبری که قابل عرض باشد بجز دعا گوئی تمام اهل این بلد نیست.

غلام بی مقدار مسعود قاجار

[illegible]

سند شماره (۶) راپورت قورخانه مبارکه

[متن حاشیه سند]:

نوشتجات^{۴۶۶} نایب السلطنه و غیره است که در چهارشنبه ۴ شهر ذیقعد الحرام سنه ۱۳۰۶ در لندن بودیم در عمارت بوکنگام پالس ملاحظه نموده جهت یادگار نگاه داشتیم
[متن سند]:

راپرت قورخانه مبارکه

تمام اصناف از قداره ساز و سراج و دواتگر و نجار و آهنگر مشغول خدمات و اتمام حاصل کار فرمایشی هستند، هر وقت برای افواج و توپخانه و ولایات اسبابی از قورخانه فرمایشی می شود موافق برات فوراً کارسازی و روانه خواهد شد. تعمیرات مهران در ماه رمضان تمام شد، این روزها شروع به کار خواهد شد، شوره و گوگرد و ذغال و تمام لوازم ساختن باروط در مهران حاضر شده است.

دوازده عراده توپ جدید چهارده پوند که به طرح جدید ساخته شده است، از هر جهت و هر بابت تمام است، از بعد از رمضان مشغول سوار کردن آنها هستند، دو سه دستگاه تازه از چرخ پره و قالب تراش و جراثقال و چرخ تراش کوچک که تازه در قورخانه ساخته شده بود روز سلخ شهر شعبان که حضرت والا با تمام صاحب منصبها به قورخانه تشریف آورده بودند ملاحظه فرموده خیلی پسند فرمودند.

کارخانجات فشنگ سازی، با کمال اهتمام مشغول ریختن گلوله فشنگ دو لوله انگلیسی هستند و نیز به ساختن فشنگهای گلوله دار اشتغال دارند.

تفنگ فوج تنکابی تحویل قورخانه شد برای مرمت چون خیلی کسر اسباب داشت و مغشوش بود لهذا آنها را در قورخانه نگهداشته و از تفنگ های موجودی انبار که در سینه ماضیه مرمت شده بود عوض داده شد و تفنگ های مزبور به تفنگ سازها تقسیم شد مشغول تعمیر و مرمت می باشد.

دواتگرهای قورخانه مشغول ساختن طبل و شیپور افواج می باشند.

اسباب ملزومات برای افواج خرقانی و تنکابی و بهادران توپخانه مامور آذربایجان و همدان و توپچیان خرقانی تدارک شده است.

به موجب برات به آنها تسلیم شده است، دیگر کسر و ناتمامی ندارند.

۴۶۶. اصل: نوشته جات

قداره و سال و زنگال و قطار و فشنگ تحویل ذخیره مبار که شده است، توپهای مشق و غیر مشق که مرمت و تعمیر لازم داشت اغلب تعمیر و مرمت شده است آنچه هم باقی است مشغول تعمیر هستند، تا آخر ماه شوال تماماً تعمیر شده تحویل توپخانه می شود.

[در حاشیه با خط دیگری و سجع مهر «اقبال السلطنه» نوشته شده است:]

مختصر راپرت قورخانه از قرار است که به عرض میرسد، بحمدالله امور قورخانه در کمال نظم اصناف و قورخانچیان همه روزه حاضر. مشغول تدارک مهمات قشونی هستند، تنخواه تدارک قورخانه را هم جناب امین الملک حواله اقساط شیراز و گیلان کرده اند که در دوازده قسط برسانند تحریراً سیم شهر شوال ۱۳۰۶

اقبال السلطنه

۱۳۰۶
شوال ۱۳۰۶
تحریراً سیم شهر شوال ۱۳۰۶

راپرت قورخانه

مختصر راپرت قورخانه از قرار است که به عرض میرسد، بحمدالله امور قورخانه در کمال نظم اصناف و قورخانچیان همه روزه حاضر. مشغول تدارک مهمات قشونی هستند، تنخواه تدارک قورخانه را هم جناب امین الملک حواله اقساط شیراز و گیلان کرده اند که در دوازده قسط برسانند تحریراً سیم شهر شوال ۱۳۰۶

مختصر راپرت قورخانه از قرار است که به عرض میرسد، بحمدالله امور قورخانه در کمال نظم اصناف و قورخانچیان همه روزه حاضر. مشغول تدارک مهمات قشونی هستند، تنخواه تدارک قورخانه را هم جناب امین الملک حواله اقساط شیراز و گیلان کرده اند که در دوازده قسط برسانند تحریراً سیم شهر شوال ۱۳۰۶

مختصر راپرت قورخانه از قرار است که به عرض میرسد، بحمدالله امور قورخانه در کمال نظم اصناف و قورخانچیان همه روزه حاضر. مشغول تدارک مهمات قشونی هستند، تنخواه تدارک قورخانه را هم جناب امین الملک حواله اقساط شیراز و گیلان کرده اند که در دوازده قسط برسانند تحریراً سیم شهر شوال ۱۳۰۶

سند شماره (۷)

دستخط ناصرالدین شاه از انگلستان به طهران به انیس الدوله (متن سند):
 امروز که نهم شهر ذیقعدہ است در قصر اشریج که یکی از بهترین قصرهای انگلیس
 است در خارج لندن مال یک خان انگلیس است مهمان هستیم، جای شما حقیقتاً اینجا
 بسیار خالی است که تماشای وضع زن ها و مرد های اینجا را بکنید.
 الحمد لله تعالی احوال ما بسیار خوب است، اگر هوای طهران گرم است چند روزی
 مختصراً بروید به صاحبقرانیه، البته بروید، آقا محراب، آقا رضا، آقا علی چه می کنند،
 معصومه کجاست چه می کند، احوال بدرالدوله را پرسید، سوقات های شما را انشاء الله
 پاریس حاضر می کنم.

به شاهنشاهی
به انیس الدوله

امروز که نهم ذیقعدہ است در قصر اشریج
 لندن که یکی از بهترین قصرهای انگلیس است
 مهمان هستیم، جای شما حقیقتاً اینجا
 بسیار خالی است که تماشای وضع زن ها و مرد های اینجا را بکنید.
 الحمد لله تعالی احوال ما بسیار خوب است، اگر هوای طهران گرم است
 چند روزی مختصراً بروید به صاحبقرانیه، البته بروید، آقا محراب، آقا رضا، آقا علی
 چه می کنند، معصومه کجاست چه می کند، احوال بدرالدوله را پرسید، سوقات
 های شما را انشاء الله پاریس حاضر می کنم.

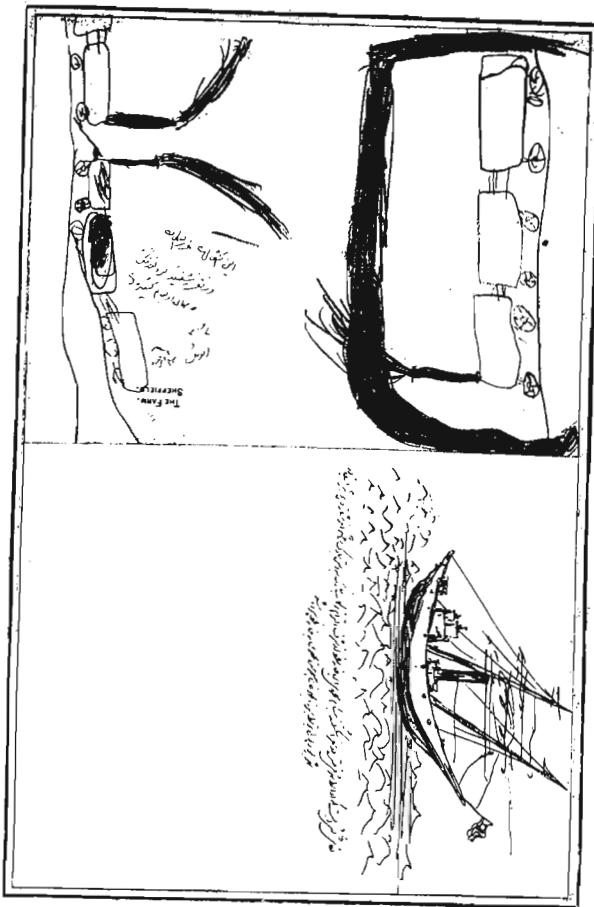
سند شماره (۸) نمونه نقاشی ناصرالدین شاه و عزیزالسلطان

[ذیل نقاشی ناصرالدین شاه نوشته شده است]:

نقاشی کشتی ایست که اواسط شهر ذیقعه در سفر اسکتلند هنگام محرومی این خانه زاد از شرف التزام رکاب مبارک به دست مبارک ساخته اند، شانزدهم شهر ایضاً در شهر لیورپول به توسط میرزا محمد خان پیشخدمت مخصوص به خانه زاد سپرده شد.

[متن دستخط ناصرالدین شاه در حاشیه نقاشی عزیزالسلطان]:

این اشکال را عزیزالسلطان در قصر شفیلد لردنورفک که مهمان او بودیم کشیده است. سنه ۱۳۰۶، اودیل، ۱۳ ذیقعه

سند شماره (۹) نامه امین اقدس به ناصرالدین شاه

[متن سند]:

قربان خاک پای جواهر آسای مبارکت گردم

اولاً انشاءالله تعالی خداوند عالم وجود مبارک اعلیحضرت اقدس شهریارى اروحنافداه را از جمیع بلاها محافظت بفرماید، ثانیاً از دوری زیارت خاک پای اقدس شهریارى دلم نزدیک است بترکد، این کمینه با کسی انسی نداشتم، جمیع دلخوشیم به زیارت شاه بوده است، خداوند انشاءالله بی وجود شاه ماها را زنده نگذارد، همیشه از خداوند عالم مسئلت می کنم که جان ناقابل این کمینه را قربان خاک پای مبارکت فرماید. نور چشم عزیزم عزیزالسلطان قربان تو برم که شاه را زیارت می کنی، به عوض من پاهای مبارک شاه را ماچ کنی، عزیز جون در تبریز یک منزلی به ما دادند نشسته ایم، در [او] دیوارهای خانه آدم می خورد، محض تشریف نداشتن شاه و شما خیلی دلتنگم، عزیز جون به عوض من خیلی خدمت به شاه کنی که دلتنگ نشوند، عزیز جون بهرام خان آمد نزد من دیدم خیلی دلتنگ است، از بابت این فرمان خالی از وجه که دست او مانده است، از بابت خرج کارخانه که به او مرحمت فرموده بودند دوباره پس گرفته، تلگراف از تهران زدند که این فرمان خالی از وجه است، من به خیال اینکه خرج کارخانه حاجی غلامعلی را از خزانه مرحمت فرمودند، حال که این جور شد خیلی اسباب خجالت من شد، شما باید به خاک پای همایون استدعا کنید میان دوست دشمن سرافرازش کنید، تلگرافی بگیرید که جناب امین الملک معادل همین خرج کارخانه به بهرام خان هم مرحمت شود، انشاءالله تلگرافاً باید این کار را بنمائید.

[متن پشت نامه]:

عریضه امین اقدس است که از تبریز عرض کرده، ۱۵ شهر ذی قعدة ۱۳۰۶ در

لیورپول به حضور رسیده ملاحظه شد.

[illegible]

Handwritten signatures and dates in Urdu script, including "14/10/1950" and "14/10/1950".

سند شماره (۱۰) نامه فخرالدوله به ناصرالدین شاه

[متن حاشیه نامه]:

عریضه فخرالدوله است، پانزدهم شهر ذی قعدة ۱۳۰۶ در شهر لیورپول انگلیس ملاحظه شد.

[متن سند]:

تصدق خاک پای جواهر آسای مبارکت گردم

از خدا می خواهم که انشاء الله به حق علی (ع) خداوند عالم جان و عمر ناقابل این کمینه کنیز را تصدق و بلاگردان خاک پای مبارک بگرداند، خدا میداند که از دوری و محرومی خاک پای مبارک براین کمینه چه می گذرد، نمی دانم این دفعه سفر شما به سلامتی چرا آنقدر طولانی است، کی باشد انشاء الله به سلامتی و تندرستی تشریف بیاورید و این دیده بی نور به زیارت خاک پای مبارک روشن شود، به نمک مبارک قسم است از بس حواس^{۴۶۷} ندارم و دلم تنگ شده است قلم که دست گرفته ام نمی دانم چه عرض می کنم، والله گمان ندارم از دوری خاک پای مبارک زنده بمانم تا روزی که به سلامتی تشریف می آورید، الهی قربان چشم های آنها بروم که هر روز جمال مبارک را زیارت می کنند، خوشابه حال حاجی حیدر که هر روز به صورت مبارک می افتد، نمی دانم چرا چند تلگراف است که برای همه مرحمت می فرمائید بجز کمینه و میدانید که جان کمینه بسته است به التفات و مرحمت قبله عالم. فراق و دوری خاک پای مبارک بس است، اگر التفات و مرحمت تلگراف و دستخط مبارک نباشد که یقین خواهم مرد انشاء الله این عریضه برسد و دستخطی هم از سلامتی وجود مبارک مرقوم بفرمائید.

قربان روی ماه عزیزالسلطان بگردم، انشاء الله وجود عزیزش به سلامت است، سروردوله اینجا است به عرض خاکبوسی مصدع است، حاجی شاهزاده والده امین همایون و ملا ابو هم حاضرند، عرض خاکبوسی میرسانند، ملا ابو برای بچه ها لبش را آویزان کرده است، خان کوره هم از زیر ناخوشی درآمده است، ملا ابوهای از احوال خان تعریف می کند. زیاده خدا جانم را تصدق خاک پای مبارک کند.

۴۶۷. هواس

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد
 انما هذا كتاب
 من كتب الله
 في حق
 سيدنا محمد
 وآله
 وعلوهما
 السلام

عنه
 وعلوهما
 السلام

الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد
 انما هذا كتاب
 من كتب الله
 في حق
 سيدنا محمد
 وآله
 وعلوهما
 السلام

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد
 انما هذا كتاب
 من كتب الله
 في حق
 سيدنا محمد
 وآله
 وعلوهما
 السلام

سند شماره (۱۱) نامه فروغ الدوله به ناصرالدین شاه

[متن سند]:

قربان خاک پای جواهر آسای مبارکت گردم، تصدق وجود مبارکت بگردم، الهی به حق پنج تن که خداوند صد و بیست سال به شما عمر بدهد، جان ناقابل ما را قربان خاک پای مبارکت بگرداند، چون چارپار عازم خاک پای مبارک بود، این عریضه را به خاک پای مبارک عرض کردم که از جمله محوشدگان حضور مبارک نباشم، این عریضه را در خانه فخرالدوله عرض می‌کنم، امروز سه روز است که فخرالدوله آمده است، انشاء الله آنقدر زنده باشیم که یک دفعه دیگر جمال مبارک را زیارت کنیم، به سر خودتان از دل تنگی مریدیم، پس کی تشریف می‌آورید انشاء الله عزیز سلطان سلامت است، کسالتی ندارد، بخدا اندرون بی عزیز سلطان هیچ صفا^{۶۸} ندارد، فردا صبح من و فخرالدوله می‌خواهیم برویم اندرون اما به سر مبارک قبله عالم از صبح تا بحال غصه^{۶۹} این را می‌خوریم که اندرون بی قبله عالم را چطور^{۷۰} برویم، شب به قصر شاه چطور آدم نگاه بکند، الهی خدا جان ما همه را بقریانت بکند، به سر مبارک خود من که تمام تهران، به جفت قالب بی‌روح می‌ماند، کی باشد که تشریف بیاورید همه را زنده کنید، استدعا دارم از سلامتی مزاج مبارک دو کلام دستخط مرحمت بفرمائید که از زیارت دستخط مبارک چشمان روشن بشود، قربان دستخط مبارکت بگردم، پنج شش عریضه تا بحال به خاک پای مبارک عرض کردم، جواب هیچکدام را مرحمت نفرمودند، استدعا دارم جواب این عریضه را التفات بفرمائید.

[متن پشت سند]: عریضه فروغ الدوله است، پانزدهم شهر ذی قعدة ۱۳۰۶ در شهر

لیورپول انگلیس ملاحظه شد.

فہرست کتب و رسائل

امیر محقق جامع کتب که بعد از او در دسترس است

[illegible]

عازم خان مبارک کو تبریک عرض کیا

مبارک عرضی کہم کہ از خندہ محرم کا رخسار

ما شمس نفع عرقه ملا در خانه نفع از دهنه عصبی

امروز نه در دست که غم از دل آید

ان اسم اسقدر از منم که نگارنده دیگران

وزارت کیم سر قیام از دول کئے

سند شماره (۱۲) نامه فروغ الدوله به ناصرالدین شاه

[متن سند]:

قربان خاک پای جواهر آسای مبارکت بگردم

امیدوارم خداوند جان ناقابل این کمینه را به قربان وجود مبارکت بگرداند، به حق محمد و آل امیدوارم وجود مبارک اعلیحضرت اقدس شهریار در کمال صحت [و] تندرستی است، انشاءالله خدا از عمر ما همه کنیزان بردارد به عمر قبله عالم بیفزاید، امروز که پنجشنبه بیستم است این عریضه را به خاک پای مبارک عرض می کنم، من و فخرالدوله اندرون هستیم، چه اندرونی که به سر مبارک خودت از زندان بدترست، آدم می خواهد^{۴۷۱} دیوانه بشود، الهی قربان خاک فرنگ بگردم که قدم های مبارک راه می رود، به حق خدا نزدیکست دیوانه بشوم^{۴۷۲}، دلم می خواهد یک طوری^{۴۷۳} می شد که حالای اندرون [را] که قبله عالم تشریف ندارند از یک گوشه ملاحظه می فرمودید، حالت زن های شاه همه را می دیدید، به حق خدا دلتان رحم می آمد، همان ساعت تشریف می آوردید، رفتم خانه امین اقدس، غلامحسین خان [و] والده عزیزالسلطان اندرون هستند، ماشاءالله احوال غلامحسین خان خوبست، ساعت به ساعت یک چوب سوار می شود می گوید می خواهم بروم فرنگ پیش شاه، بازی میکند، قربان عزیزالسلطان بگردم به سر خودتان یک دنیا جایش خالیست، آدم خانه امین اقدس که می رود گریه اش میگیرد، باز اینها نیامده بودند انگار بهتر بود، حالا^{۴۷۴} اینها آمدند شاه نیست، دیگر چه عرض کنم، به حق خدا اگر این عریضه را بی ادبانه عرض کردم حالیم نیست، نزدیکست دیوانه بشوم، جوجوق، گلچهره نشسته اند تعریف وداع کردن عزیزسلطان را می کنند، آدم می خواهد خودش را بکشد، انشاءالله روزی باشد به سلامتی تشریف بیاورید تلافی این همه قصه ها بشود جان ناقابل ما را خدا قربانت کند.

[متن پشت سند]:

عریضه فروغ الدوله است در شهر لیورپول انگلیس پانزدهم شهر ذیقعده الحرام ۱۳۰۶

ملاحظه شد.

۴۷۲. اصل: بشم

۴۷۴. اصل: هالا

۴۷۱. اصل: میخاهد

۴۷۳. اصل: یکتوری

[illegible]

اعلم ان الله تعالى قد اراد ان يخلصكم من النار

عمر نامه گنج برادر مهر خسته عالم بفرست
که نه شسته شستم لب عرق زار کجا ببارد
مکنم دفر اندله اندر دنج نیستم چه اندر د
که رستبارک خوف از زنده از نه رست آدم
بیا بدو انه نسیم الله فی ملک فرست
که ندم نام رستبارک دل سرود کوه دنا

سند شماره (۱۳) نامه فخرالدوله به ناصرالدین شاه

[متن حاشیه سند]: عریضه فخرالدوله است از تبریز عرض کرده، ۱۵ شهر ذیقعده ۱۳۰۶

در شهر لیورپول به حضور رسیده ملاحظه شد.

[متن سند]:

تصدق خاک پای جواهر آسای مبارکت کردم، امیدوارم انشاءالله خداوند قادر متعال در همه احوال در پشت و پناه و حافظ وجود مسعود مبارک اقدس شهریارى روحنفاذ باشد و جان ناقابل این کمینه کنیز را به تصدق خاک پای مبارک بگرداند و انشاءالله این کمینه را هرگز از زیارت خاک پای مبارک دور نگرداند، امروز که روز بیست یکم رمضان است در تبریز به دعاگوئی وجود مبارک مشغولیم و خدا میداند که از محرومی و دوری زیارت خاک پای مبارک دیگر جانی به تن این کمینه نمانده، از صبح تا شب مثل مارمولک لبم تکان می خورد، روزشماری می کنم و از خدا می خواهم که آنقدر زنده بمانم تا یک بار دیگر چشمم به زیارت خاک پای مبارک روشن بشود، خدا را قسم میدهم به حرمت محمد و آل محمد که جان کمینه را به فدای خاک پای مبارک بگرداند و یک دقیقه دور از خاک پای مبارک این کمینه زنده نمانم، قربان آن فحش ها و تشرها بگردم که انشاءالله به سلامتی تشریف بیاورید و ساعتی هزار فحش^{۴۷۵} به کمینه بدهید و هزار تشر بنزید، بخدا قسم شهر تبریز مثل زندان تاریک شده است، در و دیوارش آدم می خورد، خدا را قسم میدهم به حق مرتضی علی که دنیا یک دقیقه بی وجود مبارک برپا نباشد، اگر یک نفر آدم دیگر مثل خودتان در دنیا بود و از شما دور میشد آن وقت میدانستید کمینه چه عرض می کنم، حالا بیش از این چه عرض کنم که باعث ملال خاطر^{۴۷۶} مبارک شود. آقای عزیزم، عزیزالسلطان را قربانم، انشاءالله وجود عزیزش به سلامت است، انشاءالله روزی بشود که دیدار عزیزش را ببینم، گل صبا عرض عبودیت و خاکبوسی میرساند، خدا انشاءالله جان و عمرم را تصدق و بلاگردان خاک پای مبارک بگرداند.

Handwritten signature: *محمد عبد الله*

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

سند شماره (۱۴) ترجمه جواب تلگرافهای امین اقدس، عایشه، عزیزالدوله و اعتماد الحرم
[متن حاشیه سند]: ترجمه جواب تلگراف های اهالی حرمخانه است که از لیورپول زده بودیم
در منچستر به فاصله پنج ساعت جواب رسید، ۱۶ ذیقعدۀ ۱۳۰۶
[متن ترجمه شدۀ تلگرافها]:

دستخط تلگرافی را زیارت کردم، از التفات های اقدس همایونی روحانفاده کمال
افتخار را نمود، از سلامتی عزیزالسلطان خیلی خوشحال شدم، باغبان باشی سلامت است،
ما مشغول تهیه او هستیم، در ماه محرم فارغ میشود، پول های سفر را خواستم ببرم خزانه
دیدم نهصد تومان در کتابچه اضافه پای این کمینه سهواً نوشته بودید در لب آب ارس آن
شب که صبح سوار می شدید نوشته شد، تا به طهران کتابچه را نگاه نکردم، خیلی اوقاتم
تلخ است، جناب امین السلطان را سلام می رسانم، طالب سلامتی شان هستم که وجود
مبارک آسوده باشد.

امین اقدس

تلگراف زیارت، شاکر و دعا گو شدم، لله الحمد چشمم بهتر است، ایرانی هم در
این گرما به درس خواندن مشغولست، از دلتنگی این قدر لاغر شده شناخته نمی شود و به
جناب امین السلطان سلام می رساند، عزیزالسلطان را مشتاقم، داودخان عرض چاکری
می رساند.

عایشه خانم

تلگراف زیارت شاکر و مفتخر و دعا گو شد، خداوند سایه مبارک را مستدام
بدارد.

عزیزالدوله

تمام حرم خانه تلگراف را زیارت و شکر کردند، بحمدالله تماماً سلامت و
دعا گویند، غلام با همه آقایان مشغول خدمات مرجوعه و دعا گوئی هستند، آقامحمد
خان هنوز نیامده است.

اعتمادالحرم

بخط ملکا از ریارت کرم از اتفاهات آردی ما و نه در خانه لاکمل اثار را نمود
 از شد ستر عزیز سلطان حسن خوشحال شدم باغبان بستر سهبت است ما مشغول
 هستم از استیم در راه محم فایع میشود بول کار مسفر را خوانم بزم خزان
 دیم نهمه لای در کتبچه اضافه پار این کینه هوا نوشته بودید در لب
 آب اری انتب که هیچ نوار سر شدیم نوشته شده تا بظهور این کتابچه
 را نگاه نکردم حسن امان تلخ است جناب امیر سلطان اسلام
 میرنم طالب سده تر شای هستم که وجود مبارک انکه باشد

این آردی

ملکا آف ریارت شکر دوا کوندم تهر کچر چشم بهر است ایران هم در این
 کرمایی خواندن مشغولت از دلتنگ اینقدر لاغر شده مشاهده
 میشود و جناب امیر سلطان سلام میران عزیز سلطان را مشتاقم
 دود خانی عرفی جا کرم میران

عایشه خانم

ملکا آف ریارت شکر دوا کوندم ضرا و نه سایه مبارک را سده ام برادر

عزیز الدوله

تمام هم خانه ملکا آف را ریارت و شکر کردند بکرات تمام سدهت دوا کوندم
 غلتم بایم لای مشغول ضرات مرجوعه دوا کویا هستند لا کده فار
 هنوز بیانه است

اعمال احمد

اعمال احمد
 اعمال احمد
 اعمال احمد

اعمال احمد
 اعمال احمد
 اعمال احمد

اعمال احمد
 اعمال احمد
 اعمال احمد

اعمال احمد
 اعمال احمد
 اعمال احمد

سند شماره (۱۵) تلگراف انیس الدوله

[متن حاشیه سند]: ترجمه تلگراف نوابه علیه عالیہ انیس الدوله است که اواسط ذی قعدہ

هنگام عزیمت موکب همایون به اسکندریه عرض کرده است

[متن تلگراف]:

از مرثده سلامتی وجود مبارک اینقدر تشکر کردم که حد وصف ندارد انشاء الله در همه صفحات بوجود مبارک خوش بگذرد، خاصه در آن قصر عالی، منتهای آرزوی ما همینست، انشاء الله به عزیزالسلطان هم خوش میگذرد، مخبرالملک هروقت به احوال پرسی من می آید خیلی یاد عزیزالسلطان می کنیم، هوای طهران چندان عیب ندارد، لازم نیست من صاحبقرانیه بروم، بدرالدوله، آقایان، معصومه، مشغول دعا گوئی می باشند، مشغولیت ما دوختن خلعتی است، سلامتی وجود مبارک از همه سوقات ها بهتر است.

انیس الدوله

ترجمه تلگراف نوابه علیه عالیہ انیس الدوله است که اواسط ذی قعدہ
از مرثده سلامتی وجود مبارک اینقدر تشکر کردم که حد وصف ندارد
انشاء الله در همه صفحات بوجود مبارک خوش بگذرد خاصه در آن قصر عالی
منتهای آرزوی ما همینست انشاء الله به عزیزالسلطان هم خوش میگذرد مخبرالملک
هروقت به احوال پرسی من می آید عزیزالسلطان عیب ندارد لازم نیست
من صاحبقرانیه بروم بدرالدوله آقایان معصومه مشغول دعا گوئی می باشند
مشغولیت ما دوختن خلعتی است سلامتی وجود مبارک از همه سوقات ها بهتر است
انیس الدوله

سند شماره (۱۶) نامه انیس الدوله به ناصرالدین شاه

[متن سند]:

قربان خاک پای جواهر آسای اقدس همایون روحنا فداء شوم
 امیدوارم از حضرت احدیت وائمه اطهار (ع) که وجود مبارک اقدس شهریار
 روحنا فداء در ولایت های خارجه از هریابت خوش می گذرد و شب و روز در گردش و
 سیاحت^{۷۷} و به تماشاهای خوب مشغول هستید و به وجود مبارک خوش می گذرد و به ما
 هرچه بگذرد به جهنم، اگر خدا بخواهد که در زیر سایه مبارک زنده باشیم که به وطن
 خودمان خواهیم رسید، از روزی که از خاک پای مبارک شاه روحنا فداء مرخص شدیم تا
 به حال که در تبریز هستیم یک روز خوش به خودم ندیدم، چند روز از سرحد تا تبریز از
 هول و واهمه که از شاه دور می شوم و در راه ها چه به سرم خواهد آمد آنطور شدم، قدری
 که بهتر شدم سردرد و گوش درد شدیدی شدم که خواب و خوراک از من بریده شد،
 حکیم خودمان میرزا زین العابدین خان معالجه کرد، حالا قدری بهتر هستم، مریم خانم از
 طهران آمد تبریز نزد شوهرش، به حساب خودش آمد باغ شمال که مرا دیدن کند،
 همان شب نوبه غش کرد، توی نوبه قولنج هم کرد، سه دفعه غش کرد، من به خیالم که
 مریم مرد آن قدر گریه کردم، به خودم زدم، گریه کردم حالتی برای من نماند، در این
 بین بچه های مریم خانم هم گریه می کردند، یکی از بی شیریه...^{۷۸} می گفت نه نه امُرد
 دیگر نه نه ندارم، بعد از یک ساعت از مرحمت شاه و خداوند خوب شد و هوش آمد،
 میرزا زین العابدین خان معالجه کرد، اما اول خودم نصف معالجه را از گنه گنه و ستلیس
 کرده بودم و حکیم خیلی احسن و آفرین به من کرد، انشاء الله همه ماها تصدق وجود
 مبارک بگردیم، الهی همه سلامتی برای وجود مبارک شاه باشد، نواب فخرالدوله هم
 جزئی تبی کرد. گویا نوبه باشد انشاء الله رفع خواهد شد، فردا که بیست و دوم هست به
 اذن شاه می خواهم با کنیزهای شاه و اقل بکه خانم و کتاب خوان برویم زیارت، نهار را در
 باغ جناب امیر نظام می خوریم، سرور السلطنه هم هست، جناب امیر نظام برای ما تدارک
 نهار دیده، زن بچه اش را فرستاده در باغ که از ما پذیرائی کند، روز بیست و پنجم هم از
 تبریز می رویم بیرون، انشاء الله همه در زیر سایه مبارک به زودی به وطن برسیم، نواب
 فخرالدوله از جهت جزئی کسالت تب با ما نمی آید، امام زاده و باغ امیر نظام در حقیقت از

۴۷۸. يك كلمه خوانده نشد

۴۷۷. اصل: سیاهت

مراجعت سرحد تا تبریز به ما خیلی احترام کردند، با حضرت ولیعهد، هرچه برای ما لازم بود حاضر کردند، ورود به شهر هم از بزرگان برای پیشوازی ما تا دم پل بزرگ آمدند، همین قدر سایه مبارک در سرما هست، البته برای ما همه جور راحت^{۴۷۹} هست انشاءالله خداوند صد و پنجاه سال به شاه روحفاده عمر بدهد و ماها به زیر سایه مبارک به عزت به خاک برویم، قربانت کردم عوض من یک ماچ خوبی به عزیزالسلطان بکنید، انشاءالله آن هم در زیر سایه مبارک شاه زنده باشد، برای دلخوشی شاه البته کار و بار بازی و تماشای عزیزسلطان بهتر از طهران است، انشاءالله دلتنگی برای هم بازی ها و جوجوق و گلچهره نمی کند، همه احوالشان خویست، پول های انعام التفاتی را سوغات^{۴۸۰} برای شهر می خرند، الحمدلله در شهر تبریز یک تحفه خوبی نیست، جنس های واخورده و کلاغی های کثیف^{۴۸۱} و سر جورابه های سیاه بد، چیزی پیدا نمی شود، من که هزار و دو بیست تومان خرید کردم، برای سوغاتی یک پارچه نوظهوری میان جنس ها پیدا نمی شود، انشاءالله در عوض به سلامتی وجود مبارک شاه سوغاتی های خوب و قشنگ برای حرم خانه می آورد، سوغاتی مرا شاه باید با پست بفرستد، آنچه خواستم سیاهه گرفتم و عریضه عرض کردم، دادم میرزا عبدالله خان به نظر مبارک برساند، استدعا دارم عرض مرا قبول فرموده آنچه سیاهه کردم خریده مرحمت فرمائید، مثل سوغاتهای دو سفر فرنگ نباشد، آنچه لازم بود برای من استدعا کردم، انشاءالله عزیزسلطان هم سوغاتیهای خوب برای من می آورد، والله خوب کردید عزیزسلطان را با خود بردید یک دنیا شاه را مشغول می کند. از قول من التفات فرموده احوال جناب امین السلطان را پرسید، خواستم برایش یک کاغذ احوال پرسی بنویسم میرزا حسن علیخان تعجیل دارد، می گوید حالا می خواهم بروم، الهی به سلامت وجود مبارک با همه چا کران، همراهان بزودی مراجعت فرمائید. شنیدم آخرهای ماه ذیحجه وارد انزلی می شوید، یک دنیا ذوق کردم، ای خدا روزی باشد من زنده باشم و شاه را ببینم. تا توی نعمت هستیم هیچ قدر نمی دانیم، الحال حال سگ و گربه و شغال بهتر از حال ما هست، خیلی سخت به ما خواهد گذشت.

در تبریز زمین لرزه آمد، بعد از توپ بقدر دو دقیقه طول کشید زمین لرزید، در روز هجدهم هم آمد، یقین آنجاها هم آمده، باقی عمر تصدق وجود مبارکت هر روز و هر شب رعد و برق و بارندگی هست، حالت مازندران را تبریز پیدا کرده، آنها هم از قدم

۴۸۰. اصل: سوقات

۴۷۹. اصل: راحت

۴۸۱. اصل: کسیف

[متن یشت نامه]:

عریضه انیس الدوله است پانزدهم شهر ذی قعدہ ۱۳۰۶ در شهر لیورپول به حضور
رسیده ملاحظہ شد .

[illegible]

Handwritten notes in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

[Faint handwritten Persian text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

سند شماره (۱۷) تلگراف قمرسلطان خانم (شیرازی کوچک) به عزیرالسلطان
 [متن حاشیه سند]: ترجمه تلگراف قمرسلطان خانم است که ۱۶ شهر ذی قعدة الحرام ۱۳۰۶
 بفاصله پنج ساعت که از لیورپول زده بودیم در شهر منچستر جواب رسید
 [متن تلگراف]:

عزیرالسلطان

تلگراف رسید، مسرور شدم، چندی بود تلگراف شما نیامده بود غصه میخوردم،
 احوال سرکار امین اقدس سلامت است، چون چون به شما سلام میرساند، میگوید از گرما
 هلاک شدم، باغبان باشی فارغ نشده محرم فارغ میشود. فاطمه باجی، جوجوق، گلچهره،
 زینت، همگی^{۴۸۲} عرض سلام میرسانند، قریان صدقه به شما می روند، بابا گره سلامت
 میان حیاط گردش می کند آقای اعتماد خوب مواظبت حرم خانه را می کند، همه رضائیت
 از اعتمادالحرم دارند. گریه ها با امین اقدس بازی می کنند.

قمرسلطان خانم

عزیرالسلطان
 تلگراف رسید مسرور شدم چندی بود تلگراف شما نیامده بود غصه میخوردم
 احوال سرکار امین اقدس سلامت است چون چون به شما سلام میرساند میگوید از گرما
 هلاک شدم باغبان باشی فارغ نشده محرم فارغ میشود فاطمه باجی جوجوق گلچهره
 زینت همگی^{۴۸۲} عرض سلام میرسانند قریان صدقه به شما می روند بابا گره سلامت
 میان حیاط گردش می کند آقای اعتماد خوب مواظبت حرم خانه را می کند همه رضائیت
 از اعتمادالحرم دارند گریه ها با امین اقدس بازی می کنند

ترجمه تلگراف قمرسلطان خانم است
 ۱۶ شهر ذی قعدة الحرام ۱۳۰۶
 در لیورپول زده بودیم در شهر منچستر
 ۱۶ اب رسید

۴۸۲. اصل: همگی

سند شماره (۱۸) نامهٔ عزیزالسلطان به ناصرالدین شاه

[متن سند]:

امیر تومان عزیزالسلطان عرض می کند:

شاه جان چه کار میکنید؟ چه می خورید؟ از آن خوراکی ها که میل می فرمائید برای من مرحمت فرمودید رسید، به ریش پیشخدمت ها بزنید من هم به ریش این پیشخدمت های اینجا می زنم، بخصوص به ریش کوتوله حیلہ باز، گیلان هر قدر مرحمت می فرمائید یا هلو^{۴۸۳} مرحمت فرمائید و چیلک بیاورید، جوابش را زود زود مرحمت فرمائید بیاورند.

[پشت نامه نوشته شده است:]

- عریضهٔ امیرالامراء العظام آقای عزیزالسلطان حضور مبارک

- عریضه عزیزالسلطان است که در اواخر شهر ذی قعدة در قصر آنور کولداکس

عرض کرده باید کتاب شود

[پشت نامه با دستخط ناصرالدین شاه نوشته شده است:]

این عریضه را عزیزالسلطان در قصر اینور کولداکوس^{۴۸۴} نوشته است به ما، سنه

۳۰۶ [۱]، ۲۰ ذی قعدة

۴۸۳. اصل: حلو

۴۸۴. اصل: ابرکولد

[متن سند]:

راپورت ہفتہ افواج ثلاثہ قزاق و

در هفته قبل عرض شده بود که سه روز مشق در میدان می شود و نیز در این هفته سه روز که شنبه و سه شنبه و پنجشنبه باشد در میدان مشق تعلیمات نظامی به عمل آمد و مشغول تحویل گرفتن اسب از اصطبل مبارکه عوض اسقاط باطری و دسته موزیکانچی هستیم، مأمورین استرآباد و بلوچستان و تبریز و ولایات مختلفه به جهة ذخیره مشغول خدمات محوله به خودشان هستند، بریگاد سواره قزاق اعلیحضرت شاهنشاهی و فوج سیم و باطری توپخانه قزاق و دسته موزیکانچی و غیره از خداوند متعال سلامتی وجود مبارک اقدس شاهنشاهی ارواحفاده را مسئلت دارند و دعا گویند.

فرمانده موقتی بریگاد، کاپیتان ما کفکین

CAPITAINE MAKOF KIN

۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱

سند شماره (۲۰) نمونه نقاشی عزیز السلطان در سفر فرنگ

[متن دستخط ناصرالدین شاه در حاشیه نقاشی]:

صورت میرزا نظام است، عزیز السلطان کشیده است در قصر آنور کولد، سنه ۱۳۰۶،

۲۲ ذیقعد، دراکوس انگلیس

دستخط ناصرالدین شاه از انگلستان به امین اقدس

[متن سند]:

از قصر انور کولد^{۴۸۵} اکوس انگلیس به طهران

به امین اقدس

امروز که بیست و دویم ذیقعد است الحمد لله احوال ما بسیار خوب است، عزیزالسلطان ماشاء الله احوالش خیلی خوب است، الان از گردش قصرهای دیگر برگشتیم، عزیزالسلطان نقاش شده است، شکل های خوب کشیده است انشاء الله در طهران به شما نشان می دهم.

احوال شما چگونه است، آقا بهرام چه می کند، سیدخانم، کنیزهای عزیزالسلطان، باغبان باشی چه می کنند، به عرض برسانید.

جا آنقدر سرد است مثل چله زمستان است، الان در کنار بخاری آتش نشسته ایم.

از قصر انور کولد
به امین اقدس
احوال ما بسیار خوب است
عزیزالسلطان ماشاء الله
احوالش خیلی خوب است
ان از گردش قصرهای دیگر
برگشتیم
عزیزالسلطان نقاش شده است
شکل های خوب کشیده است
انشاء الله در طهران
به شما نشان می دهم

TELEGRAPH
BREMEN

INVERCAULD.
BALLATER.
ABERDEENSHIRE.

سند شماره (۲۲) نمونه نقاشی عزیزالسلطان در سفر فرنگ

[متن دستخط ناصرالدین شاه در حاشیه نقاشی عزیزالسلطان]:

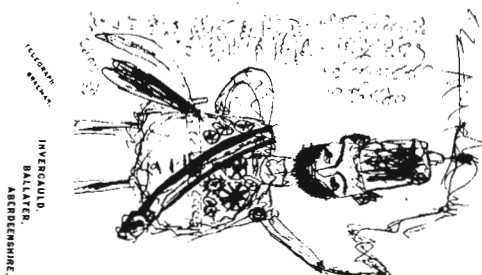
این شکل را عزیزالسلطان در قصری که بعد از خانه مسترمکنزی در اکوس انگلیس
رفتم کشیده است، اول گفت شکل حاجی لله^{۸۶} را می کشم بعد گفت سرتیپ کشیدم که
می خواهد سرباز را بزند، حقیقتاً خوب کشیده است، ۲۱ شهر ذیقعدہ سنہ ۳۰۶، اودئیل،
اول اسد. که مثل زمستان است اینجا.

[در قسمت پائین صفحه کنار نقاشی دیگری از عزیزالسلطان با دستخط ناصرالدین
شاه متن دیگری نوشته شده است]:

روز ۲۲ ذیقعدہ سنہ ۳۰۶ که به مارلوچ می رفتم برای گردش این نقشه را
عزیزالسلطان توی کالسه کشیده است و می گفت نقشه راه و رودخانه را کشیده ام.

Handwritten notes in Persian script, possibly a signature or a note related to the sketches.

[متن سند]:

پاکتی که در پطربورغ به عنوان سرکار امین اقدس مرحمت شده با پست فرستادم مدتی است جوابش رسیده و با نوشتجات این غلام در لندن توقیف شده بود، حالا که کاغذها را خواستم با هزار گونه شرمساری تأخیر پاکت جواب را در طی عریضه عیدانه تقدیم می‌کنم، زیاده جسارتی ندارم، امرالاقداًس الاعلیٰ مطاع.

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

سند شماره (۲۴) نامه کامران میرزا نایب السلطنه به ناصرالدین شاه

[متن حاشیه سند]: عریضه نایب السلطنه است ۲۸ شهر ذی‌عقده الحرام سنه ۱۳۰۶ در

برایتون^{۴۸۷} ملاحظه شد.

[متن سند]:

هو

قربان خاک پای جواهر آسای مبارکت شوم

خداوند انشاء الله تعالی جان ناقابل این غلام بی مقدار را به تصدق خاک پای مبارک همایون^{۴۸۸} سرکار اعلیحضرت قدر قدرت اقدس شاهنشاهی روحی و روح العالمین فداء نماید، روزنامه‌های وقایع شهری را ضمیمه راپرت‌های قشونی تقدیم خاک پای مبارک نمود، الحمد لله تعالی از توجهات بلالهایت همایونی امور شهردار الخلافه من جمیع الجهات منظم است، نعمای الاهی فراوان و ارزان، هوای دارالخلافه اگر چه به اقتضای فصل در نهایت گرمی است لکن الحمد لله بسیار سلامت است، قیمت نان که سه شاهی است، محض سلامتی وجود مبارک و ازدیاد دعا گوئی وجود مبارک قرار داد از غره ذیقعه که پس فرداست یک من دو عباسی بفروشد، یکشاهی ارزان خواهد شد. کارهای قشونی و سرحد استرآباد و اردوی بسطام و همدان همه منظم است، الحمد لله به هیچ وجه مکروهی روی نداده، با اینکه همه ساله یک ماه در شدت گرمای هوا مشق را تعطیل می نمود امسال تعطیل را موقوف داشته قشون مشغول مشق هستند و خود این غلام بی مقدار با صاحب منصبان همه روزه حاضر میدان مشق هست، اهالی حرم جلالت همگی با سلامتی به دعا گوئی وجود مبارک مشغول هستند، باغات دولتی منظم است، دیروز برای سرکشی باغ و عمارت مبارک رفته بود، یک باغچه را باغبان فرنگی مستخدم تازه مشغول نمونه ساختن بود، ظاهراً باغبان قابلی به نظر آمد، تمام سربازان فراری فوج طهران را سوای سه نفر که هنوز بدست نیامده‌اند از هر گوشه و کنار و از هر قریه و دهی که بود گرفته با زنجیر و ده نفر سوار و یک نفر صاحب منصب به استرآباد فرستاد که به امیرخان سردار تحویل داده قبض بگیرند، محض اطلاع خاطر خطیر همایون جسارت ورزید، الامر الاقدس الاعلی مطاع مطاع مطاع.

۴۸۷. اصل: بریتون

۴۸۸. اصل: همیون

مفتی محمد شفیع صاحب مدظلہ العالی

د

خدا اور تمام عالم کے لئے جان قربان
معلم

قربان کیا جو احقر اس کی خدمت میں

تبعاً کیا برکت پہنچ کر حضرت قمر دہریہ اور شہزادی امیر علیہ السلام

روزگار و دنیا به نفع و ضرر و فساد است، و هر که در این دنیا بماند، در آتش است.

بلکہ نہایت عاریتہ اور شکر و اکرکندہ منہ میں صبح بکھات نہایت شکر است سنا اور انہی روزانہ
 و روزانہ

دارم خدمت اکرم با جفا رخصت در نهایت کرمات کفر انکه به بیار سعادت قیمت نان

مضی ستر درجه باریک و از رویا که درجه باریک دارد از طرف فرقه مضی در طرف راست

و بهر بغض شدند که هر از آن خواهان کار که تو خواست در دست آید و در هر طایفه

امکده ای به سبب کمر در روز نادره با اینکه همه ساله یکبار در دست کمر از این نوع تعمیر

تعبیر لایعروف و استیلا قرون مندرج من استیلا و غیره

حاضرین ان میں سے امام محمد علی باقر علیہ السلام کے مندرجہ ذیل

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

سند شماره (۲۵) تلگرافهای انیس الدوله و امین اقدس

متن پشت سند: ترجمه تلگرافهای انیس الدوله و امین اقدس است که اواخر شهر ذیقعد که در اسکتلند بودیم عرض کرده بودند، در شهر بریتون انگلیس به توسط میرزا محمدخان به احمدخان سپرده شد جزو کتاب کند.

[متن سند]:

حضور بندگان اعلیحضرت شاهنشاه ایران

منتظر تلگراف بودم که الحمد خدا را شکر کردم که نهایت سلامت مزاج دارید، قبله عالم روحافده از سردی هوا دم بخاری نشسته اند، ماها از گرمای هوا آرام نداریم، همه خانمها احوالشان خوب است، بدرالدوله نزد من است، عرض می کند روح پاکم همه جا حاضر است، به دعای شاه خبر تازه نیست مگر اینکه آغا محمدخان وارد شد، احوالش خیلی خوب است، والدۀ امین همایون فلج شده بود، حالا خیلی بهتر شده و عیب نخواهد کرد، والدۀ زینت السلطنه و برادرزاده اش تصدق شدند، البته به سمع مبارک رسیده که امین حضرت تصدق شد، خیلی غصه خوردم، خداوند همه ما را تصدق وجود مبارک بگرداند. یک واعظ از کشیشهای نصارا که چند سال در کریلا درس خوانده مسلمان است روزهای جمعه برای ما موعظه می کند، بسیار آدم خوب است، جناب امین السلطان را مرحمت فرموده از قول من احوالش را بپرسید. انشاءالله عزیزالسلطان احوالش خوب است. انیس الدوله

حضور بندگان اعلیحضرت شاهنشاه ایران

دستخط تلگرافی را زیارت کردم، جان به قابلم پرگشت، چون از شدت گرما و دلتنگی کسالت داشتم آقای نایب السلطنه شنیدند فرستادند کمینه و بهرام خان را بردند کامرانیه، دو شب مانده مراجعت کردیم، قدری تسکین قلبم شد، عزیزالسلطان را قربان صدقه می روم، از دلتنگی دوری عزیزالسلطان چه عرض کنم، بهرام خان، حاجی سیدخانم، فاطمه سلطان و کنیزها کلاً دعاگو هستند، الان توی حیاط کوچک نشسته ام، عرق از سرو پایم سرازیر است، از شدت گرما. خداوند جان ناقابل مرا قربان وجود مبارکت بگرداند.

امین اقدس

[illegible]

tarikehema.ir

[illegible]

سند شماره (۲۶) نامه کامران میرزا نایب السلطنه به ناصرالدین شاه
 [متن حاشیه سند]: عریضه آقای نایب السلطنه است که غره شهر ذی حجه ۱۳۰۶ در ورود
 به پاریس از طهران رسید
 [متن سند]:

هو

قربان خاک پای جواهر آسای مبارکت شوم

خداوند جان ناقابل این غلام بی مقدار را انشاءالله تعالی به تصدق خاک پای
 مبارک همایون سرکار اعلیحضرت قدر قدرت اقدس شاهنشاهی روحی و روح العالمین
 فداء نماید. شهر دارالخلافه از هر جهت بحمدالله از توجهات بلانهایات همایونی در نهایت
 انتظام است، قیمت نان را که با پست قبل به عرض خاک پای مبارک رسانیده بود ارزان
 می کند. یکشاهی ارزان نمود، الان در یک من دو عباسی به سنگ تمام می فروشند،
 یکشاهی هم سابقاً ارزان نموده بود، از دو ماه قبل یکصد دینار ارزان شده است، یکشاهی
 هم قیمت گوشت را دیروز ارزان نمود، آنچه اسباب ازدیاد دعاگوئی وجود مبارک است
 این غلام بی مقدار و وزیر نظام اقدام نموده و به هیچ وجه خودداری ندارد مردم پایتخت از
 وضع و شریف در کمال آسودگی به دعاگوئی وجود مبارک مشغولند، هوا در نهایت
 شدت گرم است، والده و کسان خانه این غلام چند روز است به کامرانیه حسب الاجازه
 آمده اند، این غلام بی مقدار بعضی از روزهای دوشنبه و جمعه را به کامرانیه آمده بیشتر
 از روزها را در شهر است. میدان مشق، مجلس شوری، رسیدگی به امور قشونی و سایر
 کارها برای این غلام فرصتی باقی نگذاشته، جان نثاری و خدمتگذاری را به راحت ترجیح
 داده است، امور قشونی لله الحمد از مرحمت و توجه خاطر مبارک در کمال انتظام است،
 آنی از مشق و تکالیف خود هیچیک از اهل نظام غفلت ندارند، اردوها منظم است، همه
 روزه از استرآباد خبر دارد، تلگرافی هم که به تازگی در جواب این غلام از امیرخان
 سردار رسیده در جوف عریضه عاجزانه انفاد خاک پای مبارک داشت. در روزنامه تان
 پاریس شرحی نوشته بود، محض اطلاع خاطر خطیر همایون تقدیم خاک پای مبارک
 داشت، اهالی حرم جلالت همگی سلامت اند، به دعاگوئی وجود مبارک مشغولند،
 سرکار گلین خانم چند روز ناخوش بودند، حالا از تصدق خاک پای مبارک بهتر
 هستند، خداوند انشاءالله تعالی جان ناقابل این غلام بی مقدار را انشاءالله تعالی به تصدق

الامر الاقدس الاعلى مطاع مطاع مطاع

عرفیه و از جانب اهل طه است که عزه نهر مرجمه ۱۳۰ در فوسه پارس از شهران رسیده

قربان کجی که در دستم

خوار و بیدار شد از این

تبعہ ق کا پرک بہترین کار کا مظہر ہے قدرت اقدس نے اس درسی دورے میں علم و ادب

در هر چه بجز از رتبهات و درجیات و دنیا و دنیا داران است حقیقت آن بود که
بعضی ملک و برکت را برین راه از آن می کنند که میسر کردن آن خود اذن در کفر و جبر است
که میسر را به اذن نمی دهند و از خود قدر کرده و سایر از آن است که میسر است حقیقت که
در بعضی از آن خود آنچه ابواب از دنیا و دنیا داران است اعظم بمقدار و نیز نظام تمام
به چه خود و هر کس مردم را به شکست از دنیا و در کمال است که هر چه که میسر
و در دنیا است حقیقت که است و آنچه که میسر است اعظم بمقدار است که هر چه که میسر
اعظم بمقدار از دنیا و دنیا داران است و آنچه که میسر است اعظم بمقدار است که هر چه که میسر
مهر و از آن است و در قوت و دایره که با هر چه میسر است و در کمال است که هر چه که میسر
نوع و از آن است و در قوت و دایره که با هر چه میسر است و در کمال است که هر چه که میسر

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

سند شماره (۲۷) «اسامی اشخاصیست که در شب شنبه ۴ ذیحجه ۱۳۰۶ سر میز خانه
صدر اعظم فرانسه در پاریس حضور داشتند»

اسامی اشخاصیست که در شب شنبه ۴ ذیحجه ۱۳۰۶ سر میز خانه صدر اعظم فرانسه در پاریس حضور داشتند

M. Pautier	M. Dautecisme	
M. Rouché	M. Carnot fils	
M. le Comte Bazin	M. le Comte Liechtenstein	
M. David Perrel	Sir Cowley Barclay	
M. Giron	M. le Comte Brugère	
Paul Berenger		
M. Berthelot	M. Appand	
M. de Balleu	M. Etienne	
Amin Khatvat	M. Leon Say	
Le Comte de Montaudou	M. le Comte de Bille	
Emad-ed-Din	M. Hambro	
M. Faye	M. le Comte de Krasinski	
Mme Fortin	M. de Freycinet	
M. Rouvier	M. le Comte de Nassau	
Mme Etienne	Mme Humbert	
S. E. Amin-ed-Doulé	M. le Président du Sénat	
Mme Krasinski	M. Girard	
Le Président du Conseil	S. Magist	
Mme de Freycinet	Madame Constant	
S. E. Amin Sultan	M. Spuller	
Mme Maguin	Madame Fallières	
M. de Freycinet	M. Constant	
Mme Faye	Mme la Comtesse d'Ormonville	
M. de Doulé	M. Fallières	
Mme Magnin	Le Comte de Sausseur	
M. Pasteur	Le Comte de Bille	
M. Jules Simon	M. le Comte de Broglie	
Le Comte de Maillat	M. Maubonier	
M. Giscard de Bort	M. Loze	
M. Berger	M. Picard	
M. Sabatier	Le Comte de Brault	
M. le Comte de Gervais	M. Fortin	ENTRÉE
M. le Comte d'Ormonville	M. Parnetier	
M. le Comte Hornpohl	M. Parent	
M. E. Mollard		

Monsieur le Général Laugel

سند شماره (۲۸) نامه فخرالدوله به عزیزالسلطان

[متن روی پاکت]: [دستخط فخرالدوله]: آقاجان عزیزم عزیزالسلطان ملاحظه نمایند.

فخرالدوله

[متن پشت پاکت]: کاغذ فخرالدوله است از طهران به عزیزالسلطان نوشته، در پاریس يوم

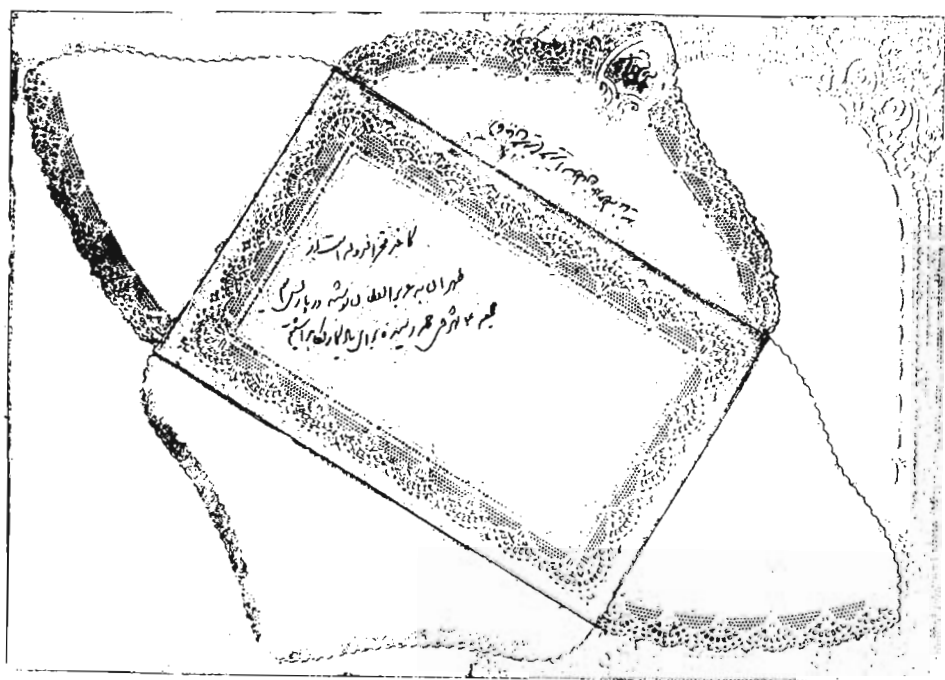
جمعه ۴ شهر ذی حجه رسیده برای یادگار نگاهداشتیم

[متن نامه]:

قربانت برم، آقاجان عزیزم، انشاءالله که وجود عزیزت در کمال صحت و سلامتی است و در حضور مبارک اقدس شهریار به وجود عزیزت خوش می‌گذرد، گویا تماشا و گردش آنقدر دل شما را برده است که هیچ یاد طهران و ماها نمی‌کنید، ما را با هزار غصه و دلتنگی انداختید و رفتید، نه کاغذی، نه تلگرافی، نه یادی، بکلی همه را فراموش کردید، خیلی خوب ما هم راضی هستیم، انشاءالله وجود مبارک اقدس شهریار و شما همه سلامت باشید، به شما خوش بگذرد یاد ما نکنید. حالا با این همه نقل‌ها کی می‌آئید، ما که از تنهایی و دل‌تنگی و گرمای طهران مردیم، حالا دیگر بس است، فرنگ را دیدید بی‌ائید طهران را هم ببینید که از فراق شما ما بیچاره‌ها به چه احوالیم، سه چهار روز پیش از این رفتم اندرون، جوجوق باجی، گلچهره باجی را دیدم، الحمدلله سلامت بودند، اما از دوری شما خیلی بی‌دماغ و کسل بودند، مخبرالملک و بچه‌هایش^{۴۸۹} را هم دیدم، بازی می‌کردند، زهرا بیگم خانم، غلامحسین خان هم بودند، الحمدلله سلامت هستند، امین اقدس همه غلام بچه‌های شما را آورده بود انعام می‌داد. همه از فراق شما بی‌دماغ بودند، انشاءالله روزی باشد به سلامتی و تندرستی بی‌ائید که فراق شما ما را کشت.

آقاجانم عوض من پای مبارک شاه جونت را زیارت بکنید، شما را به سر مبارک شاه جونت قسم می‌دهم که اصرار کن به سلامتی شاه جونت زودتر تشریف بیاورند والله به خدا قسم که نزدیک است از دل تنگی بمیریم دلمان گوشه طهران ترکید، انشاءالله فرنگ خراب بشود، چه فرنگی شد که جان یک شهری را تمام کرد، آقاجانم به سرشاه اگر چاپار آمد از سلامتی وجود عزیزت برای من بنویس که خوشحال شوم، چشمان به راه خشکیده است، کاغذ و تلگراف شما نمی‌آید این چه فرنگی است. زیاده، فدایت.

۴۸۹. اصل: بجهاش

سند شماره (۲۹) صفحه‌ای از روزنامه Le JOURNAL ILLUSTRE است که حاوی عکس پادشاه افریقائی (DINAH - SALIFOU) به اتفاق همسر و پسرش می باشد.
[ناصرالدین شاه با خط خودش در حاشیه صفحه نوشته است]:

شکل پادشاه سیاه است. در پاریس حاجی آقا آورد، برای یادگار توی این کیف گذاشتم که انشاءالله طهران به حاجی سرورخان نشان بدهم، ۵ شهر ذیحجه، اودئیل سنه ۳۰۶

[ر. ک ص. ۱۹۳ و ۲۱۳]

Le Journal illustré

VINGT-SIXIÈME ANNÉE - N° 31
SEIZIÈME JOURNAL ILLUSTRÉ
Le Journal illustré est mis en vente tous les vendredis matin.
PARIS: 50 c. - 100 c. - 2 fr.
BOURBONNAIN: 1 fr.
Administration et Rédaction à Paris, 10, rue de la Fayette.
Sur l'étranger: 2 fr.
POUR LE NUMÉRO: 15 CENTIMES
TOUTE
Chaque copie de la semaine par Alfred Barbou, - Deven-
ant à l'usage des abonnés de l'étranger. - On trouve
les Leds Héraut - chez les libraires de la ville.

LES ANNONCES SONT REÇUES AU BUREAU DU JOURNAL - 10, RUE LA FAYETTE
ET 10, RUE DU HAVRE - NANTERRE.

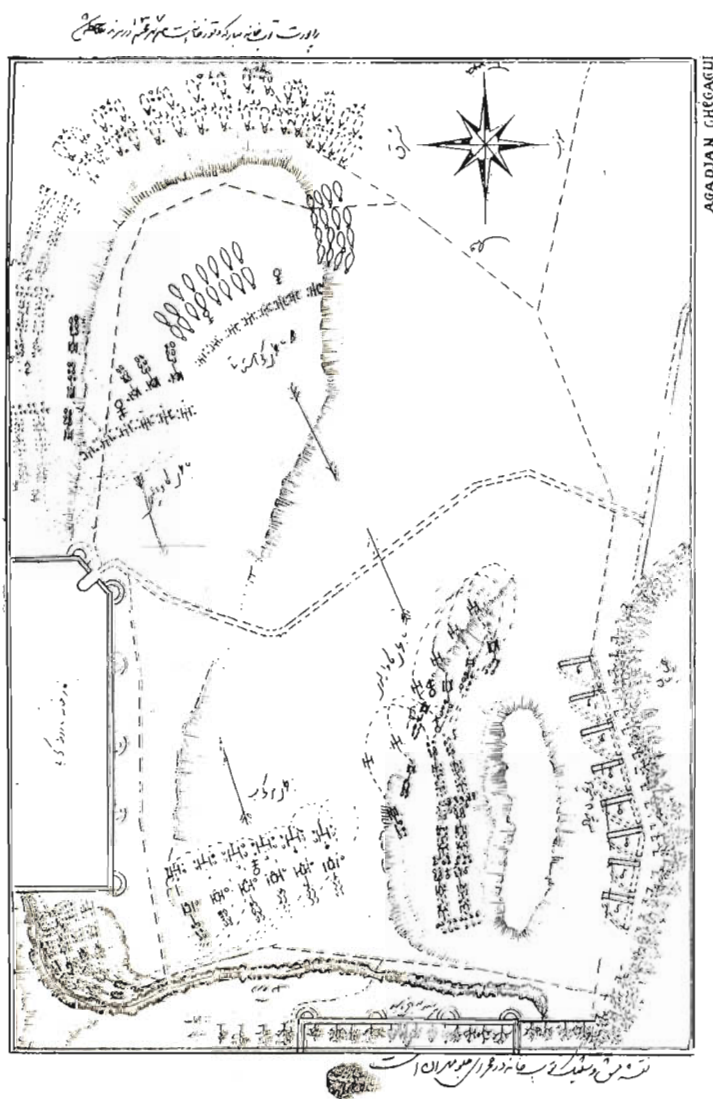

LE ROI AFRICAÏN DINAH-SALIFOU, SA FEMME ET SON FILS
Donné de Henri Mayer (photographie Paul Boyer) - Goussier de NANTERRE. - Voir l'article, page 253.

سند شماره (۳۰)

نقشه قسمتی از شمال تهران است که به همراه راپورتهای نظامی (راپورت زنبورکخانه، راپورت مرضای توپخانه مبارکه، راپورت وزارت جلیله لشکر، راپورت توپخانه مبارکه، راپورت مرضای قشونی، راپورت میدان مشق توپخانه مبارکه، راپورت قورخانه مبارکه و امثالهم از تهران برای ناصرالدین شاه به فرنگ ارسال شده است. در حاشیه نقشه نوشته شده است:

«هشتم شهر ذیحجه ۱۳۰۶ در پاریس رسیده ملاحظه شد»

سند شماره (۳۱) را پورت زنبور کخانه

[در حاشیه بالای سند نوشته شده است]: هشتم شهر ذی حجه ۱۳۰۶ در پاریس رسیده
ملاحظه شد را پورت زنبور کخانه مبارکه به تاریخ یوم پنجشنبه پنجم شهر ذی قعدة الحرام
موافق قرارداد در هفته سه روز مشق است، تمامی صاحب منصبان و زنبور کچیان در
میدان مشق حاضر شده به دستور العمل معلیم فرنگی و ایرانی مشق نمودند، در این
روزها که ایام مشق است حضرت مستطاب اشرف امجد اسعد اقدس والا آقای نایب السلطنه
امیر کبیر وزیر جنگ روحی فداه به جهة سرکشی مشق کلیه قشون نصرت نمون در میدان
مشق حاضر شدند و خبر تازه که قابل عرض باشد بحمد لله اتفاق نیفتاد.

عبدالحسین

به نام خداوند متعال
را پورت زنبور کخانه مبارکه
در یوم پنجم شهر ذی قعدة الحرام

موفق بود به دستور
حضرت مستطاب اشرف امجد اسعد اقدس والا

در این روزها که ایام مشق است
حضرت مستطاب اشرف امجد اسعد اقدس والا

امیر کبیر وزیر جنگ روحی فداه
به جهة سرکشی مشق کلیه قشون نصرت نمون

در میدان مشق حاضر شدند و خبر تازه که قابل عرض باشد بحمد لله اتفاق نیفتاد.

بجاءه و به عرض
حضرت مستطاب اشرف امجد اسعد اقدس والا

سند شماره (۳۲) راپرت قورخانه مبارکه

[در حاشیه قسمت بالای سند نوشته شده است]: هشتم شهر ذی حجه ۱۳۰۶ در پاریس

رسیده ملاحظه شد. راپرت قورخانه مبارکه به تاریخ

پنجم شهر ذیقعدة الحرام ۱۳۰۶

عموم صاحب منصب و اصناف و آحاد و افراد قورخانه چی با کمال مواظبت و مراقبت همه روزه مشغول انجام خدمات مرجوعه و محوله بنخود می باشند و غفلت و کوتاهی ندارند.

کارخانجات سراجی و حدادی و دواتگری و بخاری و ریخته گری و چاشنی سازی و ترقه سازی^{۴۹۰} و سایر کارخانجات با نهایت سعی و اهتمام و جد موفور مشغول تهیه و تدارک ملزومات قشونی و مهمات عسکری و آلات و ادوات حربی هستند.

کارخانه فشنگ سازی مسیوپتو با عملجات در کمال اهتمام و خوبی همه روزه مشغول ساختن فشنگ است، قدری فشنگ هم این اوقات ساخته و حاضر نموده است، به نظر مبارک خواهد رسید.

از کارهای فوق العاده که این روزها در قورخانه و کارخانجات مشغولند: اولاً مشغول ساختن درب میدان مشق هستند که از توپ و تفنگ و سایر آلات حربی و اسلحه جنگی ترکیب خواهد یافت و به وضع و هیئت نظامی ساخته خواهد شد. ثانیاً مشغول ساختن یکصد و شصت چراغ برای خیابان امیریه می باشند، ثالثاً مشغول ساختن محجر از لوله تفنگ اسقاط و زنبورک به جهت چهار سکوی میدان توپخانه که توپ در آنجا است و برای باغچه هائی^{۴۹۱} که تازه ایجاد می شود می باشند، نمونه آن هم بنظر حضرت والا رسید و پسند خاطر مبارک گردید. [در حاشیه با دستخط دیگری]: مختصر راپرت قورخانه از نظر مبارک حضرت مستطاب والا می گذرد.

اقبال السلطنة

سند شماره (۳۳) دستخط ناصرالدین شاه از فرنگ به امین حضور که احتمالاً بصورت
تلگراف ارسال شده است

به امین حضور

امروز که ۱۳ شهر ذیحجه است با کمال صحت مزاج الحمد لله تعالی از پاریس وارد
شهر بادخاک آلمان شدیم، بسیار شهر خوبی است، بیلاق، جنگل، شکار زیاد، دورش
همه کوه، جنگلی مثل بهشت است. چه می کنی، کجائی، به عرض برسان. احوال ایلخانی
را مخصوصاً پیرس، از قول من احوال وزیر دفتر مستوفی الممالک را هم پیرس به عرض
برسان البته.

به امین حضور

امروز ۱۳ شهریور صبح با حال صحت زاج
آمدیم که لذت بسیار دارد با آلمان سلم
پیرس بسیار بدو مفضل شد و رند و ریش بکوه
بسیار مشرب است که چه می کنی که احوال
احوال امین را خوبه پیرس از قول من
احوال وزیر دفتر مستوفی الممالک را هم پیرس
عرضه کن البته

سند شماره (۳۴) دستخط ناصرالدین شاه به قوام الدوله وزیر خارجه و امین الملک که
احتمالاً از فرنگ بصورت تلگراف ارسال شده است.

به قوام الدوله وزیر خارجه

امروز که ۱۳ ذیحجه است از پاریس به سلامتی وارد شهر باد آلمان شدیم، احوال ما
بسیار خوب است، تازه باشد به عرض برساند.

به امین الملک

امروز که ۱۳ ذیحجه است به سلامتی از پاریس وارد شهر باد شدیم، احوال ما بسیار
خوب است، جناب امین السلطان با صحت مزاج مشغول خدمات است.
امورات شما و ادارات و ولایات سرحدات البته خوب است، تازه باشد به عرض
برساند، جیره اردوهای بسطام، استرآباد، همدان را البته زودتر برسانند، بنائی های خارج
و داخل چطور است.

به قوام الدوله وزیر خارجه

روز شنبه ۱۳ ذیحجه ۱۳۰۲
بار آلمان شدیم احوال ما بسیار خوب است
عرض عرض

به امین الملک
روز شنبه ۱۳ ذیحجه ۱۳۰۲
سند امین الملک
جناب امین الملک با صحت مزاج مشغول خدمات است
امورات شما و ادارات و ولایات سرحدات
خوب است، تازه باشد به عرض برساند
بنائی های خارج و داخل چطور است
مجلس

سند شماره (۳۵) دستخط ناصرالدین شاه از فرنگ به یکی از همسرانش [عایشه] که احتمالاً
به صورت تلگراف ارسال شده است

از باد به طهران، به عایشه خانم
امروز که ۱۳ شهر ذیحجه است از پاریس وارد شهر باد شدیم احوال من بسیار خوب
است، انشاءالله احوال لیلی خانم و ایرانی خوب است، احوال همه را به عرض برساند.
به خاله خانم بگو حاضر باش برای پختن خورش چاقاله، اما برعکس آن خورش روز
رفتن ما.

نزدیک به لیلی به عایشه خانم

روز ۱۳. نزد من صحبت کن نزد پاریس و ملک و پدر بزرگم

۱. احوال من در جنبه که خانه احوال پدر خانم در ایران

جنبه که احوال همه در ایران

به خانه خانم بگو مادر من سبزه پختن

خورش چاقاله اما برعکس آن

خورش روز رفتن ما

سند شماره (۳۶) پیش نویس تلگراف عزیرالسلطان به قمرسلطان مشهور به شیرازی کوچک
با دستخط ناصرالدین شاه

از شهر باد آلمان به طهران

به قمر سلطان خانم مشهور به شیرازی کوچک

امروز که ۱۳ شهر ذیحجه است از پاریس وارد شهر باد آلمان شدیم در پانزده
ساعت صد و پنجاه فرسنگ راه طی کردم، بگو آفرین، اگر چه این شهر مثل بهشت
است، کوه، جنگل، هوای خوب سرد اما دلم تنگ است، باز برای شما تلگراف می زنم،
میخواهم مرا خنده بیندازی دلم باز بشود، تو هم جواب های بی مزه می نویسی که خنده
ندارد. احوال من خیلی خوب است، همیشه پیش شاه هستم، نگو که به شهر باد وارد شدم
باد کرده ام، فیس کرده ام، خیر این است که به توتلگراف می کنم، برو احوال امین اقدس
را بپرس، احوال گل چهره، جوجوق را بپرس احوال گریه ها را بپرس، احوال هر سگ و
گریه را هم که بینی بپرس، از قول من، نمی دانی این سفر به من چه گذشته است،
انشاء الله در زمان ورود خواهم گفت، جون جونی را احوال بپرس احوال چنار عباسعلی را
هم بپرس انشاء الله دماغش چاق است، عیبی نکرده است.

عزیرالسلطان

پیش نویس تلگراف
عزیرالسلطان
به قمر سلطان خانم
مشهور به شیرازی
کوچک
با دستخط ناصرالدین شاه
از شهر باد آلمان
به طهران
امروز که ۱۳ شهر
ذیحجه است از پاریس
وارد شهر باد آلمان
شدیم در پانزده
ساعت صد و پنجاه
فرسنگ راه طی کردم،
بگو آفرین، اگر چه
این شهر مثل بهشت
است، کوه، جنگل،
هوای خوب سرد اما
دلم تنگ است، باز
برای شما تلگراف می
زنم، میخواهم مرا
خنده بیندازی دلم
باز بشود، تو هم
جواب های بی مزه
می نویسی که خنده
ندارد. احوال من
خیلی خوب است،
همیشه پیش شاه
هستم، نگو که به
شهر باد وارد شدم
باد کرده ام، فیس
کرده ام، خیر این
است که به توتلگراف
می کنم، برو
احوال امین اقدس
را بپرس، احوال
گل چهره، جوجوق
را بپرس احوال
گریه ها را بپرس،
احوال هر سگ و
گریه را هم که
بینی بپرس، از
قول من، نمی
دانی این سفر به
من چه گذشته
است، انشاء
الله در زمان
ورود خواهم
گفت، جون
جونی را احوال
بپرس احوال
چنار عباسعلی
را هم بپرس
انشاء الله
دماغش چاق
است، عیبی
نکرده است.

پیش نویس تلگراف
عزیرالسلطان
به قمر سلطان خانم
مشهور به شیرازی
کوچک
با دستخط ناصرالدین شاه

پیش نویس تلگراف
عزیرالسلطان
به قمر سلطان خانم
مشهور به شیرازی
کوچک
با دستخط ناصرالدین شاه

پیش نویس تلگراف
عزیرالسلطان
به قمر سلطان خانم
مشهور به شیرازی
کوچک
با دستخط ناصرالدین شاه
از شهر باد آلمان
به طهران
امروز که ۱۳ شهر
ذیحجه است از پاریس
وارد شهر باد آلمان
شدیم در پانزده
ساعت صد و پنجاه
فرسنگ راه طی کردم،
بگو آفرین، اگر چه
این شهر مثل بهشت
است، کوه، جنگل،
هوای خوب سرد اما
دلم تنگ است، باز
برای شما تلگراف می
زنم، میخواهم مرا
خنده بیندازی دلم
باز بشود، تو هم
جواب های بی مزه
می نویسی که خنده
ندارد. احوال من
خیلی خوب است،
همیشه پیش شاه
هستم، نگو که به
شهر باد وارد شدم
باد کرده ام، فیس
کرده ام، خیر این
است که به توتلگراف
می کنم، برو
احوال امین اقدس
را بپرس، احوال
گل چهره، جوجوق
را بپرس احوال
گریه ها را بپرس،
احوال هر سگ و
گریه را هم که
بینی بپرس، از
قول من، نمی
دانی این سفر به
من چه گذشته
است، انشاء
الله در زمان
ورود خواهم
گفت، جون
جونی را احوال
بپرس احوال
چنار عباسعلی
را هم بپرس
انشاء الله
دماغش چاق
است، عیبی
نکرده است.

سند شماره (۳۷) دستخط ناصرالدین شاه از فرنگ به امین اقدس و انیس الدوله که احتمالاً بصورت تلگراف ارسال شده است

به امین اقدس

امروز که ۱۳ شهر ذیحجه است از پاریس وارد شهر باد شدیم، الحمدلله تعالی احوال من بسیار خوب است. احوال عزیزالسلطان خیلی خوب است. آقامیرزا محمدخان سلام می‌رساند، باغبان باشی کی فارغ می‌شود، خبر تازه باشد عرض بکنید، هوای طهران البته خوب است.

به انیس الدوله

امروز، که ۱۳ ذیحجه است از پاریس به شهر باد وارد شدیم، الحمدلله احوال ما بسیار خوب است، انشاءالله احوال شما خوب است، چه می‌کنید، بدرالدوله کجاست، تازه باشد عرض بکنید.

امروز که ۱۳ ذیحجه است از پاریس وارد شهر باد شدیم، الحمدلله تعالی احوال من بسیار خوب است. احوال عزیزالسلطان خیلی خوب است. آقامیرزا محمدخان سلام می‌رساند، باغبان باشی کی فارغ می‌شود، خبر تازه باشد عرض بکنید، هوای طهران البته خوب است.

امروز که ۱۳ ذیحجه است از پاریس به شهر باد وارد شدیم، الحمدلله احوال ما بسیار خوب است، انشاءالله احوال شما خوب است، چه می‌کنید، بدرالدوله کجاست، تازه باشد عرض بکنید.

سند شماره (۳۸) دستخط ناصرالدین شاه از فرنگ به کامران میرزا نایب السلطنه که احتمالاً
به صورت تلگراف ارسال شده است.
از باد به طهران

به نایب السلطنه

امروز که ۱۳ ذیحجه است وارد شهر باد شدیم، الحمدلله احوال ما بسیار خوب است
و باد بسیار خوب جائی است، شش شب اینجا هستیم، انشاءالله احوال شما خوب است،
احوال تمام سرکردگان و قشون را پرسید، از استراآباد و سایر اردوها چه خبر دارید،
البته امین الملک جیره آنها را به موقع رسانده است، تازه باشد اطلاع بدهید.

از باد به طهران

به نایب السلطنه
مرکز ۱۳۰۰ فرسخه

فقد لر باد شدم الحمدلله احوال ما پر خیر است
و باد پر خیر جائی که شش شب اینجا هستیم
انشاءالله احوال ما خیر است احوال تمام سرکردگان
و قشون را پرسید، از استراآباد و سایر اردوها چه
خبر دارید، البته امین الملک جیره آنها را به موقع رسانده است
تازه باشد اطلاع بدهید

سند شماره (۳۹) دستخط ناصرالدین شاه از فرنگ به حاجی سرورخان (اعتمادالحرم) که احتمالاً به صورت تلگراف ارسال شده است.

به حاجی سرورخان

امروز که روز ۱۳ ذیحجه است وارد شهر باد شدیم، الحمدلله احوال ما بسیار خوب است، احوال همه خانم ها و شاهزاده ها را پیرس، خبر تازه باشد عرض کن.
خواجه ها چه می کنند، آقانوری چه می کند، شب کجا می خوابد، آقا محمدخان کجاست چه می کند.

به سرورخان
روز ۱۳ ذیحجه

مسلک باد شدیم الحمدلله احوال ما به رغبت است احوال خانم ها
شاهزاده ها و پیرس خبر تازه باشد عرض کن
خانم ها چه می کنند آقانوری چه می کند شب کجا می خوابد
آقا محمدخان کجاست چه می کند

سند شماره (۴۰) نامه الله قلی خان ایلخانی به ناصرالدین شاه

[متن سند]:

قربان خاک پای جواهر آسای مبارکت شوم^{۴۹۲}

اولاً امیدوارم از برکت و نعمت انبیاء و اولیاء ذات کثیر البرکات مقدس اعلی حضرت اقدس شهریار روحی و جانی و اولادی فداه در کمال اعتدال و انبساط و در نهایت خوشی و نشاط است و هیچ شک نمی رود که آن وجود معدلت نمود هماره در سلامت و راحت و فرح است زیرا که تمام نفوس مقدسه در کل ممالک محروسه کلاً متوجه همان یک وجود مقدس مبارکند که خداوند آن وجود مبارک را در پناه خود محفوظ بدارد، ثانیاً هنگام حرکت از دارالخلافه و آن همه مرحمت های خدیوانه که خدا جانمرا تصدقت نماید و اجازه مرخصی و دعا گوئی به مشهد مقدس که گرفتاری و موانع روزگار که تصور می کنم بعض آنها به عرض حضور مبارک رسیده و بعض آنها بواسطه مسافرت موقع عرض نیافته به این فیض دعا گوئی نائل و مستفیض نشدم و از آن مراحم کمال مباحثات و ازدیاد امیدواری حاصل و در غیبت وجود مبارک چنان هستی و وجود خود را به دعا و ذکر آن شهریار عدل گستر رعیت پرور مشغول داشته که سرپای وجودم ذکر خیر و حمد و ثنای شاهنشاه گردیده تا اینکه از کاستیل تلگرافی به مفاخرت پیر غلام شرف اصدار یافته از کثرت افتخار و شرف پای مفاخرت و ابهت بر سماء ارض جبلت عنصریان رسانیده بین همگنان افتخارات بی نهایی و تشکرات عبیدانه و سِرْمَنْ یحیی العظام به ظهور پیوست بطوری که پیر ایلخانی از آن مراحم بی پایان و تفقدات نمایان از سر جوان شد و چون از ظهور این مرحمت زیاد از حد منبسط شدم بخت نامساعد بر عدم توجه و تفقد ملوکانه گرفتار و بدروزگار نمود که از آن وقت به بعد تاکنون به هیچ نوع از انواع خاص قرین اختصاص و افتخار نشده ام. حالا چون ایلخانی در این پیرانه سری جسور^{۴۹۲} شده عرض می کند:

گرتو شکیب داری طاقت نمانده ما را،

اگر در خاطر آفتاب مظاهر مبارک باشد در رجعت از سفر دویم فرنگستان در احضار در انزلی چون از همه امثال زودتر و بهتر از برای تقبیل^{۴۹۳} آستان مبارک حاضر بودم که فرمودید ایلخانی چنان حاضر شد که گویا عاشق و بنده خاص شاه است، باز

۴۹۳. تقبیل: بوسیدن

۴۹۲. اصل: جثور

و می دانید ایلخانی متملق نیست، الحمدلله از توجه و سعایت تربیت شدگان آن شاهنشاه رثوف مهربان تمام اهل ایران در رفاه و آسودگی و امنیت و خوش گذرانی به دعا می پردازند، زیاده منتظر جواب و اظهار مرحمت و تحصیل مفاخرت است.

[یشت نامه ممهور به مهر الله قلبی است]

[در حاشیه با خط دیگری نوشته شده است]:

عریضه الهقلى خان ایلخانیست که در ۱۴ ذی حجه در بادن بادن رسیدہ ملاحظہ شد

[illegible]

مجلس التفتيش خان ابي
كه در ۱۲ فروردین در لایحه دار
الله

[illegible]

سند شماره (۴۱) نامه فروغ الدوله به ناصرالدین شاه

[متن حاشیه سند]:

عریضه فروغ الدوله است، ۱۸ شهر ذی حجه ۱۳۰۶ در بادن باد به حضور رسیده

ملاحظه شد

[متن سند]:

قربان خاک پای جواهر آسای اقدس همایونت بگردم، امیدوارم که وجود
فایض الجود مبارک حضرت اقدس شهریاری ارواح العالمین فداه از جمیع بلیات در امان
خدا باشد، خداوند عالم سایه بلند پایه مبارکت را از سر این کمینه کم و کوتاه نفرماید،
روز سه شنبه هفدهم در کامرانیه به زیارت تلگراف که به سرافرازی این کمینه مرحمت
فرموده بودید زیارت کردم، هرچه بخواهم^{۴۹۴} شکرگذاری آن مرحمت عظمی را بجا
بیاورم^{۴۹۵} از قوه این کمینه به دور است خداوند انشاء الله جان ناقابل این کمینه را به قربان
وجود مبارکت بگرداند، به سر مبارکت که دیگر نزدیک است بمیریم، پس کی تشریف
می آورید، ما که مردم از انتظار، قربان آن روزی بگردم که چشمان به زیارت جمال
مبارکت روشن می شود، ماشاء الله آنجاها در گردش تماشاهاى خوب هستید، بالمره^{۴۹۶}
طهران را فراموش کردید، دلتان نمی خواهد تشریف بیاورید، نمی دانید که یک شهری
را از انتظار کشتید، خوش به حال فرنگی ها که جمال مبارک را هر روز زیارت می کنند.
قربانت بگردم اقل از برای محرم که تشریف بیاورید، باز تا طهران بودیم یک
خورده بهتر بود، مرده شور شمیران را برد که از دلتنگی مردم، از دم صاحبقرانیه آمدم
کامرانیه، به سر خودت نزدیک بود بمیرم از نبودن اقدس شهریاری آن قدر بد شدست
آن حالی که چه عرض کنم، هوا هم به شدت گرم است^{۴۹۷} که هیچ کسی تابحال همچو
گرمائی ندیده است^{۴۹۸}، سه روز سه شب بود که از گرما هیچ کسی نخوابیده بود، دیشب
تا حالا یک خورده هوا بهتر است، قربان عزیزالسلطان بگردم، الحمد لله که احوالش
خوبست، انشاء الله همیشه سلامت باشد، خانه زاده ها عرض خاک بوسی آستان بوسی
میرسانند، خداوند انشاء الله جان ما همه را قربان وجود مبارکت بگرداند.

۴۹۵. اصل: بیارم

۴۹۷. اصل: گرمست

۴۹۴. اصل: بخاهم

۴۹۶. اصل: بلمره

۴۹۸. اصل: ندیدست

سند شماره (۴۲) راپورت کاپیتن قزاق

[متن حاشیه سند]: راپورت کاپیتن قزاق است که نایب السلطنه از طهران فرستاده، روز ۲۴ شهر ذیحجه ۱۳۰۶ در شهر سالزبورغ ملاحظه شد.

اداره بریگاد سواره قزاق

اعلیحضرت همایون شاهنشاهی

نمره ۱۲۴

به تاریخ يوم ۱۴ شهر ذیقعدہ سنه ۱۳۰۶

طهران

اردوی قصر قاجار

به حضور حضرت اشرف ارفع والا، شاهنشاه زاده آقای نایب السلطنه امیر کبیر و وزیر جنگ روحانفاده معروض می دارد، در بدو تشکیل اداره بریگاد سواره قزاق در اول ماه ژوئیه سنه ۱۸۷۹ مطابق شهر رجب سنه ۱۲۹۶ هجری عده کل صاحب منصبان و تابین های بریگاد منحصر بوده به ششصد و پنجاه و چهار نفر، در سنه ۱۸۸۲ مقارن ایام عید نوروز از صاحب منصبان و تابین های فوج اول و دوم اسکادرون سواره گارد تشکیل یافته، و در همان سال دسته موزیکانچیان تعداد سی و پنج نفر بر عده کل صاحب منصبان و تابین های بریگاد ضمیمه شدند و همچنین در همین سال در اواخر فوج سوم سواره قزاق مهاجر عبارت از دویست و شصت و دو نفر صاحب منصب و تابین تشکیل یافته ملحق شد به بریگاد سواره قزاق و آخر الامر در سنه ۱۸۸۳ در اوایل فصل پائیز از صاحب منصبان و تابین های فوج اول و دوم باطری توپخانه سواره قزاقیه تشکیل یافت و دوازده نفر توپ سوار بر عده کل بریگاد اضافه شد والان که ده سال تمام از روز اول تشکیل بریکاد می گذرد عده کل صاحب منصبان و تابین ها از روی کتابچه های اسامی هر سه فوج و باطری و دسته موزیکانچیان به انضمام خدام و مهترهای اسبهای دیوانی توپخانه و موزیکانچیان و مباشرین علیق و غیره بعد از وضع قدما و مستمری بگیرها که از جزو افواج بریگاد خارج شده اند نهصد و بیست و هفت نفر است.

از این عدد کل دویست و نود و دو نفر مأمور استرآباد و دوازده نفر در کرمان و بلوچستان و هشت نفر در آذربایجان و چهارده نفر به مخزن های ولایات و یک نفر مأمور مازندران و سه نفر در جزو ملتزمین رکاب مبارک و چهار نفر در خدمت وزرا و ارکان

دولت علیه و نوزده نفر مرخص به ولایات دور دست و شش نفر مریض و ده نفر مأمور به فراولی عمارات و ابنیه شهر و هجده نفر مستمری‌بگیر خردسال و پیر که جمعاً سیصد و هشتاد و هفت نفر باشد در اردوی بریگاد در قصر قاجار حاضر نیستند ولی باقی پانصد و چهل نفر در اردو حاضر می‌باشند.

در این موقع که مدت ده سال تمام از روز تشکیل اداره بریگاد سواره قزاق اعلیحضرت قوی شوکت اقدس همایون شاهنشاهی روحنفاده می‌گذرد و برحسب اجازه حضرت اشرف اسعد ارفع والا مجلس جشنی در اردوی مخصوص بریگاد در حضور مبارک حضرت اشرف اسعد ارفع والا [A] منعقد و فراهم است، در کمال افتخار و مباهات استدعا از حضور مبارک حضرت اشرف اسعد ارفع والا می‌نمایم که محض یادگار این جشن بریگاد امتیازات معروض در ذیل را در حق چند نفر از ممتازترین از صاحبمنصبان بریگاد که از اول تشکیل اداره بریگاد در کمال شوق و جانفشانی مشغول خدمت می‌باشند عطا و مرحمت فرمائید:

- از باطری توپخانه سواره قزاقیه: در حق محمدخان نایب سرهنگ که دارای نشان و حمایل درجه سرهنگی است منصب سرهنگی.
- از اسکادرون گارد: در حق محمدباقرخان نایب سرهنگ، منصب سرهنگی.
- از فوج اول سواره قزاق مخصوص اعلیحضرت همایونی: در حق نواب امان‌الله میرزا نایب سرهنگ مترجم اول فوج اول نشان و حمایل از درجه سرهنگی.
- و در حق کاظم آقا یاور فرمانده اسکادرون چهارم فوج اول منصب نایب سرهنگی.

همچنین استدعا از حضور مبارک حضرت اشرف اسعد ارفع والا می‌نمایم که پنج قطعه مدال طلا و بیست قطعه مدال نقره عطا و مرحمت فرمایند برای تقسیم در میان صاحبمنصبان و تابین‌های جزو هر سه فوج که احکامات نظامی و صورت اسامی آنها را بعد در موقع خود به عرض حضور مبارک حضرت اشرف ارفع والا خواهیم رسانید، امر امر حضرت اشرف اسعد ارفع والا است.

فرمانده موفتی بریگاد کاپیتن ماکوفکین

CAPITAINE MAKOUKINS

اذا فتح بریگاد سوار و قزاق
اعلیٰ حضرت نماینده شاهنشاهی

جاریج ۱۳۴۱ شہر فرستہ

طهران

[illegible][illegible]

لڑ بطور توجہ ضرور، واضح

در حق محمد خان باب بزرگ که در اراک و در ده سرنگ است منصب سرنگ

از کتب

دوق محمد باقر خان بابا سید مصطفیٰ رضا

از نوم اندر کوره و آتش محصور است ۴۰

الرحمن الرحيم

در حق کائنات آنکه فواید بسیار درون چهارم و در آخر نصف است برین

پس این سه کلمه را که تحت حرف پندارند و بعد از آن کلمه مال طرد است قطع مال نقره عطا در حق
نوازیه را بنویسم و بعد از آن کلمه مال طرد است قطع مال نقره عطا در حق نوازیه را بنویسم و بعد از آن

امام احمد حضرت جبریل علیہ السلام

میرزا محمد باقر حضرت آیت الله العظمیٰ الخوانساری

فرمانروا قلی محمد کا پسر، اکرم علی

سند شماره (۴۳) راپورت توپخانه

[در حاشیه سند نوشته شده است]: راپرت توپخانه و قورخانه مبارکه است، نایب السلطنه فرستاده، ۲۴ ذیحجه ۱۳۰۶ در شهر سالزبورغ ملاحظه شد.

راپرت توپخانه مبارکه از بابت ساخلو سرحدات ممالک محروسه به تاریخ شهر
ذیقعد الحرام اودئیل ۱۳۰۶

لرستان:

موافق راپرت سیف الله خان نایب سرهنگ که با توپچیان مهندس و چهار عراده توپ، توپ ۶ پوند خان دار و دو عراده توپ کوهستانی ته پر مأمور آن صفحاتند. یک عراده توپ کوهستانی ته پر با یک نفر صاحب منصب و ده نفر توپچی با یکدسته سوار حاجی عالی خان که به حکم حکومت به سمت کوشکان تعاقب اشرار رفته بودند آنها را متفرق و فراری کرده به سلامتی وارد خرم آباد شدند، و نیز می نویسد: یک عراده توپ ۶ پوند با یک نفر صاحب منصب و یک دسته توپچی که حکومت مأمور تأمین چگنی کرده است هنوز مراجعت نکرده اند در آنجا هستند. باقی صاحب منصب و توپچی و قورخانچی و عمله اصطبل توپخانه و اسب توپ تمام در خرم آباد در کمال انتظام هستند.

گیلان:

مجمعی خان یاور اول مأمور آنجا می نویسد که برای مرمت برج غازیان و توپهای آنجا با مأمور حکومت از رشت به انزلی رفته مشغول بازدید آن هستند که صورت صحیح آن را به حکومت اطلاع داده به مرمت مشغول شوند. دو نفر نجار و آهنگر هم که به جهت مرمت توپها خواسته بودند و از اصناف توپخانه از طهران فرستاده شده بودند وارد شدند و به توپخانه انزلی فرستاده شدند. از سرحدات ملبوس به جهت توپچیان مأمورین خواسته شدند، اجزاء مشغول اخذ از مخزن و روانه داشتن هستند.

خراسان:

چون موعد خدمت توپچیان خراسان منقضی شده بود عوض آنها از آذربایجان

احضار شده بود، از قرار راپرت توپخانه تبریز چند روز قبل توپچیان طایفه ارونقی احضار به تبریز شده در آنجا سان داده، حقوق محلی و حقوق عرض راه خود را در اطاق نظام آنجا دریافت کرده عازم رکاب مبارک شدند.

استرآباد:

موقع و موعد عوض کردن توپچیان ساخلو آنجا نیز رسیده بود، چون همیشه مأمورین آنجا از توپچیان بسطامی است که بومی آنجا هستند که به نوبه عوض می شوند به صاحب منصب مامور بسطام تأکید شد که موجب محلی هذالسنه توپچیان متوقف بسطام را از حکومت گرفته به اطلاع لشکر نویس عاجلاً بپردازد که عازم استرآباد شوند، عبدالعظیم خان سلطان هم که مسبوق به خدمات ساخلو آنجا بود فرستاده شد که به چاپاری به بسطام رفته توپچی را به استرآباد ببرد.

توپی که در ساری مانده بود:

در چند روز قبل توپچی واسب توپخانه و چرخ و قنداق و سایر ملزومات فرستاده شد که توپ را حمل به طهران نمایند.

لرستان و بروجرد:

چون موعد خدمت توپچیان ساخلو آنجا منقضی شده بود از توپچیان خرقانی به اندازه ساخلو این دو ساخلو معین شده با اسلحه و ملبوس نوحقوق عرض راه خودشان را دریافت کرده از سان حضور مبارک حضرت مستطاب اشرف امجداسعداعظم والا روحی فداه گذشته در دو هفته قبل عازم شدند.

[در حاشیه با خط دیگری نوشته شده است]:

خلاصه نوشتجات مامورین ولایات است از نظر مبارک حضرت والا می گذرد.

اقبال السلطنه

تابستان گذشته در روزنامه مسکوفسکیاودمتسی یک قطار مخابرات پاریس و لندن با عنوان فوق چاپ شده بود که کل حرکات سفر اخیر شاه ناصرالدین و امین السلطان وزیر قادر او را مفصلاً ذکر می کرد، غرض از نشر آن مخابرات کشف مغایرت پلیطیک ایران با روس است که ابتدای آن از ورود درومندولف سفیر انگلیس به طهران بود و در لندن کمال موافقت ایران و انگلیس انجام یافت، تا اثر خیراندیش روس را به کلی خارج کرده ایران را برای اشتباهی دائمی انگلیس لقمه لذیذی سازد.

کشف این شیوه مخفی انگلیس و ایران از طرف روزنامه ما بدیهی است خوش آیند آنها نخواهد بود، چنانکه روزنامه های نیم رسمی انگلیس سعی بیهوده نمودند که توقف شاه را در لندن به کلی خارج از صورت پلیطیک به خرج دهند، حتی منکر بودند که امین السلطان و ملکم خان سفیر ایران در مراده با سالسبوری و درومندولف ابراز کرمی کرده باشند، ابراز خود امین السلطان در اثبات^{۹۹} صداقت پلیطیک و میل موافقت باروس از آنها کمتر نبود چرا که می دانست که بروز معاهده مخفی او با درومندولف می تواند برای ایران نتایج بسیار بد به هم رساند و تشویش امین السلطان در امکان انجام آن نتایج خصوصاً بعد از مراجعت به طهران ظاهر و نمایان است.

او با طیش^{۱۰۰} قلب منتظر ورود سفیر تازه قیصر روس است، تا چه دستورالعملهای شدید بیاورند، مبادا عزل وزیر قادری که وطن خود را تسلیم ید انگلیس نموده است بدون تاخیر طلب نماید بنابراین و محض دفع این نتیجه حقه او دور نیست خود را دوست روس و بی طرف انگلیس به خرج دهد، چنانچه مأمورین شخصی او در روسیه سعی دارند یک یک بر همه مدلل نمایند که امتیازات به انگلیس داده، ابداً معنی ندارند و که چشم های امین السلطان در توقف لندن باز شده دیگر به انگلیس امتیاز نخواهد داد، این ابراز آخری احتمال می رود قرین به صدق باشد، چرا که انگلیس آنقدرها دیگر محتاج

امتیاز نیست، بی آن هم همه ایران با دارائی خداداد در ید اوست، حرکت آزاد در کارون^{۵۰۱} ولایات جنوب ایران را از امتعه انگلیس پر نموده بلکه هم به ولایات شمالی سرایت کرده، در کار است که تجارت روس را بیرون می کند، احداث^{۵۰۲} بانک انگلیس در طهران و تصرف جمیع معادن، بلا حرف آنها را صاحب سلطنت ایران نموده است، اهمیت بانک روتر را در تسلیم ایران به انگلیس ما چندین دفعه ابراز نموده ایم، کنیازدالکوروکی که در سفارت او این بانک بنا شد محض نجات ایران از ویرانی کلی، قدری از اقتدار او کاوید، ولی در غیاب او باز همان بنا برقرار است و حال بارون روتر بعد از شاه و امین السلطان و درومندولف شخص اول است، این امتیازات البته عجالتاً^{۵۰۳} کافیت و انگلیس می تواند چند وقتی اکتفا به سخاوت سابق امین السلطان نموده از خواهش امتیاز خودداری نماید، ولی در صورتی که همه ایران در جیب انگلیس است، ابراز آنکه امین السلطان دیگر امتیاز نخواهد داد شوخی تلخی به نظر می رسد و نیست مگر روشن شدن بازی دورویی او. پس ابراز آن وزیر اعظم که او در انگلیس داخل مراوده گرم با درومندولف نشده معنی ندارد.

به ما واضح است که ایران خود را چشم بسته در آغوش انگلیس انداخته و حال آن آغوش نرم مبدل به منگنه شده است و در این باب کسی نگارش های اخبارنویس ما را رد نکرد سهل است ما حتی اثبات شیئی^{۵۰۴} به هم رسانیده این از لندن یک فوتوگرافی به ما رسیده که خیلی نقل دارد، در باب این عکس که سواد آن به نظر می رسد که اخبارنویس ما نوشته بود ما باور نمی کردیم، این عکس در لندن نزد ویلیام کل هنگام توقف شاه انداخته شده، عبارت است از امین السلطان که مابین درومندولف و ملکم خان سفیر ایران (آنکه در لندن تحصیلات طهرانی ولف را فراهم نمود) ایستاده و به فوتوگرافی علامت معنوی داده است، چون میل او بر این بود که اتحاد محکم و بلافسخ با انگلیس به نحو^{۵۰۵} محسوس ظاهر گردد لهذا با شرکای خود مثل سایرین مخلوق عکس نیانداخته بلکه مابین آنها ایستاده دستهای آنها را در دستهای خود محکم می فشارد، این عکس چون معنای مخفی پلیطیکی داشت بنا بود که محض دستهای سه رفیق باشد و ابداً گمان نمی رفت که نسخه ای از آن به دست مفسر مسکوفسکی و دمستی خواهد افتاد، مزه خواهد داشت دیده

۵۰۲. اصل: احدث
۵۰۴. اصل: اسباب شیعی

۵۰۱. اصل: قارون
۵۰۳. اصل: اجالتاً
۵۰۵. اصل: نهو

شود که امین السلطان به چه پیچ و خم هستی آن را توضیح خواهد کرد زیرا که هستی آن جای شبهه نیست، اصل نسخه در دفترخانه ما حاضر و به هر کسی مایل دیدن او باشد نشان داده خواهد شد.

لذا به این قرار حالا غیب اسرار مأمورین شخص اول ایران در باب آنکه چشم‌های او در انگلستان باز شده و از دوستی انگلیس دست کشیده به ما خوب معلوم گردید.

حال امین السلطان ملک‌خان را به طهران احضار^{۵۰۶} نموده است، پس آن سه رفیق مجدداً یکجا جمع خواهند شد که محکم‌تر اتفاق نموده دفع شر روس را نمایند. ملک‌خان در شیطننت وارپ شناسی معروف است، البته بعد از این دست راست امین السلطان خواهد بود، با وجود این امیدواریم که ایران بزودی از فشار انگلیس نجات یابد و چون این فتره یقین خودبخود انجام نخواهد گرفت ما منتظر ورود سفیر تازه هستیم و امیدواریم که او خواهد توانست اقتدار سابق را به دست آورده به منافع روس در ایران معنای شایسته بدهد و اثر انگلیس را که یقین به ایران از همه زیاده‌تر ضرر دارد بکلی دفع خواهد نمود.

بوتسف سفیر در هر صورت به مقابل اسباب چینی این ثلاثه ضدین^{۵۰۷} روس به این فوتوقراقی خود را مشهور نموده‌اند باید ذخیره^{۵۰۸} خوبی از همت همراه بردارد.

۵۰۶. اصل: احضار

۵۰۷. اصل: سلاسه‌زدین

۵۰۸. اصل: ذخیره

برجه ایران در اعزاز علیسر

تا بدین که نشسته در روزنامه سکونت و مشرب قطاری برات پیر
 و لندن باران زن چاپ شده بود که کاهن حرکات مفاد حیرت، ناصرالدین
 امین السلطان و برق در او را محضد و کمیکد عرض نه نشانه مخبرات
 کشف مخیرت مطبک ایران بار و سرات که ابتداء آن که درود در دنده
 نفیر علیسر به طهران بود و در لندن کمال برافقت ایران و انگلیس انجام یافت
 تا از خیز اندیش و سرانجام فاج کرده ایران را برانگشته و انگلیس نفیر
 لذت زرد کشف این شبهه مخضر انگلیس و ایران که طرف روزنامه باید
 خوش ایند آنها بخلاف بدو چنانکه در روزنامه اینج رستم کسیر بر کرده نموده که در قف
 ش برادر لندن بکلیس فارج که ضرورت مطبک بخرج دهند حتر مکرر بودند
 که امین السلطان و علم خان نفیر ایران در برادره باب سبور روح در دنده

سند شماره (۴۵)

[متن سند]:

ترجمه از روزنامه طمس [تایمز] مورخه ۱۵ مارس ۱۸۹۳ [رمضان ۱۳۱۰]

خاتمه ادعای کمپانی امتیاز لاتار ایران بر ملکم خان در عدالت خانه انگلیس:

پس از چندین روز اجلاس بالاخره امروز این مسئله به طریق ذیل ختم شد، تفصیل این واقعه مشروحاً در اوراق همین روزنامه درج و نشر یافته است، حاجت به تکرار آن نیست، در سال ۱۸۸۹ وقتی که این مسئله مطرح مذاکره و گفتگو بود ملکم خان از جانب دولت ایران در دربار لندن وزیر مختار بود، در اوایل ۱۸۹۰ معزول شد، از قرار معلوم اعلیحضرت شاهنشاه ایران اوقاتی که در اسکاتلند تشریف داشتند به یک نفر فرانسوی که در خدمت سفارت و خود را به آنجا بسته بود امتیاز لاتاری اعطا و مرحمت فرمودند و در حقیقت امتیاز مزبور مال خود ملکم خان بوده است، در اکتبر ۱۸۸۹ ملکم خان امتیاز را در یکصد و بیست هزار لیره به یک کمپانی فروخت و مبلغ بیست هزار لیره از آن بابت نقد گرفت، در نوامبر ۱۸۸۹ ثورلی نامی از قبل کمپانی دیگر امتیاز را از کمپانی اول در دویست و بیست هزار لیره خرید و در ۲۶ نوامبر این کمپانی دوم تشکیل یافت و همین کمپانی است که عارض و مدعی می باشد.

در اوایل دسامبر ۱۸۸۹ از طرف دولت ایران به ملکم خان تلگرافی شد حاوی بر بطلان امتیاز، در ۱۳ دسامبر ۱۸۸۹ عمل فروش امتیاز از کمپانی اولی به ثورلی نام نماینده و وکیل کمپانی جدید دویم قطع شد و کمپانی جدید جهة این کار یک قطعه حواله بیست هزار لیره در وجه حامل نوشته بطور وجه امانت تسلیم کمپانی اولی نمود، و کمپانی مزبور آن را عوض بده به ملکم خان داده، ملکم خان هم حواله را نقد کرده وجه آنرا دریافت داشت، بعد از آن کاشف به عمل آمد که تفصیل از چه قرار بوده است و عمل به عدالتخانه شرع رجوع شده، طرفین و کلامعین نموده بعد از مدتی رسیدگی بالاخره رئیس عدالتخانه به دلایل چند حکم داد که کمپانی دویم حق مطالبه بیست هزار لیره را از ملکم خان ندارد و گفت مرافعه ختم است.

و اما در خصوص مخارج عدالتخانه، وکیل ملکم خان آنرا به حکمیت رئیس مجلس واگذار کرد، بدیهی است که تکلیف عدالتخانه آموختن آداب انسانیت و صفات حمیده و تعلیم اخلاق حسنه به مردم نیست، به دلیل اینکه آدم بزرگ نجیب محترم هرگز آسوده

و راحت نخواهد بود در صورتی که مبلغ گزافی پول مردم را مفت و بی جهت برده و خورده باشد، ملکم خان از کمپانی اول بیست هزار لیره و از کمپانی دویم هم بیست هزار لیره گرفت و از آنجا که آدم زیرکی است پول را در جایی برده که قانون و عدالتخانه را ابداً به آن دسترسی نیست. نتیجه آنکه از دو کمپانی مزبوره بیچاره ها هیچیک دارای امتیازی نشده پولشان مفت به کیسه ملکم خان رفته است، در صورتی که قانون به ملکم خان حکم داده است که وجوه مزبوره را پس ندهد، استبعاد نداشت که مخارج و حق خسارت هم به او داده باشند.

با این تفصیلات چندین دعاوی دیگر می نمود که آنها را نتوانست پیش ببرد، از جمله تشخیص صاحب امتیاز حقیقی است و نیز با کمال اهتمام و جدّ و جهد می کوشید که کارش منکشف نشود، و غالباً شئونات و مراسم مأموریت خود را جهة این کار وسیله قرار می داد، در صورتی که شئونات آن مأموریت از جانب ولی نعمت او اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی ایران از او سلب و به وزیر مختار حالیه تفویض شده بود، و بالفرض هم اگر آن شئونات از او سلب نمی شد مانع قطع ادعای مردم از او نمی شد و ابداً باعث انکشاف [۱] اسرار دولتی او نمی گردید، چنانچه مجاهدات او در این باب مشمر ثمر نگشته پذیرفته نشد.

دعوی دیگر او این بود که ولی نعمت او شاهنشاه ایران حق نداشته است امتیازی را که خودش مرحمت فرموده نکول و باطل نماید، این دعوی او نیز پسندیده نیفتاد. اگر چه مدعیان به ملکم خان نسبت تقلبات و دروغگوئی دادند ولی بواسطه آن نتوانستند قسمت بزرگ مخارج و خسارت وارده عدالتخانه را بر او وارد آورند و بدین لحاظ رئیس مجلس عدالتخانه چنین صلاح دید که مرافعه را بدون وصول مخارج قطع نماید.

ترجمه سید حسن

درآمد روزانه خمس نمره ۱۵ دینار ۱۸۹۳

خانه اعیان کینه آینه آینه ایران برکلم خان در عادت خانه بنفیس

یک روز چندین روز بهایس با هزاره از غنیمت بطریق در خیمه شریف و یوسف شریف در آستانه در آستانه در آستانه در آستانه

در سال ۱۸۹۹ و یکصد و پنجاه و یکم که در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال

اصغر شریف در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال

اینها در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال

در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال

در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال

در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال

در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال

در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال

در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال

در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال

در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال

در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال در آن سال

فهرست عمومی اعلام

آقا بشارت ← آغا بشارت	آجودان مخصوص (مهدی خان) ۳۲، ۶۶،
آقا بهرام ۳۶۷	۷۳، ۹۳، ۱۰۴، ۱۲۶، ۱۵۶، ۱۷۰-۱۷۱،
آقا دائی ۹، ۱۶-۱۷، ۱۹، ۲۳-۲۶، ۲۷،	۱۷۵، ۲۰۹، ۲۰۲
۴۰، ۵۱، ۶۵-۶۶، ۶۸، ۱۰۴، ۱۰۹،	آذربایجان ۳۹۵، ۳۹۸،
۱۱۴، ۱۲۶، ۱۳۲، ۱۵۳، ۱۵۶، ۱۷۱،	آربوط (محل) ۱۳۵
۲۰۴، ۲۶۵، ۲۷۰، ۲۸۶، ۲۸۸، ۲۹۵،	آرژانتین ۱۸۴
۳۰۶، ۳۲۶	آرشی دوشس گیزلا (زن پرنس لئوپلد) ۲۹۳
آقا رضا ۳۴۴	آرشیدوش لونی (ولیعهد اتریش) ۳۱۸
آقا علی ۳۳۴	آرشیدوک ژوزف (شاهزاده مجارستانی) ۳۳۳
آقا کوچولو ۴۴	آرشیدوک شارل (سردار اطریشی) ۲۶۹
آقا محراب ۳۴۴	آرکایل، دوک (رئیس ایل کام بیل
آقا مردک (مردک) ۲۳، ۶۳، ۸۵، ۸۷،	انگلستان) ۱۶۹
۹۸، ۱۶۵، ۲۳۸-۲۴۰، ۲۴۶، ۲۵۵، ۲۶۵،	آرمسپترنگ، لرد (آرمسترون،
۲۷۰، ۲۸۶، ۳۰۶-۳۰۷، ۳۲۵	آرمسترونگ) ۱۴۰-۱۴۱، ۱۴۳-۱۴۶،
آقا میرزا محمدخان ۲۶-۲۷، ۳۲	آرنوف، ارنوف (پسر سوم رژان) ۲۹۲-۲۹۳
آقا نوری ۳۹۰	آسیا ۲۸۵
آلبرت، پرنس (شوهر ملکه انگلستان) ۴۹،	آغا بشارت (آقا بشارت) ۸۵، ۲۶۲
۱۱۰، ۱۷۴	آغا عبدالله (آقا عبدالله) ۲۰، ۱۱۵، ۱۳۳،
آلبرت ویکتور، پرنس (پسر ولیعهد	۲۸۶، ۳۱۴، ۳۲۵
انگلستان) ۱۲۲	آغا محمدخان (آقا محمدخان) ۳۵۶،
آلبرت هال ۵۷-۵۸	۳۷۲، ۳۹۰

- آلبرت (هتل) ۲۵۸
آلبِرشت (پرنس دوک) ۲۷۹
آلبِر کورن (دوک) ۷۲
آلپ (کوه) ۳۱۱، ۳۰۸، ۳۰۶
آل جر (الجزایر) ۱۹۸، ۲۰۳، ۲۱۴-۲۱۵
آلزاس ۲۴۷، ۲۴۲
آلز بوری (شهر) ۷۷
آل ساس لورنی (آلزاس لورنی) ۱۶۳
آلفان د (معمارباشی) ۲۰۸
آلفن ۲۱۶، ۲۱۹
آلفونس، پرنس (برادرزاده رژان) ۲۹۲، ۲۹۴، ۳۰۱
آلفونس دوروچیلد (بارون) ۲۱۹
آلمان، آلمانی، آلمان‌ها ۲۹، ۲۳، ۶
۳۸-۳۹، ۵۵، ۶۲، ۷۶، ۸۹، ۱۳۲-۱۳۳، ۱۶۲، ۱۷۰، ۱۷۳، ۱۷۵، ۲۲۹-۲۳۱، ۲۳۴، ۲۳۸، ۲۴۱-۲۴۲، ۲۴۴، ۲۴۶
۲۴۸، ۲۵۶-۲۵۷، ۲۵۹، ۲۶۵، ۲۶۹-۲۷۱، ۲۷۳، ۲۷۶، ۲۸۹، ۲۹۱-۲۹۳، ۲۹۹، ۳۰۹، ۳۲۰، ۳۲۳
۳۸۴-۳۸۷
آلونسلین، جنرال (فرمانده کل قشون وورتمبرگ) ۲۷۳
آلیس (دختر ملکه انگلستان) ۴۲
آلیس (کارخانه‌دار) ۹۰
آلیس (حاکم شهر مر) ۱۷۱
آمپیر (نیاتر) ۵۲، ۷۷
آمستردام ۱۴، ۸۹، ۹۶، ۱۱۲، ۱۳۵
آملی دبوربون، پرنسس (دختر ایزابل ملکه اسپانیا) ۲۹۴، ۳۰۰-۳۰۱
آنام، آنامی (کشوری در شرق شبه جزیره هندوچین) ۱۹۶، ۲۰۲، ۲۱۲
- آنت نانگ (شهر) ۳۱۷
آنتوان کتابچی ۳۷
آنش (شهر) ۱۲
آنگن (روستا) ۲۲۹، ۲۳۵
آنورس (شهر) ۱-۲، ۴، ۹، ۱۲-۱۳، ۲۹-۳۲
آنور کولد ← اینور کولد
آوانس ارمنی ۳۲
آیزن لوهر (رئیس کل راه آهن باد) ۲۴۱
- «الف»
ابراهیم میرزا ۱۸۱، ۲۰۶
ابردین (شهر) ۱۲۱، ۱۳۴-۱۳۵
ابر کورن ۷۵
ابوالحسن خان ۱۷، ۱۹، ۲۳، ۲۶، ۳۲، ۵۳، ۶۰، ۶۳، ۶۵، ۹۸، ۱۰۸-۱۰۹، ۱۵۷، ۱۶۵، ۱۷۰، ۱۸۷، ۲۱۰، ۲۱۵، ۲۲۴، ۲۲۹، ۲۳۱، ۲۳۶، ۲۴۸، ۲۵۲، ۲۵۶، ۲۶۲، ۲۶۵، ۲۹۵، ۳۰۱، ۳۰۶-۳۰۷، ۳۱۴، ۳۲۵
ابوبکر (خلیفه اول) ۲۲۹
اپرا (خیابان) ۲۳۵
اپی رنت (خیابان) ۶۸
اپی نای (روستا) ۲۲۹
اپی نه (محل) ۲۳۵
اتازونی ۱۸۴
اتین، مادام (زن اتین) ۲۰۷
اتین، مسیو (معاون وزارت مهاجرین) ۲۰۸
احساب الملک ۴۴
احمدخان، جوجه (پیشخدمت) ۱، ۱۹، ۲۳، ۲۶-۲۷، ۳۲، ۶۰، ۶۳، ۹۸، ۱۰۸، ۱۵۷، ۱۶۵، ۱۷۰، ۲۰۴، ۲۰۹، ۲۲۴، ۲۳۶

۱۲۵-۱۲۷، ۱۴۸، ۱۶۶، ۱۷۱، ۱۷۳،
 ۱۷۵، ۱۷۷، ۱۸۵، ۱۹۲، ۱۹۵،
 ۲۰۲-۲۰۴، ۲۱۳، ۲۱۵، ۲۲۰،
 ۲۲۲-۲۲۳، ۲۲۹-۲۳۱، ۲۳۶، ۲۴۷،
 ۲۵۳-۲۵۴، ۲۵۷-۲۵۸، ۲۶۰-۲۶۱،
 ۲۶۸، ۲۷۰، ۲۷۳، ۲۷۵، ۲۸۶،
 ۲۸۸، ۲۹۰، ۲۹۲، ۳۰۳-۳۰۴، ۳۱۲،
 ۳۱۵، ۳۲۳، ۳۲۵-۳۲۶، ۳۳۳، ۳۵۲،
 ۳۶۰، ۳۶۶، ۳۶۸، ۳۷۰، ۳۷۷،
 ۳۸۰-۳۸۱، ۳۸۴-۳۸۶، ۳۸۹-۳۹۱،
 ۳۹۳، ۴۰۳

ارونقی (طایفه) ۳۹۹

از برن (محل) ۱۷۲-۱۷۳

اژن سه ۲۴۱

اژونی، امپراطریس ۳۲۰

اسپا ۱۱-۱۳، ۱۵-۱۶، ۲۵، ۲۹، ۳۲، ۳۶

اسپانیا، اسپانی، اسپانیل، اسپانیولی ۲۰،

۵۵، ۶۲، ۷۰، ۱۱۳، ۱۸۴، ۲۷۳-۲۷۴،

۲۶۴، ۲۷۳، ۲۹۴، ۳۰۰

اسپانیل (تماشاخانه) ۲۲۰-۲۲۱

اسپولر (وزیر خارجه فرانسه) ۱۸۰، ۲۰۸،

۲۳۷، ۲۳۹

استال، بارون (سفیر کبیر روسیه در

انگلستان) ۴۰، ۵۰، ۶۲، ۷۵

استال بریج ۱۰۳

استاد نصرالله ۳۱۳

استرآباد ۳۶۵، ۳۷۰، ۳۸۵، ۳۸۹، ۳۹۵،

۳۹۹

استرازبورگ ۲۱۴، ۲۴۲، ۲۷۰، ۲۸۹

استراند (کوچه) ۴۷

استرکمینیس (جنرال) ۲۵۳

استرلی ۱۲۱

۲۵۲، ۲۵۵، ۲۶۰، ۲۶۲، ۲۸۲، ۲۹۵،

۳۰۱، ۳۰۶-۳۰۷، ۳۱۴، ۳۲۵، ۳۷۲

ادلف گرای نر (کارخانه دار) ۲۲

ادن (تماشاخانه) ۲۳۲

ادنبورگ - ادمبورگ (شهر) ۱۳۴، ۱۳۷،

۱۳۹، ۱۴۰

ادوارد، پرنس (پسر ولیعهد انگلستان) ۳۹

ادیب الملک (ادیب) ۲۶، ۳۲، ۴۴، ۶۳،

۸۵، ۹۳، ۱۰۴، ۱۰۷-۱۰۹، ۱۱۵، ۱۱۸،

۱۲۶، ۱۲۹، ۱۳۱، ۱۳۷، ۱۴۹، ۱۶۱،

۱۹۷، ۲۰۴، ۲۰۹-۲۱۰، ۲۲۷، ۲۲۹،

۲۳۶، ۲۴۸، ۲۵۵، ۲۶۵، ۲۸۲، ۳۰۱،

۳۱۴، ۳۰۷

ادیسون ۷۳، ۲۳۴

ادیم بورغ (پایتخت اسکاتلند) - ادنبورگ

ارتسوگاو (پرنس ژاپنی) ۲۱۲

ارس (رودخانه) ۲۵۶، ۳۵۶

ارشوک مالین ۶

ارشیدوک آلبرت (عموی امپراطور اطریش)

۲۷۹

ارل اف هوپتون، لرد ۱۳۶

ارل فایف ۱۳۱-۱۳۲

ارمن، مادام ۲۰۸

ارمنی ۴۰

ارنست دساکس ویمار (پرنس) ۲۷۲،

۲۸۰-۲۸۱

ارنس ساکن ویمار ۲۷۹

ارنولف، پرنس (زن پسر سوم رژان) ۲۹۴

اروپا (اروپ، فرنگ) ۱-۳، ۴، ۶، ۸، ۱۴،

۱۶-۱۸، ۲۲، ۳۱، ۳۳، ۳۶، ۴۰، ۵۱،

۵۹، ۶۷، ۷۲، ۷۵-۷۷، ۷۹، ۹۱-۹۲،

۹۶-۹۹، ۱۰۶-۱۰۸، ۱۱۶، ۱۲۰،

- استرونسون (مخترع لکوموتیو) ۱۴۱
 استکارت ← اشتونگار
 استکپرط (شهر) ۹۶
 اشتونگار ← اشتونگار
 استوداخ ۳۳۱
 استود گارد، استود گار ← اشتونگار
 استورزا (پرنس) ۲۵۴
 استون هاو ۱۲۱، ۱۳۵
 استور (وزیر مختار هلاتد در پاریس) ۱۸۴
 اسحق میرزا ۲۶۰
 اسدالله میرزا ۱۸۱
 اسطرابری هیل (قصر) ۵۶
 اسطرلینگ (محل) ۱۱۳، ۱۲۰
 اسطرلینگ (ماژور جنرال) ۱۷۱
 اسعد پاشا (سفیر کبیر عثمانی در پاریس)
 ۱۸۴، ۱۹۰
 اسکاتلند (اسکاتلند) ۶۷، ۱۰۲،
 ۱۲۱-۱۲۲، ۱۲۹-۱۳۳، ۱۳۷،
 ۱۳۹-۱۴۲، ۱۴۴، ۱۶۹، ۳۴۵، ۳۵۸،
 ۳۶۵، ۳۷۲، ۴۰۵
 اسکندر ۷۸، ۱۹۸
 اسکو (رودخانه) ۶، ۳۰
 اسکوت (شاعر اسکاتلندی) ۱۴۰
 اسکوپس گپ (محل) ۱۴۱
 اسلامبول، اسلامبولی ۱۶، ۳۷، ۷۹، ۹۷،
 ۱۸۱، ۲۵۹
 اسمعیل بزاز ۷۹، ۲۰۴
 اسمیت (رئیس موزه ادنبورگ) ۱۳۷،
 ۱۴۰-۱۴۱
 اشتاین هایل، جنرال (وزیر جنگ) ۲۷۳
 اشتونگار (استونکار، استود گارد،
 استود گار، استکارت) ۲۶۸، ۲۷۰،
- ۲۷۲-۲۷۳، ۲۸۰-۲۸۱، ۲۸۵، ۳۰۷
 اشیرج (قصر) ۶۸، ۷۱، ۳۴۴
 اصفهان ۳۲۸، ۳۳۹، ۳۴۱
 اطیش (اوستریا) ۶، ۲۵، ۶۲، ۷۶، ۷۸،
 ۱۸۴، ۲۳۴، ۲۵۱، ۲۵۴، ۲۶۹، ۲۷۲،
 ۲۷۹-۲۸۰، ۲۹۲-۲۹۳، ۲۹۸، ۳۰۳،
 ۳۱۲، ۳۱۸، ۳۲۰، ۳۲۴-۳۲۶، ۳۲۸،
 ۳۳۱-۳۳۳، ۳۳۵
 اطین اول (پادشاه مجار) ۳۳۲
 اعتماد الحرم ۳۵۶، ۳۶۲
 اعتماد السلطنه ۱، ۹، ۱۱، ۳۳، ۳۷، ۶۳،
 ۸۴-۸۵، ۹۶-۹۷، ۱۰۲، ۱۵۳، ۱۵۷،
 ۱۶۱-۱۶۳، ۱۶۶، ۱۷۱-۱۷۳، ۱۷۷،
 ۲۲۴، ۲۴۰، ۲۴۷، ۲۵۵، ۲۶۳، ۲۷۵،
 ۲۸۸، ۲۹۵، ۳۰۶
 اعراب، عرب ۱۹۰، ۲۱۵، ۲۶۴-۲۶۵،
 ۲۷۳-۲۷۵
 اف ابر کورن (دوک) ۷۸
 افجه ۲۶۵
 افریقا، افریق ۹۴، ۱۴۱، ۱۹۱، ۲۸۵
 افغانستان ۱۴۲
 اف نستر (دوک) ۷۲
 اقبال السلطنه ۹۳، ۳۴۳، ۳۸۲، ۳۹۹
 اقل بکه خانم ۳۵۹
 اکاتور ۱۸۴
 اکبرآباد ۵۶
 اکبرخان ۱۹، ۲۳، ۳۲، ۳۵، ۵۱، ۶۳، ۶۹،
 ۷۴، ۷۶، ۷۹، ۱۰۴، ۱۲۵-۱۲۶، ۱۳۱،
 ۱۴۲، ۱۴۸-۱۴۹، ۱۵۶، ۱۶۵، ۱۷۱،
 ۱۸۷، ۱۹۷-۱۹۸، ۲۰۴، ۲۰۵، ۲۱۳،
 ۲۲۰، ۲۲۷-۲۲۸، ۲۴۰، ۲۵۲، ۲۶۲،
 ۲۶۵، ۲۶۸، ۲۷۷، ۲۷۹، ۲۹۵، ۳۲۵

- اکراد ۱۱۵
اکس، اکسی (شهر) ۳۹، ۶۳، ۱۱۲-۱۱۵،
۱۲۳-۱۲۴، ۱۲۹، ۱۳۴، ۱۶۸-۱۶۹،
۱۷۵، ۱۷۸، ۳۰۷، ۳۶۳، ۳۶۷-۳۶۸
اکستو یور (بولوار) ۲۳۵
اگسبورگ ۲۸۹
الاروس (میس) ۶۳
البانی (مادام) ۴۳
البرخط وورتمبرگ ۲۷۲
الجزایر ← آل جر
الدین (فرمانفرمای ایرلند) ۱۰۲
الزوری ۸۲-۸۳
الکتور ردلف اول ۲۵۷
الکتر شارل ته اودور ۲۵۸
الکساندر ۲۸۴
الکساندرا (هتل) ۱۴۸
الکساندر دوم (امپراطور روس) ۲۴۲
الکساندری (وزیر مختار رومانی در پاریس)
۱۸۴
الکتر ماکس ۲۹۳
الویرا، پرنس (برادرزاده رژان) ۲۹۴
الله قلی خان ایلخانی ۳۹۱-۳۹۲
الیزابت (ملکه انگلستان) ۶۶
الیزه (کاخ) ۱۹۵، ۳۳۷
الیش (محل) ۳۱۸
امام جمعه تهران ۱۸۱
امامه (روستا) ۲۶۵
امان الله میزرا ۳۹۶
ام اوانو (پادشاه باویر) ۲۹۴
امریکا، امریک، ینگه دنیا ۸، ۴۳، ۵۵،
۵۸، ۶۲، ۶۹، ۷۱، ۷۳، ۸۱، ۹۶، ۱۰۱،
۱۰۳، ۱۰۹، ۱۱۸-۱۱۹، ۱۲۱-۱۲۲،
- ۱۴۱، ۱۶۳، ۱۶۹، ۱۷۳، ۱۷۵، ۱۷۷،
۱۹۳-۱۹۵، ۲۲۲، ۲۲۶، ۲۳۹، ۲۵۱،
۲۵۸، ۲۸۵، ۲۹۹، ۳۲۴
امیرخان سردار ۳۷۰، ۳۷۴
امیر نظام ۳۵۹
امیریه (خیابان) ۳۸۲
امین اقدس ۱۰۶، ۳۳۷، ۳۴۶، ۳۵۲، ۳۵۶،
۳۶۲، ۳۶۷-۳۶۹، ۳۷۲، ۳۷۷، ۳۸۷-۳۸۸
امین الدوله ۷۹، ۱۸۱-۱۸۲، ۱۸۶، ۱۸۹،
۱۹۰، ۱۹۵، ۲۲۲، ۲۲۴، ۲۴۰، ۲۴۳،
۲۴۷، ۲۵۴-۲۵۵، ۲۶۲، ۲۷۶، ۲۹۵،
۳۰۶-۳۰۷، ۳۱۳، ۳۲۹-۳۳۰، ۳۳۹
امین السلطان (میرزا علی اصغر خان) ۱، ۵،
۱۰، ۱۳، ۱۵، ۱۹-۲۰، ۲۲-۲۳، ۲۵،
۲۸، ۳۰، ۴۰-۴۲، ۴۸-۴۹، ۵۳، ۵۷،
۵۹-۶۰، ۶۲-۶۶، ۶۸-۶۹، ۷۱، ۷۴،
۷۷، ۸۳، ۸۵، ۸۸، ۹۰، ۹۲-۹۳،
۹۵-۹۸، ۹۸، ۱۰۴، ۱۰۷-۱۰۸، ۱۱۰،
۱۱۲-۱۱۶، ۱۱۸-۱۱۹، ۱۳۰،
۱۳۳-۱۳۴، ۱۳۸، ۱۴۰-۱۴۱،
۱۴۳-۱۴۴، ۱۴۷، ۱۴۹-۱۵۰،
۱۵۷-۱۵۸، ۱۶۱-۱۶۳، ۱۶۵،
۱۷۰-۱۷۳، ۱۷۵-۱۷۷، ۱۸۰-۱۸۱،
۱۸۳، ۱۸۶، ۱۸۹-۱۹۳، ۱۹۵-۱۹۷،
۱۹۹، ۲۰۲، ۲۰۵-۲۰۶، ۲۰۹-۲۱۲،
۲۱۵، ۲۲۱-۲۲۴، ۲۳۰، ۲۳۲،
۲۳۶-۲۴۰، ۲۴۳-۲۴۴، ۲۴۷-۲۴۸،
۲۵۱-۲۵۵، ۲۶۱، ۲۶۵، ۲۶۸-۲۶۹،
۲۷۱-۲۷۳، ۲۷۹، ۲۸۸، ۲۹۴-۲۹۵،
۳۰۵-۳۰۸، ۳۱۲، ۳۱۴-۳۱۵،
۳۱۹-۳۲۰، ۳۲۲-۳۲۳، ۳۲۵،
۳۲۸-۳۲۹، ۳۳۳-۳۳۴، ۳۵۶، ۳۶۰،

- ۳۵۲، ۳۶۶-۳۶۸، ۳۸۸، ۳۹۱، ۳۹۸،
 ۴۰۱-۴۰۳، ۴۰۵
 انیس الدوله ۴۳، ۳۳۸، ۳۴۴، ۳۵۸-۳۵۹،
 ۳۶۱، ۳۷۲
 اوروگای ۱۸۴
 اوس (محل) ۲۵۶، ۲۶۰، ۲۶۵-۲۶۶، ۲۶۹
 اوستریا ← اطیش
 اوفان بورخ ۲۴۱-۲۴۳
 اوکولیچانی، کنت (وزیر مختار اطیش)
 ۲۸۰
 اول کو چالسکی ۱۷
 اولم (شهر) ۲۸۷-۲۸۸، ۲۹۱-۲۹۲
 اولیوس (قیصر روم) ۲۵۲
 اونودوبوا دبولن ۲۳۵
 اونو کلیش ۲۳۵
 ایتالیا، ایتالیانی ۱۸، ۳۷، ۴۸، ۶۲، ۹۹،
 ۱۰۴، ۱۰۶، ۱۵۱، ۱۸۳، ۱۸۹، ۲۰۶،
 ۲۱۴-۲۱۵، ۲۳۰، ۲۳۳-۲۳۴، ۲۴۹،
 ۲۷۶، ۲۸۴، ۲۹۳، ۲۹۵، ۳۱۰،
 ۳۲۰-۳۲۱، ۳۲۳، ۳۳۲
 ایران، ایرانی، ایرانی‌ها ۳-۴، ۱۱، ۱۳،
 ۱۹، ۲۲-۲۳، ۳۰، ۳۲، ۴۲، ۴۶-۴۸،
 ۵۳، ۵۸، ۶۶، ۷۵، ۷۷-۷۹، ۸۲، ۸۶،
 ۹۴، ۹۷، ۱۰۰-۱۰۱، ۱۰۳، ۱۰۶-۱۰۷،
 ۱۱۱-۱۱۲، ۱۱۵، ۱۲۱، ۱۲۹، ۱۴۰،
 ۱۴۳، ۱۴۶، ۱۴۸، ۱۵۰-۱۵۱، ۱۶۲،
 ۱۶۸، ۱۷۷، ۱۸۱، ۱۸۷، ۱۹۷، ۲۰۰،
 ۲۰۲-۲۰۴، ۲۰۶، ۲۰۹-۲۱۰، ۲۱۵،
 ۲۲۱، ۲۲۳، ۲۳۲، ۲۳۴-۲۳۷، ۲۴۷،
 ۲۵۴-۲۵۵، ۲۵۷، ۲۵۹، ۲۶۱، ۲۷۶،
 ۲۸۱، ۳۰۳-۳۰۴، ۳۱۲، ۳۱۹، ۳۲۲،
 ۳۲۵، ۳۲۸-۳۲۹، ۳۳۱، ۳۳۷-۳۴۱
 ۳۷۲، ۳۸۵، ۴۰۱-۴۰۳
 امین السلطان (آقا ابراهیم) ۳۹
 امین الضرب ← حاجی محمد حسن
 امین‌الملک ۳۴۳، ۳۴۶، ۳۸۵، ۳۸۹
 امین حضرت ۱۳۳
 امین حضور ۲۷۳
 امین خلوت ۲-۳، ۱۰، ۱۹، ۲۳، ۴۰،
 ۴۸-۴۹، ۶۳، ۸۴، ۹۷، ۱۵۷،
 ۱۶۱-۱۶۲، ۱۷۱-۱۷۳، ۱۷۵، ۱۷۷،
 ۱۸۱، ۱۸۶-۱۸۷، ۱۸۹، ۱۹۵، ۱۹۷،
 ۱۹۹، ۲۰۴-۲۰۵، ۲۰۹-۲۱۰، ۲۳۴،
 ۲۵۴، ۲۶۰، ۲۶۵-۲۶۶، ۲۸۸،
 ۳۰۶-۳۰۷، ۳۱۹، ۳۲۳، ۳۳۰
 امین همایون ۲۰، ۶۵، ۱۰۹، ۱۱۱، ۱۴۹،
 ۱۵۶، ۲۷۹، ۲۸۸، ۳۰۶، ۳۲۶، ۳۴۸، ۳۷۲
 انتونیو الیگاردی (ایلچی پاپ) ۳۰۵
 انزلی ۲۳۹، ۳۶۰
 انستیتو آرس مسیو (وزیر مختار بولیوی در
 پاریس) ۱۸۴
 انگلیس، انگلیسی‌ها، انگلستان ۴-۵،
 ۲۹-۳۴، ۳۶-۴۱، ۴۳، ۴۶-۴۷، ۵۰،
 ۵۵-۵۹، ۶۶-۶۹، ۷۱، ۷۸، ۸۳-۸۵،
 ۸۹، ۹۱-۹۴، ۹۶، ۹۹، ۱۰۱-۱۰۳،
 ۱۰۵، ۱۱۰، ۱۱۲، ۱۱۹، ۱۲۱-۱۲۳،
 ۱۲۵، ۱۲۸-۱۳۰، ۱۳۲، ۱۳۴،
 ۱۴۰-۱۴۳، ۱۴۵-۱۴۶، ۱۴۸، ۱۵۲،
 ۱۵۴-۱۵۵، ۱۶۰، ۱۶۶، ۱۶۸-۱۷۲،
 ۱۷۴-۱۷۵، ۱۷۷، ۱۷۹، ۱۸۴-۱۸۵،
 ۱۸۷، ۲۰۳، ۲۰۴، ۲۱۵، ۲۲۹،
 ۲۳۴-۲۳۶، ۲۳۸، ۲۴۳، ۲۴۵-۲۴۶،
 ۲۴۹، ۲۵۴-۲۵۵، ۲۶۰، ۲۶۴، ۲۸۰،
 ۳۲۸-۳۲۹، ۳۴۲، ۳۴۴، ۳۴۸

- ۳۸۱، ۳۹۲، ۴۰۱-۴۰۳، ۴۰۵-۴۰۶
 ایرلام (محل) ۱۰۹
 ایرلند، ایرلاندیها ۶۶، ۷۲، ۹۹، ۱۰۲، ۱۰۵، ۱۱۶، ۱۴۷
 ایزابل (ملکه اسپانیا) ۵۵، ۲۹۴
 ایزار (رودخانه) ۲۹۶، ۳۰۳
 ایشل (محل) ۳۲۵
 ایفل (برج) ۱۸۲، ۱۸۶، ۱۹۷، ۲۰۰-۲۰۱، ۲۰۴، ۲۱۱، ۲۲۵، ۲۲۷، ۲۶۹
 ایفل، مهندس ۱۸۶-۱۸۷
 این (رودخانه) ۳۰۶
 ایترلند ۶۶
 اینورکولد، اینورکلد - آنورکلد (قصر، عمارت) ۱۲۷، ۱۲۹، ۱۳۲، ۳۶۳، ۳۶۶، ۳۶۷
 ایوان ۲۸۵
 «ب»
 بثاتریس (دختر ملکه انگلستان) ۴۲
 باباکره ۳۶۲
 باد ۲۴۱-۲۴۳، ۲۴۷، ۲۵۷-۲۵۸، ۲۷۰-۲۷۱، ۲۷۵، ۳۰۴، ۳۸۴-۳۹۰
 بادبولون (خیابان) ۱۸۱، ۲۱۱، ۲۱۴
 بادن باد ۲۰۹، ۲۳۸، ۲۴۰، ۲۴۳، ۲۴۵، ۲۴۸، ۲۵۱-۲۵۲، ۲۵۴-۲۵۶، ۲۵۹-۲۶۱، ۲۶۳، ۲۶۵، ۲۷۰، ۳۹۲-۳۹۳
 بارو ۸۵
 بارون (وزیر مختار انگلیس) ۲۸۰
 بار سرسین (شهر) ۲۴۰
 بار سوراب ۲۴۰
 بارن دمیل ۱۳
 بارنزه (مهماندار شاه در پاریس) ۱۸۲
 بازن (مهماندار شاه در پاریس) ۱۸۳، ۲۰۷
 باشی ۹، ۳۲، ۵۱، ۶۳، ۹۸، ۱۰۴، ۱۶۵، ۱۷۱، ۲۰۹، ۲۲۰، ۲۳۱، ۲۶۲، ۲۶۵، ۲۶۷، ۲۷۷، ۲۷۹، ۲۸۲، ۲۸۶
 باطن برغ، پرنس (داماد ملکه انگلیس) ۱۷۲
 باطوم ۲۳۹
 بال (شهر) ۲۴۱، ۲۴۳
 بالاطور (محل) ۱۲۰، ۱۲۲، ۱۳۴
 بالکان ۱۲۵
 بلگرو (لرد) ۱۰۳
 بالمرال ۱۲۷-۱۲۸، ۱۳۴
 بالوا (وزیر مختار ایران) ۱۸۱، ۱۸۹، ۱۹۳، ۱۹۵، ۱۹۷، ۱۹۹، ۲۰۲، ۲۰۴-۲۰۵، ۲۰۹-۲۱۰، ۲۱۵، ۲۲۱، ۲۲۶، ۲۲۸-۲۲۹، ۲۳۰، ۲۳۶، ۲۴۱
 باویر (محل) ۱۸۵، ۲۵۸، ۲۷۵، ۲۸۰، ۲۸۲، ۲۸۶-۲۸۷، ۲۸۹-۲۹۳، ۲۹۷-۲۹۹، ۳۰۳-۳۰۶، ۳۰۸، ۳۱۷
 بای رت، بایروت (شهر) ۲۸۹، ۲۹۲
 بایملر (رئیس مدرسه فری بورغ) ۲۴۲
 بتانسه (نایب اول سفارت دومینیکن در پاریس) ۱۸۴
 بدرالدوله ۳۴۴، ۳۵۸، ۳۷۲، ۳۸۸
 بدو (مهماندار شاه در بلژیک) ۱۶
 براد فرد ۱۴۴، ۱۴۶-۱۴۸، ۱۵۳، ۱۷۹
 برازا (حاکم کن کو) ۲۲۹
 برانتر (مهماندار شاه در پاریس) ۱۸۳، ۲۰۷، ۲۴۱
 برانلو (کنتس) ۷۲
 بران ولو ۶۸، ۷۱
 برایتون (بری تن) ۱۵۳، ۱۵۶-۱۵۷، ۱۶۰، ۱۶۳، ۱۶۸، ۱۷۰، ۱۷۹، ۳۶۹-۳۷۰، ۳۷۲

برت لو، مسیو (وزیر علوم فرانسه) ۲۰۷	بوتسف ۳۹۰
برده (مارشال) ۲۵۸	بود (شهر) ۳۳۳
برزیل ۱۸۴، ۲۲۰	بوداپست ۳۳۰-۳۳۳، ۳۳۵
برژه (رئیس اکسپوزیسیون پاریس) ۲۰۴، ۲۰۷	بودشمن ۲۲۳-۲۲۶
برطسقوط (بندر) ۱۷۱	بوزار (موزه) ۳۲۵
برک هم استید ۷۰	بورطن (شهر) ۸۹
برلت (جنرال) ۲۰۸	بورغ (عمارت) ۳۱۸
برلن ۵۲	بورکارت (نایب سفارت سویس در پاریس) ۱۸۴
برمار (محل) ۱۳۰-۱۳۲	بوکانان ۱۱۳
بروجر (جنرال) ۲۰۸	بوکانان کاسل (قصر) ۱۱۱
بروجرد ۳۹۹	بورن (شهر) ۳۱۸
بروسل (بروکسل) ۱-۲	بوکنگام (عمارت) ۳۴۲
برومسکو (روستا) ۸۳	بوکوط ۶
برومسگرو (ایستگاه) ۸۲، ۸۴، ۸۸	بوکین کام (دروازه) ۳۸
بریتانیک (هتل) ۱۳	بوکینگ هام (عمارت) ۶۴، ۱۷۳
بری تن - برایتون	بولانکو (نام) ۲۳۱
بسظام ۳۷۰، ۳۸۵، ۳۹۹	بولوی ۱۸۴
بفداد ۳۳۱، ۳۳۳	بهرام خان ۳۴۶، ۳۷۲
بک لیو (منشی رئیس خانه ملکه انگلیس) ۱۰۲	بهم (محل) ۳۲۵
بکینگ هم پلس ۴۷	به نت بورله (روزنامه) ۱۷۲
بلانش (مادام) ۲۸۴-۲۸۵	بیت المقدس ۲۷۹
بلژیک (بلجیک) ۱-۲، ۶، ۸، ۱۰، ۱۲-۱۳، ۱۶، ۱۹-۲۰، ۲۳-۲۴، ۳۰-۳۱، ۶۳، ۱۳۵، ۱۸۴، ۱۸۸، ۲۵۱	بیرمان (محل) ۱۱۳
بل فر (قلعه) ۲۴۱	بیرمنگام ۸۳-۸۴، ۸۷-۸۸، ۱۰۳، ۱۲۷
بلوچستان ۳۶۵، ۳۹۵	بیز مارک (پرنس) ۲۶۶
بلووتیس (خبرنگار روزنامه تایمز) ۲۲۹	بیز مارک (کنت) ۲۶۶-۲۶۸
بنان الملک، میرزارضا (حکیم الملک) ۹۷	بیلو (جنرال) ۲۰۸
بنگاله ۱۵۱، ۱۵۵	
	«پ»
	باتن برغ، پرنس (داماد ملکه انگلستان) ۳۸
	پات ۷۲
	پاران ۲۰۹

پسپز (حاکم شربورغ) ۱۷۶	پار سوال (جنرال) ۲۹۱
پست (شهر) ۳۳۳	پارش (محل) ۳۱۵
پسی پر، کنت (وزیر مختار سوئد در انگلیس) ۶۲	پارکانی (شهر) ۳۳۲، ۳۳۵
پطر بورغ ۱۶، ۳۶۹	پارمان تیه (مسیو) ۲۰۹
پطر کبیر ۱۶، ۹۴، ۲۸۴، ۲۸۶	پاریس ۱۴، ۱۷، ۳۲، ۳۶، ۶۹، ۷۶-۷۷، ۷۹-۸۰، ۹۷، ۱۴۰، ۱۶۸، ۱۷۴-۱۷۷، ۱۷۹، ۱۸۱-۱۸۳، ۱۸۵، ۱۸۷، ۱۸۹، ۱۹۲، ۱۹۵-۱۹۷، ۲۰۴-۲۰۶، ۲۰۹-۲۱۱، ۲۱۴-۲۱۵، ۲۱۹-۲۲۰، ۲۲۳، ۲۲۵، ۲۲۸-۲۲۹، ۲۳۱، ۲۳۵، ۲۳۶، ۲۳۸، ۲۴۱، ۲۴۴، ۲۴۷، ۲۶۱-۲۶۳، ۲۶۹، ۲۸۷، ۳۰۵، ۳۱۰-۳۱۱، ۳۲۰، ۳۲۴، ۳۳۰، ۳۴۴، ۳۶۹، ۳۷۴، ۳۷۶-۳۷۸، ۳۷۹-۳۸۲، ۳۸۴، ۳۸۸، ۴۰۱
پلاتو (بارون) ۲۷۳	پاسا (محل) ۲۹۸
پلاس دولکن کرد (محل) ۱۸۰، ۲۳۹	پاستور، لوئی ۱۹۱، ۲۰۷
پل مار (جنرال) ۲۰۸	پالاتینا (شهر) ۲۵۷
پل مل (کوچه) ۴۷	پاله داند وستر (باغ) ۱۰
پن پادور (معشوقه لوئی ۱۵) ۲۱۰	پاله دن دوستری (عمارت) ۲۱۱
پوتسدام ۲۷۳	پانطون (کلیسا) ۲۳۵
پوتوتسکی (کنت) ۲۵۱	پتو (مسیو) ۳۸۲
پورتسموت ۱۷۰	پرانزرتند (پارک) ۳۳۰
پیکادلی (کوچه) ۵۲	پرت (شهر) ۱۲۱
پیکارد (مسیو) ۲۰۸	پرتقال ۶۲، ۱۸۴، ۳۱۸، ۳۲۱
پیگمنونه (کاپتان) ۱۴۶	پرژه، مهندس ۲۱۹
«ت»	پرسطن (پارک) ۱۶۷
تاتارها ۱۸۶	پروتین (محل) ۱۴۱
تاف کیرخ ان، کنت (وزیر مختار باویر) ۲۸۰	پروس ۱۰۳، ۱۴۰، ۲۵۱، ۲۶۰، ۲۸۰، ۲۸۳، ۲۹۱، ۳۰۴
تالبت ۲۳۸	پره (مسیو) ۲۰۷
تان (روزنامه) ۲۲۴	پرین (شهر) ۳۰۶-۳۰۷
تایمز (رودخانه) ۳۲-۳۳، ۳۶، ۴۱	
تایمز (روزنامه) ۲۲۹، ۳۲۹، ۴۰۵	
تبریز ۱۰۱، ۳۴۶، ۳۵۴، ۳۵۹-۳۶۰، ۳۶۵، ۳۹۹	
تجریش ۱۴۰	
تخت جمشید ۷۸	
ترافالگار (میدان) ۴۳، ۴۷	

ترکمن، ترکمن‌ها ۴۰، ۶۱، ۷۵، ۱۱۳، ۱۲۰، ۱۸۶، ۱۹۴-۱۹۵، ۲۷۷	تیمل (وزیر مختار اطریش) ۳۱۲، ۳۱۵ تیمور میرزا ۱۲۴
ترکمن آقاوچه ۱۱۳	
ترکی ۴۰، ۱۶۴، ۲۱۹، ۲۳۸، ۳۲۳، ۳۲۵	«ث»
ترکیه ۳۷	ثابتیه ۲۰۸
ترنظام (محل) ۵۸-۵۹	ثورلی ۴۰۵
ترووا (شهر) ۲۴۰-۲۴۱	
تری یانو (عمارت) ۲۱۱	«ج»
تگزاس، تکساس ۱۰۰	جاجرود ۱۳۴
توپخانه (میدان) ۳۸۲	جان باجی ۴۴
توسکان (زن رژان) ۲۹۳	جان مکنیل (رئیس ایل مکنل) ۱۶۹
تومب نوبورگ، بارون ۲۷۲	جاوه ۲۱۴
تونس ۲۱۴	جرمن باپس ۲۳۰
توول ری (باغ) ۱۹۸-۱۹۹	جعفر قلی خان ۱۵۱
تهران، طهران ۱، ۶، ۹، ۱۳، ۱۵، ۲۶، ۲۸، ۳۲، ۴۰، ۴۳، ۴۴، ۵۹، ۷۳، ۷۹-۸۱، ۸۳، ۹۱، ۱۰۲، ۱۱۱، ۱۱۵، ۱۲۷، ۱۲۹-۱۳۰، ۱۳۳، ۱۳۷، ۱۶۵، ۱۷۵-۱۷۷، ۱۸۶-۱۸۷، ۱۹۱-۱۹۲، ۱۹۷-۲۰۲، ۲۰۴، ۲۰۶، ۲۰۹، ۲۱۲، ۲۱۳، ۲۱۷، ۲۱۹، ۲۲۳، ۲۳۸-۲۳۹، ۲۶۳، ۲۶۵، ۲۷۰، ۲۷۲، ۲۷۸، ۲۸۰، ۲۹۰، ۲۹۱، ۳۰۵، ۳۱۴، ۳۲۱، ۳۳۱، ۳۳۴، ۳۳۷-۳۳۸، ۳۴۰، ۳۴۴، ۳۴۶، ۳۵۰، ۳۵۶-۳۶۰، ۳۶۵، ۳۶۷، ۳۷۴، ۳۷۷-۳۸۰، ۳۸۶-۳۸۸، ۳۹۳، ۳۹۵، ۳۹۸-۴۰۳	جمال ۲۷۹
تیرار، ترار (صدر اعظم فرانسه) ۱۸۰، ۱۸۹، ۱۹۶، ۲۰۷، ۲۳۷	جمس دیکسن ۹۵
تیرازن (زن تیرار) ۲۰۸	جنا در لوس (سفیر کبیر یونان در انگلیس) ۶۲
تیبیر (رودخانه) ۲۸۴، ۲۸۶	جوجوق باجی ۳۵۲، ۳۶۲، ۳۷۷، ۳۷۸
تیرلی (طایفه) ۳۲۸	جون جون ۳۶۲
	جهانگیرخان (وزیر صنایع) ۱۸۳، ۱۸۹، ۱۹۵، ۲۰۵، ۲۲۲، ۲۴۷، ۲۵۴، ۲۵۶، ۲۸۸، ۳۰۷، ۳۱۲، ۳۳۱
	«ج»
	چارلس ادوارد (پرنس) ۱۳۲
	چالوس ۱۲۷
	چامبرلین (لرد) ۵۵
	چرچیل (نایب سفارت انگلیس در تهران) ۶۷، ۱۰۷، ۱۶۵، ۱۷۳، ۱۷۵، ۱۷۷، ۲۳۸
	چستر ۹۸، ۱۰۱

- چنگ کی تنگ، ژنرال (نایب اول سفارت چین در پاریس) ۱۸۵
چگنی ۳۹۸
چهار دولی ۱۱۵
چین، چینی ها ۴۰، ۶۲، ۸۱، ۹۵، ۱۱۴، ۱۸۳، ۱۸۵-۱۸۶، ۱۹۶، ۲۱۴، ۲۳۵-۲۳۶، ۲۴۹، ۲۶۰، ۲۹۷
- «ح»
حاتم خان (برادر اکبری) ۲۷۹
حاجب الدوله ۴۴
حاجی آغا جوهری ۱۹۰
حاجی آقا ۶۳، ۲۰۴، ۲۶۳، ۲۶۹
حاجی ابراهیم خواجه ۸۱
حاجی باقر ۸۴، ۱۰۲-۱۰۳، ۳۲۵
حاجی بیک ترکمن ۶۱
حاجی حسام الدوله ۲۷۵
حاجی حسن بیک گنه گنه ۳۳۴
حاجی حسین قلی خان (وزیر مختار ایران در امریکا) ۱۷۷، ۲۳۹
حاجی حیدر ۲۷-۲۸، ۳۰، ۱۰۶، ۱۰۹، ۱۲۶، ۱۶۵، ۲۲۰، ۲۵۲، ۲۸۲، ۳۲۳، ۳۴۸
حاجی سرور خان (اعتماد الحرم) ۳۷۹، ۳۹۰
حاجی سید خانم ۳۷۲
حاجی شاهزاده ۳۴۸
حاجی عالی خان ۳۹۸
حاجی عالیه خانم ۴۳
حاجی غلامعلی ۳۴۶
حاجی لله ۱۱۵، ۱۳۷، ۲۶۷، ۲۸۶، ۳۱۴، ۳۶۸
حاجی محسن خان (معین الملک) ۷۹، ۱۸۱
حاجی محمد باقر ۳۱۳
- حاجی محمد حسن (امین الضرب) ۱۱، ۱۸-۲۰، ۲۳، ۲۹، ۳۲، ۱۸۳، ۳۰۵
حاجی محمد حسین جواهری ۲۰۹، ۲۳۸
حاجی محمد میرزا ۱۸۱
حاجی میرزا زمان خان کاشی ۱۸۱
حاجی میرزا نجفقلی خان (کارپرداز مصر) ۱۸۱
حافظ ۷۳، ۲۵۹، ۲۸۸
حسن ۲۷۹
حسن باشی ۴۴
حسین ۱
حسین (غلام بچه) ۲۶۲
حشمة الدوله ۱۹۱
حضرت عبدالعظیم ۲۰۹
حضرت عیسی (ع) ۷، ۲۱۵
حضرت مریم (ع) ۱۹۸، ۲۰۲
حضرت موسی (ع) ۶۲، ۷۹
- «خ»
خاله خانم ۳۸۶
خان عمو (پسر فتحعلی شاه) ۷۵
خان کوره ۳۴۸
خراسان، خراسانی ۱۰۲، ۱۷۳، ۳۹۸
خیرالله افندی ۴۰
- «د»
دارآباد ۳۱۵
دارا ۱۹۸
دارالفنون ۲۰۳
دار گایل (دوک) ۱۶۹
دار لینگگطن ۱۴۶

- د. اری نو (وزیر مختار برزیل در پاریس) ۱۸۴
- دانتاس (وزیر مختار پرتغال در انگلیس) ۶۲
- دانمارک ۶۲، ۱۸۴، ۳۰۳
- دانوب (رودخانه) ۲۸۷، ۲۹۱، ۲۹۶، ۲۹۸، ۳۰۳، ۳۲۷، ۳۳۰-۳۳۳، ۳۳۵
- داودخان ۳۵۶
- داووست (جنرال) ۲۰۷
- داوستن (جنرال) ۲۹۱
- دبره ۲۳۵
- دبلووتسن ۲۲۹
- دپاری (کنت) ۵۵
- دپر گلاس (بارن) ۲۹۴
- دپرل (مسیو) ۱۰
- دپلی (نایب سفارت موناکو در پاریس) ۱۸۴
- دتان پرات سام هوزن ۲۹۱
- دترسکور (مسیو) ۲۶۱
- دراکوس ۳۶۶
- درایسام (رودخانه) ۲۴۳
- دربی (شهر) ۸۹
- دربی (لرد) ۹۷
- درفن (محل) ۱۲۲
- درکه دُرسه (محل) ۲۰۵
- درمنسن (کنت) ۲۰۸
- درونتک (رئیس عدلیه فری بورخ) ۲۴۲
- درومندولف (سفیر انگلیس در ایران) ۴۰۱-۴۰۲
- دریای فارس ۲۹۸
- دریای هند ۲۹۸
- دریمن (محل) ۱۱۳
- دزخ (جنرال) ۲۹۱
- د. سیلوانسکی (شارژ دفر روس) ۲۸۰
- دقالب (وزیر مختار دانمارک در انگلیس) ۶۲
- دکاستل، کنت (رئیس دربار رژان) ۲۹۴
- دکامبریج، دوک (عموی ملکه انگلیس) ۵۸، ۵۴، ۳۸
- دکتره بک (جنرال) ۲۴۲
- دکر ایلسهام (رئیس وزرای باویر) ۲۹۱
- دکوه (سفیر فرانسه در اطریش) ۳۲۱
- دکلایست (شارژ دفر پروس) ۲۸۰
- دگریزینگر (رئیس دفترخانه پادشاهی وورتمبرخ) ۲۷۳
- دلافوا، مادام (نویسنده کتاب سفرنامه دیالافوا در زمان قاجاریه) ۱۹۷
- دلوماتیو ۲۴
- دلوسین (جنرال) ۲۷۳
- دله، موسیو (میهمان دار شاه در بلژیک) ۱۶
- دلپانی (وزیر مختار یونان در پاریس) ۱۸۴
- دلیج تن اشتاین، پرنس (زن پرنس ارنوف) ۲۹۳
- دماسو (رئیس اتامائر) ۲۷۳
- دمالسن (بارون) ۲۹۴
- دمانتای (جنرال) ۲۴۲
- دُناکو (پرنس) ۲۷۹
- دمنتروز (دوک) ۱۱۳، ۱۱۹، ۱۶۸-۱۶۹
- دمنچسטר (دوشس) ۱۰۲
- دمورد (پیشخدمت رژان) ۲۹۱
- دنرفک (دوک) ۸۹-۹۱، ۹۵، ۳۴۵
- دوالبوم، کنت (وزیر مختار پرتغال در پاریس) ۱۸۴
- دوبراکانس (دوک) ۳۲۱
- دویکلو (دوک) ۱۶۹
- دوبوست (کنت) ۲۵۱

- دوبیلاند، کنت (وزیر مختار هلند در انگلیس) ۶۲
 انگلیس (محل) ۱۳۵
 دونس (دوک) ۹۹
 دونشیر (دوک) ۱۰۲
 دو ویلا اورویتا (وزیر مقیم اسپانی در پاریس) ۱۸۴
 دو هولوده (کلنل) ۲۴۲
 دو یرتمان (حاکم نظامی مونیخ) ۲۹۴
 دو بل (هتل) ۱۰۷، ۱۱۶-۱۱۷، ۱۴۸، ۱۵۳-۱۵۴
 دهاین لت (وزیر جنگ باویر) ۲۹۴
 ده دیروادره (محل) ۲۰۹
 دهولزینگ ۲۴۲
 دهولن شتاین (کنت) ۲۹۴
 دی (رودخانه) ۱۲۱
 دیاز (وزیر مختار اوروگای در پاریس) ۱۸۴
 دیپ فئر (بارون) ۳۱۸
 دیتاکار (شارژد افرسیام) ۶۲
 دیم (سفیر کبیر اوستریا در انگلستان) ۶۲
 دی ناسالی فون، دیناه سالیفو (پادشاه افریقائی) ۱۹۳، ۲۱۳
 انگلیس (کنت (وزیر مختار هلند در انگلیس) ۶۲
 دوت رسم ۲۰۸
 دوتری یف (دوک) ۲۳۹
 دوتک (دوشس) ۵۰، ۵۴
 دو دوما (پسر لوئی فیلیپ) ۲۳۱
 دورائز (پرنسس) ۱۶
 دورائز (هتل) ۱۳، ۱۵-۱۶
 دورپ (هتل) ۳۱۳
 دورمسن (رئیس تشریفات فرانسه) ۱۸۳
 دروس (سفیر کبیر آلمان در اطیش) ۳۲۰
 دوسدرلند (دوک) ۵۸
 دوشامبرن (دوک) ۵۷
 دوشان تپه ۴۸، ۸۳، ۲۸۱
 دوشیلنگ تینگ (جنرال) ۲۴۲
 دوفرسته (وزیر جنگ فرانسه) ۱۸۰
 دوفرین، لرد (فرمان فرمای هند) ۷۲-۷۳، ۹۴
 دوفیف، کنت (نامزد دختر ولیعهد انگلیس) ۳۹
 دوقورن ۲۴۲
 دو کامبریج (دوک) ۵۰
 دوکراف ۷۵
 دوکرافت (نایب الحکومه هایدلبرگ) ۲۶۱
 دوکری (مادام) ۲۰۵
 دوکسلر ۲۵۳
 دوگیلینگ (بارون) ۲۴۵
 دولاب ۲۸۰
 دوما، دوک (پسر پادشاه فرانسه) ۶۹
 دومهرن هم (ایلچی روس) ۲۰۱
 دومینکن ۱۸۴
 دون جوس آلبردا (سفیر کبیر اسپانیا در
- انگلیس) ۶۲
 دوندی (محل) ۱۳۵
 دونس (دوک) ۹۹
 دونشیر (دوک) ۱۰۲
 دو ویلا اورویتا (وزیر مقیم اسپانی در پاریس) ۱۸۴
 دو هولوده (کلنل) ۲۴۲
 دو یرتمان (حاکم نظامی مونیخ) ۲۹۴
 دو بل (هتل) ۱۰۷، ۱۱۶-۱۱۷، ۱۴۸، ۱۵۳-۱۵۴
 دهاین لت (وزیر جنگ باویر) ۲۹۴
 ده دیروادره (محل) ۲۰۹
 دهولزینگ ۲۴۲
 دهولن شتاین (کنت) ۲۹۴
 دی (رودخانه) ۱۲۱
 دیاز (وزیر مختار اوروگای در پاریس) ۱۸۴
 دیپ فئر (بارون) ۳۱۸
 دیتاکار (شارژد افرسیام) ۶۲
 دیم (سفیر کبیر اوستریا در انگلستان) ۶۲
 دی ناسالی فون، دیناه سالیفو (پادشاه افریقائی) ۱۹۳، ۲۱۳
 «ذ»
 ذوالفقارخان ۲۵۰
 «ر»
 راستا، راستات (قلعه) ۲۵۶، ۲۶۹
 راستاد، راستات (شهر) ۲۵۳، ۲۵۶
 رامون فرناندیره (وزیر مختار مکزیک در پاریس) ۱۸۴
 رتوری (محل) ۱۳۸، ۱۴۱-۱۴۵
 رتلی (مامور پاپ) ۱۸۳

- رجن استریک (کوچه) ۵۲
 ردیج (شهر) ۸۸
 ردیش (پروفسور) ۱۵۸
 رزبری (لرد) ۵۷، ۷۵، ۷۹، ۱۴۰
 رزروار (هتل) ۲۱۰-۲۱۱
 رژان (نایب السلطنه باویر) ۲۸۹،
 ۲۹۰-۲۹۴، ۳۰۰-۳۰۶
 رژان لئوپلد (پسر رژان) ۲۹۲
 رژن بناپارت (برادر ناپلئون اول) ۲۳۰
 رستم پاشا (سفیر کبیر عثمانی در انگلیس)
 ۴۰، ۵۰، ۶۲، ۷۰
 رشت ۳۹۸
 رگی (شهر) ۸۲
 رگن (رودخانه) ۲۹۸
 رم ۷، ۹۸، ۱۲۷، ۲۴۷، ۲۷۶، ۲۸۴، ۲۸۶
 رن (رودخانه) ۲۴۲-۲۴۴، ۲۵۶، ۲۸۱
 رن اعلی (محل) ۲۴۱
 رنجیس (پارک) ۵۱
 رنجیس اسطریط (کوچه) ۵۲
 رنکورن (محل) ۱۰۱
 روبرت دانزو ۳۳۲
 روپرکت (نوه رژان) ۲۹۲-۲۹۳
 روتر (بانک) ۴۰۲
 روتر (بارون) ۴۰۲
 روتر نشه (خیابان) ۱۸۰
 روچیل، روچیلها ۷۷، ۷۹-۸۳، ۲۳۶
 روچیل (بارون) ۷۵
 روچیل، وادستون ۷۸
 روچیل، آلفرد ۷۴-۷۶، ۷۹
 روچیل، روتشل ۹۹
 روچیل، فردیناد ۷۳، ۷۶-۷۷، ۹۴
 روچیل (لرد) ۷۵، ۷۸-۷۹
- روچیلد، لرد ناشینل ۷۵
 روچیلد، له اوپولند ۷۹
 روچیلدهای پاریس ۲۱۹
 روزنهایم (شهر) ۳۰۶-۳۰۷
 روس، روسیه ۲۵، ۳۷، ۴۰، ۶۲، ۷۵، ۸۹،
 ۱۱۲، ۱۲۱، ۱۷۵، ۱۷۸، ۱۸۷، ۲۰۲،
 ۲۰۴، ۲۲۱، ۲۳۵-۲۳۶، ۲۴۲-۲۴۵،
 ۲۵۴-۲۵۵، ۲۶۹، ۲۷۱، ۲۷۹، ۲۸۰،
 ۲۸۵-۲۸۶، ۳۰۵، ۳۲۱، ۳۲۴، ۴۰۱-۴۰۳
 روشه (مسیو) ۲۰۷
 رومانی ۶۲، ۱۸۴
 رومن ها ۲۵۷، ۳۳۱
 رومی ها ۲۵۷
 روویه (وزیر مالیه فرانسه) ۲۰۷
 ریدسموس (محل) ۱۴۱
 ریشار (معلم زبان انگلیسی دارالفنون) ۲۰۳
 ریشار (حاکم شهر بادن بادن) ۲۴۲
 ریتر (شارژدافر باویر در پاریس) ۱۸۵
- «ز»
 زاندر (مخترع سوئدی) ۲۵۳
 زورلندن (جنرال) ۱۷۷
 زهرا بیگم خانم ۳۷۷
 زیقلر (جنرال) ۲۴۲
 زین العابدین خان گروسی ۲۰۶
 زیناویوف ۲۷۹
 زینت السلطنه ۳۶۲، ۳۷۲
 زین دار باشی ۳۷
- «ژ»
 ژاپن، ژاپنی ۴۰، ۶۱-۶۲، ۱۵۱، ۱۶۳،
 ۱۸۳، ۱۸۵-۱۸۶، ۱۹۴، ۱۹۶،

سر اگوستس پاچط (سفیر کبیر انگلیس در اطریش) ۸۴، ۳۲۱	۲۰۲-۲۰۳، ۲۱۲، ۲۶۰-۲۶۱، ۲۹۷
سرب، سربی ۱۸۴، ۲۰۲، ۳۱۲، ۳۱۹، ۳۲۲	ژاردین (کمپانی) ۱۰۴
سر جان مالکوم ۱۷۷	ژان مارینویچ (وزیر مختار سرب در پاریس) ۱۸۴
سر جون فولر (مهندس) ۱۳۷	ژرج ۱۶۳
سرنگ (شهر) ۲۰، ۲۲	ژرزی (لرد) ۸۵
سرورالسلطنه ۳۵۹	ژرمان بود ۱۸
سرورالدوله ۳۴۸	ژرمن ها ۲۵۷
سریسטר اسمیط (جنرال) ۱۷۱	ژلی (جنرال) ۱۰
سعدالله پاشا (سفیر کبیر عثمانی در اطریش) ۳۳۰	ژن (شهر) ۲۴۹
سعدی ۲۳	ژوزفین (زن ناپلئون) ۱۹۹
سفقن (لرد) ۹۸	ژول سیمن ۲۰۷
سلطان ابراهیم ۳۳۵	ژون برون (کارخانه دار) ۹۱
سلطان سلیمان ۳۳۵	«سی»
سلطان عبدالحمید ۱۶	ساری ۳۹۹
سلطان محمد ثانی ۳۳۵	ساسون، ساسون ها ۵۲، ۵۴، ۷۷، ۲۱۹
سلطنت آباد ۴۴	ساسون، داود (ساسن، آلبرت) ۶۱، ۱۵۷، ۱۶۱-۱۶۲، ۱۶۸، ۱۷۰
سن (رودخانه) ۱۹۹، ۲۰۹-۲۱۰، ۲۲۹، ۲۴۰	ساکره (کشیش) ۶
سن پل (کلیسا) ۳۸، ۴۸	ساکس (محل) ۲۵۱، ۳۱۰، ۳۱۸، ۳۲۱
سنت جورج (کلیسا) ۴۱	سالز (رودخانه) ۳۱۴، ۳۱۶
سنت جیمس (پارک) ۴۷	سالزیبورگ ۲۹۰، ۳۰۵، ۳۱۲-۳۱۵، ۳۱۷-۳۱۸، ۳۲۶-۳۲۷، ۳۹۵، ۳۹۸
سن گابنی (محل) ۲۱۳	سالیبوری، سالیبوری ۴۰، ۴۲، ۴۷-۴۹، ۶۳-۷۰، ۱۰۲، ۱۵۶، ۱۶۵، ۱۹۴، ۴۰۱
سن ژرمن (بولوار) ۲۳۵	سپایر ۲۵۶
سنت اوان ۲۳۵	ستور (پارک) ۲۵
سنت بارطلمی ۲۵۶	سر آلجرتون بورتویک (میزبان ناصرالدین شاه) ۱۲۹
سنت کراسین ۲۳۵	سر ادموند کامرل ۱۷۱
سن کوله ۲۰۹، ۲۱۱	سر ادوارد بلاکط ۱۴۳
سنگال ۱۹۱	
سن میشل ۲۳۵	
سوارف (پرنس) ۲۵۴	

۲۷۹	سوسون‌ها ۵۳
شارل دهم ۱۹۸	سوسیه، جنرال (حاکم نظامی پاریس) ۱۸۰،
شارلمان ۲۵۶	۲۰۸
شارل لوئی ۲۵۷	سولوین (وزیر مختار بلژیک در انگلیس) ۶۲
شارلوت (خواهر پادشاه بلژیک) ۶	سونیک (محل) ۲۹۶
شامات ۳۰۲، ۲۷۹، ۲۰۳، ۴۰	سوند ۶۲، ۱۸۱، ۱۸۴، ۲۵۳
شانتان (کافه) ۲۲۶-۲۲۷	سونز (کانال) ۱۰۸، ۲۳۳-۲۳۴
شان‌تی‌لی (قصر) ۲۳۱، ۶۹	سویس ۵۵، ۱۸۴، ۲۳۰، ۲۴۱، ۲۷۵، ۲۹۳
شانزله‌لیزه (خیابان) ۱۸۰، ۲۱۴	سیام، سیامی، سیامی‌ها ۶۲، ۹۴، ۱۸۳
۲۳۹، ۲۳۵، ۲۲۷-۲۲۶	۱۸۵-۱۸۶، ۱۹۶، ۲۰۲، ۳۲۳
شاهزاده آنامیت ۲۰۶	سیبر ۳۲۴
شپی‌قول (حاکم رن‌ا‌علی) ۲۴۱	سید العربی آبارودی ۲۱۲
شوناوهر (بارون) ۲۵۵	سید جمال‌الدین (اسدآبادی) ۳۰۵
شربورغ، شربورگ ۱۶۹، ۱۷۶-۱۷۹	سید حسن ۴۰۶
شفیلد ۸۸-۸۹، ۹۱-۹۲، ۳۴۵	سید حمزه آل جری ۲۲۹
ش‌ر (کنت) ۲۷۰	سید خانم ۳۶۷
شلوس (عمارت) ۲۴۳	سید عبدالکریم بریشا ۲۱۲
شم‌بورن (محل) ۳۲۲	سیر جون ادی (جنرال) ۱۴۲
شمیران ۳۹۳	سیر کوویل بارک‌لی ۲۰۸
شتو، ماژوربارون ۲۴۱	سیسیل (لرد) ۱۰۲
شوپف‌هایم ۲۴۳	سیف‌الله خان ۳۹۸
شوتان (رئیس مجلس شورای پاریس) ۱۸۰	سیمورژانوس (کاردینال) ۳۳۲
شوتزینگن (محل) ۲۵۵، ۲۵۷، ۲۶۱، ۲۶۴	سیمونیس (مسیو) ۱۸
شوش ۱۹۷	سینزهایم (روستا) ۲۶۶
شوشتر، سوس ۱۹۷	سیوکان کاسل (قصر) ۳۶۵
شومن (محل) ۲۴۱	
شهر ری ۲۰۳	«ش»
شهرستانک ۱۴۴	شاپور ۵۱، ۶۳
شیراز ۳۴۳	شارل ۳۷
شیلی ۱۸۵	شارل اول (پادشاه وورتمبرگ) ۲۷۳
	شارل (دوک) ۲۸۵
	شارل دووراخ (پسر عموی شارل اول) ۲۷۲،

۱۵۰، ۱۷۷، ۱۸۴، ۱۹۰، ۲۳۴، ۲۸۵،

۳۲۰، ۳۳۱-۳۳۲، ۳۳۵،

عثمانلوی ۳۳۲

عرب، عربی ۱۹۰، ۲۰۳، ۲۱۲، ۲۲۹،

عزت الدوله ۱۴۳

عزیز الدوله ۳۵۶

عزیز السلطان (ملیچک، غلامعلی خان) ۱، ۵،

۹-۱۰، ۱۲، ۱۳، ۱۸-۱۹، ۲۲-۲۳،

۲۵-۲۶، ۲۸، ۳۰-۳۱، ۳۳، ۳۵، ۳۷،

۳۹، ۴۴، ۴۸، ۵۰، ۵۳، ۵۵، ۶۰-۶۱،

۶۳-۶۷، ۷۰، ۷۲، ۷۴، ۷۶-۷۷، ۷۹،

۸۲، ۸۵، ۸۷، ۹۰، ۹۲، ۹۴، ۹۵،

۹۷-۹۸، ۱۰۲-۱۰۴، ۱۰۶-۱۰۸، ۱۱۰،

۱۱۳-۱۱۵، ۱۱۹، ۱۲۲، ۱۲۵-۱۲۶،

۱۳۰-۱۳۴، ۱۳۷، ۱۴۴، ۱۴۸، ۱۵۰،

۱۵۶-۱۵۷، ۱۵۹، ۱۶۱-۱۶۳، ۱۶۵،

۱۷۰-۱۷۱، ۱۷۵، ۱۷۷، ۱۸۱-۱۸۲،

۱۹۱، ۲۰۱، ۲۰۴، ۲۰۶، ۲۱۲، ۲۱۵،

۲۲۴، ۲۲۸، ۲۳۲، ۲۳۶، ۲۳۸-۲۴۰،

۲۴۴-۲۴۷، ۲۵۴-۲۵۵، ۲۶۰،

۲۶۲-۲۶۳، ۲۶۵-۲۷۰، ۲۷۵، ۲۷۹،

۲۸۲، ۲۸۶، ۲۸۸، ۲۹۵، ۳۰۶-۳۰۸،

۳۱۲-۳۱۷، ۳۲۰، ۳۲۳، ۳۲۵-۳۲۶،

۳۲۹، ۳۳۴، ۳۳۷، ۳۴۵-۳۴۶،

۳۴۸-۳۵۸، ۳۶۰، ۳۶۲-۳۶۳،

۳۶۶-۳۶۸، ۳۷۲، ۳۷۷، ۳۸۷-۳۸۸، ۳۹۳،

عضد الملک ۲۴۸، ۲۵۴

علی شیریان ۸۱

علی نقی خان (حکیم الممالک) ۴۴

عین الملک ۷۷

«ص»

صاحبقرانیه ۵۹، ۳۴۴، ۳۵۸، ۳۹۳،

صدیق السلطنه ۹، ۱۹، ۳۰، ۳۷، ۵۱، ۶۳،

۸۴-۸۵، ۹۶، ۱۵۷، ۱۶۱، ۱۶۳-۱۶۵،

۱۷۱-۱۷۳، ۱۷۵، ۱۷۷، ۲۴۳، ۲۶۰،

۲۶۲، ۲۶۵، ۲۸۲، ۳۰۶-۳۰۷،

۳۱۴-۳۱۵، ۳۳۰

صدیق الملک ۲۹۵

«ط»

طالبت (ماژور) ۱۶۵

طامسن ۱۱۸-۱۲۰

طاین (رودخانه) ۱۴۶

طین (محل) ۳۳۱

طمس (روزنامه) - تایمز

طولوزان (پزشک مخصوص ناصرالدین شاه)

۳، ۱۵، ۱۶، ۲۵، ۲۷، ۳۴، ۴۱، ۷۹،

۱۴۱-۱۴۴، ۱۴۷، ۱۶۵، ۱۷۲-۱۷۳،

۱۷۶، ۱۹۲، ۱۹۵، ۲۳۸

طوینام، کلنل ۱۷۱

«ظ»

ظل السلطان (مسعود میرزا) ۸۶، ۹۷، ۳۳۹،

۳۴۱

«ع»

عالم شاه میرزا ۱۲۲-۱۲۴

عایشه خانم (زن ناصرالدین شاه) ۱، ۳۵۶،

۳۸۶

عبدالحسین ۳۸۱

عبدالعظیم خان سلطان ۳۹۹

عثمانی، عثمانی ها ۱۶، ۶۲، ۷۰، ۹۷،

۲۵۶، ۲۵۷، ۲۶۱، ۲۶۹، ۲۷۳،

۲۹۸-۲۹۹، ۳۰۴، ۳۲۱، ۳۷۶، ۴۰۵

فرانسیسکو مدینا (وزیر مختار نیکاراگو در پاریس) ۱۸۴

فرانسیس هوفونگ (شارژدافر جزیره هاوایی) ۶۲

فرانکفورت ۷۶

فرایشلاخ، جنرال بارون (رئیس کابینه نظامی رژان) ۲۹۴

فرتن ۲۰۹

فرخ خان کاشی ۱۹۹

فردریک بزرگ ۲۷۹، ۲۸۴، ۲۸۶

فردریک گلیوم، دوک (ولیعهد باد) ۲۴۲

فردیناند (بارون) ۷۹

فرستین رید (عمارت) ۳۰۴

فرسینه (مسیو) ۲۰۷

فرسینه (مادام) ۲۰۷-۲۰۸

فرنان دیز (شارژ دافر کاستاریکا) ۶۲

فروغ الدوله ۳۵۰، ۳۵۲، ۳۹۳

فرونوار (محل) ۲۶۹

فری بورغ ۲۴۲-۲۴۳، ۲۶۰

فلامان، فلمنگ (سرزمین هایی که در گذشته

بین رود اسکو و دریای شمال قرار داشتند) ۶

فوتن (مادام) ۲۰۷

فوج بهادران ۳۴۲

فوج تنکابن ۳۴۲

فوج خرقانی ۳۴۲

فوج طهران ۳۷۰

فورت بریج (پل) ۱۳۸

فورستن رید ۲۹۴

فوره نوآر (جنگل) ۲۴۳، ۲۵۶

فوریه (پزشک مخصوص ناصرالدین شاه)

«غ»

غازیان (برج) ۳۹۸

غلامحسین خان ۳۵۲، ۳۷۷

«ف»

فارگ هارسون ۱۲۹

فاطمه باجی ۳۶۲

فاطمه سلطان ۳۷۲

فالکن شناین (بارون) ۲۷۲

فالیر (وزیر علوم فرانسه) ۲۰۸، ۲۱۰

فای (وزیر فلاح فرانسه) ۲۰۷

فای (مادمازل) ۲۰۷

فاییر (زن وزیر علوم فرانسه) ۲۰۸

فتحعلی شاه ۷۲، ۷۵، ۱۷۷

فخرالاطباء ۱۵، ۲۵، ۳۲، ۶۶-۶۷، ۷۹

۱۰۴، ۱۰۷، ۱۲۶، ۲۴۰، ۲۴۳، ۲۵۶

۲۶۲، ۲۹۵-۲۹۶، ۳۱۴-۳۱۵، ۳۳۳

فخرالدوله ۳۴۸، ۳۵۰، ۳۵۲، ۳۵۴، ۳۵۹

۳۷۷

فخرالملک ۱۹۲، ۲۰۹، ۲۲۴، ۲۳۲، ۲۳۸

فرانسری ترفن هاوراست (دکتر) ۳۲۴

فرانسوا (امپراطریس نمسه) ۳۲۱

فرانسوا ژوزف (امپراطور اطریش) ۳۱۸

فرانسه، فرانسه ها ۲، ۶، ۸، ۱۱، ۲۵، ۴۰،

۶۲، ۶۹، ۷۸، ۹۴، ۹۹، ۱۱۸، ۱۳۲

۱۴۳، ۱۵۱، ۱۵۵، ۱۶۹، ۱۷۹، ۱۸۲

۱۸۵، ۱۸۷-۱۸۸، ۱۹۰-۱۹۳

۱۹۶-۲۰۰، ۲۰۲-۲۰۳، ۲۰۵-۲۰۷

۲۰۹، ۲۱۳-۲۱۴، ۲۲۲، ۲۲۴

۲۲۹-۲۳۱، ۲۳۴-۲۳۵، ۲۳۷

۲۳۹-۲۴۱، ۲۴۴، ۲۴۸-۲۴۹، ۲۵۴

- ۱۸۵
کارلو کاندامو (وزیر مختار برد در پاریس)
۱۸۴
کارنو، ادلف (برادر سعدی کارنو) ۲۳۱،
۲۳۵
کارنو، سعدی (رئیس جمهور فرانسه)
۱۷۹ - ۱۸۲، ۱۹۱، ۱۹۵ - ۱۹۶،
۱۹۹ - ۲۰۱، ۲۰۵، ۲۱۱ - ۲۱۲،
۲۲۱ - ۲۲۲، ۲۳۱ - ۲۳۲، ۲۳۷، ۲۳۹ - ۲۴۰
کارنو، مادام (زن آدلف کارنو) ۲۰۱، ۲۳۵
کارنو، مسیو (پسر رئیس جمهور فرانسه)
۲۰۸
کارون (رود) ۴۰۲
کاستیل ۳۹۱
کاستیلیان (مارشال) ۲۳۱
کاسطرم ۱۰۱
کاظم آقا ۳۹۶
کلام بر (محل) ۳۲۵ - ۳۲۶
کالسر ۲۶۹، ۲۷۱
کال نوکی لاف (صدراعظم اتریش) ۳۲۵
کامبریج (دوک) ۷۸
کامبل (ایل) ۱۶۹
کامران میرزا (نایب السلطنه) ۸۱، ۱۳۳،
۳۴۲، ۳۷۰، ۳۷۲، ۳۷۴، ۳۸۱، ۳۸۹،
۳۹۵، ۳۹۸
کامرانیه ۸۱، ۳۷۲، ۳۷۴، ۳۹۳
کامرون (ایل) ۱۶۹
کانادا ۱۷۳
کانستات (شهر) ۲۸۰
کانوواز (مجسمه ساز) ۳۰۲ - ۳۰۳
کاوس (محل) ۱۷۲
کپرنیک (کوجه) ۱۸۱، ۱۹۱
- ۱۹۲، ۲۳۸، ۲۴۷، ۲۵۴، ۲۵۶
فولی برج (محل) ۲۲۷
فیا کرکز (وزیر مختار سیام در پاریس) ۱۸۵
فیستون (رئیس مدرسه هایدلبرگ) ۲۶۱
فیشر ۲۵۸
فیف (لرد) ۱۷۳
فیگارو (روزنامه) ۱۸۷، ۲۰۴، ۲۱۹، ۲۲۴
فیلیپ آن گلو (وزیر مختار کولومبی در
انگلستان) ۶۲
«ق»
قاسم خان گروسی ۲۰۶
قشقائی شادلو ۱۳۰
قصر قاجار ۲۰۹، ۳۹۵ - ۳۹۶
قفقاز ۷۷، ۱۰۱
قمر سلطان خانم (شیرازی کوچکه) ۳۶۲،
۳۸۷
قنبر علی خان سعدالدوله ۱۶۸
قوام الدوله ۳۸۵
قوجانی ۱۱۵
قورچاقف (پرنس) ۲۵۴
«ک»
کاپوسین (کلیسا) ۳۲۱
کاتالانی (شارژدافر ایتالیا در انگلیس) ۶۲
کارتونگ ۲۶۶
کارس لرو (شهر) ۲۶۰
کاستاریکا ۶۲
کارلایل ۱۱۲
کارل تنودور (دوک) ۲۹۲
کارلس روح (شهر) ۲۵۳
کارلوانتونز (وزیر مختار شیلی در پاریس)

کتابچی ۳۷	کلوپ وینگ ۴۲
کجور ۱۶، ۲۷۷، ۲۸۱	کلو که ۱۹۲
ک دز گوسطن ۲۳۵	کله بر (کوچه) ۲۳۶
کرامر ۸۵	کمپتن (پارک) ۵۶
کران بوزن (لرد) ۱۰۲، ۶۹	کنت (مسیو) ۲۱۰
کرائتس (وزیر بحری فرانسه) ۱۸۰	کنتر ۱۷۶
کریلا ۳۷۲	کندو کطور ۱۴۸
کردمنت (محل) ۳۶-۳۸	کنستان (وزیر داخله فرانسه) ۱۸۰، ۱۸۹، ۲۰۸
کرس (وزیر هند) ۱۰۲	کنستان، مادام (زن وزیر داخله فرانسه) ۲۰۸، ۲۰۵
کرمان ۳۹۵	کنستان (دریاچه) ۲۶۰، ۲۷۲، ۲۷۵
کرنس (مادام) ۲۰۷	کن کرد (میدان) ۱۸۰، ۲۱۴
کرنل (مسیو) ۳۰	کن کو ۲۲۹
کرون پروست، کلنل (میهماندار شاه در پاریس) ۱۸۳	کنیازدالگورو کی ۴۰۲
کروه (موزه) ۲۱۲	کنی بیس، کین بیس (کوه) ۲۴۳
کریستال پاله ۵۹	کوار (مسیو) ۲۳۶
کریستانتمودینا (وزیر مختار گواتمالا در پاریس) ۱۸۵	کویاخ (نقاش) ۲۸۶
کریستین (پرنس) ۴۲	کوپار (محل) ۱۳۵
کریستین (پرنسس) ۴۲	کوشکان (محل) ۳۹۸
کریهم (ایل) ۱۶۹	کوطبریج (شهر) ۱۱۳
کزمان بلانکو، ژنرال (وزیر مختار ونزوئلا در پاریس) ۱۸۴	کوک ریل ۲۳-۲۴
کد کئی ۲۳۵	ک ولتر ۲۳۵
کلاردشت ۱۶، ۱۲۷	کولوم بی ۶۲
کلاید (رودخانه) ۱۱۹-۱۲۰	کولویل (لرد) ۱۳۹
کلبارس (جنرال) ۲۲۱	کوم برزن، مادام (رئیس مجلس سنای فرانسه) ۲۰۸
کلب علی خان قهوه چی ۹، ۶۳	کوناراست (کمپانی) ۱۰۴
کلده ۱۹۷	کونیزطون ۱۰۵
کلر ۲۳۶	کویتس فرای ۱۳۸
کلنس (ایل) ۱۶۹	کیخسرو (شاه) ۳۲۸
کلوپ کنسرواتور ۴۲، ۶۳	کیرک کالدی ۱۳۵

- کینزینک طین (پارک) ۴۷-۴۸
کیلمازی (لرد) ۷۲
کین زیگ (رودخانه) ۲۴۳
- «گ»
گاکارین، پرنس ۲۴۵، ۲۴۸، ۲۵۴
گالونکی (وزیر امور خارجه اتریش) ۳۳۰
گدار (مسیو) ۲۲۸
گدوکان (مهردار ملکه انگلیس) ۴۸
گران (اپرا) ۲۲۴، ۲۳۹
گران (رودخانه) ۳۳۵
گران (شهر) ۳۳۱-۳۳۲، ۳۳۵
گران (هتل) ۲۲۴، ۲۳۹
گراناد ۲۶۴
گران دوک ۲۴۱-۲۴۷، ۲۵۱، ۲۵۳-۲۵۶، ۲۵۸-۲۶۰، ۲۶۴-۲۶۶، ۲۶۸-۲۷۱، ۲۹۳
گران دیل ۵۷-۵۸
گرانویل (لرد) ۵۷
گرجستان ۳۷
گرنظام (شهر) ۱۵۶
گرون (کنطس) ۳
گرونر، لرد آرتور ۱۰۳
گره نیچ ۳۸
گریزن (مسیو) ۲۰۷
گلاستون ۵۷-۵۸، ۱۰۲
گلاسگو ۱۱۱، ۱۱۳-۱۱۶، ۱۱۸، ۱۲۰
گل چهره ۳۶۲، ۳۷۷، ۳۸۷
گلدهال ۴۷
گله گیله ۲۷۰
گلین خانم ۳۷۴
گلیوم بزرگ ۲۶۰
گلیوم (پادشاه پروس) ۲۸۳
- گلیوم دوم ۲۹۲
گوآتمالا ۱۸۵
گوبله (دندان ساز) ۲۱۹
گوتیر (مسیو) ۲۰۷
گوستاو دوروچیلد ۲۱۹
گوستاولونیپ (مستشار سفارت سوئد در پاریس) ۱۸۴
گوسن (کلنل) ۳۱۸
گویو، مسیو (وزیر فواید فرانسه) ۱۸۰
گیزل (بارون) ۳۱۸
گیزلاران (زن پسر رزان) ۲۹۴
گیسلینگن (محل) ۲۸۷
گیسکا، پرنس (وزیر مختار رومانی در انگلیس) ۶۲
گیلان ۱۸۶، ۲۴۳
گیم ۲۳۱
گین کن، بارون (وزیر دربار دولت باد) ۲۴۱
گیوم (امپراطور آلمان) ۱۳۳
- «ل»
لاورا کوچالسکی ۱۷
لار ۱۱۲
لارن آن کل تر (هتل) ۳۳۴
لارندسین ۴۶
لارنس ۱۵۸، ۱۷۲، ۱۷۴
لارین سن ۶۶، ۶۸
لارینسون ۴۱
لافایت (کوچه) ۲۳۹
لاکارونسکی ۲۵۱
لاکن ۱-۲، ۵-۶، ۹، ۱۲
لاکنت دشولین (شارژدافر دانمارک در پاریس) ۱۸۴

- لان (وزیر مختار اتازونی در پاریس) ۱۸۴
 لاند هوس روزن اشتاین (عمارت) ۲۷۱
 لاویسلاس پتاجویخ (کنت) ۳۲۷
 لبنان ۴۰
 لرستان ۳۹۸-۳۹۹
 لرن (محل) ۲۴۲
 لرنسن (شاعر) ۵۷
 لرنسون ۵۶، ۵۹، ۶۲
 لروایه (مسیو) ۱۸۰
 لسزوه (محل) ۲۵۶
 لمبورگ (کنطس) ۳
 لمر (موزیکانچی ناصرالدین شاه) ۲۰۳
 لندن ۵، ۱۴، ۳۷-۳۸، ۴۰، ۴۴، ۴۷،
 ۵۰-۵۱، ۵۶-۵۹، ۶۲-۶۳، ۶۶، ۶۸،
 ۷۵، ۷۷، ۷۹، ۸۳-۸۵، ۹۶-۹۷، ۹۹،
 ۱۰۱، ۱۰۷، ۱۱۴، ۱۱۶، ۱۲۵، ۱۳۴،
 ۱۴۱، ۱۴۳، ۱۵۶-۱۵۸، ۱۶۰، ۱۶۸،
 ۱۷۵، ۲۰۶، ۲۱۹، ۲۲۹، ۲۳۸، ۲۵۱،
 ۳۳۷-۳۴۱، ۳۴۴، ۳۶۹، ۴۰۱-۴۰۲، ۴۰۵
 لنز (محل) ۳۱۷
 لوا (وزیر مختار فرانسه در تهران) ۱۷۶
 لواسان ۱۱۲، ۲۶۵
 لوان (شهر) ۱۲، ۳۰
 لویانف (سفیر کبیر روس در اطریش) ۳۲۱
 لوتجین (سفیر کبیر چین در انگلیس) ۶۲
 لوزه (رئیس پلیس فرانسه) ۲۰۸
 لوطان (روزنامه) ۱۴۳
 لوکزامبورک ۲۳۱-۲۳۲
 لوور ۱۹۶-۱۹۷، ۲۳۵
 لوئی (ولیعهد امپراطور اطریش) ۳۱۸
 لوئی ابرفرسطر ۲۴۶
 لوئی پانزدهم ۱۸۹، ۱۹۸، ۲۱۰
 لوئی چهاردهم ۳۱۱
 لوئی دوم ۳۰۳-۳۰۵، ۳۰۸-۳۰۹
 لوئی فردیناند ۳۰۱
 لوئی فیلیپ (پادشاه فرانسه) ۵۵، ۶۹، ۲۰۵،
 ۲۳۱
 لوئی کاترز ۲۱۰
 لوئیز (دختر ولیعهد انگلیس) ۳۹
 لوئی ناپلئون ۲۳۰-۲۳۱
 لوی، پرنس (ولیعهد باویر) ۲۹۲-۲۹۴
 لوی اول (پدر ژان) ۲۹۳
 لوی بران ولو ۷۱
 لوی دباویر (دوک) ۲۹۲
 لهان سی ۲۰۸
 له بارون بین (وزیر مختار بلژیک در پاریس)
 ۱۸۴
 له سبس (رئیس مجلس جغرافیای فرانسه)
 ۲۲۲، ۲۲۴
 لهستان ۲۵۱
 لئوپلد (پسر رژان) ۲۹۳
 لی، لرد ۸۵
 لیتن (سفیر کبیر انگلیس در پاریس) ۱۸۴
 لیوچارس ۱۳۵
 لیخطن تال (روستا) ۲۴۵
 لیدز (شهر) ۱۷۹
 لیدی بنک (محل) ۱۳۵
 لیدی ویتروور ۸۴
 لیسطر (کارخانه دار) ۱۵۰
 لیش تن (جنرال) ۲۰۸
 لیطس (شهر) ۱۵۳
 لی گنتال ۲۵۳
 لیلی خانم (زن شاه) ۳۸۶
 لینداس لا آ (نایب سفارت اکاتور در پاریس)

- ۱۸۴
لینکلن، رابرت (وزیر مختار امریکا) ۶۲
لیوپلد دوم (پادشاه بلژیک) ۶
لیوطنان ۲۹۱
لیوطنان طوما ۱۸۳
لیوطنان (کلنل) ۲۶۱
لیوپرول ۹۴-۹۷، ۱۰۱-۱۰۲، ۱۰۵-۱۰۶،
۱۰۸-۱۰۹، ۱۱۶، ۱۱۹، ۱۵۹،
۳۴۵-۳۴۶، ۳۴۸، ۳۵۰، ۳۵۲، ۳۵۴،
۳۵۶، ۳۶۱-۳۶۲
لیورن (شهر) ۳۷
لیژ (شهر) ۱۲، ۱۹-۲۰، ۲۳، ۲۶،
۲۹-۳۰، ۳۲
- «م»
ماداگاسکار ۱۰۱، ۲۱۳-۲۱۴
مادلن (کلیسا) ۱۸۰
مارتین ۲۳۶
مارسل دیولافوا (باستان‌شناس) ۱۹۷
مارسلین مسیو (نایب سفارت هابی تی در
پاریس) ۱۸۴
مارسیل (شهر) ۲۳۷، ۲۳۹
مارک (مراکش) ۲۰۳
مارک دولون (داماد ملکه انگلیس) ۳۹
مارکز بریدولبین (رئیس یکی از شعبات ایل
کام بیل) ۱۶۹
مارکی اف ۷۲
مارکی دلزیان (وزیر اسکاتلند) ۱۳۷
مارکی دهارطینگتون ۱۰۲
مارکیس اوف لندن دری با رنش ۱۰۲
مارکیس اوف لودیان (وزیر اسکاتلند) ۱۰۲
مارلیج ۱۳۱، ۱۳۳، ۳۶۸
- ماروگ ۲۱۲
ماری پاترزا (زن ولیعهد اطریش) ۳۲۱
ماری پازرفا (عروس ولیعهد اطریش) ۳۲۱
ماری ترز (امپراطریس) ۳۲۱، ۳۲۵
ماری رز (مادام) ۴۳
ماری طرز (زن پرنس لوتی) ۲۹۳
ماری لوتی ۳۲۱
مازندران ۱۹، ۱۶۶، ۲۶۳، ۳۶۰، ۳۹۵
ماک، جنرال ۲۶۹، ۲۹۲
ماک ماهون ۱۹۹
ماک میکان (کاپیتان) ۱۰۴
ماکس امانول ۲۹۲
ماکس دوم (برادر رژان) ۲۹۳
ماکس میلین (پادشاه اول باویر) ۲۹۲
ماکسیم (مخترع نوعی توپ) ۵۵، ۵۸
ماکسی میلین (پدر بزرگ رژان) ۲۹۳
ماکسیمیلین (برادر امپراطور اطریش) ۶
ماکسی میلین (شاهزاده) ۲۴۲
ماکفکین، کاپیتن (فرمانده بریگارد سواره
قزاق) ۳۶۵، ۳۹۶
مالاکوف (خیابان) ۱۸۱
مالچ (روستا) ۲۶۹
مالکی (مذهب) ۱۹۰
مالین (شهر) ۲
مانحیم (محل) ۲۸۱
مانین، مادام (زن رئیس بانک فرانسه) ۲۰۷
مایر دمیر (ایلچی فرانسه در ماداگاسکار)
۲۱۳
متیلد، ماتیلد (پرنسس) ۲۲۹-۲۳۱، ۲۳۵
مجاری، مجارستان ۷۶-۷۷، ۷۹، ۱۸۹،
۳۲۱، ۳۲۵، ۳۳۱-۳۳۲، ۳۳۵، ۳۳۸
مجدالدوله ۲، ۷، ۱۰، ۱۳، ۱۹، ۲۲-۲۳،

مرزی (رودخانه) ۱۰۱، ۱۰۴	۲۶، ۲۹-۳۰، ۳۹-۴۱، ۴۴، ۵۵، ۵۸
مرکیزاف لودیان (وزیر اسکاتلند) ۶۷	۶۰-۶۱، ۶۶، ۶۸-۷۰، ۷۴، ۷۶، ۷۹
مرگ (رودخانه) ۲۵۶	۸۵، ۸۷، ۹۰، ۹۲-۹۳، ۹۸، ۱۰۲
مریم خانم ۳۵۹	۱۰۴-۱۰۷، ۱۱۵-۱۱۶، ۱۲۵، ۱۳۱
مرین دمالزاییه (شارژدافر سنت مارن در	۱۴۲، ۱۴۷، ۱۶۲، ۱۶۵، ۱۷۱-۱۷۳
پاریس) ۱۸۵	۱۷۷، ۱۸۱، ۱۸۷، ۱۸۹، ۱۹۵، ۱۹۷
مستوفی الممالک (میرزا یوسف) ۳۸۴	۱۹۹، ۲۰۲، ۲۰۴-۲۰۵، ۲۱۳
مسجد شاه ۲۹۴	۲۱۹-۲۲۰، ۲۲۶-۲۲۷، ۲۲۹، ۲۳۱
مسعودقاجار ← ظل السلطان	۲۳۶، ۲۴۳، ۲۴۵-۲۴۸، ۲۵۴، ۲۶۰
مسکوفسکی (روزنامه) ۴۰۱-۴۰۲	۲۶۲، ۲۶۵-۲۶۸، ۲۷۷، ۲۸۰، ۲۸۲
مسما (روستا) ۳۳۱	۲۸۶، ۲۸۸، ۲۹۴-۲۹۶، ۲۹۸
مسیحی ۱۲۶، ۷۵	۳۰۶-۳۰۷، ۳۱۴، ۳۱۶، ۳۱۹
مشهد ۱۳۱، ۳۹۱	۳۲۲-۳۲۳، ۳۲۵-۳۲۷
مصر، مصری ۶۲، ۸۵، ۱۰۸، ۱۸۱، ۱۹۷	مجملی خان یاور ۳۹۵
۲۰۳، ۲۳۷، ۲۷۹، ۳۰۲	محمد باقرخان ۳۹۶
مصطفی بن اسمعیل (صدراعظم سابق تونس)	محمد پشندی ۲۰۴
۲۱۴	محمد حسن خان حاجب الدوله ۷۲
معاون الملک ۱۸۱، ۲۳۹، ۲۵۴-۲۵۵	محمد خان نایب ۳۹۶
۳۱۵-۳۱۶	محمد شاه ۱۷۷، ۲۰۳
معصومه ۳۵۸	محمد علی پاشا ۳۰۲
معیرالملک ۲۳۸	محمد صادق (ستورزن) ۲۱۳
معیرالملک ۱۸۲، ۲۲۴	محمد صادق بیک ۲۱۴
معین الملک ۲۲۴، ۳۳۰	مخبرالدوله ۱، ۱۵، ۱۸، ۳۳، ۴۰-۴۱
مقدبورغ ۱۹۵، ۲۱۲	۴۸، ۷۹، ۹۷
مکزیبک ۶، ۱۸۴، ۲۲۰	مخبرالملک ۳۵۸، ۳۷۷
مکسیمیلین اول (پادشاه باویر) ۲۹۵، ۲۹۰	مدسی (محل) ۲۷۰
مکسیمیلین دوم (پادشاه باویر) ۳۰۳	مدینا (رودخانه) ۱۷۲
مکلتین (قونسول خراسان) ۱۷۴	مر ۱۰۶-۱۰۷، ۱۶۲، ۱۷۰
مک لین (جنرال قونسول مشهد) ۱۳۱	مر (لرد) ۴۴-۴۷، ۱۵۸، ۱۶۳
مکنزی ۱۲۲-۱۲۵، ۱۲۷-۱۲۸، ۱۳۴، ۳۶۸	مرادی (محل) ۳۲۵
مکنیل (ایل) ۱۶۹، ۱۷۳	مراغه ۲۷۵، ۳۴۰
مکنیل، سرجان ۱۷۷	مرزن آباد ۱۲۶

مولاکو ۲۷۰-۲۷۱	مکه ۷۹، ۹۷، ۱۸۳
موناکو ۱۵، ۱۸۴	ملابو ۳۴۸
مون تنقرو (پرنس) ۱۹۲	ملاک (سردار فرانسه) ۲۵۷-۲۵۸
مونسیخ ۲۸۲-۲۸۴، ۲۸۶، ۲۸۸-۲۸۹	ملک قاسم میرزا ۷۵، ۱۲۴
۲۹۱-۲۹۴، ۲۹۷-۲۹۸، ۳۱۳	ملکم خان (ناظم الدوله) ۵، ۳۲، ۳۸،
مهدی خان ۹، ۱۷، ۳۲، ۵۱، ۶۰، ۶۶، ۷۶،	۴۰-۴۲، ۴۷-۴۸، ۵۴، ۵۶-۵۸، ۶۴،
۷۹، ۱۰۷، ۱۰۹، ۱۲۹، ۱۵۶-۱۵۷، ۱۶۵،	۶۶-۶۸، ۷۰-۷۴، ۷۷-۷۸، ۸۰،
۲۱۰، ۲۱۳، ۲۳۸، ۲۴۳، ۲۵۲، ۲۶۲،	۸۳-۸۶، ۸۸، ۹۰، ۹۲-۹۳، ۹۵-۹۸،
۲۷۰، ۲۸۸، ۲۹۵-۲۹۶، ۳۰۱، ۳۳۰	۱۰۰، ۱۰۷-۱۰۸، ۱۱۰-۱۱۳،
مهران (محل) ۳۴۲	۱۱۵-۱۱۶، ۱۱۸-۱۱۹، ۱۲۴، ۱۲۷،
مهندس الممالک ۶۳، ۱۱۹	۱۳۷-۱۳۸، ۱۴۰-۱۴۱، ۱۵۷،
میچل ۱۵۰	۱۶۲-۱۶۳، ۱۷۲-۱۷۳، ۲۰۷،
میربیر (پارک) ۱۷	۲۰۹-۲۱۰، ۲۲۴، ۲۳۸، ۴۰۱-۴۰۳، ۴۰۶،
میرزا آقاخان ۶۷	ملکه ایزابل ۳۰۰
میرزا ابوالحسن ۱۶۱	ملین (رئیس پارلمنت فرانسه) ۲۲۴
میرزا ابوالقاسم ۶۳، ۳۱۳، ۳۲۲	ممریال دیپلوماتیک (روزنامه) ۲۲۴
میرزا احمد ۲۰۶	منابرا مارکی دوالدرا (سفیر ایتالیا در
میرزا احمد عکاس ۱۸۲	پاریس) ۱۸۳
میرزا حسن علیخان ۳۶۰	من پانسیه ۵۵
میرزا حسین ۱۰۹، ۱۵۶، ۱۶۵، ۱۷۱،	منچستر ۱۰۳، ۱۰۶، ۱۰۸-۱۰۹، ۱۱۱،
میرزا حسین رخت دار ۱۵۳	۱۱۶، ۱۲۰، ۱۲۷، ۳۵۶، ۳۶۲
میرزا رضاخان (وزیر مختار برلن) ۱۷، ۲۰،	منچیکف (پرنس) ۲۴۴-۲۴۵، ۲۴۸، ۲۵۴،
۲۳، ۶۶، ۱۱۵، ۲۴۱، ۲۴۷، ۲۵۴-۲۵۵،	من سو، مونسو (پارک) ۲۲۴، ۲۲۹، ۲۳۵،
۲۶۴، ۲۷۰-۲۷۲، ۲۷۷، ۲۷۹-۲۸۲،	منظروز ۱۲۴، ۱۳۵
۲۸۹، ۲۹۱، ۲۹۵، ۳۰۰، ۳۱۴	من مارت (بلوار، خیابان) ۲۲۴-۲۲۶
میرزا رضای عمو (کاشی) ۹۹	موچول خان ۶۴، ۱۷۵، ۲۹۶،
میرزا زین العابدین خان ۳۵۹	مورث (محل) ۱۴۵
میرزا شفیع صاحب دیوان ۲۰۱	مورنینگ پست (روزنامه) ۱۲۹
میرزا عبدالله خان (یوشی) ۱، ۱۹، ۲۳،	موره، مستر ۶۷
۴۰، ۶۳، ۱۰۸، ۱۴۴، ۲۲۴، ۲۴۶، ۲۹۵،	موریه (سفیر کبیر انگلیس در پطر) ۷۸، ۹۴،
۳۶۰	موصل ۱۹۸
میرزا محمد خان (رئیس وزارت خارجه)	مولار (مسیو) ۲۰۸

ناسوژوسلین (شارژدافر انگلیس در آلمان)

۲۵۴

ناصرالدین شاه ۱، ۶۷، ۱۲۲، ۱۳۰، ۱۵۱،

۱۵۷، ۲۲۹، ۳۳۷-۳۴۱، ۳۴۴-۳۴۶،

۳۴۸، ۳۵۰، ۳۵۲، ۳۵۴، ۳۵۹، ۳۶۳،

۳۶۶-۳۷۰، ۳۷۴، ۳۷۹-۳۸۰، ۳۸۴،

۳۹۱، ۳۹۳، ۴۰۱

ناصرالملک (میرزا ابوالقاسم خان) ۱-۲،

۱۱، ۱۹، ۲۳، ۳۰، ۴۰-۴۱، ۴۸، ۵۱،

۵۷-۵۹، ۶۳، ۸۴-۸۵، ۹۰، ۹۳، ۹۵،

۱۰۲، ۱۰۸، ۱۳۳، ۱۴۱-۱۴۲، ۱۴۵،

۱۴۷-۱۴۹، ۱۵۲، ۱۵۴، ۱۵۶-۱۵۷،

۱۶۵، ۱۶۸، ۱۷۲-۱۷۴، ۲۰۶، ۲۴۰،

۲۴۳، ۲۴۷، ۲۵۴، ۲۶۲، ۲۷۸، ۲۸۶،

۲۸۸، ۲۹۵، ۳۰۶-۳۰۷، ۳۱۴-۳۱۶

ناظم الاطباء ۹۱

ناظم الدوله ← ملکم خان

نایب السلطنه ← کامران میرزا

نروژ ۱۸۱

نرون ۲۸۶، ۲۸۴، ۲۴۷

نریمان خان ۳۱۲-۳۱۹، ۳۲۱-۳۲۹، ۳۳۱

نستر (دوشس) ۷۲

نظر آقا (وزیر مختار ایران در فرانسه) ۲،

۱۳، ۱۹-۲۰، ۲۲، ۳۲، ۱۷۶، ۱۸۱،

۱۸۳، ۱۸۹، ۱۹۵، ۲۰۱، ۲۰۵، ۲۰۹،

۲۳۷، ۲۴۷

نفسه ده ۱۲۷

نکار (رودخانه) ۲۵۷، ۲۵۹، ۲۸۱

نلاسکو اریتزوی یلا (نایب اول سفارت

آرژانتین در پاریس) ۱۸۴

نمسه ۳۲۱

نوردیکا، مادام ۴۳

۱۷، ۱۹، ۲۳، ۴۰، ۵۷-۵۸، ۷۴، ۷۶،

۸۲، ۹۱، ۹۷، ۱۰۴، ۱۰۶، ۱۱۴-۱۱۵،

۱۲۶، ۱۲۹، ۱۳۱، ۱۳۳، ۱۳۷، ۱۴۲،

۱۴۹، ۱۷۰-۱۷۱، ۱۷۵-۱۷۶، ۱۸۷،

۲۲۴، ۲۲۷، ۲۲۹، ۲۳۱-۲۳۲،

۲۳۸-۲۴۰، ۲۴۵-۲۴۶، ۲۵۵، ۲۶۰،

۲۶۲، ۲۶۵، ۲۶۹-۲۷۰، ۲۸۲، ۲۸۸،

۳۰۶-۳۰۷، ۳۱۲-۳۱۳، ۳۲۲، ۳۴۵،

۳۷۲، ۳۸۸

میرزا محمد دکتر ۲۰۹، ۲۳۸، ۳۳۱

میرزا مسعودخان نقاش ۹۹

میرزا نظام ۲۶، ۲۹، ۴۰، ۱۱۹، ۱۳۳،

۱۸۷، ۲۰۹، ۲۲۴، ۲۳۱، ۳۶۶

میر مایر (وزیر مختار فرانسه در

ماداگاسکار) ۲۲۴

می سونی (نقاش) ۲۰۸

میط ناخط (بارون) ۲۷۲

میکادو (پادشاه قدیم ژاپن) ۲۶۰-۲۶۱

میکائیل (برادر ملکم خان) ۶۴

میلان (پادشاه سرب) ۳۱۹-۳۲۲

مین اری ان (شاهزاده آنامی) ۲۱۲

«ن»

ناپلئون ۶، ۶۷، ۲۱۰، ۲۲۵، ۲۳۱،

۲۳۸-۲۳۹

ناپلئون اول ۹، ۱۴۰، ۱۹۵، ۱۹۸-۱۹۹،

۲۳۰، ۲۵۸، ۲۶۹، ۲۸۴-۲۸۵،

۲۹۲-۲۹۳، ۲۹۶

ناپلئون سوم ۱۹۸، ۲۰۲، ۲۱۹، ۲۲۴،

۲۳۱، ۳۲۰

نادار (عکاس) ۲۲۳

نارتمبرلند (کوچه) ۴۷

نوط (مسیو) ۴	وزول ۲۴۱
نوک بروک، لرد (فرمان‌روای هند) ۷۸	وسطرشیر (محل) ۸۲
نیس ۲۷۳	وسط مینسטר (دوک) ۱۰۳
نیکاراگو ۱۸۴	ولتر ۲۸۶، ۲۸۴، ۲۳۵
نیکلا ۲۸۶، ۲۸۴، ۲۷۱	ولف (وزیر مختار انگلیس) ۳۵، ۳۱، ۵
نیگرا، کنت (سفیر کبیر ایتالیا در اطریش) ۳۲۰	۴۲، ۴۸، ۵۶-۵۷، ۶۳-۶۶، ۶۸
نیل (رود) ۲۸۶، ۲۸۴	۸۴-۸۵، ۹۰، ۹۲-۹۳، ۹۷-۹۸، ۱۱۵
نیم فن بورخ (عمارت) ۲۹۴	۱۲۵، ۱۳۴، ۱۴۳، ۱۴۵، ۱۴۸، ۱۵۰
نینوا ۱۹۸	۱۵۶، ۱۶۵، ۱۶۹-۱۷۰، ۱۷۲، ۱۷۴، ۴۰۲
نیوشم هوس (قصر) ۹۶	ول کرن (جنرال) ۲۷۳، ۲۷۰
نیوکاسل ۱۴۵-۱۴۲	ولنقطین، دوک ۶۷
نیویورک (نویرک) ۱۰۴-۱۰۵، ۱۵۱، ۲۹۹	ولورات لوتریورگ (بارون) ۲۷۳
نیووزه (عمارت) ۱۸	ولیمهد (مظفرالدین میرزا) ۳۶۰
«و»	ونزوئلا ۱۸۴
وادستون (قصر) ۷۳-۷۴، ۷۸	ونسن (روستا) ۲۳۵، ۲۲۹
وادین تن (سفیر کبیر فرانسه در انگلیس) ۶۲، ۴۰	ون‌هاگ (دکتر) ۲۷۳
واشنگتن ۱۷۷، ۲۳۹	وورتمبرگ ۲۷۰-۲۷۱، ۲۷۳، ۲۷۵
واطرفرد (شهر) ۷۰	۲۷۹-۲۸۰، ۲۸۳-۲۸۴، ۲۸۶-۲۸۷
واطن برغ، پرنس ۱۷۳-۱۷۴	۲۹۱-۲۹۲، ۳۰۴
والاشی (محل) ۲۵۴	ویت کینس ۲۶۱
والان‌تی‌نین (قصر دوم) ۲۵۷	وزول (شهر) ۲۴۱
والی‌خان ۷۵	ویزه (رودخانه) ۲۴۳
واندرهیم ۱۹۲	ویس امیزال گردون ۱۷۱
وایت، ویت (جزیره) ۱۶۸-۱۶۹	ویستوم (کنت) ۲۴۸، ۲۵۱
۱۷۱-۱۷۲، ۱۷۴	ویس کنت آکوب (شارژدافر ژاپن) ۶۲
ونزر (لرد) ۸۳	ویس مینس تر (دوک) ۹۸
وراوینسون ۷۴	ویشاو (شهر) ۱۱۳
ورسایل (شهر) ۲۰۹-۲۱۱، ۳۱۳	ویشگراد (شهر) ۳۳۲-۳۳۳
ورسایل پاریس (عمارت) ۳۱۱	ویکتور آلبر (پسر ولیمهد انگلیس) ۴۱، ۷۰
ورس (لرد) ۵۱	ویکتور امانوئل ۷
ورشاپ ۱۷	ویکتور هوگو (کوچه) ۲۰۹
ورویه (نام شهر) ۱۸	ویکتوریا (هتل) ۱۰۷
	ویکتوریا آلبرط ۱۷۱
	ویکنت تانا کاو (وزیر مختار ژاپن در پاریس) ۱۸۵

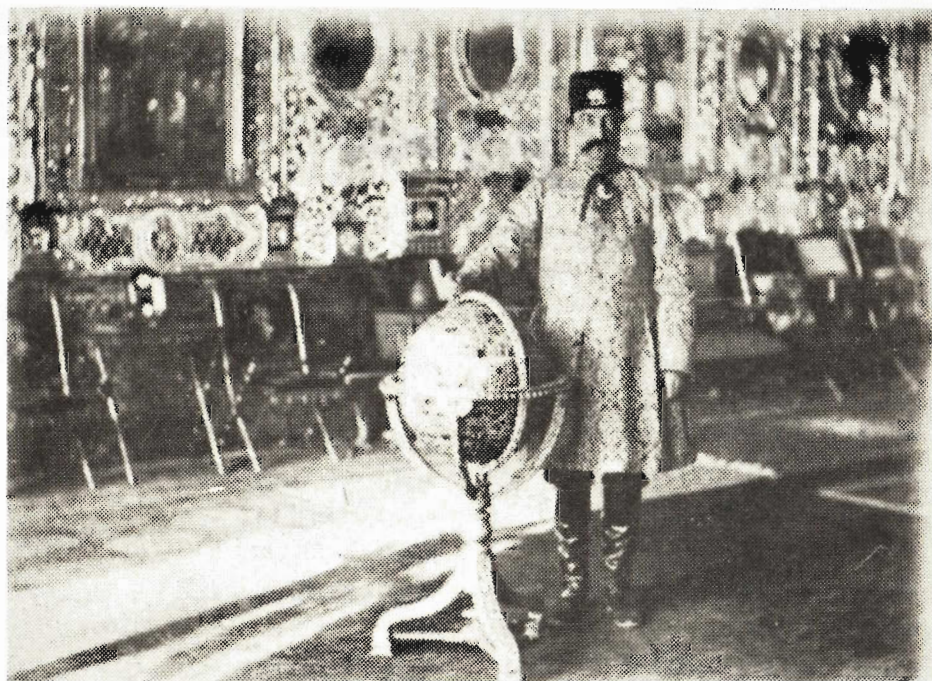
- ویلسون‌ها ۱۵۵
 ویلهلم (عمارت) ۲۷۳
 ویلیام فاتح ۴۱
 ویلیام کل ۴۰۲
 وین ۷۶، ۲۰۵، ۳۱۷-۳۱۹، ۳۲۲-۳۲۳، ۳۲۷، ۳۳۱-۳۳۳
 ویندزور (شهر) ۳۹، ۴۱
 ویندزور (پارک) ۴۲
 ویندزور، لرد (وینزر) ۸۰، ۸۴
 ویندسور (کاخ) ۴۱
 وینه ۸۴، ۲۵۹، ۳۳۱-۳۳۲، ۳۳۵
- «ه»
 هاجر خانم (خواهر مجدالدوله) ۴۴
 هاتفیلد (عمارت) ۱۰۲
 هاروگت (محل) ۱۴۶، ۱۴۸
 هاطن دلاگوپلیر (مسیو) ۲۳۱
 هاطن کوپیلر، مادام ۲۳۵
 هاگنو ۲۴۷
 هالن تن (عمارت) ۷۵
 هاوایی (جزیره) ۶۲
 هانری، مسیو (ایلچی بلجیک) ۱۳
 هان ریون (جنرال) ۱۷۶
 هاور (بندر) ۲۲۲-۲۲۳
 هاید، هایت (پارک) ۴۱، ۴۷-۴۸
 هایدلبرگ ۲۵۵-۲۵۹، ۲۶۱، ۲۶۳، ۲۶۵-۲۶۶، ۲۸۱-۲۸۲
 هایدوک (جنرال) ۲۴۲
 هایبی تی ۱۸۴
 هپ‌تینگ (کلاترن) ۲۴۲
 هتزفلد (سفیر کبیر آلمان در انگلیس) ۶۲
 هخامنشی ۱۹۷
 هرزگ (مسیو) ۵
 هرط باویر ۲۹۲
 هرتر (رئیس ترن) ۲۷۰
- هرنشمیسی (عمارت) ۳۰۵
 هسیمان ۲۱۹
 هفت ساعتی (خیابان) ۲۵
 هل بورون (محل) ۳۱۴
 هلند، هلاند ۶، ۶۲، ۸۵، ۱۱۲، ۱۵۷، ۱۷۵، ۱۸۴، ۲۱۴، ۲۲۱، ۲۳۴
 هلیفیلد ۱۱۲
 همدان ۳۴۲، ۳۷۰، ۳۸۵
 هند، هندوستان ۶، ۴۰، ۴۲، ۶۶، ۷۲، ۷۸، ۸۰-۸۱، ۹۴، ۱۰۱-۱۰۲، ۱۰۸، ۱۱۳-۱۱۴، ۱۲۱، ۱۲۴، ۱۴۰-۱۴۲، ۱۴۵، ۱۵۱، ۱۵۵، ۱۶۹، ۱۹۶، ۲۱۴-۲۱۵
 هندوچین ۱۹۶
 هنگری ۱۸۴
 هو (محل) ۱۶۰
 هوپتن (لرد) ۱۳۴
 هوپتون هوس (محل) ۱۳۵
 هوف ترن (هتل) ۲۴۱
 هوئه (مرکز آنام) ۱۹۶
 هوپو (سفیر اتریش و هنگری در پاریس) ۱۸۴
 هوپزله (کاپیتن) ۲۹۱
 هیپود روم (محل) ۲۱۵-۲۱۶، ۲۱۹
 هیستوریک (موزه) ۲۲۵
 هیس تووار، ناتورل (موزه) ۳۲۴
 هین دلاتنق (نقاش) ۲۸۵
 هیویک (محل) ۱۴۱
 هیویل (عمارت) ۸۲
- «ی»
 یاقوت (قصر) ۴۴
 یحیی خان قوزی باشی ۸۳، ۳۴۰
 یورکشایر ۴۱
 یونان ۶۲، ۹۷، ۱۸۴، ۲۰۲، ۲۸۶
 یهودی ۷۵-۸۱، ۱۵۷، ۱۶۳، ۳۰۵، ۳۲۸

تصاویر

برگزیده از مجموعه عکسهای تاریخی

کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد

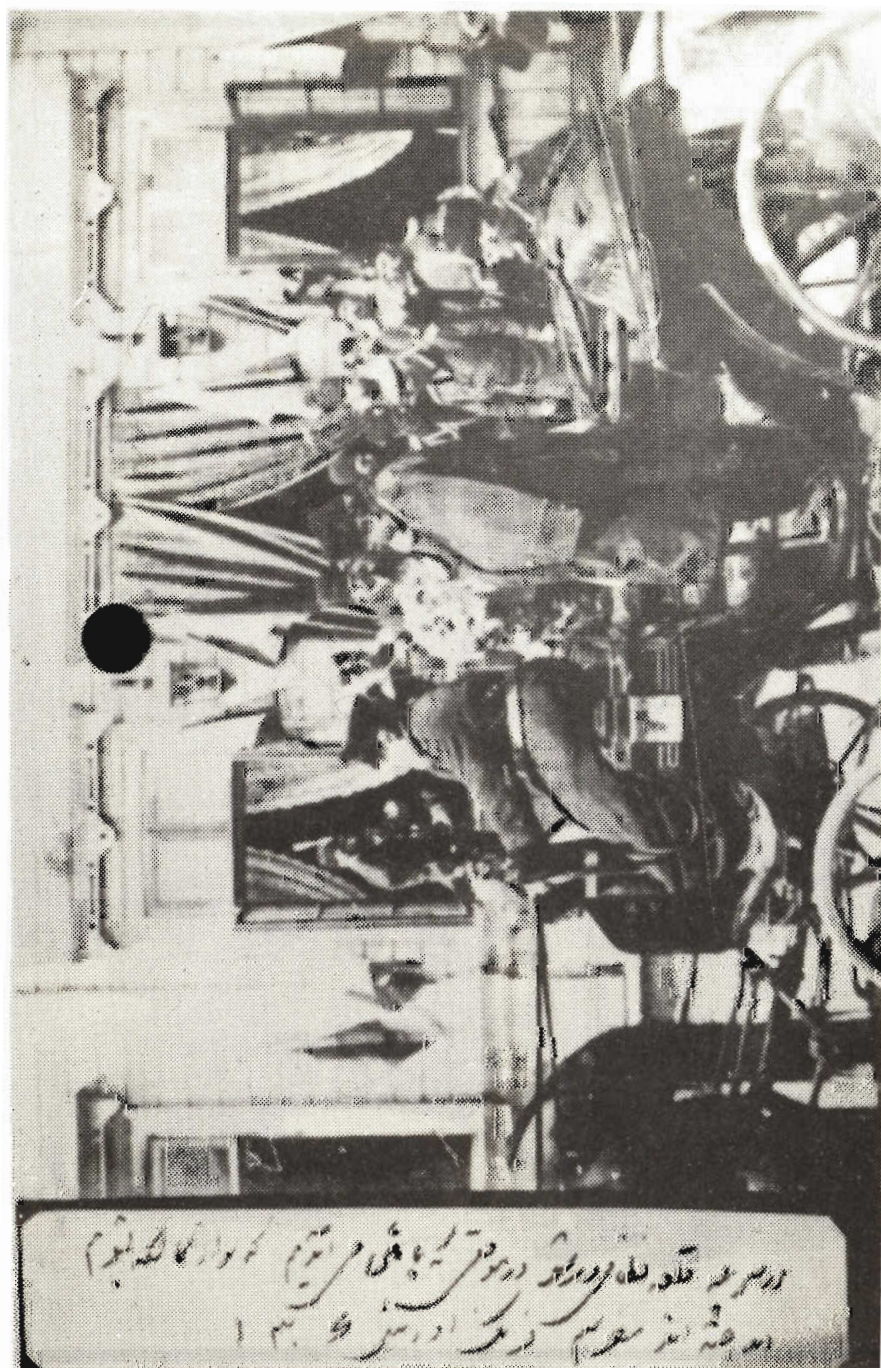
دانشگاه تهران

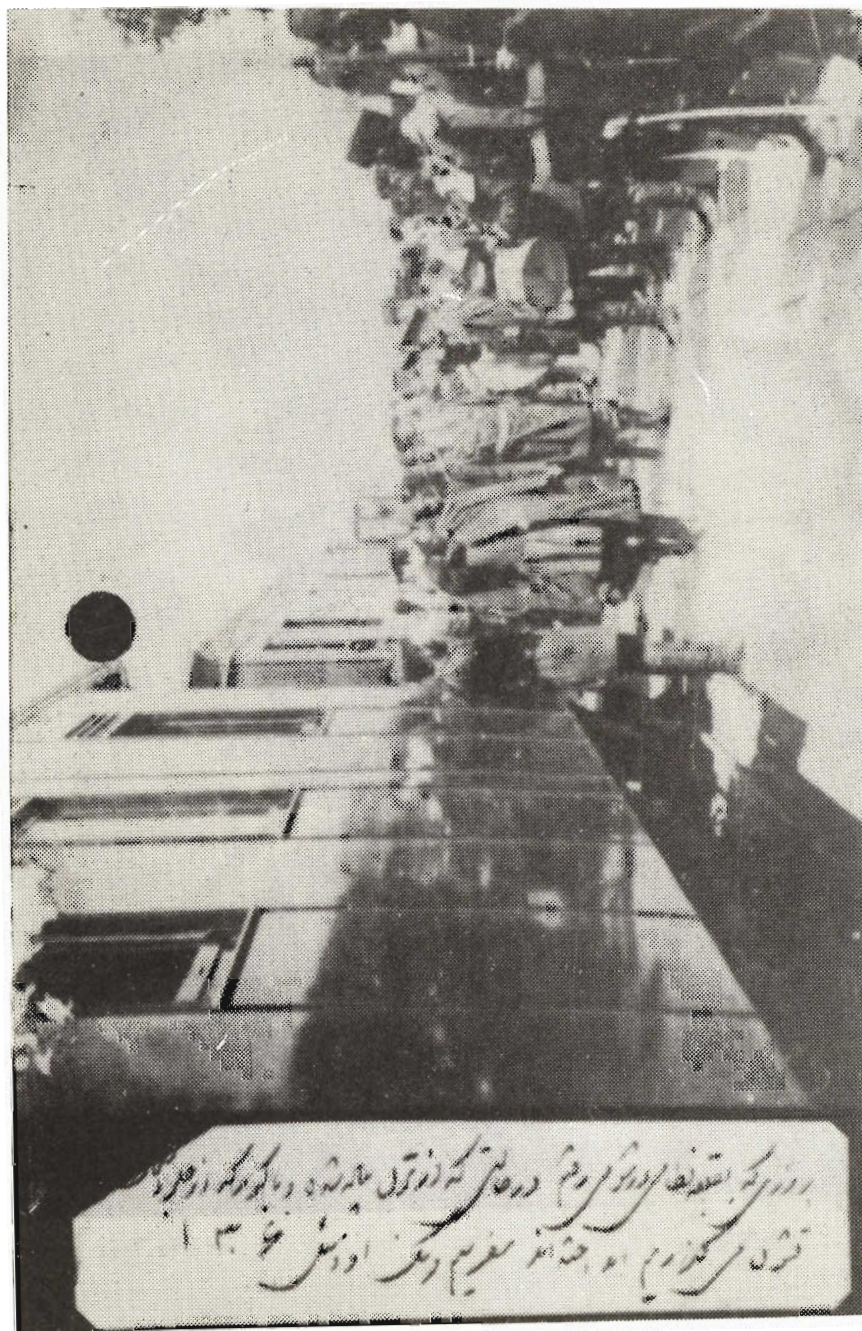
ناصرالدین شاه در کنار کره جواهر نشان

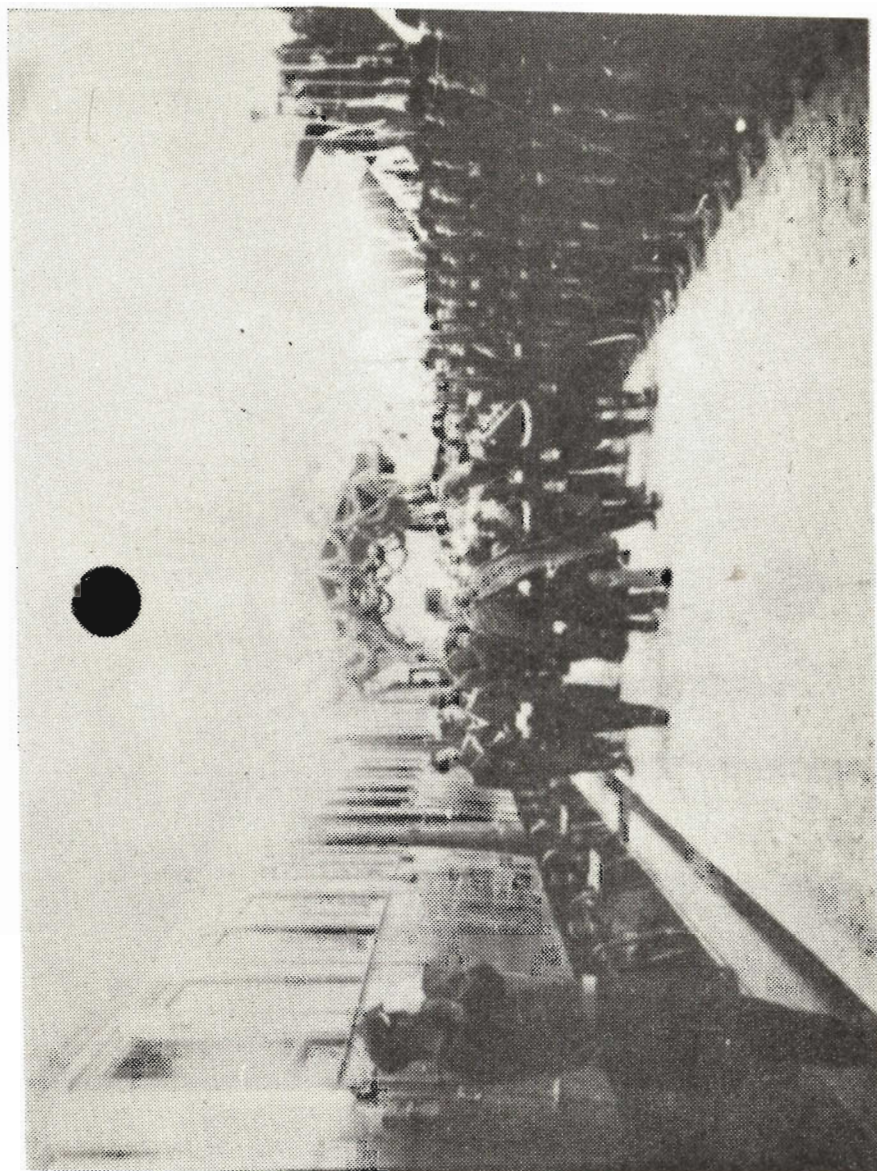
عزیز السلطان (ملیجک)

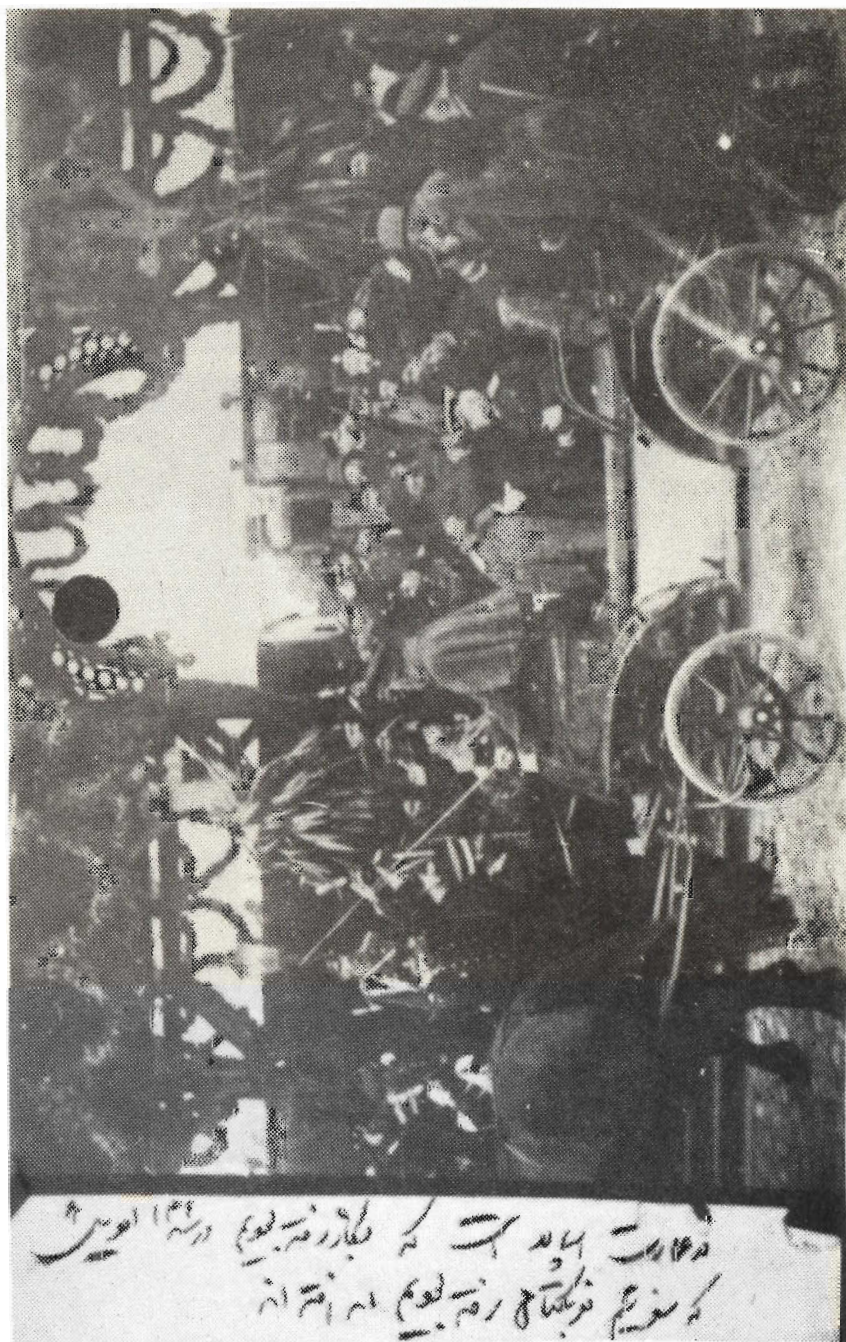
ذیل تصویر به تقریر ناصرالدین شاه نوشته شده است:
 «در سربل قلعه نظامی ورشو در موقعی که پائین می آمدیم که سوار کالسکه بشویم
 انداخته اند، سفر سیم فرنگ. اودنیل ۱۳۰۶»

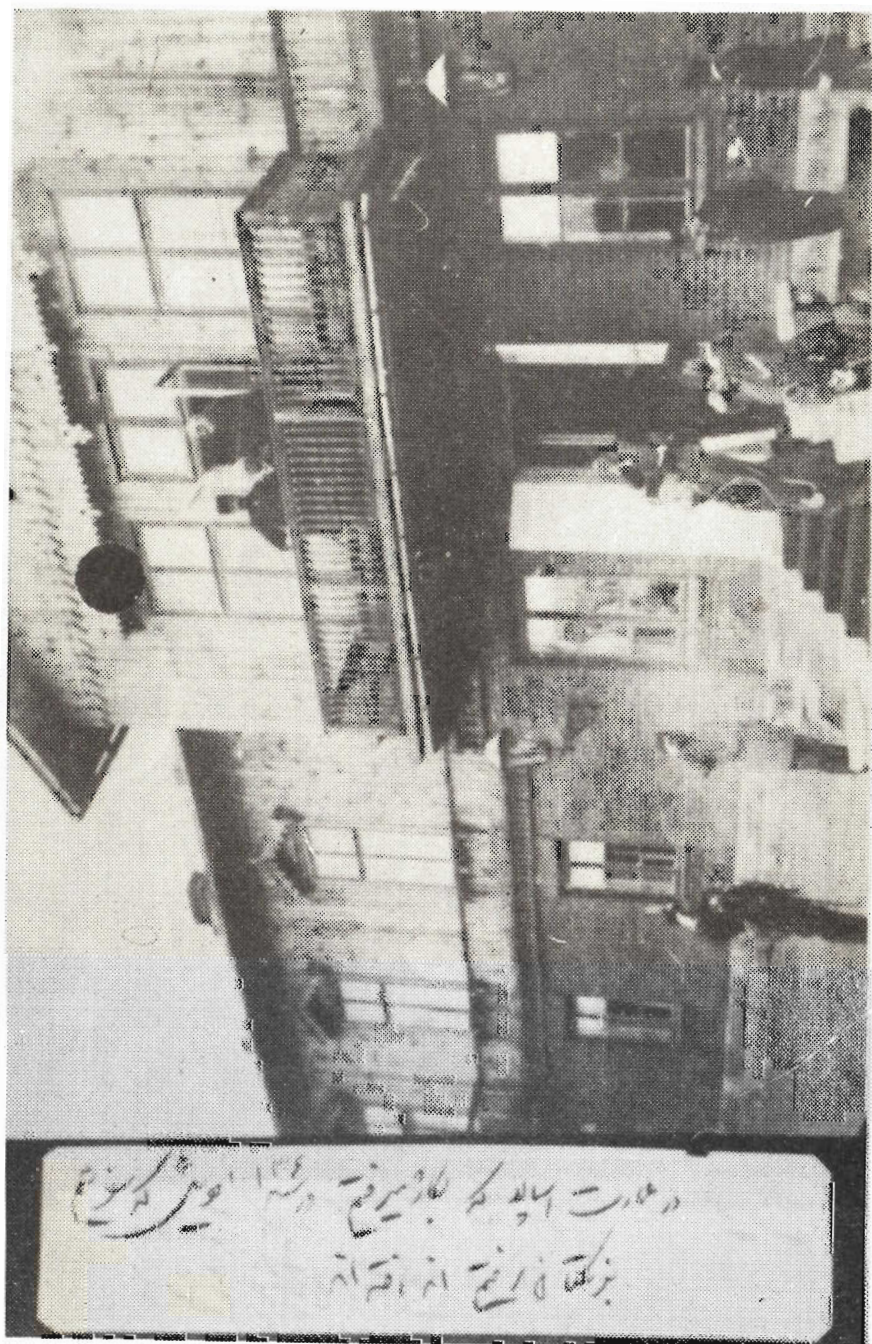
در ذیل تصویر به تقریر ناصرالدین شاه نوشته شده است:
 «روزی که به قلعه نظامی ورشو می رفتم. در حالتی که از ترن پیاده شده و با کورکو از جلو
 دستجات قشون می گذریم انداخته اند. سفر سیم فرنگ. اودنیل ۱۳۰۶»

تصویری از سفر سیم ناصرالدین شاه به فرنگستان.
احتمالاً ورشو.

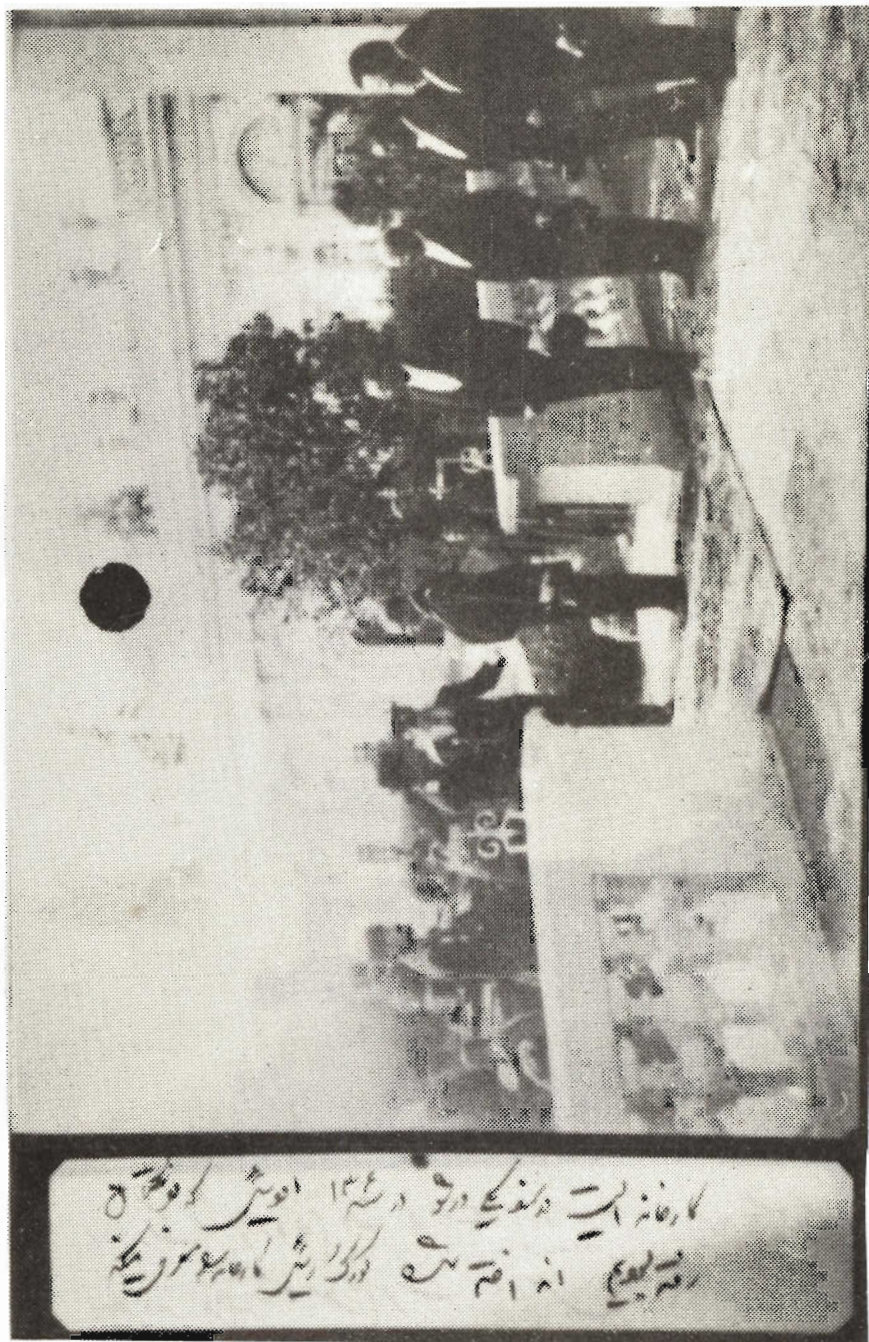

در ذیل تصویر به تقریر ناصرالدین شاه نوشته شده است:
در عمارت اسپهالا است که به شکار رفته بودیم در سنه ۱۳۰۶ اودنیل که سفر سیم به
فرنگستان رفته بودیم انداخته اند.

ذیل تصویر به تقریر ناصرالدین شاه نوشته شده است:

«در عمارت اسپهالا که به شکار می رفتیم در سنه ۱۳۰۶ اودنیل که سفر سیم به فرنگستان رفتیم
انداخته اند»

در ذیل تصویر به تقریر ناصرالدین شاه نوشته شده است:
«کارخانه ایست در نزدیکی ورشو در سنه ۱۳۰۶ اوایل که به فرنگستان رفته بودیم
انداخته شده، کورک رئیس کارخانه را معرفی می کند.»

در ذیل تصویر به تقریر ناصرالدین شاه نوشته شده است:
 «در پارک شاهزاده خانم لهستانی است در ورشو، کورک و امیرال پاپف هم ایستاده اند،
 انداخته شده، سفر سیم فرنگستان، اودنیل ۱۳۰۶»